

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

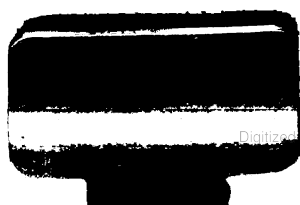
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ΒΙΟΓΡΑΦΟΙ

VITARUM SCRIPTORES GRAECI MINORES

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET ROM. IN UNIV. LIPS. P. P. O.

BRUNSVIGAE

SUMPTUM FECIT GEORGIUS WESTERMANN

MDCCCXLV.

PA
3487
B5
1845

PRAEFATIO.

Plenus est sordium liber qui iam prodit, ~~nihil~~ tamen secius, opinor, minime inutilis. Nec sordent pariter omnia, immo ~~ple~~raque ex antiquis fontibus fluxerunt, neque nativum splendorem prorsus omnem abstergere potuit sciorum ~~hominum~~ vel socordia vel temeritas. Ut appareat, his quoque nonnihil posse proficere, qui recte uti sciat. Nescientibus, uti via monstrari sane poterat commentario; sed neque tironum in usum hic liber editus est, neque ob alias causas licuit eundem onerare proluxa rerum enarratione. Non prorsus tamen recusavi laborem commentandi, iis praesertim locis, quorum aut emendatio aut defensio sine explicationis instrumento non satis tuto esse videretur; quanquam quo in hac re mihi constarem, fateor, non dedi operam. Praeterea propositum erat, originem atque fontes indagare, ex quibus vitae istae prodissent, ac totius huius generis litterarum quasi historiam perscribere. Verum incepto destiti, veritus ne in maiorem quam par esset modum liber excresceret. Sed iam dicendum est de eo quod praestiterim aut certe praestare voluerim. Vitarum graece scriptarum quicquid superesset praeter Plutarchum, Diogenein, Philostratum eosque omnes, quorum aut integra aut ampliora scripta exstant quosque maiores vitarum scriptores appellare soleo, tanquam dissecta membra in unum corpus componere iam dudum constitueram. Sed iacebat hoc totum genus hucusque adeo neglectum, ut nisi novo librorum epe quasi substructo fundamento non multum effici posse appareret. Itaque iam abhinc annos quattuor coepi nova edendi

instrumenta circumspicere, librorum manu scriptorum catalogos excutere, doctorum virorum auxilium implorare. Neque spes mea falsa est; brevi enim in tantum crevit criticus apparatus, ut paucae restarent vitae, ad quas tractandas novis subsidiis prorsus destitutus essem. Si quid igitur praestiti, hoc sciant lectores maximam partem non mihi, sed eis deberi viris, qui molestum libros manu scriptos perlustrandi atque conferendi laborem mea caussa benevole susceperunt: quorum nomina infra suo quodque loco addidi. Sed neque aliorum officiosa mihi defuit voluntas; nam cum anno proximo tam speciminis edendū quam eruditorum existimationis explorandae caussa vitas Homeri, Sophoclis, Euripidis, Arati inseruissem *Annal. philolog. suppl. vol. IX. p. 485* — 532, emendationes in easdem ad me miserunt A. Meinekhus atque Th. Bergkhus, viri clarissimi, quas in adnotationem recepi omnes adiectis auctorum nominibus. Denique ut inchoatum opus perficerem animura addidit adhortatio amicorum, quorum plurimum apud me valet auctoritas; eisdem petentibus, ut ex Suida reciperem quicquid apud illum legeretur ad historiam litterariam pertinens, quod ipse quoque ante molitus eram, obtemperandum esse duxi, opus operosum sane ac plenum taedium, sed haud inutile et gratum iis omnibus facturum, quibus neque Oxoniensis neque novissima Halensis praesto esset Suidae editio: quorum numerum satis magnam esse suspicari licet. Accessit quod sic demum libuit ordinis aliquam et propemodum integritatis speciem ementiri; sponte enim quos convocavi eruditorum hominum concilium pro generis litterarum, in quo quisque laboravit, diversitate in octo partes discedebat, quarum prima continentur epici poetae, altera lyrici, tertia tragici, quarta comici, quinta historiae scriptores, sexta oratores cum sophistis atque grammaticis, septima philosophi, octava medici. Maiorem in molem sic, quam ipse expectaveram, materies excrevit; ut quaedam recidenda rursus essent, quae sine damno omitti posse viderentur, e quibus omnium minima desiderabunt lectores sordes Aescopicas atque inaptam vitam Secundi philosophi, quam ex cod. Guelferbyt. cum Demophili et Democratis sententiis primus edidit J. A. Schierius Lips. 1754, nepoti curavit J. Conn. Onellius in *Opuscul. gr. sent. et moral. vol. I.* Ceterum in reficiendis his vitarum scriptoribus

id maxime sequutus sum, ut primum verba ad libros manu scriptos, qui optimi esse viderentur, si fieri posset, restituerem, libri ubi deficerent, ad coniecturam decurrerem, aliorum emendationes diligenter conquisitas ac meas, quae quidem proxime ab ipsa veritate abesse viderentur, protenus in textum reciperem, dubias in adnotationem reicerem, desperatos locos intactos atque integros relinquerem. Unum est quod excusationis indiget. Scilicet quas ipse feceram coniecturas ut meas omnes protuli, etiam eas quae aliorum interim in medium prolatis emendationibus non comprobatae solum, verum etiam praereptae mihi essent, quanquam appositis nominibus eorum qui in eandem mecum sententiam inciderunt. Quod etsi iure meo feci, tamen nunc demum sentio quod mihi ipsi imprudens fecissem periculum. Ac sane poenitet me istius imprudentiae. Non deerunt enim qui de rei veritate dubitent. Quam suspicionem diluere non possum nisi fide mea interposita. Quanquam, ut fatear, non tanti res est, de qua movere suspicionem operae pretium esse videatur; nam illae omnes emendationes eiusmodi sunt, in quas qui sapit sponte quivis facile incidat.

Restat ut exponam de apparatu meo critico et notas explicem, quibus in adnotatione significavi libros manu scriptos. Quod sic institui, ut sequar vitarum singularum ordinem.

Liber primus.

I. Homeri.

1. Herodoti quae dicitur. Collati sunt **B^{ab}ABPML. f.** Horum priores duo Parisini sunt, **B^a 3020.** saec. XV. Schweighaeuseri (Pg), **B^b 2766.** saec. XIII. in meum usum collatus ab *E. Millero* cum ed. Francof. 1608, omnium praestantissimus; **A** Amstelodamensis Schweighaeuseri; **B** Barroccianus Barnesii, diligentius iterum excussus ab Jo. Reinoldio, cuius vitae Herodoteae editionem (Eton, 1752, 4) Gottingae misit ad me *F. G. Schneidevianus*; **P** Palatinus, cuius lectiones ad editionis suae marginem apposuit Gd. Juergemannus; **M** Monacensis 333. saec. XV. a *G. Thoma* meum in usum collatus cum ed. Schweighaeuseri; **L** Lipsiensis bibl. acad.

1275. Et huius quidem duae partes sunt: altera recentior in ipso medio volumine, integram vitam continens; hanc simplici **L** significavi, nonnunquam **L**^a, quo ab altera parte dignoscerem. Haec enim, **L**^b, illa aliquanto antiquior, sed circa initium attrita, codicis fol. 1. adverso et 2. recto continetur, inscripta *Ὅμηρου στίχοι οὗς ἐπὶ ταῖς πόλεσιν διατρίβων ἔλεγε*, nec inest quicquam praeter versus qui leguntur vit. capp. 9. 11. 14. 16. 17. 20. 22. 30. 31. 32. 33. Hinc paucula olim enotavit St. Berglerus, sed non accurate omnia (velut c. 31, ubi *οἶκον ἀέξει* non habet liber). Deinde hac parte usus est G. Hermannus ad hymnos Homericos. Ego eandem rursus et priorem primus, quod sciam, contuli. Denique **f** est Florentina sive princeps Homeri editio a. 1488, cuius in praefatione praeter alia inest ipse vita Herodotea. Hanc quoque ipse contuli.

2. Duarum quae Plutarcho tribuantur vitarum prioris est initium. Reliqua ad vitam Homeri nihil pertinentia, ut et alteram totam, quippe in eis quae ad Homeri vitam pertinent cum no. 5. plerumque concinentem, praetermisi. Usus sum libro **G** Guelferbyitano Gud. gr. 23. saec. XV. Hunc et Homeri editionem principem (**f**), quae hanc quoque vitam habet in praefatione, ipse contuli.

3. Proculi. Collati sunt **EV****M**. **a**. Primum edidit nulla libri, e quo deprompsit, facta mentione Leo Allatius in libro de patria Homeri LB. 1640 (**a**): hinc transiit in Gronovii thes. X. p. 1698 et in Homerum Barnesii: plenior deinde edidit ex codice bibl. S. Laurentii Escorialensi (**E**), adhibitis simul lectionibus codicis bibl. S. Marci Veneti 454. saec. X. (**V**) ab J. P. Siebenkeesio, sed admodum negligenter collati, Th. Chr. Tychsenius cum Heynii adnotationibus in Bibl. f. alte Lit. u. Kunst, fasc. 1. Gott. 1786. ined. p. 7—12. Venetum iterum tractavit F. Thierschius, eiusque ut et libri Monacensis 111. saec. XV. (**M**) lectiones protulit in Act. philol. Monac. 2. p. 576—578. Eundem denique Venetum denuo contulit J. Bekkerus (**b**) ex eoque correctam edidit vitam Proculi in praef. ad Schol. in Hom. Iliad. 1825, nonnullis Thierschii erroribus notatis. Sed Monacensis quoque Thierschiana collatio ab ea, quam in meum usum confecit G. Thomas, haud paucis locis

discrepat; quod quo magis appareret, Thomae lectionibus a Thierschio omissis vel ab eis, quas ille protulit, discrepantibus signum * apposui.

4. Adhibiti sunt **PCLMR. aw**. Horum **P** est Palatinus XL. 146, a. saec. XIV, et is quidem vitas 4. et 5. nonnullis omissis in unam contractas habet: contulit *L. Kayserus*. **C** Parisinus 2556. saec. XIV, ex quo hanc vitam nuper edidit J. A. Cramerus in *Anecd. Paris.* t. 3. p. 97. **L** Lipsiensis bibl. acad. 1275. fol. 1, a me collatus primum. **M** Monacensis 111. saec. XV: contulit *G. Thomas*. **B** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 6, totas fere cum Monacensi consentiens: contulit *C. F. Kampmannus*. Neque pro libris non habendae sunt eiusdem vitae editiones L. Allatii in libro de patria Homerī (**a**) et Ev. Wassenberghii in paraphrasi gr. Iliad. lib. 1. et 2. *Franeq.* 1783 (**w**), quorum ille sequutus est Parisinum codicem 610 (?), hic Leidensem.

5. Usus sum libris **PLMN. aw**, et quidem **P** Palatino (vid. ad vit. 4), **L** Lipsiensi (vid. ad vit. 1. et 4), priore parte admodum attrito, **M** Monacensi 111, **N** Monacensi 311, utroque collato a *G. Thoma*. Praeterea **a** est editio L. Allatii, qui usus est cod. Parisino 553 (?), **w** E. Wassenberghii.

6. Deprompta est ex Iriartii catal. mss. gr. bibl. Matrit. p. 233 atque ex cod. Matritensi 67 (**J**) descripta.

7. Hesiodi et Homerī certamen, quod vulgo dicitur, a Lesche quodam compositum, si vera est C. Goettlingii coniectura (ed. Hesiod. 2. p. XXIII) ex Plut. sept. sap. conv. 10 ducta, ex unico qui restat, ut videtur, libro Parisino edidit Henr. Stephanus Paris. 1573 (**s**): hinc transiit, ut mittam alios, in Homerum Barnesii (**b**) et Hesiodum Boissonadii, quo uti mihi non licuit, atque Goettlingii (**g**). Et hic quidem, quoniam Stephani editione non ipse usus est, neque recte de Barnesii lectionibus ad marginem adscriptis iudicavit, nonnunquam lapsus est.

II. Hesiodi.

1. Proculi. Sequutus sum Goettlingii recensioem, quae maxime niutur libro Vaticano. Adhibiti sunt libri **VTHNCD. PMGt**.

Horum **V** est Vaticanus 1409. saec. XIV. Goetlingii, **T** Taurinensis B. III, 16. saec. XV. eiusdem, **H** Palatinus Commelini, **N** Neapolitanus Boissonadii, **C** Parisinus 2833. Gaisfordi, **D** Parisinus 2768. eiusdem, uterque saec. XV.; **P** Parisinus 2758. saec. XIV. in meum usum excerptus ab *E. Millero*, **M** Monsacensis 334. saec. XV. descriptus a *G. Thoma*. Et hi duo quidem decurtati sunt ac parvi pretii, sed praestat **P**, ex ipso Proculo, ut videtur, excerptus, multis omis-
sis, reliquis modo in brevius contractis, modo in latiorem speciem distractis; contra **M** excerptus est ex Jo. Tzetzae commentario (†), qui neque ipse omittendus erat, quoniam eius auctoritate saepe numero confirmantur lectiones codicis Vaticani. Denique **G** Genevensis Tzetzae librum mea causa contulit *J. Adertus*. Edidit Tzetzae commentarium Gaisfordus poet. minor. t. 2. p. 14 sqq.

III. Apollonii. Collati sunt ad

1. **P** Parisinus 2727. saec. XV, **H** Parisinus 2846. saec. XV, uterque ab *E. Millero*, ad

2. **V** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 63. saec. XV. (quo usus iam est Wellauerus) a *C. F. Kampmanno*.

IV. Arati.

1. Edidit primum P. Victorius cum Hipparchi, Achillis Tatii aliorumque in Aratum commentariis Flor. 1567, quo libro uti non licuit; hinc D. Petavius in Uranolog. Paris. 1637. p. 268 sq., denique J. Th. Buhlius in Arati sui t. 2. 1801. p. 429—433. Auctorem Tatium nominat Menagius ad Diog. Laert. 1, 50. et 51, eo credo in errorem inductus, quod in editione Victorii Achillea antecedunt. Usus sum libro **M** Monsacensi 89. saec. XV, a *G. Thoma* collato cum ed. Petavii, praetereaque lectionibus nonnullis ab Holstenio e suo codice (**H**) excerptis.

2. Edidit ex libro Matritensi 61 (**J**) Const. Lascaris manu a. 1465 scripto Iriartius in catal. codd. gr. bibl. Matr. p. 202, repetit Buhlius l. l. p. 442.

3. Ediderunt ex libro Barocciano (**B**) Rubnkenius ad Callimach. 1. p. 590 sq. Ern., ex Matritensi 67. (**J**) Iriartius l. l. p. 239, denique Buhlius l. l. p. 444, qui et ipse ibid. p. 379 ex libro Vindobonensi 142. saec. XV. (**V**) lectiones protulit potiores a Groddeckio enotatas. Praeterea adhibui latinam eiusdem vitae interpretationem, quam ex alio libro Matritensi „tanquam dominantis illo saeculo graecarum litterarum inscitiae certissimum indicem et rudis, absurdae, deridendae interpretationis specimen praecclarissimum“ edidit Iriartius l. l. p. 241.

4. Haec est vita inde ab Aldo (**a**) Arati editionibus praeponi solita. Ego usus sum libro Palatino XL. 111, b (**P**), quem contulit *L. Kayserus*, nec spernendas esse duxi lectiones nonnullas ex Matritensi 61. (**J**) mutilo (abrumpit enim v. 18. voc. *γράψαντι*) ab Iriartio l. l. p. 203 enotatas.

V. Nicandri.

Dedi ex recensione J. G. Schneideri ed. Theriac. Lips. 1816, qui usus est libro Gottingensi (**G**) et scripturae diversitate editionis Coloniensis a. 1530 (**C**) margini adscripta. Accessit Monacensis 494. saec. XVI. (**M**) mea causa a *G. Thoma* cum ed. Schneideri collatus.

VI. Oppiani.

Huius vitae prosa oratione scriptae, de quibus nonnulla accurate disputavit F. Petrus in progr. schol. Güz. 1840, mirifice inter se et concinunt et discrepant. Ex omnibus unam confecit J. G. Schneiderus ed. Opp. 1. p. XXVI, quo velut indicem haberet, ad quem lectionis varietatem referret. Ego vero, quo molestam evitarem earundem rerum repetitionem, duas certe distincti recensione, quarum prima continetur libris **I. RM^{ab} S. at.** altera **P^{ab}**.

1. dedi ex **I** Juntina a. 1515, quae narrationem praebet omnium simplicissimam, quanquam, cum nullus omnino liber hac parte non interpolatus sit, primam manum restitui posse plane desperandum est. Accesserunt **B** Regius Parisinus Schneideri 2735, ut videtur, saec. XIV; Schneiderus enim duobus quidem usus est, sed inmemor promissi (p. XI) utrumque in

var. lect. distinxit ab initio tantum. **M**^a Monacensis 134. saec. XV. s. XVI, **M**^b Monacensis 152. saec. XVI, qui praestat altero: utrumque in meum usum cum ed. Schneideri contulit *G. Thomas*. **S** Sylburgii liber, eiusdem et cuius postea fuit Cunr. Rittershusii nomine inscriptus: deinde in manus venit Ch. G. Schwarzii, prof. Altorfini, nunc est in bibl. Dresdensi **D** 27: ipse contuli. Vitam hinc ediderat Rittershusius in prolegg. ad Opp. 1597. Denique **a** est Aldina a. 1517, **t** Adr. Turnebi editio Paris. 1555, qua ipsa uti non licuit: varias lectiones suppeditavit farrago Schneideri.

2. Referta est haec recensio interpolationibus: quod quo magis appareret et ut extrema quaeque uno quasi conspectu repraesentarentur, sequutus sum librum maxime interpolatum **P**^b Palatinum minorem Rittershusii. Qui maior est eidem Palatinum, **P**^a, nunc XL. 87, b, mea caussa denuo contulit *L. Kayserus*.

3. Constantini Manassis. Edidit primus ex libro **A** Parisino 2129 (?) *Erasm. Windingius* cum *Eutecnii* paraphrasi Hafn. 1702. Ex eodem libro deinde lectiones quasdam protulit *Dorvillius* in *Misc. obs.* t. 4. p. 376. Iterum ex libro Parisino 2737 dedit *J. N. Belinus de Ballu* in edit. *Cyneget.*, Argentor. 1786. p. XL sq., adiectis nonnullis lectionibus ex eodem, ut videtur, quo usus erat *Windingius*, libro excerptis.

VII. Dionysii.

Initium est scholiorum in *Dionysium*. Excerpsi lectiones prolatas obscurius aliquanto a *G. Bernhardy* ed. *Dion.* p. 976 ex **M** Monacensi 283. saec. XVI, iterum meum in usum collato a *G. Thoma*, **V** Vindobonensibus, **P** Parisiensi 2218 (?), **H** Huetiano, quibus accessit novus **N** Monacensis 334. saec. XVI, item a *Thoma* excussus.

Liber secundus.

I. Pindari.

1. *Eustathii* vitam, quae pars est prooemii commentariorum *Pindaricorum*, primus edidit in *Eustathii Opuscul.* Th. L. F.

Tafelius, Francof. 1832. p. 57—60, iterum in singulari ed. prooemii F. G. Schneidewinus, Gott. 1837. p. 14—25. Quae in eadem versificata vita legitur §. 30, iam prodiit in Romana Pindari ed. a. 1515, iterum in ed. A. Boeckhii t. II. P. 1. p. 6, qui usus est libris **B**^{acd} Rehdigerano tripartito, **G** Gottin-
gensi, **M** Mosquensi.

2. Primus edidit J. G. Schneiderus ex **B**^a Rehdigerano post praefationem Theriacorum Nicandri p. XV, deinde Boeckh-
hii l. l. p. 9, nuperrime eodem rursus ex libro C. E. C. Schnei-
derus in Apparatus Pindari suppl. ex codd. Vratisl. 1844.
p. 44 sq. (vid. Addenda nostra).

3. Thomae Magistri. Edidit primum Aldus a. 1513, novis-
sime Boeckhii l. l. p. 4. libris usus, quibus antea, **B**^{cd}**GM**
(vid. ad vit. 1). Ego adhibui **A** Genevensem nullius fere
pretii, collatum mea caussa cum ed. stereot. ab *J. Aderto*.

Liber tertius.

I. Aeschyli.

Collati sunt **ABCD OGLMNS. Tar.** Si quae est
vita ex qua de totius huius litterarum generis origine ac ratione
coniectura fieri possit, haec est vita Aeschyli. Scilicet gramma-
tici non contenti eis, quae de cuiusque scriptoris rebus atque
vita exarata invenerunt, alii alia pro sua quisque eruditione ad-
diderunt, non quo inchoatum opus perficerent, sed prout occasio
esset adnotandi, alieno saepe loco et quemcunque concederent
librorum margines, rerum ac verborum ordinis plerumque nulla
ratione habita. Librarii vero de rerum ac verborum ordine et
ipsi parum solliciti oppletis his marginibus ita usi sunt, ut quo
quidque loco adnotatum repperissent continuo in ipsum textum
reciperent. Sic factum est, ut harum vitarum pleraeque sensim
in rudem fragmentorum congeriem indigestamque rerum sarra-
ginem excrescerent. In aliis, velut oratorum Plutarcheis, coniec-
tura demum, quanquam satis ea probabili, hoc licet assequi: in
hac vita Aeschyli ipsi libri docent. Quod ut magis etiam in
oculos incurreret, interpolationes maiores omnes hic quidem non
in adnotationem reiciendas, sed in ipsum textum cancellis additis

recipiendas esse existimavi. Atque omnium quidem minime interpolati sunt libri **AB**, maxime **OGS**, reliqui sic, ut nullam esse appareat aliqua certe interpolationis labe non insignem. **A** est Parisinus nescio quis, cuius lectiones ex Ez. Spanhemii adversariis edidit C. G. Hauptius in *Annal. philol. suppl.* vol. I. p. 220 sqq. **B** Parisinus 3521. saec. XV, cuius lectiones ex Needhami exemplari descriptas ab Askewio adhibuit S. Butlerus. **C** Cantabrigiensis primus, saec. XIII. s. XIV, ex Atho monte emptus a R. Meadio, et **D** Cantabrigiensis secundus, saec. XIV. s. XV, uterque collatus a Butlero. **E** Oxo-niensis, quo usus est Th. Stanleius. **G** Guelferbytanus Gud. gr. 88. saec. XV, in meum usum cum ed. Weigeliana collatus a C. Schoenemanno. **L** Lipsiensis bibl. urh. 1. saec. circ. XV: hunc ipse contuli. **M** Monacensis 565. saec. XVI. mutilus et **N** Monacensis 486. saec. XVI, cum Lipsiensi ad verbum fere consentiens: utrumque mea caussa ad ed. Bothii excussit G. Thomas. **S** Stanleii libri nescio qui, quibus ille in extrema vitae parte usus est, cum Guelferbytano haud paucis locis consentientes. Denique **a** Aldinam a. 1518 et **r** Fr. Robertelli editionem a. 1552. ipse contuli, item **T** (debebam dare **t**) edit. Adr. Turnebi Paris. 1552. certe absoluto demum opere (cf. Add.).

II. Sophoclis.

Collati sunt **SPJRB**. Hanc in *Annal. philol. suppl.* vol. IX. p. 512 sqq. talem protuli, qualem librorum, qui tunc suppetebant, rationes poscere videbantur. Nam cum in Demetrii Triclinii recensione, inde ab Adr. Turnebo (1553) per omnes editiones pervulgata, teste Brunckio additum esset lemmati *διωρίσθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου Μαιστρέου*, quem Thomam esse Magistrum dubitare non patiuntur ab eodem grammatico correctae vitae Pindari, Aristophanis, Euripidia, indagandos esse duxi libros, si qui essent, ipso Thoma antiquiores. Atque opportune sane cecidit, quod satis antiqui libri **P** Parisini 2794. saec. XIII. lectiones a Brunckianis discrepantes mea caussa descripserat E. Millerus, eiusque simillimi et propemodum gemini **J** Jenensis, quem item saec. XIII. s. XIV. esse credunt

(vid. J. F. Hensingeri spec. obs. crit. in Aiac. et Electr. Soph. ex collatione codicis ms. Jen. 1745, cf. Erfordtii praef. ad Sophoclis Electram p. VII sqq.), cum ed. Stephani collati *H. Weissenbornius*. Hos igitur libros maxime sequutus pristinam manum, licet a vitis minime liberam, cum his ipsis repetere satius dacebam quam Thomae quae videbantur quantavis speciosa commenta repetere. Sed ab incepto revocavit me ad quem interea delatus eram liber *S* Parisinus 2712. saec. XIII, omnium antiquissimus, ut aiunt, atque praestantissimus, quem cum Brunckius quoque hic illic inspexisset, diligenter nuper excussit L. de Simmer: hic enim ad eiusdem fidem, adiecta scripturae diversitate, vitam Sophoclis cum Trachiniis edidit Paris. 1839, quam editionem subministravit mihi *F. G. Schnetdewinus*. Hinc demum intellexi, non omnia ea, quibus vulgata scriptura differt a libris *PJ*, tanquam correctiones Thomae imputanda esse; pleraque enim iam praestat *S*, illo ut videtur aliquantulum antiquior; sed ita tamen rursus idem in multis cum *PJ* concinit, ut medium quasi locum inter utramque recensionem tenere videatur. Itaque licet haud appareret, unde enata esset recensio quam praebent *PJ*, reliquis duabus multo rudior atque incomptior, nec prorsus vana esset suspicio, hanc ipsam antiquiorem, eam vero, quam praebet *S*, item ab aliquo grammatico demum correctam esse, tutius tamen visum est, nunc quidem hunc maxime librum sequi, donec certius quid de ea re doceret et eiusdem nova et aliorum librorum nondum adhibitorum collatio. Praeterea vulgatam exhibet *B* Parisinus 1711. saec. XV. ab *E. Millero* meum in usum cum ed. Brunckii collatus, quocum Turnebi editio ad verbum pene congruit (cf. Add.); *B* Brunckii liber, cuius ille aliquoties mentionem iniecit, quo pertineat non satis liquet.

III. Euripidis.

1. Tribus constat partibus. Usus sum libris *A HV*. Ae prima quidem, v. 1 — 41, exstat in *A* libro bibl. collegii Ambrosiani Mediolanensis, unde primum edidit *P. Emsleius* ad calcem Baccharum 1821. Deinde repertus est *P* Parisinus bibl. S. Genovae, qui praeter hanc ab initio mutilam (inc. v;

14. *οὐδὲ τὰ μέλη*) alteram quoque continet v. 42 — 80. Hinc totam protulit J. P. Rossignolius in *Journal des Savans* 1832. p. 240—244, alteram partem repeti curaverunt Gu. Dindorfius in *Annal. philol. suppl.* vol. I. p. 539 sq. et F.-G. Welckerus in *Mus. Rhen.* 1833. I. p. 297 — 299. Tota item exstat in **H** Hauniensi 3549. saec. XIV v. XV. ab initio aliquantum attrito. Sed in hoc cum in priore parte multis locis discrepet et aliquanto brevior sit, tum in altera parte, quam tertio loco separatim posui v. 81—118, prorsus alia est. Hinc edidit O. D. Bloehius in *Friedemanni et Seebodii Miscell. crit.* I. 1822. p. 394—396. Prorsus cum hoc conspirat **V** Vindobonensis 119, ex quo tanquam nondum editam eandem vitam protulit E. Zimmermannus in *Diar. scholast.* 1828. II. no. 2. Praeterea in eodem Hauniensi libro eiusdem vitae excerptum continetur: hoc dixi **H**^b, integrioris vitae exemplar, ubi ambo congruunt, **H**^a. Singulas partes, sed spreto apographo Hauniensi, A. J. E. Pflagkius quoque edidit in *Eurip.* t. I. p. LXVIII sqq. (cf. Add.).

2. Thomae Magistri. Usus sum libro **M** Monacensi 500. saec. XVI, quem cum ed. Barnesii contulit G. Thomas.

IV. Lycophronis.

1. Isaacii Tzetzae est schol. in *Lyc.* t. I. p. 263 ed. Muelleri. Habuit ille libros **C** Cizensem saec. XV, **V**^{abc} Vitebergenses tres, quorum primus omnium praestantissimus est saec. XII. v. XIII, alter XV. v. XVI, tertius XVI. Ego vero adhibui **M** Monacensem 241. saec. XV. a G. Thoma cum ed. Muelleri collatum.

Liber quartus.

I. Aristophanis.

1. Inde ab Aldo (**a**) saepe numero editam dedi ex recensione F. Duebneri in *Schol. gr. in Arist.* Paris. 1842. Usus ille est libris **V** Veneto bibl. S. Marci 474. et **B** Regio Parisino 2820. saec. XIV. In eisdem legitur *ἄλλως*, seorsim edita a Duebnero p. XXVIII; sed hanc cum nihil aliud esse nisi priorem decurtatam intelligerem, utramque iunxi ita, ut litteris

V^bR^b significarem epitomatores Venetum et Parisinum, hunc tamen **B^a**, ubi cum ipso **B** convenit.

2. Thomae Magistri. Item dedi ex recensione Duebneri, qui usus est **B** Regio Parisino (vid. ad vit. 1), **KL** Laurentianis Dindorfii, plut. XXXI. 4. et 13, ad quos accessit meus **M** Monacensis 137. saec. XV. cum ed. Boissonadii a *G. Thoma* collatus. Quem addidi tractatum de comoedia, nuperrime ediderant cum aliis eiusdem generis A. Meinekius com. gr. fragm. vol. I. p. 535 sqq. et ex Dindorfii recensione Duebnerus l. l. p. XIV sq.

XCH. Theocriti.

Collati sunt libri **G** Genevensis et **V** Vindobonensis phil. gr. 258, ille cum ed. Gaisfordi ab *J. Aderto*, hic cum ed. Wuestemanni ab *H. E. Poeschelio*.

Liber quintus.

I. Thucydidis.

1. Marcellini. **P** Palatinum, denuo in meum usum collatum a *L. Kaysero*, pressius etiam sequutus sum quam fecit *J. Bekkerus*, iis praesertim locis ubi concinit cum **G** Guelferbyitano Gud. gr. 35. saec. XIII., quem ipse contuli, praetereaue eo maxime praestante, quod adsunt in eo, quae ex **P** exciderunt, §§. 32—49. Ceterum omisi priorum editionum vitia, quaeque etiamnum apud Popponem (ed. 2. 1843) non satis recte indicata sunt, qui non perspexit, ea omnia, quibus Bekkeri editio discreparet a prioribus, deberi Palatino: scilicet hunc librum satis negligenter contulerat Frommelius.

2. Collati sunt **PGRCKM**. Horum est **P** Palatinus, **G** Guelferbytanus, de quibus modo dictum est, **B** Regius Parisinus 1736. saec. XV, **C** Casselanus saec. XIII, uterque Dukeri, meus **K** Monacensis 126. saec. XVI. a *G. Thoma* ad ed. Popponis excussus, denique **M** Mosquensis, qui fere consentit cum Monacensi, denuo collatus ab Hofmanno.

II. Theopompi.

Dedi ex Photio Bekkeri, cui **A** est Venetus bibl. S. Marci 450: ~~ma~~ dixi lectiones in marg. ed. Rothomagensis.

Liber sextus.

I.—X. decem oratorum.

Da Plutarcho sententiam, quam pridem pertinaciter obtinueram, caecus essem si etiamnum retinerem. Iam dum me suspensum atque incertum ab ea revocavit non tam doctorum hominum vehementior quam expectares disputationis contentio, quam ipsa demum [quavis argumentatione altius clamans istarum vitarum omnium consortio. Itaque errorem ingenue confiteor, praesertim cum de vita decassetis, cuius causa maxime rem desperatam suscepim, A. G. Becke rum dico, virum carissimum mihi atque desideratissimum. — Collati sunt **ABEHXPZTV. xa**. Horum quattuor priores Parisini sunt, **A** 1671. saec. XIII, **B** 1957. saec. XI. mutilus, **E** 1672. saec. XIV, **H** 1680. saec. XIII. v. XIV: atque **E** quidem iam a Wytenbachio adhibitus est, reliquorum collationem a F. G. Kiesslingio acceptam edidit F. Frankius in Annal. philol. vol. XXIII. p. 342 sqq. Deinde **X** est Gu. Xylandri, **P** Pauli Petavii liber, cuius, ut et librorum **Z** Jac. Bongarsii, **T** Adr. Turnebi, **V** Jo. Vulcobii, lectiones adiectae sunt ad calcem edit. Francofurtanae a. 1599. Horum **TV** admixtas habent emendationes, id quod de **V** certe commonstravit C. Sintenis in praef. ad Plut. Themist. p. XXXIII sqq. Verum Anonymi (**X**) qui dicitur lectiones, adscriptas margini edit. Basileensis a. 1542, quae asservatur in bibl. Lugduno-Batava, solis niti complurium doctorum hominum coniecturis in exc. 1. ad Plut. Pericl. p. 269 sqq. idem docuit accuratissime. Denique **a** Aldina est a. 1509, **m** in Isocrate huius ed. princ. Mediolanensis a. 1493, in Demosthene signum *Lambini nomini additum eiusdem edit. Paris. a. 1570. margini adscriptas lectiones indicat, simplex nomen ipsum textum, in quo constituendo ille videtur usus esse libro **A**. Praeterea gravissimum emendandi instrumentum cum aliis tum nobis praebuit Photius, qui pleraque ex his vitis ad verbum transtulit in Bibliothecae suae codd. 259—268, quos ipsos primum integros in hoc volumen receptos postea reseccari, non tamquam inutillos, sed ut in tanta argumenti cognatione minus necessarios. Compluribus autem

locos feliciter emendaverunt, ut alios mittam, quorum nomina infra adscripta sunt, Claudius Bachetus Meziriacus ad marginem edit. Stephanianae (1572), quae exstat in bibl. Lugduno-Batava, quaque usus est Wytttenbachius, deinde idem D. Wytttenbachius in ed. Plut. Moral. Oxon. 1795 sqq., nuperrime F. Duebnerus in ed. Moral. Paris. 1841, quam editionem post absolutam demum meam operam contuli. **▼** dixi meam ipsius editionem vitar. dec. oratt., Quedlinb. 1833. — Reliquum ad vitas eorundem oratorum apparatus quod attinet, dicendum iam est de singulis.

I. Antiphontis.

2. Primus edidit Aldus (**a**) 1513, ex libris recentibus **ABELZ** J. Bekkerus, quorum **A** est Crippsianus musei Britannici, **B** Laurentianus plut. IV, 11, **L** Marcianus append. cl. VIII, 6, **Z** Vratislaviensis bibl. gymn. Magdalen. Addidit **N** Oxoniensem saec. XIII. E. Maetznernus ed. Antiph. Berol. 1838, de quo libro praestantissimo vid. F. Frankii iudicium in Ephem. litt. Ien. 1842. p. 249 sq. et Diar. stud. antiq. 1843. no. 33.

III. Lysiae.

1. Dionysii Halicarnassensis. Usus sum lectionibus Regii 1. et 2. nescio quibus J. Hudsoni atque Parisinorum **A** 1657, **B** 1742, **C** 2131, saec. XVI. omnium, **D** 2944. saec. XV, editis ab E. Grosio cum Dionysii scriptis hist. crit. Paris. 1826.

IV. Isocratis.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** iidem sunt de quibus modo dixi Parisini, **a** *Isocratis ed. Ald. a. 1513. — 3. Zosimi Ascalonitae sive Gazaei esse videri monui in ed. vit. dec. orr. p. 9, 21. Primus edidit in *συλλογῇ ἀποσπασμάτων ἀνεκδότων ἑλληνικῶν*, Venet. 1817. fasc. 3. p. 9 sqq., And. Mustoxydes (**m**) ex duobus libris bibl. Laurentianae plut. LVIII, 5. et LIX, 37. saec. XV, ex quibus quas lectiones adnotavit, nusquam sic distinxit, ut cuius quaque libri esset appareret: itaque **L** alterutrum significat, **L^a** et **L^b** distinxi, ubi diversa lectio

ex utroque adnotata esset. Repetiverunt eandem vitam J. Conr. Orellius (o) in Opuscc. gr. sent. et mor. vol. II. p. 3 sqq., Gu. Dindorfius (d) ed. Isocr. 1825. p. VIII sqq., J. G. Baiterus ante Isocratis Panegyricum Lips. 1831, Turicenses (t) oratorum atticorum editores ante scholia fasc. 6, 1843.

V. Isaei.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** Parisini E. Grosii (vid. ad vit. III, 1.). — 3. Primus Aldus (a) edidit, nuperrime J. Bekkerus orr. att. vol. III. et Turicenses fasc. 3. p. 327. **A** est Crippsianus, **Q** Ambrosianus D, 42 Bekkeri.

VI. Aeschinis.

2. Apollonii et 3. Anonymi vitas edidit J. Bekkerus orr. att. vol. III. ex libris **ABDMP**, quorum **AB** Romani sunt, alter Angelicus C. 3, 11, alter Barberinus 263, **D** Venetus bibl. S. Marci 50, **M** Parisinus 3003. saec. XV, **P** olim Helmstadiensis, nunc Guelferbytanus Helmst. 806. saec. XV. Atque huius quidem varietatem lectionis denuo excerptam integram dederunt Turicenses editores in Aeschinis ed. minor. 1840. p. VII sq., ipsum textum iidem fasc. 3. p. 401 sq. et F. Frankius ante Timarcheam 1839.

VIII. Demosthenis.

1. Libanii. Collati sunt **FOPBA**, quorum tres priores Bekkeri sunt, **F** Marcianus 416, **O** Antverpiensis soc. Jesu 43 (Ω. Bekkero), **P** Parisinus Coislin. 324. saec. XV (u Bekkero); **BA** Bavaricus et Augustanus secundus Reiskii, nunc Monacenses 85. saec. XIII. et 441. saec. XV, uterque mea caussa denuo cum ed. Reiskii collatus a G. Thoma. — 3. Zosimi. Hanc et sequentem edidit J. J. Reiskius orr. gr. t. IV. p. 145 sqq. Collati sunt **PRVE**, et quidem **P** Parisinus 2935. saec. XIII. Schweighaeuseri, **R** Romanus bibl. Vatic. 68 (cf. Th. Heyse Beschr. d. griech. Codd. des Demosth. zu Rom, ed. Vömel. 1838. p. 3), **V** Vratislaviensis bibl. Rehdiger. 134, iam a. 1836. meum in usum collatus a C. E. C. Schneidero (cf. m. quaestt. Demosth. IV. p. 95 sqq.), **E** Vati-

canus 96. saec. XIII, qui Zosimi atque Anonymi epitomen continet, de quo egit L. Kayserus in *Diar. stud. antiq.* 1839. no. 28. — 4. Anonymi. Collati sunt **PRXGVE**, quorum **PRVE** idem sunt, de quibus modo dictum est, **X** Vindobonensis phil. gr. 105. saec. XIV, cuius lectiones edidit Voemelius notit. codd. Demosth. 3. p. 13, **G** Gothanus B, 572, in meum usum, adiectis nonnullis emendationibus, collatus a *F. Jacobsio*.

X. Dinarchi.

1. Dionysii Halicarnassensis. **B** est Bodleianus J. Hudsoni.

XI. Aristidis.

1. Dedj maxime ex recensione Gu. Dindorfii ed. Arist. vol. III. p. 737 sqq., qui usus est libris **L** Barocciano 136. saec. XIII, **N** Oxoniensi collegii novi 259. a pluribus manibus scripto et Aldina (**a**) ed. or. Panath. in Isocr. a. 1513, rep. a. 1534.

Liber septimus.

I. Platonis.

1. Olympiodori. Edita est in Diog. Laert. Amstelod. 1692. t. II. p. 582 sqq. cum Jac. Windeti aliorumque emendationibus, iterum cum Platonis diall. tribus a. Gu. Etwallo, Oxon. 1771, denique cum diall. eiusd. quattuor ab J. F. Fischero, Lips. 1783. Ex **V** Vindobonensi phil. gr. 20. lacunas nonnullas explevit Lambecius comm. d. bibl. imp. t. VII. p. 113 (cf. id. p. 271).

2. Anonymi. Edidit ex **V** Vindobonensi phil. gr. 77. saec. X. A. H. L. Heerenius in *Bibl. f. alte Lit. u. Kunst*, fasc. 5. Gott. 1789. ined. p. 5—19. Ceterum quam in libro Monacensi no. 113. contineri ineditam Platonis vitam credidit F. Thierschius teste Schoellio *hist. litt. gr. t. I. p. 505*, 1 ed. Germ., nullam esse roganti mihi per litteras nuntiavit amicissimus *J. G. Krabingerus*.

II. Aristotelis.

1. Dionysii Halicarnassensis. Collati sunt **ABCD** iidem, de quibus dictum est ad lib. VI. vit. 8, 1, et **B** Regius nescio quis Hudsoni.

2. Ammonii quae dicitur, aliis Ioannis Philoponi. Scilicet in libris praefixa esse solet commentario in categorias alterutri adscripto. Sed neutrius esse posse res ipsa clamat. Primum editam esse ab Aldo in opp. Arist. a. 1496 sqq. ait Ionsius hist. phil. scr. 3, 19. p. 105. Sed in huius editionis t. II. (1497) promittitur quidem in indice praemisso *Ἀριστοτέλους βίος κατὰ Φιλόπονον*, at ipsa non comparet in operis contextu, quanquam nihil deesse docet foliorum continuitas. Errorem a bibliographis propagatum ne diligentissimus Renouardus quidem detexit, Annal. de l'impr. des Alde ed. 3. p. 10. Edidit Aldus demum cum Ammonii commentario in categorias a. 1503 (a), iterum tanquam nondum editam, addita vetere interpretatione latina longe auctiore, P. J. Nunnesius LB. 1621 (Helmst. 1666), et post Duvallium (1654) J. Th. Buhlius opp. Arist. t. I. 1791. Ipsa illa, quam a Nunnesio primum editam repetivit item Buhlius, vetus latina interpretatio barbaramente quidem scripta est et plena ineptiis, sed minime spernenda tamen, quoniam aperte ex graeco exemplari eoque multo sane auctiore accurate, ut sic dicam, et ad verbum expressa est, eodem prorsus modo quo Aratae vitae interpretatio Matritensis, de qua dixi ad lib. I. 4, 3. At verum non est, quod teste A. Stakrio Aristotelior. t. I. p. 14. contendit idem Nunnesius ad Phrynich. p. 311 (?) ed. Lob., Aldum quam Ammonii ad categorias commentario praeposuisset vitam Aristotelis hac demum ex latina interpretatione graecam fecisse: sed sic potius videtur esse statuendum, utriusque quidem unum atque eundem esse fontem, exemplar graecum, huius autem latinam vitam meram esse interpretationem, graecam epitomen tantum. Nova vero textus emendandi subsidia mihi quamvis petenti assequi non contigit, in quibus maxime desidero librum Vindobonensem phil. gr. 29, ex quo suppleri hanc vitam posse ait Lambecius l. l. p. 144.

3. Primum edidit Menagius in adn. ad Diog. Laert. V, 35, repetivit Buhlius l. l. Primam eiusdem partem Suidas quoque habet. Praeterea duas vitas Aristotelis exstare in libro Marc. 257. saec. XV, edendas a Cobeto, nuper nuntiavit Th. Waitz ed. Arist. organ. t. I. p. 12.

Liber octavus.

I. Hippocratis.

1. Sorani quae fertur, magnam partem ex epistolis si diis placet Hippocrateis congesta. Usus sum lectionibus librorum **BVSEF. a.** Horum **B** Regii Parisini sunt nescio qui, excussi ab A. Foesio et R. Charterio, quorum ille Hippocratem edidit Francof. 1595, hic Paris. 1679: et huius quidem libros, ubi quid proprii habent, litteris **R^c** significavi. **V** sunt Vaticani Foesii, **SF** Servini atque Fabri lectiones, ex libris ut videtur manu scriptis depromptae et ab eodem Foesio adhibitae, **M** Monacensis 71. saec. XVI, meum in usum cum ed. Fabricii bibl. gr. t. XII. p. 675 sqq. collatus a **G. Thoma**, **a** Aldina a. 1526.

Denique de Suida dicendum est, cuius vitarum epitomas per omnes octo libros dispersas habes. In his si quid prodit emendatius atque rectius, quam fuit in editione Kusteriana, hoc non mihi debetur, sed Th. Gaisfordo maxime atque G. Bernhardo, qui et libris manu scriptis denuo conferendis et emendationibus cum aliorum congerendis tum suis in medium proferendis praeclare sunt de hoc scriptore meriti. Horum igitur vestigiis ingrediendum mihi erat accurate. Atque Gaisfordus quidem usus est libris **ABCDEEGHV. m**, quorum **AB** Regii Parisini sunt, iam a Kustero, ut videtur, adhibiti (quantum de altero ac tertio eiusdem mihi certe non liquet), **A** bipartitus 2625. et 2626. saec. XII. s. XIII, omnium praestantissimus ac totus excussus a Gaisfordo, **B** 2622. saec. XIII, a Sypsomo collatus, **C** Oxoniensis bibl. coll. corp. Christi, cum **V** plerumque consentiens, a Gaisfordo in quattuor prioribus litteris adhibitus, deinde solum ubi **V** est mutilus, **D** Bodleianus, suspectis tantum locis inspectus, **E** Bruxellensis, olim Antverpiensis soc. Jesu, saec. XV, totus a Gaisfordo collatus, **F** Florentinus bibl. Medic. plut. LV, 1. saec. XV, ex quo nonnullas glossas speciminis gratia excerptit P. Elmsleius, **GH** Regii Parisini 2623. et 2624. saec. XV, quos ad litteram **P** contulit Sypsomus, **V** Leidensis inter

Vossianos, olim H. Stephani, optimae notae, sed initio, medio et fine mutilus; hunc inde a littera *E* Gaisfordus contulit, in prioribus usus collatione Oudendorpii: **V* Bernhardyi, opinor, significat lectiones eiusdem libri adscriptas ab Iac. Gronovio exemplari suo editionis Kusterianae, quod teste Naekio Choeril. p. 8. penes A. Seidlerum est. Accesserunt praeter *m* Suidae edit. princ., Mediol. a. 1499, Vaticae i libri nescio cuius cum *A* plerumque concinentis lectiones ex Pearsoni exemplari, quod Cantabrigiae olim fuit, a Kustero descriptae, denique Hemsterhusii, Valckenarii, Toupii notae ineditae ex eorundem autographis Leidae atque Oxonii asservatis prolatae a Gaisfordo.

Scribeb. Lipsiae d. 10. m. Octob. a. 1844.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 20, 5. post κρινεῖτε punctum excidit. || 39, 67. ἐμῇ γνώμῃ non erat sollicitandum, cf. Xen. d. vect. 5, 2 ibique Sauppius. || 50, 6. delenda est adn. Ἀτλαντος] an Ἀπόλλωνος? || 71, 40. Βλάστης] add. Kellius in diar. stud. antiq. 1844. p. 818 sq. || 95, 54. δίδωμι] οὐ δίδωσιν R^a, ἐκδίδωσιν C. E. C. Schneiderus Appar. Pind. p. 45. || 97, 11. ὁ δὲ δημοῦντα Schneiderus quoque. || 18. ἐς R^a. || 19. ὁ πᾶν R^a. || 29. ναῶν vel νεῶν Schneiderus. || 31. ἐορτῇ ante corr. R^a. || 98, 33. ἐντελλασθαι post Ἀμμωνος excidisse censet Schneiderus. || 36. μέμνηται Schneiderus quoque. in adn. scrib. 36. pro 38. || 38. Ἐξερξου Schneiderus quoque conlicit. || 43. καὶ θυράμβων R^a, κ', διθυράμβων Schneiderus. || 44. προσωδίας R^a. || 48. θρ. λεγύφρωνοι R^a. || 64, 22. idem epigramma ex marmore graeco descriptum a P. Ligorio laudat Welckerus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 466, ubi legitur v. 22. ΕΞΧΟΝ ΛΟΙΑΕΟΝ ΑΜΑ ΜΕ, 23. ΕΞΗΡΙΑΞΕ, 24. ΚΑΤΕΣΧΕΤΟ, 26. ΕΙΑΞΕΝ et ΜΟΙΞΟΝ. || 70, 21. θ'] α' Fischerus gr. Zettlaff. p. 61. || 89, 79. ὅς μεσοῦν] ὡς μὲν ἦν Granertus, ἤκμασεν Niebuhrus, οὐ μενοῦν Schulzsius spec. appar. ad annal. crit. p. 24. || 124. fabularum ordinem primus disturbavit Turnebus, qui et v. 20. γνήσιοι, 26. ποτνιεύς, 27. θήβαις, 29. Ἠλιάδες om., sed infra Ἠλιάδες post ἱετιδεις addit, 31. θρηῖσαι, θεόδωροι ἢ ἰσομιασταί, 35. κέρκοι σατυρικοί, 125, 38. λήκνιοι, 49. Προμήθευς λυόμενος om., 51. σαλαμίνιοι, 56. δψιπήλη, 57. φρύγιοι, 60. ψυχαγωγία. || 126. sqq. Didymi Chalcenteri esse ait F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 358. || cum R plerumque congruit Turnebus, propria habet haec: 128, 37. τριττία, 41. ἡθέλησε, 43. Χείρονη, 131, 28. Ἰοφῶντι νίω, 132, 5. Σ. τῷ μ. τὸ στ. χειρισμένον. || 133. vitam Euripidis, nescio an integram, in cod. Hecub. et Electr. Euripidis Athenis vidit Welckerus, qui fabulam de morte Euripidis pauculaque ab initio hinc protulit in Nov. Mus. Rhen. III. p. 468. plerumque is consentit cum H^b. habet igitur p. 133, 1. ὁ εὐριπίδης νιός μὲν ἐγ., 2. μητρός δὲ κλειτοῦς λ., τὸ δὲ γένος ἀθ., 3. καλλίου ἐτ τὴν εἰκοστὴν ὀλ., 135, 46. τοιουτοτρόπως, 47. ἐπικαλουμένη θράκη διὰ τὸ καταρηνῆναι ποτὶ αὐτόθι θρ., 136, 49. αὐτόμολος ἢ προ Μολοτικῇ, μοχ ταύτην δὲ θρ., 50. ζημίαν ἐπήγαγεν αὐτοῖς τάλαντον, 51. δοῦναι post εἶχον add., 52. τυχεῖν ἀπολύσεως ἐτ χρόνου, 53. εὐριπίδης — ἡρέμει, 54. ἐλθόντος ἐτ συλ. ἐπιτυχόντων εὐριπίδου ἐσπαράχθη, 56. ἔργοι om., 57. ἡ om., 58. παρὰ om., μοχ δίκην. || 135, 36. hunc Thucydidem poetam esse existimat F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 331, de quo p. 192, 46. || 136, 57. scr. ἀναιρεθείσης. || 141. Euripidis vitam tertiam ex Suida debebam dare; certe ex Moschopulo non descripsit Suidas. || 145, 17. ἀναθοπλιῆ m. || 19. τραγωδῶν VEm. || 147, 53. δράματα αὐτοῦ] τὰ δράματα E. || 148, 73. δεύτερον ABEm. || 167, 65. δειπνοσοφιστία BE, δειπνοσοφία V. || 168, 75. ἀγνώως et V, Ἀγνωνος iam Toupius. || 176, 96. scr. BEm. || 178, 26. ὡς om. AVEm, τῶν om. A. || 180, 73. ψευδέας ABEmEudocia. || 74. αἰσχυρίων A et Vaticanus Pearsoni. || 181, 94. αἰ] δεκάτῃ *V. || 182, 300. δράμα — ἐστὶν Kusterus. || 184, 29. φλυα-

ADDENDA ET CORRIGENDA.

νογραφία AC Kusteri et *V. || 185, 40. scr. *Σιμυλίδης* cum G, ut et Meinekius ex 2 Vatic. et Aldina. || 42. *Φίλιππον* Meinekius. || 47. scr. v. pro V. || 186. Marcellini vitam iterum tractat F. Ritterus in Nov. Mus. Rhén. III. p. 321 sqq., qui §. 1—45 Didymi Chalcenteri esse ait. || 186, 3. *λοιπὸν* offendit Ritterum p. 336, sed vid. p. 297, 1. || 189, 68. *Αἰδύμος* supplet Ritterus p. 335. || 74. cf. Ritterus p. 329 sq. || 192, 59. post *ἐλθόντα* interpungi idem iubet p. 351. || 193, 72. *Ἐρμιππος* Ritterus quoque p. 351, qui et v. 77. post *ἐτη* nunc addit *γεγονότα*. || 199, 68. *Ἀσκληπιός* testatur Meierus praef. ad. Dem. Mid. p. XVIII, 34, sed hominis nomen hoc nunquam fuit. cf. Ritterus p. 340. || 203. adn. alterius epigrammatis auctorem Didymum epinaur Ritterus p. 356 sq. || 208, 34. οἵ τες sqq. in mg. habet A. || 209, 39. *μετέθεντο* E. || 50. *ῥωμαϊκὰ* AEV, *Ῥωμαϊκῶν* Schweighauserus. || 52. *τῆς* et Vallicanus Pearsoni. || 59. *περὶ τῶν ἰ.* *V. || 210, 68. *ἔτι δὲ* et Vallicanus Pearsoni. || 213, 33. *καὶ* δὲ A, δὲ καὶ cett. || 214, 51. *καὶ Ἰουστινιανοῦ* post *βασιλέως* add. Kusterus. || 217, 97. *ματθίου* AV, *ματθαίου* cett. || 221, 86. *ἰ* Albertius et Lœcella praef. p. VI, qui et *Ἀβρονόμου*. || 90. *ἱστορικός* sqq. om. A. || 222, 97. *ἱστορὶς* m. || 3. *ἀμφικτιῶνων* A. || 223, 17. *αὐτῶν, κτίσεις* habet et *V. || 231, 24. *διδάσκαλον* auctorem voluissae censet Ritterus in Nov. Mus. Rhén. III. p. 346. cf. m. ed. vit. dec. or. p. 8. || 239, 52. *ἐφ' ὑψηλοῦ* cf. Leakil topogr. Ath. p. 137, 4 ed. Turic. || 259, 2. ὅ — *Πελοποννησιακὰ* a studiosis hominibus inserta censet Bernhardt, ut et s. fin. οἱ δὲ λόγος αὐτοῦ πλείστοι ab incuriosis. || 262, 1. *μὲν* ex var. lect. ortum Bernhardt. || 3. *Δημήτριος — εἶναι* om. Eudocia. || 4. *δημοσθένη* V. || 270, 14. *δημοσθένης* A. || 327, 5. fort. *Εὐδαίμονα*. || 355, 36. scr. *Νέριβα*. || 355, 49. scr. *Σουπηριανός*. || 356, 72. non videtur diversus esse rhetor Timagenes ab historico V, 69.

—

Quod superest chartae expleam nonnullis emendationibus in vitam Homeri ab Jo. Tzetza exegesi in eiusdem Iliadem praemissam, quam pridem in hoc volumen receptam mox ut vanum et inutile commentum abiciendam esse censui. Ediderunt ex cod. Lips. 1275. God. Hermannus cum Draconis Stratoniceensis libro de metris poeticis, Lips. 1812, atque Lud. Bachmannus post Scholia in Homeri Iliadem, Lips. 1835. p. 746 sqq. — Pag. 749 ed. Bachm. v. 8. *αὐτῶν* scr. *αὐτῶν* || 25. *τε* δὲ. || 752, 10. *ἐκτεθέντας ἢ ποταμούς* || *ἐκτεθέντας ἐπὶ ποταμούς*. || 755, 37. *πρώτον* || *πρότερον*. || 756, 10. *μειδιῶν μονονοῦ τὸ τοῦ τοῦτο συγγεγραφότος καταγελῶν* || *μ. μ. καὶ τοῦ τ. σ. x., aut μ. μ. τ. τ. σ. καὶ κατ.* || 26. *δεδογμένως* || *πεπλανημένως*. || 36. *ἤγητο* || *ἤγηται*. || 37. *ἀπόρρητον* || *ἀπόρρητον*. || 757, 28. *ἡρακασμένως καὶ ἐναντίως* || *ἦν, ἀλλ' ἐν*. || 758, 8. *γενεᾶς εἶναι* || *γενεᾶς καὶ εἶναι*. cf. Schol. p. 841, 7. || 27. *ἀμφιβόλως* || *ἀναμφιβόλως*. || 29. *ὑπὲρ* || *ἥπερ*. || 759, 10. *φασίν* || *φησίν*. || 18. *λήθει* || *λήθη*. || 23. *περιθεῖναι* || *παράθεῖναι*. || 38. *ἡμῖν* || *ὑμῖν*. || 760, 2. *ἀκηκοτός* || *ἀκηκοῦτα*. || 767, 8. *Μελισσιάναι* || *Μελισσιάναι*. || 13. *ἦν* || *ἦν*. || 22. *Τίγρητος* || *Πίγρητος*. || 23. *ἔτι τε* || *ἔτι δὲ*. || 24. *περὶ τινων* || *παρὰ τινων*. || 33. *περὶ τὴν παραλίαν* || *παρὰ τὴν παραλίαν*. || 36. *εἰρήναι* || *εἰρήνη*. || 768, 10. *περικληταῖσιν ἐν αἰοδαῖς* || *περικληταῖς ἐν αἰοδαῖς*.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΕΠΟΠΟΙΩΝ.

Α. ΟΜΗΡΟΥ.

α'. [Ἡροδότου Ἀλικαρνασσεύς] περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου
γενέσιος καὶ βιοτῆς.

(1) Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ
ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστορήκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ
ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο,
συνῆλθον ἐν αὐτῇ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ
ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένεος
τοῦ Κρηθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων.
οὗτος δ' ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα
Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ οὐ-
νομα τίθεται Κρηθηίδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπι-
τρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρῆτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖῳ.
(2) χρόνου δὲ προϋόντος συνέβη τὴν παιδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ
λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν·
ἐπεὶ δ' ἤσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ κα-
λεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτίῃ μεγάλη 15

1. 1. Inscr. om. R^b L: τοῦ, quod erat post Ἡροδότου, om. BMf: ἀλικαρνασσεύς
M, om. B: περὶ R^a B, ἐξήγησις περὶ v: π. τοῦ βίου τοῦ Ὀμήρου B. || 1. Ἡρόδοτος
R^a Bf, Ἡρόδοτος ὁ v. || ἀλικαρνασσεὺς AMLf. || 3. κύμη ἡ πάλαι αἰολ. R^a. || αἰο-
λιῶτις L. || 4. αὐτῇ R^b, ταύτῃ v. || 5. μαγνησίης R^b, Μαγνησίας v. || 6. κρη-
θωνος R^b, Κρηθωνος v. || πολύφορτα B. || 7. τὴν om. R^a. || 8. ὄνομα R^b. ||
9. κρηθηίδα hic et infra R^b, Κρηθίης v. || 11. ἀνδρὶ om. L.

εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας.
 προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε. ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτι-
 ζοντες τότε τοῦ Ἑρμεῖου κόλπου τὸν μυχόν, κτιζόμενοι δὲ
 τὴν πόλιν Σμύρναν ἐθετο τὸ ὄνομα Θεσεύς, μνημεῖον ἐθέλων
 20 καταστήσαι τῆς ἐωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ
 τοῦνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θεσεύς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάν-
 των ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπ' Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήταν,
 κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ
 τὴν Κρηθιδά πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιωτίον τῶν ἀποίκων
 25 λελογχότα, ὃς ἐτύγγανεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος τὰ μάλιστα.
 (3) χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθις μετ' ἄλλων
 γυναικῶν πρὸς ἐορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον
 Μέλητα ἤδη ἐπίτοκος οὔσα τίκτει τὸν Ὀμηρον, οὐ τυφλόν,
 ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελισσιγένεα,
 30 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ
 Κρηθις ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
 ἐξῆλθε καὶ ἀπ' ἐργασίης χειρῶν ὥρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον
 καὶ ἐωυτήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαί-
 δευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἡδύνατο. (4) ἦν δέ τις ἐν Σμύρνῃ
 35 τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ
 τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν
 Κρηθιδά, ὧν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἐρία τινα, ἃ
 παρὰ τῶν παιδῶν εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ
 εἰργάζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ
 40 τῷ Φημίῳ κάρτα ἡρέσκετο. τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λό-
 γους πείθων ἐωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν
 ᾤετο προσάξασθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδός, υἱὸν ποιούμενος,
 καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιός τις λόγον ἔσται
 (ἐώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυνέα),

16. πολίτας R^b, πολίτας v. || 17. οὖν R^bBPML, δὲ v. || 18. τότε addidi ex R^b. || κόλπον M. || 20. ὁμώνυμον R^b, ἐπώνυμον v. || αὐτῇ f. || 21. σμύρνα R^b. || 22. ἀμήλου R^b. || 23. τὸν βίον. ἐνθαῦθα M. || 24. ἰσμηνίην R^a. || τὸν βιώτιον M, βοιώτιον R^a, βιότιον R^b. || 25. ἐτύγγανεν R^b, ἔτυχεν v. || 27. ποταμὸν τὸν R^bBML, ποταμὸν v. || 29. παιδίῳ R^b, παιδί v. || μελισσιγένεα R^b. || 30. ἦν ἡ κρηθις BML. || 31. παρὰ] περὶ R^b. || ἰσμηνίῃ R^b, Ἰσμηνίᾳ v. || 34. ἡδύνατο R^b, ἡδύνατο v. || 37. αὐτῇ] αὐτήν R^a Af. || ἐρία R^b. || 38. μισθὸν R^b, μισθοῦς v. || 39. κόσμῳ Pauw, τῷ κοσμίῳ Wesselingius. || 43. ὑπ' R^b, παρ' v.

ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. (5) ὁ παῖς δ' ἦν τε φύσει 45
 ἔχων ἀγαθήν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης
 αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέειχεν. χρόνου δ' ἐπιγενο-
 μένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ
 διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φημίος ἐτελεύτησε τὸν βίον
 καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον καὶ ἡ Κορ- 50
 θῆς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κα-
 θειστήκει, καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων ἐωρᾶτο. καὶ αὐτοῦ θωυμασται καθειστήκεισαν οἱ
 τ' ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεύμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν
 ἡ Σμύρνη καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμέ- 55
 νης χώρας δαυσιλέως κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν
 ξένοι, ὁκότε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ
 Μελησιγένῃ ἐγκαθίζοντες. (6) ἦν δ' ἐν αὐτοῖς τότε καὶ
 Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπε-
 πλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τ' ἀνὴρ ὡς ἐν 60
 θείῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυίστωρ, ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησι-
 γένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μι-
 σθὸν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας
 καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστίν. καὶ
 μιν οἶομαι μάλιστα τούτοις προαχθῆναι. ἴσως γὰρ καὶ τῇ 65
 ποιήσει ἤδη τότ' ἐπενόει ἐπιθῆσθαι. καταλύσας δὲ τὴν
 διδασκαλίαν ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω, καὶ ὅπου ἐκάστοτε
 ἀφίκοιτο, πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο καὶ ἱστορέων ἐπυν-
 θάνετο. εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι.
 (7) ἀνακομιζόμενοι δ' ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίας ἀπικ- 70
 νονται εἰς Ἰθάκην, καὶ τῷ Μελησιγένῃ συνέβη νοσήσαντι
 τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης
 εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα καταλιπεῖν ὁ Μέντης
 παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι τῷ Ἀλκίμου

45. ἔς τ' ἂν ἔπεισεν R^b. || 46. προσγενομένης R^b, προσγενομένης v. ||
 47. ἐπιγενομένου B. || 49. μὲν addidi ex R^b. || 50. ἡ add. R^{ab} BLf. || 52. καθ' ἑω-
 τὸν bis habet M. || 55. αὐτόθεν R^{ab}, αὐτόθι v. || ἐκ τῆς] αὐτῆς M. || περιειμένης
 A. || 61. μὲν Barnesius. || 62. καταλύσαντες R^b. || 63. ὅτι] ὅτι τε BPML, ἔτι τὸ
 R^{ab}. || 65. προσαχθῆναι R^a. || 66. ἤδη addidi ex R^b. || 68. ἀφίκετο addito οὐκ
 εἰ M. || 70. τυρσηνίης R^{ab} B, τυρσηνίας celt. || τῆς malim abesse. || 73. εἵ-
 νεκα R^b, εἵνεκα ML. || Λευκάδα] ἐλλάδα R^b. || 74. ἀλκίμου L.

75 Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν, ἐπαναπλώσας δ' ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτόν ἐκτε-
 νέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε καὶ ἤκουεν εὖ ἐς
 δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακροῦ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ
 ἀνδρῶν. ἐνταῦθα συνέβη τῷ Μελησιγέней περὶ Ὀδυσσεώς
 80 ἐξιστορήσαι καὶ πνθέσθαι. οἱ μὲν δὲ Ἰθακήσιοι λέγουσι
 τότε μιν παρ' ἐωυτοῖς τυφλωθῆναι, ὥς δ' ἐγὼ φημι, τότε
 μὲν ὑγιῇ γενέσθαι, ὕστερον δ' ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι.
 συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφῶνιοι τούτοις. (8) ὁ δὲ
 Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην
 85 καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα, χρόνον τ' ἐπὶ συχνὸν συμπε-
 ριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δ' ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν
 νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν
 νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος
 τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέσται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει
 90 τῇ ποιήσει. (9) χρόνου δὲ προΐοντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος
 ἐὼν τοῦ βίου διενόηθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην, πορευόμενος δὲ
 διὰ τοῦ Ἑρμοῦ πεδίου ἀπικνέσται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην
 Κυμαίων. ὠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης
 ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν
 95 τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἑπὰς τάδε·

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο,
 οἱ πόλιν αἰπεινήν, Κύμης ἐριώπιδα πούρην,
 ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νεάτοιν ὑπικόμοιο,
 ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεῖον ποταμοῖο

100 Ἑρμοῦ δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

ἡ δὲ Σαρδῆνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμοῦ ποταμοῦ
 καὶ τοῦ Νέου τεύχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τύχιος.
 ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἀνθρω-
 πον· ἡλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλὸν καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ'

75. ἐπιμελίην R^aBPMLf. || 76. ἀπολήψεσθαι R^a. || ἐνοσήλευεν BPL. ||
 79. περὶ] τὰ περὶ R^a. || 80. ἱστορήσαι R^a. || καὶ add. R^bBPML. || 81. ἐωυτοῦ
 R^b. || τυφλωθέντα R^a. || 91. τὸν βίον M. || 96. Epigr. Homer. 1. || αἰδεῖσθαι A. ||
 97. πόλου L^b. || ἐπεινὴν L^a. || Κύμης ἐριώπιδα Pauw, Κύμην Ἑριώπιδα v, K.
 ἐρατώπιδα Barnesius: νύμφης ἐρατώπιδος Ἡρῆς Epigr. || 98. σαρδόνης hic et
 infra M, Σαρδῆνης Epigr.: cf. Steph. Byz. s. v. || 99. ξείου A, ζαθεοῦ Epigr. ||
 100. Ἑρμον M. || δινηέντος] καλὰ ξέοντος Epigr. || 1. ποταμοῦ om. A. || 4. αἰτέοντα
 R^bBPL, καὶ τέοντα M, ἀλγέοντα cell. || καὶ — ἐργαστήριον addidi ex R^bBPML.

αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξῃν ἔφη τῶν παρόντων. 105
 ὁ δ' εἰσῆλθεν. κατήμενος δ' ἐν τῷ σκυτεῖῳ παρόντων καὶ
 ἄλλων τὴν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν
 ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πε-
 ποιημένους αὐτῷ, καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρόντων
 ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο 10
 εἶναι τοῖς ἀκούουσιν. (10) τέως μὲν δὴ κατεῖχεν ὁ Μελησι-
 γένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν
 μηχανὴν ἔχων. ἐδείκνυον δ' οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ
 τὸν χώρον ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο,
 καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ ἀλγειρος ἐπεφύκει, 15
 ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυ-
 κέναι. (11) χρόνου δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις
 τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἰ τι
 βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπαι λέγει·

αἴψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοῖαν πόλιν ἀνδρῶν. 20

τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τεῖχος πορευόμενος ἀπικέτο εἰς τὴν Κύμην
 διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος (ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ
 εὐπορώτατον), καὶ, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίᾳ βασιλῆι
 Μίδῃ τῷ Γορδῖῳ δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιεῖ τὸ ἐπὶ 25
 γράμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος
 τοῦ Γορδῖου ἐπιγέγραπται·

[χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.]

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,

105. μετέξῃν R^bMI. || 6. κατήμενος BMLf. || 9. παρόντων καὶ ἄλλων ἐς R^b. ||
 10. εἰς B. || θωύματος MI.f. || 11. δὴ R^b, οὖν v. || 13. Νεοτειχεῖς] cf. Steph. Byz. s.
 v. || 14. τὴν om. R^a. || 18. εἴτε R^bBPML, ὅτι celt. || 20. Epigr. Homer. 2. ||
 ποπόδες L^a. || 24. εὐπορώτατον R^a. || 25. πενθερῶς αὐτῷ R^a. || δεηθέντων —
 Γορδῖου om. R^b. || ποιεῖ τὸ R^aBPML, ποιεῖ καὶ v. || 126. μνήματος Μίδεω τοῦ
 Γορδῖου Schweighaeuserus. || 27. ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες R^b. || epi-
 gramma legitur etiam ap. Plat. Phaedr. p. 264 D, Dion. Chrys. or. 37. p. 465,
 Diog. Laert. 1, 89, Epigr. Homer. 3, Certam. Hom. et Hes. 15, Anthol. Palat. 1.
 p. 348 (cf. 3. p. 249). || 28. om. R^bI^b. || καλῇ B. || μίδεω B, μήδου M, Μίδου
 v, Μίδα ceteri scriptores. || 29. hunc versum usurpant Longin. d. subl. 36, 2,
 Sext. Empir. hypot. 2, 3 || σῶτ' ἂν I^b, ὅφρ' ἂν P lato. || ῥέοι ABML^af, νάη
 Plato et Sextus. || τεθήλοι ABML^af, τεθήλει R^b.

130 ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθαιπται.

(12) κατίζων δ' ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ
Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν
35 τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας, καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ
καθιστήκεισαν. γνούς δ' ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποιήσιν
οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους
πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε λέγων, ὥς εἰ θέλοιεν αὐτὸν
δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει.
40 τοῖς δ' ἀκούουσι βουλομένοις τ' ἦν ταῦτα καὶ αὐτοὶ παρή-
νεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων, καὶ
αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. ὁ δ' ἐπείθето αὐτοῖς καὶ βουλῆς
συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλευτῆριον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ
ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. ὁ δ'
45 ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγεν. καταστάς δ' ὁ
Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς
λέσχαῖς ἔλεγεν, ὥς δ' εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο. (13) οἱ δ'
ἐβουλευόντο ὅ τι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυ-
μουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων, ὅσοι τῶν βου-
50 λευτέων ἐν ταῖς λέσχαῖς ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων
ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρημῇ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ
λέγοντα καὶ ὥς, εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς,
ὁμίλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ
τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμ-
55 φορῆς (οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν),
ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένης τοῦτο γε-
νέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν, ὅτε μνήμην

130. hunc versum om. Plato, Dio et Anthol. || λάμπει ABL^af. || λαμπρά] cf. G. Hermann Opp. 6. p. 153, Schneidewini Exerc. crit. p. 41. || post σελήνη v additur versus καὶ ποταμοὶ γὰρ ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θαλάσσης ex Diog. Laert. || 31. πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ Epigr. || 32. ἀγγέλω L^b, unde ἀγγέλλω G. Hermannus. || τῆδε in mg. ab ead. m. habet L^a. || 33. γερόντων τῶν ἐν M. || 36. καθιστήκεισαν R^b, καθιστήκεισαν v. || ἀποδέχονται MLf. || 38. θέλειεν A. || 40. αὐτοὶ αὐτῷ Pauw. || 41. βουλευταίων R^b. || 42. συμπράξεν addito η supra a M. || 44. αὐτὸν BPv. || 46. καὶ om. R^b. || 48. αὐτῷ τούτῳ R^b. || 49. ἀπαγαγόντος R^a. || 50. βουλευτέων ἕνα] βασιλέων ἕνα R^{ab}.

αὐτοῦ ἐποιοῦντο. (14) ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι,
μὴ τρέφειν τὸν Ὀμηρον, ἔδοξε δέ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ.
ἐπελθὼν δ' ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγῆσατο 160
τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα
τῇ βουλῇ. ὁ δ' ὥς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ
ἔπεα τάδε·

οἴη μ' αἴσῃ δῶκε πατήρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων, 65
ἥ ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἔππων,
ὀπλότεραι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρην,
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποντοτίνακτον,
ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος. 70
ἐνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθέλῃτην κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
οἱ δ' ἀπαρνήσασθην ἱερὴν ὅπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
ἀφραδίῃ· τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις,
ὅς σφιν ὀνειδέισιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον. 75
κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὥπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότῃ θυμῷ.
οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγναῖς
Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἵκναι ὀλίγον περ ἔοντα. 80

(15) μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην
Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδὲν ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ
γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαίῃ. ἀπικόμενος δ' ἐς Φω-

158. αὐτῶν pr. m. M. || 59. καὶ add. R^bL. || 64. Epigr. Homer. 4. || 66. ἥ
Wesselingius, ἦν v. || Διὸς om. L^a. || 69. ποντοτίνακτον Plerson. Veris. p. 66,
πολυάνακτον L^a, ποτινάνακτον v, πότνια ἀκτὴν Scalliger. || 72. om. R. ||
73. φῆμιν R^a, φημι v. || ἀοιδῆς Wolfius, ἀοιδὴν v: Φῆμ', ἀοιδῶν Scalliger. ||
74. ἀφραδίῃ R^aL^b, ἀφραδίην v. || τε om. L^a, γε Igen. || φράσσεται R^b. || αὖτις
R^b, αὖθις v. || 75. ὅ σφιν ὀνειδεῖσιν L^af: ὀνειδεῖσιν R^b, ἀνειδεῖσιν BM. ||
διεμήσατο ML^a: ὅς σφιν ὀνειδίσσει, ἢ ἐμοῦ μνησαίετο πότμον vel ὡς σφιν
ὀνειδίσσειν, ἐμὸν μνήσατο δὲ πότμον Scalliger, ὡς πρὶν ὀνειδέισιν ἐμὸν δι-
μήσατο πότμον Igen, ὅ σφιν ὀνειδες ἔσταιν ἐμὸν διαμήσατο πότμον Hofman-
nus. || 77. ἀκράαντα RL, ἀκράαντον cett., ἀκράδαντα Igen. || τετληότῃ Igen. ||
79. μοι f. || 80. ἀλλοδαπὸν R^bBML^b, ἀλλοδαπὸν cett. || 81. ταῦτα M. || 82. γενέ-
σθαι ἐν τῇ χώρᾳ M. || 83. ὅστις BMI.f. || ἐπαγλαίῃ M.

καίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν ταῖς
 185 λésχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θε-
 στοριδῆς τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ
 κρήνυος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποιήσιν λόγους
 τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε, φάς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ
 90 τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἃ γε πεποιημένα εἴη
 αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν
 ἀναφέρειν αἰεὶ. (16) τῷ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα
 εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γάρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης.
 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστοριδῇ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω,
 ἧς ἡ ἀρχή·

95 Ἴλιον ἀεῖδω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον,
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὀμηρον
 παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα
 πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστοριδῆς ἐγράψατο, διανοήθη
 200 ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ
 Ὀμήρου ἐξειδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε
 τὸν Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τὰδε·

Θεστοριδῇ, θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ,
 οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

5 ὁ μὲν δὴ Θεστοριδῆς ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
 καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος
 ὡς ἑωυτοῦ ὄντα ἔκαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δ'
 Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ ἀπὸ
 ἧς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. (17) χρόνῳ δ' οὐ πολλῷ μετ-
 10 ἔπειτα ἄνδρες Χιοὶ ἔμποροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην·
 ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόε-
 σαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστοριδέω, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ
 ὅτι ἐν Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων

184. ἐνδεικνύμενος om. R^b. || 89. ἐθέλει R^bB, ἐθέλοις omisso ἃ M. ||
 90. ἀναγράψαι R^b, ἀναγράφασθαι v. || 91. ποιητέα — παρὰ om. R^b. ||
 92. ἦν] εἶναι BPML. || 95. Epigr. Homer. 5. || 96. πολλ' ἐπαθον BPML^a. ||
 97. φωκίδα addito αἰ supra i M. || φωκαῖς R^b. || 200. ἀπαλλάσσεισθαι R^b. ||
 3. Epigr. Homer. 6. || Θεστοριδῆς Bf. || θνηταῖσιν M. || 4. πέλλεται L^b. ||
 νόον BML^a f. || 6. διδασκαλίην] τὴν διδ. R^b. || 7. ὄντα M. || ὠφελοῖτο M. ||
 10. ἔμπειροι R^b f. || 12. Ὀμήρῳ addidi ex R^b.

διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. ὁ δ' Ὀμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστοριόδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν ²¹⁵ ἐς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς δ' ἐπὶ τὸν λιμένα ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δ' εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι' Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμ- ²⁰ πλουν, πολλά τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δ' ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν ἐς τὸ πλοῖον. ὁ δ' Ὀμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς δέεβη, καὶ ἐπεὶ ἔξετο λέγει τὰ ἔπεια τάδε·

κλυθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, 25
 εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
 δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ιδέσθαι
 ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἀρχοὶ ἕασι,
 δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
 αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι· 30
 φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπέυσας
 ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

(18) ἐπεὶ δ' ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε μὲν Ὀμηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, τῇ δ' ὑστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν. ³⁵ οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῷ. πορευόμενος δ' Ὀμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τραχείης τε καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγεται τάδε τὰ ἔπεια·

πότνια γῆ, πάνδωρε, δότεира μελιφρόνος ὄλβου,
 ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖοχθος ἐτύχθης, 40

214. ἔπαινον om. Af. : ὠφέλημα κάρτα πολλὸν ἔπαινον B. || 16. ἐς τὴν M, εἰς τὴν v. || ἀπικέσθαι — Χίον om. L. || 18. Ἐρυθραίην R^a B, Ἐρυθραίαν cett. || ξύλον M, ξύλου v. || 21. καὶ om. Mf. || 24. ἔξετο R^b. || 25. Epigr. Homer. 7, cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686. || ποσειδάων M. || ἐννοσίγαιε M. || 26. ἡδὲ καὶ L^b. || ζαθέου Ruhnkenius, ξανθοῦ libri et Suidas. || 27. ἀρέσθαι Suidas. || 28. ναύτης Hermannus. || ἕασσι M. || 29. ὑπωρείην Hermannus. || 30. αἰδοίων R^{ab} ML^{ab} f. || τε R^{ab} L^b Suidas, γε v. || 31. ὑπεροπέυσας R^b. || 32. ὠδίσατο R^b. || ξενίην om. A. || τε om. M. || τράπεζαν L^b Suidas, τράπεζαι R^b, τραπέζην v. || 34. μὲν addidi ex R^b. || αὐλὴν R^{ab} BPML, αὐλὴν cett. || 35. αὐτῷ R^a, αὐτῶν v. || 37. τε addidi ex R^b. || 38. τὰ om. Af. || 39. Epigr. Homer. 8 : primum verbum om. R^a. || 40. φωτός R^b.

τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεὶ', οἷς ἐχολώθησ.

ἀπικόμενος δ' ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ
τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν
ἐωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου ἐχρηζεν αὐτοῦ
245 συνεξυρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίῃ.
(19) ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγχι δ' αὐτὸν
ἔνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται. καὶ πῶς ἐντυγχάνει
μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ
ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὀμηρον. οἱ δ' οὐδένα λόγον ποιη-
50 σάμενοι ἀνήγοντο, ὁ δ' Ὀμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυίησι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·

δεινὴ γὰρ μετ' ὅπῃς ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλλίτῃται.

55 ἀναχθεῖσι δ' αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου πα-
λινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο,
καὶ τὸν Ὀμηρον καταλαβεῖν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς κυματο-
γῆς. μαθὼν δ' αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε· „ὑμεῖς,
ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
60 με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται“. οἱ δ' ἀλιεῖς ἐν μετα-
μελίῃ γενόμενοι, ὅτι οὐ καὶ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι
οὐ καλιμπάνουσιν, ἣν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν,
καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἰσχουσιν ἐπ'
ἁκτῆς. (20) οἱ μὲν δὴ ἀλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν, ὁ δ'
65 Ὀμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δ'
ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπῆκετο ἐς τὸ χωρίον

241. τρηχεῖα L^a. || 43. Χίον] cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 687. || 44. φώκη R^b. ||
αὐτοῦ] αὐτὸν R^b. || αὐτῷ om. R^b. || 46. αὐτῶν L. || 51. Epigr. Homer. 9. || αἴση
Suidas. || 52. πτωκάσιν ex Suida Wesselingius, πτωχάσιν libri (praeter R^b, qui
πτωχεῖσιν), πλωάσιν Ernestius. || αἰθυίοισι R^b, αἰθιήσιw f: αἰθυήσιν lōn
Suidas. || 54. μέτοπισ libri, μέτοπιν f, μετόπισθεν ὅπῃς ξενίων Suidas, unde
δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὅπῃς Διὸς Hermannus. || 57. καταλαβεῖν Schweigh., ἀν
ἀναλαβεῖν M, ἀναλαβεῖν v. || ἐπικαθήμενον (fort. ἐτι καθ.) R^b, καθήμενον v. ||
κυματογῆς f. || 58. πεπαλινδρομηκότας M. || ὑμεῖς, ὦ ξένοι, ἄνεμος λάβεν
ἀντίος ἐλθόν· ἀλλ' ἐμὲ (ser. ἐτι) νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ἔσται ἵμῳ ex
Epigr. Homer. 10. Barnesius. || 60. μεταμελίῃ R^b ABPMf. || 61. καὶ addidi
ex R^b. || 64. μὲν addidi ex R^b. || 66. πορευόμενος ABMLf.

τοῦτο, ὃ Πίτυς καλεῖται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν
νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον,
οἱ δὲ κῶνον καλοῦσιν. ὃ δ' Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

ἄλλη τίς σου, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἔησιν

270

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡνεμοέσσης,
ἐνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρ-
εσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. 75
(21) ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν
τινα αἰγῶν νεομένων. ὥς δ' ὑλάπτεον αὐτὸν οἱ κύνες, ἀνέ-
κραγεν. ὃ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς (ἦν γὰρ τοῦτο
ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας), ἐπέδραμεν ὀτρολέως, τὰς τε
κύνας ἀνεκαλεῖτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. ἐπὶ πο- 80
λὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν, ὅπως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπί-
κοιτο ἐς τοιοῦτους χώρους καὶ ὃ τι θέλων, προσελθὼν τέ
μιν ἰστόρειεν, ὅστις τ' ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους
ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. ὃ
δ' Ὅμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος 85
εἰς οἶκτον προηγάγετο· ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ἀγνώμων.
ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν,
πῦρ τ' ἀνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει καὶ παραθεῖς δειπ-
νεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. (22) τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων
καὶ ὑλακτούντων δειπνοῦντας, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει 90
πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε·

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπιόπτα, ἐπὸς τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

267. τοῦτο addidi ex R^b. || κἀνταῦθα] cf. Suid. s. Ὅμηρος p. 687. ||
69. ἔπη f. || 70. Epigr. Homer. 11. || σευ Epigr. || ἔησιν] ἀνήσοι Suidas; ||
71. Ἰδης om. L^b. || ἐν πολυπτύχου κορυφῇσι L^b: πολυπτύχον M. || ἡνεμοέσσης
R^b. || 72. Ἄρης] ἄριστος Suid. || 73. πείσεται Ilgen. || 75. σίδηρος πολὺς
R^a. || 76. ἐντεῦθεν] cf. Suid. s. v. Ὅμηρος p. 686. || δ' addidi ex R^b. ||
78. τοῦτῳ R^b. || 79. ἐπέδραμεν his habet L: ἐπιδραμὼν Pauw. || 81. ἐὼν R^b,
ὦν v. || 83. ἰστόρειον M. || 85. ἐαντοῦ ABf. || 88. τε R^{ab}BPMLf, δὲ cett. ||
90. δειπνοῦντας R^b, δειπνοῦντα v. || 91. εἰώθεσαν L. || 92. Epigr. Homer.
12. cf. Suid. p. 687. || κλαῖκε L^b. || βοτῶν ἐπιόπτα ad Suidam, ubi erat βοτῶν
ἐπιόπτα, Kusterus, πέπων ἐπὶ τὸ (τι R^{ab}, τοι L^b) libri. || τί τοι R^{ab}L^b, τὸ cett.,
τί σοι Suidas, τόδ' Kusterus. || ἐν Suidas, ἐν libri.

πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
 δοῦναι· ὥς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 295 ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.
 ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἤσθη τῇ παραινέσει καὶ ἐν θωύ-
 ματι εἶχεν αὐτόν. δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰσιτῶντο.
 ἀπηγεομένου δ' Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἐωυτοῦ καὶ τὰς
 πόλεις ὧς ἐσαπείκοιτο, ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἐσακούων.
 300 καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ὥρη κοιτοῦ ἦν, ἀνέπαυε. (23) τῇ δ' ὑστε-
 ραίῃ διανοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι,
 σημανέων τὰ ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ
 νέμειν τὰς αἴγας τὸν Ὀμηρον καταλείπει ἐνδον, εἰπὼν πρὸς
 αὐτόν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δ' ἐς Βολισ-
 5 σὸν (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου) καὶ συγγενόμενος
 τῷ δεσπότηι ἀπηγέετο περὶ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν,
 περὶ τ' αὐτοῦ τῆς ἀπίξιος, ἐν θωύματι ποιούμενος, ἐρωτᾷ τε
 ὅ τι χρὴ ποιεῖεν περὶ αὐτόν. ὁ δ' ὀλίγα μὲν προσέτετο τῶν
 λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος τοὺς
 10 ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δ' ὅμως τὸν
 ξῆνον ἄγειν πρὸς αὐτόν. (24) ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὀμηρον
 διηγῆσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν πορεύεσθαι·
 οὕτω γὰρ εὖ πρῆξεν. ὁ δ' Ὀμηρος ἤθελε πορεύεσθαι. ἀνα-
 λαβὼν οὖν αὐτόν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ
 15 λόγων δ' ἰὼν τῷ Ὀμήρῳ ὁ Χῖος εὐρίσκει δόντα δεξιὸν καὶ
 πολλῶν ἐμπειρον, ἐπειθὲ τ' αὐτὸν μένειν καὶ τῶν παιδίων
 ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλι-
 κίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθεται παιδεύειν. ὁ δ'
 ἐπρησσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχομυομαχίην

293. μὲν] μὲν ἐν R^b. || κυνὶ Ilgen. || 94. τῶς ex Suida Barnes. || πρόσθεν
 Suidas. || 95. ἐς om. L^b. || 99. ἀπείκοιτο M. || ἐσακούων R^b BPML, ἀκούων v. ||
 300. καὶ τότε μὲν om. R^b. || ἐπεὶ δὲ ὥρη R^b. || ἀνέπαυε R^b BPML, ἀνεπαύετο
 v. || ὑστερή addito αι supra ε L. || 1. καὶ ante διανοήθη add. R^b. || 2. ὑπὲρ
 τοῦ R^b, περὶ v. || 5. χωρίου] Χίου Pauw. || 6. περὶ R^{ab}, ὑπὲρ v. || 7. ἀπίξιος
 R^b, ἀφίξιος v. || ἐρωτᾷ R^b, ἠρώτα BPM, ἐρώττει v. || 8. αὐτόν R^b, αὐτοῦ v. ||
 9. τοὺς R^b, καὶ τοὺς v. || 12. καὶ — 14. Γλαῦκος om. L. || ἐκέλευεν αὐτόν R^b,
 ἐκέλευε PM, ἐκέλευσε v. || πορεύεσθαι R^b, πορεύεσθαι τοῦτον v. || 18. παρατί-
 θεται R^b, παρατίθησι v. || 19. βατραχομυομαχίην R^a, βατραχομαχίην R^b,
 βατραχομυομαχίαν v.

καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπικηλίδας καὶ τᾶλλα 320
 πάντα, ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὀμήρου, ἐνταῦθ' ἐποίησε παρὰ
 τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἦδη
 ἐγένετο τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης ὡς τάχιστα ἐπύ-
 θετο αὐτὸν παρεόντα, ὥχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. (25) χρό-
 νου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεῦσαι αὐτὸν εἰς τὴν 25
 Χίον ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν, καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασά-
 μενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν
 εἶναι τοῖς Χίοις καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκ-
 σαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς
 αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτε- 30
 λεύτησε, τὴν δὲ συνώκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. (26) ἐπιχειρήσας δὲ
 τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ
 Ἰθακησίῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσσήλευεν ἐκτενέως, τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς
 τὴν ποιήσιν, Ὀδυσσέως τε ἐταῖρον φᾶς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσ- 35
 σέα, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς
 ἰόντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ
 ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν τὴν Ἀθηνᾶν, ὅπότες ἐς λόγον
 τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι οἰκίην ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ
 Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφείᾳ καὶ διδασκαλεῖᾳ ἐν τῇ 40
 Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε

Φημίῳ, ὅς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ πάλιν·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

45

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μετ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ
 εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν
 τοῖς ἔπεσι τοῖσδε·

320. καὶ ψαρομαχίην καὶ ἑπταπακτικὴν addidi ex R^b, cf. Suid. p. 686. ||
 22. μολίσσῳ B, sed x supra μ adiecto. || 23. ἐγένετο R^b. || τῇ R^b, ἐν τῇ v, ἐπὶ
 τῇ Schweighauserus. || 25. προϊόντος A. || 27. κατεδόκειεν R^b. || 34. ἐνο-
 σήλευεν R^bBPMLf, ἐνοσσήλευσιν cett. || ἐκτενέως R^b, ἀτενῶς M, ἐκτενωίς v. ||
 εἰς B. || 35. ἐταῖρος R^b. || Odyss. 2, 225. || 36. ὡς post οἶκον addidi ex R^b. ||
 39. καθίσταται R^b, καθίσταται v. || οἰκίαν R^b, εἰκίαν B et v, εἰκίην cett. ||
 40. διδασκαλία L. || 41. ὀδυσσεΐᾳ R^bBPML, ὀδυσσεΐᾳ cett. || 43. Odyss. 1,
 153, ubi Φημίῳ, ὅς δ' ἦεν παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. || ὅς δὴ R^a, ὅς τε BMf,
 ὅς L, ὅστις cett. || 46. ἐκπεριέπλευσεν f. || 47. οἶδε A.

- Μέντης Ἀγχιάλαιοι δαίφρονος εὖχομαι εἶναι
 350 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν
 ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς
 ἔπεισι καταζεύξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤντε πύργον,
 55 χάλκσον, ἐπταβόειον, ὃ οἱ Τύχιος κάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, ὅγλη ἐν οἰκίᾳ ναίων.
 (27) ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσιος ταύτης εὐδοκίμει Ὅμηρος περὶ τὴν
 τὴν Ἰωνίνην, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἥδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀνε-
 φέρετο. κατοικέων δ' ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν
 60 ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον οἱ
 ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσε-
 δέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι. (28) κα-
 τανοήσας δέ, ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν
 εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν
 65 ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθεά μεγαλύνων ἐν
 νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπαια τάδε·
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκος δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα.
 καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας, ὡς πάντων
 70 εἶη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἵππους ἐν τοῖσδε τοῖς
 ἔπεισιν εἶπε·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewῶ Μενεσθεύς·
 τῷ δ' οὐπω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 75 Ἄπαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν κατα-
 λόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους λέγων ὧδε·
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

349. Odyss. 1, 180. || 50. αὐτὰρ Mf. || 51. δὲ om. BL. || 54. Iliad. 7, 219. ||
 57. ποιήσιος R^b, ποιήσεως v. || εὐδοκίμει Barnes, εὐδοκιμεῖ v. || Ὅμηρος] ἥδη
 ὁμηρος R^b. || 58. τὴν om. R^b. || ἀνεφέρετο R^b, ἀναφέρεται v. || 59. κατοικέων
 R^b, καὶ οἰκέων v. || ἀπικνεομένων R^b, ἀπικνεομένων Bf, ἀπικνομένων v. || 60. πρὸς
 αὐτόν addidi ex R^b. || 67. Iliad. 2, 547. || 68. θρέψαι M. || 69. αὐτόν L. ||
 αἰνέσας addidi ex R^b. || 70. πεζὸν M. || 72. Iliad. 2, 552. || ἡγεμόνευεν BMLf. ||
 υἱὸς om. R^b. || 73. τῷ] τῶν R^b. || 76. ὧδε R^b, τάδε v. || 77. Iliad. 2, 557. ||
 78. στή R^b.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεΐην τάδ' ἐποίησεν, ὡς Ἀθηναῖα ἐς λόγους
ἐλθούσα τῷ Ὀδυσσεΐ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τι- 380
μῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολλῶν μάλιστα·

ἔκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

(29) ἐμποίησας δ' ἐς τὴν ποιήσιν ταῦτα καὶ παρασκευασά-
μενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν προσί- 85
σχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δ' οἱ ἐκαίσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες
δορτὴν Ἀπατούρια. καὶ τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὅμηρον
ἀπικείμενον, πρότερον αὐτὸν ὁπωπῶς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς
φράτορας διηγῆσατο, ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιούμενος αὐτόν.
οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δ' ἐντυχὼν τῷ 90
Ὁμήρῳ ἔλεξεν· „ὦ, ξένε, Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος
καλοῦσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτάσσοντα“. ὁ δ'
Ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσιν, καὶ ἦι μετὰ τοῦ καλέσαντος.
(30) πορευόμενος δ' ἐγχρίμπεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυ-
ούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δ' ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχερά- 95
νασα τῇ ὄψει· „ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν“. ὁ δ' Ὅμηρος ἐς
θυμὸν τ' ἔβαλε τὸ ῥηθὲν καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τ' εἴη
ὁ φθιγεῖς καὶ τίνη θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δ' αὐτῷ διη-
γήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας
λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

400

κλυθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναιῶκα

τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·

ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,

ὣν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

(31) ἐπεὶ δ' ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρεν καὶ τοῦ οἴκου, ἔκθα δὴ 5
ἐδαινύντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔσθη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου

379. ὀδύσσειαν A. || 81. πολλῶν R^a, πόλειον R^b, πολλῶν v. || 82. Odys.
7, 80. || εὐρυχόρους M: εὐρυάγειαν Ἀθήνην Homerus. || 85. ποιήσασθαι
R^bBPML, ποιῆσθαι v. || 86. Σάμῳ cf. Suid. s. v. Ὅμηρος p. 686 sq. ||
87. τὸν] τῶν f. || 88. ὁπωπῶς R^b, ἐπιστάμενος v. || 91. ἔλεξεν αὐτόν ὦ R^b. ||
93. εἴη AB. || 94. ἐγχρίμπεται R^aAB. || 95. αὐτήν M. || 401. Epigr. Hom. 13.
cf. Athen. 13. p. 592 A. || 2. νέων ἀπανήνασθαι Suidas. || 3. ἡδ' Ilgen. ||
ἐπιτερπέσθαι idem. || πολιοκροτάφοισι M. || 4. ἀπήμβλυνται R^bL^b et sic
Suidas et Eust. p. 1968, ἀπαμβλύνεται BL^af, ἀπάμβλυνται v. || 6. ἐδαινύνντο
ABM.

πυρὸς ἐν τῇ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τὸτ' ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
 Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·

- 410 ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἦμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾷσθαι·
 αἰθιομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
 εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων,
 15 καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θούμῳ εἶχον. καὶ τότε μὲν τὴν
 κοίτην αὐτοῦ ἐποίησαντο Ὅμηρος. (32) τῇ δ' εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κάμινον ἐγκαίοντες κερά-
 μου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς
 εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ
 20 κεράμου καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. ὁ δ' Ὅμηρος ἀεῖδει αὐτοῖς
 τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος·

- εἰ μὲν δώσετε μισθόν, ἀεῖσω, ὃ κεραμῆες.
 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
 εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα,
 25 φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεόμενα, πολλὰ δ' ἀγναιῖς,
 πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδῃ ἄρρησθαι,
 συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,

409. Epigr. Homer. 14. Suid. p. 687, paullo aliter Certam. Hom. et Hes. 16. ||
 παῖδες στέφανος L^b. || δὲ] δέ τε R^bL^b. || 11. αὔξει οἶκον libri (et Suidas), nisi
 quod αἰζει M, οἶκον αἰζει v. || αὐτὰρ f. || 12. ἐν L^b. || 14. καὶ post δὲ add.
 R^bBPML. || ἐδαίνυτο ABM. || φράτρων R^a. || 17. κεραμέες] cf. Suidas p. 688. ||
 ἐγκαίοντες R^aBMI. Suidas, ἐνγκαίοντες R^b, ἐγκάοντες cell. || 18. προσκαλέ-
 σαντο M. || 22. Epigr. Homer. 15. || δώσεται L^a. || ἀειδήσω κερ. R^bL^b, αἰοιδήs
 ὡ κερ. Suidas. || 23. ὑπερσέγγε R^bL^b, ὑπέρσχεθε Suidas. || 24. περανθεῖεν
 ex Poll. 10, 85 Hermannus, μελανθεῖεν libri, μαρρανθεῖεν Suidas, πεπανθεῖεν
 ex Ruhnkenii corr. Wolfius. || πάντα κάναστρα Pollux, πάντα μάλ' ἱερά (ἱερά
 BMf, ἱερά A) libri. || 25. τίμιον Ilgen, τίμου vel τίμων Bernhardy. || ὄναρ
 ἐλέσθαι Suidas: ὄνειαρ Bernhardy. || 26. πολεῖμενα B. || δ' ἐν ἀγναιῖς
 R^bABML^{ab}f. || 27. δὴ] δ' ἂν R^b. || ὥς σφιν ἀεῖσαι ex Suida Hermannus, ὥς σφιν
 (φιν R^b, σφιν ABML^{ab}f) νοῆσαι libri: μῆτιν δὲ Διὸς σφιν νοῆσαι vel Διόσφιν
 Scaliger, ὥς φρεν' ὀνῆσαι Ilgen, ὥς φρένα ἦσαι Bernhardy. || 28. ψεύδη
 BML^bf. || 29. δὴ ἥπειτα Epigr.

Σύντριβ' ὁμοῦς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σαβάκτιν 430
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.

πέρθε πυραϊθουσάν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθεῖη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.

ὥς γνᾶθος ἱππεῖη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα. 35

δεῦρο καὶ Ἥελιον θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα.

δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἄγέτω πολέας Κενταύρους,
οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο,

τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος· 40
αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.

γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·

ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθεῖη, ὥς πάντες ἐπίσταιντ' αἷσιμα ῥέξειν.

(33) παραχειμάζων δ' ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νομμηναίαις προσπο- 45
ρενόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τι
αἰδῶν τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη (κώδηγουν δ' αὐ-
τὸν καὶ συμπαρήσαν αἰεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων).

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι,
ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ. 50

αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσσισι
πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα

430. ὁμος ML^{ab}, ὁμος B. || μάραγον ABML^{ab}f: συντριβῆαι Σμ. Suidas, σὺν
Τριβόλῃ Σμ. Scaliger, συντριβέειν Σμ. Barnes. || ἄσβεστον AML^{ab}f. || Σαβάκ-
τιν ex Suida Stephanus, γ' ἄβακτον ABML f, γ' ἄμακτον R^bIL^b. || 31. ὁμό-
δαμό M. || πολλὰ κακὰ Bf, πολὰ κακὰ ML^a. || πορίζοι BML^aSuidas, πορίζε
cett. || 32. πέρθε Scaliger, πέρθε libri, στείλαι Suidas, πέρθε Portus, περθέ-
μεν Hgen. || πυραϊθουσάν libri, πύρ' αἰθουσάν v, αἰθουσάν Hgen. || 34. ἀρῖκοι
M. || 35. πάντα L^b. || αὐτοῦ L^b. || 36. θυγάτηρ R^bML^af. || πολυφάρμακος
L^b. || 37. βάλλε L^a. || τέ om. M. || 39. Ἡρακλῆος L^b. || 40. τύπτειν L^b. || πίπτοι
δὲ κάμινος R^b (κάμινος etiam L^b) Suidas, τύπτοι δὲ κάμινον v. || 41. ὀρώωτο
M. || 43. ὃς δέ χ' R^bBML^{ab}Suidas, ὃδ' ἔχ' cett. || ὑπερκύψῃ Hermannus, ὑπερ-
κύψει v. || περὶ πυρὶ Barnes. || τοῦτου ταῦτα BML^af, ταύτην R^aL^b. || 44. ἐπί-
στωνται R^bSuidas, ἐπίστωντ' L^b, ἐπίσταντ' M. || 45. Σάμῳ cf. Suid. p. 689. ||
47. κώδηγουν δ' αὐτὸν om. L. || 49. Epigr. Homer. 16. || προσετραπόμεθ' R^b. ||
50. δύναται αὐτῇ Suidas, ex quo γ' αὐχέι Kusterus. || πρέπει Hgen. || αἰεὶ
ML^a. || 51. αὐταὶ R^aML^{ab}, ut Pierson coniecerat, αὐτὰρ v. || ἔσσισι Mf, ἔπεισι
Suidas. || 52. καὶ εὐφροσύνῃ τε καὶ εὐφροσύνῃ L^a. || τεθληνῖα ML^af.

- εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζα;
 455 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμνιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβανῖα.
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
 ἔστηκ' ἐν προθύροισι·
 60 καὶ
 εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἔστήξομεν·
 οὐ γὰρ συνοικήσונτες ἐνθάδ' ἤλθομεν.
 ἦδετο δὲ τὰ ἔπια τάδ' ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν
 παίδων, ὅτ' ἀγείρουεν ἐν τῇ εὐρυτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. (34) ἀρ-
 65 χομένου δὲ τοῦ ἑαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὀμήρος εἰς τὰς Ἀθή-
 νας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινων ἐγχωρίων ἀπη-
 νέχθη εἰς τὴν Ἴον, καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ'
 ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι ἄρξασθαι μαλα-
 κῶς ἔχειν. ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς
 70 ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δ' ἡμέρας ὀρμούντων αὐτῶν δὲ
 ἀπλοῖην καταβαίνοντες αἰεὶ τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχό-
 λαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν ἀκού-
 οντες αὐτοῦ. (35) τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος
 τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλιτῆς

453. εἰρήνη] ἡνῆ L^b. || ἄγγεα L^a. || 54. κυρβαίη — κατὰ δόρπου ἔρπειο Suidas, πῦρ καίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπον ἔρπει μ. Pauw, ἔρπεια Ilgen: totum cum versu, qui deest Herodoto (νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν) sic constituit Hermannus: πυρκαϊῇ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρπειο, μάζαν ἔμμεν κριθαίην, εὐώπιδα, σησαμόεσσαν. || 55. διφράδα ex Hesychio Barnesius, quod firmat Suidae cod. A, διφάδα L^a, διφράδην L^b, διφράδα celli. || ὕμνιν] ὕμνεῖν Suidas, ὕμνοις Ilgen, ἵπνεῖν Hermannus. || 56. ἄξουσιν f. || κραταίποδας BL^a, κρατεῖποδας M. || 57. ὑφαίνοι ἰστὸν BML^{ab} f, ὕφαν' ἰστὸν Suidas. || 58. τοι R^a L^b Suidas, σοι v. || 59. προθύροισι libri, προθύροις v. || 60. καὶ εἰ] in libris haec continuata sunt et iuncta praecedentibus, primus distinxit Scaliger, iterum contraxit Schneidevianus Conlect. crit. p. 148 καὶ scribens. ψιλὴ πόδας, ἀλλὰ φέρ' αἶψα πέρσαι τοῦ Ἀπόλλωνος γυναικίδος post προθύροισι add. Suidas, quae alii aliter reflexerunt. || 61. cf. Athen. 8. p. 360 C. || μὲντοι R^a Af. || 62 συνοικήσonte BL^a, συνοικίσοντες L^b. || ἐνθάδε R^b: totum sic constituit Reinoldius: ἔστηκ' ἐν προθύροισι καὶ εἰ δώσεις τι, καὶ εἰ μή, οὐ μενέω. οὐδ' ἤλθομεν ἐνθα συνοικήσonte. || 63. ἦδετο M. || τὰ ἔπια addidit ex R^b. || 64. ἀγείροι A. || 67. ὠρμίσθησαν L, ὀρμίσθησαν M. || 69. δὲ R^b, δ' ἐκ BPL, δὲ ἐκ v.

τὸν τόπον καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοὺς 475
τάδ' εἶπον· „ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρτι
δύνησθε διαγνώναι ἅσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν“. καὶ τις τῶν παρ-
εόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπαν· „ἡμεῖς ἅσ' εἰλομεν
κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἰλομεν φέρομεν“. οἱ δὲ φασὶ μέτρον
εἰπεῖν αὐτοὺς 80

ἅσ' εἰλομεν λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ εἰλομεν φερόμεσθα.
οὐ δύναμένων δὲ τῶν παρεόντων γινῶναι τὰ ῥηθέντα διηγῆ-
σαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο εἶλεν, καθή-
μενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐρριθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν
φριθειρῶν κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο ἐς οἴκους ἀναφύ- 85
ροντο. ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτ' ἔλεξε τὰ ἑπεία τάδε·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπευ μῆλα σεμόντων.

(36) ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευ-
τῆσαι ἐν Ἰφ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παιδῶν 90
ῥηθέν, ὡς οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. τελευτήσας δ'
ἐν τῇ Ἰφ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπαλῶν καὶ
τῶν πολητήων, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγγεγέννητο αὐτῷ. καὶ τὸ
ἐλεγείον τοῦ ἐπεγράψαν Ἰήται ὑστερον χρόνον πολλῷ, ὡς
ἤδη ἢ τε ποίησις ἐξεπεπτώκει καὶ ἐθαυμαζέτο ὑπὸ πάντων 95
(οὐ γὰρ Ὀμήρου ἐστίν).

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυψεν,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θιζὼν Ὀμηρον.

(37) ὅτι δ' ἦν Αἰολεὺς Ὀμηρος καὶ οὔτ' Ἰων οὔτε Δωριεὺς,
τοῖς τ' εἰρημένοις δεδῆλωται μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμή- 500
ρεσθαι παρέχει. ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτου εἰκός ἐστι τῶν
νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιεῖντα ἐς τὴν ποίησιν
ἦτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντι ποιέειν ἢ τὰ ἐωυτοῦ πάτρια
έόντα. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδ' αὐτοὶ τῶν ἐπέων ἀκούοντες

475. προσελθόντες] προσελθόντες πρὸς αὐτὸν R^b. || 77. παρόντων M. ||
78. ἄττα ML et supra σσ additio B. || 79. καταλείπομεν R^b. || φασὶ BML, φασιν
celt. || 81. ἅσ' ἃς B. || ἃ ἃς ML, τὰ B. || 84. εἴ additio ex R^b. || ἐρριθειρίζοντο
L. || 87. Epigr. Homer. 17. || ἐκγεγάασθε R^b Suides, ἐκγεγάαστε v. || 92. συμπαλῶν
R^b, συμπλεόντων v. || 93. τῶν om. R^b. || πολιτείων Mf. || διαλλαγή Baraesus. ||
ἐγέννητο f, unde ἐγένοντο olim. || 96. οὐ γὰρ R^b, οὐδὲ v. || 97. cf. Anthol. Pal. 1.
p. 306. || κάλυψεν R^b BPML, καλύπτει celt. || 504. ἀκούσαντες A.

105 κρινεῖτε ἱεροποιήν γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρών ἐποίησεν ἢ
τὴν ἐαυτοῦ πατρίδι προσήκουσαν. λέγει γὰρ ὧδε·

αὐ' ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσην ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

10 ἐν τούτοις ὑπὲρ ὁσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἢ ἐς τὰ ἱερὰ χρέονται·
μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει
ὁσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὦν δι-
καίως τοῖς τούτων νόμοις ἐχρῆτο·

καὶς δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον

15 λείβε, νεοὶ δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν,
οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰο-
λέες τὰ πέντε πέμπε. (38) τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ
τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωται μοι. περὶ δ' ἡλικίης τῆς Ὀμή-
20 ρου ἐκ τῶνδ' ἂν τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λο-
γίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον στρατήτης, ἣν Ἀγαμέμνων
καὶ Μενέλαος ἡγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα
Λέσβος ᾤκισθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἀπολις. μετὰ
δὲ Λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἰκοσι Κύμη ἢ Αἰο-
25 λιῶτις καὶ Φρικωνίς καλεομένη ᾤκισθη. μετὰ δὲ Κύμην
ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατα-
κίσθη, καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος
ἐγένετο ἑτεᾶ ἐστὶν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω δια-
βάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας
30 τὸν Ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ
δὲ τούτου ῥηιδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι
ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν. τῶν δὲ Τρωικῶν
ὕστερον γέγονεν Ὀμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξηκονταοκτὼ.

505. κράτιστον R^a. || ἐαυτῷ πατριον R^b, omisso opinor προσήκουσαν. ||

10. τούτοις γὰρ ὑπὲρ R^b. || ἢ] ἤ A. || χρέονται R^bM. || 12. ὦν] ἣν A. || δικαίως
τοῖς τούτων νόμοις R^b, τοῖς νόμοις τοῖς τούτων v. || 15. ἔχον om. R^b. || πεμπό-
βολα M. || 21. εἰς om. M. || στρατήτης R^b, στρατείας v. || 24. αἰολιώτης pr. m. M. ||
25. Φρικωνίς aut Φρικωνίτις Wesselingius (cf. Herod. 1, 149), φρικώτης M,
φρικώτις v. || καλουμένη M. || 28. ἑξακόσια καὶ εἰκοσιδύο M: τετρακόσια Scaliger
ad Euseb. p. 102. || ξέρξιο L. || 30. ἑλλσποντον L. || 32. τῶν ante Ἄθ. addidi ex
R^a. || 33. ἐξηκοντα R^aA.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου]

περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου.

(1) Περιττὸν μὲν ἴσως δόξειε τισι πολυπραγμασεῖν περὶ Ὀμήρου, ποίῳν τ' ἦν γονέων καὶ πόθεν, ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὥς μὴδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δ' ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἡ πο-⁵ λυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἰσθόρηται τοῖς καλαιοῖς περὶ αὐτοῦ. (2) Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύει πειρώμενός φησιν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δίος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δίος μὲν διὰ χρεῖα μετόκησεν εἰς¹⁰ Ἀσκρὴν κώμην τῆς Βοιωτίας καὶ γῆμας τὴν Πυκιμήδην ἐγέννησεν Ἡσίοδον, Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατὰ γνῶσιν¹⁵ ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. φοιτῶσα δ' αὐτῇ ἐπὶ τοὺς πλυνούς, οἱ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγενὴς ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ' Ὀμη-²⁰ ρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη. οὕτω δ' ἐκάλουν οἱ τε²⁰ Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρευόντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. ταῦτα μὲν Ἐφορος. (3) Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἰῷ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην²⁵ ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦς ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἶγναν· εἰς ὃ καταδραμόντας

2. 1. περισσόν G. || μὲν addidi ex G. || 3. τὰ addidi ex Gf. || 6. πάλα Gf. || 7. Ἐφορος] cf. Ephori fr. ed. Marx p. 267, Muelleri gr. hist. fragm. p. 277. || 9. Ἀπελλῆς Welckerus d. cycl. ep. p. 148, ἀτελλῆς hic et infra Gf. || 11. ἀσκρην G. || πυκιμήδην G. || 16. Φημίῳ Gf, Φημῖ τῷ v. || 18. τῷ ποταμῷ Wyttenbachius. cf. v. 34.

ληστάς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς
 30 Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν
 ὄντι φίλῳ, τοῦνομα Μαίονι, χαρίσασθαι, τὸν δ' ἀγαπήσαντα
 τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἦν διατρίβουσαν παρὰ τῷ
 Μάλῃτι καὶ συσχεθεῖσθαι ὑπὸ τῆς ὠδίνος ἐτυχεν ἀποκυῖσαι
 τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς
 35 ἴδειν ἔτρεψε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κῆρσιν εὐθέως τελευ-
 τησάσης. χρόνου δ' οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτε-
 λεύτησεν. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων
 καὶ κριεάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν καὶ κρηυζάντων τῶν
 ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι
 40 νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεισθαι ὁμηρεῖν, ὅθεν
 ἀντὶ Μελησιγένοους Ὅμηρος προσηγορεύθη. (4) γενόμενος
 δ' ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεντημένος ἤδη ἐπρωτῶτα
 τὸν θεόν, τίναω τ' εἰς γονέων καὶ πόθεν· ὁ δ' ἀνεῖλεν οὕτως·
 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
 45 δέξεται· ἄλλα νέων ἀνδρῶν ἀνιγμα φύλαξαι.
 φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος·
 ὄλβος καὶ δυσδαίμων, ἔρως γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
 πατρίδα δέξεται, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι
 μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 50 Μίνωος γαίης, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
 ἐν τῇ σὴ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιάτοιο,
 αὐτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 δυσξύνετον σχολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 δοιᾶς γὰρ ζωῆς μόρας λάχες, ἣν μὲν ἀμανυράν
 55 ἡελίων δισσῶν, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον,
 καὶ ζῶν καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγῆρας.

30. μύρναν G. || 32. τὸ — τῷ om. G. || 36. οὐ om. G. || 42. ποιητικῆς G. ||
 44. ἥδε G. || 45. maNm ἀλλ' ἀλίαν. cf. Herod. vit. 35. v. 74. || 47. oraculi versus
 1 et 2, deinceps subiectis duobus qui praecedunt, ἔστιν — φυλάξαι, ut subscrip-
 tionem statuæ Homeri Delphis positæ laudat Pausan. 10. 24, 2, reliquos partim
 et sparsim, sed admodum corruptos, Euseb. praep. ev. 5, 33. cf. Anthol. Pal. 2.
 p. 504. || 48. δέξεται G. || δέ] δὲ G. || 50. ἀποτηλοῦν. || 51. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστὶν σετελ.
 Anthol. || μοῖρ' Xylander, μοῖρα G. || 52. ἐσακούσας Anthol. || 53. σχολιοῖσι
 G. || 55. ἡελίων δισσῶν Eusebius, ἡελίων δισσῶν (ἴσσων f) v. || ἥν] τὴν Anthol. ||
 ἰσόμοιρος G. || 56. ζῶντι δὲ καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὰ*** Anthol.

μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων εἰς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια
(ἀγῶν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός) ἦλθεν εἰς Ἴον.
ἔνθα ἐπὶ πέτρᾳ καθιζόμενος ἐθεάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας,
ῶν ἐπυνθάνετο, εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δ' ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μη- 60
δέν, φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως
ἀπεκρίναντο,

ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
αἰνισσόμενοι ὥς ἄρα οὐκ μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτεί-
ναντες κατέλιπον, οὐκ δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν. 65
ὅπερ οὐ δυνήθεις συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτε-
λεύτησεν. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς τοιοῦνδ'
ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. 70
εἰσὶ δ' οἳ καὶ Κολοφῶσιον αὐτὸν ἀποδεικνύει πειρῶνται,
μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀν-
δριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δ' οὕτως·

υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρος, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θήκας ἐς αἰδίων, 75
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας
δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
ἡμῖν δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσεύος πολὺπλαγκτον,
ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Λαρδανιδῶν πόλεμον.
ἄξιον δὲ μῆδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὲν ἐπίγραμμα 80
παραλεπεῖν ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δ' οὕτως·

οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὅμηρος,
οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον,
οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἐύκλαρον Σαλαμίνα,
οἱ δὲ νῦ τὰν Λαπιθέαν ματέρα Θεσσαλίαν, 85

57. δι' ἀδιδί ex f. || εἰς G, ἐς v. || Θήβας] Ἰθάκας fuisse monuit Xylander. ||
58. ἐς v. || 60. τῷ τὸ G. || θηρᾶσαι G. || 61. φθειρίζεσθαι Wyttienbachius. ||
ἀπειρίαν G. || 62. λιπόμεθα — φερόμεθα G: λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ v. || 66. σὺλ-
λαβεῖν G. || Ὅμηρος — δ' om. G. || 68. αὐτοῦ] αὐτῷ Gf. || 69. ἱερὰν v. || 71. δ']
μὲν G. || ἀποδεικνύει πειρῶνται Gf, ἀποδείκνυνται v. || 74. cf. Anthol. Pal. 2.
p. 714. || 80. ὑπὸ om. G. || 81. ἀσέμνως Xylander, ἀσέμνος G, ἀσέμνος sv, ἀνα-
σέμνος Barnesianus, ἀνασέμνος Ernestius. || 82. cf. Anthol. Pal. 2. p. 715 (3.
p. 816). || τιθηνήν τεύαν G, τιθηνήν τεύαν f. || 85. τῶν Λαπιθέων — Θεσσα-
λίαν Anthol.

ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοῖβον
 χρη' λέξαι πινυτὰν ἀμφοδὰ μαντοσύναν,
 πάτρα· τοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
 οὐ θνατῆς, ματρός δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

90 (5) γενέσθαι δ' αὐτὸν φασὶ τοῖς χρόνοις οἱ μὲν κατὰ τὸν
 Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι, οἱ δὲ μετὰ
 ῥ' ἔτη τοῦ πολέμου, ἄλλοι δὲ μετὰ ῥν'. ἔγραψε δὲ ποιήματα
 δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν, ὥς δὲ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγον-
 τες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἔνεκε καὶ Βατραχομουμαχίαν
 95 προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

γ'. Πρόκλον περὶ Ὀμήρου.

Ἐπῶν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κρείτιστοι
 Ὀμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασσις, Ἀντίμαχος.
 Ὀμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος οὐ
 ῥᾶδιον ἀποφῆνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ'
 5 οὐδ' οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποιήσιν αὐτοῦ μετὰ
 πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἐβούλετο ἐχαρίσατο. καὶ διὰ
 τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χίον, οἱ
 δὲ Σμυρναῖον, οἱ δ' Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον, καὶ καθόλου
 10 πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τάνδρός, ὃθεν εἰκότως ἂν κοσμοπο-
 λίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι
 Μαίονος μὲν πατρός λεγούσιν εἶναι, γεννηθῆναι δ' ἐπὶ Μέ-
 λητος τοῦ ποταμοῦ, ὃθεν καὶ Μελησιγένῃ ὀνομασθῆναι,

86. ἄλλο μέλαθρον] ἄλλαν γαῖαν Anthol. || 87. πινυτὰς — μαντοσύνας
 Anthol. || μαντοσύνην Gf. || 88. πάτην v. || σοι Anthol. || τελέθει G. || γυναικὸς]
 τεικούσης Anthol. || 89. οὐ θάνατος G.

3. Inscr. πρόκλου περὶ Ὀμήρου EM, πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς
 τῶν εἰς δ διηρημένων τὸ α. Ὀμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀνάγραφὴ ποιημά-
 των V, Πρόκλου γένος Ὀμήρου a. || 1. ἐπῶν — Ἀντίμαχος om. a. || 2. πανύασ-
 σις VM* (πανύασσις M et Photius p. 319), πανύασσις E. cf. Tzschirner Panyas-
 sidis fragm. p. 4. || 3. Ὀμηρος ὁ ποιητὴς τίνων μὲν γονέων a. || ἐγένετο om. EM. ||
 4. ῥαδίως E. || 6. τούτων] τούτου M. || 8. κολοφώνιον M. || αὐτὸν om. a. || ἡγό-
 ρεισαν E. || 9. ἄλλοι δὲ] ἄλλοι μὲν M, οἱ δὲ a. || 10. ἀντιποιεῖται M. || ται ἀνδρός
 EM. || 11. καταφαινόμενοι E. || 12. μαίωνος, et sic infra, EMa. || 13. καὶ μελῆ-
 σιος γωνῇ ὄνομ. M*.

δοθέντα δὲ Χίους εἰς Ὀμηρείαν Ὀμηρον κληθῆναι. οἱ δ' ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασιν¹⁵ τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπ' Αἰολέων ὀμήρους καλεῖσθαι.. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστις καὶ Φερεκυδής εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γὰρ φασιν τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανωποῦ τοῦ Ἐπιφραδέως τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλο-²⁰τερπέος τοῦ Ἰμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωρίωνος τοῦ Ὀρφέως. Γοργίας δ' ὁ Λεοντίδος εἰς Μουσάων αὐτὸν ἀνύγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασιν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῃ περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θανόντα²⁵

δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν ἀνιγμα φύλαξι.

λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρῆναι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δ' Οἰχαλίας ἄλῳσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεωφύλου περιφέρεται. καθεζόμενον δ' ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θιασάμενον ἄλιεῖς προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ³⁰ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρότερες, ἄρ' ἔχομέν τι;
ὑποτυχόντα δ' αὐτῶν ἓνα εἶπεν·

οὐς ἔλομεν λιπόμεσθ', οὐς δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ ἀνιγμα, ὅτι ἐπ' ³⁵
ἰχθυίαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δ' ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δ' αὐτοὺς διέφυγον τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δ' ἐκείνον ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἐννοίαν λαμβάνοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον⁴⁰

16. τοῦ ὀμματος E. || ὑπ' ὑπὸ τῶν EM*. || 17. Ἑλλάνικος — ἀνάγει om. a: cf. Sturz Hellan. fr. p. 171, Muelleri gr. hist. fr. p. 46. || εἰς om. M*. || 18. παράγουσιν EM* (περιάγουσι M). || τὸν τοῦ E. || 19. Ἀπέλλιδος ἀπὸ Ἑλλιδος EM* (ἀπὸ ῥήοδος M). || 20. ἐπιφραδέως et φιλοτέρπειος EM. || 23. τοιοῦτος τις φέρεται λόγος E, τοιοῦτος τις φέρετο λ. M. || 24. αὐτόν M. || 26. φυλάξω M. cf. II. v. 45. || 28. κρεοφύλῳ, et sic infra, Vmb. cf. Welcker d. cycl. ep. p. 219. || 30. ἀκτῆς θιασάμενον M*. || 32. ἄρ' ἢ δ' EMa. || 33. ὑποτυχόντες EM*. || δ' τε M (δὲ M*). || αὐτῷ EM. || 34. λιπόμεσθα et φερόμεσθα M*. || 35. ἐπιβάλλοντος M: οὐ συμβάλλοντος exspectabat Heynius, malim οὐκ ἐπιβαίνοντος δ' αὐτοῦ τοῦ δ. || 36. ἰχθυίαν M*. || ἀφ' ἡμάρτον M*. || 38. αὐτοὺς αὐτῶν E. || 39. σύννου M*. || ἐπιέναι a.

τελευτῆσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως·
 ἵνα δὲ μὴδὲ τούτων ἀπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτα
 κατεχώρησα. τυφλὸν δ' ὅσοι τοῦτον ἀπεφάνησαντο, αὐτοὶ μοι
 δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρωσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατείδεν
 45 ἄνθρωπος ὅς οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δ' οἷτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν
 'ΗΣίοδον παρέδοσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ
 ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν, ὅσον ἡ ποιήσις διέστηκεν
 αὐτῶν. ἄλλως δ' οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνέβαλον ἀλλήλοις.
 ἄθλιοι δ' οἱ τὸ αἰνίγμα πλάσαντες τοῦτο·

50 'ΗΣίοδος Μούσαις 'Ελικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
 ὕμνον νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν 'ΗΣιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον
 γὰρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν
 Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν,
 55 ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν 'Ηρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἕ· τὸ
 δὲ περὶ τοὺς 'Ηρακλείδας λείπεται τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν
 π'. οἱ δὲ περὶ Κράτητα ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωι-
 κοὺς χρόνους. φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλειποπῶς τὸν βίον·
 ἡ γὰρ ἀνυπέρβλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν
 60 ἡλικίαν παρίστησιν. πολλὰ δ' ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκου-
 μένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. τοῦτῳ δὲ
 προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ
 ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων
 65 ἀκινδύνως οὔτε μισογομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων
 ῥαδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν,

41. ἀλλὰ—κατεχώρησα om. a. || 42. μήτε E. || 43. καχώρηκα EM. || 44. κατε-
 είδεν M*. || 45. ἄνθρωπος. sic dedi. ἄνθρωπος Vb, ὁ ἄνθρωπος a (et Thierschio
 V, quod negat Bekkerus), om. EM. || ὅσον a. || οὐδεὶς οὐδεὶς ἄνθρωπος EM. ||
 εἴπινες M, τινές οἱ a. || 47. τῷ EM. || ἡ om. EM. || 48. ἄλλος M*. || 49. ἄθλιοι—
 χρόνους om. a. || οἱ om. E. || 50. ἀνέθηκε E, ἀνέθηκεν M*. || 51. ὕμνον M. || δῖον
 E. || 52. O. et D. 657. || 53. τῶν om. Vb. || ἐτῶν E. || τὸ — ἔτεσιν π' om. EM. ||
 58. γήρα a. || 59. ἀνυπέρβλητος M. || προβεβηκυῖαν] τελείαν EM. || 60. ἐπὶ ἡλυ-
 θῶς M*. || 61. τοῦτο Ea. || 62. πρὸς ὑπονοητέον M*. || πολλοῦ M. || 63. δέονται
 ἀναλωμάτων EM. || 65. οὔτ' ἐπιμισογομένων M*. || πῶς EM (πῶς Thierschio V). ||
 66. γεγράφθαι EM.

ἦν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γ' ἀρχαῖαι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστιθέναι δ' αὐτῷ καὶ παιγνία τινα, *Μαργίτην*, *Βατραχομομαχίαν*, *Ἐντεπάκτιον*, *Αἶγα*, *Κέρκωπας*, *Κεούς*.

70

δ. Γένος Ὀμήρου.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἐνίοις Μέλκτος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιώπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μεληποκγένη ἢ Μελησιάναντα κεκλησθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον ὡς κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιῶν δὲ τὰς πόλεις ἦδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ.

10

τρεῖς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε

67. ἦν — αὐτόν om. a, ἦν om. EM. || Ζήνων Heynius, Ξένων Sturz. Heilan. fr. p. 173, Ζηνόδοτος Thiersch. Act. Mon. 2. p. 581: librorum scripturam cell. schol. ad *Ilad.* 12, 435 tuetur Grauertus Mus. Rhen. 1. 1827. p. 205. cf. Welckerus d. cycl. ep. p. 11. || ἀφαιροῦσιν E. || γ' om. E. || 69. δ' || δέ τινες a. || *Μαργίτην* || οἱ δὲ λέγουσι τήρητος (h. e. Πίρητος) τοῦ καρὸς mg. V. || *βατραχομαχίαν* ἢ *μυομαχίαν* EVb. || 70. *ἐντεπάκτιον* V, *ἐντε πακτίον* EMA: ἡ θείπαιτος (ἦτοι ἱαμβοί) et infra *ἐπταπάκτιον* Suidas, *ἐπταπακτικὴν* Hesod. vit. Hom. 24, *ἐπταπάκτιον* Tzetzes ante allegor. Homer. v. 23, et sic Bentleius diss. ad Mael. p. 63, *ἐπτάπεκτον αἶγα* Allatius, quod probant Toupius Emend. ad Suid. 2, 578 et Welckerus d. cycl. ep. p. 413, *ἐπάκτιον αἶνιγμα* coll. v. 29 sqq. Bergkii. || *κεούς* tuetur Welckerus l. 1. p. 412. *ἐκείνους* Toupius, καὶ νόστους Heynius.

4. 1. ἦν || μὲν ἦν L, μὲν M. || Μαίονος mg. C, μάρωνος PMRaw, μαραθῶνος L. || 2. ὕρνηθοῦς LMR, ὄρνηθοῦς C, ὄρνηθοῦς P, ὄρνιτους cod. Matrit. 67, μυρνήθοῦς mg. C, Μυρινήθους aw. || μέλκτος L. || τοῦ om. PMB. || 4. μεληποκγὴν P, μελισσογενὴ CLR, μελισσογενὴ M. || ἢ Μελ. om. P. || μελισσιάναντα M, μελισσιάναντα Law, μελισσίνα (ἢ μελισσιάναντα mg.) C. || 5. κατακεκλησθαι C. || ὕστερον — ὀμήρους om. R. || 6. γὰρ || δὲ P, qui om. reliqua a v. πατρίδα usque ad finem. || 7. κολοφῶνα addito ω supra o et o supra ω M, κολοφῶνα addito ω supra ó R. || 8. λέγουσιν || λέγουσιν εἶναι L, εἶναι λέγουσιν MR. || τὰς || εἰς τὰς LMR. || 9. αὐτὰ πεισίστρατος MB. || 10. τοῦτο C, τούτων ceti. || 11. cf. Anthol. Pal. 2. p. 445. (3. p. 731.) || τρεῖς || δις Barnesius. || μὲν τυραννήσαντα et μοκ ἐξεδίωκε M.

δῆμος Ἐρεχθίδης καὶ τρεῖς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·

15 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης,

εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσσαμεν.

φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἰῷ τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα
τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἀλίων
αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστάς ἦρετο·

20 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;

οἱ δ' ἀπεκρίναντο·

ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει,

25 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

ε'. Ἀ λ λ ω ς.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ
Κριθηίδος, τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ
δὲ Σιμωνίδην Χίος, κατὰ δ' Ἀντίμαχον καὶ Νικάνδρον Κο-
λοφώνιος, κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλό-

12. ἐρεχθεῖδων CLw. || τρεῖς L. || ἐπισπάσατο CLw. || 13. μέγαν] μὲν γὰρ M. || βουλῇ Anthol. || 14. ἤθροισε M et supra e adscripto αC. || τὸν M. || 15. γὰρ] γὰρ ἦν L. || κείνος CLw. || ἦν om. L. || πολίτης LM, πολίτης R. || 16. ἀπωκίσα-
μεν Ma Anthol. et Schaef. Fus ad Apoll. Rhod. 2. p. 339. || 19. αὐτὸ M. || προστεθέν LMR. || 20. ἧ ῥ' C. || ῥ' om. w. || 22. ὅσ' L, οὐς et deinceps idem MR. || λιπόμεσθα, ὅσα C. || οὐκ R. || φερόμεθα LM. || 23. ἐπιγέγραπται — αὐτοῦ] τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπιιδὴ γὰρ ἦσαν οὐδὲν ἔχοντες τότε ἐξ ἀλείας, ἐφθιρίζοντο, καὶ οὐς μὲν ἔλαβον τῶν φθιρῶν, φονεύσαντες οὐκ ἔχον, οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇ τι περιέφερον. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον, σύννοους γεγονώς καὶ οὕτως ὀλισθήσας καὶ λίθῳ προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ ἴηται θάψαντες αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε MR. || 24. τὰν w. || ἱερὴν LRA, ἱερὰν cett. || γαῖαν M. || 25. s. sn. θανὼν ὁμηρος ἄγετε (I. ἄγεται) πρὸς τὸν τάφον· τιθίσαν (I. προστιθίσαν) αὐτῷ καὶ παιγνιά τινα, μαγνήτην (I. Μαργίτην) καὶ βατραχομυομαχίαν add. M, ποιήματα δ' αὐτοῦ φασιν εἶναι ἱλιάδα καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθίσαν α. π. π., μαρτίτην κ. β. R.

Σ. 1. μέλιτος M. || δὲ om. L. || 2. τὸ δὲ γένος P, τὸ γένος cett. || Πίνδαρον] fr. 189 Boeckhii, 242 Bergkii poet. Iyr. gr. p. 289. || κατὰ σιμ. Pw. || 3. Σιμωνίδην] σμυρνίδην N. || χιαιός P. || κωλοφώνιος M. || 4. ἀριστοτέλῃ C.

σοφον Ἰήτης, κατὰ δ' Ἐφορον καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυμαῖος, 5
κατὰ δ' Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θράκα Ἀθηναῖος.
τινὲς δὲ καὶ Σαλαμῖνιον αὐτὸν εἶναι φασιν, ἄλλοι δ' Ἀργεῖον,
ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μὲν
τινας πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου, ὥστε ἔνεκεν
τούτου γινώσκεισθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπ' Ἰλιον στρατεύσαν- 10
τας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν καθόδον τῶν Ἡρα-
κλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ αὐτὸς
ὁ Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις αὐτὸν ἀποδείκνυσιν
λέγων,

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδὲ τι ἴδμεν. 15
τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι
ἔτεσιν ὀν'. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ
τῆς Ὀδυσσεΐας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
εἰς αὐτὸν φερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς
φύσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἔνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν 20
εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τὴν τε Βατραχο-
μυομαχίαν καὶ τὸν Μαργίτην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ
ἀληθῆ σποράδην πρότερον ἀδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος
συνέταξεν, ὡς δηλοῖ τὸ φερόμενον ἐπιγράμμα Ἀθήνησιν ἐπι-
γεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὥδε· 25
τρὶς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος Ἐρεχθίδος καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τον μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
ἡθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·

5. Ἐφορον M. || καὶ om. C. videtur alius quoque scriptoris nomen excidisse, velut Ἰππῖαν (Ἰππυν? cf. vit. 6. v. 3.), nisi om. καὶ scribendum τὸν ἱστορικόν. || 7. δὲ αὐτὸν Ἀργεῖον M. || Ἀργεῖον] σάρδιον N. || 8. ἄλλοι δ' Αἰγ.] ἕτεροι δὲ αἰγ. M. || 9. πρὸ] πρὸς aw. || ἔνεκεν ἐκ τούτου M. || 10. γινώσκεισθαι LMN. || ἰλίου N. || 11. ἰαπό] ἐπὶ M. || 12. ἔτη ὀγδοήκοντα M. || 13. χρόνοις] ἔτεσι L. || 14. ἀποδείκνυσιν CN, ὑποδείκνυσιν M, ἀποδείκνυται cett. || 15. Illad. 2, 486. || οἶον C. || 16. δὲ om. aw. || αὐτὸν τῆς om. M. || 17. ἔτη N. || 18. ἀλλὰ καὶ CM, ἀλλὰ N, ἀλλὰ δὲ καὶ cett. || φασιν αὐτοῦ N. || 21. καὶ om. N. || συγγράμματα M. || μυοβατραχομαχίαν LM. || 22. μαργαρίτην N. || τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ PCLN, τὰ δὲ ἀληθῆ αὐτοῦ π. M, τὰ δὲ δὴ (δὲ w) π. αὐτοῦ ἀλ. aw. || 24. ἔταξεν L. || ὥς] καὶ aw. || ἐπιγερόμενον M. || 26. μὲν τυραννίσαντα M. || ἐξεδίωξε Naw, ἐξεκάλισε PCM, ἐξεκάλισε L. || 27. ἐρεχθιδῶν mg. C et w, ἐρεχθιδῶν N. || ἐπηγάγετο LMN, ἐπηγάγε PC, ἐπεσπάσατο w. || 29. ἡθροισε LM et cum α supra : C. || τὸν M.

- 30 ἡμέτερος γὰρ καῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιότης,
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσαιμεν.
 πλανηθέντα δὲ τὸν Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολὺν φασὶ διατρῖψαι
 χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ὕστερον ἐν Ἴω τῇ νήσῳ
 τελευτῆσαι ἐκ τοιαῦσδε αἰτίας. καθήμενον γάρ ποτε τοῦ
 35 Ὀμήρου ἐν αἰγυαλῷ, τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθῆσθαι ἀλιεῖς
 παρερχομένους· πρὸς οὓς εἶπεν,
 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἰπεῖν,
 ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 40 τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν ἔχοντες
 τότ' ἐξ ἀλείας, ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον ἐκ τῶν
 φθειρωδῶν, φρονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ
 ἐσθῇτι περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ θλίψεως
 ἐταλεύτησεν ἐν Ἴω τῇ νήσῳ. ἔθασαν δ' αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς
 45 οἱ Ἴηται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο παρ'
 αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς αὐτόν·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεραιλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

ς'. Α λ λ ω ς.

Ἀναξιμένης καὶ Δαμάστης καὶ Πίνδαρος Χῖον τὸν Ὅμηρον
 ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος (ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον

30. γὰρ] γὰρ ἦν N. || γὰρ ὁ χρύσεος ἐκείνος C: ἐκείνος et LN. || ἦν om. N. ||
 πολιότης N, πολιτής LM. || 31. σμύρνα M, || ἐπωκίσαιμεν Lw, ἐπωκίσαιμεν
 PCMN (sed N corr. ἐπωκίσ.), ἀπωκίσαιμεν a. || 32. διατρῖψας M. || 33. ἀμείψαντα]
 πλανηθέντα L. || 34. τοιαῦδε CLMw, τοίας τῆς celt. || καθήμενον γάρ ποτε ἐν
 αἰγυαλῷ τυφλὸν αὐτὸν ὄντα pr. m. N. || 35. αἰσθῆσθαι ἀλιεῖς PLMN, αἰσθάνει
 φασὶν ἀλιεῖς Caw. || 36. ἀπερχομένους P. || 37. ἐπ' C. || ἀλητῆρες P. || ἧ ῥ' C. ||
 39. ὅσ' LM, || εἴλομεν L. || λιπόμεσθα CM, λιπόμεθ' P, λειπόμεσθα L. || ὅσ' οὐχ
 LM, ὅσσ' οὐδ' οὐχ P, ὅσας δ' οὐχ C. || φερόμεθα LM. || 41. τότ' om. P. || ἀλίας
 LM. || αἶς μὲν — αἶς δὲ LM. || ἐκ τῶν φθειρωδῶν ἔλαβον L. || 43. ἀπὸ ἵπῳ C. ||
 45. ἴται addito ὡ supra τ N. || τῷ αὐτοῦ τὸ L, om. P. || 46. ἔτι γεγραμμένον] sic
 dedi. ἔτι ἐπιγεγραμμένον M, ἐπιγεγραμμένον celt. || αὐτὸν w, αὐτόν celt. ||
 47. ἱερὰν CLw. || γαῖαν M, qui s. fin. addit haec: Θανὼν Ὅμηρος ἄγεται πρὸς
 τὸν τάφον.

ⓑ. 1. Πίνδαρος] cf. vit. 5. v. 2. || 2. Θεόκριτος] Idyll. 7, 47.

αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου φησὶ γεγονέναι), Ἰππίας δ' αὖ καὶ Ἐφορος Κυμαίων (ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίφημον ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ· ὁ δὲ Χαρίφημος οὗτος Κύμην ᾤκισε), Τιμόμαχος δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐξ Ἴου τῆς νήσου, Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Συμυραῖον, Φιλόχορος δ' Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμῖνιον, Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσαεὺς Ῥωμαῖον αὐτὸν ἀποδείκνυσιν ἐκ τινων ἡθῶν Ῥωμαϊκῶν; ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον. καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν, 10 Ἡρακλείδῃ μὲν πρεσβύτερον Ἡσιόδου λέγει, Πύρανδρος δὲ καὶ Ὑψικράτης ἡλιακώτην, Κράτης δὲ μετὰ ξ' ἔτη τοῦ Πιακοῦ πολέμου γεγονέναι φησὶν αὐτόν, Ἐρατοσθένης δὲ μετὰ ρ' τῆς τῶν Ἰωνῶν ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος δὲ μετὰ π'. ἐκαλεῖτο δὲ Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, ἔπειτα Ὀμη- 15 ρος ἐξ ὅτου ἐτυφλώθη, ἢ ὅτι παῖς ὢν ὄμηρον ἐδόθη τῷ βασιλεῖ. τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ εἰπόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλεων καὶ ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως εὗξασθαι αὐτὸν ἰδεῖν ἐνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς 20 τῶν ὀπλων τυφλωθῆναι, ἐλεθῆναι δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν. ἀποθανεῖν δ' αὐτόν φασιν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ τῷ τῶν ἀλίων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε·
ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῶν Ὀμηρον. 25

ζ. Ἐκ τῶν Σοιδα.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς Μέλῃτος τοῦ ἐν Σμύρῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος, ὡς δ' ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ

3. Ἰππίας] an Ἰππυς? || 5. ᾤκισε J. || 6. Ἀριστοτέλης] cf. Neumanni Arist. rerum publ. fr. p. 150. || 7. Φιλόχορος] cf. Philoch. fr. ed. Siebelis p. 35, Muelleri hist. gr. fr. p. 393. || 8. νυσαεὺς J. || 11. ὕρανδρος J. de Pyrandro cf. Plut. parall. min. 37. Tzet. ad Lycophr. 1439. || 13. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Eratosth. p. 239. || 15. μελισσογενὴς ἢ μελισσαγόρας J. || 19. ἀκολουθῆναι J. || 23. ἐπιγραφῆναι J. || 24. ἱερὰν J.

7. 2. Κριθηίδος] νύμφης add. V, γραφῆς B. || ἄλλῃ V. || 3. μαίονος A*V, μάρονος B, μάρωνος cell. || μυτίου B, μετίου E*Vm, Μέλῃτος vlt. 4, v. 2.

Εὐμήτιδος μητρος, κατὰ δ' ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύος
 5 καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις
 κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θρόσσης Αἰνος,
 τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἰαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ δ'
 Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δ' Εὐ-
 φρημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δ'
 10 Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν
 Σμύρῃ καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μησιγένους
 ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατριδα ἀμφέβολος διὰ
 τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.
 οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ
 15 Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας,
 ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ
 δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ
 Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θεττα-
 λόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ
 20 Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Με-
 λησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλῃτι ποταμῷ κατὰ
 τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δ' Ὅμηρος
 διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένῃ Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους
 Ὅμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευσάμενον Σμυρναίων δαιμονία τινὶ
 25 ἐνεργείᾳ φθίγξασθαι καὶ συμβουλεύσαι ἐκκλησιαζούσι περὶ
 τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην
 Ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ', Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ πρὸ οὐβ' φησίν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν
 ἄλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρζ' μόνους
 30 ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον,
 ὃ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοέ... γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρσι-
 φόνῃ, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱαῖς

8. Ἰαμονίδης Em. || 10. ἐν σμύρῃ AV, ἐς σμύρην cell. || 11. Μησιγένους
 id esse Μελησιγένους monuit Bernhardy. || 16. χωρίου A, χώρας. cell. || Κεγ-
 χρεῶν Bernhardy, κεγχρεῶν *V, κεγχρεῶν cell. || οἱ δὲ Αἰγύπτιον post Ἀθηναίων
 ponit A, idem οἱ δὲ Κνώσσιον post Κύπριον. || 19. γρύνιον BCE. || 20. Ῥωμαῖον
 καὶ Ῥωμαῖον A. || 23. τὸ τοῦ C. || 24. Ὅμηρος C. || τὸ, ut videtur, BEm, ὅτι AVC. ||
 25. φθίγξασθαι om. C. || 26. τοῦ om. VC. || καὶ γέγονε AVC, γίγεται δὲ cell. ||
 28. οὐβ' ABVC, ἑκατὸν τριάκοντα δύο *V, οὐβ' cell. || 29. νζ' Parisa. Kusteri et
 BVE, νζ' cell. || μόνους add. A. || 30. τετέχθαι C. || 32. θυγατέρα VC.

δύο καὶ θυγατέρας, ἣν ἔφησε Στρεΐωνος ὁ Κύπριος· οἱ δ'
 υἱεὺς Εὐρυφῶν καὶ Θεόλαος· ποιήματα δ' αὐτῶν ἀνιμνή-
 λεκτα Ἰλιάς καὶ ΟὈδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα 35
 οὐδὲ κατὰ τὸ συναχέες, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν
 ἐκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ περιου-
 στεῖν τὰς πόλεις τρωαῖς· ἐκεῖθεν ἀπέλειπεν· ὕστερον δὲ συνα-
 πέδη καὶ συντάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Παισι-
 στράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράνκου· ἀναφύεται δ' εἰς 40
 αὐτὸν καὶ ἄλλα τινα ποιήματα, Ἀμειζονία, Ἰλιάς μικρά, Νόστοι,
 Ἑπτακλίδες, Ἡθιέπαντος· ἦτοι Ἰαμβοί, Βατραχομουσική,
 Ἀραχνομαχία, Γεραννομαχία, Κεραμῖς, Ἀμφικράου ἐξέλιαις,
 Ποίγνια, Οἰχαλίας ἁλωεὺς, Ἐπιταλάμια, Κύνκλος, Ὑμνοί,
 Κύπρια· γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰερτέθασσῃ, 45
 τυφλὸς ἐν παίδων γεροντός, τὸ δ' ἀληθές ὅτι οὐχ ἠτετήθη
 ἐπιθυμίας, ἥ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ παρὰ τοῦτο
 ἱστορήθη τυφλός· ἐπιχέραπται δ' ἐν κῶ τάφῳ αὐτοῦ τότε
 τὸ ἐλεγείον, ὃ ἐκ τῶν Ἰγνῶν ἐποιήθη χρόνῳ·
 ἐνθάδε τὴν ἱερτὴν μαγνην κατὰ γὰρ καλλύπτει, 50
 ἀπιδρῶν ἡρώων κραμύτορα, θεῶν Ὀμηρον.

η'. Περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ
 ἀγῶνος αὐτῶν.

(1) Ὀμηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς δημοτάτους ποιητὰς πά-
 ρες ἄνθρωποι πολλὰς ἰδίους εὐχονται γενέσθαι· ἀλλ' Ἡσι-

34. Εὐρυφῶν in Τίρπανδρος Suidas, Ἐρίφων v. || 37. ἐκάστης ῥαψῳδίας
 *VC, hic omisso γράψας. || ἐπιδειξάμενος ἐν ἐπιδειξάμενος AVC, ἐπιδείξας
 Em, ἐπιδείξας ἐν cett. || 40. τῶν om. A. || 41. Ἀμειζονία Welckerus d. cycl. ep.
 p. 321. || 42. Ἑπτακλίδες V. || Ἡθιέπαντος Ἑπτακάντιον appellatur infra apud
 Suidam. Vid. ad. ad vlt. 3. v. 70. || βατραχομαχία μυοβατραχομαχία ABVC. ||
 43. κεραμῖς C*V. || ἐξέλιαις AVC, ἐξίλειαις cett. || 44. Οἰχαλίας Pearson, Σικα-
 λίας v. || 46. δὲ post τυφλός add. VC. || 47. ἀρχεται ex Hesychio Milesio
 (p. 44 Or.) Davisius ad Clc. Tusc. 5, 39. || παρὰ A, διὰ cett. || 48. ἱστορήθη
 ἐκλήθη VC. || τότε BE. || 49. Ἰγνῶν ποιητῶν O. || χρόνῳ ὕστερον χρόνῳ
 πολλῷ vlt. 1, 36. || 50. ἱερτὴν C, ἱερὰν v. || 51. quae post Ὀμηρον apud Suidam
 leguntur emilia, partim aliena a re, partim ex Herodoto descripta.

B. Inscr. περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος· αὐτῶν ἡ
 ἀγὼν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ἔχουν ἐξηγήσεις περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ γένους
 καὶ ἀγῶνος αὐτῶν h, Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου ἀγῶν g. || 2. γενέσθαι λέγεσθαι h.

οδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν, εἰπὼν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ

5 εἶσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀξυρῇ ἐνὶ κόμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἐαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Συμωναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος

10 νύμφης κεκλησθῆναι φασὶ πρότερον Μελισσιγένη, ὕστερον μὲν-
τοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς
ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκ-
μήρια φέρουσιν, ἰδίον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσ-
θαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-

15 μένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν
αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ
ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. (2) περὶ δὲ τῶν γονέων
αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος
μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης τὸν πατέρα αὐτοῦ Μαίονα λέγουσιν,

20 Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος
δὲ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπ-
τιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα, εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν
Ὀδυσσεῶς· μητέρα δ' οἱ μὲν Μητίν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ
Θεμιστώ, οἱ δ' Εὐγνηθῶ, ἔνιοι δ' Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοι-

25 νίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς
δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δὲ
τινὲς φασὶ Μελισσιγένης, ὡς δ' ἔνιοι Ἀλλήτης. ὀνομασθῆναι

4. Κόμην Αἰολίδα προλιπὼν ἦλθεν εἰς Βοιωτίαν post αὐτοῦ add. b. |

b. O. et D. 689, ubi εἶσατο pro εἶσατο. || 7. ἄποικοι G. Hermannus Opp. 6. p. 282, ἴποικοι v. | 9. Κρηθίδος s, Κρηθίδος b. | 13. αὐτῶν post πολίτην add.

b. | 14. αὐτοῖς bg. | Ὀμηρίδας b. | 18. Ἑλλάνικος] cf. Hellan. fr. ed. Sturz p. 171, omisit hunc locum Muellerus gr. hist. fr. p. 46. | 19. τὸν πατέρα αὐτοῦ addidi cum Gneitingio, πατέρα αὐτοῦ iam b. | Μαίονα Sturz l. 1., Βίωναν v. |

20. Εὐγαίων Meinek. Anal. Alex. p. 61, Εὐμαίων v. | Δμασαγόραν ex Eustathio bg (cf. Eudocia p. 320), μ σα σορ s. | 22. τὸν ante προγραμματέα add.

b. | 23. Κρηθίδα b. | 24. Θεμιστώ b (cf. Paus. 10. 24, 3), Θεμιστήν sg. | Εὐγνηθῶ b: fort. Ὑργνηθῶ, si vera est nominis forma vll. 4, 2. | 27. Ἀλλήτης] Ἄλτης ex Schol. Illad. 22, 51 Welckerus d. cycl. ep. p. 149. | Ἀλλήτης — Ὅμηρον

Boissonadius, fuerat Ἀλλήτην ὀνομασθῆναι αὐτόν φασι. τινὲς Ὅμηρον.

δ' αὐτὸν φασί· τινες Ὀμηρον δαὶ τὸ τὰν πατέρων αὐτοῦ ὄμηρον
 δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, αἱ δὲ δαὶ τὴν πῆρσιν τῶν
 ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰαλεῦσιν οὕτως αἱ πηροὶ καλοῦν- 30
 ται. (3) ὅπερ δ' ἀκηκόομεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος
 Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας· παρὶ Ὀμήρου ἐκδησά-
 μεθα τοῦ γὰρ βασιλέως πυδομένου, πόθεν Ὀμηρος καὶ
 τίς, ἀπεφαιβασε δὲ ἐξυμέτρου τόκδε τὸν τρόπον
 ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν 35
 ἀμβροσίου σκυρῆος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,
 Τηλέμαχος δὲ πατήρ καὶ Νεστωρέη Ἐπικαστή
 μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάντασφον ἄνδρα·
 οἷς μάλα σκα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυδόμενον καὶ τὸν ἀπο-
 κρηάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυνῶς τὸν 40
 προπάτορα διὰ τῶν ἐκῶν δεδοξακότος. (4) ἔνιω μὲν οὖν
 αὐτὸν προγενέστατον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον
 καὶ συγγενῇ. γενεαλογοῦσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ
 Θωώσης τῆς Πασειδῶκος γενέσθαι Αἶνον, Αἶνον δὲ Πίερον,
 Πίερον δὲ καὶ νύμφης Μεθιδάνης Οἰάχρον, Οἰάχρου δὲ καὶ 45
 Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δ' Ὀρτην, τοῦ δ' Ἀρμονίδην, τοῦ
 δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δ' Εὐφρημον, τοῦ δ' Ἐπιφρεάδην, τοῦ δὲ
 Μελάνωπον, τούτου δὲ Αἶον καὶ Ἀπέλλαιον, Αἶον δὲ καὶ
 Πυκτιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην
 Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ 50
 ποταμοῦ Ὀμηρον. (5) τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοῦς,
 ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· πενή-
 σαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις
 ῥαψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος
 αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπαῖν 55

28. δ' addidi. || 37. Πολυνέστη Hesiodus ap. Eustath. ad. Od. p. 1796 et supra v. 26. || 43. γενεαλογοῦσί τε (malim δ') οὕτως sm. h. vid. Charax ap. Suid., Proculi vit. Hom. cf. Goettlingii praef. ad Hesiod. ed. 2. p. IX seq. || 44. Φωώσης Boissonadius, Αἰθούσης Charax. || 46. Ὀρτην] Ὀθρην Barnesius, Ὀτρην Welckerus, sed vid. Goettlingii praef. p. X et XII, qui Ἀρῆν ex Charace corrigit, post hoc τοῦ δὲ Εὐκλῆα infert, et mox Ἰδμονίδην et Χαρίφρημον pro Ἀρμονίδην et Εὐφρημον reponit. scilicet Proculum, Characem, auctorem certaminis stemma ab Ephora confectum sequentes esse. || 50. τῆς Κριθίδος post θυγατρὸς add. h.

- ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
 δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων ἀνιγμα φύλαξαι.
 τὸν δ' ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, δια-
 τρέβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον
 60 Γανυτῶρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάρμαντος βασιλέως
 Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον
 ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλας
 δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς
 φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα. τοῦ δ'
 65 ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο
 κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Παννίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευ-
 τηκότος. (6) ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγω-
 νισαμένων νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσίοδον τὸν τρέπον τοῦτον.
 προσελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου
 70 καὶ ἐν ἑκαστον, τὸν δ' Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι. φησὶν οὖν
 Ἡσίοδος,
 νῖε Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἅπα μῆδεα εἰδώς,
 εἰπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρετατόν ἐστι βροτοῖσιν;
 Ὀμηρος,
 75 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.
 Ἡσίοδος τὸ δεύτερον,
 εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
 τί θνητοῖσιν ἄριστον ὅτεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;
 80 ὁ δὲ,
 ὀππότεαν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκονάζωνται ἀοιδοῦ
 ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 85 οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι.
 τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 (7) ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασ-

57. cf. vit. 2. v. 45. || 59. κατὰ δὲ —] cf. Proculi vit. Hesiod. 2 et Plut. sept.
 sap. conv. 10. p. 153 F, quosque ibi laudat Wytttenbachius. || 64. Ὀμηρός τε καὶ
 Ἡσίοδος post Χαλκίδα add. bg. || 66. Παννίδης Hermannus Opp. 6, 1. p. 151,
 Παννίδης ab, Παννίδης ex Proculo (cf. Philostr. Her. p. 727) g. || 81. cf. Odys.
 9, 6.

θῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στί-
χους προσαγορευθῆναι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις
πρὸ τῶν δεῖπνων καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. ὁ 90
δ' Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν
τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησεν, καὶ φησι τοῦσδε τοὺς
στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα,
τῶν μὲν μηδὲν αἶεide, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς. 95
ὁ δ' Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λῦσαι φησὶν·
οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἔπποι
ἄρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

(8) καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβό-
λους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων 100
ἡξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμη-
ρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δ' ἐξῆς Ὀμήρου,
ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ
Ἡσιόδου.

ΗΣ. δεῖπνον ἔπειδ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων 5
ΟΜ. ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθην.

ΗΣ. καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
* * * * *

ΟΜ. ἀνδράσι ληιστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣ. Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα 10

ΟΜ. χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣ. οὐτὰς ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάγκιδός ἐστι

ΟΜ. μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣ. οὐ γὰρ σοὶ γε πατὴρ ἔμειγεν καὶ πότνια μήτηρ

89. θυσίας excludit apud g. || 94. Μοῦσ' ἄγε μοι] Μοῦσα λέγει Goettlingius
praef. p. XXIV. || 97. καναχήποδες ἔπποι om. in lac. s, explevit ex Plut. p. 154
A. Barnesius, qui et ipse κρατερώνυχες correxit; sed Plutarchus ἀλλ' ὅταν —
συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι π. v. || 103. δὲα excludit apud g. || 6. κόρεσθην Her-
mannus, κορέσθην v. || 8. versum excludisse intellexit Goettlingius ed. 1, verum
non Hesiodi arbitratus est, sed Homeri excludisse post v. 9, quem ipsum Hesiodo
tribuit, nihil deesse censuit Hermannus. || 10. Ἡρακλῆς s. || 11. βαλὼν Goett-
lingius. || 14. οὐ γὰρ correxi (sc. iungenda negatio cum verbis διὰ χρ. Ἀφροδί-
την), οὐτ' ἀρ s, οὐτ' ἀρα hg, εὐτ' ἀρα Goettlingius, ut σοὶ sit nominativus pla-
ralls, ἧ τ' ἀρα Hermannus p. 284. || ἔμειγεν Goettlingius, ἐμίγη v.

- 113 OM. σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶδ' ἄμφ' Ἀρτεμις λοχέαιρα
 OM. Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 ΗΣ. ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι οὐδὲν ἔχοντες
 OM. οἰκοθεν, ἀλλὰ παρείχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 20 ΗΣ. δειπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
 OM. σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.
 ΗΣ. * * * * *
 OM. παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοιο ἀντιθέοιο.
 ΗΣ. ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως
 25 OM. * * * * *
 ΗΣ. ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 OM. φάσγαντα πωπῆεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 ΗΣ. δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρασι θαλάσσης
 OM. ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον νᾶυν.
 30 ΗΣ. Κολχίδ' ἐπειθ' ἔκοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
 OM. φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.
 ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
 OM. ποντοπορεῖν ἡμέλλον εὐσσελμων ἐπὶ νηῶν.
 ΗΣ. τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
 35 OM. μηδέποτ' ἐν πόντῳ. καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα.
 ΗΣ. ἐσθιέτ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. μηδέ τις ὑμῶν
 οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 OM. πημανθείς, ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.
 (9) πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πῶς
 40 φησὶν ὁ Ἡσίοδος·
 τοῦτό τι δὴ μοι μῦθον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
 πόσοι αἶμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

115. τότε σπείραντε Hermannus, τότε σπείραντε Boissonadus, τότε σπεί-
 ραντο Goettlingus, τόγ' ἐσπείραντο v. || χρυσήν s. || 21. κατατεθνηῶτος g. ||
 22. καὶ τότε Ζεύς ἔλπειρε τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβον supplevit b. lacunae nullum
 apud s vestigium, nec quicquam deesse, sed v. 20. et 21. Hesiodi esse (mutato
 βοὸς in Διός) nunc suspicatur Goettlingus. || 24. τὸ Σιμοέντιον Barnesius. ||
 οὕτως s, αὐτως hg. || 25. νύκτα φυλασσόμεθα Τρώϊαν πόλιν εἰσφύοντες sup-
 plevit b. || 29. τ' ἀποείρυσαν Barnesius. || 31. γίνωσκον s. || 34—38. distincti cum
 Goettlingo: olim 34. et 36. tribuebantur Hesiodo, 35. 37. 38. Homero: Hesiodo 34.
 et 35, Homero 36. 37. 38. tribuit Hermannus. || 36. ὑμῶν s. || 38. αἶθρις s. ||
 39. πάντα δὲ s, ταῦτα δὲ πάντα hg. || 41. ἀνειρομένη Barnesius.

- ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
 πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα, 145
 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.
 τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
 σῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται φ' καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ ἑβ'
 μυριάδες ,ε**· (10) κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτε-
 ροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν· 50
 νιὲ Μέλητος Ὀμηρ', εἶπερ τιμῶσέ σε Μοῦσαι,
 ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θυγάτηρ,
 λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
 κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον. ποῦτέω γὰρ ἀκοῦσαι.
 ὁ δὲ φησι· 55
 Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα καλεῖεις
 εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
 κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
 αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
 εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα. 60
 ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι σὺ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.
 ΗΣ. πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἧτισι ποίοις;
 ΟΜ. εἰ μὴ καρδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκους ἐπέη·
 εὖχεσθαι δὲ θεοῖς, ὃ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον. 65
 ΗΣ. ἐν δ' ἐλαχίστῃ ἄριστον ἔχεις ὃ τι φύεται εἰπεῖν;
 ΟΜ. ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

143. ὁ δὲ ε, ὁ δὲ Ὀμηρος bg. || 49. ,ε**] ,ε ν' s, πεντακισχίλιοι τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα bg. apparet et excludiase mentionem Achaeorum, nec sanos esse qui restant numeros. erant Achaeorum 112500000: Itaque addendum aut ἀνδρῶν sive Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες ,εα σν', aut cum] Boissonadio (μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'), Ἀχαιῶν δὲ ἑνδεκακισχίλια καὶ διακόσιοι καὶ ν' μυριάδες, aut cum Hermanno, quanquam is non eo usque in computando auctorem processisse arbitratus est, ἀνδρῶν δὲ διπλῇ μυριάς μία καὶ ἀπλῇ χίλια διακόσιοι πεντήκοντα. || δὴ] δὲ b. || 53. μέτρον b. || ἐναρμόζον s. || 54. τε om. s. || 57. εἰπέμεν b. || σοι g. || 58. εἶναι Barnesianus. || 61. σὺ] τῷ Boissonadius. || 64. τιμῶντο s. || 65. ante hunc versum alium excludiase, ipsum autem sic legendum esse, εὖχεσθαι δὲ θεοῖς· τὸ πάντων ἐστὶν ἄριστον, censuit Hermannus, solum ὅτι ἐν ἐτι mutari voluit Goettlingius. || 66. ἔχεις correxī, et sic nunc Goettlingius quoque, ἔχειν ε' v. || 67. malim ἐμῇ γνώμῃ.

ΗΣ. ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

ΟΜ. κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

170 ΗΣ. τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφουσι;

ΟΜ. γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπισθαι.

ΗΣ. πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρεὸς ἄξιόν ἐστιν;

ΟΜ. οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἐπιταί.

ΗΣ. ἡ δ' ἐνδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

75 ΟΜ. λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανέειν, ἡσθέντα τε πλείω.

(11) ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανειδῆς ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσιόδος οὖν ἔφη πρῶτος·

80 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσσομενῶν,
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφεται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.

85 οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα βησσηέντα
πότου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πόνου χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείραν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν τ' ἀμάειν, ὅταν ὦραι πάντα πέλονται.

90 μεθ' ὃν Ὅμηρος·

ἔμφι δ' ἄρ' Αἰάντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἄς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμμενον

95 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύνον.
ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι· κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγεήσι

168. ἀνδρεία sb. || 71. γινώσκειν s. || 72. βροτοῖς s. || 77. Πανειδῆς Hermannus, Πανοίδης sb, Πανίδης g. || 80. Hes. O. et D. 383. || Ἀτλαγενέων g. || 81. δι ex Hesiodo b. || δυσσομενῶν s. || 83. αὐτίς s. || 86. ναιετάουσι δι' ἄγχεα s: ἄγχεα b. || 87. χῶρον s. || 89. ἀμάειν sb, ἀμασθαί Barnesius. || ὦραι b. || 91. Iliad. 13, 126. || 94. κρινθέντες s. || 99. Iliad, 13, 339.

μακροῖς, αἷς εἶχον ταμσιχροῖς. ὅσσε δ' ἄμαρδεν 200
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φασινῶν
 ἐρχομένων ἄμυνδς. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὃς τότε γηθήσαιεν ἰδὼν πόνοσ, οὐδ' ἀνάχοιτο.

(12) θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες 5
 ἐπῆνον ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν καὶ ἐκέ-
 λευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστε-
 φάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃ
 προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα.
 τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτως φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον, καὶ λα- 10
 βύντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα
 Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
 ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

(13) τοῦ δ' ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς 15
 Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή-
 σων. προσερχομένου δ' αὐτοῦ τῷ πατρὶ ἐνθεον γενομένην τὴν
 προφῆτιν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
 Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·

τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἧώς. 20

ἀλλὰ Διὸς περὺλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·

κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

ὁ δ' Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ τῆς Πελοποννήσου μὲν
 ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεί Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δ'
 Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφιφάνει καὶ 25
 Γαννύτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. ὁ
 γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. δια-
 τριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν ὑπονοή-

207. δοθῆναι b. | 10. οὕτω g. | 12. cf. Dio Chrys. or. 2, 11. p. 76 R., Anthol. Pal. 1. p. 322. | 20. δὴ τοι s. | ὅσῃ sg. | 21. κάλλιστον s, ἀγλῶν b, qui et ἱερόν seu potius κάλλιμον correxit. | 23. ὁ δ' —] cf. Proculi vit. Hesiod. 4. et Plut. sept. sap. conv. 19. p. 162 C, quosque ibi laudat Wyttenbachius. | 25. Οἰνόην] sic et Proculus, sed Οἰνῶνα vocat Thuc. 3, 95. 98. 102. cf. Steph. Byz. s. h. v. | 26. Γαννύτορι s. | 27. ἅπας excidit apud g. | 28. Οἰνῶσιν b, Οἰνῶσιν saltem Goettlingius, sed malim et hic τῷ Οἰνῶνι et supra Οἰνῶνα.

σαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσιό-
 230 δον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λο-
 κρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριτάτου πρὸς
 τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσεναχθέντος, ἐορτῆς τινος ἐπιχω-
 ρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 ἔδραμον, καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκείνο μὲν πενθήσαντες
 35 ἔθαιψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν
 τῶν πολιτῶν ὀργήν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέ-
 πλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς
 κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῳ.
 Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἀνδραπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον
 40 τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
 γισθῆναι θισμοῖς τοῖς ξηρίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάν-
 τεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημέ-
 νων, μετὰ τὴν φωρὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δ' ὑπὸ
 τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσιόδου, Δημῳδους ὄνομα, ὃν καὶ
 45 αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν ἀστῶν φησιν. ὕστερον δ' Ὀρ-
 χομένιοι κατὰ χρησμόν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς
 ἔθαιψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλῆις, ἀλλὰ θανόντος

ὁστέα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει

50 Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνδράποις κλέος ἐστίν

ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα. (14) ὁ δ' Ὀμηρος ἀποτυχὼν
 τῆς νίκης περιορχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
 Θηβαΐδα, ἔπη ζ', ἧς ἡ ἀρχή·

230. Εὐβοίας] Μολυκρίας Goettlingius, quod ferri posset, si terrae urbs recte opponeretur. possit Αἰτωλίας vel Ἀχαΐας. sed confudit opinor auctor Ozolas cum Opuntis vel Epicnemidiis. cf. Proculi vit. Hes. 4. || 38. Ἀλκιδάμας] Καλλιμάχος Goettlingius, aut mox Μεσσηνιακῶ pro Μουσειῳ coll. Arist. Rhet. 1. 12, 3 (Spengel artt. script. p. 175). || 39. Ἀνδραπόδῳ b (cf. Bernhardy Eratosth. p. 241), Ἐνηπόδῳ sg, Ἡσιόδῳ Goettlingius coll. diar. antiq. stud. 1839. p. 860. || 41. τοῖς add. Bernhardy. || 45. ἀστῶν Bernhardy, αὐτῶν v. || 48. cf. Proculi vit. Hes. 4, Anthol. Pal. 1. p. 322, ubi est sub nomine Mnasalcae: Chersiae tribuit Paus. 9. 38, 4. 10. || 49. Μινυῶν ex Pausania (qui et v. 1. Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται) b, Μινυῆς sg. usus est hoc versu Aristoteles in Anthol. Pal. 2. p. 750. || 54. et 56. ἔπη ζ' Hermannus p. 286, sed βιβλία ζ' auctorem voluisse monuit Welckerus d. cycl. p. 204.

Ἄργος ἄσιδε, θιὰ, πολυδάμῃσιν, ἐνθεν ἄνακτες· 255
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ', ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχαίμεθα, Μοῦσαι.
φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. (15) ἀκούσαντες
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόρ-
γος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου 60
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου
θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως.

χαλκῇ παρθένος εἰμι, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα, 65
ἥελιος δ' ἀνιὼν φαίῃ λαμπρὰ τε σελήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω πυριούσι, Μίδης ὅτε τῆδε τέθαιπται.
λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθεισιν ἐν Δελ-
φοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας 70

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὀμηρὸς καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάσεις.
(16) μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη μβ φ', πε-
ποιηκῶς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ ε'. παραγενόμενον δ' ἐπεῖ-
θεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ 75
βασίλει τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος
καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·
ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι. 80
αἰθιομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὅποταν νίφῃσι Κρονίων.

(17) ἐπεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραυράδει τὰ

255. cf. Mueller. d. cycl. ep. p. 69. || 56. ἐπειγομένου s. || 57. cf. Mueller
1. 1. p. 74. || 63. cf. Herod. vit. Hom. 11. || χαλκῇ s. || 66. δ'] ε' bg. || λαμπρῇ g. ||
71. cf. Anthol. Pal. 2. p. 876. || τοι] τόδ' Barnesius et g, qui ait in ms. esse ἰλῶν
τόδ'. || 72. σῆς ἐποφραδοσύναις Barnesias. || 73. μβ φ' et μ, ε' g, his κδ b.
immo, μβ ε' et, μ ψ. certe aliquid in his numeris vituli est; nam quales nunc quidem
habemus, Odyssea versuum est 12107, Ilias 15693. || 74. παραγενόμενος v. ||
78. cf. Herod. vit. Hom. 31. || στέφανος s. || 79. ἐν πεδίῳ ex Herodoto Barnesius,
qui et pro v. 80. Indidem hos assumpsit versus: χρήματα δ' οἶκον ἄξει· ἀτὰρ
γεραροὶ βασιλῆς ἡμεῖοι εἰν ἀγορῇ κόσμος ε' ἄλλοισιν δρᾶσθαι.

ποιήματα. τμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος, καὶ
285 λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τόδε·

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τευχίεσσιν
Ἑρμῖον τ' Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίην' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
νῆσόν τ' Αἰγίαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
90 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἐχὼν μένος Οἰνείδαο,
καὶ Σθένειος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσούθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
95 ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀδῶνόντα μέλαινα νῆες ἔποντο,
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχῶντο
Ἀργεῖοι λινοθήρηες, κέντρα πτολέμοιο.

(18) τῶν δ' Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ
300 τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξατάτου τῶν
ποιητῶν αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ
χαλκῇ ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ
καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ἄλλην
θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δ'
5 ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

θεῖος Ὀμηρος οὗ ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπαεῖ σοφίῃ,
ἔβραχε δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρριψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
10 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμρόπει ἀθανάτων.

(19) ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Αἴ-
λον εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βω-
μὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·
15 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.
ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν

284. παραγίνεται g. || 86. Illad. 2, 559. || 89. Αἰγίαν τε Μάσητα sb. ||
93. Εὐρύπυλος ex Homero b. || 95. συμπάντων ex eodem idem. || 97. et 98. non
reperiuntur in Homero. || 303. καὶ ante ἄλλην addidi. hoc aut de deesse monuit
Hermannus. || 6. cf. Anthol. Pal. 2. p. 824. || μεγαλάνχην s. || 9. ποιῆς sg.

ἐποιήσαντο, Ἀήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ-
 θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως λυ-
 θείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον καὶ κεῖ χρό-
 νον διέτριβεν πρεσβύτης ὢν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης 320
 κατήμενος παίδων τιτῶν ἀπ' ἀλείας ἐρχομένων, ὧς φασι,
 πυθόμενος,

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δ' ἐκείνων,

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐκ ἔλομεν φερόμεσθα, 25
 οὐ νοήσας τὸ λεχθέν ἤρατο αὐτοὺς ὃ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασιν
 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδὲν, ἐφθιρίσθαι δέ, καὶ τῶν
 φθειρῶν οὐς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὐς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
 ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος
 αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. 30
 ἀναχωρῶν δ' ἐκεῖθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ
 τὴν πλευρὰν τριταῖος, ὧς φασι, τελευτᾷ. καὶ ἐτάφη ἐν Ἴφρ.
 ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

35

B. HESIODOT.

α'. Πρόκλον γένος Ἡσιόδου.

(1) Ἡσιόδος σὺν τῷ ἀδελφῷ Πέρσῃ πῶς ἐγγόνει Δίου καὶ
 Πυκμήθης, Κυμαίων Αἰολέων, πενήτων ἀνθρώπων, οἱ διὰ
 τὸ ἄπαρον καὶ τὰ χρεῖα τὴν ἐαυτῶν πατρίδα Κύμην ἀφέντες
 μεταναστεύουσιν ἐπὶ τὴν Ἀσκρην, χωρίον τῶν Βοιωτῶν
 δυσχεόμερον καὶ κακοθέρερον, περὶ τοὺς πόδας κειμένην τοῦ 5
 Ἑλικῶνος, καὶ κεῖ κατοικοῦσιν. τοιαύτῃ δὲ πενίᾳ τῶν ἀνθρώ-
 πων συνεσχημένων συνέβη τὸν Ἡσιόδον τοῦτον πρόβατεν ἐν
 τῷ Ἑλικῶνι ποιμαίνειν. φασὶ δ' ὡς θ' ἑνὲς ἐλθοῦσαι

321. ἀλείας bg. || 23. ἧ ῥ' ἔχει ἰχθῦς b. || 25. λιπόμεσθα, ὅς οὐκ v. ||
 27. ἀλείᾳ bg. || 29. δὲ τοῦ] malm δ' ἐκ τοῦ. || 30. αὐτοῦ] malm αὐτῷ. || ἦκει g

II. 1. 5. περὶ VMT. παρὰ cell.

γυναῖκες καὶ δρεψάμεναι κλοῦνας ἐκ δάφνης Ἑλικωνίτιδας
 10 αὐτὸν ἐπετίτταν, καὶ οὕτω σοφίας καὶ ποιητικῆς ἐμπεφό-
 ρητο. ἀλλὰ τὰ μέχρι μὲν τούτων ἀπορεῖ τε καὶ ἀληθέατατα,
 ὅτι καὶ ὁ Ἡσίοδος Δίου καὶ Πηνελόιδος καὶ εἰς κατὰ τὸν
 Ἑλικῶνα ἐποίμαντε· τὰ δ' ἐνταῦθα μαμυθηγόρηται καὶ
 15 ἄλληγορικώτερον λέλεκται. ἡ γὰρ ἐν τῷ ποιμαίνειν περὶ τὸν
 Ἑλικῶνα ἐνόμει καὶ καθευδήσας ὁ Ἡσίοδος ὄναρ εἶδεν· ὃν
 γυναῖκας δάφνας αὐτῷ ψωμιζούσας (ἐδήλου δὲ τὸ ὄναρ
 πάντως ὡς πικρίας καὶ πόνων μετεσχηκὸς τῆς παιδείας
 αἰδιδαλῇ γεννήσει ποιήματα), ταῦτα τοίνυν ὁ Ἡσίοδος ἢ
 20 ἄψα ὄνειρον τεθεσπόμενος καὶ δινησιθεὶς καὶ τὸ ποιμαίνειν
 ἀφῆς καὶ πόνοις ἑαυτὸν ἐνδαῦς καὶ μαθήμασι τῇ τῶν ἐνεί-
 ρων ἐπίλυσιν ἐξεπέρασεν, ἡ περὶ τὸν Ἑλικῶνα ποιμαίνων
 ἐγρηγορῶς καὶ ἄπνους ὢν, σύντονος τε πρὸς ἑαυτὸν γεγωνῶς
 καὶ κρέποντα νοῦν ἐσχηκὸς ἀποδιδράσκω μὲν τὸ εὐκτελὲς καὶ
 ποιμεικὸν καὶ σκληρόφιον καὶ προσδραμὼν τῇ παιδεύσει καὶ
 25 πόνοις ἐγκαρτερήσας μεγάλην καρποῖται τὴν εὐκλειαν, καὶ
 βίβλους τραπεζῆς ἐξέπονέσαστο, ὥς ἔγωγε Μενσῶν τε καὶ γνῶ-
 σεως ἐπίσταμαι ψάμμεμα καὶ δάφνας λαλοῦς Ἑλικωνίτιδας,
 ἐλισσομένας ἀπανταχοῦ καὶ θαλλούσας καὶ κηρυττούσας τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόβιον καὶ ἀφανῆ νομέα ποιμνίων, νῦν δ' ἡμί-
 30 θεον χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παιδείας. ὥσπερ καὶ
 ὁ Σωφρονίσκου Σωκράτης ὁ λιθοξόος καὶ ὁ ἰχθυοπώλης
 Δημάδης καὶ ὁ τῆς τυμπανιστρίας Αἰσχίνης, Σίμων τε ὁ σκυ-
 τεὺς καὶ ὁ λαχανεὺς Εὐριπίδης, ἔτι δ' ὁ Σκυῆνης Ἀνάχαρσις
 καὶ ἄμφω τῷ δούλῳ Αἰσωπος καὶ Ἐπίκτητος καὶ ὁ Σύρος
 35 ῥήτωρ ὁ Λουκιανός, ὁ λιθοξόος τε καὶ ἡμίδουλος, καὶ οἱ
 λοιποί. (2) συνηκαμέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὀμήρῳ φασι, οἱ
 δὲ καὶ Ὀμήρου προγενέστερον εἶναι δυσχυρίζονται. καὶ οἱ
 μὲν προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὀμήρου δυσχυρίζομενοι ἐν
 ὄρχασι εἶναι φασι τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὀμηρον δ' ἐν τῷ

9. γυναῖκες] κούσαι γυναῖκες VNM. || ἐκ om. NPMI. || 11. ἀπορεῖ τε V,
 ἀληθῆ τε i (sed ἀπορεῖ G), νηρεῖ τε cell. || 12. ὁ add. VI. || κατὰ] καὶ libri, περὶ
 t. || 16. αὐτὸν VMt, αὐτὸν cell. || 27. Ἑλικωνίτιδας M, Ἑλικωνί-
 τιδος cell. || 33. ἔτι δ'] legebatur ἔτι τε. || 39. Ἀρχίππου et 40. Ἀρχίππου Goett-
 lingius, Ἀρχίππου et Ἀρχίππου v. idem vitium est ap. Talian. c. gent. 48. p. 166
 et Euseb. pr. ev. 10, 11. p. 490. cf. Sylburg ad Clem. Alex. p. 44.

τέλει. ὁ δ' Ἀρχεππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκασίου, ἄρξας Ἀθην- 40
ναίων ἔτη λέ'. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας φασὶν
αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικηκέναι Ἡσίοδον ἀγροποθε-
τοῦντος καὶ κρίνοντος Πανείδου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀδελφοῦ
Ἀμφιδάμαντος, καὶ τῶν υἱῶν Ἀμφιδάμαντος, Γατύκτορος 45
τε καὶ τῶν λοιπῶν. ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
ἀλλήλους φασὶ δὲ ἐπὼν αὐτοσχεδίῳ καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ
πᾶσι τὸν Ὅμηρον τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως
Πανείδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ κάλλιστα τῶν ἑαυτῶν ἐπῶν
ἀναλεξαμένους εἰπεῖν, Ὅμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ 50
χωρίον ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὅπισθεν·

ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔριδα, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
ψαῦον δ' ἱππέκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι,
καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσίοδος δὲ τοῦ 55

Πηλιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἀπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὅμηρον προβαίνει μέχρι πολλοῦ τῶν
ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρυστώτες πάντες τῶν ἄλλο-
γίμων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὅμηρον ἐστεφάνουν, ὁ δὲ Παν-
είδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσίοδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωργίαν διδά- 60
σκοντα, καὶ οὐ, καθάπερ Ὅμηρος, πολέμους καὶ σφάγια.
(3) ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ πλάσεις
τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ Ὁμήρου παρεκ-
βεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου διήθεν ῥηθέντων. Ὅμηρος
γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγῶμαι, μᾶλλον δ' ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, 65
πολύ τε παλαιότερος Ἡσίοδου ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς θρυλ-
λουμένους ἐκείνους θεοὺς ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τού-
των ἂν τὰ πρωτεῖα καὶ τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως
ἕτερος Ὅμηρος ἦν ὁ τῷ Ἡσίοδῳ ἰσόχρονος, ὁ τοῦ Εὐφρονος
παῖς, ὁ Φωκεύς, ὁ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, καὶ τὰ 70

43. νενικηκέναι VPMt, νενικηκότα v. || 44. Πανείδου hic et infra Goettlingius (cf. cert. Hom. et Hes. 5), Πανίδου v. || 52. Iliad. 13, 131. || 55. τοῦ Mt, erat τῶν. || 56. O. et D. v. 383. || Ἀτλαγενέων Goettlingius. || 57. πολλοῦ τῶν VMt, πολλῶν cet. || 60. τὸν post νικᾶν add. M. || 63. παρεκβεβλημένων Vt, παραβεβλημένων cell. || 67. ἐκείνους om. M. || 69. ὁ ante ἕτερος ex Vt add. Goettlingius.

ἐπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμοθυμῇ πεπλανημένοι
λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. Ὅμηροι γὰρ πολλοὶ γεγονάσιν
ἕτερος ζήλῳ τοῦ παλαιοῦ τὴν κλῆσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ
75 Ὅμηρος. οὗτος ὁ νεώτερος Ὅμηρος ἦν παῖς Ἀνδρομάχου, τῇ
γίνει Βυζάντιος, ὃ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ'
Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κύκλογράφος φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρ-
χειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ
τούτου οὖν λογιζομαι, τοῦτον τοῦ Ἡσιόδου εἶναι ὃ ἐτῶν προ-
80 γενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὃ
τοὺς πάλους συντάξας, ἐν τῇ Ὀρχομενίᾳ πολιτείᾳ Σπησι-
χορον τὸν μελοποιὸν εἶναι φησιν υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτι-
μένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς Ἀμφικλέους καὶ Γενύπτερος
ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως. ὁ δὲ Σπησιχορὸς οὗτος σύγ-
85 χρονος ἦν Πυθαγόρῃ τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντήνῃ
Φαλάριδι. οἱ δ' Ὅμηροι ὃ ὑστερίζοντα ἔτεσι, καθά φησι καὶ
Ἡρόδοτος. συνεγράψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσιόδος βιβλίους ιε',
Ὅμηρος δ' ὁ παλαιὸς ιγ'. (4) τελευτᾷ δ' ὁ Ἡσιόδος ἐν Αο-
κρίδι τοιοῦκατρόπως. μετὰ τὴν νύκτα, ἣν αὐτὸν νεανικῶσαι
90 φασὶν ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἀμφιδάμαντος, εἰς Διελφούς ἐπορεύθη
καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὕτως ὁ χρησμός·
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσιόδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
95 ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖ γάρ τοι θανάσιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

71. ἐπη add. Vt. || 73. παλαιῶ Vt, παλαι cellt. || 76. εὐρυπύλειαν Ct, εὐρυ-
πυλλίαν D, εὐρυπολίαν V, εὐρυπυλίαν M. || 79. τοῦ Ἡσιόδου Vt, τὸν Ἡσιόδου
cellt. || προγενέστερον Vt, μεταγενέστερον cellt. || 80. Ἀριστοτέλης cf. Append.
prov. 4, 92 ed. paroemiogr. Gott. et Arist. rerumpubl. rell. ed. Neumann. p. 143. ||
82. Κτιμένης] Κλυμένης Goettlingius ex emend. Wyttenbachii ad Plut. Mor.
p. 162 C (coll. Schol. Hes. O. et D. v. 268), κτιμένης libri hic et infra. cf. Certam.
13 et Hermanni Opp. 6, 1. p. 152. || 84. ἀδελφοῦ V. || Φηγέως hic et infra VT
et Τπεικας G, φουσέως H, φουρίσσεως P, θήσσεως N. || 86. ὑστερίζοντα V; ὑστερίζον
cellt. || 87. Ἡρόδοτος] 2, 53. || 88. ὁ add. Goettlingius. || 92. cf. Certam. Hom. et
Hes. 13. || 93. μοῖσαις τετιμημένος PM. || 94. δ' ἦτοι] erat δὲ τοι; || 95. γ. E. ||
96. καὶ γὰρ P, καὶ γὰρ cellt., legatur καὶ γὰρ ex Cert., καὶ γὰρ καὶ Goettlingius.
|| τοι; σοι P.

ὁ δὲ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Νεμέαν φυγὼν ἐν Οἰνῇ τῆς Λοκρίδος ὑπ' Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος, τῶν Φηγέως παίδων, ἀναιρεῖται καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ὡς φθείρας τὴν ἀδελφὴν ἐκείνων Κτιμένην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Στησίχορος. 100 ἐκαλεῖτο δ' ἡ Οἰνὴ Διὸς Νεμείου ἱερὸν. μετὰ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ δελφίνων πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐξήχθη τὸ σῶμα μεταξὺ Λοκρίδος καὶ Εὐβοίας, καὶ ἔθανψαν αὐτὸν Λοκροὶ ἐν Νεμέᾳ τῇ τῆς Οἰνός. οἱ δὲ φρονεῖς αὐτοῦ νηὸς ἐπιβάντες ἐπειρῶντο φυγεῖν, χειμῶν δὲ διεφθάρησαν. Ὀρχομένιοι δ' 5 ὕστερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγκόντες τὰ Ἡσιόδου ὅσα θάπτουσιν ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐπέγραψαν τάδε·

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλλῆιος· ἀλλὰ θανόντος
ὅστέα πληξέππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν· 10
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνοις σοφίης.
ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος
χαῖρε δις ἡβήσας καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

β'. Ἐκ τῶν Σοῦδα.

Ἡσιόδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκμίδης ἐν Ἄσκη τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δ' εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκάτερον δ' ἀπὸ τοῦ 5

97. οἰώνη P, οἰνῶ ἡ (et infra pr. m. οἰνῶ) M, τῇ οἰδνῇ G. volebant οἰνῶν. vid. ad Cert. v. 228. || 100. ὁ addidi ex PM. || 2. ἐξηνέχθη Wytenbachius l. l. || 4. τῇ addidi ex PM. || αὐτοῦ VPt, τούτου cell. || 6. κατὰ τὸν χρησμὸν PM. || 8. cf. Certam. Hom. et Hes. 13. alterum distichum cum V praeposuit Goettlingius. || 9. πληξέππων VPM. || μινύης VPt, μινύη G, μηνύος CD, μῆμνύης M. || 11. malim βασιάνω. || 13. cf. Append. prov. 4, 92, Suidas, Anthol. Pal. 2. p. 780, Boeckhiius ad Pind. 2, 2. p. 554, Goettlingii praef. ad Hes. ed. 2. p. XIII, Bergkii poet. lyr. gr. p. 300. || 14. μέτρα χέων Brunckius Anal. 2. p. 523.

2. 2. μητρὸς om. A. hinc olim hanc fere loci fuisse faciem, Ἡσιόδος, Κυμαῖος, πατρὸς δὲ Δίου καὶ μητρὸς Πυκμίδης. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν Ἄσκη, suspicatur Bernhady. || 3. Δίου] διός ABVE. || ἀπέλλιδος AV, ἀμπελίδος E, ἀμπελίδου cell. || 5. ἀνεψιαδοῦν BV, ἀνεψίδουν E, ἀνεψιάδην cet. || εἶναι] εἶναι τοῦ E.

Ἀτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δ' αὐτοῦ ταῦτα· Θεογονία,
 Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπὶς, Γυναικῶν ἡρώων κατάλογος ἐν
 βιβλίοις ε', ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν τινα, ἐρώμενον αὐτοῦ,
 περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δ'
 10 ἐπιξενῶθεις παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἱ νύκτωρ δόξαντες
 ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκου-
 τες. ἦν δ' Ὀμήρου κατὰ τινες πρεσβύτερος, κατὰ δ' ἄλλους
 σύγχρονος. Πορφύριος δὲ καὶ ἄλλοι πλείστοι νεώτερον ῥ'
 ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὡς λβ' μόνους ἐνιαυτοὺς συμπρωτέρειν
 15 τῆς α' ὀλυμπιάδος.

Γ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

α'. Γένος Ἀπολλωνίου ποιητοῦ.

Ἀπολλώνιος ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς τὸ μὲν γένος
 Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως, φυλῆς
 Πτολεμαίδος. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου
 μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδα-
 σκάλῳ· ὅψε δ' ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. τοῦτον δὲ
 5 λέγεται ἔτι ἐφηβον ὄντα ἐνδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ
 κατεγνῶσθαι, μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ
 τὴν διαβολὴν καὶ τὸ ὄνειδος τῶν ἄλλων ποιητῶν καταλιπεῖν
 τὴν πατρίδα καὶ ἀπεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, κάκει αὐτὰ ἐπι-
 ξέσαντα διορθῶσαι καὶ οὕτως ἐνδείξασθαι καὶ ὑπερευδο-
 10 κιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει.
 ἐπαιδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ
 τιμῆς ἡξιώθη.

6. Ἀτλαντος] an Ἀπόλλωνος? || 8. ἐπικήδειον ABV, ἐπικήδειος cett. ||
 10. καὶ Κτιμένῳ] κεκτημένῳ *V. || 11. αὐτῶν A*V, αὐτῶν E, ἑαυτῶν cett. ||
 12. δ'] δὲ AV. δὲ καὶ cett. || 13. δὲ addidi.

III. 1. Inscr. γένος ἀπολλωνίου ποιητοῦ PR, γένος Ἀπολλωνίου Ῥοδίου
 v. || 1. γένος PR, γένος ἦν v. || 3. Πτολεμαίων] ἐπὶ πτολεμαίου εὐεργέτου R. ||
 5. ἐτράπετο R. || δὲ add. PR. || 7. καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν R. || 9. ἀπελη-
 λυθέναι P, κατεληλυθέναι R, μετεληλυθέναι v. || ἐπιξέσαι καὶ ὀρθῶσαι P,
 διορθῶσαι om. R. || 11. ἑαυτὸν] αὐτὸν P.

β. Ἀπολλωνίου βίος.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δὲ Σιλλέως ἢ Ἰλλέως, μητὴρ δὲ Ρόδης. οὗτος ἐμαθῆτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δ' ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν Ρόδῳ καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικὸν λόγον, ὅθεν καὶ Ρόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοῖσιν διαίγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἴτ' ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ροδίων ἀξιοθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ αὐτοῖς ἐκάλεσε ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε, ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιοθῆναι αὐτὸν καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ Καλλιμάχῳ.

γ. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ ποιητὴς, διατρέψας ἐν Ρόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διαδόχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

2. 2. δὲ om. V. || ἢ V, ἦτοι v. || 5. ἐν V, ἐν τῇ v. || 6. ὅθεν αὐτὸν καὶ ῥόδιον ἀποκαλεῖν βοῦλονται V. || 8. ἐνδοκίμησεν V. || 9. ῥόδων V. || 10. εἰς] ἐν V. || καὶ αὐτοῖς ἐκάλεσε V, καὶ αὐτοῖς v. || 13. post Καλλιμάχῳ V addit: παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ λουκίλλου ταρραίου καὶ σοφοκλέους καὶ θέωνος. τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησι λογγῖνος ἐν τοῖς φιλολόγοις.

3. 1. καὶ post ποιητὴς add. E. || 2. συλλέως E, Σολλέως Eudocia p. 61. || σύγχρονος — Τιμάρχου om. Eudocia, quae sic: ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, διάδοχος Ἐρατοσθένους καὶ [σύγχρονος add. Meinekius Anal. Alex. p. 10.] Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου.

Δ. ΑΡΑΤΟΤ.

α'. Γένος Ἀράτου καὶ βίος.

- Ἄρατος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας, ἀδελφοὺς δ' ἔσχε τρεῖς, Μύριν καὶ Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον ὁμώνυμον τῷ πατρί. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἀναφερομέναις ἐπιστολαῖς.
- 5 Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ ἰα' περὶ γραμματικῶν Ταρσέα φησὶν αὐτὸν γεγενῆσθαι, ἀλλ' οὐ Σολέα, Καλλιμάχου, πολυίστορος ἀνδρὸς καὶ ἀξιοπίστου, Σολέα λέγοντος αὐτὸν γεγενῆσθαι διὰ τούτων,
- ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
- 10 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο, καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν πάντων. οἱ δὲ Σόλοι πόλις ἐπιφανεστάτη τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς πολλοὶ κάγαθοι γεγόνασιν ἄνδρες· καλεῖται δὲ νῦν Πομπηίουπολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου· ἀλλ' οἱ μὲν Κύπριοι Σόλοι καλοῦνται,
- 15 οἱ δὲ Κιλικῖοι Σολεῖς, ὥς καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σαῖς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ καὶ ἑτέρα ταύτῃ ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται,
- 20 οἱ δὲ τῆς Θράκης Σαῖοι, ὥς καὶ Ἀρχιλοχός φησιν, ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
- καὶ πάλιν Ἀθῆναι μὲν εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐ-

IV. 1. 2. Καλώνδαν Hemsterhusius ad Callim. I. p. 590 Ern. (cf. Suid. s. v. Ἄρατος, Ἀρχιλοχος, Καλώνδας), καλιόνδαν libri, Καλλιόνδαν Buhlius, Καλώνδαν Bergk. || 3. αὐτοῦ M. || 5. μυρλεανὸς M. || 9. Callim. epigr. 29. vid. Infr. v. 81. || τὸ μελιχρότατον] τὸ τὸ μὲν κράτος M, τὸ μὲν κράτος cell., τοῦ μὲν Ἄρατος Scaliger ap. Villos. epist. Vinar. p. 78. || 20. malim ἐν Θράκῃ aut Θρακικῆς vel Θρακίας. || Ἀρχιλοχος] eosdem versus habent Aristoph. Pac. 1298, Strab. 10. p. 457 et 12. p. 549, Plut. inst. Lac. p. 230 B, Sext. Empir. hypot. 3, 216. cf. Poet. lyr. gr. ed. Bergk. p. 468, || 21. παραθάμνω M. || 23. καὶ τῆς εὐβοίας-ἀθηναίων δαῖδαις libri, καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι Petavius, καὶ Ἀθῆναι τῆς Εὐβοίας Buhlius, καὶ τῆς Εὐβοίας Διάδες Ἀθῆναι Scaliger l. 1.

βοίας Ἀθῆναι, αἱ Δαΐδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίφ
Αἰσχύλος, 25

κάπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρεκπερῶν.

ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν
ἐν Εὐβοίᾳ Ἀθηναῖται λέγονται, ὥσπερ Ἐρατοσθένης φησὶν
ἐν γ' Γεωγραφουμένων. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κιλικίᾳ
Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλιοι. 30
μέμνηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς
Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος
κτῖσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοι-
βὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δ' ὁ Σόλων
οὕτως· 35

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐπιδάδ' ἀνάσσων

τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ Θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου

ἀσκηθῇ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος.

γέγονε δ' ὁ Ἄρατος κατ' Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας 40
βασιλέα, ὃς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς, ἦν δ' υἱὸς Δημητρίου τοῦ
Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Φίλαν, τὴν Σελεύκου καὶ
Στρατονίκης θυγατέρα. ἦν δὲ φιλόλογος γενόμενος, καὶ
περὶ ποιητικὴν ἐσπουδακῶς περὶ πολλοῦ ἐποίησατο πολλοὺς
μὲν καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ, καὶ δὴ 45
καὶ τὸν Ἄρατον· ὃς παρὰ τῷ βασιλεῖ γενόμενος καὶ εὐδοκι-
μήσας ἐν τε τῇ ἄλλῃ πολυμαθεῖα καὶ ποιητικῇ προετράπη
ὑπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου
ἐπιγραφόμενον βιβλίον κατόπτρου δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιώ-
σαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάδην λελθέντα. παρὶ τῶν φαινο- 50
μένων μέτρῳ ἐντεῖναι, καὶ ἅμ' εἰπόντος ὡς „εὐδοξότερον

25. Αἰσχύλος] fragm. 23 Dind. || 26. Δαΐδας παρ' ἐκ Περσῶν v: παρεκπε-
ρῶν Scaliger, παρεκπεσῶν Valckenar. diatr. p. 143. || 28. Ἀθηναῖται H (vid.
Holstenil adnot. ad Steph. Byz. p. 10), Ἀθηναῖται v. || 29. ἐν τῷ τρίτῳ Bern-
hardy Eratosth. p. 85, ἐν τῷ πρώτῳ v. || 30. πολεῖται M. || 32. Κυπράνορα] rectius
Φιλόκυπρον nominat eodem versum laudans Plut. Sol. 26. vid. Herod. 5, 113.
cf. Poet. lyr. gr. ed. Bergk. p. 325. || 36. σελήσει M. || 37. ναίοις] δύαις M. ||
43. ἦν δὲ φιλόλογος] φιλόλογος δὲ Meinekius. || 49. malim κατόπτρον, et sic iam
Scaliger. || 51. μέτρῳ εἶναι libri, μέτρῳ ἐκθεῖναι Scaliger, ἔμμετρα εἶναι
Petavius.

ποιήσεις τὸν Εὐδόξον ἐνταίνας τὰ παρ' αὐτῷ κείμενα μέτρῳ. " γέγονε δ' Ἀντίγονος κατὰ τὴν ρκ' ὀλυμπιάδα, καθ' ὃν χρό-
νον ἤκμασεν ὁ Ἄρατος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται
55 δὲ τοῦ πατόπτρου Εὐδόξου καὶ Ἀντιγόνου καὶ Ἀλεξάνδρου
τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς ἡξιώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν
ταῖς ἰδίαις ἐπιστολαῖς Ἄρατος. λέγεται δ' ἐσχολακέναι Διο-
συσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. καὶ τὴν Ὀδύσσειαν δὲ διώρθωσε,
καὶ καλεῖται τις διώρθωσις οὕτως, Ἀράτειος, ὡς Ἀριστάρ-
60 χειος καὶ Ἀριστοφάνειος. τινὲς δ' αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐλη-
λυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι παρ' Ἀντιόχῳ καὶ ἡξιώσθαι ὑπ'
αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
λελυμάνθαι. οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον
μετ' Ἀράτου Ἀντιγόνῳ συγκεχρονικέναι καὶ Ἄρατον μὴ εἶναι
65 ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἱατρικῶν
(λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἱατρῷ
ἐπέταξε τὰ φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρῳ δ' ἀστρολόγῳ
ὑπάρχοντι τὰ θηριακὰ καὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἐκά-
τερον αὐτῶν ἐσφάλλθαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς
70 τέχνης) ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ
Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἐστὶν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. Ἀντί-
γονος γὰρ, ᾧ συνεγένετο Ἄρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ
δεύτερον γέγονε Πτολεμαῖον, Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπ-
τον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου
75 οὐ μόνον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πρα-
ξιφάνην, πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον
ποιητὴν. γέγονε δ' ὁ Ἄρατος ζηλωτὴς Ἡσιόδου, ὡς καὶ
Καλλίμαχος παρασημνήματο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμ-
ματος οὕτως·

80 Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

52. ποιήσεις Scaliger, ποιῆς v. || ἐνταίνας v, ἐκθεὶς Scaliger. || 55. καὶ ante Ἀλεξάνδρον add. Scaliger. || 62. ὡς τε v, malim καὶ. || 64. μετὰ ἄρατον M. || 67. ἐπένταξε M. || 80. epigr. 29. cf. Anthol. Pal. 2. p. 180 (3. p. 581). || τόδ' Petavius, τὸ H (vid. Holstenii adn. ad Steph. p. 381), δ' oett. || οὐ τὸν] αὐτὸν H, οὕτως Scaliger. || ἀοιδῶν Petavius, ἀοιδῷ (et ἔσχατος) Scaliger, ἀοιδῶν libri. || 81. ὀκνέω μὴ τὸ H (vid. supr. v. 9), ὀκναισώμητο cett., ὅχ' ἄκρον καὶ cum Ernestio Buhlius.

τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ρήσεις, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνία.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα [περὶ τε Ὀμήρου καὶ Ἰλιάδος],
οὐ μόνον τὰ φαινόμενα, καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἰατρικὰς δυνά- 85
μεις καὶ εἰς Πᾶνα ὕμνον καὶ εἰς Μύριν τὸν ἀδελφὸν ἐπική-
δειον καὶ διοσημείας καὶ θυτικὸν καὶ κατὰ λεπτὸν ἄλλα.
ἐπιτετευμένως δ' αὐτῷ ἐγράφη τὰ φαινόμενα, ὡς παρευδο-
κμηθῆναι πάντας ὑπ' Ἀράτου. καὶ γὰρ Εὐδοξος ὁ Κνίδιος
ἔγραψε φαινόμενα καὶ Λάσος ὁ Μάγνης, οὐχὶ ὁ Ἑρμονεύς, 90
ἀλλ' ὁμώνυμος ἄλλος Λάσῳ τῷ Ἑρμονεῖ, καὶ Ἑρμῖππος καὶ
Ἑγησιάναιξ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί,
ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς ἰδιοφνέσειν οὕτως:

πάνθ' Ἑγησιάναιξ τε καὶ Ἑρμῖππος τὰ κατ' αἵθρην

τέρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα

95

βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον.

ἀλλὰ τὸ λεπτολόγου σκῆπτρον Ἀρατος ἔχει.

καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγονόασιν Ἀρατοὶ ἄνδρες ἐλλόγιοι, ἱστο-
ριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστο-
ρικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημώτατος Σικυνώιος, οὗ 100
ἔστιν ἡ πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ λ' βιβλία ἔχουσα. τὰς
δ' Ἀράτου ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πάντων
σχεδὸν συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ
εἶναι καὶ ὁμολογούντων γνησίας αὐτάς, μόνος Ἀπολλωνίδης

83. Ἀρήτου Petavius. || σύντομος ἀγρυπνία H, σύγγονος ἀγρυπνίας cett.,
σύγγονοι ἀγρυπνίας Scaliger, σύμβολον ἀγρυπνίας cum Ruhnkenio Buhlius. ||
84. περὶ — Ἰλιάδος ab hoc loco aliena esse videntur. || 85. ἀστρολογίαν post
Buhlium p. 456. et Grauertum Mus. Rhen. 1827. p. 339 Bernhardy ad Suid. p. 687,
ἀστολογίαν γ. || 87. διοσημείας libri, διοσημεία v. cf. Grauert. l. i. 336 sq. ||
θυτικὸν Bernhardy ad Suid. l. i., ubi ἔτι θυτικὸν pro ἐπιθυτικὸν correxit ex
Psello ap. Boisson. Anecd. gr. 3. p. 210, ἐπιθυτικὸν Hemsterhusius, σκυθικὸν
M, σκυτικὸν cett. || 88. ἐπιτετευμένως M. || παρ' εὐδοκμηθῆναι M. || 93. ἰδιο-
φνέσειν] sic recte libri (vid. Lobeckii Aglaoph. l. p. 748 sq. et paradoxogr.
m. p. XXIV), ἰδίως καὶ φησιν Petavius, prorsus om. Buhlius. || 94. cf. Anthol.
Pal. 2. p. 782 (3. p. 910). || τὰ κατ' Scaliger, κατ' libri. || 96. ἀποσκόπιοι
Scaliger, ἀπὸ σκοποῦ libri: σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἀμαρτον alii. || 97. τὸ et
σκῆπτρον Scaliger, τό τε et σκῆπτρον libri: ἀλλὰ γε λεπτόλογος sc. Ursinus. ||
100. οἰκωνόιος M.

105 ὁ Κηφεὺς ἐν τῷ ἡ' περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶν, ἀλλὰ Σαβιρίου Πολίωνος. τοῦ δ' αὐτοῦ τούτου φησὶν εἶναι ἐπιγεγραμμένης Εὐριπίδου ἐπιστολάς.

β. Ἀράτου γένος.

Ἄρατος ὁ ποιητὴς γένει μὲν ἦν ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας, πατὴρ δ' Ἀθηνοδώρου, μητὴρ δὲ Λητοφίλας. γένους δ' ἐγένετο πατὴρ ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εὐδοκίμου καὶ ἐν πολέμῳ ἀριστεύσαντος· ἡλευθέρωσε γοῦν τὴν πατρίδα πολ-
5 λὰκις. ἐν τοῖς χρόνοις δ' ἐγένετο κατὰ Φιλάδελφον τὸν βασιλέα, συνήκμαζε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιλητῇ καὶ Διονυσίῳ τῷ φιλοσόφῳ εἰς ἡδονὰς μεταθεμένῳ, οὗ καθηγή-
σατο τὰ μαθηματικά ὁ Ἄρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἕτερα συντάγματα, ἄξια δὲ μνήμης δ', ἐν μὲν ἱατρικῶν δυνάμεων,
10 δευτέρον δὲ κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ φαινόμενα, τέταρτον τὸ περὶ ἀνατολῆς, ὃ φασὶ τινες μὴ εἶναι Ἀράτου, ἀλλ' Ἡγησιάννακτος. ἐνίοις δ' ἀρέσκει Ἄρατον ἱατρὸν γεγονέναι τῇ ἐπιστήμῃ, ὅλον τε γεγονότα γνήσιον Νικάνδρῳ τῷ μαθημα-
τικῷ γράψαι τὰ θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρῳ, λαβεῖν τε
15 παρ' αὐτοῦ τὰ φαινόμενα καὶ ἴδια γράψαι. ἔστι δὲ τριχῶς φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, καταστέρωσις, καὶ συνανα-
τελλόντων καὶ συνδυόντων, καὶ προγνώσεις διὰ σημείων.

105. Κηφεὺς] malim Νικαεὺς (cf. Ammon. s. v. κατοικήσεις), et sic Bentleius quoque diss. de Phalarid. et al. epist. p. 71 ed. Lips. || κατεψευσμένης M. || 6. Σαβιρίου vix sanum, poterat esse Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου, Bentleius Σαβιδίου, Bergk. Ἀσινίου. eundem credere cum Valerio Pollione ap. Suid. s. v. Πολίων non permittunt temporum rationes, si Apollonides revera Nicaenus est. sed Pollio idem sine dubio est ap. Euseb. praep. ev. 10, 3. || Πόλιωνος v, poterat et Πολίωνος sive Πολλίωνος, uti et Scalliger voluit et Bentleius.

2. 3. πατὴρ] malim πατρώθεν. confundi autem Solensem cum Sicyonio apparet ex sequentibus. || 5. ἐν delendum. || 7. εἰς ἡδονὰς correxi, cf. Diog. Laert. 7, 37 et 167, εἰς Ἀθήνας v. || 11. ἀνατομῆς Bernhardt ad Suid. p. 688, quem ex nostro loco potius corrigendum esse monet Meinekius. || 13. ὅλον] φίλον Schneiderus ad Nicand. Ther. p. 6. || τε J, δὲ Buhlius. || 15. ἴδια J, ὡς ἴδια Irtartius, quod non sufficit, nisi etiam ἐπιγράψαι scribitur. sed fortasse ipsum γράψαι corruptum est: sensus postulat ἴδια πρᾶξαι vel ἰδιάσασθαι vel tale quid. || 16. συναντατελλόντων J. ante hoc voc. videtur aliquid excidisse, velut τάξις. incipit altera pars v. 451, tertia Διοσημεῖαι sunt.

ζηλωτῆς δ' ἐγένετο τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἐνιοι δ' αὐτὸν λέγουσιν Ἑσιόδου μιμητὴν γεγονέναι· καθάπερ γὰρ ὁ Ἑσίοδος ἔργων καὶ ἡμερῶν ἀρχόμενος τῶν ὕμνων ἀπὸ Διὸς ἤρξατο λέγων

Μοῦσαι Πιερίθθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
οὕτω καὶ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη
ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα,

τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἑσιόδῳ. Βόηθος 25 δ' ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ α' περὶ αὐτοῦ φησιν οὐχ Ἑσιόδου, ἀλλ' Ὀμήρου ζηλωτὴν γεγονέναι· τὸ γὰρ πλάσμα τῆς ποιήσεως μεῖζον ἢ κατὰ Ἑσίοδον. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Λυκαττῆς καὶ Ἀνακρέων καὶ 30 Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί· ἀλλ' ὅμως πάντων λαμπρότερον ὁ Ἄρατος ἔγραψεν. ἐχρήσατο γὰρ τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσόφων δυνάμει· εἶναι γάρ φησι τὸ διοικοῦν τὸν κόσμον ἀκριβῶς περὶ τε τοὺς ἐνιαυτούς καὶ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης 35 καὶ τ' ἀστρων. λέγει δὲ καὶ τὴν γῆν σφαιροειδοῦς σημείου τάξιν ἐπέχειν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ἀκίνητόν τε ὑπάρχειν οὖσαν σταδίων μυριάδων κ' καὶ β.

γ. Γένος Ἀράτου.

Ἄρατος πατὴρ μὲν ἐστὶν Ἀθηνοδώρου, μητὴρ δὲ Αἰτοφίλας, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας (ὠνομάσθαι δὲ φασὶ τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου), ἀδελφοὺς δ' ἔσχε Μύριν καὶ Καλῶνδαν καὶ Ἀθηνοδώρον, ὃν φησιν Εὐφράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς τοῦ Ζωίλου κατηγορίας. διέ- 5

24. ἀρχόμεσθα J. || 25. τοῦ χρυσοῦ γένους] vid. Hesiod. O. et D. 109 sqq. et Arat. Phaen. 100 sqq. || 28. πολλοὶ γὰρ] malim πολλοὶ δὲ vel οὗν. || 29. Κλεόστρατος Bergkiius diar. stud. antiq. 1843. p. 926 et Meinekiius exero, in Athen. p. 23, qui et ipse ante Anal. Alex. p. 241 Κλεόπατρος coniecerat.

3. 3. φασὶ add. B, ut iam fecit Iriartius. || λινδίου JV, *linidium* interpres latinus, μυδίου vel potius μυνδίου B, Ἀθηναίου Menagius ad Diog. Laert. 1, 51, Σαλαμινίου Hemsterhusius. cf. Meinekiius l. 1. p. 39. || 4. Μύριν] λύρην libri, *lirem* intp. || Καλῶνδαν Hemsterhusius, καλλιόδαν libri, *calliodam* intp. || 5. διέτριψε Ruhnkenius, *permansit* intp., διέπραξε B, διέπραξε cell.

- τραψε δὲ παρ' Ἀντιγόνῳ, ὃς ἐβασίλευσε Μακεδονίας, περιελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον. μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐκράτει τῆς Μακεδονίας Ἀριδαῖος ὁ κληθεὶς Φίλιππος. τούτου δ' ἀποθανόντος διεδέξατο *
- 10 Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Κερραυνός, Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος καὶ Εὐρυδίκης υἱός, ὃς βασιλεύει Μακεδονίας. ἀναιρεθέντος δ' αὐτοῦ ὑπὸ Γαλατῶν αἰροῦνται Μακεδόνες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει αὐτῶν Ἀντίγονος Φίλιππου, οὗ γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολιορκητής. Δημητρίου δ' Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς, παρ' ᾧ διέτριβεν αὐτός, καὶ σὺν αὐτῷ Περσαῖος ὁ στωικός καὶ Ἀνταγόρας ὁ Ῥόδιος, ὁ τὴν Θηβαΐδα ποιήσας, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός, ὡς αὐτός φησιν ὁ Ἀντίγονος ἐν τοῖς πρὸς Ἱερώνυμον. ἐπισταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ πρῶτον μὲν αὐτοῦ ποίημα ἀνέγνω τὸ
- 20 εἰς τὸν Πάνα τῆς Ἀρκαδίας, εἴτ' ἐκείνου κελεύσαντος ἔγραψε τὰ φαινόμενα. ἐκέχρητο δ' ὁ Ἄρατος Ζήνωνι τῷ στωικῷ φιλοσόφῳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον. διώρθωσε δὲ καὶ τὴν Ὀδύσειαν. ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμματος ἀνὴρ, ὡς μαρτυρεῖ Καλλίμαχος. Δωσίθεος δ' ὁ πολιτικός ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν καὶ πρὸς

6. περιελθούσης Meinekius, παρελθούσης v. || 8. ἀρυνδαῖος J. in sequentibus errorem latere manifestum et, si culpa vacaret ipse vitae scriptor, inter didēxato et Σέλευκος haud pauca excludisse vidit Hemsterhusius. || 10. Νικάτωρ Meinekius, Νικάνωρ v. || 11. εὐρυδίκης JV, euridicis intp., ἀριδίκης B. || 12. ἐαυτοῖς ante αἰροῦνται add. B, sibi elegerunt intp. || 14. Φιλίππου] υἱόνος Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου ex male intellecto loco Luciani Macrob. 11 Hemsterhusius. cf. Arrian. exp. Alex. 1, 29. 3. || 15. γαλάτας libri, Γονατᾶς Irlartius, Γονάτας Wytttenbachius ad Plut. Mor. 2. p. 1079, geniculus intp. || 16. Περσαῖος Hemsterhusius, περσεὺς libri, perseus intp. || ὁ — ποιήσας] Antimachi Thebaldem ad Antagoram memoriae vitio auctorem transtulisse credidit Hemsterhusius, sed vide, quem laudat Wytttenbachius, Maxim. sentent. t. 2. p. 580. ed. Comb. || 18. πρὸς Ruhnkenius, περὶ libri. cf. Meinekius l. l. p. 216. || συσταθεὶς Hemsterhusius. || 19. αὐτοῦ B. || 23. Ὀδύσειαν] hic desunt nonnulla, si fides est latine interpreti, qui monstra profert haec: didicit quidem et odissēam, ut graecanisticus inquit quasi praesidens ab imperatore, et hithedem scriptissae, seu omerum dirigere, viciatum autem illum a compluribus (cf. vit. l. v. 62). factus est autem nullum litteratus vir, testatur callimachus assistens ei ab infantia propter pariparē militem. || 24. Δωσίθεος Meinekius (qui Anal. Alex. p. 10 Σωσίβιος δὲ ὁ Ἐπιλυτικός sive ὁ Αὐτικός conlocetur), Δωσίθεος v. || ὁ πολιτικός] pelusinus intp.

Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρέχει παρ' αὐτῷ χρόνον
 ἱκανόν. τὴν δὲ τῶν φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ
 ὁ Ἀντίγονος δούς τὸ Εὐδόξου σύγγραμμα καὶ κελεύσας
 ἔπεσθαι αὐτῷ· ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλωτέως προσερχομένων
 ταῖς ἐξηγήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματικὸν εἶναι τὸν Ἀράτον· 30
 ὑπέλαβον γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου φαινομένων ποιή-
 σαντα αὐτὸν εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύτης δὲ τῆς γνώ-
 μης ἔχεται καὶ Ἰππαρχος ὁ Βιθυνός· ἐν γὰρ τοῖς πρὸς Εὐ-
 δοξον καὶ Ἀράτον πειρᾶται τοῦτο ἀποδεικνύναι. συναγορεύει
 δ' αὐτῷ καὶ Διονύσιος ἐν τῇ περὶ συγκρίσεως Ἀράτου καὶ 35
 Ὀμήρου περὶ τῶν μαθηματικῶν, ὅπερ γέ φησιν „οὐ τίθεμεν
 αὐτὸν ἱατρὸν εἶναι γράψαντα τὰς ἱατρικὰς δυνάμεις, οὐδὲ
 μαθηματικὸν θήσομεν οὐδὲν ξένον εἰπόντα τῶν Εὐδόξου.“
 βιάζονται δ' οὐ μετρίως· ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέναι μεταφράσαι
 ἐμπειρίας μαθηματικῆς· εὐρήσομεν δ' αὐτὸν καὶ ἐπιμελέ- 40
 στερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ ὁ
 Καλλίμαχος συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀράτου
 σύντονον ἀγρυπνίην τὴν τῶν φαινομένων θεωρίαν διὰ τὴν
 παρατήρησιν. πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο φαινόμενα
 γράψαντες καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται φροντίδος. καὶ περὶ μὲν 45
 τούτου τοσαῦτα.

δ. Ἀράτου βίος.

Ἀρατος πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Λητο-
 φίλας, ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας· ὠνόμασται δ' ἡ πόλις ἀπὸ

26. διατρέφας J. || 27. παρέβαλεν Ruhnkenius, παρέλαβεν ἐν v. || 29. ἀπα-
 λωτέως V, ἀπαλωτέων J (*quidam de mollibus* Intp.), ἀπευλωτέως B, ἀπειρο-
 τέως vel ἐπιπολαιότεως Hemsterhusius. || 31. ποιήσαντα Meinekianus, ποιῆσαι
 v. || 35. συγκρίων B. || 36. τίθεμαι B. || 37. τὰς om. B. || 38. θήσομαι B. || οὐδὲν
 ξένον V (h.e. οὐδὲν ἕτερον, sed *nichil mirum* Intp.), οὐδὲ ξένον v, οὐδὲν ἔξω Ruhn-
 kenius. || 40. αὐτὸν καὶ B, *illum et* Intp., καὶ αὐτὸν v. || 42. συνεγγίζων B. ||
 43. σύντονον ἀγρυπνίην] σίγγονος ἀγρυπνίης, ut vit. I. v. 83, v. || τὴν] τῆς v. ||
 θεωρίαν B, θεωρίας v. || 44. post παρατήρησιν videtur φησιν excludisse.

4. Inscr. γένος ἀράτου τοῦ ποιητοῦ P. || 1. πατρὸς μὲν ἦν] ἐγένετο πατρὸς
 μὲν P. || Λητοφίλας J, Λητοδώρας P et cod. Paris. 2493, qui et add. τὸ δὲ γένος
 (vid. Boissonad. ad Eunap. l. 1. p. 150), Ληνοδώρας v. fessellit librarium quod
 praecedit Ἀθηνοδώρου. || 2. τῆς Κιλικίας] τῶν κικλίων P. || ὠνομάσθαι Pa. ||
 ἡ πόλις] τὴν πόλιν φασὶν P.

Σόλωνος τοῦ Λινδίου, ἔστι δ' ἡ νῦν Πομπηίουπολις. ἦν δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ τῷ 5 Ἡρακλεῳτῇ, συνῆν δ' Ἀντιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ Φίλῃ τῇ τούτου γαμετῇ. συνήκμασε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ καὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιληγῇ. ἀδελφοὺς δ' εἶχε γ', Μύριν, Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται Ζωίλῳ τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς ποιήσεως 10 γράψαντι. σχολάσας δ' ὁ Ἄρατος Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ Ἀθήνῃσι καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλας γάμον καὶ εὐδοκιμήσας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖσε. ἦν δ' ὁ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ 15 καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ῥεῖ Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ θρυλλούμενόν ἐστιν ὑπὸ τινων ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ τῷ τὰ θηριακὰ γράψαντι. λέγονται τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μὲν Ἀράτῳ σκέπασθαι τὰ φαι- 20 νόμενα, ὁ δὲ Νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ. τοῦτο δὲ καταφανῶς ἐστὶ ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος ἰβ' ὅλαις Ὀλυμπιάσι νεώτερος φαίνεται. ἔτι οἱ δὲ φασὶ τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς γεγενῆναι, Ἀριστοθήρου δὲ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, ἱατρὸν δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου 25 βασιλείοις. γηραῖα δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἡξιώθη. συνήκμασε δὲ Νικάνδρῳ μαθηματικῷ καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ, θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. ζηλωτὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι Ὀμήρου, οἱ δ' Ἡσιόδου μᾶλλον.

3. λινδίου a, λεωνιδίου J: ὡς φησιν ἀριστοτέλης add. cod. Paris. 2403, qui et 4. διονύσι. || 5. μακεδονίῳ P. || 7. Μενάνδρῳ] μελανχρίῳ J, Μαιανδρίῳ Mel-nekius (cf. eiusd. Anal. Alex. p. 215). || 10. περσαίῳ P, Περσίῳ v. || 14. ἐκεῖσε] αὐτόθι P. || ὁ om. P. || πολιορκητοῦ τοῦ δημητρίου P. || 15. ῥεῖ Clinton. fast. hell. 2. p. 242 et 3. p. 499, ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην v. || 16. Αἰγύπτου, ἐβασίλευσεν om. P. || ὥστε τὸ διαθρυλλούμενον P. || 17. τινος P. || 18. γράψαντι] ἐκθεμένῳ P, qui pergit sic: καταφανῶς ψεῦδος δεικνυσθαι, ὅτι προὔτειναν ἀλλήλοις ὁ μὲν τῷ ἀράτῳ σκέπασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ. δώδεκα γὰρ Ὀλυμπιάσιν ὅλαις ὁ νικάνδρος νεώτερος φαίνεται. || 19. Ἀράτῳ — Νικάνδρῳ] Νικάνδρῳ — Ἀράτῳ v. || 21. Ὀλυμπίαις a. || 22. μνασαίου P. || 23. ἡκουεν, ἱατρὸς P. || 24. ποιητῆς P. || 25. ἐπεβάλετο P, ἐπεβάλλετο v. || 26. νικάνδρῳ τῷ κολοφωνίῳ τῷ μαθηματικῷ αὐτῷ P. || 27. αὐτόν] τὸν αὐτόν P.

ε'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ἄρατος Σολεύς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Μύρις, Καλώνδας, Ἀθηνόδωρος. ἀκουστῆς δ' ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονῶς ἐν τῇ ρκδ' ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθεὶς· καὶ συνῶκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε, σύγχρονος Ἀνταγόρᾳ τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποῶς. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζήλος Ὀμηρικός, ὕμνους εἰς Πᾶνα, σπονδοφόρους, παίγνια, ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν, σύνθεσιν φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἡθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναικα δ' Ἀντιγόνου, ἀνατομήν, εἰς Πανσανίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσεύς, ἐπιστολάς ὁμοίως καταλογάδην.

E. NIKANΔΡΟΥ.

α'. Γένος Νικάνδρου.

Νικάνδρον τὸν ποιητὴν Διονύσιος ὁ Φασηλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλὸν εἶναι φησι τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλ-

5. cf. Eudocia p. 62. || 1. γὰρ καὶ] δὲ καὶ V, γὰρ B. || 2. ἀδελφῇ V. || 3. καλόνδας] κα . . . in lac. A. || 7. γονατᾶς AEm, γανατᾶς B, γωνατᾶς cett. || 12. φαρμάκων ἱατρῶν ἐπιτηδεῖαν (hoc et libri praeter 2 Paris, Kusteri) Eudocia: ἱατρικῶν Muellerus in Reines. p. 32. || 13. ἐπιθυτικόν] ἔπι θυτικόν Bernhardy. || 14. ἐπιστολάς hoc loco susp. Bernhardy. || 15. δ' om. BE. || 14. ἀνατομήν] vid. vit. II. v. 11. || Κλεομβρότου Eudocia, τοῦ κλεομβρότου E, τὸν κλεομβρότου cett. || 15. ὁμοίως] ἀμοιβαίως Hemsterhusius.

V. 1. Inscr. γένος νικάνδρου ποιητοῦ M. excerpit Eudocia p. 308. || 1. φασηλίτης M. || ἐν τῇ C. || 3. τῶν, quod post περὶ ex G addidit Schneiderus, om. M.

λωνος, ἐκ προγόνων δεξάμενον τὴν ἱερωσύνην. καὶ αὐτὸς δ'
5 ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου φησὶ

τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφόεσσα πολίχνη.

Κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερός. υἱὸν δὲ φησιν
αὐτὸν Δαμναίου οὕτω λέγων·

αἰνέσσεις νύηα πολυμνήστοιο Δαμναίου.

10 χρόνῳ δ' ἐγένετο κατ' Ἀτταλον τὸν τελευταῖον ἄρξαντα
Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφωνεῖ που
λέγων οὕτως·

Τευθρανίδης, ὃς κλῆρον αἰεὶ πατρώϊον ἴσχεις,
κέκλυθι· μὴδ' ἄμνηστον ἀπ' οὐατος ὕμνον ἐρύξης,

15 Ἀτταλ', ἐπεὶ σέο ῥίζαν ἐπέκλυον Ἡρακλῆος,
εἰσέτι Λυσιδίκης τε περίφρονος, ἦν Πελοπηὶς
Ἰπποδάμεια φύτευσεν, ὅτ' Ἀπιδος ἤρατο τιμὴν.

διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους, ὥς φανερόν
ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης ποιή-
20 σέως, ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε
τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φρυτῶν ιδιότητος.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Νικάνδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας
Αἰτωλός, ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητής καὶ ἱατρός, γεγο-
νώς κατὰ τὸν νέον Ἀτταλον, ἡγουν τὸν τελευταῖον τὸν
Γαλατονίην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά,
5 ἀληξιφάρμακα, γεωργικά, ἑτεροιοιμένων βιβλία ε', ἰάσεων

4. ἐκ] καὶ ἐκ C. || τὴν ἱερωσύνην δεξάμενον M Eudocia. rem ex male intellecto
loco Alexiph. 11 effictam esse visum est Schneidero. || 5. ὑπὲρ] περὶ G. || αὐτοῦ
M. || φησὶ] Ther. 958. || 7. ἱερόν M: ἐν κωφῶνι (κολοφῶνι), ἥ πόλις ἰωνίας mg.
G. || φησὶ M. || 8. αὐτὸν v. || δαμναίου GC. || 9. αἰνήσεις νύηα G. || Δαμναίου] cf.
Naekli Opusce. 1. p. 32, 33. || 10. κατὰ τὸν ἄττ. M. || 11. που add. G. || 13. ὃς]
ᾧ G. || ἴσχεις C. scilicet fuerat scriptum ὃ — ἴσχεις. || 15. ἐπέκλυον M. || 16. Λυ-
σιδίης coll. Plut. Theop. 7. Paus. 8. 14, 2. Apellod. 2. 4, 5. Schol. Plut. Ol. 7, 49
Schneiderus p. XII, Λυσιακῆς v. || 17. ἰπποδάμει GC. || ἐφύτευσεν GM, ἐφύτευσε
C. || ὅτ' GM. || Ἀπιδος M. || 18. αἰτωλίαν G. ζῆται τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ τέλος
τοῦ περιηγητοῦ mg. G. || 20. τόπων τῶν M Eudocia, τόπων v. || 21. αἴρος τε καὶ
εὐκρασίας post ἰδιότητος add. Eudocia.

Θ. 3. τὸν Γαλατονίην] errorem notavit Schneiderus p. XIII. || 5. ἑτα-
ροιοιμένων A, ἑταιριοιμένων Em.

συναγωγὴν, προγνωστικὰ δὲ ἐπῶν (μεταπέφρασται δ' ἐκ τῶν Ἰαποκράτους προγνωστικῶν), περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία γ', καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

F. ΟΠΠΙΑΝΟΥ.

α'. Βίος Ὀππιανοῦ.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου, μήτρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ τὰ τ' ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πρῶτος νενομισμένος, παιδείᾳ δὲ διαπρέπων καὶ φιλόσοφον βίον ζῶν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἥσκησε τὸν υἱὸν παιδεύσας τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδευσιν, μουσικὴν τε καὶ γεωμετρίαν, μάλιστα δὲ καὶ γραμματικὴν. ἤδη δὲ καὶ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γεγονότος ἐπεδήμησε τῇ Ἀναζάρβῳ Σεβῆρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς. ἐπειδὴ δὲ πάντας τοὺς πολιτενομένους ἀπαντᾶν ἔδει τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντα τῆς 10 ἀπαντήσεως Ἀγησίλαον, ὡς δὴ φιλοσόφως ζῶντα καὶ κενοδοξίας καταφρονοῦντα, χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν εἰς Μελίτην νῆσον τοῦ Ἀδρίου. οὗ δὴ συνὼν ὁ ποιητὴς τῷ

7. πάντων suspectum.

VI. 1. Inscr. γένος ὀππιανοῦ ποιητοῦ M^b, γένος ὀππιανοῦ S. || 2. Ζηνοδότης M^a. || τὸ γένος M^b, τὸ μὲν γένος Ia. || ναζάρβου M^b. || ἡ δὲ ἀναζάρβος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῆς κιλικίας, πλησιοχωρεῖ δὲ τῷ κόρυκι post κιλικίας add. S. || 4. τῆς πατρίδος αὐτοῦ Ia, διὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ RM^b, διὰ τῆς πατρίδος M^a t, om. S. || πρῶτος] τὰ πρῶτα Sat. || νενομισμένος] φέρων καὶ πρῶτος μὲν ἐν ταύτῃ νενομισμένος S. || δὲ IR, τε cett. || 5. αὐτοῖς] αἰτοῖς καιροῖς ὁμοίοις S. || 6. παιδείας Ia, παιδεύμασι cett. || τὴν] καὶ τὴν S. || 7. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων ἐκπαιδεύσας post γεωμετρίαν add. t, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων a. || δὲ καὶ IM^bS, δὲ cett. || γραμματικὴν] γραμματικὴν ἐκδιδάξας M^b. || ἤδη δὲ καὶ IM^a, καὶ ἤδη δὲ R, ἤδη δὲ cett. || 8. περὶ] περὶ που R, περὶ τὰ M^b. || ναζάρβου M^b. || 9. Ῥωμαίων] τῆς ῥώμης S. || ἐπειδὴ δὲ] ἐπειδὴ M^a, ἐπὶ δὲ M^b, ἐπεὶ δὲ S. || 10. ὑπαντᾶν M^b. || ἔδη i. || τὸν βασιλέα M^b. || τῆς ἀπαντήσεως] τῆς ἀπαντῆς lat, τῆς ὑπαντῆς M^bS, τοῦ ἀπαντᾶν R. || 11. κενοδοξίας καταφρονοῦντα IM^ba, κενοδοξίας περιφρονοῦντα RM^aS, κενοδοξίαν περιφρονοῦντα t. || 12. εἰς] αὐτὸν εἰς S. || 13. μελίτην M^a. || Ἀδρίου] ἀδρείου I, ἀνδρείου M^a, ἀνδρείου κόλπου M^b, ἀδρείου ἰταλικοῦ, ὅπερ κίτται ἐν βενετία S. || συνὼν] σὺν M^b. || ὁ ποιητὴς τῷ πατρὶ Ia, τῷ πατρὶ ὁ ποιητὴς cett., nisi quod ὁ ποιητὴς om. R.

- πατρὶ ἔγραψε ταῦτα τὰ ποιήματα ἀξιολογώτατα ὄντα.
 15 ἐλθὼν δ' εἰς Ῥώμην ἐπ' Ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ Σεβήρου καὶ
 παρεξελθὼν αὐτὰ (ὁ γὰρ Σεβήρος ἐτεθνήκει), ἤξιώθη αἰτεῖν
 ὁ ἂν βούλοιτο· ὁ δὲ κάθοδον τῷ πατρὶ ᾗτησεν, ἧς καὶ ἔτυχεν.
 ἔλαβε δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ᾗτοι στίχῳ χρυσοῦν νόμισμα.
 ἐπαυελθὼν δ' ἅμα τῷ πατρὶ λοιμοῦ ἐπελθόντος τῇ Ἀναζάρβῳ
 20 μετ' ὀλίγον χρόνον τελευτᾷ. οἱ δὲ πολῖται θάψαντες αὐτὸν
 ἄγαλμα πολυτελὲς αὐτῷ ἀνέστησαν καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν·
 Ὀπκιανὸς κλέος εἶλον ἀείδιον, ἀλλὰ με Μοίρης
 βάσκανος ἐξήρπασε μίτος, κρυερὸς τ' Αἰδῆς με
 καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
 25 εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνειν φθόνος αἰνὸς
 εἶας, οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

14. ταῦτα τὰ πεποιημένα R, τὰ ποιήματα ταῦτα M^b. || ἀξιολογώτατα M^a. || 15. ἐλθὼν Iat, ἀνελθὼν cett. || δ' om. M^a. || ἐπ' — βούλοιτο] μετὰ τὴν θανάην τοῦ σιβήρου ἀνέγνω ταῦτα τὰ ἐπὶ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντωνίνον. ἤξιώθη δὲ αἰτεῖν ὁ ἂν βούληται S. || καὶ ante ἐπ' (ἐπὶ M^a) ponunt RM^{ab}. || 16. παρεξελθὼν Ia, παρελθὼν M^a, διελθὼν M^b, ὑπαναγνοῦς, ut videtur, cett. || αὐτὸς M^a. || ἐτεθνήκει M^a. || ἤξιώθει pr. m. M^a. || αἰτεῖν] λαβεῖν I, εἰκίνο R. || 17. ὁ ἐὰν M^a, ὅπερ ἂν M^b. || βούληται M^b, βούλοιτο ἐπὶ τῷ (τῷ om. a) ὄρω τῶν τοιούτων ποιημάτων at. || ἧς — νόμισμα (nisi quod στοιχίῳ) Ia, τυχὼν δὲ προσέλαβε καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ᾗτοι στοιχείῳ χρ. v. I, τυχὼν δὲ τούτου προσέλαβε καὶ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. v. M^b, εἰπὼν δὲ ἐκάστου ἔπους προσέλαβε χρ. v. R, εἰπὼν προσέλαβεν ἐκάστου ἔπους χρυσίου π. M^a, εἰπὼν δὲ προσέλαβε σὺν αὐτῷ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. v. S. || 18. λαβὼν δὲ τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γραμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψε. συντάξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστά, παῖς ὢν ἔτι, τὰ τε ἱευντικά καὶ κνηγετικά, ἐκότερα ἐν πέντε βιβλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν post νόμισμα add. a. || 19. δ' γοῦν S. || λιμοῦ M^a et pr. m. S. || ἐπελθόντος Ia, ἐπιεσιπόντος S, ἐπιεσιπόντος cett. || ἐν ἀναζάρβῳ S, ἐν ναζάρβῳ M^b. post hoc voc. τῇ πόλει add. I. || 20. μετ' — τελευτᾷ IM^{ba}, μετ' ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν S, μετ' ὀλίγον τριακονταέτης ὢν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς ἔτι περιόντας I (καταλιπὼν sqq. habet et a). || τοῦτον μεγαλοπρεπῶς πολυτελὲς ἄγαλμα αὐτῷ M^b. || 21. καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν Ia, καὶ ἐπέγραψαν οὕτως RM^b, καὶ ἐπέγραψαν M^a, καὶ ἐπέγραψαν τὰδε I, ἐπιγράψαντες ἐπιταφίους στίχους S. || 22. cf. Anthol. Pal. 2. p. 843 (3. p. 945). || εἶλον ἀείδιον R, εἶλον ἀοιδὸν I, εἶλεν (supra scripto o rec. m.) ἀοιδέων S, εἶλ' ἐν ἀοιδέων M^a, ἔσχον ἀοιδέων a, εἶλον ἀειμνηστον I, ἄφθιτον εἶλον ἀοιδάων M^b: ἀοιδίμον Jacobsius. || μοιρῶν M^a a, Μοιρῶν Jacobsius. || 23. ἐξήρπασε M^b Sia, ἐξήρπασεν M^a. || μίτος] μήνις I. || κρυερὸς M^a. || τ' om. M^{ab} S. || αἰδᾶς I. || με] τε M^{ab}, om. I. || 24—26. om. I. || 24. κατέσχε τὸν] κατέσχε τὸν M^b, κατέσχετο a. || 25. ζῶν om. RM^{ab} S. || 26. εἶας cum Schaefero Jacobsius, εἶασε M^b, εἶασεν cett. || μοι ante τίς ponunt RM^{ab} S, om. M^a. || γέρας — φωτῶν] κλέος ἔλαχεν (ἔλαχε M^b) ἐν (ἐν pr. m. S) ᾗθονι φωτῶν RM^{ab} S.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματά τινα, ζήσας ἔτη λ'. πολὺ δὲ τὸ ἀνθηρὸν ἔχει καὶ λεῖον μετὰ τοῦ πυκνοῦ τε καὶ ἄδρου, ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον. τυγχάνει δὲ μάλιστα ἐν τοῖς γνωμολογίαις καὶ παραβολαῖς.

30

β. Ὀππιανοῦ βίος.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Κωρύκου ἢ ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας· ἔστι δ' ἡ ἄνω Κώρυκος Κιλικίων πόλις. Ἀγησίλαος δ' ὁ τούτου πατὴρ τὰ μὲν ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ πρῶτος νευομισμένος τὸν υἱὸν ἐν παιδείᾳ τῆς ἔγκυκλιου μαθήσεως δίδωσιν. ἤδη δὲ τοῦ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γενομένου καὶ τοῦ πατρὸς ζῶντος ἔτι ἐπεδήμησε Σεβή-
 ρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐν τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει· καὶ ἐπειδὴ πάντως ἔδει τοὺς πολιτευομένους ὑπαντᾶν τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντος τοῦ Ἀγησιλάου τὴν ὑπάντησιν ποιήσασθαι, ἅτε 10
 δὴ ἐμφιλοσόφως ζῶντος καὶ ἀπηλλαγμένου πάσης κενοδοξίας, ὀργισθεὶς ὁ Σεβήρως κατεδίκασε τὸν Ἀγησίλαον, ἐν δὲ νήσῳ τῆς Ἰταλίας καλουμένη Μελίτῃ ἐξώρισεν. ἀπελθόντος δ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ σινεῖπετο καὶ ὁ υἱός. ἐκεῖ δὲ διατρίβων ἔγραψε τὰ ποιήματα τὰ κάλλιστα ταῦτα ἐν ε' βιβλίοις, οἷα οὐδεὶς συνέ- 15
 ταξεν. ταῦτα δὲ τελέσας ἐν τῇ νήσῳ, ἀνελθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ συγκαλέσας τὴν σύγκλητον καὶ τὸν Σεβήρου υἱὸν Ἀντωνῖνον, ἤδη τελευτήσαντος τοῦ Σεβήρου, ἀνέγνω ἐπὶ τούτου τὰ ποιήματα. θαυμασθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις ἡξιώθη παρὰ τοῦ βασιλέως αἰτήσασθαι ὃ ἂν βούλοιο. ὁ δὲ „τὸν πατέρα“ 20

27. ἄλλα ποιήματά τινα 1Rat, ἄλλα τινὰ ποιήματα M^a, ἄλλα μετὰ τὰ ποιήματα M^b, ἄλλα ποιήματα S. || θαυμαστά, τὰ τε ἱερευτικά καὶ κληρονομικά, ἐκάτερα ἐν πέντε βιβλίοις (cf. ad v. 18) post τινα add. l. || πολὺ δὲ ἔχει δὲ ἀνθηρὸν M^b. || 29. ἐστὶ om. S. || δυσχερέστερον i. || δὲ om. S. || μάλιστα om. M^b. || 30. ἄριστος post παραβολαῖς add. M^b.

β. Inscr. γένος Ὀππιανοῦ τοῦ ποιητοῦ P^a. || 2. ἦ] ἦτοι P^a. || 3. ἔστι — πόλις add. P^b. || 6. ἐγκ. παιδείᾳ δίδωκεν P^a. || 7. ἐτῶν P^a. || καὶ add. P^b. || 9. προσ- παντᾶν P^a. || 10. ἀπάντησιν P^a. || 12. ὁ add. P^b. || κατεδίκασε — υἱός] ἐξορίας κατεδίκασε τὸν ἀγησίλαον ἐν τινὶ νήσῳ καλουμένη Μελίτῃ (sic et P^b), ἐν ᾗ σινε-ῖπετο τούτῳ καὶ ὁ υἱός P^a. || 15. τὰ κάλλιστα ταῦτα] ταῦτα κάλλιστα ὄντα P^a. || 18. ἐπὶ τούτῳ] ματαξὺ τούτων P^a.

φῆσιν „ἀφείσθαι βούλομαι τῆς νήσου.“ οὐ μόνον δὲ τὸν πατέρα ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τοσαῦτα νομίσματα, ὅσους εὐρέθῃ ἔχοντα στίχους τὰ ποιήματα. παρὰ τοῦ βασιλέως οὖν τιμηθεὶς καὶ ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καταταχθεὶς, λαβὼν
 25 παρὰ τοῦ βασιλέως τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψεν. συνέταξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστά, παῖς ὢν ἔτι, τὰ τ' Ἰξευτικά καὶ Κυνηγετικά, ἐκάτερα ἐν εἰ βιβλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν, ἐν τούτοις δὲ μάλιστα διέπρεψεν, ἅτε δὴ περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ φρονεῖν γεγενημένος.
 30 ἐπανῆλθε δ' εἰς τὰ οἰκία μετὰ τοῦ πατρός, εὐθέως δὲ λοιμοῦ ἐπελθόντος ἐν τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει τριακονταέτης ὢν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς περιόντας. ἥριον δὲ θαυμαστόν αὐτῷ ἡ πόλις ὠκοδόμησε καὶ ἄγαλμα πολυτελὲς ἔστησεν, ἐγχαράξασα τάδε·

35 Ὀππιανὸς κλέος ἔσχον αἰοίδιμον, ἀλλὰ με Μοιρῶν
 βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερὸς τ' Αἶδας με
 καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
 εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνειν φθόνος αἰνὸς
 εἶλασ', οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

40

τέλος.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἀλέπλοα φῦλα συνάψας
 θήκατο πᾶσι νέοις ὕψον ἀπειρέσιον.

γ'. Ἐκ τῶν Σοῦνίδα.

Ὀππιανὸς Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς
 καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως.

21. τῆς] τοῦ P^b. || οὐ — τοσαῦτα] ταύτης γοῦν τῆς αἰτήσεως τυχὼν καὶ τὸν πατέρα τῆς ἐξορίας ἀνασωσάμενος καὶ τοσαῦτα P^a. || 23. οὖν] λαβὼν καὶ μεγάλως P^a. || 24. καταχθεὶς P^b, συνταχθεὶς P^a. || λαβὼν post αὐτῷ εἰ τὰ ante παρὰ ponit P^a. || 25. ὕστερον post γράμμασιν add. P^a. || 26. συνέταξε δὲ] συντάξας P^a. || 27. παῖς — γεγενημένος add. P^b. || 30. ἐπανῆλθε δὲ] ἐπανελθὼν γοῦν P^a. || δὲ add. P^b. || λιμοῦ P^b. || 31. ἐλθόντος P^a. || 32. καταλιπὼν — περιόντας] τ. γονεῖς ἔτι περιόντας καταλιπὼν P^a. || 33. ἀγάλματα πολυτελῆ P^{ab}. || 36. ἐξήρπασε P^b. || τ' δ' P^{ab}. || αἶδης τε P^a. || 37. κατέσχετο εὐεπ. P^{ab}. || 38. με om. P^a. || ζῶ P^a, ζώοις P^b: ἐν ζώοις Rittershusius (om. με). || 39. εἶασεν P^b, ἦθελεν P^a. vid. I. v. 26. || μοί τις P^a. || ἔλαχε P^{ab}. || 40. τέλος — ἀπειρέσιον add. P^b.

B. 2. ἔγραψεν, quod post βασιλέως habent cell., om. A.

ἀλιευτικά ἐν βιβλίοις ε', κυνηγετικά ἐν βιβλίοις δ', ἱξευτικά βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδώρήσατο αὐτῷ πρὸς ἓνα στίχον ἐν μέτρῳ 5 στατήρᾳ χρυσοῦν, ἥγουν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας ,β.

δ. Κωνσταντίνου τοῦ Μανασῆ γένος Ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν ἐμμέτρων.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος
ἐκ λαμπροτάτης πόλεως Ναζάρβου καλουμένης,
τρισευδαιμόνων γεγονώς περὶ φανῶν γονέων,
Ἀγησίλαου μὲν πατρός, μητρός δὲ Ζηνοδότης,
σοφίας ὄντος τοῦ πατρός ἐμπλεῶ καὶ παιδείας 5
τῆς μείζονος καὶ μάλιστα καὶ τῆς ὑψηλοτέρας.
ἤκμαζε δ' οὖν ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ κράτορος Σεβήρου,
Σεβήρου τοῦ γεννήσαντος τὸν Μάρκον Ἀντωνίνου.
οὐπερ ἐπιδημήσαντος τοῖς τῶν Κιλικίων ὄροις
(ἔδος γὰρ ἦν ἐπικρατοῦν τότε τοὺς μοναρχοῦντας 10
ἀπάσας περιέρχεσθαι τὰς ὑπ' αὐτοὺς συχνάκις,
ἐν ἀνορθοῖντο παρ' αὐτῶν, ἀν' ὑποσκάζωσί τι),
καὶ συρρέοντος εἰς ταὐτὸ γένους παντὸς Κιλικίων
πρὸς τὴν ἐκείνου προπομπὴν καὶ πάντων ὑπαντῶντων,
ὁ μέγας Ἀγησίλαος ἐλέλειπτο καὶ μόνος· 15
βίβλοις καὶ γὰρ ἐσχόλαζε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν
θιγρῶμενος τὰ κάλλιστα πάντων τῶν μαθημάτων
καὶ σκυλακεύων τὸν υἱὸν ἐς τὰς ὁμοίας θήρας.
θυμοῦται τοίνυν ὁ κρατῶν, μετ' ἀπεμπτον ποιεῖται
τὸν τῆς σοφίας ἐραστήν (ὑβριν καὶ γὰρ ἤγεῖτο 20
τὸ μὴ καὶ τοῦτον προπομπὸν ἐκείνου καθεστάναι),
καὶ τίθησιν ἐξόριστον εἰς τὴν Μελίτην νῆσον,
ἣν ἀμφικλύζει πέλαγος εὐρυχανδές Ἀδρίου.

7. νομισμάτων E, ὡς A, νομίσματος cell.

4. Inscr. γένος ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν δεκαπεντεσυλλάβων A. ||
5. σοφίας om. A. || 6. τῆς μείζονος om. A. || 7. ἤκμηξε A. || 9. τὸν om. Belinus. ||
12. ὑποσκάζω σίτον Windingius, sed ὑποσκάζωσι τι uterque liber. || 14. τήν] τὸν
Windingius. || 17. τὰ om. Windingius.

- 25 ἐνθα συνὼν Ὀππιανὸς αὐτῷ τριακοντούτης
 τὴν τῶν ἰχθύων ἔγραψεν ἄγραν τὴν ἐναλίαν,
 τὴν τῶν θηρίων μετ' αὐτήν, εἶτα τὴν τῶν ὀρνέων
 σὺν ἄλλοις πλείοσι λεπταῖς καὶ πολυμήτοις βίβλοις,
 ὥνπερ κατεκαυχήσατο χρόνος ὁ πανδαμάτωρ,
 30 τούτων τῶν δύο τέλεον φεισάμενος καὶ μόνων,
 τῶν εἰς τὰ κυνηγέσια καὶ πρὸς τὴν ἐναλίαν.
 ἐπεὶ δ' εἰς Ῥώμην ἀναχθεῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην,
 τῷ βασιλεῖ συνήντητο Ῥωμαίων Ἀντωνίνῳ
 (ὁ γὰρ Σεβῆρος ᾔχετο γῆθεν λιπὼν τὸν βίον)
 καὶ βίβλους ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὰς πονηθείσας,
 35 τοσαύτην τὴν ἀγάπην ἴσχε πρὸς βασιλέως,
 ὥς κελευσθῆναι ζήτησιν τὴν πρὸς θυμῶν ἐκρῆναι.
 ὁ δὲ ζητεῖ τὴν τοῦ πατρὸς καταγωγὴν ἐκ νήσου,
 κατευστοχεῖ τοῦ θιελτοῦ, λαμβάνει τὸν γενέτην,
 ἀπαριθμεῖται καὶ χρυσὸς αὐτῷ πρὸς βασιλέως
 40 ἐνὸς στατῆρος ὄνιον ἓνα τιθὲν πρὸς στίχον.
 καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθά μοι στήτω τοῦ πρόσω δρόμου·
 τὰ γὰρ πολλὰ παρήμι μῆκος ἐκφεύγων λόγων,
 ὅτι τεθναίῃ σὺν πατρὶ στραφεῖς ἐν τῇ Ναζάρβῳ
 λοιμώδους νόσου καὶ φθορᾶς τὴν πόλιν βοσκηθείσης,
 45 ὅτι θανόντος ἄγαλμα πολυτελὲς ὁ δῆμος
 ἔστησαν ἐπιγράψαντες ἔπαινον ἐλεγείας,
 ὅτι τυγχάνει προσφυνῶς πάννυ τοι γνωματεύων,
 τὰ πράγματα δ' ὑπόψια δείκνυσι παραβάλλον,
 καὶ τελευταῖον ὥς πολὺ τὸ λείων ἐν τοῖς λόγοις,
 50 ὁ τοῦ σαφοῦς σκευαστικόν, οἷά περ ἄνθος ἔχει,
 ἀλλὰ καὶ τὴν πυκνότητα τὴν τῶν ἐνθυμημάτων,
 ὁ δυσχερὲς τοῖς ῥήτορσι καὶ παντελῶς ἐργῶδες.

27. βραχυτμήτοις addito πολὺ supra βραχυ A. || 29. δίω Belinus. || 31. ἀνα-
 θεῖς A. || 33. γῆθεν om. Belinus. || 34. βίβλοις Windingius. || 35. ἀγάπην συν
 Windingius. || 36. κελευσθῆναι Belinus. || πρόσθυμον Belinus. || 40. τιθὲν πρὸς
 correxi, legebatur τιθέντος. || 41. ἐνθαῦτά Belinus. || προσιν δρόμου A: δρό-
 μον Windingius. || 42. λόγου A. || 48. δ' om. A. || παραβαλὼν Belinus. || 50. ὁ
 τοῦ σαφοῦς A, legebatur ὁ τοῦ σαφῶς: Belinus voluit ὅτι σ. || συνευναστικόν
 Belinus. || 51. ἀλλὰ καὶ] ἤδε οἶδε A. || 52. δυσχερὲς] συγχινές A.

Z. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Βίος Διονυσίου.

Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετ' Αὔγουστον Καίσαρα ἢ ἐπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ κατὰ Νέρωνα τὸν Ῥωμαίων βασιλέα φασὶ γενέσθαι. ἄδηλον δὲ πόθεν γέγονε καὶ τίνων γονέων. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, τὰ τε Λιθιακὰ καὶ Ὀρνιθιακὰ καὶ Βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι αὐτοῦ γνήσιον καὶ τὰ Λιθιακὰ.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Η. ΑΙΘΕΡΙΟΥ.

Αἰθέριος, ἐπῶν ποιητής, ἔγραψε διάφορα καὶ ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Σιμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

Θ. ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Αἰσχρίων Μυτιληναῖος, ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δ' Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρωμένος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν.

VII. 1. διονύσιου ἀλεξάνδρου N, δίωνος ἀλεξανδρέως MV, διώνου ἀλεξάνδρου ἢ κατὰ τινες διονυσίου P. || 2. γέγονε δ' om. H. || virorum doctorum de Dionysii aetate commenta exposuit Bernhardy ed. D. p. 493. sqq. || 3. ἢ om. N. || οἱ — γονέων add. H. || 4. πόθεν] ὑπολαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Πήβαν (cf. v. 794 sqq.) alieno loco Suidas p. 601 extr.: ὁ δὲ Διονύσιος Αἰβύς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος Eustath. ep. ad Duc. p. 81 Bernh. || 5. αὐτῷ καὶ ἄλλως N. || 6. καὶ post λιθιακὰ om. libri. || λέγουσιν M. || 7. εἶναι γνήσιον αὐτοῦ ποίημα καὶ N.

IX. cf. Eudoc. p. 70. || 3. Μιτυληναῖος v. || 6. μαθητῶν ὀφηγείται Eud.

I. ANTIMACHOU TOY KÓΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδάμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ
 10 ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

II. ANTIMACHOU TOY HΛIOΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἀντίμαχος ἑτερος, Ἡλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἔπαισι ἡρωικοῖς γῆψ'.

III. ΑΡΙΣΤΕΟΥ.

Ἀριστεὺς Δημοχάριδος ἡ Κανστροβίου, Προκοννήσιος, ἐποποιός. τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη (ἔστι δ' ἱστορία
 15 τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν) βιβλία γ'. τοῦτου φασὶ τὴν ψυχὴν ὅταν ἐβούλετο ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον ὀλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δ' οὗτος καὶ καταλογάδην Θεογονίαν εἰς ἔπη, α.

IV. ΑΡΚΤΙΝΟΥ.

Ἀρκτῖνος Τήλεω, τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐπο-
 20 ποιός, μαθητὴς Ὀμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὀμήρου, γεγωνὸς κατὰ τὴν θ' ὀλυμπιάδα μετὰ ν' ἔτη τῶν Τρωικῶν.

V. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανός, ἐποποιός, μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν του Βεργιλίου ἐπικῶς ποιήσας, Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ τὰ κατὰ

X. et XI. cf. Eudocia p. 61. || XI. 12. ἡρωικοῖς] ποιητικοῖς E. || τρισηλίους ἑπτακοσίους A Vaticanus Pearsoni et duo Pariss. Kusteri, γῆψ'. cell. || XII. cf. Eudoc. p. 68. || 13. ἀριστῶν A. || προκοννήσιος BE m, Προκοννήσιος Eudocia. || 14. τὰ] συντέθηκε (sic) τὰ Eudocia. || ἔπη] ἔπη ἔγραψεν E. || 15. τοῦτου — πάλιν verba sunt Hesychii Mill. p. 2. Or. || 16. ὅταν] ὅτε BE. || 17. ν'] ὀγδόη V. || 18. καταλογάδην τινὰ καὶ Θεογονίαν Kusterus: ἔγραψε καὶ Θεογονίαν πάνυ καλῶς Eudocia. || , α om. V. || XIII. tractat Welckerus d. cycl. ep. p. 211. || 19. ἀρκτῆρος A. || 22. ν'] ὡς supra addito λ V, ν E. || XIV. cf. Eudoc. p. 67. tractat Melnekius Anal. Alex. p. 370. || 24. βεργελλίου E, βεργελλίου B. || τὰ κατὰ] καὶ omisión τὸν Μακεδόνα BE.

τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωδίαῖς κδ'), εἰς Ἀτταλον τὸν Περγα-25
μηνὸν ποιήματα.

IE. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διονύσιος Βυζάντιος, ἐποποιός. περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ
Βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων· ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν
ἐπικηδείων.

IF. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Διονύσιος Κορίνθιος, ἐποποιός. ὑποθήκας, αἷτια ἐν 30
βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα, καὶ καταλογάδην ὑπόμνημα
εἰς Ἡσίοδον, οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν. ταῦτα δ'
εὔρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ λιθιακὰ γράψαντι. πότερος
οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

IZ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ.

Διονύσιος Μυτιληναῖος, ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη Σκυ-35
τοβραχίων καὶ Σκυτεύς. τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρα-
τείαν, Ἀργοναυτικά ἐν βιβλίῳις ε' (ταῦτα δ' ἔστι πεζά),
μυθικά πρὸς Παρμένοντα.

IH. ΕΠΙΜΕΝΙΔΟΥ.

Ἐπιμενίδης, Φαίστου ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγασάρχου υἱὸς
καὶ μητρὸς Βλάστης, Κρής ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ 40

25. ῥαψωδίαῖς V, ῥαψω addito δ supra ω A, ῥαψωδία cett.: post hoc voc.
Iac. in m. || XV—XVII. cf. Eudoc, p. 132. tractat Bernhardy comm. d. Dion.
Perleg. p. 489 sqq. || XVI. 31. βιβλῳ V: βιβλίῳις τρισὶ Eudocia. || 32. οἰκουμί-
νης καὶ αὐτὸς περιήγησιν δι' ἐπῶν ceteris omissis Eudocia. || XVII. cf. Welcker,
d. cycl. ep. p. 82. || 35. Μυτιληναῖος v: ὁ μυτιληναῖος A. || 36. καὶ Σκυτεὺς om.
VE. || τὴν] συνέθηκε τὴν Eudocia. || στρατείαν, Ἀργοναυτικά Eudocia, στρα-
τείαν, Ἀργοναυτάς Portus, στρατίαν, ἀργοναῖται libri: μυθικά, τὰ κατὰ τὴν
Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν καὶ Ἀργοναῦται Bernhardy unum idemque
opus diversis titulis describi existimans verbaque πρὸς Παρμένοντα referens ad
librum περὶ θρήνων (XV), quem ipsum Corinthie (XVI) tribuit. || XVIII. cf.
Eudoc, p. 166. || 39. Ἐπιμενίδης — Βλάστας post ἀποθῆται ponit V. || Φαι-
στίου ex Dlog. Laert. 1, 109 Bernhardy. || δοσιάδης BE, δοσιάδος m, Δωσιάδου
Diogenes. || Ἀγασάρχου Bernhardy, Ἀγασάρχου Diogenes, Ἀγασάρχου v. ||
40. Βλαίστης Eudocia, Βλάστας v, Βάλτης Plut. Sol. 12. || εὖ — κατὰστικτον
sunt Hesychii Mil. p. 20 Or.

λόγος ὡς ἐξέτοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελε καιρὸν, καὶ πάλιν εἰσῆι ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ [πόρρω χρόνων] τὸ δέριμα εὐρῆσθαι γράμμασι κατάστικτον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λ' Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν καὶ τῶν ζ' κληθέντων 45 σοφῶν ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι. ἐκάθρε γοῦν τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μς' Ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς καὶ καταλογάδην· μυστήριά τινα καὶ καθαροὺς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης, μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρ- 50 σιν. οὗτος ἔζησεν ρν' ἔτη, τὰ δὲ ξ' ἐκατεύδησεν. καὶ παροιμία, τὸ Ἐπιμενίδειον δέριμα, ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

ΙΘ. ΕΥΜΟΛΠΟΥ.

Εὐμόλπος Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δὲ τινες μαθητῆς Ὀρφέως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπε- 55 δείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἄφιξιν καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα γ, χειροσκοπικὰ πεζῶς βιβλίον α'.

Κ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εὐφορίων Πολυμνήστου Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, μα- 60 θητῆς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύνδου καὶ Πρυτάνιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ

42. πόρρω χρόνων om. V et Hesychius. || 43. εὐρῆσθαι A, εὐρέθη V, εὐρεθῆναι cett. || γέγονε — γενέσθαι add. A. || 45. αὐτῶν] αὐτοῖς A. || ἐκάθρε γοῦν A, οὗτος ἐκάθρε cett. || 46. κυλωνείου AVE, κυλωνίου cett. || μς' ex Diog. 1, 110 Bernhardy, με' vel μς' Bentley Phalar. p. 58, μδ' v. || 47. πολλὰ — καταλογάδην om. *V, καὶ καταλογάδην om. BE. || 48. τινα om. BVE. || καθαροὺς] καθαρά δὲ BVE. || πρὸς — κάθαρσιν om. BVEm. || 50. ρν' *V. || ξ' cum Schol. Luc. Tim. 6 Wolfius, ξξ libri. || καὶ A, ἡ cett. || 51. ἐπιμενίδειον ABV, ἐπιμενίδιον cett. cf. Diogen. prov. 8, 28. et quos ibi laudant editores Göttingenses. || XIX. cf. Eudoc. p. 167. || 53. ὡς δὲ τινες sqq. om. V. || μαθητῆς om. E. || 55. τὰς τελετὰς Bernhardy. || καὶ — ἄφιξιν ex libris Pariss. addidit Kusterus. || 56. κελεὺς E. || 58. πεζῶς A, πεζὰ δὲ cett.: χειροσχ. ἐν δυοῖ βιβλίοις Eudocia. || XX. cf. Eudoc. p. 167. tractat Meinekius Anal. Alex. p. 5 sqq. || 59. πολυμνήστου A, πολυμνήτου cett. || 60. καὶ ἐν A*V, ἐκ BE, ἐν δὲ cett. || 61. Θηραίου Bm, om. K: Θηβαίου Hephaestionis p. 49 placuit Bernhardy. || οἱ] τοῖς δὲ A*

ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ραί' Ὀλυμ-
 πιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο
 τὴν ἰδέαν μελίχρους, πολύσαρκος, κακοσκελής. τῆς δ' Ἀλεξάν-
 δρου, τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναι- 65
 κὸς Νικαίας στερεξάσης αὐτόν, εὐπορος σφόδρα γεγονὼς
 ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ
 προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ
 τελευτήσας ἐκεῖ τέθαιπται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δέ τινες ἐν Ἀν-
 τιοχίᾳ. βιβλία δ' αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα. Ἡσίοδος. Μοιροπία 70
 ἢ Ἀτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας, Μοιροπία δ' ὅτι ἡ
 Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοιροπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγα-
 τρὸς Μοιροπίας· καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς
 τὴν Ἀττικὴν. Χιλιάδες· ἔχει δ' ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστε-
 ρήσαντας αὐτὸν χρήματα, αὐτὰ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἄν 75
 εἰς μακράν· εἴτα συνάγει διὰ χιλίων ἐπῶν χρησμούς ἀποτελε-
 σθέντας. εἰσὶ δὲ βιβλία εἰ. [ἐπιγράφεται δ' ἡ πέμπτη χι-
 λιάς περὶ χρησμῶν, ὡς διὰ χιλίων ἐπῶν ἀποτελοῦνται.]

ΚΑ. ΗΡΙΝΝΑΣ.

Ἡριννα Τηία ἢ Λεσβία, ὡς δ' ἄλλοι Τηλία (Τῆλος δ'
 ἐστὶ νησιδίων ἐγγὺς Κνίδου)· τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν 80
 ἐδόξασαν. ἦν δ' ἐποποιός. ἔγραψεν Ἠλακάνην· ποίημα δ'
 ἐστὶν Αἰολικῇ καὶ Δωριδίᾳ διαλέκτῳ ἐπῶν τ'. ἐποίησε δὲ καὶ

62. ρα' Α. || 64. μελάγχρους VED. || κακοσκελής Α. || δ' addidit Hemster-
 husius. || 66. Νικαίας Bernhardt, Νικίας v. || εὐπορος ABV, εὐπορος δὲ cett. ||
 67. βασιλεύοντα om. BVE. || 68. ἐκεῖσε AV, ἐκείνου cett. || δημοσίας add. Α. ||
 καὶ om. V. || 69. ἐκεῖσε V. || ἀντιοχείᾳ E. || 70. βιβλία sqq. || cf. Meinek. l. 1.
 p. 12 sqq. || αὐτοῦ om. BE. || ἐπικὰ ταῦτα om. V. || Ἡσίοδος susp. Bernhardt. ||
 71. γὰρ om. V. || 74. τὴν Ἀττικὴν] τὸν Ἀντίοχον Ruhnkenius ap. Wyttenb. in
 Plut. d. S. N. V. p. 67. || Ἀττικὴν. Χιλιάδες Toup. Emend. 2. p. 602, ἀττι-
 κὴν χιλιάδες BED, ἀττικὴν χιλιάδι ε' V, ἀττικὴν χιλιάδα cett. || 75. αὐτόν]
 αὐτοὺς BE. || ὡς — μακράν om. BVE. || 77. ἐπιγράφεται — ἀποτελοῦνται] uncas
 addidit cum Bernhardt. ἐπιγράφεται δὲ χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν Kusterus, ἐπι-
 γράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν delete v. χιλιάδες Heynius exc.
 ad Vlr. Buc. 3. p. 199, ut haec omnia ad Mopsopiam sive Atacta referrentur. ||
 78. περὶ — ἀποτελοῦνται om. BVE, in mg. habet Α. || διὰ χιλίων Kusterus, δις-
 χιλίων Α, ὡσχιλίων m, χιλίων v. || ἐπῶν Heynius, ἐτῶν v. cf. Schneidewini
 Conlect. crit. p. 177. || XXI. Eadem habet Eustath. ad Iliad. 2. p. 326 sq. ||
 79. Τεῖα v, Τηνία Steph. Byz. s. v. Τῆνος. || 80. δὲ om. BV. || 82. δὲ om. *V.

ἐπιγράμματα. τελευτᾷ δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκάτης. οἱ δὲ
 στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὀμήρου. ἦν δ' ἑταίρα
 85 Σαπφούς καὶ ὁμόχρονος.

ΚΒ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ καὶ ἕτερα διά-
 φορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

ΚΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ποιητής, δς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς
 Κλεοπάτρων δι' ἐπῶν.

ΚΔ. ΙΔΑΙΟΥ.

90 Ἰδαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός, παρεμβάλων
 στίχον στίχῳ ἐδίπλωσε τὴν ποίησιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ
 ἄλλα· Ῥοδιακὰ εἰς ἔπη γ.

ΚΕ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προ-
 τέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλ-
 95 λιάχου.

ΚΦ. ΚΙΚΙΛΙΟΥ.

Κικίλιος Ἀργεῖος, ἐποποιός, ἀλιευτικὰ γεγραφώς καὶ
 περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα.

83. δὲ prius om. ABE*V. || 84. τοῖς Ὀμήρου] ὁμήρῳ BV. || 85. ὁμόχρονος
 ABVE, ἰσόχρονος cett. || XXII. 86. εἰς τὸ ἔαρ] hule, quem Theodotum nominat,
 120 versuum carmen εἰς τὸ ἔαρ inscriptum et editum a Cramero Anecd. Paris. 4.
 p. 348. sqq. tribuit Meinek. Anal. Alex. p. VII et 403. || τὸ om. *V. ||
 XXIII. cf. Eudoc. p. 232. || 88. ποιητής] ποιητικὸς AVE. || XXIV. cf. Eudoc.
 p. 247. || 90. δς post ἐποποιός addi vult Bernhardt. || 92. Ῥοδιακὰ Bernhardt
 (cui nec placent ἔγραψε καὶ ἄλλα), Ῥόδια v. || XXV. cf. Eudoc. p. 269. ||
 93. πρότερον Bm. || 94. στασίνορος A. || XXVI. Eudociae est p. 270: Suidas
 enim post γεγραφώς sic pergit: καὶ Νουμήνιος (νουμίνιος A) Ἡρακλειώτης (sic
 V, Ἡρακλειώτης cett.), Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς
 Κίλιξ, καταλογάδην δ' ἔγραψαν οὗτοι· Σίλειος Ταρσεύς, Λεωνίδης Βυζάντιος,
 Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος. deprompta haec sunt ex Athen. 1. p. 13 B. ceterum verum
 viri nomen esse Καίκαλος vel Κέκαλος (Athenaei libri enim Καίκαλος) coniecit
 Meinek. Exerc. in Ath. p. 3.

ΚΖ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ.

Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος, γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

ΚΗ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗΣ.

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, 100 ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ἀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἶνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή·

εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστω παῖδες τριάκοντα.

ΚΘ. ΚΟΛΟΥΘΟΥ.

Κόλουθος Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγωνώς 5 ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλείως Ἀναστασίου, ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις 5 καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

Α. ΚΟΡΙΝΝΟΥ.

Κόριννος Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὧς τισιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα ἐτι τῶν Τρωικῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς 10 ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὀμηρον καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

ΛΑ. ΚΡΕΩΦΥΛΟΥ.

Κρεώφυλος Ἀστυκλέους, Χῖος ἡ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς 15 δ' αὐτὸν ἰστόρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ, οἱ δὲ

XXVII. cf. Eudoc. p. 270. || XXVIII. 100. κλεοβουλὶνα V, Κλεοβούλη Eudocia p. 270. || 1. ἔγραψεν om. V. || 2. αἶνιγμα] cf. Anthol. Pal. 2. p. 575. || 3. ἐκάστων Eudocia. || XXIX. cf. Eudoc. p. 271. || 6. βασιλείως ἀναστασίου ΑΕV, ἀναστασίου τοῦ βασιλέως cell. || καλυδωνιακὰ V et Eudocia, καλυδωνικά cell. || XXX. cf. Eudoc. p. 271. || 8. ὡς τισιν ἔδοξε om. V. || 9. τὴν om. Eudocia. || ἐτι — ἦν δὲ om V. || 10. καὶ — βιβλίοις] οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν δαρδάνου πρὸς παφλαγόνας πόλεμον. ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἀφορμὰς ὁμηρος τῆς ποιήσεως V. || 11. δε καὶ ΑΕ, καὶ cell. || XXXI. cf. Eudoc. p. 271. adde Welcker. d. cycl. ep. p. 219 sqq.

φίλον μόνον γεγενῆσθαι αὐτὸν Ὀμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὀμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

AB. ΚΥΡΟΥ.

- 120 *Kῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἑπαρχος πραιτωρίων καὶ ἑπαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπῆς οὖσα. ἀλλ' αὐτῆς ἀπο-*
25 στάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις δια-
τριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται
ἐν Κοτυαίῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ
βασιλέως.

AG. ΛΕΣΧΙΑΟΥ.

- Λεσχίδης, ἐπὼν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ*
30 βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ
καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ὁ ἱατρός.

AA. ΜΑΝΕΘΩ.

Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἡ Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικά δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρο-
νομούμενα.

AE. ΜΕΝΕΛΑΟΥ.

- Μενέλαος Αἰγαῖος, ἐποποιός, ἔγραψε Θηβαῖδα ἐν βιβ-*
λίοις α' καὶ ἄλλα.

AF. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφῆμου (τοῦ

XXXII. cf. Eudoc. p. 271. [120. πανοπλίτης BEm. [22. πόλεων BEm, πρόλεων Eudocia. [28. βασιλέως] οὗτος κτίζει τὸν ναὸν τῆς Θέου τὸν λεγόμενον τὰ κύρου mg. A. [XXXIII. cf. Eudoc. p. 282. [31. Πυθίας Reinesius, πυθίας BE, Πυθίας m Eudocia, πυθίας cett. [Μένανδρος] μέγας V. [ὁ em. AVE. [XXXV. cf. Eudoc. p. 302. [35. αἰγίος V, Αἰαῖος Kusterus. [36. ιβ' Eudocia. [XXXVI. cf. Eudoc. p. 303. tractat Passovius praef. ad Mus.

Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκύνου, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς) καὶ Ἑλένης γυναικός, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφῆως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον 140 Κέκροπα, καὶ ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλῳ τῷ υἱῷ, ἔπη ,δ, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΛΖ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιός τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνούς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηίδος βιβλία ἰ καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

45

ΛΗ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρὼ Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ μήτηρ, γυνὴ δ' Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

ΛΘ. ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Περσάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως. 50 Ἰλιάδα λειπογράμματος ἦτοι ἀστοιχείωτον (ὁμοίως δ' αὐτῷ ὁ Τρυφιδώδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὐρίσκεσθαι α, καὶ κατὰ ῥαψωδίας οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει στοιχείον), μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα.

55

Μ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΘΡΑΙΚΟΣ.

Ὀρφεύς, Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δ' ἐστὶν ὑπὸ

139. καὶ] ὑπὲρ τῆς Eudocia, probavit Passovius p. 22. || ἑλένης V, h. e. Σελήνης, cf. Plat. Rep. 2. p. 364 E. Schol. Arist. Ran. 1033. || μαθητὴς Ὀρφῆως, ἐποποιός m. || 40. γὰρ ABV, δὲ cett. || 41. καὶ add. AV. || ,δ, γ' supra addito δ E, ἔπη ,δ et πλεῖστα om. Eudocia. || XXXVII. cf. Eudoc. p. 303. || 43. τῶν — κύκλους] εἰς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου Toupus. || 44. κύκλας V. || XXXVIII. cf. Eudoc. p. 304. || 46. Μυρῷ Μοιρῷ Athen. 11. p. 490 E. 491. A. Eust. ad Il. 24. p. 1351. Od. 12. p. 1713. || 47. μήτηρ Leo Allatius d. patr. Hom. c. 16 (cf. Suid. s. v. Ὀμηρος), θυγάτηρ v. || ,δ' add. A*V. || XXXIX. est Hesychii Miles. p. 42 Or. cf. Eudoc. p. 310. || 51. ἱλιάδα AV, ἱλ. γράφας cett. || 52. ὁ A*V, καὶ ὁ cett. || τῇ πρώτῃ ABV, τῷ α cett. || 54. ἐκλιμπάνειν ABVEm Eudocia. || ἔγραψε δὲ, quod cett. habent post στοιχείον, om. AVK. || καὶ ὁ V. || 55. καὶ ἄλλα πολλά V. || XL. cf. Eudoc. p. 318. || 56. Λειβήθρων Gaisfordus, λιβηθρῶν A, λιβήθρων cett. || δ' om. A.

τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δ' Οἰάγρος
πέμπτος ἦν ἀπ' Ἀτλαντος καὶ Ἀλκυόνῃν μίαν τῶν θυγατέ-
ρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ἰα' γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καὶ
160 φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Αἰνίου, βιῶναι δὲ γενεὰς θ'.
οἱ δὲ ἰα' φασίν. ἔγραψε τριαγμούς· λέγονται δ' εἶναι Ἴωνος
τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροστολικὰ καλούμενα.
κλίσεις κοσμικὰς. νεωτευτικὰ. ἱερὸν λόγους ἐν ῥαψωδίαῖς
κδ'· λέγονται δ' εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρ-
65 κωπος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς
'Ονομάκριτον. τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας 'Ονομα-
κρίτου. [λιθικά·] ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις
ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους
τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. κρα-
70 τήρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονισμούς μητρώους καὶ
Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἑλεάτου φασίν εἶναι. εἰς ἄδου
κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. πέπλον καὶ
δέκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροντί-
νου. ὀνομαστικόν, ἐπη, ας. θεογονίαν, ἐπη, ας. ἀστρονομίαν.
75 ἀμοκοπίαν. θυηπολικόν. ὠδοιτικὰ ἢ ὠοσκοπικά, ἐπικῶς.

161. ἔγραψε sqq.] cf. Lobeckii Aglaoph. 1. p. 352. sqq. [τριαγμούς Kusterus, τριασμούς v. de Jone quod narratur, vanum est: erroris fontem post Bentleium Epist. ad Millium p. 67 sq. indagavit Lobeckius 1. 1. p. 364 sqq.] 63. κλίσεις] κλήσεις A, mox κοσμικαὶ ABE, κοσμικαίνας cell.: κλίματα κοσμικά Kusterus, κτίσεις κόσμου 'Eschenbachius.] νεωτευτικὰ (sive νεοτευτικὰ) Eschenbachius, νεοτευτικὰ v, neutrum placet Bernhardy.] ῥαψωδία A.] 67. λιθικά excidisse vidit Bernhardy: aut verba ἐν — γλυφῆς suo loco mota esse et ad aliud carmen, Hierostolica fortasse, pertinere, aut duo fuisse poemata communi τελετῶν nomine, unum Onomacriti, ab antiquo grammatico commemoratum, alterum recentioris auctoris de lapidum sculpturis, a Suida perperam confusa censet Lobeckius p. 377 sq.] λιθικά — ἐστὶ om. Eudocia.] 69. ἢ Bernhardy, καὶ v.] περσίνου AE, περγίνου cell.] 71. εἶναι] εἰσὶν ABE.] 72. Ἡροδίκου] Ἡροδίου O. Muellerus Orchom. p. 18, quod loco Themistii or. 29. p. 349 A. firmare studet Welckerus d. cycl. ep. p. 255.] περινθίου A.] 73. Ἡρακλεώτου BE.] βροντίου BE, βροτίου cell. (hic et infra A).] 74. ὀνομαστικόν A, ὀνομαστικά cell., ὀνομαστικῶν Lobeckius p. 355.] θεογονίαν ἐπη, ας add. A.] 75. ἀμοκοπίαν] ἀμοκοπίαν addito αἰ supra i A, ἀμμοκοπίαν Eudocia, ἀνεμοκοπίαν Fabricius, ἀμνοκοπίαν Eschenbachius, ἀμνοσκοπίαν aut ἀστροσκοπίαν Lobeckius p. 361.] ἐπικῶς] in hoc voc. latere ἐπη cum nota numeri versuum suspicatur Lobeckius p. 355.

καταζωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικόν καὶ φυσικά, ἃ Βρον-
τίνου φασίν.

ΜΑ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΟΥ.

Ὅρφεὺς Καμαριναῖος, ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς
ᾗδου κατάβασιν.

ΜΒ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΙΚΟΝΑΙΟΥ.

Ὅρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, 180
ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαῖς
πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιάν, ἐπι-
γράμματα, ὕμνους.

ΜΓ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΟΥ.

Ὅρφεὺς Κροτωνιάτης, ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ συν-
εἶναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ε' βιβλίῳ τῶν⁸⁵
γραμματοικῶν. Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

ΜΔ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΟΔΡΥΣΟΥ.

Ὅρφεὺς Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ
γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

ΜΕ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀθηναῖος, ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ
Βοιοῦς, οἱ δ' Ἰοκλείους φασὶ καὶ Μετανείρας, οἱ δ' Ἐρμού. 90
γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημονόην, κατὰ δ' ἄλλους
καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιάν εἰς ἔπη, ε, Ἀπόλλω-
νος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς ἔπη, γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος
φωνὰς καὶ λόγους ἔπη, ε, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος ἔπη
, α, Λητοῦς πλόκαμον.

95

176. καταζωστικόν E. | XLI—XLIV. cf. Eudoc. p. 319 sq. | 79. κατάβασιν] κατάβασιν τοῦ Θρακῆος Ὅρφεως Eudocla. | XLII. 80. Κικοναῖος m Eudocla, Κικοναῖος v. | ἢ Ἀρκάς susp. Bernhardy. | 81. γενεῶν E. | 82. πρεσβύτερος ABE, πρεσβύτερος ὢν cell. | δὲ add. A. | XLIII. 84. ὄν] ὃς A. | 85. ε' om. BE. | 86. δεκαετηρίδα A, δεκαετηρίας E, δεκαετηρίαν cell., δωδεκαετηρίαν Lambeclius. | XLV. cf. Eudoc. p. 356. | 89. Ἀθηναῖος Kusterus, Ἀθήνησιν v. | 90. βοιοῦς BD, βοιοῦς cell. | 94. λόγον καὶ φωνὰς BE: Ἐρ. γονὰς adscripta Grynovius.

MF. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός.
 ἦν δ' οὗτος ἀνεπίδὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός.
 ἔσχε δ' εὐφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὐρε-
 τῆς γέγονε τοῦ ζ' στοιχείου καὶ τοῦ θ' καὶ τοῦ φ' καὶ τοῦ χ',
 200 ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.
 τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφρανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπο-
 γόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον
 αὐτὸ τοῦτο πεποιθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου μνή-
 μην ποιήσασθαι.

MZ. ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΥ.

5 Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπὼν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ
 Ζήνωνα τὸν βασιλέα, ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυ-
 ρικὰ καταλογάδην.

MH. ΠΑΝΟΛΒΙΟΥ.

Πανόλβιος, ἐπὼν ποιητής, ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς
 Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν, καὶ πρὸς Ἐρῴθριον καὶ
 10 πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ κόμητα, καὶ εἰς Ἀφθόνιον κό-
 μητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

MΘ. ΠΑΝΥΑΣΙΑΔΟΣ.

Πανύασις Πολυάρχου Ἀλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος
 καὶ ποιητής ἐπῶν, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγεν.

XLVI. cf. Eudoc. p. 356. || 196. κλυμένης B, λιμένης E, κλειμένης cett. || 97. ἦν
 δ' οὗτος et ἔσχε — ποιητικὴν καὶ om. A. || 98. καὶ alterum om. C. || 99. γέγονε om.
 A. || θ' Kusterus, π v. || 202. ὑπολαμβάνω — ποιήσασθαι ex 2 Pariss. Kuste-
 rus, καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμήρου A, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι cett. || 3. τοί-
 του add. C. || LXVII. cf. Eudoc. p. 357. || 5. πανοπλίτης B, πανοπλίτης E. ||
 6. ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν καταλογάδην, Ἰσαυρικὰ inverso ordine scribendum
 esse vidit Bernhardy. || XLVIII. cf. Eudoc. p. 357. || 9. Ἐθέριον Eudocia. ||
 XLIX. cf. Eudoc. p. 357. tractant Naekius Choeril. p. 17 sq., Heysius quaestl.
 Herod. p. 12 sqq., Tzschirnerus Panyas. fr. p. 7 sqq. || 12. Πολυάρχου — ἰστό-
 ρησαν om. A. || τερατοσκόπος] hoc pertinere ad alterum Panyasidem, philoso-
 phum, visum est Fabricio. || 13. ὃς] οὗτος V. || ἀνήγαγε V.

Δούρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου²¹⁵ τοῦ ἱστορικῆς ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δ' Ἡρόδοτος Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δ' οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ροιώ, τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οἴᾳ Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν²⁰ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δ' ὑπὸ Λυγδάμωδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμηρον, κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ἰδ' εἰς ἔπη, θ', Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς²⁵ Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ'.

N. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιός, υἱὸς Θεστορος, ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὀμήρου δ' ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θεστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεων.]

ΝΑ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΜΕΙΡΑΙΟΥ.

Πείσανδρος Πείωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος³⁰

214. Δούρις] cf. Hulleman Durid. fr. p. 156 sq. | Δούρις — ὁ δὲ Πανύασις om. Eudocia. | 15. δὲ om. B*V. | Ἡρόδοτον Wesselingius disa. Herod. p. 9, Ἡρόδοτος v: ὁμοίως καὶ Νυμφόδωρος (vel Ἡρόδωρος), Θούριον δὲ Tzschirnerus p. 11. | 16. ἐξάδελφος] ζ' δὲ V. | 17. Ἡρόδοτος δὲ m. | Λύξου] ξύλου V. | τινὲς — Περσικῶν om. V. | 18. Ροιώ] Δρυὶ Suid. s. v. Ἡρόδοτος. | Πανυάσιδος] Πολυάρχου Heysius p. 15. | 20. πολλῶν — ἦν om. Eudocia. | καὶ γὰρ ἦν AB, γέγονε γὰρ cett. | 21. ἀνηρέθη δὲ] πανύασις δὲ ἀνηρέθη V, ἀνηρέθη Eudocia. | 22. ἀλικαρνασοῦ *V. | τέταται A. | 23. κατὰ — Ἀντίμαχον om. V. | καὶ post τινὰς om. Eudocia. | 24. ἔγραψεν Ἡρακλειάδα καὶ Ἰωνικὰ καὶ τὰ περὶ κόδρον καὶ νηλέα V, qui post ἔπη ζ' addit: ὁ δὲ πανύασις οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οἴᾳ Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν περσικῶν. | ἰδ'] δ' BE. | εἰς] ὡς Eudocia. | 25. κόδρον καὶ νηλέα A et ex parte V, κόδρου καὶ νηλέως cett. | τῆς Ἰωνικῆς Heysius l. l. p. 13. | L. cf. Eudoc. p. 357. | 29. οὗτος — μεταμορφώσεων, nisi quod μεταμορφώσεως, ex A add. Kusterus, suspecta Fabricio bibl. gr. 3. p. 309 unclis inclusit Bernhady tanquam ex v. Νέστωρ huc pertracta. cf. Meinekii Anal. Alex. p. 270. | LI. cf. Eudoc. p. 357.

ἀπὸ Ῥόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρωόμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκληαν. ποιή-
 235 ματα δ' αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'· ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικεν. τὰ δ' ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τ' ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

NB. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

Πείσανδρος Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαράνδης ἢ
 40 Λυκάνιος, γεγονώς ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιός καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δὲ ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡραϊκῶν θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ε', καὶ ἄλλα καταλογάδην.

NG. ΠΕΡΣΟΥ.

Πέρσης Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφός Ἡσιόδου τοῦ
 45 ποιητοῦ.

NA. ΠΙΓΡΗΤΟΣ.

Πίγρης Κάρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφός Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

231. Κάμειρος — Ῥόδου om. E. || πόλις] τ πολί V (τὸν πολιῶν legit Gronovius). || καὶ τινες — ἐνθα om. A, καὶ τινες — Διόκληαν om. Eudocia, quae pergit φέρεται αὐτοῦ ποιήματα. || 33. δὲ καὶ] δὲ V. || Ἡσιόδῳ B. || 35. τὰ] τὰ τοῦ Eudocia. || 36. πρῶτος] οὗτος πρῶτος A, qui om. τὰ δ' ἄλλα sqq., ut et Eudocia. || 37. νόθα αὐτοῦ *Vm, αὐτοῦ νόθα celt. || 38. Ἀριστέως] Aristeam significari censet Bernhardy. || LII. cf. Eudoc. p. 358. || 39. νέστορος A. || Λαράνδης ἢ om. A. || 40. Λυκάνιος ABVE, Λυκάνιος m, Λυκάων Eudocia, Λυκάονιος Gaisfordus: ἐν Λυκίας pro ἢ A. Kusterus. || 41. ἐποποιός sqq. om. A. || ἱστορίαν om. V. || 42. Ἡραϊκῶν Eudocia et Zosim. hist. 5, 29. p. 461 Reitt. || 42. ε'] ἔ Pariss. duc Kusteri et B. || LIII. 44. ἐποποιός] γεωπόνος Ruhnkensius ep. crit. 1. p. 80. quoniam nec sequi licet nec refutare. Bernhardy. || LIV. cf. Eudoc. p. 358. || 46. Πίγρης AV. || ἀλικαρνασσοῦ A*V. || 48. ἐλεγείων A.

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης. 250
 ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργέτην καὶ
 Βατραχομουμαχίαν.

NE. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ
 ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θανμα-
 στήν τινα δύναμιν ἔχουσα. 55

NF. ΠΙΑΝΟΥ.

Ῥιανός, ὁ καὶ Κρής, ὢν Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρή-
 τος). τινὲς δὲ Κεραίτην, ἄλλοι δ' Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας
 αὐτὸν ἰστόρησαν. οὗτος δ' ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον
 φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματι-
 κός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐξάμετρα ποιή- 60
 ματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.

NZ. ΣΙΒΥΛΛΩΝ.

Σίβυλλα Δελφίς, ἥν καὶ Ἀρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε
 δ' αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν. —
 Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δέ τινες Ἀριστο-
 κράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δ' ἄλλοι Κριναγόρου, ὡς δ' Ἐρ- 65

249. Ἀχιλῆος] οὐλομένην add. ABm. || 50. γὰρ σὺ Eudocia. || 51. μαργα-
 ρίτην BVE. || LV. cf. Eudoc. p. 359. || 53. οὗτος sqq. referenda esse ad Ptole-
 maeum grammaticum ex Phot. bibl. 190. p. 159 A. collegit Meinekius fr. com.,
 gr. 3. p. 210. || 54. ψαλακάνθης ἐπικῶς, ἐν οἷς φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαν-
 μαστὴν δύναμιν ἔχουσα Eudocia. || LVI. cf. Eudoc. p. 371. tractat Meinekius
 Anal. Alex. p. 171 sqq. || 56. Ῥιανός Κρής, γραμματικός ἐκ Βήνης, πόλις δὲ
 αὕτη Κρήτης Eudocia. || καὶ] post hoc voc. Rhiani cognomen quodpiam interci-
 disse monet Bernhardy. || Βήνη] βήνος A. || 57. Ἰθώμης A, εἰθάκης H, ἰθάκης
 cell. || Μεσσηνίας] μέσης G. || 58. οὗτος — Ἐρατοσθένους] γέγονε δὲ σύγχρονος
 Ἐρατοσθένους Eudocia. || 59. δὲ om. *V. || 60. ἐξάμετρα Meinekius l. 1. p. 175,
 ἐξαμέτρῳ Toupus Emend. in Suid. 2. p. 135, ἐμέτρως ABVEGH, ἔμετρα cell. ||
 61. δ'] εἰ' ex Etym. M. p. 153, 4 Vossius d. hist. gr. 1, 17. p. 150. Bernhardy
 haec a studiosis hominibus ascripta videntur. || LVII. cf. Eudoc. p. 383, Schol.
 Plat. Phaedr. p. 315, Cramer Anecd. Paris. 1. p. 332 sq. || 64. λαμίας BVE,
 λαμίας cell. || 65. Ὑδάλης AB, ὕδωλης cell.

μικρος Θεοδώρου, Ἐρυθραία παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάτοι, νῦν δ' αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθέν προσηγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δ' αὐτὴν Σικελίην, ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιθίαν, ἄλλοι δὲ Ροδίαν, 270 ἄλλοι δὲ Λίβυσσαν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν. — Σίβυλλα Ἐλισσα ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν. — 75 Σίβυλλα Κολοφωνία, ἣτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὕτη μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα. — Σίβυλλα Θετταλή, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου. — Σίβυλλα Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τινων Σάρυσις, ὑπὸ δὲ τινων Κασσάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. 80 καὶ αὕτη χρησμούς. — Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. — Σίβυλλα Χαλδαία, ἡ καὶ πρὸς τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, ἡ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη 85 προειρηκέναι, ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ιστορήσας, ἡ περὶ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν αὐτῇ, πλην ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία καὶ περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δ' οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρί- 90 σκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδος ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων καὶ ἀπειρῶν γραμματικῆς. ἅμα γάρ

267. βάτοι A, Βάττοι v. | 68. προσηγορεύονται AV. | 69. Σαρδιανήν Eudocia et ex Ael. var. hist. 12, 35 et Schol. Arist. Av. 962 Kusterus, σαρδίνην E, σαρδώνην B, γὰρ δάνην V, Σαρδάνην v. | γεργιθίαν ABVE, γεργηθίαν cett. | 70. ἔδοξαν E. | 71. μετὰ τὴν Τρωικὴν ἄλωσιν Kusterus, et sic Eudocia. | 73. τρίγωνος A, τριγῶνα E. | αἰείδος m. | πρῶτον A. | 74. Ἐλισσα] Ἐλισσα Eudocia, Λίβυσσα Hemsterhusius. | 75. καὶ post ἐκλήθη add. A. | 78. Φρυγία ex libris Pariss. revocavit Kusterus. ἡ φρυγία E. | 79. σάρυσις AV, Σάρβις v. | κασσάνδρα ABE, κασάνδρα cett. | ταραξάνδρα A. | 82. ἑβραΐα V. | 83. γένους τοῦ om. BE. | 84. ἡ — προειρηκέναι V, ἡ περὶ τῶν (sed περὶ τῶν om. A.) κατὰ ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προειρηκνῖα cett. | 89. εὐρίσκονται καὶ ἄμετροι A, καὶ ἄμετροι εὐρίσκονται cett. | 92. γινομένων V. | γραμματικῶν A.

τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαιοντο ἡ τῶν λαχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ ἡ διάνοια σκάζουσα· εἶτε καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ 295 τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. ὅτι ὁ πατήρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρμάνθη. — Ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα ἡ Αἰβυσσα. 300 τρίτη ἡ Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη ἡ Ἐρυσθαία, ἡ περὶ τοῦ Τρωικοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμάλθεια ἢ Ἡροφίλη. ὀγδόη Ἑλλη- 5 σποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῶ περὶ τὴν πολέμην Γεργίτιον, αἱ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγγανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τιγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δ' ὡς ἡ Κυμαία θ' βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ 10 τῆς αὐτῆς βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων, καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκανσε βιβλία β'.

NH. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Σιμωνίδης Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς

293. ἐπινοία F. || 94. καὶ ante οἱ et post εἶτε, item 96. τῶν add. AV. || 96. αὐτῆς ABVE, cett. αὐτῆς, εἶτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἷτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφητεῖδος εἰρημένων καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήμασαν. || ὅτι — Ἐρμάνθη huc transposui, leguntur v post ἐπὶ v. 263. || 300. ἡ ante Αἰβυσσα om. V, ante Δελφίς A et saepe in seqq. || 1. Δελφοῖς] δοῖς A, || 2. Κιμμερία] ἐρημία Schol. Plat. || περὶ V, πρὸ v. || 4. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardy Eratosth. p. 86. || 5. Ἀμάλθεια Schol. Plat., ἀμαλθία AV, Ἀμαλθαία v. || ἢ AV, καὶ v. || Ἡροφίλη Paus. 10, 12, Ἐρωφίλη et infra Ἐριφύλη Schol. Plat., Ἱεροφίλη Anecd., Ἱεροφίλη v. || 6. Μαρμισσῶ Schol. Plat., ubi Μαρησῶ BVE, γεργίτιον cett., Γεργετίωνα Schol. Plat. || αἱ — ἐτύγγανον] ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ αὕτη τῆς Τρωίας ἐτύγγανεν Schol. Plat. || 8. ἐνάτη A, ἐννάτη cett. || 9. τιγουρτία ABV, Τιγούρη Anecd., τιβουρτία cett. || ἀβουναία ABVE Anecd., ἀλβουναία cett. || 10. ἰδίων om. A. || προσεκόμισε AV. || 11. τῶν om. V. || LVIII. et LIX. cf. Eudoc. p. 383.

Αὐλῶα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφι
315 γενείας α'.

ΝΘ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

Σιμωνίδης Μάγνης, Σιπύλου, ἐποποιός, γέγονεν ἐπ' Ἀν-
τιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου
τοῦ μεγάλου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ
τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἐφθειρεν.

Ξ. ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ.

20 Σωτήριχος Ὀασίτης, ἐποποιός, γαγονῶς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.
ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικὰ ἦτοι Διονυσιακὰ
βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατ'
Ἀριάδην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλε-
ξανδριακόν (ἔστι δ' ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, ὅτε
25 Θήβας παρέλαβε), καὶ ἄλλα.

ΞΑ. ΤΙΜΑΧΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δειπνῶν ἀναγραφὰς πεποιήται
ἐν βιβλίοις α' δι' ἐπῶν, καὶ Νουμίνιος ὀψαρτυτικῶν, καὶ
Ματρείας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἠγέμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς
Φακῆ, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαριστοφάνειος ὁ ὀψαρτυτι-
30 κας λέξεις συναγαγών, καὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου, ἀφ' οὗ
καὶ Φιλόξενειοι πλακοῦντες.

ΞΒ. ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΥ.

Τριβωνιανὸς Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων,
ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολε-

316. Σιπύλου] ἀπὸ Σιπύλου Melnekius Anal. Alex. p. 401. || γέγονεν] γέγραπεν A, qui om. κληθέντος — μεγάλου. || 17. τοῦ μεγάλου et τὴν om. V. || 19. αὐτῶν] αὐτοῦ v. || ἐφθειρε ABE, ἐφθειραν v. scilicet hic non Magnus fuit Antiochus, sed primus eiusdem nominis, Soter. correxerat iam Cuperus Obs. 4, 11. || LX. cf. Eudoc. p. 384. || 20. Ὀασίτης Gyraldus d. poet. hist. dial. 4. atque alii, ὀασίτης A, ὁ ὀασίτης cell. || 24. ἱστορία ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνης A, ἀλεξάνδρου τ. μ. ἱστορία cell. || LXI. excerpta haec sunt ex Athen. I. p. 5. A. || 27. ὀψαρτυκῶν V, ὀψαρτυτικῶν A. || 28. ματρείας BE, ματρεῖος (adlecto e supra o) A, μαστρείας cell., Μάτρων Schweighauserus in Athenaeo. || 29. ψευδαριστοφάνιος V. || 30. λευκαδίου ABV, κλανδίου cell. || LXII. 32. σιδήτης AV.

μαίου κινδύνα, συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἀρμονιακοῦ δια-
θέματος, εἰς τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα, εἰς τοὺς τῶν πλα- 338
νωμένων οἴκους καὶ διὸ ἐκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα, εἰς τοὺς καδ'
πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κή τοὺς ῥυθμικοὺς, μετα-
φρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, διάλογον Μακε-
δόνιον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν
βιβλίοις γ', ὑπακτικὸν καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτο- 40
κράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς
ἐπικῶς.

ΞΓ. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ.

Τρυφιόδωρος Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν,
ἔγραψε Μαραθωνιάκᾳ, Ἰλίου ἄλωσιν, τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν,
Ὀδύσσειαν λειπογράμματος (ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσεῶς 45
καμάτων καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ), καὶ ἄλλα. —
Τρυφιόδωρος διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν, παράφρασιν τῶν
Ὀμήρου παραβολῶν, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΞΔ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΠΤΙΤΟΥ.

Χριστόδωρος Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπ-
του, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως 50
χρόνων. ἔγραψεν Ἰσανρικά ἐν βιβλίοις ε' (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαν-
ρίας ἄλωσιν τὴν ὑπ' Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην),
πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ', πάτρια Θεό-
σαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κέ', πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις
περὶ Ἠλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἀφακα), πάτρια Μιλή- 55
του τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, πάτρια Ἀφροδισιάδος,
ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλμάτων, καὶ ἄλλα πολλὰ.

ΞΕ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Χριστόδωρος Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἱερωτικά

334. ἀρμονικοῦ BE. || 35. πολεύοντα, uti correxit Hemsterhusius, AV, πο-
λετεύοντα cett. || 37. κή τοὺς add. ABVE. || 40. ὑπακτικὸν V. || LXIII. 44. Ἰλίου]
ιουλίον V. || 48. περιβολῶν V. || LXIV. cf. Eudoc. p. 436. || 53. πάτρια — πολλὰ]
ἐπιγράμμάτων βιβλία γ', ἐπιστολῶν δ', ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλ-
μάτων, πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως cett. eodem ordine Eudocia. || 54. ἐπι-
κῶς add. ABE. || 55. ἀφακα AE, ἄλφακα cett. || 57. ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίπ-
που Kusterus. || LXV. cf. Eudoc. p. 437.

δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμά καὶ
360 Λαμπανοῦ.

ΞΦ. ΧΟΙΡΙΛΟΥ.

Χοιρίλος Σάμιος· τινὲς δ' Ἰασέα, ἄλλοι δ' Ἀλικαρνα-
σσία ιστοροῦσι, γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις,
ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν Ὀλυμπιάδι οὐ νεανίσκον ἤδη εἶναι,
δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὖειδῇ πάνυ τὴν
65 ὥραν, φυγεῖν τ' ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ιστορικῷ παρε-
δρεύσαντα λόγων ἐραστῆναι (οὐ τινες αὐτὸν καὶ παιδικὰ γε-
γονέναι φασίν), ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν
Μακεδονίᾳ παρ' Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ
ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος
70 κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου
ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· Λαμακά, καὶ ἄλλα τινὰ ποιή-
ματα αὐτοῦ φέρεται.

ΞΖ. ΩΛΗΝΟΣ.

Ὡλήν Λυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός, μᾶλλον
δὲ Λύκιος ἀπὸ Εἰάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυί-
75 στωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

ΞΗ. ΛΙΣΩΠΟΥ.

Λίσωπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός, Εὐγαίων δὲ Μεσημβριανὸν
εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαῖα Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἐστὶν
εὐρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ

359. ἀναργύρων] μαρτύρων Kusterus. || LXVI. cf. Eudoc. p. 437. tractat Naeklus Choeril. p. 21 sqq. || 61. Χοιρίλλος Eudocia. || Ἰασέα] Ἰσεὺς Eudocia. hic allus est. || ἀλικαρνασία EC. || 63. ἤδη et mox πάνυ om. C. || 65. παρεδρεύ-σαντι Em. || 66. τινες] τινος v. || 67. ποιητικὴν C. || 68. τῷ om. E. || αὐτοῦ C. || 69. τὴν — ἐψηφίσθη ducta sunt ex Hesych. Miles. p. 58 Or. || 70. χρυσοῦ C. || 71. καταγινώσκεσθαι B. || τινὰ om. C. || LXVII. 73. ὑπερβόρειος (?) AC. || 74. Καλλίμαχος] hymn. in Del. 305. || 75. ἐν om. E. || λυκίαν E. || LXVIII. 76. σαρδιανός A. || Εὐγαίων Meinekius Anal. Alex. p. 61, Εὐγαίων Caperus Obs. 4. p. 56, Εὐγαίων v, quod tuetur Welckerus Mus. Rhen. 1839. p. 370, 12. || Μεσημβριανὸν Kusterus, μεσημβριανός libri, praeter unum Kusteri Paris., qui μαρμαριανόν. || 77. κοτυαῖα V, κοτύα BEm.

φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου· ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς μ' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῇ συμβάντα ἐν 380 βιβλίοις β'. μᾶλλον δέ τινές φασὶ τὸν Αἰσωπον ἀποκρίματα γεγραφέναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν κατὰ τὴν νδ' ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὗτινος 85 καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἐταίραν γενομένην, Θρᾷσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σακφοῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ.

ΞΘ. ΒΑΒΡΙΟΥ.

Βαβρίας ἢ Βάβριος. μύθους ἦτοι μυθιάμβους. εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπέων 90 μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα, ἥγουν τοὺς χωλιάμβους.

379. πρὸ] πρὸς Bernhardy, οὐ πολὺ πρὸ Schultzius Appar. ad annal. crit. rer. gr. p. 24. [ὃς μεσοῦν] sic libri, nisi quod μεσοῦν E, om. Parisinus Brequignii, trium litterarum lacunam post μεσοῦν habet m. ὥστε βιοῦν αὐτὸν Kusterus, ὃς μεσοῦσης omisso ἐπὶ et sublata post ὀλυμπιάδος distinctione Scaliger in Euseb. p. 93, γεγονὼς μὲν οὖν Clinton fast. hell. 1. p. 213, testem aliquem latere, qui in eandem sententiam tradidisset, consult Bernhardy. [80. δελφικοῖς BE. [83. αὐτῶν] ἀστῶν Jacobsius Animadv. in Eurip. p. 25. [85. λυδοῦ A. [88. αὐτῆς] αὐτοῦ BVE. [LXIX. 90. χωλιάμβων B*V et pr. m. E, χολιάμβων V, χαριάμβων A, χοριάμβων m. [91. μετήγαγεν E.

BIBΛION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΟΙ ΛΥΡΙΚΩΝ.

Α. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

ά. Ἐκ τοῦ Εὐσταθίου τῶν Πινδαρικῶν παρεκβολῶν
προλόγον.

— (25) Ἐπιμεμέλῃται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους
ἀναγραφὴν ὁ Πίνδαρος τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἐτέ-
ρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοκέφαλοι.
ἐκ ταύτης οἱ τοῦ σοφοῦ τοῦδε γενέτορες, πατήρ μὲν Παγών-
5 δας (ὀνοματικῶς τύπων Βοιωτῶν κατὰ τὸ Ἐπαμεινώνδας,
Κρεώνδας), κατὰ δὲ τινὰς Δαϊφάντου ἢ Σκοπελίνου αὐλητοῦ
καὶ Μυρτοῦς. ὃς δὴ Σκοπελῖνος τὴν αὐλητικὴν διδάξας τὸν
παῖδα, ἐπεὶ φασιν εἶδεν αὐτὸν μέλζονος ἕξως φύντα ἤπερ
ὑπ' αὐτῷ τελειωθῆναι, παρέδωκεν εἰς μάθησιν μελοποιῶν, τῷ
10 περιγεδομένῳ Λάσῳ τῷ Ἑρμονεῖ, παρ' ᾧ ἐπαιδεύθη τὴν λυ-
ρικὴν. ἔνιοι δὲ τὸν αὐτὸν ἔφασαν δυνωυμίας λόγῳ Σκοπε-
λῖνον καὶ Δαίφραντον λέγεσθαι, ἄλλοι δὲ πατέρα Πινδάρου
εἶτε πατρῶν τὸν Σκοπελῖνον εἶπον γενέσθαι. εἰσὶ δ' οἱ καὶ
οὐ Μυρτώ, ἀλλὰ Κλεοδίκην ἢ κατὰ συναίρεσιν Κλειδίκην
15 μητέρα τῷ Πινδάρῳ ἀναγράφουσι, γενομένην ἐπὶ ἄρχοντος
Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγνήται

I. 1. 3. οἱ Κυνοκέφαλοι] antiquis constanter appellatur αἱ Κυνοσκε-
φαλαί. || 6. κατὰ — Μυρτοῦς] in his allucibi ἢ excidisse suspicatus est Tafel-
lius. || 12. πατέρα] πατρῶν Schneidewinus praef. ad Pind. p. LXXII. ||
16. Ἀβίωνος] ἁ Βίωνος (i. e. ἐπωνύμιον Β., quod inauditum est, nec ipsi auctori
valde placuit) sive potius simpliciter Βίωνος Tafelius. vid. ad vit. III. extr.

ὀμιλήσας καὶ ἀποτάμενός τι καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφρονίας. τέθνηκε δὲ, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζε, κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη ἑξή, κατὰ δ' ἐπίους π'. ἔσχε δὲ φασὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμήτην, καὶ υἱὸν δὲ Δαΐφραντον, 20 γῆμας Μεγάκλειαν· ὧν δὴ θυγατέρων μέμνηται καὶ ἐπιγράμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

ἦ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμήτης λιγύφρωνοι

ἔκλαυσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θυγατρεις,

Ἀργόθεν ἦμος ἱκόντο, κομίζουσ' ἐνδοθι κωσσοῦ

25

λείπων' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

ἐν ᾧ δὴ ἐπιγράμματι οὐ δηλουμένου τοῦ πῶς ἐν Ἀργεὶ θανόντων ὁ Πίνδαρος εἶτα εἰς τὴν πατρίδα ἐκεῖθεν ἐκομίσθη, ὅμως ἔστιν ὑπονοῆσαι, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τινα Πελοποννήσιον ἀγῶνα καὶ θανὼν κατ' αὐτὸ τὸ Ἀργος ἀπεδόθη ἐκεῖθεν τῇ πατρίδι 30 νεκρός. τῷ δὲ ῥηθέντι υἱῷ Δαΐφραντῳ καὶ δαφνηφορικὸν ἄσμα γράψαι λέγεται ὁ πατήρ, ὃς φασὶ καὶ Σιμωνίδου ἤκουσε, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὢν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. (26) εἰπεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπέβαλε Πίνδαρος τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσ- 35 βυτέρου. τῶν αὐτῶν γοῦν μέμνηται ἀμφοτέρου πράξεων. ἀλλὰ καὶ παρ' Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράντῳ ἄμφω ἐγένοντο, ἀποδημήσαντες δηλαδὴ καθ' ἑτέρας καὶ αὐτοὶ σοφοὺς εἰς τὴν Σικελίαν. καὶ μὴν πρὸς τὸ ἱστορηθὲν τοῦτο διαφέρεισθαι δοκεῖ τὸ περιφερόμενον· λέγεται γὰρ ὅτι Πίν- 40 δαρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί Σιμωνίδης μὲν πρὸς τοὺς τυράννους ἀπεδήμησεν εἰς Σικελίαν, αὐτὸς δ' οὐκ ἐθέλει, ἔφη, δεῶτι βούλομαι ἐμυτῷ ζῆν, οὐκ ἄλλῳ. (27) ᾄδεται δὲ καὶ ὥς

18. Περσικὰ] hoc si sanum, totum illud ὅτε — ἤκμαζε transponi malim post Ἀβίωνος. sed Thomas quoque eadem eodem ordine habet. || 20. διόφραντον B. || 23. cf. vit. II. extr. et Anthol. Pal. t. 3. p. XCIX. || 24. Πινδαρίου θυγατρεις dedi ex emendatione Ungerl Theb. parad. 1. p. 128 (cf. Schneidewin. Ephem. Gott. 1843. p. 1788), qui et Πινδάρει scribi posse monuit (et sic dedit Schneidewinus praef. ad. Pind. p. XCIV): πινδαρίου θυγατρίεις hic et vit. II. libri: Πινδαρον αἱ θυγατρεις Schneiderus, priore versu σε pro τε et hic Πινδαρε θυγατρίεις Meinekius delect. post. anthol. p. 289, Πινδαρον ἔκλαυσαν θυγατρίεις πινυταὶ cum Gerharde Boeckhius atque alii. || 25. κομίζουσ'] duatam restituit Boeckhius, κομίζουσ' libri. || 30. Θῆ ἐκεῖθεν in ras. habet B. || τῇ add. Hermannus. || 43. ᾄδεται] malim λέγεται.

εὐσεβὴς ἦν, τιμῶν Πᾶνα καὶ Ῥίαν καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ ὅτι
 45 κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν ἡμῶς τὴν ἡλικίαν. διὰ δὲ
 τὸ θεοφιλὲς δόξαι καὶ τιμῆς πολλὴν περιουσίαν ἔσχεν ἐν
 Ἑλλήσιν. Ἀπόλλων γοῦν οὕτω φασὶν αὐτὸν ἐφίλει, ὥς καὶ
 μαρίδα λαμβάνειν ἐκ τῶν θυομένων ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἱερέα δὲ
 βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις „Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ,“
 50 ἢ καὶ ἄλλως „Πίνδαρος ἔτω ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ.“ κατὰ
 δ' ἄλλους ἐν Δελφοῖς κλείειν ὁ νεωκόρος μέλλων τὸν νεὼν
 κηρύσσει καθ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσσοποιὸς παρίτω πρὸς
 τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἐορτῇ
 ἐγεννήθη, ὥς δηλοῖ καὶ αὐτὸς εἰπὼν, πενταετηρὲς ἐορτὰ
 55 βουνομποῖός, ἐν ᾗ πρῶτος ἐβάσθην ἀγαπατὸς ἐν σπαρ-
 γάνοις, ὃ ἐστὶν ἐλέχθην, ὥς ἀπὸ τοῦ βάζω, ἢ καὶ ἄλλως
 εὐάσθην, εὐφημῆθην, ὥς ἀπὸ τοῦ εὐάζω. λέγεται δὲ καὶ
 ὅτι ὁ Παν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος ὤφθη ἄδων
 παιᾶνα Πινδάρου. διὸ καὶ αὐτὸς ἔσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν
 60 αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὐ ἀρχή, ὦ Πάν, [Πάν,]
 Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. τῇ
 ἱστορίᾳ δὲ ταύτῃ μαρτυρεῖ καὶ ἐπιγράμμα παλαιὸν ἐκείνου·
 νεβριῶν ὅποσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σείτο χέλυσ.
 65 οὐδὲ μᾶτην ἀπαλοῖς περὶ χεῖλεσιν ἔσμός ἐκαῖνος
 ἐπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σείτο μέλι.
 μάρτυς ὁ Μαινάλιος καρόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
 τὸν σέο καὶ νομίῳ λησάμενος δονάκων.
 λέγεται δὲ καὶ ὡς Δημήτηρ ὄναρ ποτ' αὐτῷ ἐπιφανεῖσθαι
 70 ἐμέμψατο, εἰ μόνην θεῶν αὐτὴν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ καὶ εἰς
 αὐτὴν ἐποίησεν, ἀρξάμενος οὕτω, πότνια θεσμοφόρε, καὶ
 βωμὸν δ' ἀμφοῖν πρὸ τῆς οἰκίας ἰδρύσατο. Χαμαιλέων δὲ

55. rectius vit. II. εὐάσθην et ὑπὸ σπαργάνοις, sed ἐν esse potuisse
 pro ἐν suspicatus est Schneldewinus. cf. Boeckh. fragm. 205, Bergkii poet.
 lyr. gr. p. 272. fr. 170. [60. vid. Boeckh. Parthen. fr. 63, qui alterum Πάν
 deleuit ex Schol. Pyth. 3, 77. cf. Bergkii fr. 62. [63. Antipatri sub nomine
 exstat in Anthol. Planud. 2. p. 718 Jac. [65. ἀπαλοῖς Bruncckius, ἀπαλός libri.]
 περὶ — ἐκαῖνος] ξουθός περὶ χεῖλεσιν ἔσμός Planudes. [69. Δημήτηρ] Proser-
 pinam appellat Paus. 9. 23, 2. [71. πότνια] hymn. fr. 12. cf. vit. II. [72. Χαμαιλέων] cf. Athen. 13. p. 573 C.

φασι καὶ Ἰστρος ἱστοροῦσιν, ὡς περὶ Ἑλικῶνα θηρῶντος
αὐτοῦ καὶ καμάτῳ κατενεχθέντος εἰς ὕπνον μέλισσα τῷ
στόματι προσκαθίσασα κηρία ἐνέθετο· οἱ δ' ὄναρ φασὶν 75
ἰδεῖν αὐτόν, ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρης αὐτῷ γέγονοι τὸ
στόμα. καὶ οὕτως οἰωνισάμενος ἔπειτα εἰς ποιητικὴν ἐτράπη,
καθηγησαμένων αὐτῷ τοῦ μαθεῖν ἢ τοῦ Λάσου, ὡς εἴρηται,
ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους ἢ Ἀπολλοδώρου, ὃν φασι καὶ
προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι 80
τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι, τὸν δ' εὖ τὸ πιστευθὲν
διακοσμήσαντα περιβοηθῆναι. τινὲς δέ γε, ὡς κατωτέρω
ῥηθῆσεται, τὸ σημεῖον τῆς μελίσεως παιδὶ νεωτάτῳ ἔτι ὄντι
Πινδάρῳ ἐπιγενέσθαι ἱστοροῦσιν. ὅτι δ' ἐν παλαιῷ ἐπι-
γράμματι κεῖται γοργῶς μῆμα τοῦ μελισσειοῦ τοῦδε κηρίου, 85
δεδηλωται ἀνωτέρω. (28) ἐχθρὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλή-
λοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που, ὦ ται
λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλεις Ἀθῆναι, κατὰ δέ τινες ἐπεὶ
ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθῆνας, ἐξημίωσαν αὐτόν
Θηβαῖοι, αὖ δραγμαῖς, αἷς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς 90
φιλαττικῷ. λέγεται δέ καὶ ὡς Λάκωνες ἐμπρήσαντές ποτε
Θήβας κατὰ μάχην, ἧς ἦρχε Πανσανίας ὁ σπῶν βασιλεὺς,
ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ ἰδόντες ἐπιγεγραμ-
μένον τὸ „Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε.“
τοῦτο δέ φασι καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα πεποίηκε· καὶ 95
αὐτὸς γὰρ ἐμπρήσας Θήβας ἐφύλαξε τὴν οἰκίαν, ἣ καὶ εἰς
πρυτανεῖον ὕστερον ἀπετελέσθη. (29) φέρεται δέ λόγος καὶ
θεωροῦς ποτε ἀπρόντας εἰς Ἀμμωνος αἰτῆσαι Πινδάρῳ οἶα
φίλῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον, καὶ θανεῖν αὐτόν ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ. τοῦτο δέ πάντως καὶ θανάτου ἐστὶ σέμνωμα 100
ὡς κολουόντος τὴν ἐν κακοῖς μακροτέραν βιοτήν· ὃ δὴ καὶ
ἐπὶ τῶν κτισάντων τὸν Πυθοῖ ναὸν ἱστορεῖται, οἱ τὸ ἔργον

73. Ἰστρος] adde fragmentis Istri apud Siebelin et Maellerum. || θηρῶντος] θειρῶντος Ungerus l. l. p. 190. de re cf. Paus. 9. 23, 2. || 81. πιστεῦσαι v. || 87. dithyr. fr. 46. αἶ τε λιπαραὶ καὶ ἰστέφανοι καὶ αἰοῖμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. sed ὁ ται coll. Arist. Eq. v. 1334 tunc et Schneidewinus, qui et μεγαλοπόλεις Ἀθῆναι monet Eustathium admiscuisse ex Pyth. 2. init. cf. Bergkii fr. 47, et de re Isocr. d. permut. §. 166. Aesch. Epist. 4. Paus. 1. 8, 4. || 97. φέρεται] cf. Plut. consol. p. 108 sq.

συντετελεικότες θαύματος ἄξιον ὃν καὶ ἀγαθὸν μέγα ἑαυτοῖς
 θύοιεν αἰτησάμενοι, εἴτα ἔωθεν οὐκέτ' ἦσαν ὡς θανάτω
 105 ἀπειληλυθότες. καὶ Κλέοβις δὲ καὶ Βίτων ὁμοία τῆς ὑπὲρ
 ἀγαθοῦ εὐχῆς ἀπώνοντο, ἦνίκα ἑκείνοι τὴν μητέρα ἐπὶ
 ἀμάξης ἐκύνσαντες διὰ μέσης ἀγορᾶς ἐς νεομισμένην ἀμφο-
 τελῇ θυσίαν (οἱ γὰρ ἱεροὶ βύες σὺν παρῆσαν) ἔτυχον μὲν εὐχῆς
 μητρόθεν ὡς ἐπὶ κρείττοσιν, αὐτοὶ δὲ προυκαλέσαντο θάνα-
 10 τον, ὃς αὐτίκα ἑκείνων ἐλάβετο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω παρ-
 ερρίφθω οὐδ' αὐτὰ εἰς κενόν.

(30) Τοῦ δὲ κατὰ Πίνδαρον γένους οὕτω πεζολογικῶς
 προσηνεγμένου φέρεται εἰς αὐτὸν καὶ δι' ἐπῶν παλαιῶν
 ταῦτα, οἷς ἐμψέρονται καὶ τινα ἐπέκεινα τῶν προσηνεγμένων.

- 15 Πίνδαρον ὑπαγόρην Καδμηίδος οὐδεὶ Θήβης
 Κλειδίῃ ἐννηθεῖσα μενεπολέμῳ Δαῖφάντῳ
 γείνατο, ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς παρὰ χώρῳ,
 οὐκ οἶον, ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον εἰδότα θήρης,
 εἰδότα πυγμαχίης τε παλαιμοσύνης τ' ἀλεγεινῆς.
 20 τὸν μὲν ὅτε πλώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ
 εἰσέτι παιδὸν ἔόντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ
 χεῖλεσι νηπιάχοισι τεταιβώσσουσα ποτάτο.
 τῷ δὲ λιγυρθόγγων ἐπέων μελέων θ' ὑποθήμων
 ἐπλετο διὰ Κόρινθα, θεμελίᾳ δ' ὥπασε μύθων
 25 τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλῆος ἐμμορεν ἀνδρῆς,
 ὃς ῥά τε οἱ κατέδειξεν ὁδὸν καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
 εὔτε δ' Ἀλεξάνδροιο Φιλιππιάδαο μενοειῇ

115—145. habent etiam libri R^{ms} GM. | Πίνδαρον Heynius, et sic B et
 cod. Matr. 112. ap. Irtart. p. 446, πίνδαρος cett. | ὑπαγόρην R^{ms} GM. |
 16. Κλειδίῃ Heynius, sed cf. v. 14 atque alia nomina, velut Κλειδικός, Κλει-
 δημος, Κλεισθένης. | δαῖφάντῳ R^{ms} GM. | 17. κεφαλῇ B^{ms} GM. | παρὰ BG,
 περὶ cett. | 18. οἶον B, οἶον δ' M, οἶον γ' cett. | ἐρίτιμον B, ἐρετίμον cett.: ἅμα
 τῷ Ἐρίτιμόν τ' Heynius, ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον' (sc. Ἐρωτίων est apud Suidam)
 Boeckhius, non nescius Ἐρωτίων' poscere analogiam, ἅμα τῷ γε καὶ Ἐρίτιμον
 Hermannus, ἅμα τῷ καὶ Ἐρετίμονα Schneidewinius, malim ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον
 (cf. C. J. Gr. no. 405). | θήρης — ἀλεγεινῆς] θήρην εἰδότα πυγμαχίην τε
 παλαιμοσύνην τ' ἀλεγεινῆς libri, praeterquam quod θήρης et πυγμαχίῳ G et
 in B genitivos eadem manus superscripsit. | 21. ἡ δ' ἐκ Boeckhi libri quat-
 tuor (?). | παιδὸν ὄντα R^{ms} GM. | 25. τοπρῶτον Boeckhius. | 26. ὃς ῥά τε οἱ
 Hermannus, ὃς ῥά οἱ B, εὔτε ῥά οἱ cett. | κατέδειξεν libri. | 27. μενοειῇ R^{ms},
 μενοειῆς cett.

*Καδμείων ἀφίκοντο Μακηδόνες ἄστρα πέρσαι,
 Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἦπατο θεσπιδαιὲς πύρ.
 ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν. ἔτι ζῶντι δ' αἰοιδῶ* 130
*Φοῖβος ἀναξ ἐκέλευσε πολυχρύσου παρὰ Πυθοῦς
 ἦτα καὶ μέθυ λαρὸν αἰεὶ Θήβηνδε κομίζειν.
 καὶ μέλος, ὡς ἐνέκουσιν, ἐπ' οὔρεσιν ἡὔκατος Πᾶν
 Πινδάρου αἰὲν αἶεде καὶ οὐκ ἐμέγηρεν αἰείδων.
 ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρῆσταν* 35
*αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
 τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.
 τῷ Τιμοξείνῃ παρελέξατο, διὰ γυναικῶν,
 ἣ τέκεν Εὐμήτην μεγαλήτορα καὶ Δαΐφρατον,
 Πρωτομάχην δ' ἐπὶ τοῖσιν. ἐμελψε δὲ κύδος ἀγώνων* 40
*τῶν πισύρων, μακάρων παιήσας, ἐν δὲ τε θρήνους,
 καὶ μέλος ὀρχηθμοῖο, θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους,
 ἦδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικάων.
 τοῖος δὲ καὶ τόσσα παθῶν καὶ τόσσα τελέσσας
 κάτθανεν, ὀγδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν.* 45
 (31) Οὕτω δὲ καὶ τούτων ἡσμένων εἰς τὸ τοῦ ποιητοῦ γένος
 οὐκ ἀγλαφύρως, οἱ καλαιοὶ ἔξω τῶν ἐν τῇ Πινδαρικῇ βίβλῃ
 κειμένων γνωμικῶν ἀποφθεγμάτων προσιστοροῦσι καὶ τάδε.
Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, τί πρίονος ὀξύτατον, εἶπε „διαβολή.“
Δελφόσε δ' ἐρωτηθεὶς, τί πάρεστι θύσων, „παῖννα“ εἶπε, 50
μονονουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἑλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι
λόγους τῷ κρείττωσι. πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας ὡς
ἄκαπνα θύουσιν αἰοιδοί. πρὸς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί
οὐ τῷ εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα δίδωσιν, οὐ μόνον εὖ
πράττοντος ἔφη δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πράξαντος. τῷ δὲ πυθο- 55

130. δ' om. R⁴G. || 32. μέθυ BR²M (qui pro ἦτα ex glossemate σπία),
 μέλι cett. cf. Apoll. Rhod. 1, 659. || 33. ἐνέκουσιν Boeckhii libri quattuor. ||
 38. τῷ Boeckhii, τῷ δὲ B, τῷδε aut τῷ δὴ cett. || 41. παίονας R⁴, M in ras. ||
 ἐν δὲ τε θρήνους Schneidewinus, ἐν δ' ἐλεγείους Tafelii, ἀναδεγμένους B,
 ἐνδε.... M, ἐνδεγμένους cett. || 42. ὀρχηθμοῖσι R⁴GM. || 44. παθῶν B,
 παρῶν cett., παρῶν Heynius. || 48. apophthegmata eadem separatim scripta
 habet R⁴, nisi quod 50. post παῖννα omissis reliquis usque ad αἰοιδοί ponit id
 quod erat supra v. 41. ἐρωτηθεὶς — ἄλλῃ. || 55. πράξαντος B, πράξαντος εὖ
 Tafelii, πράξαντος εὖ R⁴.

μένω, διὰ τί μᾶλλον γράφων ἔδειν οὐκ ἐπίσταται, „καὶ γὰρ οἱ ναυπηγοὶ“ ἔφη „πηδαλία ποιοῦντες κυβερναῖν οὐκ οἶδασιν.“ τοῦτο δὲ πως κερτέοικε πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι μὲν τινα σοφιστήν, διὰ τί δημηγορεῖν ἄλλους πρὸς ὄχλον διδάσκων αὐτὸς 160 οὐ δύναται οὕτω ποιεῖν, ἐκείνον δ' ἐνστόχως εἰπεῖν ὡς „καὶ ἡ ἀκόνη ὀξύνουσα εἰς τομὴν τὰ αἰδήρεια ὅμως αὐτὴ τέμνειν οὐ δύναται.“ (32) ὅτι δ' οὐ δεξιὸς ἦν αὐτὸς ἔδειν ὁ Πίνδαρος, ἀλλ' ὑποβολαίᾳ ὅσον εἶχεν ἕτερον τοῦ τοιούτου ἔργου, δηλώσει ἐν οἷς μνησται τις Αἰνείου χοροστάτου· ὃν καὶ 65 δοκεῖ φιλεῖν οἷα ἐπικοσμοῦντα οἰκείᾳ τέχνῃ τοὺς Πινδαρικούς ᾠδὰς ὡς κορυφαῖον χοροῦ ἄριστον. (33) εἰ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Πίνδαρος ἔφη, τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀτελεῖ σοφίας δρέπειν καρπὸν, ἀλλὰ τοῦτό γ' εἰς ψόγον ἂν ἐμπίπτει, ὁποῖος καὶ τῷ κωμικῷ προστέτριπται, ὃς που τοὺς φιλοσόφους διὰ 70 τὸ ἀπράγμονας εἶναι σκώπτει ὡς ἄργους. (34) ποίηματα δὲ πολλὰ γράφει. Πίνδαρος λέγεται, ὃν καὶ φέρονται οὐκ ὀλίγα, οὐ μὴν τὰ πάντα ὑπερμνηματισμένα. εἰσὶ δὲ παιῶνες, διθύραμβοι, προσόδοι, παρθένια, τὰ καὶ αὐτὰ μνημονευθέντα πρὸ βραχέων, ὑπορχήματα, ἐγκώμια, θρηνοὶ καὶ ἐπινίκιοι 75 κατὰ τὴν ἱστορίαν ὥσει, δ, οὓς καὶ ἐπινίκους τετρασυλλάβους φασίν, οἱ καὶ περιάγονται μάλιστα διὰ τὸ ἀνθρωπικώτεροι εἶναι καὶ ὀλιγόμυθοι καὶ μηδὲ πᾶν ἔχειν ἀσαφῶς κατὰ γὰρ τὰ ἄλλα. εἰ δὲ καὶ ὕμνοι λέγονται οἱ αὐτοί, ἀλλ' αὐτὸ παρὰ χρήσεως εἰδός ἐστι, καθ' ἣν καὶ τὸ ὑμνεῖσθαι ἀντιφρα- 80 στικῶς που ἐπὶ ψόγου ἐτέθη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίαις πολυρρόθοις.

β. Βίος Πινδάρου.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς Θηβαῖος ἦν ἐκ Κυνοκεφάλων (κώμη δ' ἐστὶ Θηβαϊκῇ), υἱὸς Λαϊφάντων, κατὰ δ' ἐνίοις Παγώνδα.

157. ποιοῦντες] κατασκευάζοντες R^a. || 56. σοφιστήν] cf. Isocratis vit. II. p. 838 E. || 67. τοὺς — καρπὸν] frgm. inc. 228. breviter tanquam sextum apophthegma refert R^a sic: τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη ἀτελεῖ σοφίας δρέπειν καρπὸν. cf. Stob. floril. 80, 4. Plat. Rep. 5. p. 457 B. || 69. τῷ κωμικῷ] Arist. Nub. v. 334. || 81. Aesch. Sept. v. 7, ubi ὑμνοῖθ'.

β. 1. κυνοκεφάλων R^a, Κυνοκεφάλων Boeckhlinus.

ἔνιοι δὲ Σκοπελίνου αὐτὸν γενεαλογοῦσι, τινὲς δὲ τὸν Σκοπελῖνον πατρῶν αὐτοῦ γενέσθαι καὶ αὐλητὴν ὄντα τὴν τέχνην διδάξαι αὐτόν.*** ὑπὸ πολλοῦ καμάτου εἰς ὕπνον 5 κατενεχθῆναι, κοιμωμένον δ' αὐτοῦ μέλισσαν τῷ στόματι προσκαθίσασαν κηρίᾳ ποιῆσαι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ὄναρ εἶδεν ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρες εἶναι αὐτοῦ τὸ στόμα· καὶ ἐπὶ ποιητικὴν ἐτράπη. διδάσκαλον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν οἱ μὲν Ἀγαθοκλέα, οἱ δ' Ἀπολλόδωρον λέγουσιν, ὃν καὶ προῖστά- 10 μενον κυκλίαν χορῶν ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν τῷ Πινδάρῳ παιδί ὄντι, τὸν δ' εὖ διακοσμήσαντα διαβόητον γενέσθαι. ἔρεισμα δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰπὼν Ἀθήνας ἐξημῶθη ὑπὸ Θηβαίων, αὐτὰς δραγμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι. ἦν δ' οὐ μόνον εὐφυῆς ποιητής, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος θεοφι- 15 λής. ὁ γοῦν Πᾶν ὁ θεὸς ὥφθη μεταξὺ τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ τοῦ Ἑλικῶνος ἄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ ἄσμα ἐποίησεν εἰς τὸν θεόν, ἐν ᾧ χάριν ὁμολογεῖ τῆς τιμῆς αὐτῷ, οὗ ἡ ἀρχή, Πᾶν, Πᾶν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύ- των φύλαξ. ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστάσα αὐτῷ 20 ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν· ὁ δ' εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, αὐτῇ ἡ ἀρχή, πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου. ἀλλὰ καὶ βωμόν ἀμφοτέρων τῶν θεῶν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἰδίας ἰδρύσατο. Πανσανίου δὲ τοῦ Λακεδαιμονίου βασιλέως ἐμπιπρῶντος τὰς Θήβας ἐπέγραψέ τις τῇ οἰκίᾳ „Πιν- 25 δάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε,“ καὶ οὕτω μόνη ἀπόρθητος ἔμεινεν· καὶ ἔστι τὸ νῦν ἐν Θήβαις πρυτανεῖον. ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀελοῦσι ὁ προφῆτης μέλλων κλείειν τὸν νεῶν κηρύσσει καθ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω πρὸς τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυ- 30 θίων ἐορτῇ ἐγεννήθη, ὡς αὐτὸς φησι, πενταετηρὶς ἐορτὰ

4. πατρῶν R^a, πατρῶν Schneiderus. || 5. ante ὑπὸ apparet nonnulla excl-
disse, velut συνέβη δέ ποτε αὐτὸν αὐτὸν λέγουσι δέ ποτε θηρῶντα αὐτόν. cf. vit.
I. v. 73. || 8. [εἶναι] malim εἶη. || 9. διδασκάλου R^a. || 11. ἀποδημοῦντα dedi-
ex vit. I. v. 80, ἀποδραμοῦντα v. || 14. χιλίας δραγμαῖς, ut et vit. I. v. 90,
Boeckhius, χιλίας δραγμάς R^a. || 18. ἡ om. Schneiderus. || 19. Πᾶν — φύλαξ]
vid. I. v. 60. || 22. χρυσανίου Boeckhius hymn. frgm. 12 (cf. Paus. 9. 23, 2 et
Bergkii fr. 12), χρυσάννιον v. || 29. νεῶν R^a. || 31. πενταετηρὶς — σπαργάνοις]
vid. I. v. 54. || ἐορτὰς R^a.

βουπομπός, ἐν ᾧ πρῶτος εὐνάσθη ἀγαπατὸς ὑπὸ
 σπαργάνοις. λέγεται δὲ θεωροῖς ἀπιούσιν εἰς Ἀμμωνος
 αἰτῆσαι Πινδάρῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον καὶ ἀποθανεῖν
 35 ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου
 ἢ νεώτερος πρεσβυτέρου. τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηται ἀμφο-
 τεροὶ πρόξενον· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
 μαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Ξέρξου βασι-
 λείας. ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέροι παρ' Ἰέρωνι τῷ Συρακουσίων
 40 τυράννῳ γεγέννηται. γήμας δὲ Μεγάκλειαν τὴν Λυσιθέου
 καὶ Καλλίνης ἔσχεν υἱὸν Δαίφαντον, ᾧ καὶ διαφηνορικὸν
 ἄσμα ἔγραψε, καὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν.
 γέγραφε δὲ βιβλία ιε', ὕμνους, παιᾶνας, διθυράμβων β',
 προσοδίων β'. φέρεται δὲ καὶ παρθενίων β', καὶ γ', ὃ ἐπι-
 45 γράφεται κεχωρισμένων παρθενίων· ὑπορχημάτων β', ἐγκώ-
 μμα, θρήνους, ἐπινίκων δ'. φέρεται δ' ἐπιγράμμα ἐπὶ τῇ
 τελευτῇ αὐτοῦ τὸδε·

ἢ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφρονι
 ἔκλαυσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θυγατρεις,
 50 Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο κομίζουσ' ἐνδοθι κρῶσσοῦ
 λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

γ'. Πινδάρου γένος διορθωθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου
 κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαρίστρου.

Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαίφαντον κατὰ
 τοὺς ἀληθεστέρους, οἱ δὲ Σκοπελῖνου φασίν, οἱ δὲ λέγουσι
 τὸν αὐτὸν Δαίφαντον καὶ Σκοπελῖνον, οἱ δὲ Παγώνδα καὶ

33. θεωροῖς ἀπιούσιν] immo θεωροῦς ἀπιόντας (cf. I. v. 98), nisi verbum
 excidit. || 34. πινδάρῳ R^a, Πίνδαρος Boeckhius. || 36. πρεσβυτέρου, ut
 vit. I. v. 35, Schneiderus, πρεσβυτέρῳ v, quod ferri posset, si Σιμωνίδῃ
 scriberetur. || 38. μέμνηται R^a. || Ξέρξου res postulat, Κάδμου v, Δαρτίου
 Schneiderus, Καμβύσου Boeckhius fr. 195. cf. Bergkii 248. || 39. Συρακουσίων
 Schneiderus. || 41. δίοφαντον R^a. || 43. καιθυράμβων R^a. || 44. φέρεται — γ']
 παρθενίων β', φέρεται δὲ καὶ γ' Boeckhius prooem. frgm. Pind. p. 555, sed cf.
 Schneidewinus ad Eust. p. 25, 1. || ἐπιγράφει R^a. || 48. λιγύφρονι R^a. || 49. vid.
 ad I. v. 24. || 50. κομίζουσ' R^a.

3. Inscr. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου μαρίστρου R^aM. || 2. τοῖς]
 τοῦ A. || 3. παγωνίδα R^aM, Παγωνίδου v: οἱ δὲ τὸν αὐτὸν παγωμίδα A.

Μυρτοῦς, ἀπὸ καίμης Κυνοσκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτὸ ἐγαμήθη
 Σκοπελίῳ τῇ αὐλητῇ, ὃς τὴν αὐλητικὴν δαδᾶσκων τὸν Πίν- 5
 δαρον, ἐπεὶ εἶδε μαῖζονος ἕξτεω ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ
 Ἑρμοinei μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαυδεύθη. γέγονε
 δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Διοχύλου καὶ συγγεγένηται αὐτῷ, καὶ
 τέθνηκεν ὅτε καὶ τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας 10
 δύο, Εὐμητιν καὶ Πρωτομάχην. κατέκει δὲ τὰς Θήβας
 πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν
 ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν Θεὸν σφόδρα, ὦν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν
 Πᾶνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέγραπεν.
 νεώτερος δ' ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.
 κατὰ δὲ τὴν Ξέρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη 15
 δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὥς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων
 τῷ Θεῷ λαμβάνειν καὶ τὸν ἱερεῖα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίν-
 δαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ Θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχή-
 σασθαι ποτε τὸν αὐτοῦ παιᾶνα καὶ χαίρειν ᾄδοντα τούτον 20
 αἰεὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι
 Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας
 αὐτοῦ, Θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόνδε τὸν στίχον· „Πίν-
 δάρου τοῦ μουσοποιῦ τὰν στέγαν μὴ καίετε.“ ὅπερ καὶ
 Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτά φασι πεποιηκέναι· καὶ γὰρ οὗτος 25
 ἐμπρήσας τὰς Θήβας μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο.
 ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους,
 ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν „ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι“ καὶ
 „μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι,“ ἐξημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θη-
 βαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' 30

4. κόμης A. | κυνοσκεφαλῆς καλουμένης R²M, κυνὸς κεφαλῆς καλουμένης
 A. | ἐκοιμήθη G. | 5. αὐλητήκην A. | 6. παρέδωκε A. | 8. καὶ τέθνηκεν
 ceteri voluit Boeckhius, sed vid. I. v. 18. | 10. Εὐμητιν correxi, Πολύμητιν v:
 πολυμήτην καὶ πρωτομάχην A. | 11. τῶν Θεῶν τῆς μητρὸς A. | 15. τὴν om.
 A. | κατάβασιν] διάβασιν vit. I. v. 45. | ἤκμαζε τῇ ἡλικίᾳ A. | 17. ὥς om.
 A. | 20. τούτον — ὄρεσιν] περὶ τοῦ τίλοπος R²G. | 23. καὶ post Θεασάμενος
 add. A. | 24. καὶ τὸν A. | 25. γὰρ] γὰρ καὶ A. | 27. ἐχθρῶς M. | 28. τοῖς
 αὐτοῦ ποιήμασιν μεγαλοπόλιες R²: ἄλλως αἰσχίνης ἐν ἐπιστολῇ Ἐπὶ δονῇ σοι
 (cf. Aesch. Ep. 4) mg. G: ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι mss. Boeckhius fr. 210. | 29. με-
 γαλοπόλιες Ἀθᾶναι] vid. I. v. 88: ἀθῆναι A. | 30. ἔτισαν] ἔδωκεν A.

αὐτῷ ἔξ βιβλία, ὧν δ' ἡ λεγομένη περίοδος, Ὀλυμπιονίκαι, Πυθιονίκαι, Νεμεονίκαι, Ἰσθμιονίκαι. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγὼν εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεια ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δ' Ἰσθμια
 35 ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δ' ἑκαθλα τούτων εἰαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μέντοι τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν ἐστὶ λέγειν, καὶ τὰ ἐπιβάλλοντα τούτοις ὕστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν οὖν ταῦτα εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ
 40 Πέλοπος ἀναφέρουσιν, ἄλλοι δὲ φασιν ὡς οὕτως αἰσχροῦν οὖσαν τὴν θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν, ἄλλοι δ' Ἡρακλεῖ ἀνατίθεασιν, ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει ἐνδοξότερον κοσμῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Ἀυγείου κόπρον ἐκάθηρε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν τὸν τε
 45 Ἀυγείαν φρονεῦει καὶ τὴν Ἥλιν παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διέμεινεν. ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἔμεινεν ἂν ἡ θέσις, ἐπεὶ τῆς συμβάσεως αὐτοῖς δυσχερείας ὑπόμνησις ἦν· ἀλλ' Ἰφίτος τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους κατα-
 50 πολεμήσαντες (οὗτοι δ' ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λησται κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὃ μὲν Ἰφίτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὃ δ' Εὐρύλοχος τὰ Πύθια,

31. ὀλυμπιονίκας, πυθιονίκας, νεμεονίκας, ἰσθμιονίκας G, τάδε, τὰ ὀλύμπια φημι, τὰ πύθια, τὰ νέμεια καὶ τὰ ἰσθμια M: ἰσθμιονίκαι, νεμεονίκαι R^{ed}. || 32. ἔστι — χλωρόν om. A, qui mox habet titulum: περὶ θέσεως τῶν ὀλυμπίων. || 36. μέντοι R^{MA}, μὲν cett. || 37. τῶν] τῆς τῶν (?) A. || οὐ — λέγειν om. R^dG. || καὶ — ἐροῦμεν add. R^dG. || 38. ὀλυμπιονίκων R^dG. || 39. τινὲς — συνέβη ex-cerpta sunt ex Eustathio c. 35. || οὖν ταῦτα add. G et partim R^d, ταῦτα solum A, qui et om. περὶ et χρόνον add. post ἀναφέρουσι. || 40. ἄλλοι δὲ — Ἡρακλεῖ R^dG, ἔτεροι δὲ Ἡρακλεῖ cett. || 42. Πίνδαρος] Ol. 11, 25. || ἐνδοξότερον Eustathius et R^M, ἐνδοξότεροις ex cett. Boeckhius. || κοσμῶν Eustathius et R^dG, ποιῶν cett. || 45. παρεστήσατο] παρίσταται Eustathius, παραστησάμενος, ad quod ducere ait R^dG, Boeckhius. || 47. διέμεινεν Eustathius, διαμείναι v. || ἀλλ' — ἦν om. A. || 48. ἐπεὶ Eustathius, ἐπὶ v. || αὐτοῖς] sic vel αὐτῇ corrigitur, αὐθις Boeckhius, αὐτῆς libri. || 49. ἦν ὑπόμνησις Eustathius, ὑπόμνησις δὲ ἦν post colon v. || ἄλλοι δὲ φασιν ὡς ἴφίτος τοὺς κερκηραίους A. || καταπολεμήσαντες Eustathius, πολεμήσαντες v. || 50. παράλιον Eustathius et R^M, παράλιον A, παράλον ex cett. Boeckhius. || τῆς] τῶν A. || 52. τὰ Πύθια δὲ ὁ Εὐρύλοχος Eustathius, ὃ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος v.

καὶ ἐκ τούτου ἐπιμαίῃται τὴν θέσιν συνέβη. τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος ἑξ' ἐτῶν γεγονὼς ἢ ὥς τινες π' ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δ' ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπ' Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἡλιδι ἠγωνίσαστο. γέγραπται δ' Ἰέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας), ὃς καὶ κτιστὴς Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὅρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας· ἀποστείλλας γὰρ οὗτος ἔππους εἰς Ὀλυμπίαν ἐνίκησε κέλῃτι.

δ'. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ τινας Λαϊφάντου, ὁ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προογενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Πα-

54. ἢ ὥς τινες π' om R⁴G, uncis inclusit Boeckhius, sed habet Eustathius v. 19. || Ἀβίωνος Eustathius et libri, βίαντος solus G, Βίωνος ex Diod. 11. 79 (archon hic est ol. 80, 3) et κατὰ τὴν π' Heynius, γεγονὼς ἐπὶ Ἀρίστωνος ἄρχοντος (ol. 81, 3) ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν π' Ὀλυμπιάδα Meursius d. arch. 2, 16, γεγονὼς ἐπὶ Βίωνος ἢ ὥς τινες π' κατὰ πς' Ὀλυμπιάδα Clinton fast. hell. 2. p. 61 ed. Lips. — Sane quidem aliquid hic vitii est, nam Eustathius γενομένην ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, ᾧ καὶ συγγεγνήται —. τέθνηκε δ' ὅτε τὰ Περσικά (?) ἤκμαζε κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη ἑξ', κατὰ δ' ἐνίους π'. in quibus γενομένην cum Schneidewino de flore Pindari accipere non permittit oppositum τέθνηκε. natus est igitur archonte Abione, mortuus ol. 86: iam cum certum sit natum esse Pythiorum tempore (vid. vit. I. v. 54), i. e. tertio olympiadis anno, sequitur ut, si mortuus est aetatis anno 66, Abion archon fuerit ol. 69, 3, sin anno 80, ol. 66, 3. praestat posterius, nam sic demum recte dici poterat natus esse κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, qui natus erat ol. 63, 4. itaque volebat Thomas, debebat certe, τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος ἑξ' ἐτῶν, γεγονὼς ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, ἢ ὥς τινες π' κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. scilicet verba ἢ ὥς τινες π' margini primum adpicta alieno loco irrepserunt. nec omittendum est, quod Suidas natum Pindarum esse ait ol. 65. || 55. τὴν addidi ex Eustathio.

4. cf. Eudocia p. 358. || 1. Θηβαῖος] Θηβῶν AV, Θηβαῶν *V. || 2. δ—γυναικός] ὁ καὶ ἀληθέστερον Eudocia. || 3. προογενής] συγγενής Kusterus, προγενέστερος Bernhardt. || Πινδάρου] τοῦ ἑτέρου vel τοῦ διασήμου addi voluit Kusterus. || Παγώνιδου Gaisfordus, Παγωνίδου v.

γώνδου ιστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μῦρτιδος γυναικός,
 5 γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν
 ὡς ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ
 υἱὸς Αἰτφάντος, θυγατέρες δ' Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη.
 καὶ συνέβη αὐτῷ, τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι
 γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον
 10 αὐτὸν ἀποθάνειν ἐν θεάτρῳ ἀνακλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἔρω-
 μένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δ' ἐν
 βιβλίοις ἰς Δωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονί-
 κας, [Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας,] προσόδια, παρθένια, ἐνθρο-
 νισμούς, Βακχικά, δαφνηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα,
 15 ὕμνους, διθυράμβους, σκολιά, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα
 τραγικά ἰς', ἐπιγράμματα ἐπικά' καὶ καταλογάδην παραινέσεις
 τοῖς Ἕλλησι καὶ ἄλλα πλεῖστα. — Ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν
 Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερέων
 τε καὶ ἱερείων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου
 20 δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου
 λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρου, ὥς φησιν
 Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

4. αὐτὸν καὶ Μῦρτιδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσου ἢ Σιμωνίδου Pearson. || 5. ξέ' || οὐ Reinesius. || στρατιάν ABmEudocla. || 6. καὶ ἀδελφός — Πρωτομάχη om. Eudocla. || 7. Αἰτφάντος] Διόφαντος v. || 8. τοῦ βίου τελευτὴ A, τὸν βίον τελευτὴ BV, τὸν βίον τελευτῆσαι cell., τὸν βίον ἀπαλλάξαι Eudocla. || αἰτήσαντι — γόνατα verba sunt Hesychii Mil. p. 44 Or. || 10. αὐτὸν] αὐτῷ V. || 11. Θεοξένου] φιλοξένου V. || νέ' || οὐ Bernhardy. || ἐν βιβλίοις Eudocla, ἐν ββ A, βιβλία V, βιβλίους cell. || 13. Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας add. Kusterus. || 16. ἐπικά] ποιήματα superscriptum habet V, ἥγουν ποιητικά omisso καὶ *V. || 17. τὴν πόλιν inter versus habet V. || 18. κατασκάψαι, καὶ πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερέων καὶ τῆς πινδάρου οἰκίας καὶ τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ φειδοῖ τοῦ ἀνδρός V. || ἱερέων τε καὶ ἱερείων Arrian. Exped. Alex. I. 9, 9, ἱερῶν τε καὶ ἱερέων v. || 19. τοὺς ἄλλους] πολλοὺς A. || τὴν] τοῦ E, om. A. || 20. ἀπογόνους A Arrianus (qui et mox add. λέγουσιν ὅτι), ἐγγόνους cell. || 21. ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν] διεφύλαξεν Arrianus. || τῇ AArianus, τῇ τοῦ cell. || ὥς add. A: in cell. φησιν — Ἀλεξάνδρου posita sunt ante ἀπαθεῖς. || 21. ἐν τῇ ἀναβάσει A, ἐν τῇ πρώτῃ ἀναβάσει B, ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει cell.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σονίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΛΚΜΑΝΟΣ.

Ἀλκμάν Ἀλκων ἀπὸ Μεσσήας, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα
πταίνοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, λυρικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τι-
τάρου. ἦν δ' ἐπὶ τῆς κς' Ὀλυμπιάδος βασιλεύοντος Λυδῶν
Ἄρδου τοῦ Ἀλυάττου πατρὸς. καὶ ὢν ἐρωτικός πάνυ εὐρε-
τῆς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπ' οἰκετῶν δέ. ἔγραψε 5
βιβλία ε' μέλη [καὶ Κολυμβώσας]. πρῶτος δ' εἰσήγαγε τὸ
μὴ ἐξαμέτροις μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωριεὶ διαλέκτῳ κα-
θάπερ Λακεδαιμόνιος. ἔστι δὲ καὶ ἑτερος Ἀλκμάν, εἰς τῶν
λυρικῶν, ὃν ἠνεγκεν ἡ Μεσσήνη.

Γ. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀνακρέων Τήιος, λυρικός, Σκυθίου υἱός, οἱ δ' Εὐμήλου, 10
οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δ' Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν
ἐλεγεία καὶ ἰάμβους, ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πο-
λυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Ὀλυμπιάδι νβ'. οἱ δ' ἐπὶ
Κύρου καὶ Καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νε' Ὀλυμ-
πιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν 15
Ἀβδήρα ἐν Θράκῃ. βίος δ' ἦν αὐτῷ πρὸς ἐρωτας παιδῶν
καὶ γυναικῶν καὶ ᾠδᾶς. καὶ συνέγραψε παροινία τε μέλη
καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

II. cf. Eudoc. p. 60. || 2. πταίνοντα A et Vaticanus Pearsoni, πτόοντα E, πτώοντα cett., τῷ ὄντι Pearsonus, libri significatio, velut περὶ ποιητῶν, incense videtur Bernhardtus, πατρόθεν Schneidowinus delect. poes. eleg. p. 238. || 4. ἄρδιος m. || ἐρωτικός] ἐρωτικῶς A. || 6. βιβλία ξξ mg. A. || μέλη] μελῶν Kusterus. || καὶ Κολυμβώσας aliene loco inserta sunt: pertinere enim ad Alcimenem comileum docet Welckerus d. Alcm. p. 9. cf. Meinekii com. gr. fr. 1. p. 101. || 7. καθάπερ] ὡς Eudocla. || III. cf. Eudoc. p. 60. || 11. αὐτὸν post Ἀριστοκρίτου add. E. || 12. ἐλεγείων A. || πάντα] πάντες B. || δὲ post γέγονε add. E. || 13. νβ'] ξβ' Kusterus. || 14. τάσσουσιν E et pr. B. || νε' Clinton fast. hell. 2. p. 13 ed. Lipii, ξβ' Faber Anacr. p. 112, γέ' A, κέ' cett. || 15. τῇα inter verus B, τῆου, sed τῶν apparet addita, E. || 16. αὔδηρα BE. || 18. ἀνακρεόντεια A.

A. ANTIGENIDOU.

Ἀντιγενίδης Σατύρου. Θηβαῖος, μουσικός, αὐλῳδός
 20 Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο
 καὶ προκωτὸν ἐν τῷ κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον. ἔγραψε
 μέλη.

E. ANTIMACHOU.

Ἀντίμαχος ὁ Ψεκάδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητής. Ψεκάς δ'
 ἐκλήθη, ἐπεὶδὴ προσέτραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν
 25 δέ τις καὶ Ὀλύμπιος καλούμενος Ψεκάς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δ'
 ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμῳδεῖν
 ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσ-
 ἤλθον ληφόμενοι τὸν χορὸν· καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν
 χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητής ὢν καλός, ὢν
 30 χορηγὸς μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.

F. APIONOS.

Ἀρίων Μηθυμναῖος, λυρικός, Κυκλέως υἱός, γέγονε
 κατὰ τὴν κῆ ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμαῖνος
 ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δ' ἄσματα, προοίμια εἰς ἑπὶ β'.
 λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὐρετὴς γενέσθαι καὶ πρῶτος
 35 χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ἄσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ἄδ-
 μενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα
 λέγοντας.

IV. cf. Jacobs Anthol. 1. p. 57. Wytttenbach. in Plut. t. 6. p. 1113. || 19. ἀν-
 τιγενίδης E. || 21. περιβάλλετο Meinekius quaest. scen. 3. p. 26, περιβάλλετο,
 ut Hemsterhusius voluit, A, προσβάλλετο cett. || V. ducta haec sunt ex Schol.
 Arist. Acharn. 1150. || 23. ψεκάδος ABEm, ψεκάς cett. || Ψακάς Schol. ||
 24. προσέτραινε m, προσέτραινε BE. || συνομιλοῦντας Schol. || 25. Ὀλυμπιακός
 Schol., Ὀλύμπιος Bernhardy. || 26. μὴ δεῖν Schol., ὅτι μὴ δεῖν BEm, ὅτι μὴ
 δεῖ cett. || 28. χορὸν] χολόν A, καιρόν Schol. || 29. ἐπείνων] ἐπείν BE. || 30. χο-
 ρευταῖς Schol. (qui χοροῖσι δ' ὁ Ἀντίμαχος τότε, ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα,
 οἱ δὲ — καλὸς χορηγῶν ποτε μικρ.), χορηγοῖς v. || VI. cf. Eudoc. p. 68. ||
 32. κῆ BE, λη' cett., κθ' Reinesius. || 34. λέγεται καὶ] λ. δὲ BE. || 35. καὶ ὀνο-
 μάσαι τὸν Hemsterhusius, καὶ οὕτως ὀνομάσαι τὸ Toupus. || 36. ἔμμετρον A.

Z. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

*Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλειος δ' Ἰου-
λίδος (ἔχει γὰρ πόλεις δ', Ἰουλίδα, Καρθαίαν, Κορεσίαν,
Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱός, τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ 40
παιδός, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός.*

H. ΕΥΗΝΩΝ.

*Δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύ-
μους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονο-
γραφίων, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι
δὲ φησι τὸν νεώτερον μόνον· μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν 45
καὶ Πλάτων.*

Θ. ΘΑΛΗΤΟΥ.

*Θαλήτας Κρής ἢ Ἰλλυριός, λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὀμή-
ρου. μέλη. — Θαλήτας Κνώσσιος, ῥαψωδός. ποιήματά τινα
μυθικά.*

I. ΘΕΑΝΟΥΣ.

Θεανὼ Λοκρίς, λυρική. ἔσματα Λοκρικὰ καὶ μέλη. 50

IΔ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΥΣ.

*Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς
ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας
τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δὲ ἐλεγείας εἰς*

VII. cf. Eudoc. p. 93. || 38. κῖος sec. B, om. in lac. m. || 39. γὰρ δὲ BE. ||
Καρθαίαν Gaisfordus, καρθίαν A, καρθίαν cett. || κηρεσίαν E. || 40. Μειδω-
νος Neuius Bacchyl. p. 2. || VIII. dedi ex Harpocratore, brevius Suidas sic:
δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. ||
43. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Eratosth. p. 243. || 46. Πλάτων] Apol. Socr.
p. 20. Phaed. p. 60 D. 61 C. Phaedr. p. 267 A. || IX. cf. Eudoc. p. 231. || 47. Ἰλ-
λυριός] Ἐλύριος Meursius Cret. 1, 9, quo concessio ἢ tollendum esse monet
Bernhardt. || Ὀμήρου] ὁμίλησε V. || X. 50. Λοκρικὰ Bernhardt, λυρικὰ ἢ λο-
κρικὰ ABVE. || XI. cf. Eudoc. p. 227 et 232. || 51. Σικελίᾳ] cf. Harpocr. s. v.
Θέογνις. Schol. Plat. legg. 1. p. 448. || 52. ἐλεγεία BE. || σωθέντας] ἀναλωθέντας,
laudato tamen Welckero prolegg. p. XV, Schneidewinus delect. poet. eleg. p. 46. ||
53. ἐλεγείας addito ὡν supra ας E. praestat δι' ἐλεγείων Bernhardt. || εἰς] ὡς AE.

ἔπη, βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, γνωμολογίαν
 55 δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικάς, τὰ πάντα
 ἐπικῶς. — Ὅτι μὲν παραινέσεις ἐγραψε Θέογνις, ἀλλ' ἐν
 μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μυαρίαὶ καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ
 ἄλλα, ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποστρέφεται βίος.

IB. IBYKOU.

Ἴβυκος Φυτίου, οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἱστο-
 60 ριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος, γένει Ῥηγίνος. ἐνθὲνδε εἰς
 Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἤρχεν ὁ Πολυκράτης, ὁ τοῦ τυ-
 ράννου πατήρ. χρόνος δ' ἦν οὗτος ἐπὶ Κροίσου ὀλυμπιάς
 κδ'. γέγονε δ' ἐρωτομανέστατος περὶ μεираία, καὶ πρῶτος
 εὔρε τὴν καλουμένην σαμβύκην· εἶδος δ' ἐστὶ κιθάρας τρι-
 65 γώνου. ἔστι δ' αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ Δωρίδι διαλέκτῳ.
 συλληφθεὶς δ' ὑπὸ ληστῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη καὶ τὰς γερά-
 νους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς
 μὲν ἀνηρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ληστῶν εἰς ἐν τῇ πόλει
 θεασάμενος γεράνους ἔφη „ἴδε, αἱ Ἴβυκου ἐκδικοί.“ ἀκού-
 70 σαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ τό τε γεγονός

54. καὶ delet Bernhardy. || κύρον ABE. || 56. ἐπικῶς E, ἐλεγειακῶς Schnei-
 dewinus l. 1., qui tamen Conl. crit. p. 176 ἔπη . . . , ut numerus exiderit (fortasse
 βῶ), quocum facit Bergkiius d. prooem. Empedocl. p. 9, παραινετικάς ἐπικῶς.
 καὶ τὰ πάντα παραινέσεις sequentibus iuncta Franckius Callin. p. 87. || ὅτι μὲν
 παραινέσεις ABVE, καὶ μὲν παραινέσεις μὲν m, καὶ π. μὲν celt. || 57. μυαρία
 ABVEm, εἰσι μυρία Kusterus. || XII. cf. Eudoc. p. 247. tractat Schneidewinus
 in Ibyci carm. tell., cf. Welckerus Mus. Rhen. 1834. p. 214 sqq. || 59. πολυζήλου
 V. || ἱστοριογράφου ABVE, τοῦ ἱστ. celt., οὐ τοῦ ἱστ. Boethius. || 60. κέρδαντος
 V. || 61. αὐτὴν E. || ὁ add. ABVE, alterum om. BVE: ὁ τ. τ. πατήρ commen-
 ticla Bernhardy. || 62. ἦν add. V. || οὗτος BE, οὗτος ὁ celt. || 63. περὶ ABVE,
 περὶ τὰ celt. || 64. ἐστὶ add. *V. || 65. τὰ om. E. || 66. συλληφθεὶς — γέρανους
 prorsus aliter Eudocia: οὗτος φονευόμενος ὑπὸ τιῶν καὶ μηδὲνα μῆτε σύμ-
 μαχον μῆτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, θεωρήσας γεράνους „ὑμεῖς“ ἔφησεν
 „ὦ γέραναι τιμωρήσατέ μοι τὸν φόνον.“ τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φονεύ-
 σαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ἐπιτελουμένου θεάτρου καὶ τοῦ δῆμον καθε-
 ζομένου γέραναι διέπτησαν· θεασάμενοι δ' οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ „ἰδεῶ“
 εἶπον „αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἴβυκου.“ τῶν δὲ πλησίον καθεζομένων εἰς ἀκούσας
 ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς, καὶ συλληφθέντες ὁμολόγησαν τὸν φόνον καὶ τοῦ
 φόνου δίκην ἔδοσαν. || ἐπ' add. ABVE, ἐπὶ *Vm. || 63. ἐν τῇ πόλει om. E. ||
 69. θεασάμενος γεράνους AVE, γεράνους θεασάμενος celt. || 70. τε add. ABVE.

ὡμολογήθη καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί· ὥς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ Ἰβύκου γέρανοι.

ΙΓ. ΙΠΠΩΝΑΚΤΟΣ.

Ἰππῶναξ Πύθω καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος, λαμβογράφος. ᾤκησε δὲ Κλαζομενάς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κομᾶ ἐξελαθείς. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηνῶν 75 ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.

ΙΔ. ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΣ.

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δ' Ἀριστοφάνης ἐν Δαναοῖσι.

ΙΕ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων 80 σοφῶν, ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δ' αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἐξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾠσματα καὶ γρίφους εἰς ἑπὶ γ. τῶν δ' ἄδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· „ἀμουσία τὸ πλεόν μέρος ἐν βροτοῖσιν.“ 85 ἔλεγέ τε „τὸν φίλον δεῖ εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος, τὸν δ' ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν.“ „εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ.“ „τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.“ ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βιούς 90 ὁ. ἀπεφάνετο „πάντων μέτρον ἄριστον.“ καὶ Σόλωνι ἐπέσται· 90 λεν οὕτω· „πολλοὶ μὲν τίν εἰσιν ἐταῖροι καὶ οἶκος πάντη·

72. Ἰβύκου γέρανοι] cf. Welcker. Mus. Rhén. 1833. p. 401 sqq. Schneidewin. Ibyc. rell. p. 22 sqq. et Paroemiogr. 1. p. 13. || XIII. cf. Eudoc. p. 248. || 73. πύθω AVE, πατρὸς πύθω cett. || 75. κομᾶ BE, Κόμου Bernhardt. || 77. οὗτος — ἄλλα alieno loco leguntur s. v. Ἰαπυς extr. || XIV. est Schol. Arist. Lys. 1237. cf. Eudoc. p. 270. || 78. Ἀριστοφάνης] fr. 257 Dind. || XV. cf. Eudoc. p. 272. || 83. κλεοβουλίνη ABV, κλεοβούλη cett. cf. lib. I. 28. || 84. γρίφια Eudocia. || 85. ἐν add. ABEV Diog. Laert. 1, 91. || 86. δεῖ*V, δεῖν v. || 90. ἀπεφάνετο AB*V Diog., οὗτος ἀπεφάνετο cett. || Σόλων A. || 91. τίν Casaubonus, τινές v. || οἶκος BE.

φραμί δ' ἐγὼ ποτνωτάταν ἔσσεσθαι Σόλωνι τὴν Αἴνδον
δαμοκρατευμένην, καὶ ἅ νᾶσος πελαγία."

IF. ΚΟΡΙΝΝΗΣ.

Κόριννα Ἀχελωοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ
95 Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυ-
ρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε
βιβλία εἰ καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικοὺς. — Κόριννα
Θεσπία, λυρική, οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασιν. νόμους λυρι-
κοὺς. — Κόριννα νεωτέρα Θηβαία, λυρική, ἢ καὶ Μυῖα
100 κληθεῖσα.

IZ. ΛΑΣΟΥ.

Λᾶσος Χαρβίνου Ἑρμονεύς, πόλεως τῆς Ἀργείας, γεγο-
νῶς κατὰ τὴν νῆ ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου.
τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς ἀντὶ Περιάν-
δρου· πρῶτος δ' οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ
5 διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγή-
σατο λόγους.

II. ΜΑΡΙΑΝΟΥ.

Μαριανὸς Μάρσου, δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης·
Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς
Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης· ἀπὸ
10 ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπικρανέ-

92. φησὶ E. || ποτ' ἀναινωτάταν Casanbonus, ποθεινωτάταν Portus, ποτα-
νιστάταν Koenius in Gregor. p. 196: μακαρίαν supra scriptum habet V. ||
92. δαμοκρατευμένην Toupus Emend. 1. p. 345, δαμοκρατεῖται Kusterus, δαμο-
κρατεῖν μὲν οὖν ABEV, δημοκρατεῖν μὲν οὖν *V, δαμοκρατεῖ μὲν οὖν V. ||
XVI. cf. Eudoc. p. 270. || 94. ἀχελωοδώρου AV, Ἀρχελοδώρου Eudocia, ἀχελο-
δώρου celt. || 95. Μυῖα] hinc fluxit glossa s. Μυῖα· Θεσπιακὴ λυρική. μέλη
πρὸς λύραν ἀρμόζοντα. || 97. Κόριννα — λυρικοὺς om. V. glossae originem
commonstrat Welckerus in Creuzeri melet. crit. 2. p. 16. || 99. νεωτέρα interpo-
latum Welckero. || XVII. in Schol. Arist. Vesp. 1410 intulit Masurus. || 101. Χα-
ρβίνου Diog. Laert. 1, 42. || ἐρμηνεύς BE. || 2. νῆ' Pariss. Kusteri, ἡ' celt. ||
4. πρῶτον E. || λόγον ἔγραψε *V, ἔγραψε λόγον celt. || XVIII. 7. Μαρίνος ap-
pellatur Euagrio hist. eccl. 3, 42. || 8. γὰρ] μὲν V, μὲν γὰρ *V. || 9. ἀπὸ ὑπάτων
om. m.

στερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία
 τοσαῦτα, μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις, γρῆν', μετάφρα-
 σιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις, ἐχη', μετά-
 φρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλης, ὕμνων καὶ τῶν αἰτίων καὶ
 τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις, ἰωί', μετάφρασιν Ἀράτου ἐν 115
 ἰάμβοις, ἀρμί', μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν
 ἰάμβοις, ἀτό', καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

ΙΘ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ.

Μελανιππίδης Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ' Ὀλυμ-
 πιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ
 ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα 20
 πλεῖστα.

Κ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μελανιππίδης, θυγατρίδου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶς δὲ
 Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων
 μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρίψας παρὰ Περ-
 δίκκῃ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ 25
 αὐτὸς ᾠσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

ΚΑ. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

Μεσομήδης Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ
 χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος.
 γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά,
 καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

30

ΚΒ. ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Μίμνερμος Λιγυρτιάδου Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ
 Ἀστυπάλαιεύς, ἐλεγιοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λξ' Ὀλυμ-
 πιάδος, ὡς προτερεῦειν τῶν ζ' σοφῶν. τινὲς δ' αὐτοῖς καὶ

112. μετάφρασις Α. || 13. ,ἐχη' || ,ἐχ' V. || 14. τῶν ante αἰτίων om. Α, ante
 ἐπιγραμμάτων *V. || XIX et XX. cf. Eudoc. p. 302. || 18. ξέ' || πεί Reinesius. ||
 20. ἐλέγους ABVE, ἐλεγεία E in mg. et cett. || 22. πρεσβυτέρου Bernhardy,
 πρεσβύτου v. || XXI. cf. Eudoc. p. 302. || 27. Μεσομήδης Eudocia. || 28. καὶ
 Hemsterhusius praef. ad Lucian. p. 32, ἢ v. || φίλος ABVE, φίλοις cett. ||
 XXII. cf. Eudoc. p. 303. || 31. μίμνερμος ABV, μίμνερμος *V, μίμερμος cett. ||
 33. καὶ add. A*V.

συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλαῖτο δὲ καὶ Λιγυστιάδης διὰ τὸ
135 ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

ΚΓ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος,
μελοποιῶς, γεγονὼς πολλῷ πρὸ τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε μέλη
καὶ ᾠσματα.

ΚΔ. ΜΥΙΑΣ.

Μυῖα Σπαρτιάτις, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ
40 Ἄρτεμιν.

ΚΕ. ΟΛΥΜΠΟΥ.

Ὀλυμπος Μαίονος, Μυσός, ἀνλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν
καὶ ἐλεγείων, ἡγεμὼν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς
τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ
γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος.
45 γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ὁ Ὀλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν
Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

ΚΕ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἐρμῆπος δὲ
Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων
διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίρνα λάφυρον, ὅτε
50 Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἴτα ἡρξείθη διὰ τὴν
παίδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε
δ' ἐλεγείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς,
Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις, καὶ ἄλλα πολλά.

134. λιγυστιάδης BVE, λιγιστιάδης A. || 35. ταῦτα add. ABVEm, deletat
Kusterus: παρὰ ταῦτα, ut ante quaedam excluderint, Halmius lectt. Aeschyl. 1.
(cf. Diar. stud. antiqu. 1835. p. 1119), βιβλία ἐρωτικά τὰ πολλά expectabat
Bernhardy. || XXIII. cf. Eudoc. p. 303. || 36. Θηβαῖος ab Ἀθηναῖος profectum
esse suspicatur Bernhardy. || 37. πολλῶ hic habent AV, post Τρωικῶν v: πρὸ
τῶν Τρ. οὐ πολλῶ Meursius. || XXIV. cf. Eudoc. p. 303. || XXV. 41. Μαίονος
add. A. || 43. τῆς] καὶ τῆς Kusterus. || 44. οἰάγνιδος ABVE. || 45. δὲ om. *V. ||
τὸ ABV, καὶ cett. || XXVI. cf. Eudoc. p. 357. tractat Meinekius Anal. Alex.
p. 255 sqq. || 47. Ἐρμῆπος — φησί om. A. || 48. νικαεὺς A. || 50. εἴτα] εἰ
*V. || 52. ἐλεγείας V, ἐλεγεία εἰς cett.

ΚΖ. ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ.

Περῖανδρος Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν ζ' σοφῶν, γε-
 νὸς κατὰ τὴν λη' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν 155
 ἀνθρώπειον βίον ἐπη β. οὗτός ἐστι Περῖανδρος ὁ δαὶ λύπην
 ἰδίαν ἀποθανῶν, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ
 οὕτως ἔχον·

μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ

τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός.

60

καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περῖανδρος ἀπέσβη,
 οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν προήξιος ἥς ἔθελεν.

ΚΗ. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Πιττακὸς Μυτιληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑγραδίου Θρη-
 κός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμ-
 πιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὢν. ἔγραψε νόμους, καὶ 65
 τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μυτιλήνης ἀνείλε,
 καὶ Φρύωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ
 Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν.
 γηραιὸς δ' ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη, ὡς χαλεπὸν
 ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα „καιρὸν γινῶθι.“ ἐποίησε 70
 δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἐπη χ' καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

ΚΘ. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Σαπφὰ Σίμωνος, οἱ δ' Εὐνομίου, οἱ δ' Ἐριγνίου, οἱ δ'
 Ἐκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Σκάμωνος, οἱ δ' Ἐτάρχου, οἱ
 δὲ Σκαμανδρωνύμου, μητρὸς δὲ Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ,

XXVII. cf. Eudoc. p. 362. || 154. κυψέλου Am, κυψέλλου cett. || 56. ἀνθρώ-
 πειον A*V, ἀνθρώπων cett. || β' ἢ (i. e. β') A, om. V. || 59. μήποτε] cf.
 Diog. Laert. I, 97. Anthol. Pal. 1. p. 494. || 61. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ] ὁ γὰρ
 V. || 62. ἔθελεν BEm. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 362. || 63. Μυτιληναῖος et infra
 v. || ἢ ABVE, καὶ cett. || 65. εἰς — Ὀλυμπιάδι om. A. || ὢν om. V. || 62. πολε-
 μοῦντα ex Pariss. Kusterus, erat πολιορκοῦντα. de re cf. Polyæn. 1, 25. ||
 68. δὲ post ἀπέκτεινε add. *V. || XXIX. cf. Eudoc. p. 362. || 72. Εὐνομίου Bern-
 hardy, εὐμήλου Pariss. Kusteri et BV, Εὐμήλου Toupius, Εὐνομίνου v. ||
 ἡεργήνου A, Ἐρυγίου v. Ἐρυγίου, quod et in Ἐκρύτου latere ait, Hemsterhu-
 sius, Ἡεργήνου v. || 73. Σίμου Koenius in Gregor. p. 200, Σίμου Schaeferus. ||
 Σκάμωνος Bernhardy, Κάμωνος v. || 74. δὲ post μητρὸς add. AV. || κλειδοῦς
 *V. || ἔρεσσοῦ *V, ἔρεσσου AV, ἔρεσοῦ cett.

175 *λυρική, γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιττακός. ἦσαν δ' αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Ἀρίχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δ' ἀνδρὶ Κερκύλα πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπ' Ἀνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποίησατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλείς ὠνομάσθη. ἐταῖραι δ' αὐτῆς καὶ*
 80 *φίλαι γέγονασιν γ', Ἀτθίς, Τελείππα, Μεγάρα, πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχυρὰς φιλίας. μαθήτριαί δ' αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πληκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία καὶ ἰάμβους καὶ μο-*
 85 *νοδίας. — Σαπφὴ Ἀσφία ἐκ Μυτιληνῆς, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μυτιληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραφαν ποίησιν.*

A. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΑΜΟΡΓΙΝΟΥ.

Σιμωνίδης Κρίνεω Ἀμοργῖνος, λαμβογράφος· ἦν δὲ τὸ
 90 *ἐξαρχῆς Σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων, ἔκτισε δ' Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ τῇ ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε κατὰ τινες πρῶτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.*

ΑΑ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ.

95 *Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ*

175. ἄλκαῖος m. || 76. αὐτῇ ABV, αὐτῇ *V, αὐτοὶ E, αὐτῆς cett. || 77. λάρυχος ABV, λάρυχος cett. || κερκύλα ABVE, κερκώλα cett. || ἀνδρὶ transponi iabet Bernhardt. || 81. μαθήτρια m. || Ἀνατορία Max. Tyr. 1, 24. p. 478. || 84. ἐλεγίαν A. || 85. Σαπφὴ sqq. om. A. || 86. κατεπόντωσεν BVE, κατεπόντισεν cett. || XXX. cf. Eudoc. p. 383. || 89. ἦν — Σαμίων apud Suidam leguntur sub v. Σιμίας, ad Simonidem pertinere vidit primus Clinton. fast. hell. 3, p. 487 (cf. Welcker Mus. Rhen. 1835. p. 354). sub Σιμωνίδης Suidas post λαμβογράφος pergīt sic: ἔγραψεν ἐλεγίαν (ἐλεγεία Eudoc.) ἐν βιβλίῳ β', ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τριακόσια καὶ ἐννῆκοντα (ἐννεν. v.) ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινας. adde Schneidewin. Diar. stud. anti. 1836. p. 366. || 90. τῆς V, τοῦ v. || 91. ὑπὸ BVE, ἀπὸ v. || Σαμίων V. || 92. μινώαν E. || Ἀρκεσίμην v. || 93. ἔγραψε || καὶ ἔγραψε E. || XXXI. cf. Eudoc. p. 383. in Schol. Arist. Veap. 1410 inulit Musurus. || 95. λεοπρεποῦς AV. || Ἰουλιήτης om. A.

πόλεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς νς' ὀλυμπιάδος (οἱ δ' ἐπὶ τῆς ξβ' γεγράφασιν) καὶ παρέτεινε μέχρι 200 τῆς οἱ, βιὸς ἐτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ καὶ Ξέρξου ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἢ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, θοῖνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες καὶ τραγωδίαί καὶ ἄλλα.

ΑΒ. ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης καὶ δημαγωγός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἐκτίσεν πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσαν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες 10 ἄξοντες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι, ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀποφθεγμα τόδε, „μηδὲν ἄγαν“ ἢ τὸ „γνώδι σαυτόν.“ 15

ΑΓ. ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ.

Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δ' ἄλλοι Εὐκλείδου ἢ Ἰέτους ἢ Ἡσιόδου, πόλεως Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος· οἱ δ' ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δ' ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην κακεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς 20 πύλης, ἣτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρεται. τοῖς δὲ

196. μετὰ — χρόνοις sm. V. || 99. γέγονε — πθ' sm. V. || 201. οβ' BE. || αὐτῷ δὲ αὐτῷ V. || 2. βασιλεία] βασιλείᾳ E. || 4. τραγωδία A. || XXXII. cf. Eudoc. p. 387. || 12. δι' ἐλεγείων V, uti correxit Kusterus, ἐλεγείας Eudocia, δὲ ἐλεγείας celt. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 385. || 16. ἐφóρβου E. || 17. πόλεως A, ἐκ πόλεως V, καὶ πόλεως v. || 19. παλλαντίου AV. || 20. καὶ — νς' sub finem add. V. || παρὰ τῆς πύλης Kusterus, παρὰ τῇ πύλῃ Kleinus Stesich. fragm. p. 3.

χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμαῖνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' ὀλυμπιάδος γεγωνώς. ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ τῆς νς'. εἶχε δ' ἀδελφὸν γεωμετρίας ἐμπειρον, Μαμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἠλιάναντα 225 νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς'. φασὶ δ' αὐτὸν γράψαντα πόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν παλινωδίαν, ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Σησιχορος, ὅτι πρῶτος καθαρωδία χορὸν ἔστησεν, 30 ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

ΑΔ. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Κρής, Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, λαμβογράφος, ἔγραψε φλύακας ἤτοι κιναιδούς διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος 35 καὶ Θεόδωρος καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δ' αὐτοῦ εἰδη πλεῖστα, οἷον εἰς ἔδου κατάβασις, Πρίηπος, εἰς Βελιστίχην, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα.

ΑΕ. ΤΕΛΕΣΤΟΥ.

Τελέστης κωμικός. τούτου δράματὰ ἐστὶν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός, ὥς φησὶν Ἀθηναῖος ἐν τῷ ιδ' τῶν δειπνοσο- 40 φιστῶν.

ΑΦ. ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΥ.

Τέρπανδρος Ἀρναῖος ἢ Λέσβιος ἀπ' Ἀντίσσης ἢ Κυμαῖος, οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δ' Ὀμήρου, Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκίως τοῦ Εὐρυφώντος τοῦ Ὀμήρου. λυρικός, ὃς πρῶτος ζ' χορδῶν ἐποίησε τὴν

223. εἶχε καὶ ἀδελφὸν γεωμετρὴν μαμαρτῖνον V: Ἀμέριστον vocat Proculus in Euclid. elem. 2. p. 19. || 26. ἐν βιβλίοις κς' om. V. || 28. διὰ τὴν παλινωδίαν Kusterus. || 29. καθαρωδίας V. || XXXIV. cf. Eudoc. p. 384. || 31. μαρωνίτης V: videtur ἢ ante hoc voc. excidisse. || 34. Πύρρος] Πύρης Athenaeo 14. p. 620 E. || 35. Θεόδωρος V, Θεωδωρίδας Tourpius, Θεοδώρας v. || 36. κατάβασιν V. || βελιστίχην V, Βελιστίχην v. cf. Paus. 8. 8, 11. || XXXV. 38. κωμικός] immo διθυραμβοποιός vel μελοποιός. || 39. ιδ' ABVE, δ' cett. || XXXVI. 44. ἐπτά χορδῶν AV, ἐπτάχορδον cett.

λύραν καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν, εἰ καὶ τινες 245
Φιλάμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

ΑΖ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Θερασάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός, ὃς τὴν *ι* καὶ *ια* χορδὴν προσέθηκε καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δ' ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ 50
Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν 55, γράψας δὲ ἐπ' αὐτῶν νόμους μουσικοὺς εἰς, προοίμια λς, Ἀρτεμιν, διασκευὰς ἡ, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινειδας, Λαέρτην, διδυράμβους ιη, ὕμνους κα' καὶ ἄλλα τινά.

ΑΗ. ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. 55
διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίαν εἰς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

ΑΘ. ΤΥΡΤΑΙΟΥ.

Τυρταῖος Ἀρχιμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς 60
καὶ αὐλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρύναι Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτατος, σύγχρονος τοῖς 5
κληθεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ ολυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας 65
δι' ἐλεγείας καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε'.

246. φιλάμωνα BVE, φιλάμωνα A, φιλάμωνα cett. || XXXVII. 47. νεο-
μούσου BV, Νεομούσου v. || 49. προσήγαγεν V. || 50. καθ' ὃν A. || 51. Φίλιππος]
Ἀρχέλαος Reinesius. || καὶ ἐτελεύτησε A, ἐτελεύτησε δὲ cett. || 52. προοίμια ex
Steph. Byz. s. v. Μίλητος Reinesius. || 53. ἐγκώμια AV, ἐγκώμιον cett. || ναύ-
πλιον V, Ναυτίλον ex Ath. 8. p. 338 A. Kusterus, sed illic ex Sulda Ναυπλίω
correxli Casaubonus. || φινειδας AV. || XXXVIII. 55. κωμικός] immo μελοποιός.
neque comoedias scripsit in Themistoclem atque Simonidem. || XXXIX. om.
A. || 60. ἀρχεμβρότου BVE. || 62. καὶ hic habent BVE, ante πολεμοῦντας cett.

M. ΦΙΛΗΤΑ.

Φιλητᾶς Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὦν ἐπὶ τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς καὶ κριτικός, ὃς ἰσχυθῆναι ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο 270 δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

ΜΑ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγοράσθη ὑπ' Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδευθὴ δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δ' Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

ΜΒ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ.

80 Φωκυλίδης Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δ' ἐκότερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωικῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραινήσεις ἦτοι γνώμας, ἃς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλήμενα.

XL. cf. Eudocia p. 424. | 268. καὶ add. Tourpius. | ὃς —] cf. Athen. 9. p. 401 E. | 71. ἄλλα] ἰσχυθῆναι ἐκ τοῦ ζητεῖν καὶ διώκειν ἀκίχητα add. V, καὶ τὰ καλούμενα Ναξιακά Eudocia. | XLI. cf. Eudoc. p. 428. | 72. εὐλυτίδου ABVE, εὐλητίδου cett. | 74. Λακεδαιμονίων] Ἀθηναίων Reinesius. cf. Meinekil fr. com. gr. 4. p. 635. | 76. ἀγεσιλάου A. nomen vix sanum. | 77. καλλίστρατος ABV, καὶ καλλ. cett. | 78. γράφει ABVE, φησι cett. | XLII. cf. Eudoc. p. 426. | 83. ἃς τινες B, ἃ τινες A, ἃς τινας cett.

BIBΛION TPITON.

BIOI TPATIKΩN.

A. AIOXYTOY.

α'. Βίος Αισχύλου.

*Αισχύλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσί-
νιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ
Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατὰγων· νέος δ' ἤρξατο
τῶν τραγωδιῶν καὶ πολλὸν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε
τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς τὴν τε λαμπρότητα
τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τὴν τε τοῦ χο-
ροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.*

I. 1. Inscr. γένος αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ M, βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τρα-
γικοῦ N, om. L. | 1. τραγικὸς] τρ. ποιητῆς G. | γένει μὲν BGr (Item cod. Matrit.
no. 47. ap. Irtari. p. 162), τὸ μὲν γένος M. | λευσίνιος δὲ τοῦ πήμονος (πήμονος
N) υἱὸς LN. | 2. εὐφορίωνος AB, εὐφρονίωνος D. | ἀδελφὸς κυναιγείρου M: κυνα-
γείρου LN, qui et om. καὶ Ἀμεινίου. Aminiam Aeschylī fratrem fuisse coll.
Herod. 8, 84. 93. dubitat G. Hermannus Opp. 2. p. 166, quamquam et norunt
Diod. 11, 27 et Ael. var. hist. 5, 19. | 3. τὸ γένος BDGr, τὴν φύσιν cett. | κατὰ-
γων BDGr, om. LMN, ἔχον cett. | 4. πολλὸν τοὺς] πολλοὺς LN. | αὐτοῦ BDar. |
κατὰ γε τὴν LN, κατὰ τὴν M. | 6. καὶ τὴν σκευὴν] καὶ τὴν κατασκευὴν T, τὴν
σκηνὴν LN. | 7. φησὶν] φησι περὶ αὐτοῦ M, om. LN. vld. Arist. Ran. v. 1004. |
8. ὦ] ὁ L. | πρῶτος BDar. | σεμνὰ] χρηστὰ L, sed eadem manus expunxit et
addidit σεμνὰ. | 9. om. A. | κλῆρον DLMNar.

10 συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονώς κατὰ τὴν ξδ' ὀλυμπιάδα.
γενναῖον δ' αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι
μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ [τῆς πρὸς τοὺς Δαρεῖον
στρατηγούς Λάτιν καὶ Ἀρταφέρνην· τοὺτους γὰρ Δαρεῖος
μετὰ ἑνὶ μυριάδων διὰ θαλάττης πέπομφε κατ' Ἀθηναίων],
15 τῆς τ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτέρῳ τῶν ἀδελ-
φῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. [Ξέρξης
γὰρ ὁ Δαρεῖου ἰ. παρελθόντων ἐνιαυτῶν φ' μυριάδας στρα-
τὸν συναγαγὼν διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐστράτευσεν· οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι
20 ἐν Σαλαμῖνι Θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγούντος, τὸ δὲ πεζὸν
ἐν Πλαταιαῖς Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πανσανίου κατεπολέμη-
σαν, ὃ δὴ κατέλιπε Ξέρξης μετὰ Μαρδονίου στρατηγοῦ,
αὐτὸς μετ' ὀλίγων εἰς Περσίδα φυγῶν, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλα-
μῖνι ναυμαχίαν εἶδεν.] κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως
25 ζήλοῦ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ πλάσμα καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίας
τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυνα-
μένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος· αἶ τε διαθέ-
σεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείαις καὶ πλοκαῖς
ἔχουσιν, ὥς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ

10. συνεχρόνησε DM. || δὲ] καὶ LN. || γεγονώς post ὀλυμπιάδα ponit G. ||
κατὰ — ξδ'] κατὰ (τε add. ar) τὴν τεσσαρακοστὴν libri mei certe, praeter AB,
qui μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν. sed illud ineptum, hoc aperte correctoris est.
alios libros habere τεσσαρακοστὴν πρώτην monet Stephanus, alios ἐξηκοστὴν
Casaubonus d. poes. sat. 1, 5, qui et ipse τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν correxit, πέμπτην
καὶ ἐξηκοστὴν Petitus Misc. 3, 14, ἑβδομηκοστὴν Meurslus. ego posui numerum,
non quem verum esse affirmaverim, sed ex quo vitium illud in libris facillime
enasci potuerit. || 11. αὐτόν φασι BDGLNr, φασιν αὐτόν cett. || μετασχεῖν] με-
τασχεῖν ὁμολογοῦσι LN. || 12. τῆς — πέπομφε add. OGar, κατὰ ἀθηναίων solus
G. || 15. νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν B, νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν A, νεωτέρῳ ἀδελφῶν
T, νεωτέρῳ ἀδελφῷ cett. || 16. πλαταιαῖσι r, πλαταιαῖσι a. || πεζομαχίας] ναυ-
μαχίας AB. || Ξέρξης — εἶδεν add. DOGar, nisi quod 17. στρατοῦ G, 21. πλα-
ταιαῖσι Or, πλαταιαῖσι Da, 22. δὲ Oar, 23. αὐτοῦ DOar, μετ' ὀλίγων DO, μετο-
λίγει G, εἰς ἁσίαν φηγῇ διαβάς G. || 24. σύνθεσιν τῆς ποιήσεως] ποιήσιν Dar. ||
25. ζήλοῦ] ἀσχεῖ Gar, ἀσχεῖτο (omisso τὸ) D. || ἀνδρὸν LN. || πλάσμα add.
BOLN, sed post ἀδρὸν O. || καὶ ὑπέρογκον ὀνοματοποιίας in lac. om. LN. ||
26. δὲ om. ar. || 27. ὄγκον] ὄγγον A, ὄργῃ B. || περιθεῖναι τῇ φράσει G: παρα-
θεῖναι L. || χρώμενος om. G. || 28. οὐ] καὶ LN. || αὐτῷ ante τῶν ponunt GTar. ||
περιπέταις LN. || 29. ἔχουσιν. — κρῖνον om. LN. || γάρ] δὲ G. || σπουδάζει] ζηλοῦ
ABT. || τὸ βάρος] μέγεθος καὶ ὄγκον DGar.

βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων 30
 τουτὶ τὸ μέρος, τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἥρωικόν, τὸ δὲ παν-
 οὔργον κομποπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν ἀλλότριον τῆς
 τραγωδίας ἡγούμενος, ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν
 προσώπων κομωρεῖται παρ' Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν 35
 οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑκτορος
 λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν
 ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῇ ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν
 παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὐρε-
 θεῖεν, γινώμαι δ' ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων 40
 εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνν. [ταῖς τε γὰρ ὕψει καὶ τοῖς
 μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέρχη-
 ται.] ἀπῆρς δὲ πρὸς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινὰς
 μὲν ὑπ' Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέφ' ὄντι τῷ
 Σοφοκλεῖ, κατὰ δ' ἐνίοις ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκό- 45
 τας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ
 τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου,
 ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. [τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει

30. ἀρχαῖον] ἀκραῖον Bothius. sed cf. Dio Chrys. or. 52. p. 267. || 31. τοῦτο
 τὸ μέρος LNar, om. ADG. || τὸ add. BDar. || μεγαλοπρεπέστερον LN. || τε καὶ] καὶ
 BLN, om. A. || ἥρωικόν — τε καὶ om G. || 32. κομποπρεπές LN. || ἀλλότριον r,
 καλλίστερον L, καλίστερον N. || 33. ἡγήσατο G. || ὥστε — ἀμοιβαῖα om. DG. ||
 ὥστε διὰ] διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ ὥστε διὰ B. || 34. ἀριστοφάνη
 LN. || 35. Νιόβῃ post Νιόβῃ excidisse vidit Bothius. || τρίτης ἡμέρας] τρίτου
 μέρους Victorius (cf. Spanhem. ad Arist. Ran. v. 942), sed vid. Hermann Opp. 3.
 p. 42 sq. || ἐπικαθουμένη LN. || 36. ἐγκεκαλυμένη LN. || δὴ om. LN. || 37. λου-
 τροῖς LNar. || ὁμοίω N, ἐμοὶ ὡς ar. || ἐγκεκαλυμένος LN. || πλὴν om. LN. || 38. διὰ]
 διὸς N. || ἐκλογαί — ἂν] ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ πλείστα (πλείσται
 G) ἂν ADG, ac novit B (vid. ad v. 33). || 39. πάμπολα LN. || 40. γνώμη ἢ συμ-
 πάθεια G. || ἄλλοτε r. || τῶν om. LN. || 41. δάκρυον GLN. || ἀπαγαγεῖν LN. ||
 ταῖς — κέρχεται om. ADG. || 42. μᾶλλον om. LN. || πρὸς CDLNar, εἰς T, ὡς celt.:
 hic desum incipit C. || 43. τόν] τῆς LN. || τύραννος N. || 44. ὑπὸ BCDGLNar,
 ὡς 'πό celt. || καταπισθεὶς L, καταπιθεὶς N, malim καταστασιασθεὶς. Bothius
 οὐ κατασπουδασθεὶς. || καὶ ἡσσηθεὶς — ἡσσηθεὶς om. LN. || ἦττηθεὶς hic et
 infra A, ἡσθηθεὶς G. || 46. ἐλεγείῳ] ἐλ. μέτρῳ BCDGAr. || σιμωνίδου BCar. ||
 47. ἐθέλει BCar. || 48. ἔφημεν T. || ἀλλότριστον ἐστὶ G. || τινες — ἐξαμβλωθῆναι
 om. AD. male hic illata esse primus intellexit Bothius, qui ea posuit post ἀμοι-
 βαῖα v. 36, iterum Naekius Mus. Rhen. 1. (1833) p. 500 sq. (Opp. phil. 1.
 p. 362 sq.), qui post κέρχεται v. 43. collocari voluit. || ἀποδείξει L.

τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον
 50 ἐκπλήξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκπύξαι, τὰ δ' ἔμ-
 βρυα ἐξαμβλωθῆναι.] ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος
 τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνι-
 ζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.
 καὶ σφόδρα τῷ τε Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπι-
 55 ζήσας τρίτον ἔτος [ὦν ἑτῶν ε' πρὸς τοῖς ξ'] τοῦτον ἐτελεύτα
 τὸν τρόπον. αἰτὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας ὡς ἐγκρατὴς γε-
 νέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφήσει κατὰ πετρῶν αὐτὴν
 συνθλάσων τὸ δέσμα, ἣ δ' ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ
 φρονεῦει αὐτόν. χρησμός γάρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς
 60 δοθεὶς οὗτος· „οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ.“ ἀποθα-
 νόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θά-
 ψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 65 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

49. τοσοῦτον] τοῦτον LN. | 50. ὥστε] ὡς L. | ἔμβρυα LN. | 51. ἰέρωνος
 L. | 52. ἀπεδείξατο LN. | τὰς αἰτναίας AB, πάνν λαμπρῶς CGar, τὰς αἰτνας
 cett. cf. Schneidewin. Nov. Mus. Rhen. 3. p. 70. | ἀγωνίζομενος LN. | 53. ἐν-
 τεῦθεν add. G, ἐνταῦθα C, ἐνθεν Bar, cett. om. | συνοικίζουσι BGar, συνοικοῦσι
 N, συνοικοῦσι cett. | 54. τε add. BCGar. | ἰέρωνι G, τυράννῳ ἰέρωνι cett. |
 τοῖς — ἐπὶ ζήσας ut videtur om. A. | γελώις N. | ἐπὶ ζήσαν N. | 55. ὦν — ξ om.
 ALN. | ε'] ὅκτω Bothius. | τοῦτον ἐτελεύτησε LN, ἐτελεύτα τοῦτον ar, τε-
 λείτα τοῦτον G: ἐτελεύτα ante ὦν ponit B. | 56. αὐτὶς N. | γὰρ add. BCLNar. |
 ἀρπάσας] συλλαβὸν G. | 57. ἄγρας] θήρας G, χελώνης τῆς οὐράς LN. | ἴσχυσεν
 BCDa, ἴσχυεν cett. | ἀφήσει—δέσμα] μετεωρίσας αὐτὴν ἀφήσει κατὰ πετρῶν ὡς
 συνθλασθείσης τὴν σάρκα αὐτῆς θοίνην ποιήσεται G. | αὐτῆς LN. | 58. ἣ δ'
 ἐνεχθεῖσα] τοῦ δέρματος (ἄρματος N) δὲ ἐνεχθέντος LN, ἣ δὲ ἐνεχθεῖσα ὑπὲρ
 τῇ κεφαλῇ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλήξασα (om. κατὰ τοῦ ποιητοῦ) G. | 59. γὰρ
 BCDGar, om. LN, δὲ cett. | αὐτῇ B. | περὶ τῆς τελευτῆς add. BCDGar. | 60. δο-
 θεὶς om. CDGar. | οὗτος BCDar, τοῖσδε G, οὕτως cett. | βέλος] βίλος τι
 Bothius. | ἀποθανόντος Car, ἀποθανούντος B. | 61. γελῶς LN. | πολυτελῶς
 om. G. | θάψοντες N. | 62. ἐπιγράφοντες C. | 63. versus duos priores habet
 Plut. d. exil. p. 604. F. cf. Anthol. Pal. 2. p. 748. | εὐφορίωνος D. | τὸ δὲ Na. |
 64. καταφθίμενον r. | πυροφόρον LN. | πέλας BCDGar, σέλας LN. | 65. cf.
 Athen. 14. p. 627 D, Paus. I. 14, 5. | δὲ N. | ἐπη DLNa. | 66. καὶ βαθυχαιτήεις
 G, εἰς LN. | Μῆδος] δῆμος, ut voluit Auratus, Oa. | ἐπιστάμενον G.

εἰς τὸ μῆμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ βίος, ἐνῆγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἡγάπησαν Αἰσχύλον, ὥς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χρυσὸν λαμβάνειν. [ἐβίωσε δὲ ἔγ' ἔτη, ἐν οἷς] ἐποίησε δὲ δράματα ὅ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα εἰ. νίκας δὲ τὰς πάσας εἵληψε γ', οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπηνέγκατο.

[Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γεννικωτέροις τὴν τραγωδίαν ἐπηύξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν 75 θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, ἐρινύσι, τοὺς τε ὑποκριτὰς χειρῶσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας, μεῖζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ δευτέρον αὐτῷ προσῆγε 80 Μυνίσκον τὸν Χαλκιδεά· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς

67. δὲ om. L. || ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ β. LN, ὅσοις τραγωδίας ἦν ὁ β. A, ὅσοις τραγωδίαις ἦν ὁ β. CD, ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ β. cell. praeter G, qui ὅσοις τραγωδίαν μετῴσιν. || 68. ἐνῆγιζοντο B, ἐνίγιζον LN, ἐνιγίζοντο a. || τε om. a. || δράματα] γράμματα LN, πράγματα δ' fuerat in N. || ὑπεκρίναντο D, ὑπεκρίνοντο LN. || 69. ὥς — Αἰσχύλου om. LN. || 70. χρυσὸν] χρὸν Scaliger et Casaubonus ad Athen. p. 908, et sic libros quosdam habere ait Stanleyus. || 71. ἐβίωσε — οἷς om. AC. || ἐβίου LN. || δ' om. G. || ἔτη ἔγ' LN, ἔτη ἔξ' G, ἔη ἔτη Bothius. cf. Hermann Opp. 2. p. 161. || οἷς] οἷς καὶ LN. || δὲ add. ACD. || 72. καὶ om. C. || ἀμφίβολα LN, ἀμφὶ τὰ cell.: ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κ' vel λ' Bothius. cf. Hermann Opp. 3. p. 149. || τὰς om. CG. || 73. γ'] δεκαπέντε Casaubonus d. poes. sat. 1, 5. || 73. δὲ καὶ] τε LN. || μετὰ τὴν GFar, μετὰ cell. || ἀπηνέγκατο CGS, νίκας ἐπηνέγκατο N, νίκας ἐπηνέγκατο L, νίκας ἀπηνέγκατο cell. || 74. πρῶτος — 90. τελειώτητα add. OGSr, sed G certe a vita separatim ad calcem libri demum post Supplices fol. 193. || γεννικωτέροις Blomfieldius praef. ad Aesch. Pers. p. VII, γεννικωτάτοις G, γεννικώτατος S, γεννικωτέροις cell. || 75. ἡύξησε S. || τε GS. || 76. θεομένων G, θεωμάτων r. || κατέψυξε r. || γραφῆς καὶ μηχανῆς Bothius. || 77. βωμῶν r. || ἐρινύσι G, ἐριννύσι cell. || τε add. GS. || 78. χειρῶσι] χειρὶ libri, χάρειν Bothius. || σύρματι S, σώματι cell., poterat et σωματιῶν. cf. Lucian. Jup. trag. 41. || 79. τε] δὲ r. || δ' δὲ G, δὲ καὶ cell. || 80. πρώτῳ S, πρῶτον cell. || κλεάνδρῳ Or. || ἔπειτα καὶ τὸν δευτέρον αὐτοῦ GS, ἔπειτα καθ' ὃ δευτέρον αὐτῷ O, ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν r. || 81. Μυνίσκον Blomfieldius l. 1., μυνρίσκον GS, μωνρίσκον cell. || δὲ add. GS.

ἐξῆρυν, ὡς δὲ Δικαίταρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον μὲν ὑπολαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ 85 δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελευτέρος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θεσπιδι, Φρονίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν ἢ 90 ἐπ' Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα. *ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον·

αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπείς ἔθανον.

φασὶ δ' ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκίμῃσαι. ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· 95 ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα, καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς 100 ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα. * τῶν ποιημάτων ἃ μὲν

82. Δικαίταρχος] cf. Naekius Mus. Rhen. 1. (1833). p. 43 et Dicaearchi fragm. ed. Fuhr. p. 71, 71. || μεσσηνιος Gr. || 83. διπλοῦν r. || 84. ἐλαμβάνοι G, ἐλαμβάνει r. || 86. ὅτῳ — σοφοκλῆς GS, ὅστε δοκεῖ θαυμαστὸν (τε add. r) καὶ τελευτέρος τραγωδία ποιητὴν σοφοκλῆ cell. || 88. χαλεπώτερος G. || ἦν hic habet G, post Θεσπιδι cell. || φρονίχῳ G, φροινίχῳ r. || 89. τῶν δὲ libri. || μεγέθους τὴν τραγ. προαγαγεῖν G, μέγεθος τὴν τραγ. προαγαγεῖν O, τὴν τραγ. διὰ μεγέθους προαγαγεῖν r. || 90. εἰπόντα GS, εἰπόντι cell. || 91. ἐπίγραμμα — 100. πρόσωπα hic add. OGS, sub finem post ἔτρεφεν demum r. || ἐπίγραμμα ἐπιγίγεται τῷ τάφῳ αὐτοῦ rubricatum habet G. || 92. epigramma idem ex Cod. Paris. 2789. laudat Vauvilliersius in Notic. et Extr. 1 p. 231, ex Mairit. 47. Isartius p. 162, nisi quod αἰτόν ille, ἔθανεν uterque. || 93. φασὶν ὑπὸ Gr. || ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι G, ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι r, ἀναδιδάξαι ἀξιοθέντα O. || 94. εὐδοκίμειν O, om. r. || ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας cum antecedentibus copulant Or, rubricatum tanquam lemma habet G. itaque fortasse ταύτῃ — πρόσωπα fluxerunt ex antiquo scriptore de musica. possunt haec quoque esse Dicaearchi, sed malim deprompta credere ex Dionysii (cf. Suid.) aut Rufi (Phot. bibl. cod. 161) musicae historia. || 95. ἄριστα Or. || 97. αὐτῷ add. G. || διὰ μόνων Or et ut videtur G, ἐκ μόνων et ἐκ δαιμόνων S. || 98. πρεσβύτατοι S, πρεσβύταται G, πρεσβύται cell. || 100. πάντα] πέντε S. || πρόσωπα G, τὰ πρόσωπα cell. || ἰστίον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καὶκάσῳ φησὶ δεδῆσθαι προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρώπαια τέμασι (sic: Εὐρωπαῖοις μέρεσιν.) τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς

ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικά καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραμα-
τικά καὶ μιμητικά, ἃ δ' ἐξ ἄμφοιν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ
γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος
ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται
τοῦ ποιητοῦ. Νιόβη Αἰσχύλου. Ὀμήρου δ' ἡ Ἰλιάς· μικταὶ 105
γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.* χόρος δὲ τῶν τραγῳδῶν συνί-
σταται ἐκ ἰδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμωδοποιῶν ἐξ κδ'. ση-
μειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. ἡ τραγῳδία
δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθῆναις εὐρέθη καὶ ἐκεῖσε ἠνθῆσεν, ἐνθα
καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγῳδὸς ἄριστος, τῇ τρα- 10
γῳδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέσσαρα δ' εἰσὶ τὰ
συνιστῶντα τὴν ποιήσιν, μέτρον ἥρωικόν, μῦθος ἀλλήγορι-
κός, ἱστορία παλαιὰ καὶ ποιά λέξις· ὧν χωρὶς ἐποιοιοὶ λέγ-
ονται. ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσ-
ωπα, τὸ τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίης· καὶ εἰσέρχοντο εἰς 15
τὸ μέσον καὶ ἐτραγῳδοῦν ἀποστηθίζοντες δράματα· οὐς καὶ
τὸ κοινὸν ἔτρεφεν.*

τὴν ἰὼ λεγομένων ἐστὶν ἐμβαλεῖν (ἔξιστι συμβαλεῖν v.) post πρόσωπα add. G.
extrema sunt verba argumenti Promethei. || τῶν — 106. αὐτῶν habent OGLNr. ||
τῶν ποιημάτων] τῶν ποιητῶν LN, τὰ εἶδη τῶν ποιημάτων r. || 101. ἐστι om.
G. || ἐπαγγέλτικά Or. || δράματα LN. || 2. ἃ — ἄμφοιν] ἃ καὶ ἐξάμφωνα L, καὶ
ἐξάμφωνα N. || αὐτὰ γὰρ G, αὐτοὺς γὰρ LN, αὐτίκα Or. || 3. τῷ προσώπῳ LN. ||
αὐτὰ G, αὐτὸ eelt. || κῦρος G, κύρσος LN, κύδος Or. || 4. προσγράφονται] γρ L,
γὰρ (?) N. in sequentibus deest aliquid. apparet enim scriptorem velle hoc: in
ludis scenicis cum personae ipsae et agant et loquantur, inscribi fabulas nomi-
bus earum personarum, quarum primae in eis partes sint, velut Nioben Aeschyli:
aliter inscribi carmina non dramatica, velut Homeri Illadem; hanc enim mixti
esse generis. || 5. νιόβη — ἰλιάς G, νιόβη δμήρου, αἰσχύλου ἐνιλοῖς (ἐν Ἰλίοις
voluit Butlerus) Or, δμήρου ἡλιάς LN. || μωται N. || 6. γὰρ] δέ G. || εἰσιν om.
LN. || αὐτῶν] an αὐτοῦ? || ἐπίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν τάφον αἰσχύλου praeterea-
que nihil post αὐτῶν add. L. vid. v. 91. || χόρος — 17. ἔτρεφεν add. Or. || 7. ὦ']
immo ἐ'. cf. Hermann Opp. 2. p. 140. || 9. ἐνθεν Bothius. || 12. τὴν ἐπικὴν ποίη-
σιν Bothius. || 13. οὐ λέγονται Butlerus, malim χάριν pro χωρὶς. || 14. εἰσῆγεν
Schneiderus d. att. Theat. p. 132. || 15. τὸ τε] τοῦτε Or, τοῦ τε om. τοῦ Schnei-
derus: τό — Βίης, quippe ad Prometheum pertinentia, aliena esse arbitrat
Bothius. || 16. καὶ om. r. || 17. post ἔτρεφεν sequitur in r ὑπόθεσις αἰσχύλου,
προμηθεὺς δεσμώτης. προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ — ὅλως οὐ κίται, delaceps
ἐπίγραμμα — πρόσωπα, quae leguntur supra v. 91—100.

Κατάλογος τῶν Αισχύλου δραμάτων.

	Ἀγαμέμνων	Αἰγύπτιοι
120	Ἀθάμας	Αἰτναῖαι γνήσιαι
	Αἰτναῖαι	Ἀργεῖοι
	νόθοι	Ἀργῶ
	Ἀμυμώνη	ἡ Κωπευστής
	Ἀταλάντη	Βασσάραι
25	Βάκχαι	Γλαῦκος
	Δαναῖδες	πόντιος
	Δικτυοργοί	Ἐπτά ἐπὶ Θήβας
	Ἐπίγονοι	Εὐμενίδες
	Ἐλευσίνιοι	Ἡλιάδες
30	Ἡρακλεῖδαι	Ἡδωνοί
	Θρηῖσαι	Θεωροὶ ἢ Ἰσομιασταί
	Ἰξίων	Ἰφίγένεια
	Ἰκετίδες	Κάβειροι
	Κρηῖσαι	Καλλιστώ
35	Κερκυῶν	Κίρκη σατυρική

118—160. quot et qui libri habeant non liquet. habet certe G sub finem libri post Supplices, sed ante ea quae posuimus inde a v. 74; habent et ar, quorum ille continuo post ipsam vitam, hic post argumentum Promethæi demum: sed ambo discerpta habent quae sine dubio coniuncta erant. scilicet duas series titulorum continuas repraesentant, unam eorum qui apud nos sunt a sinistra parte, Ἀγαμέμνων, Ἀθάμας sqq. usque ad Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα, deinceps alteram eorum qui a dextra, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖαι γνήσιαι sqq. usque ad Ψυχαγωγοί. in in libris sane haec duabus seriebus scripta erant: at sine dubio libraril non ita ea distingui volebant, ut absoluta tota sinistra serie demum ad dextram lector transiret, sed sic potius coniungi, ut ad sinistram positum quemque titulum statim exciperet is qui exadversum illi esset. quare sic haec legenda sunt: Ἀγαμέμνων, Αἰγύπτιοι, Ἀθάμας, Αἰτναῖαι γνήσιαι, Αἰτναῖαι νόθοι et ita porro. hunc nos ordinem restituere conati sumus. alii editores, quo pressius ad ordinem litterarum accederent, quid in libris esset parum curantes, quin etiam qui omissi viderentur fabularum titulos adilicentes, prorsus haec corruerunt. || 20. 21. αἰτναῖαι ar, Αἰτναῖοι v. || γνήσιοι ar. || 23. Κωπευσταί Welckerus d. trilog. p. 312. cf. eiusd. lib. d. trag. gr. p. 30. || 24. Βασσάραι ar Hesychius s. v. ἐλλόμενον (Βάσσαρες liber), Βασσαρίδες Schol. Nic. Ther. 298, Schol. Ar. Thesm. 135. || 27. Δικτυοῦκοι Ael. hist. an 7, 47. Poll. 7, 35. Hesych. s. v. θῶσθαι. Phot. s. v. ὄβρια. || Θήβαις ar. || 29. ἐλευσίνιοι a. || ἱλιάδες ar. || 30. ἡρακλείδης ar. || ἡδωνοί ar. || 31. θρηῖσαι ar. || θεόδωροι ἢ ἰσομιασταί ar. || 35. κίρκι σατυρικοί ar.

<i>Κᾶρες</i>	<i>Κήρυκες</i>	
<i>ἢ Εὐρώπη</i>	<i>Λέων</i>	
<i>Αἰῖος</i>	<i>Λήμνιοι</i>	
<i>Λυκοῦργος</i>	<i>Μυσοί</i>	
<i>Μέμνων</i>	<i>Μυρμιδόνες</i>	140
<i>Νεανίσκοι</i>	<i>Νηρείδες</i>	
<i>Νεμέα</i>	<i>Νιόβη</i>	
<i>Ξάντριαι</i>	<i>Ὅπλων κρίσις</i>	
<i>Οιδίπους</i>	<i>Ὅστολόγοι</i>	
<i>Πενθεύς</i>	<i>Πρωτεύς</i>	45
<i>Περραιβίδες</i>	<i>Πέρσαι</i>	
<i>Πηνελόπη</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
<i>Προπομποί</i>	<i>δεσμώτης</i>	
<i>Προμηθεὺς</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
<i>λύομενος</i>	<i>πυρφόρος</i>	50
<i>Πολυδέκτης</i>	<i>Σαλαμίνιαι</i>	
<i>Σίσυφος</i>	<i>Σεμέλη</i>	
<i>δραπέτης</i>	<i>ἢ Ὑδροφόροι</i>	
<i>Σφίγξ</i>	<i>Τοξότιδες</i>	
<i>Τροφοί</i>	<i>Τήλεφος</i>	55
<i>Ὑψιπύλη</i>	<i>Φιλοκτήτης</i>	
<i>Φρύγαι</i>	<i>Φορκίδες</i>	
<i>Φρύγες</i>	<i>Χοηφόροι</i>	
<i>ἢ Ἐκτορος</i>	<i>Ψυχοστασία</i>	
<i>λύτρα</i>	<i>Ψυχαγωγοί.]</i>	60

β. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγεῖρου τῶν εἰς

136. κύρυκες. | 38. λήκνιοι. ar. | 44. ὀστολόγοι. ar. | 46. περραιβίδες. ar. | 51. Σαλαμίνιαι Hesychius et Herodian. d. mones. p. 36, σαλαμίνιοι. ar. | 55. Λιονίσσου τροφοί Argum. Medeae Eurip. | τέλεφος. ar. | 56. ὑψιπύλοι. ar. | φιλοκτήτης. a. | 57. φρύγιοι. ar.

2. 1. τραγικός. om. *V. | Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμεινίου ex 2 Paris. add. Kusterus: verum suspectum alterum Εὐφορίωνος. | 2. καὶ] τοῦ E.

Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμ' αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸς
 τραγικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα. ἠγωνίζετο δ'
 5 αὐτὸς ἐν τῇ ὀλύμπιᾳ δι' ἐτῶν ὧν κέ. οὗτος πρῶτος εὗρε
 προσωπεῖα δεινὰ καὶ χροάμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγι-
 κοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ τραγῳδίας ἧ', νίκας δ' εἶλεν κή.
 φυγῶν δ' εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἱκρία ἐπιδεικνυ-
 10 μένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπ' ἀετοῦ φέ-
 ροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη' γενόμενος.

B. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

α'. Σοφοκλέους γένος καὶ βίος.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου,
 ὃς οὔτε, ὥς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν, οὔτε,
 ὥς Ἰστρὸς, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ' ἐκέκτητο
 5 δούλους χαλκεῖς ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιού-
 του γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ
 Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν
 κωμῳδῶν ἄδηκτος ἀφείδῃ τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχη-
 μένων. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἰστρῷ φάσκοντι αὐτὸν οὐκ

3. ἔσχε — κέ' om. V. sub finem tamen ἦν δὲ κέ' ἐτῶν ὅτε ἠνίξετο καὶ ἐνίκησε
 νίκας κή add. *V. cf. Hermann Opp. 2. p. 152. | καὶ om. E. | 4. εὐαίωνα A
 (Kusteri tertius), εὐβίωνα BE (2 Pariss.), Βίωνα v. | 5. ὁ Meursius d. archont.
 2, 2, ξθ' Casaubonus d. sat. poes. 1, 5, θ' libri. | 6. καὶ om. A, καὶ χροάμασι
 om. BVE. | [τραγικοὺς] τραγῳδοὺς Bernhardy. | 7. χρῆσθαι Bernhardy, κε-
 χρῆσθαι v. | 8. δὲ καὶ ἐλεγεία καὶ A, om. V, δὲ ἐλεγεία καὶ cett. | οἱ δὲ τρεις-
 καίδεκά φασι ex VII. I. post κή add. Aldus. | 9. εἰς AV, ἐπὶ cett. | 10. αὐτοῦ]
 αὐτῶν BE. | 11. νη'] ξη' Hermannus Opp. 2. p. 161. *

II. 1. Σοφίλλου dedi ex Marm. Par. ep. 56, Clem. Alex. protr. p. 21,
 Aelian. hist. an. 7, 39, Anthol. Pal. 7, 21 (cf. t. 3. p. 219), Σοφίλλου v. | 3. Ἰστρὸς]
 cf. Istri fr. ed. Siebelis p. 74, Muelleri hist. gr. fr. p. 425 et LXXXV. | ἐκέκτητο
 J. | 4. χαλκεῖς S, χαλκεῖας PJR. | ἦ] καὶ S, τε καὶ P. | ἐκ τοῦ τοιούτου SJ, ἐκ του
 τοιούτου P, ἐκ τοιούτων R. | 7. ἀφείδῃ J. | ἀπεσχημένων SPJ, ἀποσχομένων
 v. | 8. Ἰστρῷ] στράτωνι PJ. | οὐκ Ἀθηναῖον αὐτόν J.

Ἀθηναίων, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν
 Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἰστροῦ παρ' οὐδενὶ ἑτέρῳ τοῦτ' ἔστιν 10
 εὐρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κό-
 λωνῆθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανής, καλῶς τ' ἐπαι-
 δεύθη καὶ ἐτράφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν προ-
 σβείαις ἐξητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτὸν φασιν οἱ Ὀλυμπιάδι
 κατὰ τὸ β' ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' 15
 Αἰσχύλου νεώτερος ἔτεσι ιζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος κδ'.
 διεπονήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαιστρᾶν καὶ μουσικῇ,
 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὥς φησιν Ἰστρος. ἐδιδάχθη
 δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας 20
 γυμνὸς ἀθλημιμένος τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξήρχεν.
 παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαι-
 νούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπό-
 κρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάλαι γὰρ
 καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς χορευτὰς ποιήσας 25
 ἀντὶ ιβ' ιε' καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δ' ὅτι
 καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτε ἐκιθά-
 ρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν

9. φλιάσιον J, malim Φυλιάσιον. vulg. explicare tentat Schoellius vit. Soph.
 p. 19. || εἰ—πλὴν SPJ, πλὴν γὰρ R. || 10. Ἰστροῦ στρατώνος J. || παρ' ἐν J. ||
 11. οὖν ὁ Σοφ. Stephanus. || 13. εὐτράφη J. || πολιτεία ζυγῶν (συζῶν?) καὶ P. ||
 14. ἐξητάζετο libri, ἐξετάζετο vitium est Aldinae. || οἱ Ὀλυμπιάδι S, ἑβδομη-
 κοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι R, πρώτῃν Ὀλυμπιάδα P, ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι J. ||
 16. μὲν ante νεώτερος add. R. || ἔτεσιν ζ' S, ἔτεσιν ἐπτά PJ (cf. Dind. ad Schol.
 Arist. Ran. 75), ἔτη δεκαεπτά R. aut ἔτεσιν λ' scribendum, aut grammaticos ἔτη
 scribentes olymplades in animo habuisse censuit Sinnerus. || παλαιότερος om.
 SPJ. || κδ' εἴκοσι τέσσαρσι J, εἰκοστέσσαρα PR, εἴκοσι τέσσαρας S. numeros
 sic invertit Lessingius vit. Soph. p. 30: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη κδ', Εὐριπίδου δὲ π.
 ιζ', Boeckhius gr. trag. prinæ. p. 49 sic: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη ιζ', Εὐριπίδου δὲ π.
 ιδ'. cf. G. Hermann Opp. t. 2. p. 160. || 17. περὶ περὶ τὴν PJ. || 19. λάμπρ
 SPJ, λαμπίῳ B, λαμπίῳ R. cf. Athen. 1. p. 20 F. || 21. ἀθλημιμένος J. ||
 22. παρ' SPJ, καὶ παρ' R. || αἰσχύλου P. || 23. πρῶτα P. || 24. μικροφωνίαν
 SPJ, ἰσχροφωνίαν v. || 25. ἀπεκρίνατο P. || αὐτοὺς δὲ τοὺς PJ, αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς
 v. possit αὐτός· καὶ τοὺς. || χορευτὰς] ποιητὰς J. || 26. ιε' δεκαπέντε PJ, πεντε-
 καίδεκα celt. || 27. καὶ om. PJ. || μόνῳ] μονοῶδ' Welckerus d. gr. Trag. m.
 Rücke. auf d. ep. Cycelus p. 425. || ποτε om. J.

γεγράφθαι. Σάτυρος δὲ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακ-
 30 τηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ καὶ Ἰστρος τὰς λευκὰς
 κρηπίδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἱ τε ὑποκριταὶ
 καὶ οἱ χορευταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράφαι τὰ
 δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις διάσπον ἐκ τῶν πεπαιδευμένων
 συναγαγεῖν. καὶ ἀπλῶς ὥς ἐστιν εἰπεῖν, τοῦ ἥθους τοσαύτη
 35 γέγονε χάρις, ὥστε πάντη καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν στέρ-
 γασθαι. νίκας δ' ἔλαβεν κ', ὥς [φησι Καρύστιος, πολλάκις
 δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδεπώποτε. καὶ Ἀθη-
 ναῖοι δ' αὐτὸν ἐτῶν νε' ὄντα στρατηγὸν εἵλοντο πρὸ τῶν
 Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ζ' ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ.
 40 οὕτω δὲ φιλαθηναϊότητος ἦν, ὥστε πολλῶν βασιλέων μετα-
 πεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἐθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν.
 ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἥρωος ἦν μετ'
 Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι, ἰδρυνθεὶς ὑπ' Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ

29. γεγράφθαι SP, γεγράφθαι φασὶ R, ἔγραψαν J. || βάκτραν S. || 30. καὶ
 Ἰστρος SPJ, Ἰστρος καὶ R. || 31. ἃς ὑποδοῦνται S, ἃς ὑποδεσμεύονται PJ, αἷς ὑπε-
 δύνοντο R. || οἱ τε χορευταὶ καὶ οἱ ὑποκριταὶ J. || 34. συναγαγεῖν SPJ, εὐρεῖν R. ||
 ἀπλῶς ὥς ἐστιν εἰπεῖν SP, ἀπλῶς ἐστιν εἰπεῖν J, ἀπλῶς εἰπεῖν R. || αὐτοῦ post ἥθους
 add. R. || 35. πάντη καὶ S, πάντη τε καὶ J, πάντοτε καὶ P, πάνν R. || 36. κ' om. J,
 sed post Καρύστιος vacuo spatulo relicto. || 37. τρίτου P. || οὐδεπώποτε SR, οὐδέ-
 ποτε PJ. || καὶ om. PJ. || 38. ἐτῶν νε' ὄντα] ἐτῶν ἐξηκονταπέντε, sed addito εννέα
 supra πέντε et delnceps vacuo spatulo relicto P, ἐτῶν ξθ' ὄντα πέντε J, ἐτῶν ὄντα
 ξε' R, ἐτῶν ὄντα ἐξήκοντα πέντε B, ξθ' ἐτῶν ὄντα S, πεντήκοντα ἐπτά ἐτῶν ὄντα
 v. numeros correxit Lessingius. scilicet natus est Sophocles ol. 71, 2. 495, hel-
 lum Samium incidit ol. 85, 1. 440. || στρατηγὸν εἵλοντο πρὸ τῶν πελοποννησια-
 κῶν (πελοποννησ. R.) ἔτεσιν ἐπτά SR, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν
 εἵλοντο ἔτεσιν ἐπτά P, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν εἵλοντο ἔτεσιν
 ἐπτά πέντε πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν J. || 39. ἀνανίους S, ἀνανίαν addito aus
 supra finale αν R, ἀνανίω P, ἀράνιον J, Σαμίους Seidlerus disa. d. temp. quo
 primum acta est Antigona p. XXIV ed. Antig. Hermannii (sed vid. Id. Ephem. lit.
 Hal. 1825. p. 216. et Suevernius Comm. acad. Berol. 1824. p. 38 sqq.), ἐν τῷ
 πρὸς τοὺς ἐν Ἀναίους vel Ἀναίρ aut ἐν τῷ περὶ Πριαννίων Wexlius prolegg. ad
 S. Antig. p. 19, de re vid. Kruegeri hist. phil. Stud. p. 208 sqq., Bergkii rell. com.
 Att. p. 58 sqq., Fr. Ritter nov. Mus. Rhen. 2, 2. p. 180 sqq., Boeckhii in Isogr.
 gemm. Soph. Antig. p. 183 sqq. || 40. φιλαθηναῖος J. || βασιλέων μεταπεμπομένων
 αὐτὸν SR, μεταπεμπόντων αὐτὸν βασιλέων J, μεταπεμπόντων βασιλέων P. ||
 42. τοῦ om PJ. || Ἄλωνος coll. Schol. Apoll. 1; 97 Meinekius frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 683, qui et τραφεὶς addit post Χείρωνι. || ἦν om. SJ. || 43. ἀσκληπιὸν J. ||
 παρὰ] περὶ SP. || ἰδρυνθεὶς — τελευτήν SP, ἰδρυνθεὶς μετὰ τὴν τελευτήν
 ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ J, ἰδρύθη δὲ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευτήν v.

μετὰ τὴν τελευταίην. γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἰερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπίσης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐραυνῆσαι, ἐνθα ἐκέκρυπτο. ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. φαίνεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικοστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικυνωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γενόμενον παῖδα Σοφοκλέα τὸννομα πλέον ἔταργεν, καὶ ποτε *** ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθο- 55 νοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρωσ παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπατίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν „εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμι Σοφοκλῆς,“ καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνώσκει. τελευταῖσαι δ' αὐτὸν Ἰστρος 60

44. Θεοσεβῆς J. || 45. καθά — περὶ SPJ, καθά ἱερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ R. || 47. μὴ οἰκοῦσαν SP (in quo latere mihi videbatur praedicatum, velut ὁμοροῦσαν, Bergkio nomen proprium, velut Μικῶς), μὴ solum J, οὔσαν v. de re cf. Cic. d. div. 1, 25. || 48. ἐκέκρυπτο SP, κέκρυπται J, ἐκρύπτετο v. || αὐτὸν P. || 49. δῖμῳ P. || 50. οὗ] δὲ J. || 52. δίκη ποτέ SPJ, ποτε δίκη R. de re cf. Cic. d. sen. 7, Appul. apol. p. 298, Plut. Mor. p. 785 A, Lucian. Macrob. 24. || νικοστράτου P. || 53. Θεωρίδος (sed addito εἰω supra εἰ) σικυνωνίας P. || τὸν — σοφοκλέα SR, τὸν ἐκ τούτου μὲν γεννᾷ μὲν σοφοκλῆν P, γεννᾷ παῖδα σοφοκλῆν καὶ J. || 55. ποτε *** ἐν δράματι] ποτε ἐν δράματι libri, ποτε ἐν δικαστηρίῳ G. Hermannus praef. ad Soph. Oed. Col. p. XI: quod cum haberet quo offenderet (cf. Boeckh. ind. lectt. Berol. 1825—26. p. 4 sq.), idem in eiusdem fabulae ed. 2. p. XI ποτε *** ἐν δράματι scribingendum censuit atque Ἀριστοφάνης supplementum: hunc enim illud fecisse in fabula cui nomen erat Δράματα, in qua phratorum partes fuisse ex Schol. in Ran. 810 (798) constare. sed poetae nomen excidissee iam viderat Naekius, qui Λεύκων supplevit, ut narrat Welckerus l. 1. p. 263, 13 (qui ipse de Peleo Sophoclis tragoedia et Musis Phrynichi comoedia cogitavit), quippe de huius comoedia Φράτρες inscripta cogitans, in quam sententiam incidit etiam Schoellius vit. Soph. p. 381: Πλάτων supplevit Anonymus apud Welckerum. || προσήγαγε PJ, qui videntur παρήγαγε voluisse. || αὐτῷ om. PJ. || 56. φράτορας PJ. || 59. σοφοκλῆς οὐκ εἰμι P. || καὶ add. SJ. || 60. ἀναγνώσκει PR. || 61. φασιν ante Ἰστρος habent PJ.

καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιπιδὴν ὑποκρι-
 τὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἦκοντα παρὰ τοὺς Χόας
 πέμψαι αὐτῷ σταφυλὴν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ
 στόμα ῥᾶγα ἔτι ὀμφακίζουσαν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνε-
 65 γέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δὲ φησὶ τὴν Ἀντιγόνην ἀνα-
 γινώσκοντα καὶ ἐμπεσόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακροῦ
 καὶ μέσῃ ἢ καὶ ὑποστιγμὴν πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν
 ἀποτεινάντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι.
 οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκη-
 70 ρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλειπεν. καὶ ἐπὶ τὸν πατρώων τάφον
 ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δεκέλειαν φερούσῃ κεί-
 μενον πρὸ τοῦ τείχους ἰά σταδίων. φασὶ δ' ὅτι καὶ τῷ
 μνήματι αὐτοῦ σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῇ.
 καὶ τοῦτον τὸν χώρον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατ'
 75 Ἀθηναίων Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστάς Λύσανδρῳ ἐκέλευσεν
 ἐπιτρέφει τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ' ὠλιγά-
 ρησεν ὁ Λύσανδρος, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ
 αὐτὸ κελεύων. ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν
 φυγάδων, τίς εἴη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς,
 80 κήρυκα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. φασὶ δ' ἐπιγε-
 γράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε·

61. Νεάνθης] cf. Marquardt lib. d. Cyzico p. 166. || ὅπως φασὶν ἱστρος
 καὶ νεάνθης τελευτῆσαι τὸν σοφοκλῆν post τρόπον suffusculo atramento scripta
 add. J, solum ἱστορία P. || καλλιπιδου (καλλιπίδα P.) ὑποκριτοῦ et mox ἦκοντος
 περὶ τοὺς PJ. || 63. πέμψαντος J. || δὲ add. S: λαβόντα τὸν σοφοκλέα J. || καὶ
 βαλόντα post λαβόντα add. Rv. || εἰς — ὀμφακίζουσαν S, ῥᾶγα εἰς τὸ στόμα
 αὐτοῦ ἔτι ὀμφακίζουσαν PJ, ῥᾶγα ἔτι ὀμφακίζουσαν εἰς τὸ στόμα R. || 65. ἀνα-
 γινώσκοντα R. || 66. ἐμπεσόντα P. || νοήματι SPJ, κύλφ R. || 67. ἢ καὶ PR, ἢ Jv,
 ἢ S. || ἔχοντα R. || 68. ἀποτεινάντα SR, ἀπεκτείναντο P, ἀποτείνειν J. || σὺν —
 ψυχὴν SR, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῇ φωνῇ PJ. || 69. τοῦ δράματος om. J. || ἐκη-
 ρύχθη om. S. || 70. καὶ ἐπὶ — 81. τάφῳ τάδε SPJ, nisi quod 70. τῶν πατρώων
 τάφῳ S, 71. τῶν ἐπὶ τὴν δεκέλειαν (δεκελεῖ .. S) ὁδὸν κειμένων SP, 72. τοίχῳ PJ,
 73. αὐτῇ σειρῆναν ἐπ. οἱ δὲ χ... σῶνα P, 74. τόπον] χώρον J, τείχῳ P, τετειχι-
 κότων PJ, 75. κατ' ὄναρ om. J, 76. ὁ δὲ] καὶ PJ, 79. ὑπάρχει post σοφοκλῆς add. PJ,
 80. τὸν ἄνδρα om. J, deinde λαβὼν δὲ φησιν ἐπέγραψε τῷ τάφῳ αὐτοῦ (om. αὐτοὶ
 J) τάδε pergunt PJ (in quibus Πολέμων δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι vel Ἰσφῶν δὲ,
 φασὶν, ἐπέγραψε latere coniecit, Λόβων δὲ φησιν coll. Diog. Laert. 1, 34 et
 112 Bergkiius). totus locus v. sic legitur: τῶν δὲ πατρώων αὐτοῦ τάφῳ ἐπὶ
 Δεκέλειαν κειμένων πρὸ σταδίων τοῦ τείχους ἑνδεκα καὶ τοῦτον τὸν τόπον (τρό-

κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωτεῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότετον.
"Ιστὸς δέ φησιν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ
ψήφισμα πεποιηκέναι, κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δρά-85
ματα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ρλ', τούτων δὲ νερόθεται ιζ'.
συνηγωνίσατο δ' Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ
Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ. τὸ πᾶν
μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ὠνόμαζε· τούς τε γὰρ μύθους φέρει κατ'
ἔχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν δ' ἐν πολλοῖς δρά-90
μασιν ἀπογράφεται. παρετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον καὶ
τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεώς·

ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·

πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

ἡθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆ-95
ται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν. ὅθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα,
μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητὴν. καὶ ἄλλοι μὲν

πον R) ἐπιτετευκότες Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐπέπερ οὐχ
οἶόν τε ἦν αὐτὸν ἐκεῖ θάπτειν, Διόνυσος — κελύων. ὁ δὲ — Σοφοκλῆς, κήρυκα
(κήρυγμα R) — ἀνδρα. φασὶ δὲ καὶ ὅτι (ὅτι καὶ R) τῷ μνήματι αὐτοῦ Σειρήνα
ἐπέστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῇν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε. ||
82. cf. Anthol. Palat. t. 3. p. C. || σοφοκλῆ ut videtur S. || 83. τῇ] ἐν τῇ PJ. ||
τέχνη καὶ σχῆμα J. || 84. φησὶν — ἀρετὴν SR, φησι τὴν τούτου ἀρετὴν PJ. ||
καὶ om. J. || 85. κατ' ἔτος S, καθ' ἑκάστον P, καθ' ἑκάστον ἔτος J, κατ' ἔτος ἑκα-
στον v. || αὐτοῦ P. || ἔχει — Ἀριστοφάνης SPJ, ἔγραψε δὲ, ὡς φησιν Ἀριστο-
φάνης, δράματα v. || 86. ρλ' post duarum triumve litterarum spatium S, ἑκατὸν
τριακοντα R, ἑκατὸν τέσσαρα (confusis, ut videtur, numeris PA et PA) PJ. ||
τούτων — ιζ' om. PJ. || νερόθεται S, νοθεύεται v. || 87. συνηγωνίσατο SJR,
συνηγωνίσαντο P, συνηγωνίζετο v. || καὶ om. S. || χοιρίλλῳ PJ, χειρίλλῳ R. cf.
Naekli Choer. p. 8. || καὶ Ἀριστίᾳ om. PJ. || 88. πολλοῖς add. SPJ. || 89. μὲν add.
SJ, om. v. || γὰρ add. SPJ, om. v. || 91. ὑπογράφεται PJ. || 92. τοῦνομα τοῦ
Ὀδυσσεώς S, τὸ ὄνομα τοῦ ὁδ. RV, τοῦ Ὀδυσσεώς τὸ ὄνομα J, τοῦ Ὀδυσσεώς P. ||
93. hos versus ex fabula Νίπτρα ἢ Ὀδυσσεύς ἀκαιοπολῆς inscripta depromptos
putat Brunnkii (cf. Soph. frgm. 408 Dind.), ad Phaeaces refert Welckerus l. l.
p. 87. || οἷμ' PJ. || κακῶς P. || 94. ὠδύσαντο, ut Schaeferus correxit, S, ὠδύσαντο
P, ὠδύσαντο v. || 95. ἡθοποιεῖ τε S, ἡθοποιεῖται δὲ PJ. || καὶ ποικίλλει om.
PJ. || 96. ἐκματτόμενος PJ. || εἰπεῖν SPJ, εἰπεῖν λέγεται R, εἰπεῖν φασιν v. ||
Ἰωνικόν τινα] Ἰωνα τὸν ποιητὴν Meinekius (scilicet de promptis haec videri ex
libro Ἐπιδημιῶν laudato ab Athen. 13. p. 603 E), Ἰωνα τὸν Χίον vel τὸν τραγι-
κὸν de eiusdem ὑπομνήμασι cogitans Bergkii. || 97. καὶ om. J. || μὲν γὰρ
om. PJ.

γὰρ πολλοὶ μεμνηνταὶ *τινα* τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ' αὐ-
 τοὺς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει.
 100 καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτά, εὐκαιρίαν,
 γλυκύτητα, τόλμαν, ποικίλιαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρῆσαι
 καὶ πράγματα, ὥστ' ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μιᾶς
 ὅλον ἡθοποιεῖν πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ
 ποιητικῇ δηλοῦν ἥθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης
 5 ὅτι „Καιρὸς ἐπεκαθέζετο“, ἄλλη δὲ „Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι
 τὸ στόμα κεχρισμένου.“ φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος τῶν
 Ἀθήνηθεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιῖαν εἰς τὰ ἴδια
 ἄσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμειξε.

β. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Σοφοκλῆς Σοφίλλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός,
 τεχθεὶς κατὰ τὴν οἰ' Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σω-
 κράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς
 καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ
 5 ιε' εἰσήγαγε νέων, πρότερον ιβ' εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ
 Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δράμα πρὸς
 δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν

98. μέμνηται J, μέμνηται P. || *τινα* SPJ, *τινας* v. || ἢ τῶν om S. || 99. ἀφ' ||
 ἐφ' PJ. || 100. καθ' SPR, διό J. || ἤνεγκε — μικτά SPJ, ἔμειξε δὲ τοῖς αὐτοῦ ποιή-
 μασιν R. || εὐκαιρίαν — ποικίλιαν SR, εὐκαιρίαν γλυκυντάτην, τόλμην ποικίλην
 PJ. || 101. καιρὸν] καὶ J. || συμμετρῆσαι S, εὖ μετρῆσαι R, ἐκμετρῆσαι PJ. ||
 102. καὶ] τὰ J. || ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μιᾶς Brunekius, ἐκ μικροῦ
 ἡμιστι. ἤλεγξεν ὡς μιᾶς S, ἐκ μ. ἡμ. ὡς μιᾶς P, ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου solum J, ἐκ
 βραχείας κόλου ἤρκεισεν R. || 3. ἡθοποιῆσαι R. || πρόσωπον S, τὸ πρ. celli.
 || τῇ ποιητικῇ S, ποιητικῇ R, ποιηταῖς PJ. || 4. πάθος ἢ ἡθος J. || φησὶ γοῦν R. ||
 5. Καιρὸς] κηρὸς Sv, θηρὸς J, θυρὸς P. || ἐπεκαθέζετο SPJ, ἐπεκαθέζετο τοῖς
 χειλέσιν αὐτοῦ v. haec sane ex notissimo Euripidis versu in Periclem expressa
 sunt (cf. Dind. frgm. Ar. inc. 2), nostra non est eorum Aristophani eripiantur. ||
 ἄλλη] ἄλλοιν, ἄλλος Bergk. at haec certe Aristophaneas sunt, ut docet Dio Chrys.
 or. 52. p. 273. cf. Bergk. rell. com. Att. p. 204 et in Meinekii frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 1143, 1176. || 6. τὸ στόμα om. J. || δὲ SP, δὲ καὶ JR. || τῶν om. S. || 7. ἀθήνησι
 J. || φρύγιον SJ. || 8. τοῦ διθυραμβικοῦ τρόπου S.

B. cf. Endoc. p. 384. || 1. σοφίλον A, Σοφίλον v. || 5. ιβ'] δυοκαίδεκα AV,
 δυοκαίδεκα celli. || 6. ἤρχε A. || πρὸς τὸ δράμα V || 7. τετραλογίαν Meursius in
 Sophocle s. An., στρατολογεῖσθαι AV (unde τετραλογεῖσθαι aut διὰ τετραλο-

ἐλαγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χο-
ροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δ' οὐς
ἔσχεν οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενε-¹⁰
κλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ' Εὐριπίδην ἐτῶν 5'. ἐδίδαξε δὲ
δράματα ρηγ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶν πλείων. νίκας δ'
ἔλαβε καδ'.

Γ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

α'. Γένος Εὐριπίδου καὶ βίος.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησάρχου καπήλου
καὶ Κλειτοῦς λαχανοπώλιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δ' ἐν
Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλιᾶδου ἄρχοντος κατὰ τὴν οὐ' ὀλυμπιάδα,
ὅτ' ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσαις οἱ Ἕλληνες. ἤσκησε δὲ κατ'
ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησάμεν⁵
λαβόντος, ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καὶ φασιν
αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀναγνοὺς δ' ἐπὶ τραγωδίαν ἐτράπη,
καὶ πολλοὺς προσέξευρε λόγους, φυσιολογίας, ῥητορείας,
ἀναγνωρισμούς, ὡς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ
Προδίκου καὶ Πρωταγόρου καὶ Σωκράτους ἐταῖρος. δοκεῖ¹⁰

γίαν Naekius Choeril. p. 9), στρατολογίαν cett.: de re cf. Droysen in Stud. Kilon.
p. 54 sqq. et Diar. stud. ant. 1844. no. 13 sq., Boeckh. Ind. lectt. Berol. 1841—42. ||
καὶ ante ἔγραψεν add. ABVE. || 8. καταλογάδην om. A. cf. Naekius l. i. p. 8. ||
9. χοιρίλος A. || ἀγωνιζόμενον V. || 10. Ἰοφῶν om. A. || λεωσθένης A. || 11. 5'] ἐν-
νήκοντα ex Pariss. Kusterus, ε' cett. || 12. ρηγ' Boeckh. gr. trag. princ. p. 110.

III. 1. Inser. εὐριπίδου βίος V. || 1. ὁ ποιητὴς om. H^{ab}V. || μνησάρχου V,
μνησάρ... H, ... σάρχου H^b, μνηστάρχου A. || 2. καὶ μητρός δὲ H^b. || κλυτοὺς
supra scripto ε A, in lac. om. H, κλη... H^b. || τὸ [μὲν γένος] ἄθ. H^b. || ἐν Σαλα-
in lac. om. H. || 3. Καλλιᾶδου] καλλίου libri. || κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα
H^b, om. HV. || 4. χησαν τοῖς in lac. om. H, idem γαρ in voc. παγκράτιον. || ἔσκ...
H. || 5. μὲν om. H. || αὐτοῦ om. HV. || 6. νικηφόρους HV. || 7. ἀναγνοὺς δ' ἀγ-
χίνους δὲ ὦν ex Thoma Blechius. || 8. πολλοὺς in lac. om. V. || προσέξευρε H,
προέξευρε AV. || λόγους — δὴ in lac. om. V. || προλόγους καὶ φυσιολογίας...
ῥητορείας γενόμενος H. || 10. ἐταῖρος. δοκεῖ δ' αὐτῷ, utl correxit Elmsleius, HV,
ἐταῖρος δὲ δοκεῖ αὐτῷ A.

δ' αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμ-
 πεποιηκέναι τινά, ὥς φησι Τηλεκλείδης· „Μνησίλοχος δὲ ἐκεί-
 νος Φρυγικόν τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτης ὑποτί-
 θησιν.“ οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φασὶ Κηφισοφῶντα ποιεῖν ἢ Τιμο-
 15 κράτην Ἀργεῖον. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ
 δέικνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δ' αὐτὸν
 πυρφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος, γεννηθῆναι δὲ τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ᾗ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμῖνα
 ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δ' ἀγωνίζεσθαι γενόμενον
 20 ἐτῶν κς'. μετέσθη δ' ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη
 καὶ ἀτελείᾳ. ἐκείθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γε-
 νόμενος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δρᾶμα ὁμωνύμως
 ἔγραψε, καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν
 διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι
 25 καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς ἐσχηκέναι, γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώ-
 τῃν Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίλῃν. καὶ υἱούς κατέλιπε τρεῖς,
 Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον, ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον,
 ὑποκριτήν, νεώτερον δ' Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς
 ἔνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος

11. ὁ φιλόσοφος om. HV. || μνησίλογος H: καὶ Μνησίλοχος Elmsleio 'e
 seqq. irrepsisse visa sunt, maluit pro eis γεγονέναι καὶ. || 12. ὥς — γενέσθαι]
 φασὶ δὲ τὸν εὐριπίδην καὶ ζωγράφον γεγονέναι HV. || Μνησίλοχος — ὑποτίθη-
 σιν] qui hic et apud Diog. Laert. 2, 18 corrupti leguntur versus sic restituit Din-
 dorfus: Μνησίλοχός ἐστ' ἐκείνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδῃ, καὶ Σω-
 κράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν. cf. Meinekil com. gr. fragm. 2, 1. p. 371. Wel-
 cker die griech. Trag. etc. p. 453 sq.: alia agit, sed frustra, Anonymus in the
 Class. Journ. t. 23. p. 402. || 14. οἱ δὲ] hic incipit P. || Κηφισοφῶντα Welckerus
 Mus. Rhen. 1. p. 300, σιοφῶντα P, ἰοφῶντα A. || 16. πινάκιον H, πίνακα V. ||
 γενέσθαι — Ἑλλήνης om. HV. || 18. καὶ Ἑλλάνικον ex mg. male illata esse cen-
 suit Welckerus. || 19. δ' om. HV. || γενόμενος εἰκοσι καὶ ἕξ ἐτῶν HV. || 20. κς']
 immo κς. v. 30. || μετέσθη — βαθὺν] λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ βαθὺν H, λέγουσι
 δὲ τὸν τούτου πατέρα βαθὺν V. || μαγνησίᾳ A. || προξενῷ AP. || 21. ἀτελείᾳ A. ||
 23. εὐ vel λαμπρῶς vel καλῶς ante μάλα excidisse visum est Elmsleio et
 Welckero, μεγάλα pro μάλα corr. Anonymus in the Class. Journ. l. 1. || ὅτε] ὃς
 γε Pflugk. || 24. ἐγένετο in lac. om. P. || ἐλέγετο] cf. Arist. Thesm. v. 160.
 190. || 25. φακούς ἐπὶ τῆς ὄψεως HV. || γυναῖκας H. || τε HV. || πρῶτον H. ||
 26. μιλιτῶ P, μελιττῶ V. || δευτέρον χοιρίλλην H, δευτέραν δὲ χοιρίλλαν V. ||
 καταλιπεῖν V. || 27. μνησαρχίδην A. || μὲν add. PHV. || πρῶτον P, πρεσβύτε-
 ρον cell. || 28. νεώτερον μνησαρχίδου H. || οἱ ἐδίδαξαν HV. cf. Boeckhil gr. trag.
 princ. p. 232. || 29. ἤρξατο — ἐγένετο om. HV.

κατ' ὀλυμπιάδα κα' ἔτι α', πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πηλεΐδας, 30
ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἡβ',
σώζεται δ' οἷ. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ραδάμαν-
θους, Πειρίθους. ἐτελεύτησε δέ, ὡς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ
ὅ' ἔτη γεγωνώς, ὡς δ' Ἐρατοσθένης, οἷ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ
ετάφη. κενοτάφιον δ' αὐτοῦ ἐν Ἀθήνῃσιν ἐγένετο, καὶ ἐπί- 35
γραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ιστοριογράφου ποιή-
σαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιου.

μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐρεπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδόν' τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ Μούσας 40
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφοτέρω μνημεῖα. λέγουσι
δὲ καὶ Σοφοκλέα, ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησε, αὐτὸν μὲν ἱμα-
τίῳ φαιῷ ἤτοι πορφυρῷ προελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς
ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ 45
δακρῦσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν
τῇ Μακεδονίᾳ κώμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τό ποτε
κατωκηκέναι ἐν ταύτῃ Θρακίας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχε-

30. κατ', quod addidit Elmsleius, habet P. || ἔτι α' huc reposui cum Elms-
leio, libri habent post Πηλεΐδας. || πελειάδας A, πλειάδας P. || 31. αὐτοῦ H. ||
32. οκ' V, οζ' ex Suida vel οε' Boeckhius l. 1. p. 232. || τούτων] καὶ τούτων H. ||
Τέννης — Πειρίθους om. HV. || γέννης AP. || 33. τελευτῆσαι V. || ὡς add. PHV,
ut et Elmsleius. || φιλόχορος V. deest hoc fragmentum apud Siebelli et Muelle-
rum. || 34. Ἐρατοσθένης] vid. Bernhardt Eratosth. p. 243. || οἷ, ἐτάφη δὲ ἐν
μακεδονίᾳ H, ἐν μακεδονίᾳ V. || 36. ἐπεγέγραπτο, ut Elmsleius, P, γέ-
γραπτο A, αὐτῷ ἐπιγέγραπται HV. || 38. vid. Anthol. Pal. 1. p. 320. Poet. lyr.
gr. ed. Bergk. p. 435. || μὲν] δὲ P, om. H. || ἅπασα H. || 38. μακεδόνων ἤπερ ἐδέ-
ξατο A, μακεδόνων ἢ πούπερ δέξατο P, μακεδόνων ὑπὲρ δ. H, μακεδόνων ἤπερ
δ. V, μακεδόν, ἢ γὰρ δ. v: τῇ Meinekius atque Bergkii, ἢ v. || τὸ τέρμα
τοῦ βίου A, τέρμα τοῦ βίου P. || 40. πατρίς A, πάτερ P, πάτρα H. || Ἑλλάς
om. HA. || πλεῖστος H: πολλὰ δὲ γράψας μούσας P: Μούσας Jacobsius. ||
41. πολλῶν] πλείστον P. || ἔχει A.

44. ἦτοι πορφυρῷ susp. Rossignolio, ἦτοι ἀπορφύρῳ aut ἀντὶ πορφυροῦ
G. Hermannus Opp. 5. p. 203. || 45. ἀγῶν Rossignolius. || 46. τὸν τρόπον τοῦτον]
τοιουτοτρόπως H^b. || 47. κώμη δὲ ἐστὶ H^b. || Θρακῶν] Θρακίς Rossignolius, et
sic H^b. || ποτε om. H^b. || 48. ἐν ταύτῃ] αὐτόθι H^b, ἐν αὐτῇ Welckerns.

- λαίου Μολοττικὴ κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην Θρα-
 50 κες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἐφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐξημίωσεν
 αὐτοὺς ταλάντῳ. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν
 ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως, χρόνῳ δ' ὕστε-
 ρον Εὐριπίδου ἐν ἄλλει τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἡραμούντος, Ἀρ-
 χελάου δ' ἐπὶ κυνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυ-
 55 θέντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, διε-
 σπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δ' ἔκγονοι οἱ
 σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναιρηθείσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ
 παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι, κυνὸς δίκη. ἔσκωπτε
 δὲ τὰς γυναῖκας διὰ ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην. εἶχεν
 60 οἰκογενὲς μειράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον
 ἐφώρασε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶ-
 τον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν
 αὐτῇ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶν-
 τος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης
 65 Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
 σὺ δὲ ξυνέζης εἰς τὰ πολλὰ Εὐριπίδῃ
 καὶ συνεποίεις ὥς φασι, τὴν μελωδίαν.
 λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς
 αὐτὰς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς θεσμοφοροῖσι ἐπέστησαν
 70 αὐτῇ βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν
 δι' αὐτὰς τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτὰς
 κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίπῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησί·
 μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
 ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·
 75 αἱ δ' εἰς ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

49. ταύτην δὲ θρ. H^b. || 50. ἐξημίωσαν αὐτοῖς ταλάντων H^b. || 51. εὐριπί-
 δην ἐδ. τυχεῖν ἀπολύσεως δεηθέντα H^b. || 53. εὐριπίδης — ἡρέμει H^b. || 54. κυ-
 νηγέσιον ἐλθόντος H^b. || σκυλάκων ἐπιτυχόντων εὐριπίδῃ ἐσπαράχθη H^b. ||
 56. ἔκγονοι om H^b. || 58. ἐστὶ παρὰ] ἐπὶ παρὰ P, ἐπὶ H^b, ἔτι παρὰ Rossigno-
 llus. || 59. ποιημάτων Dindorfus. || 60. κισιφῶντα hic et infra P. || 63. ad Gery-
 tadem hos versus referunt Dindorfus et Bergklus ad Arist. fragm. inc. 4. || τα-
 λάντατε Seidlerus. || 66. συνέζης εἰς P, ξυνευνέτης Rossignollus. || εὐριπίδου P. ||
 67. σ. φησί καὶ τὴν P. || 68. λέγουσι] cf. Arist. Thesm. v. 181 sqq. || 71. τὰς add.
 Welckerus. || 72. αὐτὰς Meinekius, αὐταῖς v. || Μελανίπῃ Dindorfus, μενα-
 λίπῃ P. cf. Kolllispec. onomat. gr. p. 36 sqq. || 73. fragm. 512. Wagn. || 74. λάλλει
 Welckerus. || 75. εἰς P. || ἐμψ λόγῳ Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 536.

καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἡγάπησεν, ὥς τολμή-
σαι περὶ αὐτοῦ θανόντος εἰπεῖν

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἰσθησὶν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασὶν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

80

Φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα
ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημερεύειν φεύγοντα
τὸν ὄχλον· ὕθεν καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείστας τῶν
ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο
καὶ μισόγελως καὶ μισογύνῃς, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν 85
αἰτιάται, „στρυφνὸς ἔμοιγε προσεῖπεῖν Εὐριπίδης.“ λέγουσι
δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλῃν καὶ
νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον τὸ δράμα
τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθριάμβευε τῶν
γυναικῶν, ἔπειτα δ' αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ 90
γήμαντος αὐτὴν „σωφρονεῖ παρ' ἐμοί,“ „δύστηνος εἶ“ ἔφη „εἰ
γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν τὴν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ
μή.“ ἐπιγῆμαι δ' αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρὼν ἀκολαστοτέραν
προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρα-
σύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν κτεῖναι εἰσελ- 95

76. Φιλήμων] vid. Melnekil com. gr. fragm. 4. p. 48. || 77. θανόντος Ros-
signollus, τοῦ ὄντος P. || 80. post Εὐριπίδην haec add. P.: περὶ τραγωδίας ἐνιοι
ταῦτά φασι, τοῖς πρῶτον νικήσασιν τρύγα δοθῆναι κατ' ἀρχὰς ἄθλον καὶ ἀπὸ
τούτου εἰληθῆναι τραγωδίας (τραγ. P.). τρύγα δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον
εἶνον. ἦν δὲ τὸ ὄνομα κοινὸν καὶ πρὸς τὴν τραγωδίαν καὶ πρὸς κωμωδίαν, ἐπεὶ
οὐποὶ διεκρίετο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκάτερα. κωμωδία δὲ ὀνομάσθη, ἐπειδὴ πρῶ-
τον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰς ἐν ταῖς βορραῖς τοῦ διῶς καὶ τῆς δήμερος ἢ ἀπὸ
τοῦ κωμάζειν.

81. φασὶ] vid. Philochorus ap. Gell. Noct. Att. 15, 20. || ἀνασκευάσαντα
V. || 83. τοὺς πλείους H. || 84. δὲ καὶ] δὲ ἡ H. || 85. μισογύνῃς] ἰσογοῦν H. ||
'Αριστοφάνης] immo Ἀλέξανδρος. scilicet ex Alexandri Aetoli anapaesticiis
tetrametris hunc versum laudat Gellius l. 1. sic: ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος
χαυὸς στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσεῖπεῖν. cf. Melnekil Anal. Alex. p. 247. Aristoteli
phanli, sed frustra, obtrusit versum Anonymus in the Class. Journ. t. 23. p. 403. ||
87. χοιρίλλῃν H, χοιρίλλαν V. || 88. πρῶτον τὸ δράμα] πρῶτων τὸ δράμα H,
τὸ δράμα πρὸς V. || 89. ἐθριάμβευε H, θριαμβεύει V. || 90. αὐτὴν om. V. ||
ἀποπέμπεσθαι V. || 91. σωφρονεῖν HV. || 92. τὴν addidi, ut ei Pfugius voluit.

- θοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διατέλει. διαβάλλεται δ' ὑπὸ φθόνου, ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα αὐτῷ τὰς τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμῆς, Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου
- 100 τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμπαντα λαβεῖν τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεύσαι τοὺς φέροντας ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι, ἐπιγράψαντα τοῖς αὐτοῦ Εὐριπίδου ὀνόμασιν. διὸ καὶ ξενοφιλότατον κεκλήσθαι φησι διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλεῖσθαι· ὑπὸ
- 5 γὰρ Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μαιρακίου δὲ τινος ἀπαιδευτοτέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόνου αὐτὸν εἰπόντος „εὐφήμει“ ἔφη „μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.“ ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μαιράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα.
- 10 πρὸς τοῦτον ἐφόρα τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν, ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶντος. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τὰδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπείν·
- 15 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες αἰσθῶσιν εἶχον, ἄνδρες ὥς φασὶν τινες, ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην. οὕτως ἠγοῦντο πολλοὺ τινος ἄξιον.

97. συμποιοῦντα H. || 98. λέγει — τὸν H, λέγουσι δὲ καὶ Ἑρμῆς τὸν V. deest hoc fragmentum apud Lozynskium. || 100. τάλαντα V. | αὐτοῦ add. V. | ἐκπέμπαντα H. | τὸ ψαλτήριον in lac. om. V. | 1. τὴν δέλτον] idem de Aeschylī pugillaribus narrare Lucian. adv. indoct. 15 monet Meinek[us. cf. eiusd. fr. com. gr. 1. p. 362. || ἰδὼν H. || 2. τοὺς add. V. | τῷ] malim τῶ τῶν, ut et mox αὐτοῦ τοῦ (αὐτοῦ καὶ Pflugk[us]). | ἐπιγράψαντα] ἐπιγράψαι τοῖς V. | 4. φασι V. | 5. φθονεῖται V, fort. φθονεῖσθαι. | ἀπαιδευτον V. | 6. δυσῶδες ἔχειν] δυσωδεῖν V. | ὑπόντος H. | 7. εὐφήμει] ἡ φήμη V. | σειρήνος γλυκὺ στόμα V. | 8. ἔσκωπτε] vld. supr. v. 58. | 9. κηφισοφῶντα hic et infra V. | 10. τοῦτῃ H. | ἰδίαν add. V. || 11. ἀπέτρεπεν H. || 12. αὐτῷ] αὐτὸς H. || 13. αὐτὸν] αὐτὸν καὶ H. | καὶ — εἰπείν] τολμήσαντα αὐτὸν τοῦτο H. | 15. εἰ sqq. solus habet V.

β'. Θωμά τοῦ Μαρίστρου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ πατρὶς μὲν Ἀθῆναι, πατέρες δὲ
Μνήσαρχος κάπηλος καὶ Κλειτὸν λαχανόπωλις. γεννηθεὶς δ'
ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸς τῆς Ἀττικῆς νήσῳ ἐπὶ Καλλιάρχου ἄρ-
χοντος κατὰ τὴν οὐρανίαν, ὅτε καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ναυ-
τικὸν κατεναυμάχῃσαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγ-
κράτιον καὶ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησάμενον λαβόντος,
ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει. ὁ δὲ καὶ
εἰς ἔργον προὔβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθήνησιν. ἔπειτα εἰς
λόγους ὠρμηκῶς ἐφοίτησε παρ' Ἀναξαγόρα καὶ Προδίκῳ
καὶ τισιν ἄλλοις. ἀγχείους δ' ὦν, εἴπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν
ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς εἰς τραγωδίαν ἐτρέφη καὶ ἐλαμψεν ἐπὶ
ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην ἐξεῦρεν, ἃ οὐδε-
τισοῦν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ· τό τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος
τὴν ὑπόθεσιν διατυποῦν καὶ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγω-
γεῖν εἰς τὸ ἐμπροσθεν Εὐριπίδου τέχνημα, τό τε σαφῆναιεν
καὶ πλάτος ἔχειν τὰ λεγόμενα καὶ τὴν ἐρμηνείαν ποικίλλειν
ἐπιχειρήσεσσι τε καὶ ῥυθμῷ χαριέντι καὶ γνώμας εἰσάγειν
συνεχεῖς καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρους θαυμαστός.
ἔγραψε μὲν οὖν δράματα ἑβ' τὰ πάντα, ἐν οἷς ἦν ἡ μόνα
σατυρικά. νενίκηκε δ' ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι νίκας
εἴ. ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἐτῶν κ' γεγονώς.
φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γεγονέναι καὶ δαίκνυσθαι
αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις. γυναῖκα δὲ γήμας πρώτην
μὲν Μελιτώ, ἔπειτα αὐτῆς ἀπελθούσης Χοιρίλην, υἱοὺς
ἔσχε τρεῖς, Μνησαρχίδην ἔμπορον, Μνησίλοχον ὑποκριτὴν
καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ Εὐριπίδην περὶ λόγους διατρίβοντα.

Β. Inscr. σύνοψις τοῦ τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑπο-
θέσεως M. || 1. ποιητῇ γένος μὲν ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ M. || 3. Καλλιάρχου
Meursius d. archont. 2, 8, Καλλίου v. || 4. τὸ om. M. || 6. χρησάμενον M. || 7. καὶ εἰς]
καὶς M. || 11. ἑαυτὸν om. M. || 12. σεμνὸν M. || 15. τέχνημα M. || 16. ποικίλῃν
M. || 19. τὰ πάντα om. M. || 21. εἰ Bergklus ap. Meineke. com. gr. fragm. 2, 2.
p. 904, cf. Welcker die griech. Trag. etc. p. 449, πεντεκαίδεκα v. || 22. φασὶν αὐ-
τὸν M. || 24. μελήτω M, Μελιτῶ v. || χοιρίλῃν M. || 26. αὐτῷ] αὐτοῦ M.

ἦν δὲ σύννους καὶ στρυφνὸς τὸ ἦθος καὶ μισόγελως καὶ
 σκυθρωπός, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτων φησὶν·
 „στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.“ φωράσας δὲ τὸν
 30 αὐτοῦ ὑποκριτὴν Κηφισοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ τὴν
 ἐντεῦθεν μὴ φέρων αἰσχύνην, σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν κωμω-
 δοποιῶν, ἀφείς τὴν Ἀθήνησι διατριβὴν εἰς Μακεδονίαν
 ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρχελαόν, καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 κάλλιστα καὶ φιλοτιμηθεὶς μεγίστης ἡξιοῦτο τιμῆς. διατρίβων
 35 οὖν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἐν τινι ἄλσει φροντίζων ἔτυχε, κατεβρωθή,
 ὡς φασιν, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀρχελαοῦ κυνῶν, τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ο' ἔτη γεγονώς. ἐτάφη
 μὲν οὖν ἐν Μακεδονίᾳ, κenoτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγο-
 νεν, ἐφ' οὗ ἐτέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἡ Τιμόθεος
 40 ὁ μελοποιὸς τάδε·

μνημα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει
 γῇ Μακεδόν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι. πλεῖστα δὲ Μούσας
 τέρπας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

45 φασὶ δ' ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς τοὺς μὲν
 Ἀθηναίους πάντας πενθῆσαι, Σοφοκλέα δ' αὐτὸν μὲν καὶ
 φαιὸν ἐνδεδύσθαι χιτῶνα, τοὺς δ' ὑποκριτὰς αὐτοῦ ἀστεφα-
 νώτους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα. οὕτω δ' αὐτὸν
 Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι
 50 εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἰσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὡς φασὶν τινες,
 ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.
 οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον·

27. δὲ om. M. || 28. Ἀριστοφάνης] vid. ad vit. I. v. 86. || σκώπτων M. ||
 30. αὐτοῦ M. || κηφισοφῶντα M. || 31. μὴ] οὐ M. || 33. ἀπῆρε] ἀπῆλθε M. ||
 36. τοῦ add. M. || τοῦ Μακεδόνων βασιλέως om. M. || 41. vid. vit. I. v. 38. ||
 μνημα] ἡρωικὸν mg. M. || 42. γῇ μακεδόνων ἥπερ δέξατο τέρμα γε βίου M. ||
 τῇ] ἡ v. || 43. πάτερ M. || 44. ἐκ πολλῶν πάνν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει σὺν δίκῃ M. ||
 49. Φιλήμων] vid. vit. I. v. 77. || τολμῆσε M. || 51. ἀληθείας M. || 52. φασὶ M.

γ'. Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς,
οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετόκησαν, εἴτ' ἐν τῇ Ἀττικῇ.
οὐκ ἀληθές δ' ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ
τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν οὕσα, ὡς Φιλόχορος ἀπο-
δείκνυσιν. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς 5
μητρός, ἐτέχθη δὲ καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς
Πέρσας. ἐγένετο δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προ-
δίκου ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δ' ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ
φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου.
ἐπὶ τραγωδίαν δ' ἐτρέπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα 10
κινδύνους δι' ἅπερ εἰσήξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ ἦθος
ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισο-
γύνης ἐδοξάσθη· ἐγήμε δ' ὁμῶς πρώτην μὲν Χοιρίλην, θυγα-
τέρα Μνησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μνησιλόχον καὶ Μνησαρχίδην
καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, 15
καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς, μεταναστὰς ἀπ'
Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων,
παρ' ᾧ διήγειν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δ' ἐξ ἐπι-
βουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνοιο καὶ Κρατεῦα τοῦ Θεττα-
λοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ καὶ πεισάντων 20
τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, ἱ μῶν ἀγορασ-
θέντα, τοὺς βασιλικοὺς οὕς αὐτὸς ἔτρεφε κύνας ἐπαφεῖναι

B. descripsit Suidas. || 4. οὔσα om. Suidas. || Φιλόχορος] cf. Philoch. fr.
ed. Siebelis p. 87, Muelleri hist. gr. fr. p. 412. alterum debetur Aristophani, vld.
Thesm. 387. 456. 910, Ach. 474, Equ. 19. adde Hartungl Eurip. restit. 1. p. 232. ||
ἀπεδείκνυσιν Φιλόχορος Suidas. || 6. ἐτέχθη δὲ] καὶ ἐτέχθη (ἐτίθη V) Suidas. ||
7. γέγονε Suidas. || 8. ἐν] μὲν ἐν Suidas. || 11. κινδύνον Suidas V. || δὲ] τε Suidas
V. || τὸ ἦθος ἦν] τὸ εἶδος ἦν v, ἦν τὸ ἦθος Suidas, sed τὸ ἦθος om. B*VEm. ||
12. μισόγυνις Suidas B*VE. || 13. χοιρίλην Suidas E, χοιρίνην cett. || 16. πι-
ραθείς (πειρασθείς V). ἀπάρας δὲ ἀπ' Suidas. || 17. τὸν add. Suidas. || τῶν om.
Suidas V.¹ || 18. διήγει τῆς ἄκρας Suidas. || ἐξ] ὑπὸ Suidas. || 19. ἀρριβαίου
Suidas AB*VE, Ἀριδαίου v. || 20. καὶ πεισάντων] πεισάντων τε Suidas. ||
21. ὄνομα — ἔτρεφε Suidas solus add. A, praeterquam quod τοῦτομα — βασι-
λέως. || 22. κύνας in lac. om. Suidas V. || ἐπαφεῖναι Suidas m.

τῷ Εὐριπίδῃ. ἕτεροι δ' ἱστορήσαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ
 25 γυναικῶν αὐτὸν διασπασθῆναι πορευόμενον ἄωρὶ πρὸς Κρα-
 τοὺς τοιοῦτους ἔρωτας), οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου
 τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν οὐκ, καὶ
 τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δρά-
 30 ματα δ' αὐτοῦ κατὰ μὲν τινες οὐκ, κατὰ δ' ἄλλους ἦβ'. σώ-
 ζονται δ' οὐκ. νίκας δ' ἀνέλλετο εἶ, τὰς μὲν δ' περιῶν, τὴν
 δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένου τὸ δράμα τοῦ
 ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δ' ὅλους ἐνιαυτοὺς
 μβ'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς ἡγ' ὀλυμπιάδος.

Δ. ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

α'. Περὶ γένους καὶ βίου καὶ τῶν γεγραμμένων
 Λυκόφρονος.

Ὁ Λυκόφρων οὕτως τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς
 Σωκλέους ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατὰ τινες. ἦν δ'
 εἰς τῶν ζ' ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ζ' εἶναι τῆς Πλειάδος
 ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά, Ἀρατος

23. τῷ Εὐριπίδῃ αὐτῷ Suidas. || ἕτεροι] οἱ Suidas. || ἱστορήσαντες Suidas
 V. || 26. ἔρωτα Suidas E. || νικοδίκου etiam Suidas AVE, νικοδήμου cett. ||
 27. βιώναι omisso φασιν Suidas. || οὐκ] οὐκ Dobraeus Advers. 2. p. 125. || καὶ — οὐκ
 om. Suidas A. || 29. σώζονται δὲ οὐκ add. Suidas libri praeter V. cf. Welcker d.
 trag. gr. p. 449. || 30. ἀνέλλετο Suidas A, εἴλετο v. || 31. τὴν add. etiam Suidas
 AVE. || ἐπιδειξαμένου — μβ' add. Suidas, nisi quod ἀδελφιδοῦς omissis αὐτοῦ
 Εὐριπίδου V, κβ' AV, κς' cett., μβ' Bernhardy, μς' Hartungas l. 1. p. 4. || 33. καὶ
 τελευτᾷ ἐπὶ Suidas A, ἀπέθανε ἐπὶ cett.

IV. 1. Inscr. περὶ — λυκόφρονος CV^a, γένος λυκόφρονος ποιητοῦ V^b,
 γένος λυκόφρονος M. partem priorem ex cod. Paris. Theocriti repetit Gallus.
 cf. Schol. Theocr. cod. Genov. ed. Adert. p. 55. || 1. οὗτος V^c, οὕτως M. || 2. σο-
 φокλέους V^c et cod. Matrit. 13. ap. Iriart. p. 32. || τοῦ om. M. || εἰς δὲ ἦν V^b. ||
 3. εἶναι ἐπὶ V^b. || τῆς Πλειάδος] πλειάδας M. || 4. ὀνόματα] ὀνόματα ταῦτα
 V^c. || βουκολικά CV^a, βουκολικά γράφας V^b, βουκ. συγγράφας V^c, βουκ. ποιή-
 σας cett. || Ἀρατος — γράφας om. V^c.

ὁ τὰ φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νίκανδρος, *Λιαντιάδης* ἡ 5
Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Φίλιππος, Ὁμηρος ὁ νέος
 τραγικός, ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, ὃς δράματα ἐποίησε μὴ,
 καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν
 εἶναι τῆς Πλειάδος. ἦσαν δ' οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφοτέροι 10
 Πτολεμαίου τοῦ Λαγωῦ καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυ-
 γατρός. ἡνδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν
 ποιήσιν ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς, οἷον ὅτι Πτο-
 λεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον, Ἀρσινόη δ'
 Ἡρας ἱόν, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλα- 15
 γωνωστοῦσι τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο
 ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον· τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ
 τῶν Τρωικῶν μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης καὶ κατω-
 τέρω συντεμὼν πάντα γράφει, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου
 ἀνατρέχει καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς 20
 Ἰουῆς τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὃθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη
 βαρβάροις καὶ Ἑλλήσιν.

β. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Λυκόφρων Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους,
 θέσει δὲ Λύκου τοῦ Πηγίνου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγ-

5. ἕτεροι V^b. || *Λιαντιάδης* Schol. Hephaest. p. 32 et 93 ed. Pauw.: cf. Naekil Opp. 1. p. 45. || 6. συγγράψας post Ἀργοναυτικά add. V^b. || Φίλιππος v, quod tuetur Naekius 1. 1. p. 30. || 7. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὁμηρος, οὗπερ ἐγὼ τὸν ἡσίοδον νομίζω (γενέσθαι add. V^a) ἰσόχρονον, κἂνπερ τὰ τοῦ παλαιοῦ ὁμήρου μετατρέπωσιν (μεταπρέπωσιν M, τινες add. V^a) εἰς αὐτὸν post τραγικός add. V^a, post νζ' M. || 8. Ἀνδρομάχου] καὶ ὁ ἀνδρομάχης (hoc et C) V^{ab}. || 9. ὃς — μὴ CV^a, ὃς γράμματα ἐποίησε ἑπτὰ V^b, δράματα ποιήσας νζ' cell. praeter V^a, qui ὃς — χρόνοις om. || 10. κἂν] κἂν καὶ CV^a. || 10. βερενίκης CV^a, βερνίκης V^b, βερνίκης V^a. immo Ἀρσινόης. || οἱ — Βερενίκης om. CV^a. || 11. Ἀντιγόνου] immo Ἀντιγόνης. || 12. ἡνδοκίμει CV^a, εὐδοκίμει cell. || 13. πτολεμαῖον M. || 14. λέγει] λέγεται V^a, qui et om. μεταγραμματιζόμενον. || μεταγραμματιζόμενον M. || ἀρσινόη M. || 15. ἥρας ἱόν CV^a, οἷον ἥρας V^b, ἱόν ἥρας cell. || καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμοια V^a. || φιλογνωστοῦσι V^b, φιλαγνωστοῦσι V^a. || 17. ἐφ' CV^{ab}. || 18. μέχρις V^a. || 20. καὶ κατ'] κατ' V^b. || 21. ἱουῆς V^a. || περὶ M. || ἐρράγη CV^a, ἀνερράγη V^a.

β. 1. Σωκλέους ex Pariss. Kusterus, σοκλέους cell.

φιδιών. ἔστι γοῶν εἰς τῶν ζ', οἵτινες Πλαῖς ὠνομάσθησαν.
 εἰσι δ' αἱ τραγωδίαὶ αὐτοῦ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης,
 5 Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰππόλυτος, Κασσαν-
 δρεῖς, Λαῖος, Μαραθῶνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α'. β', Ὀρ-
 φανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύ-
 σεππος. διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε
 καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Ε. ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

Ἀγάθων, τραγωδίας ποιητής, Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμε-
 νοῦ. διεβέβλητο δ' ἐπὶ μαλακίᾳ. Ἀριστοφάνης·

Ἀγάθων δὲ ποῦ' στί; — ἀπολιπὼν μ' ἀποιχεται. —
 ποῖ γῆς ὁ τλήμων; — ἐς μακάρων εὐωχίαν.

5 οὗτος ὁ Ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποθεινὸς τοῖς φί-
 λοις, καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρὸς. καὶ φασιν ὅτι τὸ Πλάτωνος
 συμπόσιον ἐν ἐστιάσει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλο-
 σόφων παρ' αὐτῷ κατεχθέντων. ἦν δὲ κωμωδοποιὸς τοῦ
 Σωκρατικοῦ διδασκαλείου. καὶ Ἀρχελάφ τῷ βασιλεῖ μέχρι
 10 τῆς τελευτῆς μετ' ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ
 μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβήν.

Φ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρῶνος, υἱὸς Σα-
 τύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας

4. αἱ Α, καὶ cett. || ἀλήτης m. || 5. Αἰολίδης et Ὀρφανός susp. Bernhar-
 dyo. || κασσανδρεῖς Α, κασσανδρεῖς cett. || 6. Λαῖος em. *V. || 9. ἀλεξάνδραν V.

V. maximam partem dedi ex Schol. Arist. Ban. 83—85, cui sua debet Sui-
 das. cf. Welcker d. trag. gr. p. 981. || 3. Ἀγάθων ποῦ' ἔστιν Suidas. || 5. Arist.
 v. 84. ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις. || 8. κωμωδοποιὸς vetus vitium
 est. || VI. cf. Eudoc. p. 62. Welcker p. 1263.

ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ζ' τραγικῶν ἓνα κρηθῆναι, οἵπερ
ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς. 15

Z. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Ταρσεύς, τραγικός. δράματα αὐτοῦ
Ἀκανθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἑλληνες, Θυέστης, Ἰκέτιδες,
Ὀδυσσεύς.

H. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος Τεγέατης, τραγωδιῶν ποιητής, σύγχρονος
ἦν Εὐριπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δρά- 20
ματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγωδίας ὁ, ἐνίκησε δὲ
β', βιοὺς ὑπὲρ ἑτη ρ'.

Θ. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτερος, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλο-
κλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔγραψε
τραγωδίας σμ', ἐνίκησε ιε', ἀκροασάμενος δ' ἦν Ἰσολάκτους, 25
καὶ ἐτροάπη ἐπὶ τραγωδίαν.

I. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἀστυδάμας ὁ νεός, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικός καὶ
αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σάτυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας
μακρόμηνος, Βελλεροφόντης, Τυφώ, Ἀλκιμήνη, Φοῖβη, Πα- 30
λαμήδης.

ΙΑ. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΕΤΡΙΕΩΣ.

Ἀχαιὸς Πυθοδώρου ἢ Πυθοδωρίδου, Ἑρετριεύς, τρα-
γικός, γέγονε κατὰ τὴν οδ' Ὀλυμπιάδα καὶ δράματα ἐδίδαξε
μδ', οἱ δὲ λ' ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δ' ἓν. ἦν δὲ

VII. cf. Eudoc. p. 61. Welcker p. 1045. || 17. Ὀδυσσεύς ἀκανθοπλήξ·
Θυέστης τεκνοκτόνος iunxit Porsonus. || VIII. cf. Welcker p. 931. || 20. δς — β'
om. V. || τὸν νῦν τὸν νῦν ABE. || 22. ἐπὶ δὲ ὑπὲρ ρ' ἑτη V. || IX. et X. cf. Eu-
doc. p. 68. 69. tractant Kœpplius Diar. stud. ant. 1846. n. 68 sq., Welckermus
p. 1052 sqq. || 25. ἀκροασάμενος — τραγωδίαν ad alteram testit Bernhardt. ||
XI. cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 955. || 31. Πυθοδωρίδου Bernhardt, πυθο-
δώρι adlecto α supra α *V, πυθοδωρίδος cett. || 32. κδ' E. || 33. μδ' || 34. Eudo-
cia. || ἐν ἐν V.

καίτερος Σοφοκλέους ὁλίγω τινί. ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν
35 καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς γγ' ὀλυμπιάδος.

IB. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Ἀχαιὸς Συρακούσιος, τραγικὸς κείτερος, ἔγραψε τρα-
γωδίας ι'.

IF. ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Δικαιογένης, τραγωδίας οὗτος ποιητής, καὶ διθυράμβους
ἔγραψεν.

IA. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

40 Διογένης ἡ Οινόμαος Ἀθηναῖος, τραγικὸς [γέγονεν ἐπὶ
τῆς τῶν λ' καταλύσεως]. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη,
Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρύσιππος, Σεμέλη.

IE. ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ.

Διονυσιάδης Φωλαρχίδου Μαλλώτης, τραγικὸς. ἦν δ'
οὗτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται αὐτῷ μεταξὺ ἄλλων
45 καὶ Χαρακτῆρες ἡ Φιλοκωμῳδός, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας
ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.

IF. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς, Θυγατριδῶς τοῦ προτέρου, τραγικὸς
τραγωδίαι αὐτοῦ κδ'.

34. ἐπεδείκνυντο V, ἐπεδείκνυντο emissio καὶ Casaubonus. || Ἰσθ. ποτὶ σὺν excl-
dissio censei Bernhardy. || XII, cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 1045. || 37. ε' δέκα
καὶ τέσσαρας Eudocia. || XIII. Harp. s. v. Δικαιογένης. cf. Eudoc. p. 131. Wel-
cker p. 1045. || XIV. cf. Eudoc. p. 132. Welcker p. 1035. add. Meinekil Exerc.
in Aith. p. 42. || 40. ἡ Οινόμαος ausp. Burmanno ad Ovid. Tr. 2, 385 atque alia. ||
οἰονόμαος A. || γέγονεν — καταλύσεως om. Eudocia. || 41. Ἀχιλλεύς — Χρύ-
σιππος Sinaresini Diogeni tribuit Diog. Laert. 6, 80. || 42. Σεμέλη add. est ex
Aithen. 14, p. 636 A. || XV. ex A. addidit Gaisfordus. cf. Welcker p. 1267. ||
43. Φιλοκωμῳδός (nisi praesetor Φιλοτραγωδός) Meinekii com. gr. fr. 1. p. 12,
Φιλοκωμῳδοί v. hęc haud minus quam μεταξὺ ἄλλων inauditum dicit Ber-
hardy. || XVI. cf. Welcker p. 1228.

IZ. EYPIPIΔΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Ευριπίδης Ἀθηναῖος, τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ιβ', εἶλε δὲ νίκας β'. 50

ΙΗ. EYPIPIΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ευριπίδης τραγικός, τοῦ προτέρου ἀδελφιδόου, ὡς Διογύνης ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἔγραψε δ' Ὀμήρου ἑκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου δοτίν. δράματα ὑπὸ αὐτοῦ ταῦτα, Θρόνητος, Μήδεια, Πολυμήνη.

ΙΘ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Ευφορίων, υἱὸς Δισχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, 55 τραγικός καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Δισχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεία.

Κ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Θεογνίς τραγωδίας ποιητὴς πάνυ ψυχρός, ἐκ τῶν κ', ὃς καὶ Χίων ἐλέγετο. 60

ΚΑ. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου Φασηλίτης ἐκ Λικίας, ῥήτωρ, τραπεὶς δ' ἐπὶ τραγωδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ρζ' ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μανυσίῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυ- 65 παικὸς αὐτοῦ προτρεψάμενης. καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμήσας ἐν ᾗ εἶπε τραγωδίᾳ. ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ

XVII. cœmmentum vanleisimius Bernhardy. sed vld. Welcker p. 930. || XVIII. cf. Welcker, p. 960. || 52. τοῖς add. ABVE. || 53. τὰ δράματα E. || XIX. cf. Welcker, p. 997. || XX. est Schol. Arist. Aeth. 11. cf. Welcker p. 1006. || 59. τραγωδίας ποιητὴς Schol., τραγωδοποιητὴς V. || ἐκ τῶν κ' ex 2 Paris. K. siueas, ἐκ τῶν κ' est, alia quædā τῶν κ' in lac. om. BE. || XXI. cf. Endoc. p. 396. inactant. in doctores d. Theod. vii. et ser. p. 7 sqq., Welckerius p. 1060. || § 35. καὶ ὁ § BE. || ἑρυθραῖος V. || 54. φῶ' Chelton sam. hell. 2. p. 182 L. qv' v. || 57. τραγωδίων E. || ἔχειν] σχεῖν Bernhardy.

πρωτεῖα. δράματα δ' ἐδίδαξε ν'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἀθήναις
 ἐτῶν α' καὶ μ', ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ
 70 καὶ τέχνην ἱστορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

ΚΒ. ΘΕΣΠΙΔΟΣ.

Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἐκκαίδέκατος
 ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ
 Σικωνίου τιθέμενος, ὡς δὲ τινες δευτέρος μετ' Ἐπιγένην,
 ἄλλοι δ' αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν. καὶ πρῶ-
 75 τον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, εἰς
 ἀνδράχην ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταῦτ'
 εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνῃ
 κατασκευάσας. ἐδίδαξε δ' ἐπὶ τῆς ξα' ὀλυμπιάδος. μνημο-
 νεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀθλα Πελοῖον ἢ Φόρβας,
 80 Ἰερεῖς, Ἡΐδοι, Πενθεύς.

ΚΓ. ΙΟΦΛΗΝΤΟΣ.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικὸς, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τρα-
 γικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικιστράτης· γέγονε δ' αὐτῷ καὶ κόθος
 υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικωνίας. δράματα δ' Ἰοφῶν
 ἐδίδαξε ν', ὧν ἔστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου
 85 πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι [ἡ] Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ
 ματὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

ΚΔ. ΙΩΝΟΣ.

Ἴων Χῖος, τραγικὸς καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος, υἱὸς

69. ἐδίδαξε — μ' om. V. | 69. ἐτῶν ABE, ἐτῶν γεγενηὸς cett. | 70. ἐν μέτρῳ |
 περὶ μέτρων Maerckerus p. 55. | XXII. cf. Eudoc. p. 32. Welcker p. 16. |
 71. Ἰκαρεὺς Reinesius. cf. s. v. Μάγνης. | 73. δευτέρον ABE: ἄλλοι δὲ αὐτὸν
 πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν, ὡς δὲ τινες δευτέρον μετὰ Ἐπιγένην Bern-
 hardy. | 74. καὶ πρῶτος V. | 75. ψιμυθίῳ Bernhardy, ψιμιθίῳ A, ψιμιθίῳ E,
 ψιμάθιον V, ψιμυθίῳ cett. | 79. ἡ om. Eudocia. | XXIII. cf. Eudoc. p. 248.
 Welcker. p. 975. | 81. τραγικοῦ AV, τραγωδιοποιοῦ cett. | 82. ὑπὸ m. | γέγονε
 δὲ ABVE, γέγονε γὰρ cett. | 83. Θεωρίδος Porsonas, Θεωρίδος *V, Θεωδώρος E,
 Θεωδώριδος cett. | δράματα E, γράμματα ABV. | 84. Ἰλίου πέρσις Kusterus,
 Ἰλίου εὐ πέρσις BVE, Ἰλίου, πέρσις cett. | 85. ἡ add. Valekenarius diatr. Eerip.
 p. 16. | 86. μετὰ τοῦ Porsonas in Aristoph. p. 58, καὶ τὰ τοῦ Gaisfordus, κατὰ
 τοῦ ABE*V et Paris. Kusteri, τοῦ cett. | XXIV. cf. Eudoc. p. 246. Harpocr. s.
 v. Ἴων. Welcker p. 938.

Ὁρθομένους, ἐπέκλησιν δὲ Δούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγω-
 δίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πρ' Ὀλυμπιάδος. δράματα δ' αὐτοῦ
 ιβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. ἔγραψε δὲ καὶ κωμωδίας 90
 καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σκολιὰ καὶ
 ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία καὶ καταλογάδην τὸν προσβεβηκότων λε-
 γόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναι τινες καὶ οὐχὶ αὐτὰς. φέ-
 ρεται δ' αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμολογικός καὶ ὑπομνήματα
 καὶ ἄλλα τινα, καὶ πάνυ δόκιμος ἦν. φασὶ δ' αὐτὸν ὁμοῦ 95
 διδύραμβον καὶ τραγωδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ
 νικῆσαι καὶ εὐποίας χάριν προῖκα Χίων εἶπεν πέμψαι Ἀθη-
 ναίοις. Σωκράτους δὲ τοῦ φιλασόφου ἔστιν εἰς αὐτὸν λόγος
 λεγόμενος Ἰωγ. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς κα-
 λιάμβοις, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν. 100

KE. ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Καρκίνος Ἀκραγαντῖνος, τραγικός, καὶ Καρκίνος Θεο-
 δέκτου ἢ Ξενοκλέους Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν
 ρξ, ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ' Ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς
 Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνα. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 ἔστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἧς ἀρχὴ „ὦ νύκτες“, ὡς Ἀθηναῖός τ'
 φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

KF. ΚΛΕΟΦΩΝΤΟΣ.

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικός, τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάνχαι, Λεξάμενος, Ἡε-
 γόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Πέρσις, Τηλέφος.

KZ. ΜΕΛΗΤΟΥ.

Μέλητος Λαῖου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο 10

90. ἔγραψε — ἔγραψεν] adieci haec ex Schol. Arist. Pac. 835, missis sat-
 illibus quae apud Suidam leguntur commentis. || 98. Σωκράτους] imo Πλάτω-
 ρος. || XXV. cf. Eudoc. p. 279. Welcker p. 1016. 1060. || 101; μαρκίνος BE, μαρ-
 κίνος V, μαρκίνος V. || 3. κατὰ] δὲ κατὰ K. || 5. σεμέλητα V, σεμέλητα B; Σεμέλη
 καὶ ἄλλα omittis reliquis Eudocia. || ἧς ἀρχὴ „ὦ νύκτες“ Alhen. 13. p. 559 F,
 ἡ ἀρχὴ v. || XXVI. cf. Eudoc. p. 270. Welcker p. 1010. || 7. αὐτοῦ] αὐτῷ B, om.
 V. utriusque qui sequuntur plurimi leguntur item sub v. Ἰωφῶν, ut cum isto
 Cleophon confusus esse videatur. || 8. ἡρώγη BEm. || 9. Περσεύς Eudocia. || τῆ-
 λέφος B. || XXVII. quae antecedit ap. Suid. glossa deprompta est ex Schol. Arist.
 Ran. 1302. cf. Welcker p. 970, cui appellatur Μέλιτος. || 10. Λαῖον ex Schol.
 Plat. Apol. Socr. p. 330 Clinton fast. hell. 2. p. XXXIV, Λάρου v.

Σωκράτην μετ' Ἀντίου. πεποιήνται δ' αὐτῶν καὶ τραγωδίαι.
κατελιθώθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

KH. ΜΟΡΣΙΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΘΙΟΥ.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος ποιηταὶ τραγικοὶ ἀμφότεροι.
ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ νιός, ποιητὴς καὶ
115 ἄμειρος. ἦν δὲ καὶ ἱατρός. Ἀριστοφάνης·

καὶ διδασκοίμην προσέειπεν Μορσίμου τραγωδίαν,
τοῦτέστιν ἐκβαλλοίμην καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος. ποιητὴς
γὰρ ὅτε τις αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρᾷς ἔδωκε μέρι. ὁ δὲ
Μελάνθιος παμφεδύται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ
20 πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὐπολὶς αὐτὸν ὡς κίναϊδον
διαβάλλει καὶ κόλακα, ἀλλὰ καὶ ὡς λευκὰς ἔχοντα καὶ
λεπρὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὅρνισιν,

ὃς οὐκ ἰδὼν

βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

KΘ. ΝΕΟΦΡΩΝΟΣ ἢ ΝΕΟΦΩΝΤΟΣ.

25 Νεόφρων ἢ Νεοφῶν Σικυνώνιος, τραγικός, οὗ φασιν
εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παι-
δαγωγούς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ῥα.
συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι
φίλος ἦν Καλλισθένι τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν
30 ἀνεῖλεν ἀδικημοῖς.

A. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Ἀθηναῖος, τραγικός, ὃς Εὐριπίδην παρα-
δόξως καὶ Θεόγνιν ἐνίκησεν. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ
Οἰδίπους. — Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, τραγι-

XXVIII. desit ex Schol. Arist. Pac. 803 et Equ. 401, ex quo sua excerptit
Suidas. cf. Welcker p. 1029. || 116. Equ. 401. || 23. Av. 150. || XXIX. cf. Eu-
doc. p. 310. Welcker p. 930. || 25. Νεόφρων ἢ om. Eudocia. || 26. τοῦ add.
ABV. || πρῶτα V. || 27. διὰ A. A. || 28. τὰ add. A²V. || καὶ διότι —] hic Suidae
“s. v. Καλλισθένης Neatechus est. || XXX. cf. Eudoc. p. 310 sq. Welcker p. 1013. ||
31. Εὐριπίδην παραδόξως *V, παραδόξως εὐριπίδην coll. || 32. ἐστὶν αὐτοῦ
AE²V, αὐτοῦ ἐστιν est. || 33. Alexandrinum non diversum esse ab Atheniensi,
a Suida autem tragicum cum comico misceri ostendit Meinekius fr. com. gr. 1.
p. 496 sqq.

κός, γράψας τραγωδίας ια', ὧν καὶ αἶδε· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, [Εἰλείθυια,] Νεοπτόλεμος, Μυσοί, 135 Οἰδίπους, Πέρσις ἢ Πολυξένη, Τρίλογία, [Μετεκβαίνουσαι,] Τυνδάρεως, [ἡ] Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

ΑΑ. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγωδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ζ', οἱ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλει- 40 αδος. ἤκμαζεν Ὀλυμπιάδι ρκδ', ἔγραψε δὲ τραγωδίας με'.

ΑΒ. ΠΡΑΤΙΝΟΥ.

Πρατίνος Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου Φλιάσιος, ποιητής τραγωδίας. ἀντιγωνίζετο δ' Αἰσχύλῳ τε καὶ Χαιρίλῳ ἐπὶ τῆς ὁ Ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεσαν οἱ θεαταὶ 45 πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικά λβ'. ἐνίκησε δ' ἅπαξ.

ΑΓ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Σοφοκλῆς Ἀρίστανος, νιωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους τοῦ πρᾶσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ 50 δράματα μί, οἱ δὲ φασιν ια'. νίκας δ' εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

134. τᾶξανδρος A, τᾶξανδρος E. || ἡ, quod fuerat post Ἀλέξανδρος, cum AV deleuit Bernhardy. || 35. γηρυόνης ABV, γυριόνης cett. || Ἀλετίδης Bernhardy, Ἀλήτης Meinekius, Ἀλήτιδης Geellius d. Telepho Eurip. p. 2. || εἰλείθυια AVE, εἰλήθυια cett.: haec fabula comici est. || 36. ἡ deleuit cum AV Bernhardy, revocavit Meinekius, qui et Πέρσις dedit pro Περσίς. || τρίλογία cum sequentibus iungit Eudocia, pro comoedia habuit Welckerus trilog. p. 500. || Μετεκβαίνουσαι videtur comici esse. || 37. ἡ susp. Bernhardy. || XXXI. cf. Welcker p. 1251. || 38. ἀνδρομάχης m. || βυζαντίος E. || 41. ρκδ' ex Pariss. Kusterus, εἰσοστῇ τετάρτῃ cett. || XXXII. cf. Welcker p. 17. || 43. τε καὶ χοιρίλλῳ om. A: χοιρίλλῳ m. || 45. συνέβη] cf. Suid. s. v. ἱκρία. || 46. Ἀθηναίοις] ἀθθ A, quod Ἀθῆναις vel Ἀθῆνῃσι legebat Galsfordus. || 47. λβ'] λ' V. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 384. Welcker p. 978. || 49. τοῦ προτέρου om. V. || 50. τοῦ om. AV. || 51. ια' — ζ'] να' — ιβ' Boeckhius gr. trag. princ. p. 116, μ', νίκας δὲ εἶλεν ζ', οἱ δὲ φασιν ια' Clinton fast. hell. 2. p. XXXV.

ΑΑ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΛΛΟΥ.

Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε μετὰ τὴν Πλειάδα ἤτοι μετὰ τοὺς 5
155 τραγικούς, οἵτινες ὠνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ 16.

ΑΒ. ΣΠΙΝΘΑΡΟΥ.

Σπινθαρος Ἡρακλειώτης. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα δ' αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, περικαίόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραινουμένη.

ΑΓ. ΣΩΣΙΘΕΟΥ.

60 Σωσίδεος Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δ' Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἰς, ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυρσῆς τῆς Βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ραδ' ὀλυμπιάδα, γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

ΑΔ. ΣΩΣΙΦΑΝΟΥΣ.

65 Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα οἱ, ἐνίκησε δὲ 5. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν 5 τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δ' Ἀλέξανδρον τοῦ Μακεδόνα. τελευτᾷ δ' ραδ' ὀλυμπιάδι, οἱ δ' ραδ', οἱ δ' 70 ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσιν.

ΑΕ. ΤΙΜΗΣΙΘΕΟΥ.

Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναίδες β'.

XXXIV. in mg. habet A. || 153. ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ om. A. || 54. μετὰ A, δὲ μετὰ v. || ἤτοι — Πλειάς om. V. || 55. καὶ add. ABE. || XXXV. cf. Eudoc. p. 385. Welcker p. 1034. || 57. ἡρακλειώτης BE. || XXXVI. cf. Welcker p. 1052. || 63. βυζαντίδος V. || ραδ' Piersonus, ρεδ' v. || δὲ καὶ AVE, δὲ cett. || 64. καὶ om. BE. || XXXVII. cf. Eudoc. p. 384. Welcker, p. 1246. || 65. Σωσιφάνης Σωσικλέους ex Pariss. Kusterus, Σωσικλῆς Eudocia, σωσιφάνης ὄνομα κύριον υἱὸς V, σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον σωσικλῆς cett. || 66. δὲ] δὲ καὶ V. || 69. ραδ'. — ραδ' Clinton. fast. hell. 3. p. 5. ραδ' — ραδ' v: s. fin. numerum excidisse (ol. 124 sive 130) aut scribendum οἱ δὲ ραδ' ἀκμάσαι α. γρ. coniecit Naekius Opp. 1. p. 3. || XXXVIII. cf. Welcker. p. 1046.

Ἑκτορος, λύτερα, Ἡρακλῆς, Ἕλιον, Καπανεύς, Μένων, Μη-
στήρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης,
Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

ΛΘ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ 175
ιερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγο-
νώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη,
ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐκεδραφιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως
τῶν τραγικῶν, οἵτινες εἰσιν 5 καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ
τραγωδίαὶ αὐτοῦ εἰσι μβ'. 80

Μ. ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Φιλοκλῆς Πολυπείδους Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις
κατ' Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολή διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε
τραγωδίας ς, ὧν ἔστι καὶ ταῦτα. Ἡρακλῆς, Ναύπλιος,
Οιδίπους, Οἰκλέης, Πρίαμος, Πηλεὺς, Φιλοκτήτης. Αἰσχύ-
λου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοὺς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσι- 85
μον τὸν τραγικόν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός.
τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

ΜΑ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους,
Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς Θεσπίδος τοῦ πρώτου τῇν
τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς 55' Ὀλυμπιά- 90
δος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικείον πρόσωπον εἰσή-
γαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὐρετῆς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο.
καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγωδίαὶ δ' αὐτοῦ
εἰσιν θ' αὗται, Πλευρωνῖαι, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκυστις,

172. Μηστήρες] β' μνηστήρες A, α' μνηστήρες V, Ἑλένης μνηστήρες et
infra Ὀρέστης καὶ Πυλάδης Meinekius frgm. com. gr. 1. p. 391. || XXXIX. cf.
Eudoc. p. 427. Welcker. p. 1265. || 76. ἐπὶ ὑπὸ ABVE. || 77. τὸ om. B. || φιλι-
σκιον BV. || 80. αὐτοῦ om. V. || XL. cf. Eudoc. p. 427. Welcker p. 967. ||
81. Φιλοπείδους Schol. Ar. Av. 281. || 82. κατ' Clinton fast. hell. 2. p. XXXV,
μετὰ v. || 83. καὶ om. V. || 86. τραγικός ABV, στρατηγός cett. || XLI. cf. Eudoc.
p. 428. Welcker p. 18. Droysen in Stud. Kilon. p. 43. || 90. τραγικὴν] στρατη-
γικὴν E. || 55'] οὐ Meursius d. Archont. 2, 9. || 91. εἰσήνεγκεν V. || 94. Πλευρω-
νῖαι Blomfieldius gl. Aeschyl. Prom. p. 376, cf. Paus. 10. 31, 4, Πλευρωνία v.

- 195 Ἀνταῖος ἢ Αἰβύας, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, *Αἰναι-
δες*. — Φρύνιχος Μελανθᾶ Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ
τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε
καὶ πυροίχας. ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐξημίωσαν,
ἄλωσιν Μιλησίων τραγωδήσαντα.

MB. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

- 200 Χαιρήμων τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα·
Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησι, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλφεισίβοια
καὶ Κένταυρος καὶ Διώνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ
Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας ἱερογλυφικά.

195. ἢ πέρσαι ἢ σύνθωκοι ABVEm, Πέρσαι, Σύνθωκοι cett.: Σύνθακοι
Kusterus. | 96. haec in schol. Arist. Vesp. 1490. intulit Musurus. Phrynichum
tragicum unum tantum novit antiquitas. | 97. τάδε A, καὶ τάδε V, ταῦτα cett. |
98. ἀθηναῖοι A, πέρσαι cett. | XLII. cf. Eudoc. p. 436. Welcker p. 1082. |
200. τραγικός Cuperus Obs. 1, 6. p. 35, κωμικός Ilbri. | 1. Ὀδυσσεὺς τραυματίας
coll. Arist. poet. 14, 6 Reinesianus. | καὶ οἰνεὺς ABCE, οὐρεὺς cett.

BIBΛION TETAPTON.

ΒΙΟΙ ΚΩΜΙΚΩΝ.

A. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

α'. Αριστοφάνους βίος.

Αριστοφάνους ὁ κωμωδοποιὸς πατὴρ μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίεὺς, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμωδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχροτέρον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῇ Κωκάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραματούργησαν. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ εὐφυὲς τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. 10 διὸ καὶ ἔσχωπτον αὐτὸν Ἀριστῶννυμός τε καὶ Ἀμεινίας,

I. 1. 1. κωμωδιοποιός Va. [πατὴρ — φυλῆς] γένει μὲν ἦν ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ φιλίππος, τὸν δῆμον κυδαθηναίεὺς, πανδιονίδος φυλῆς R^b, φιλίππου μὲν ἦν παῖς ἀθηναῖος, κυδαθηναῖος τὸν δῆμον V^b. || 2. τῶν δῆμων Dindorfius, τῷ δῆμῳ V, τὸν δῆμον cell. || Κυδαθηναίεὺς Kusterus, κυδαθηναῖος V (cf. vit. Andoc. 1. init.), κυδαθηναῖος ei a. || 4. χρησιμώτερον καὶ om. R^b. [μεταγαγεῖν] καταστήσασθαι V^bR^b, ubi μεταστήσασθαι Dindorfius. || 5. πικρότερον καὶ αἰσχροτέρον] πρότερον V^bR^b, qui ei om. ἢ ἔδει. || 7. ἐπέδειξεν — Κωκάλῳ] ἐπέδειξε τῷ κωκάλῳ V^b, ἐπέδειξε R^b. || 8. — ἐδραματούργησαν] ἃ μένανδρός τε καὶ φιλήμων δράματα συνεστήσαντο V^b, om. R^b. || 9. σφόδρα om. R^b. || τὴν ἀρχὴν om. V^bR^b. || καὶ deletit Gelenius. || 10, καθίει] ἐξεδίδου τὰ ἑαυτοῦ R^{ab}.

τετράδι λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πο-
νοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἡγωνίσατο. διεχθρεύσας
δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ
15 τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυ-
ραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραν-
νικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι'
ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
20 μίλτῳ χρίσας, καὶ αἰτίος αὐτῷ γέγονε ζημίας ἐ' ταλάντων,
ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὥς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν,
ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ὑψοράνθηεν ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

διήχθρευσε δ' αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ
25 γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίους διέ-
βαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.
ὥς ξένον δ' αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτόν φασιν
εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δ' Αἰχινέτην, στοχαζόμενοι
ἐκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς διατριβάς ποιεῖσθαι αὐτάτῃ,
30 ἣ καὶ ὅτι ἐκέκτετο ἐκεῖσε· κατὰ τινὰς δ' ὥς ὅτι ὁ πατήρ
αὐτοῦ Φίλιππος Αἰχινέτης· ἀπολυθῆναι δ' αὐτὸν εἰπόντα
ἀστειῶς ἐκ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα·

μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

12. λέγοντες γεγονέναι] λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι R, αὐτὸν γεγονέναι
λέγοντες V^bR^b, [ἄλλας] ὡς ἄλλοις R, γεγονέναι ὡς ἄλλας R^b. de proverbiale viii.
Schol. Plat. apol. p. 331. Zenob. 6, 7, et quos ibi laudant editores Göttingenses. ||
13. αὐτοῦ V^b. || διεγωνίσατο V^bR^b. || 14. δημαγωγῷ στρατηγῷ V^bR^b. || 15. ἐν
οἷς — Ὀμήρου ταῦτα] αὐτὸς ὑπεκρίνατο. ὁ δὲ ξενίας αὐτὸς (ξενιτείας R^b) κατ'
αὐτοῦ ἔγκλημα ἔθετο. καὶ γὰρ δὴ φασὶ τινες αὐτόν (φάσκει τ. αὐτόν V^b, γὰρ
ἔφησαν αὐτόν τινες R^b) Ῥόδιον γεγονέναι (ἕτεροι δὲ λίνδιον, οὗσης καὶ τῆς λίν-
δου ὑποτελοῦς τῇ Ῥόδῳ add. R^b). ἀπελύθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἰπὼν V^bR^b. ||
16. οὐδενός — φόβου] cf. Arist. Equ. v. 231. || 19. ὁ add. V. || 20. χρήσας V. ||
21. Ἀχαρνεῦσιν] v. 5. || 22. ἐγὼ δ' Va. || γε om. V. || εὐφρανθῆναι a. || 25. καὶ
ὅτι αὐτὸν διέβαλε, ὅτι ἐν δρ. αὐτοῦ B. κακῶς ἔλεγε τ. Ἀθ. Wyttenbachius ad
Plut. Mor. p. 334. cf. Acharn. v. 501 sq. || βαβυλωνίους V. || 28. οἱ δὲ — ἐκεῖσε]
de Callistrato dicta ad Aristophanem male a quibusdam referri monet Schol. Ach.
v. 654. sed vid. Bergkins ap. Meinek. com. gr. fr. 2, 2. p. 935. || 32. Ὀμήρου]
Odys. 1, 215.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συγκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω ³⁵
 φανερόδ καταστάθεις πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος.
 ὅθεν φησὶν, αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄττ' ἐπα-
 ρθον ἐπίσταμαι δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δ' αὐτὸν εὐδοκί-
 μῆσαι συγκοφάντας καταλύσαντα, οὓς ὠνόμασεν ἡπιάλους ἐν
 Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν, οἱ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἤγχον ⁴⁰
 νύκτωρ καὶ τοὺς ἀππους ἀπέπνιγον. μάλιστα δ' ἐπη-
 νέθη καὶ ἡγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν
 αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων
 ὡς ἐλευθέρᾳ τ' ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγου-
 μένη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὧν ὁ δῆμος ⁴⁵
 ἄρχει ἑαυτοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐστεφανώθη
 θαλλῷ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νερόμισται ἰσότημος χρυσῷ στε-
 φάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων,
 τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει
 συμπαραναιεῖν. ὠνομάσθη δ' ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἐνδοξον, τὸ ⁵⁰
 μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ
 ποιητοῦ, ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν, καὶ τὸν βασιλέα
 Περσῶν πυνθάνεσθαι, παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ κωμωδοποιός.
 φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουλευθέντι
 μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ⁵⁵
 ποιήσιν κατὰ συμβουλευσάιν τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα
 μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου
 τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψη-

35. καὶ — Κλέωνος om. V^bR^b. || 37. φησιν] Acharn. v. 377. || ἄττ' ὦν ἐπ. V. ||
 ἄττ' — ἐξῆς] ἄπαθον ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμωδίαν· εἰσελκύσας γὰρ μ' (με
 R^b) εἰς τὸ βουλευτήριον διέβαλλε (διέβαλε R^b) V^bR^b. || 39. συγκοφάντας] συγκο-
 φάντας τινὰς R^b, om. V^b. || 40. Σφηξίν] v. 1039. || αὐτῶν om. V^bR^b. || 42. καὶ ἡγα-
 πήθη — ἐπηνέθη om. V^bR^b. || σφόδρα add. V. || 43. αὐτοῦ V. || 44. διαγωγόμενη
 V. || 45. οὐδὲ, quod v est ante ὅτι, cum Dindorfio deleuit Meinekius. || 46. οὖν
 add. V. || 48. τὰ add. V. || Βατράχοις] v. 686. || 49. πολλὰ] ἐστὶ V^bR^b. || 50. συμ-
 παραινεῖν ante δίκαιον habet R^b. || ὠνομάσθη — Περσῶν] τὴν δὲ ποιήσιν αὐτοῦ
 οὕτως ἐνδοξον γενέσθαι ὡς τὸν μὲν πέρσων βασιλέα V^bR^b. || 51. οὕτω — κωμω-
 δοποιός] ex Arist. Ach. v. 646 sq. male intellectis emata esse. desceit Rankius vM.
 Aristoph. p. XCIII. || 54. φασὶ — Πλάτωνα] πλάτων δὲ V^bR^b. || 56. αἰήσω —
 69. δράματα] ποιήσιν, τὴν κατὰ σακράτους ἐν νεφέλαις κατηγορίαν (κατηγο-
 ρίαν Bodinus hist. poe. gr. 3, 2. p. 244). τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν πλοῦτον (δὲ
 τὸ τοῦ πλοῦτου δράμα ἐκδοῦς R^b) V^bR^b.

φράματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ, ὥστε μὴ ὀνομασθὲν κωμῶν
 60 δὲν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορη-
 γεῖν καὶ παντάπασιν ἐκλεισπνίας τῆς ὕλης τῶν κωμικῶν
 διὰ τούτων αὐτῶν (αἷτιον γὰρ κωμικίας τὸ σκώπτειν τιμὰν),
 ἔγραψε Κώκκλον, ἐν ᾧ εἰσαγεῖ φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν
 καὶ τάλλα πάντα, ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. πάλιν δ' ἐκλει-
 65 στός καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλούτον γράψας εἰς τὰ διανα-
 κνέσθαι τὰ σκηναῖα πρόσωπα καὶ μετεσπινύσθαι ἐπιγράψαι
 χοροῦ, φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους
 οὕτως ἐπιγράφοντας ζήλῳ Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ
 70 δράματι συνέστησε τῷ πλῆθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω
 μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν γ', Φίλιππον ὁμώνυμον
 τῷ πάππῳ καὶ Νικύστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ εἰδίδας
 τὸν Πλούτον. τινὲς δὲ β' φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν
 καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη,

τὴν γυναῖκα δὲ

75 αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονεῖντε παιδίῳ,
 ἴσως αὐτοὺς λέγων. ἔγραψε δὲ δράματα μὲν, ὧν ἀντιλέγεται
 δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Παῖσις, Ναυαγός,
 Νῆσοι, Νίοςτος, ἃ τινες ἔγραψαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

69. χορηγικοῦ Meinelius quaeest. scen. 1. p. 85, χορηγῶν illud. [62. αἶνον]
 Idem Beckius. [66. ἐπιγραφή V. [69. ἀραρότα καὶ φίλιππον καὶ R^b. [70. παῖ-
 δας — ἐμνήσθη] παῖδας καταλιπὼν δύο, ἀραρότα καὶ φίλιππον, ὡς αὐτὸς
 ἐμνήσθη V^b, καταλιπὼν τούτους δὴ τοὺς παῖδας, ὡς καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη
 R^b. [74. fragm. 487. Dind., quod ex fabula Σκηναὶ καταλαμβάνουσιν inscripta
 fragmentum videtur Bergkio l. l. p. 1176. [δ' VN, om. R^b. [75. τοῦ τ' αὐ φρο-
 νεῖντε R^b. [76. ἀραρότα ἴσως (ἴσως om. R^b) καὶ φίλιππον λέγων V^bR^b. []
 ἔγραψε — Ἀρχίππου] ἀναγράφει δὲ καὶ τρίτον κινύστρατον. κατίστρεψε δὲ
 τὸν βίον διαφέροντως τιμηθεὶς καὶ πολλὰ στεφανωθείς. κατέλειπε δὲ δράματα
 γ'. ἐν τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα δ'. ἀποθανόντα δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ μνήματι παρὰ
 πλάττωος ἐπιγράμματι τοιοῦτον γέγραπται· αἱ χάριτες τίθεισός τε λαβὼν ὅπερ
 οὐκ ἐπίστανται ζητοῦσαι ψυχὴν ἔβρον ἀφ' ἡτορσάνους V^b, ἀναγράφει — στίχων
 τοσούτοις. κατέλειπε δὲ δράματα — τὰ, ὧν ἀμφισβηλλόμενα εἰσι δ' R^b. [πδ'] R^b
 Bergkio p. 202. [77. Πόλις, Ναυαγός] Πόλις, Δις ναυαγός, est Poll. 10, 88
 Bentleius, sed cf. Prisc. 18. p. 202. [78. τίς ποτ' V.] post Ἀρχίππου quae v
 adduntur ab Aristophanis vna aliena soli habent Va. sunt autem istae: ἡ κοίμη-
 νος χορὰς συνέσχεκον ἐξ ἀνδρῶν πδ'. καὶ εἰ μὴ ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ
 τὸ θιάτρον, διὰ τῆς ἀριστείας ἀφ' ὧς τίθηται δὲ ὡς ἀπὸ ἀρχῆς, διὰ τῆς εὐχίας
 ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ἰσοκρίτας. ἀναχωροῦντων δὲ τῶν

β'. Θωμά τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου Ἀριστοφάνους:

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυνδαθηναῖος, Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δ' ὦν εὐφυὲς καὶ ἀγχικῶνς ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέῃ κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠυδοκίμασεν ἐκ κωμωδίας, ὥς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς 5 πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι· μᾶλλον δ' οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆκεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. οὐκ οὖν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασικάνοις αὐτοῖς ἀξιοῦται 10 θαύματος. δράματα δὲ δ' πρὸς τοῖς ν' γέγραπεν, ἅπαντα

ὑποκριτῶν ἐπτάκις ἐστρέφετο ὁ χορός, προσέχων ἐφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου. ἑκαλῆτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον σχῆμα (sic Dindorfius, ὄρχημα V, ὅσῳ α) τῆς ἀρχήσεως παράβασις, ὁμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρόν, τὸ καὶ πνῆγος. τὸ (om. α) τέταρτον στροφή ἢ ᾠδή. τὸ πέμπτον ἐπίορχημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντιᾠδή. τὸ ἑβδομον ἀντεπίορχημα. (addit V: σχολιά λέγεται τὰ πάροιθα μέλη τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις ᾄδόμενα. καὶ ὡς μὲν ἐνοιοῖ φασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν· ἀπλᾶ γὰρ αὐτὰ ἐχρῆν εἶναι καὶ εὐκολα ὡς παρὰ πτότον ᾄδόμενα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο· τὰ γὰρ δύσφημα ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον μεταλαμβάνεται, οὐκ ἐκπαλιν. τί οὖν ἐπάναγκας ἦν τὸ ἐν συμποσίοις ἅπαντα ᾄδειν μετὰ λύρας; ὅσοι δὲ οὐκ ἠπίσταντο λύρα χρῆσθαι, δάφνης ἢ μυρρίνης (μυρρίνης V) κλώνας λαμβάνοντες ἤθον. ἐπὶ τοῖς οὖν οὐκ ἐπισταμένοις μέλη πρὸς λύραν ᾄδειν σχολιά ἐδόκει· ὅθεν καὶ σχολιά ὠνομάσθησαν. τινὲς δὲ οὕτως οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς φασὶ διδασθαι τὴν λύραν, ἀλλ' ἐναλλάξ. διὰ τὴν σχολίαν οὖν καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν σχολιά ἐλέγετο.) ὑποκριταὶ ἀριστοφάνους καλλίστρατος καὶ φιλωνίδης, δι' ὧν ἐβίβασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ καλλίστρατου (inverso ordine Καλλίστρατον — Φιλωνίδου Clnjen fast. hell. 2. ad ol. 88, 2, sed vid. Bergkiius l. l. p. 902 aq.) τὰ ἰδιωτικά. πόσα μέρη κωμωδίας; α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ (τοῦ om. V) χοροῦ διδόμενον (ᾄδόμενον Quehnertus) μέρος. γ'. ἐπεισόδιον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἔξοδον τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἡ δὲ παραβάσις (ἡ δὲ π. om. α) τοῦ χορικοῦ.

Φ. Ἰαστ. τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θωμά K, ἄλλως περὶ αὐτοῦ B, βίος ἀριστοφάνους M. | 1. κωμωδοποιὸς α. | γένος M. | 2. μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας add. I. M. | 3. κηδαθηναῖος M. | πανδιονίδος φυλῆς om. M. | 4. ἐννία M. | εὐδοκίμασεν R. | 5. ὑπεράρας M. | 6. οὐκ οὖν R. | ἀνεφάνη M. | 10. δ' δύο R. | ν' immo μ'.

εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστὰ καὶ παίθοντα τοὺς ἀκαούοντας θαυμάζειν τε καὶ κρατεῖν· αὐτὰν δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὥς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρῆς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ἦσθετο· ὁθεν καὶ τὴν παρορησάν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρεῖχον αἰεὶ καὶ τῷ δήμῳ λησιτελοῦντας. ἔσχε δὲ γ' υἱοῖς, Φίλιππον, Νικοστράτον καὶ Ἀραρότα· ἀποθανόντα δ' οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγεῖω·

20 αἱ Χάριτις τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσέται.
ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδας.

Ἀριστοφάνης Ρόδιος ἦτοι Λίνδιος (οἱ δ' Αἰγύπτιον ἔφασαν, οἱ δὲ Καμειρέα), θέσει δ' Αἰθιωτὸς (ἐπολιτευομένη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγωνὸς ἐν

14. μηδέποτε RM. || ἀπέχεσθαι M. || ἀδικοῦντα M, ἀδικοῦντος ἢ ἄλλως ἦσθετο κακουργοῦντος R. || 15. καὶ add. LM. || δέδοικότες L. || 17. νικοστρον mg. L. || 18. ἐπιγράμματι om. M. || 20. epigramma habent eklam Olympiodor. vff. Plat. p. 79 Fisch., cf. Anthol. Pal. 2. p. 780. || τέμενος αὐταῖς ὅπερ M. || 21. post Ἀριστοφάνους quae v leguntur ad rem nihil pertinentia vult habent Ka: ἵστίον· ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμας ἄδεσθαι τὰς κωμῳδίας (κώμας δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσει τοῦ διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταντασί, ἢ παρὰ τὸ κώμα, ὃ ὕπνος. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικοῦμενοὶ τινες ἐπὶ τῶν ἀφανῶς ἤρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωπούς, βυθόντες, ὃ δέον ἀδικία χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων καὶ τόμων· καὶ τούτων λεγόμενων οἱ συνιδόντες αὐτοῖς ταῦτα σόφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. ἐπεὶ οὖν ἀριστα τοῦτο ἔχον ἔδδκει καὶ τῇ πολιτεῖα συνοῖσον, ὅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντέταγομένης καὶ τρώπων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ κωμικοὶ πεινηταί, ἐν μέρει παιδιᾶς σκώμματα τε τῶν ἀδικούντων καὶ διδασχὴν ὧν προσήκειν ἐργαζόμενοι. ἦθοντο δὲ αἱ κωμῳδαὶ ἐν τοῖς διονυσιακοῖς ἑσπεροῖς ὥρᾳ. — Praeterea τὰ δὲ ἐδρισκόμενα δηάρατα ταῦτα, ἀχαρνεῖς, βάρραχοι, εἰρήνη, ἐκκλησιάζουσα, ἱππεῖς, ἄλυστρος, νεφέλαι, ὄρνιθες, σφήκες. Θεῖος ἀριστοφάνης ὑπ' ἐμοὶ τέκνος εἴ τινα κεύθει κωμικῷ ἀρχαίης μνημα χοροστασῆς add. eod. Matrit. ap. Hart. p. 178.

3. 2. καμειρέα ABV, καμειρέα E, καμειρίαν m, καμειρέα ex Pariss. Kuesterus, καμείριον cell.

τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' ὀλυμπιάδα, εὐρετῆς τοῦ τετραμέ-
 τρου καὶ ὀκταμέτρου, παῖδας σκῶν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλ- 5
 ἑταιρον, κωμικούς. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορή-
 κασιν. Δράματα δ' αὐτοῦ μδ'. ἅπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀρι-
 στοφάνους δράματα, ταῦτα, Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη,
 Ἐκκλησιάζουσai, Θεσμοφοριάζουσai, Ἰππεῖς, Λυσιστράτη,
 Νεφέλαι, Ὀρνίθες, Πλούτος, Σφήνες. 10

Περὶ κωμωδίας.

Τὴν κωμωδίαν ἡρῆσθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος, τὴν
 δ' ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιόντες ἦδον
 καὶ ἐπεδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμας οἰ-
 κούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δ' ἀντιλέγοντες φασὶ μὴ κώμας
 καλεῖσθαι παρ' Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμωδίαν 5
 αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ
 καὶ τρυγωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ
 γλαῦκος δίδοσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύγα, ἥ ὅτι μήπω πρόσω-
 πείων ἡρῆμένων τρυγὶ διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο.
 γεγόνاسι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ 10
 δὲ νέα, ἡ δὲ μέση.

Οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέ-
 σεως ἀληθοῦς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ
 τοὺς ἀγῶνας ἐποιοῦν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δρά- 15
 ματα τξε' σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων δ' εἰσὶν ἄξιολο-
 γώτατοι Ἐπίχαρμος, Μάγνης, Κρατῖνος, Κράτης, Φερεκρά-
 τής, Φρύνιχος, Εὐπολῖς, Ἀριστοφάνης. Ἐπίχαρμος. οὗτος
 πρῶτος τὴν κωμωδίαν διερριμμένην ἀνεκτέησατο πολλὰ προσ-
 φιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ' ὀλυμπιάδα,
 τῇ δὲ ποιῆσει γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σῶξε- 20
 ται δ' αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'. Μάγνης δ'
 Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ια'. τῶν δὲ

4. ριδ' aperte falsum. quod cum leniorem emendandi viam repudiet, exol-
 disse quaedam censet Bernhardt. || 5. παῖδα BE. || Φιλέταιρον] Immo Νε-
 στρατον. sed cf. adn. ad p. 173 extr. || 7. μδ' AV, νδ' cett. || 9. ἡ θεσμοφ. m. ||
 λυσιστράτης Em.

17. Ἐπίχαρμος add. Dindorfus.

δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σῴζεται, τὰ δ' ἐπαφερόμενά ἐστιν θ'.
 Κρατῖνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πρῶτην Ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ
 25 δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον,
 ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης·

ὠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξητέςχετο·

ἰδεῖν πῶτον καταγνύμενον οἶνον πλέον.

γένονε δὲ ποιητικώτατος, κατασπινάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου
 30 χαρακτήρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'. Κράτης Ἀθη-
 ναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπι-
 βέβηκε Κρατίνῳ, πάνυ γελοῖος καὶ ἱλαρὸς γενόμενος, καὶ
 πρῶτος μεθύσοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγεν. τούτου δράματά
 ἐσσι ζ'. Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου, γενό-
 35 μενος δ' ὑπόπικρος ἐξήλωκε Κράτητα, καὶ αὐτὸν μὲν λοι-
 δορεῖν ἀπέστη, πράγματι δ' εἰσηγούμενος κατὰ ἡδοναίμει,
 γενόμενος εὐρετικὸς μύθων. Φρύνιχος *** φράδμονος
 ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ. Εὐπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπ' ἄρ-
 χοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς
 40 τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατῖνον, πολὺ γε λοῖδορον καὶ σκαιὸν
 ἐπιφαίνει. γέγραπται δ' αὐτῶν δράματα ιδ'. Ἀριστοφά-
 νης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρῶ λογιώτατος Ἀθηναίων καὶ
 εὐφυῖα πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δ' Εὐρπίδην, τοῖς δὲ μέ-
 λεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπ' ἄρχοντος Διοτίμου
 45 διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν

24. κατὰ τὴν πρῶτην Meinek. com. gr. fr. 1. p. 45, μετὰ τὴν πέ' ν. || 26. Ἀρι-
 στοφάνης] Pac. v. 702. || 30. κα' Rankius vit. Arist. p. CIII. || 33. παρήγαγε
 Meinek. p. 536. || 34. ἐπὶ Θεοδώρου] ol. 85, 3. sic Dobraeus, ἐπὶ θεάτρου
 libri. sequentia restituit Dindorfus, γενόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξήλωκε libri. νικᾷ
 ἐπὶ πρῶτῃ Ὀλυμπιάδῃ vel potius νικᾷ ἰα' ἐπὶ τοῦ θεάτρου γενόμενος αὐτὸς ὑπο-
 κριτής. ἐξήλωκε δὲ Κράτητα Bergk. rell. com. att. p. 284. || 37. φράδμονος —
 Σικελίᾳ spectare ad Phrynichum tragicum, itaque de comico quae scriptor attu-
 llisset excidisse vidit Meinek. postrema verba fuisse ὃ δ' ὁμώνυμος αὐτῶν
 τραγικὸς Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ Dindorfus. || 38. ἐδί-
 δαξεν] ἐδίδαξε πρῶτον Rankius p. CXXVII. || 39. Ἀπολλοδώρου] ol. 87, 3. ||
 40. πολὺ τὸ λοῖδορόν τε καὶ οἰμ, πλὴν γε λ. καὶ nunc Dindorfus. || σκαιὸν]
 αἰσχρὸν Geellius Bibl. crit. nov. 4. p. 13, αὐτὸν addendum videtur Dindorfus. ||
 41. ἀποφαίνει Dobraeus. || 42. μακρῶ λογιώτατος Bentley, μακρολογώτατος
 libri. || 44. πρῶτον Bekkerus atque alii, πρῶτος v. || Διοτίμου] ol. 88, 1. sic
 Scalliger ad Euseb. p. 128 (cf. Clinton fast. hell. 2. p. 69), Φιλοτίμου libri. ||
 45. τούτῳ Petitus Miscell. p. 2, τοῦτον libri.

αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ καὶ Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλονίδῃ. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος ἐνίκᾳ. ἔπειτα τῷ νιῷ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ'.

Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ 50 ἦσαν το ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιᾶς λογικὰς ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα παρ' αὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις. τῆς μὲν οὖν μέσης κωμωδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ τούτων δράματα χιζ'. τούτων δ' εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντι- 55 φάνης καὶ Ἀλέξις. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος, καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ἡ' ὀλυμπιάδα. καὶ φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῷ ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δ' εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφυνέστατον εἰς τὸ 60 γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δ' ἐν Χίῳ καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωδῶν αὐτοῦ τινες καὶ ὁ Στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δ' αὐτοῦ δράματα σξ'. ***

Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόνاسι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιο- 65 λογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων, Μένανδρος, Δίφιλος, Φιλίππιδης, Ποσειδίππος, Ἀπολλοδόωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Δάμωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος. σώζεται δ' αὐτοῦ δράματα ζ' πρὸς τοῖς ἥ'. Μένανδρος δὲ Διοπαίθους νιός, Ἀθη- 70 ναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξειδι, ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐφηβος ὧν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. γέγονε δ' εὐφυνέστατος

47. τοῦ λοιποῦ Dindorfus, nisi quoniam auctor intellexerit; suspectum item Rankio p. CCXXV. || 49. μδ' Dindorfus. || 50. οἱ Meinekius quaest scen. 2. p. 4, δύο libri. || 55. ωιζ' Meinekius fr. 1. p. 271. || 56. Ἀλέξις Debraeus, qui praeterea quaedam excidisse censet, atque Meinekius p. 304, Στέφανος libr. cf. Rankius p. CI. || 57. μετὰ κατὰ Meinekius. || 61. Χίῳ ex Suida s. v. Ἀντιφάνης Meinekius. || 64. post σξ' excidisse quae scripta erant de Alexide, ut et s. fin. quae de Philippide, Posidippo, Apollodoro, sponte intelligitur. || 72. πρῶτον Bekkerus, πρῶτος v. || 73. Φιλοκλέους ol. 114, 4. sic Clinton fast. hell. 2. p. 177, Διοκλέους libr.

πάνυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρή'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἀθή-
 75 ναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ. τελευτᾷ δ' ἐν Σμύρῃ.
 δράματα δ' αὐτοῦ ρ'.***

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σονίδα, κατὰ ὁτοιχείον.

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Β. ΧΙΩΝΙΔΟΥ.

Χιονίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ὃν
 καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμωδίας,
 διδάσκειν δ' ἔτεσιν ἢ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων
 αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ταῦτα, Ἡρώς, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Γ. ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

5 Μάγνης Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, ἢ Ἀθηναῖος, κωμι-
 κός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτης. ἐδίδαξε κωμω-
 δίας θ', νίκας δ' εἴλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής.

Δ. ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

Κρατῖνος Καλλιμήδους Ἀθηναῖος, κωμικός, λαμπρὸς τὸν
 χαρακτῆρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς
 10 ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κά, ἐνίκησε δὲ θ'.

Ε. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος,

75. νβ' Bekkerus, νζ' libri.

II. cf. Eudoc. p. 436. || 1. χιονίδης A, χιονίδης cett. || 2. καὶ om. C, qui et
 mox διδάσκει — περσῶν — ἐστὶ ταῦτα. || III. cf. Eudoc. p. 302. || 5. Ἰκαρίου,
 πόλεως Ἀττικῆς Meinekius fr. com. gr. 1. p. 30, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικὸς v. ||
 IV. cf. Eudoc. p. 271. || 9. φιλοποτίας V. || V. cf. Eudoc. p. 271.

ποιητῆς ἐπῶν. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσιν ζ', Γείτονες, Ἡρώες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά. — Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ', Θησαυρός, 15 Ὅρνιθες, Φιλάργυρος.

F. ΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

Z. ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ.

Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στερροί, ὡς Ἀθήναιος 20 λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

H. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἑρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ἐτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ, δράματα διδάξας μ'.

Θ. ΜΥΡΤΙΔΟΥ.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἑρωτες.

I. ΑΛΚΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀλκιμένης Μεγαρεὺς, τραγικός. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

12. δὲ add. AV. || ζ'] "ξ, i. e. ξ, A. aut sic scribendum, aut fabulae titulus excidit. Τόλμαι supplet Jungermannus ad Poll. 9, 53. || 13. ἔγραψε — τινά om. Eudocia. quae sequuntur, non ad alium Cratetem pertinere (nam quod legabatur ἕτερος post κωμικός, om. ABVE), primum vidit Meinekius. cf. i. l. p. 58. || VI. cf. Eudoc. p. 426. || 17. Ἀλεξάνδρῳ] mira narrat. || 18. ιζ'] κ' V, ζ' m. quae v adduntur, Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει, om. A. || VII. 20. Ἀθήναιος] 9. p. 399 A. 14. p. 639 A. 648 E. 656 E. || VIII. cf. Eudoc. p. 167. || 23. δὲ om. BE. || IX. cf. Eudoc. p. 304. || 26. τιτανόπανες m, Τιτανόπαιδες ex Aspasie ad Arist. Eth. Nicom. 4, 2 Meursius bibl. Alt. p. 1573.

ΙΑ. ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

- 30 Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δ' ἦν
 γραφεὺς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλ-
 έταιριος.

ΙΒ. ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

Εὐπολὶς Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς ἰς' ἐτῶν
 γεγονώς ἤρξατο ἐπιδέκνυσθαι καὶ ἐδίδαξε δράματα ἰς', ἐνί-
 35 κησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη
 στρατεῦσθαι ποιητὴν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἴγες, Ἀστρά-
 τευτοὶ ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΙΓ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρ-
 40 χαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' Ὀλυμπίδος.
 δράματα δ' αὐτοῦ ἐσσι ταῦτα, Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος,
 Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος,
 Μοῦσαι, Μύστις, Προάστραι, [Σάτυροι].

ΙΔ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατ'
 45 Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κή ταῦτα, Ἀδωνις, Ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Δαί-
 δαλος, Ἑορταί, Ἑλλάς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος,
 Ἰώ, Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρ-

XI. cf. Eudoc. p. 428. || 30. δὲ add. A. || ἦν γραφεὺς om. E. || 31. γραφεὺς
 V Eudocia. || δραμάτων γραμμάτων V. || XII. cf. Eudoc. p. 167. || 33. Σω-
 σιπόλιδος Meinekius p. 106, σωσίλις V, ὡς Σωσιπόλις ant Σωσιπόλειος Kuster-
 us, σωσίπολις cett. || ὃς A, οὗτος BE*V Eudocia, καὶ οὗτος cett. || 34. δράματα
 γραμματα V. || ἰς' id' Fritzschius d. Arist. Duetal. p. 21. || 35. δὲ om. BE. ||
 37. ἀστράτευτοὶ E, ἀστράτευτος cett. || XIII. cf. Eudoc. p. 428. || 40. πς' πς'
 Clinton fast. hell. 2. p. 63 L. et Meinekius p. 147. || 43. Μύσται Suid. et Phot. s.
 v. τευτάζειν. || Σάτυρος om. Eudocia. || XIV. cf. Eudoc. p. 358. || 45. καὶ φρύ-
 νιχον A*V, φρύνιχον cett. || καὶ om. A. || 46. ταῦτα add. A*V. || Ἀφ' ἱερῶν
 Bernhardt, αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus, ἀφ' ἱερῶν libri. || 47. καλούμενος V.

μηκες, Μαρμάκυνθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νύξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, 50 Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκεναί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἐστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα.

IE. ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ.

Ἀριστώννυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἕλιος ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

IF. ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἅπαξ 55 ἐπὶ τῆς ἡ' ὀλυμπιάδος.

IZ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν ὀλυμπιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

IH. ΚΑΛΛΙΟΥ.

Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικὸς, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπε- 60 κλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὐ δράματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι, Σχολάζοντες.

IO. ΗΓΗΜΟΝΟΣ.

Ἡγήμων Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φίλιννα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. 65

49. Ξάντριοι Hephaest. p. 91. || 50. ᾗ] καὶ Hemsterhusius ad Poll. 9, 153. || Περιαλγής ex Pariss. Kusterus, περιαλγῆς V, περιαλγος celt. || ποιηταῖς A, ποιηταί V. || 52. sub finem quae adduntur, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συναξαπατῶν καὶ Παναγυρισταί καὶ ἄλλα πλεῖστα, aliena sunt ab hoc loco. nam nec eiusmodi quid in Athenaeo legitur, et Ἀνδροφόνος et Συναξαπατῶν Batonis sunt, non Platonis, cf. Meinek. p. 166. || XV. cf. Eudoc. p. 68, quae addit, καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα αὐτοῦ εἰσάγονται λόγον ἄξια. || 54. Ἀθήναιος] 7. p. 284 F. 287 C. || XVI. cf. Eudoc. p. 68. || XVII. cf. Eudoc. p. 68. || 58. ὀλυμπιάδι Portus, ὀλυμπιά addito ὃ supra α A, ὀλυμπιάδων celt.: ἐπὶ ὀλυμπιάδων τῶν πελοποννησίων E. || XVIII. 63. σχολάζοντες add. ABVEm. || XIX. 64. Θάσιος] θανμάσιος E. || δραμόντων V. || 65. φίλιννα E, Φιλίνη Athen. 15. p. 699. A.

ΙΑ. ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

- 30 Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δ' ἦν
 γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀκίνη, Φι-
 έταιρος.

ΙΒ. ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς ιζ' ἐτῶν
 γεγονὼς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι καὶ ἐδίδαξε δράματα ιζ', ἐνί-
 35 κησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε νεαυγήςας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη
 στρατεύεσθαι ποιητὴν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἶγες, Ἀστρά-
 τευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΙΓ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρ-
 40 χαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς' Ὀλυμπίδος.
 δράματα δ' αὐτοῦ ἐσσι ταῦτα, Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος,
 Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος,
 Μοῦσαι, Μύστης, Προάστριαι, [Σάτυροι].

ΙΔ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ'
 45 Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κή ταῦτα, Ἀδωνις, Ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Λαί-
 δαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος,
 Ἰώ, Κλειοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρ-

XI. cf. Eudoc. p. 428. || 30. δὲ add. A. || ἦν γναφεύς om. E. || 31. γραφεύς
 VKudocia. || δραμάτων] γραμμάτων V. || XII. cf. Eudoc. p. 167. || 33. Σω-
 σιπόλιδος Meinekius p. 106, σωσίλις V, ὡς Σωσιπόλις aut Σωσιπόλειος Kuster-
 us, σωσίπολις cett. || ὃς A, οὗτος BE*V Eudocia, καὶ οὗτος cett. || 34. δράματα]
 γράμματα V. || ιζ'] ιδ' Fritschius d. Arist. Daet. p. 21. || 35. δὲ om. BE. ||
 37. ἀστράτευτοι E, ἀστράτευτος cett. || XIII. cf. Eudoc. p. 428. || 40. πς'] πς'
 Clinton fast. hell. 2. p. 63 L. et Meinekius p. 147. || 43. Μύσσαι Suid. et Phot. s.
 v. τιτυάξιν. || Σάτυρος om. Eudocia. || XIV. cf. Eudoc. p. 358. || 45. καὶ φρύ-
 νιχον A*V, φρύνιχον cett. || καὶ om. A. || 46. ταῦτα add. A*V. || Ἀφ' ἱερῶν
 Bernhardt, αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus, ἀφ' ἱερῶν libri. || 47. καλούμενος V.

μηκες, Μαρμάκυθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νὺξ μακρά, Ξάνται
ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, 50
Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκεναί, Σύρφαξ, Ὑπέρβο-
λος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα.

IE. ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ.

Ἀριστώνυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἥλιος
ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

IF. ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἀπαξ 55
ἐπὶ τῆς ἑα' ὀλυμπιάδος.

IZ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμῳδίας, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν ὀλυμ-
πιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

IH. ΚΑΛΛΙΟΥ.

Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπε- 60
κλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὐδρά-
ματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι,
Σχολάζοντες.

IO. ΗΓΗΜΟΝΟΣ.

Ἡγῆμων Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστὶ Φίλινα, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. 65

49. Ξάντριοι Hephaest. p. 91. || 50. ἦ] καὶ Hemsterhusius ad Poll. 9, 153. ||
Περιαλγής ex Pariss. Kusterus, περιαλγείς V, περιάλγος cell. || ποιηταῖς A,
ποιηταί V. || 52. sub finem quae adduntur, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσο-
φισταῖς, ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος καὶ Συνεξαπατῶν καὶ Πα-
νηγυρισταί καὶ ἄλλα πλείστα, aliena sunt ab hoc loco. nam nec eiusmodi quid
in Athenaeo legitur, et Ἀνδροφόνος et Συνεξαπατῶν Batonis sunt, non Platonis.
cf. Meinek. p. 166. || XV. cf. Eudoc. p. 68, quae addit, καὶ ἄλλα πολλὰ συγ-
γράμματα αὐτοῦ εὐρίσκονται λόγου ἄξια. || 54. Ἀθήναιος] 7. p. 284 F. 287
G. || XVI. cf. Eudoc. p. 68. || XVII. cf. Eudoc. p. 68. || 58. ὀλυμπιάδι Porus,
ὀλυμπία addito ὃ supra αA, ὀλυμπιάδων cell.: ἐπὶ ὀλυμπιάδων τῶν πελοποννη-
σίων E. || XVIII. 63. σχολάζοντες add. ABVE. || XIX. 64. Θάσιος] θαν-
νάσιος E. || δραμόντων V. || 65. φίλινα E, Φιλίνη Athen. 15. p. 699. A.

Κ. ΛΥΚΙΔΟΣ.

Λύκισ. λέγεται καὶ Λύκος. κωμωδεῖται δ' ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης.

*τί δ' ἔστ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥνπερ Φρύνιχος
70 εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκισ κ' Ἀμεινφίας;
οὔτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχοι.*

ΚΑ. ΛΥΣΙΠΠΟΥ.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάγκαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ ἡ', καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.

ΚΒ. ΛΕΥΚΩΝΟΣ.

75 Λεύκων Ἄγνωνος, γεγωνὸς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Ὀνος ἀσκοφόρος, Φρατέρεις.

ΚΓ. ΜΕΤΑΓΕΝΟΥΣ.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, δούλου παῖς, κωμικός. τῶν δ' αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα, Αὔραι ἢ Μαμμάκυθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηρος ἢ Ἀσκηταί.

ΚΔ. ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ.

Στράττις Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ

66. κωμωδεῖται δὲ A*V, κωμωδεῖται BVm, οὗτος κωμωδεῖται cett. || 67. Ἀριστοφάνης] Ran. 12. sqq. παρὰ ἀριστοφάνει· καὶ ὁ φρύνιχος καὶ ὁ ἀμεινφίας παρὰ ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται V. || 70. εἴωθε ποιεῖν] πεποίηκε ABE. || XXI. cf. Eudoc. p. 282. || 72. Λύσιππος τραγικός Eudocia. || 73. γ'] p. 124 D. || ἡ'] p. 344 E. || 74. Θυρσοκόμος libri, ὡς Θ. Kusterus, om. Eudocia. || XXII. cf. Eudoc. p. 282. || 75. Ἄγνωνος Meinekius p. 217, Ἄγνωνος Bernhardt, Ἀγνούσιος Wolfius, ἄγνός Pariss. Kusteri, ἄγνός cett. || 76. ἀσκοφορές mEudocia. || Φρατέρεις Bernhardt, Φράτορες v. || XXIII. cf. Eudoc. p. 303. || 78. δούλου A. || 79. αὐτοῦ δραμάτων AE, δραμάτων αὐτοῦ cett. || ἢ post Αὔραι add. Meinekius p. 218. cf. Athen. 8. p. 355 A. || μαμμάκουθός et δμέρης Eudocia. || XXIV. cf. Eudoc. p. 385. || 81. κωμικός Kusterus, τραγικός libri.

ἔστι ταῦτα, Ἀνθρωπορραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰριγέρων, Καλλιπίδης, Κινησίαις, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωῖλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρυσέππος, Πανσανίας, Ψυχασταί, ὡς φησιν 85 Ἀθηναῖος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

KE. ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατ' Ἀριστοφάνην. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα πολλά.

KF. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ἀλκαῖος [Μυτιληναῖος, εἴτα] Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς 90 ἀρχαίας κωμωδίας [πέμπτος], υἱὸς δὲ Μίκκου. ἔγραψε δράματα ι'.

KZ. ΕΥΝΙΚΟΥ.

Εὔνικος Ἀθηναῖος, κωμικός. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράμα αὐτοῦ Ἀντία.

KH. ΚΑΝΘΑΡΟΥ.

Κάνθαρος Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου 95 δράματα Μήδεια, Τηρεὺς, Συμμαχία, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

82. Ἀνθρωπορραίστης Meinekius p. 224, Ἀνθρωπορραίστης Tourpius, Ἀνθρωπορραίστης v. || ἦτοι susp. Meinekius. cf. Bergkiius rell. com. att. p. 284 sq. || 83. καλλιπίδης v, Καλλιπίδης v. || 84. Λιμνομέδα Athen. 7. p. 327 E. 11. p. 473 C. || 86. ἐν τῷ β'] hoc nihili est. sc. fabularum indicem totum confecit Suidas ex Athenaeo. || XXV. cf. Eudoc. p. 232. || 87. Θεοδέκτου] Τιταμενοῦ Aelianus ap. Suid. infra. cf. Meinekius p. 236. || ἢ Θεοδώρου om. Eudocia. || 88. κδ'] x' Bernhardy. || 89. δράματα — πολλά susp. Bernhardy. || XXVI. ad eundem spectat glossa quae praecedit, Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ὃν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γιγνέναι. cf. Eudoc. p. 60. || 90. Μυτιληναῖος εἴτα suspecta sunt, quanquam εἴτα Ἀθηναῖος om. Eudocia. cf. Meinekius p. 244. || 91. πέμπτος — Μίκκου om. Eudocia. || XXVII. cf. Eudoc. p. 69. huc et Suidae Ἀνικός est. || 94. δράματα AVE m Eudocia, δραμάτων Meinekius p. 249. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 269. || 96. Συμμαχία Porsonus advers. p. 208, Συμμαχίαι v. || καὶ ἄλλα τινά add. Eudocia.

ΚΘ. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς Ἀθηναῖος ἡ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιται, Ὀνειροί, Βάχαι, Θυέστης β'. τοῦτον δὲ φασιν
 100 εὐρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν, ἐν ὀστρακίοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἐταίρας ὀνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖος φησιν.

Λ. ΝΙΚΟΧΑΡΟΥΣ.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρήτες, Λάκωνες, Λήμνιοι, Κένταυροι, Χειρογαστορες.

ΛΑ. ΝΙΚΟΦΩΝΤΟΣ.

Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα, Ἐξ ἄδου ἀνιῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Χειρογαστορες,
 10 Σειρήνες.

ΛΒ. ΦΙΛΥΛΛΙΟΥ.

Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰγέυς, Αὔγη, Ἀντεία (ἐταίρας ὀνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἡ Ναυσικάα, Πόλεις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

XXIX. cf. Eudoc. p. 132. || 98. Φιλυλλίῳ Jungermannus ad Poll. 10, 78, φιλλυλλίῳ B; φιλλυλλίῳ cett. || 99. Μέλιται, Ὀνειρα Eudocia. || β'] δύο V. || τοῦτον — φησιν om. Eudocia. || 101. ξυλυφίῳ AV, ξυληφίῳ Gaisfordus. || 2. Ἀθηναῖος] 13. p. 567 C. || XXX. 3. Νικοχάρητος Eudocia p. 311. || φιλονίδου V. || 4, τοῦ κωμικοῦ post Ἀριστοφάνους add. V. || 5. Ἡρακλῆς om. V. || XXXI. cf. Eudoc. p. 3 11. || 7. Νικοφῶν Kusterus, Νικόφρων v. || 9. Χειρογαστορες Kusterus, Ἐγχειρογαστορες v. cf. Meinekian p. 257. || XXXII. cf. Eudoc. p. 428. || 13. Πλύντρια Jungermannus ad Poll. 7, 192, πλάτρια A, Πλύντρια v. || Πόλεις ex Athen. 3. p. 92. E. 104. F. 4, p. 140 A, 9. p. 381 B Kuhnianus ad Poll. 10, 58, Πόλις v. || 14. Ἀταλάντη, Ἑλένη praeter litterarum ordinem susp. Meinekio p. 259.

ΑΓ. ΠΟΛΥΖΗΛΟΥ.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημο-115
 τυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης
 γοναί, [Ἄρεως γοναί.]

ΑΔ. ΣΑΝΝΥΡΙΩΝΟΣ.

Σαννυρίων Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι
 ταῦτα, Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν δει- 20
 πνοσοφισταῖς.

ΑΕ. ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικός ἀρχαῖος. δράματα
 αὐτοῦ Δαλῖς, Ἰριγέρων, Κρηῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

ΑΦ. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥ.

Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας.
 ἐστὶν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλαῖς, Ἀμαζόνες, Τροφώ-
 νιος, Ὑς. 25

ΑΖ. ΕΠΙΛΥΚΟΥ.

Ἐπίλυκος, κωμικός ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι
 Κωραλίσκος, ὡς Ἀθήναιος.

XXXIII. cf. Eudoc. p. 359. || 115. Δημοτυνδάρεως] Μῖμος Τυνδάρεως
 deceptus corrupto loco Poll. 10, 76 Kusterus. || 17. Ἄρεως γοναί add. Eudocia. ||
 XXXIV. cf. Eudoc. p. 382. || 19. Γέλως, Ἰνὸς, Ἰώ, Δανάη, Σαρδανάπαλος, Ψυ-
 χασταί Eudocia, quorum Ἰνὸς solam ditto-graphiam tituli Ἰώ, et Σαρδανάπαλος
 ex eo, quod Eudocia obversatus esset γέλωις σαρδάνιος, enatum esse censet
 Bernhardt. Psychastas deberi loco Athen. 12. p. 551 C negligentius inspecto
 coniecit Meinekius p. 264. sola Γέλως fabula commemoratur ab Athen. 7.
 p. 286 C. 12. p. 551 C. || ἐν om. *V. || XXXV. cf. Eudoc. p. 61. || 22. Δαλῖς Mei-
 nekios p. 267, Δάλις v, Δαυλῖς ex Athen. 3. p. 114. F. 11. p. 467 F Porsonus. ||
 XXXVI. cf. Eudoc. p. 270. || 23. κωμικός — κωμῳδίας] τραγικός — τραγῳδίας
 v. || 25. Ὑς] υἱός V. || XXXVII. 27. Κωραλίσκος Meinekius p. 269, Κοραλίσκος
 v. || Ἀθήναιος] 4. p. 133 B. 140. A. 14. p. 650 E. 15. p. 691 C.

ΑΗ. ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δαιπνοσοφισταῖς.

ΑΘ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

- 130 Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλάς.

Μ. [ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ.

- Φιλιστίων Προυσαεύς ἦ, ὡς Φίλων, Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δ' ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δ' ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δ' αὐτοῦ
 35 Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας Φιλόγελων ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἔδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα.
 ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
 γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων.]

ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙΑΣ.

ΜΑ. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

- 40 Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου, καὶ μητρὸς Οἰνός, Κιανός, ὡς δὲ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων, ὡς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ἡγ' Ὀλυμπιάδα καὶ ἔγραψε κωμωδίας τξέ',

XXXVIII. cf. Eudoc. p. 167. || 128. ἄσωτος E. || 29. ὡς—δαιπνοσοφισταῖς] ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας Eudocia. cf. Athen. 3. p. 124 C. ||
 XXXIX. cf. Eudoc. p. 69. || XL. cf. Eudoc. p. 427. unice Suidae errori deberi censet Meinekius p. 270. || 33. ἐπὶ ὑπὸ AV. || Ἰσοκράτους A. || βιολογικάς A, βαιολογικάς BVEudocia. || 35. μιμοψηφισταί ABVE, Μισοψηφισταί Eudocia, μισοψηφισταί cett. || 36. εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουρέα ex Athen. 13. p. 563 D Reinesius. || 38. cf. Anthol. Pal. 1. p. 349. || 39. γέλωτα κεράσας V, κεράσας γέλωτι A. || s. An. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν φιλήμονι, ὃς καὶ οὗτος γελῶν καταστρέφει τὸν βίον add. V.

XLI. cf. Eudoc. p. 61. || 42. Ῥόδιος—ἡγ' om. A. || 43. ἡγ'] εγ' Bernhardy. sed vid. Meinekius p. 305.

οἱ δὲ σπ', νίκας δ' εἶλε ἰγ'. παῖδά τ' ἔσχε Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δ' ἐν Κίῳ οδ' ἐτῶν ὑπάρχων, κατὰ 145
τινα τύχην ἀπὶ βληθείς.

MB. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κωδω-
νισταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

MG. ΑΡΑΡΟΤΟΣ.

Αραρὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ,
καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ πρῶτον ὀλυμπιάδι ρά'. ἐστὶ 50
δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Καινέυς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί,
Ὑμέναιος, Ἀδωνίς, Παρθενίδιον.

MA. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος, κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν
β' δειπνοσοφιστῶν, λέγει δ' ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστὶ Πάν-
δροσος καὶ Ἀντυλλος (ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι) καὶ 55
Ἱεροφάντης καὶ Κλίνη, ἔτι δ' Ἀβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διὰ-
βολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὠτίς, Πλοῦτος,
Σύρος, Ἀπελαννόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής.

ME. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ.

Φιλεταῖρος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ κα',

146. s. an. quae addit Eudocia (praemittit Suidas), καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης
κωμικός, νιώτερος τοῦ Παναιτίου, errore nituntur. || XLII. cf. Eudoc. p. 427. ||
47. Κωνισταί Eudocia, Κορωνισταί vel Κορωνιασταί Casaubonus, Κωμισταί
vel Κωνιασταί vel Κονιαταί vel Κωδωνισταί vel Κωθωνισταί Meinekius
p. 341. || 48. Ἀθήναιος] nihil tale quicquam nunc quidem legitur in Athenaeo. ||
XLIII. 49. ἀθηναῖος δὲ ἦν, υἱὸς E. || 52. παρθενικαί V, παρσι supra adiecto
θ' E, παρθενικόν m. || XLIV. cf. Eudoc. p. 311. || 54. β' ABVE (p. 108 C.
118 E), τρίτῳ cett. (p. 47 E. 65 D): οὗ μέμνηται Ἀθήναιος. λέγει — Ἀντυλλος
(οὗ μέμνηται ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν), ὃς καὶ Bernhardy. || Πάνδροσος ex
Athen. 13. p. 587 D. 15. p. 693 A Kusterus, πάνδαρος librl. || 55. καὶ Meinekius
p. 348, ὃς καὶ AV, ὁ καὶ cett. || 56. Κλίνη ex Athen. 3. p. 111
C. 11. p. 499 C Meinekius, Κλεινή v. || 57. ὤτης A*V, Πατριώτας ex Ath. 15.
p. 700 B Gaisfordus, Φιλῶτις Meinekius, Ὠτίς Anonymus apud eundem. ||
58. Σύρος ἀπελαννόμενος Eudocia, quae om. καὶ Τοκιστής. || XLV. cf. Eudoc.
p. 426. || 59. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, quod v est post κωμικός et huc ex
v. Φίλιππος translatum videtur, om. A. || αὐτοῦ A, δὲ αὐτοῦ v.

160 ὧν ὄντι καὶ ταῦτα, Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίς, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρέυς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος, καὶ αὐτὸς Φιλεταῖρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου, Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

ΜΦ. ΕΦΙΠΠΟΥ.

Ἐφίππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

ΜΖ. ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ.

65 Ἐπιγένης, κωμικὸς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἡρώλη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΜΗ. ΕΥΒΟΥΛΟΥ.

Εὐβουλος Κήτιος, Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος, κωμικὸς. ἐδίδαξε δράματα ρθ'. ἦν δὲ κατὰ τὴν ρα' Ὀλυμπιάδα, 70 μεθόριος τῆς μέσης κωμωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

ΜΘ. ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΟΥ.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου Ῥύδιος ἐκ Καμείρου, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης Ὀλυμπιάδι ρη', κατὰ δὲ τινὰς Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ξε', ἐνίκησε δὲ ι'.

160. ὧν — Λαμπαδηφόροι om. A. | κορινθιαστής V, κορινθιαστής cell. | Κυνηγίς Athen. 7. p. 280 C. 13. p. 570 F. 572 D. 587 E, Κυνηγιάς v. | 61. οἰνοπίων V, οἰνωπίων cell. | Ἄντυλλος — Νικοστράτου Meinekian p. 348, ac similit. iter iam Meursius bibl. att. et hinc Gaisfordus, nisi quod αὐτὸ ἀδιδί, Ἄντυλλος καὶ Αὐτοφιλεταῖρος (αὐτοφιλεταῖρου B), ὡς δέ τινες Νικοστράτη (νικοστράτου V) v. | 62. λαμπαδηφόροι E, λαμπαδιφόροι V, λαμπαθοφόροι cell. | XLVII. cf. Eudoc. p. 166. | 65. ἡραίη m. | 66. ὡς — δειπνοσοφισταῖς] ἔστι δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων Eudocia. cf. Ath. 11. p. 469 C. 474 A. 502 E (Ἡρώλη), 11. p. 472 F. 489 A. 486 B (Μνημάτιον), 3. p. 75 D. 9. p. 394 A. 11. p. 498 E (Βακχεία s. Βακχεία). | 68. XLVIII. Κήτιος] Σφήτιος Menagius ad Diog. Laert. 2, 40. | εὐφράνορος VB. | 69. ρθ' ex Paris. Kusterus, xδ' cell. | τῇ add. ABE*V. | XLIX. cf. Eudoc. p. 60. | 71. γεγονὼς Ὀλυμπιάδι ρα' καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι Clinton fast. hell. 3. p. 149 L., γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης Ὀλύμπια ποιήσαντος (vel διαθέντος), Ὀλυμπιάδι ρη' Bernharty. | 72. ρη' Meinekian p. 367, nisi nullus sit locus, ρα' v. | κατὰ — Κολοφώνιος et ἐνίκησε δὲ ι' om. Eudocia. | 73. δὲ om. EEudocia. | δὲ om. ABE.

καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσή-
γαγεν.

175

N. ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Ἀλεξίς Θούριος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμᾶ, γέγονε
δὲ πάτρως Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δ' υἱὸν Στέφανον
καὶ αὐτὸν κωμικόν.

NΛ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἐπικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος
καὶ Ἀντιλαῖς.

80

NB. ΩΦΕΛΙΩΝΟΣ.

Ὁφελίων, κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ
β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ
εἶναι ταῦτα, Δευκαλίωνα, Κάλλαισchron, Κένταυρον, Σατύ-
ρους, Μούσας, Μονότροπον.

NG. ΑΥΓΕΟΥ.

Αὐγέας Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ 85
Ἄγροικος, Πορφύρα, Λίς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης
κωμωδίας.

NA. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν
Ἀὐλητρίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ ι' τῶν δειπνοσοφιστῶν λέγει.
ἐν δὲ τῷ ε' φησὶν ὅτι καὶ Ἐπίκληρος καὶ Πανηγυρισταί.

90

174. εἰσήγαγεν] ὁ παμμίαρος εἰσήγαγεν Eudocia. || L. cf. Eudoc. p. 60. ||
76. ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, quae v leguntur post Θούριος, e mg. irre-
perunt. inepte Eudocia Θούριος κωμικός, ὅστις π. Σ. ἐκαλεῖτο. || 77. πατρός
ed. Basil. || ἔσχε — κωμικόν potius ad Antiphanem (Nr. 41) spectare monuit
Clinton fast. hell. 2. p. 165 L. || LI. cf. Eudoc. p. 166. || LII. 82. β'] p. 66 D. ||
φησὶ] laudat tantum Κάλλαισchron 3. p. 106 A, praetereaue Ἰάλεμον ibidem. ||
84. Μονότροπον Tourpius 1. p. 458, Μονοτρόπους v. ceterum extremae fabulae,
Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονότροπος, Phrynichi sunt. cf. Meinekius p. 415. ||
LII. cf. Eudoc. p. 69. || 86. Πορφύρα Eudocia. || κατηγορούμενος *V. ||
LIV. 89. ε'] p. 431. C. || 90. ε'] β' v. vid. 6. p. 235 E. 239 A. 240 B, ubi Ἐπί-
κληρος laudatur. Πανηγυριστῶν nulla at mentio. || ὅτι καὶ ΑΥΕ, ὅτι cett.

NE. ΕΡΙΦΟΥ.

Ἐριφος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν *Αἰολος*, *Πελταστής*, *Μελίβοια*, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

NF. ΗΝΙΟΧΟΥ.

Ἠνίοχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῆδίας. ἐστὶ 195 τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, *Τροχίλος*, *Ἐπίκληρος*, *Γοργόνες*, *Πολυπράγμων*, *Θωρύκιον*, *Πολύευκτος*, *Φιλέταιρος*, *Δις ἐξαπατώμενος*.

NZ. ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμῆδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν *Ἰπποτρόφος*, *Βούαιρις*, *Φίλιππος*, ὥς Ἀθή- 200 ναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

NH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φίλισκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀδωνίς, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

NΘ. ΣΩΦΙΛΟΥ.

Σώφιλος Σικυνώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κω- 5 μῆδίας. δράματα αὐτοῦ *Κεθαρωδός*, *Φύλαρχος*, *Τυνδάρεως* ἢ *Ἀήδα* καὶ *Δηλία*, ὥς φησιν Ἀθήναιος, καὶ *Ἐγχειρίδιον* καὶ *Παρακαταθήκη*.

LV. cf. Eudoc. p. 167. | 192. δ' | id' v. vid. 4. p. 134 C (Αἰολος) et 137 D (Πελταστής). at Μελίβοια laudatur 3. p. 84 C. 7. p. 302 E. 15. p. 693 C. | LVI. 96. Θωρυκίων vel Θορύκιον Meinekius p. 422. | Φιλέταιρος, Δις ἐξαπατώμενος om. BE. | LVII. cf. Eudoc. p. 303. | 98. μέσης] πᾶς Eudocia. | 99. Ἀθήναιος] Ἰπποτρόφος 7. p. 301 D. 322 E. 329 D. 9. p. 402 F, Βούαιρις 10. p. 417 E, Φίλιππος 8. p. 355. B. 9. p. 387 B. 10. p. 418 B. 421 B, praeterea quoque Φίλιππος 8. p. 359 C. | LVIII. cf. Eudoc. p. 427. | 201. Ἀδωνίς omisso Διὸς V. | 2. Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί om. Eudocia. | LIX. cf. Eudoc. p. 385. | 5. κεθαρωδοί E. | φύλαρχος ABV, φίλαρχος ceti. et nunc ap. Athen. 3. p. 100 A. 125 E. | 6. Δηλία ex Pariss. Kusterus, Δηλία ceti. | Ἀθήναιος] sic tantum Ἐγχειρίδιον, Παρακαταθήκην, Φύλαρχον laudat, praeterea quoque Ἀνδροκλήν 3.

*Ε. ΣΤΡΑΛΛΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

ΞΑ. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

210

ΞΒ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δρᾶμα, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

ΞΓ. ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ 15 ἐστὶ Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. — Τιμοκλῆς ἕτερος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Ἀήλος, Ἀθήνη, Διώνυσος, Κονίσσαλος, 20 Πορφύρα (ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι), Ἡρώες, Δρακόντιον, Νέαιρα (ἐταίρας δ' ὄνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραθῶνιοι [ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ] καὶ ἄλλα.

p. 123 E. 6. p. 228 B, Συγγρ. 3. p. 125 E. || Ἐγχειρίδιον Athen. 10. p. 431 A, χειρίδιον ABVEm, χοιρίδιον cett. || 7. Παρακαταθήκη Athen. 14. p. 640 D, παραθήκη ABVEm. || LXI. cf. Eudoc. p. 385. || 210. Φοῖνιξ] Φοινικίδης Athen. 9. p. 382 C. || LXII. 11. Ἀθηναῖος] 6. p. 243 C. || 14. τοῖς αὐτοῦ] τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ AV. || LXIII. 17. Ἀθηναῖος] Δημοσάτυροι 4. p. 165 F, Κένταυρος 6. p. 240 D, Καύνιοι ibid., Ἐπιστολαί 6. p. 240 E. 243 B, Ἐπαιρέκακος 6. p. 241 A, Φιλοδικαστής 6. p. 245 B, Πύκτης 6. p. 246 F. || 18. ἕτερος] non est diversus. || 23. ταῦτα — δι' om. A. || Ἀθηναῖος] Διονυσιάζουσαι 6. p. 223 B, Πολυπράγμων 8. p. 339 E, Ἰκάριοι 8. p. 339 D. 342 A. 9. p. 407 F, Ἀήλος 8. p. 341 F, Ἀθήνη 9. p. 407 D, Διώνυσος 9. p. 407 E, Κονίσσαλος 10. p. 430 F, Πορφύρα 7. p. 319 A. 10. p. 431 A, Ἡρώες 6. p. 244 A. 10. p. 455 F, Δρακόντιον 6. p. 237 D, Νέαιρα 13. p. 561 D. 567 E, Ὀρεσταντοκλείδης 13. p. 567 E, Μαραθῶνιοι 13. p. 570 F.

ΞΑ. ΞΕΝΑΡΧΟΥ.

225 Ξέναρχος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βουταλίων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν β' τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

ΞΕ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Θεόφιλος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰατρός, 30 Ἐπιδάυριος, Παγκρατιαστής, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος.

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

ΞΦ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Φιλήμων Συρακόσιος, υἱὸς Δάμωνος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας [ζ'] πρὸς ζ' καὶ 35 ἐβίωσεν ἔτη ζθ', εἰσὶ δ' οἱ λέγουσιν α' καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δ' ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπυρος ἦν τὸ σῶμα, καὶ μὲν τοὶ καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσπνεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ τοῦτο. πολέμουντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου Περσικοῦ διαιτώμενος ὁ 40 Φιλήμων ὄναρ ὀρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δ' ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν.

LXIV. 225. κωμικός V. || Βουταλίων Reinesius, βουκολίων AV, βουκαλίων cett., quem titulum Athen. 2. p. 63 F. reddidit Casaubonus. || 27. σκύθα V. || ὁ add. AV. scilicet Πορφύρα 6. p. 225 C, Σκύθαι 9. p. 367 B. 10. p. 418 D. deinde Δίδυμοι 10. p. 426 B. 15. p. 693 B, Πένταθλος (sic AV, πένταθλοι cett.) 10. p. 440 E. 441 E. 13. p. 569 A, Πρίαπος 11. p. 473 F. Ὕπνος 13. p. 559 A, Στρατιώτης 15. p. 679 K. || LXV. cf. Eudoc. p. 232. || 29. ἐστιν om. V. || 30. Ἐπιδάυριος Meinekius p. 435, Ἐπίδαυρος v. cf. Athen. 10. p. 417 A. || Παγκρατιαστής Kusterus, Παγκράτια v. cf. Athen. 3. p. 95 A. 10. p. 417 B.

LXVI. cf. Eudoc. p. 427. || 33. βραχεῖ BV. || 34. ζ' πρὸς ζ' Meinekius Men. p. XLVI, ἐννεμήοντα Eudocia, πρὸς ἐννεμήοντα cett. || 35. ζθ' ABVEm, ἐννεμήοντα Iξ cett. cf. Diod. Sic. 23, 7. || 36. γέλωτος [φιλήμων οὗτος βιώσας ἔτη α καὶ ρ' ἄπυρος (ἄπορος V) add. BVE. || 39. δὲ post πολέμουντων add. VEM, γὰρ mavult Galefordus. || 41. αἵρεσθαι V. || αὐτόν om. BV.

αὐτῶν δ' ὤρετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν λέναι· μὴ γὰρ εἶναι θεμτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ δινπνισθεὶς τῷ παιδί περιηγαῖται ἅ τ' εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἴτα μὲν τοι ἔγραψε 245 τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο, κᾶτα ὑπεξέσχεν. καὶ οἱ γ' ἐνδον ὦντο καθεύδαν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθαύσαντο. οὐκ οὖν, ὦ Ἐπίκουρε, παρήσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, 50 καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησιθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν λέναι, ὥχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὥσι πάνυ φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. 55

ΕΖ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Φιλήμων ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ'.

ΕΗ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἑτερος Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείδους καὶ Ἠγεστράτης, περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, 60 στραβὸς τὰς ὄψεις, ὅξυς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναικῶν ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμωδίας 97 καὶ ἐπιστολάς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ λόγους ἐτέρους πλείστους καταλογάδην.

242. λέναι] ἔμειναι V. || 47. ἐπειλυσάμενος V, ἐπιπνυσάμενος Toupus. || 48. ὑπεξέσχε Valckenarius ad Eurip. Hippol. 1437, ὑπερέσχε BV, ὑπερέσχε cett. || 53. ἔτι] ἐπὶ E, om. V. || ἐὰν] ἄν V. || χραίνει V. — LXVII. 57. δὲ δράματα νδ'] γράμματα δ' V. — LXVIII. 58. ἀρχαῖος] hic soli debetur Suidae. cf. Eudoc. p. 302. κωμικὸς — Ἀθηναῖος delet Bernhardy. || 59. ὁ add. AB²V. || ἡγεστράτης ABV, ἡγιστράτης E, ἡγγιστράτης cett. || 62. 97] 97 E. || 63. ἐτέρους] ἐτέρων δύο V. sub finem varios Menandros perturbatos esse monet Bernhardy.

ΞΘ. ΙΠΠΑΡΧΟΥ.

265 Ἴππαρχος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

Ο. ΑΡΧΕΔΙΚΟΥ.

Ἀρχέδικος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Θησανρὸς καὶ Διαμαρτάνων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. — Ἀρχέδικος, κωμωδιογράφος, ὃς κατὰ Δημοχάρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιαδοῦ Δημοσθένους.

ΟΑ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΛΩΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Γελῶς, κωμικός, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ Μεγάνδρου· δράματα αὐτοῦ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλὰδελφοι, Δευσοποιός, Ἰέρεια, Γραμματεῖδιοποιός, Ψευδαίας, Σίσυφος, Αἰσχυρίων.

ΟΒ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

75 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐποίησε δράματα μῆς, ἐνίκησε ἑ.

ΟΓ. ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ.

Ἀνάξιππος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμασεν ἐπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

ΟΔ. ΕΥΦΡΟΝΟΣ.

Εὐφρων, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰσχυρά,

LXIX. cf. Eudoc. p. 248. || 65. νέας] ἀρχαίας v. cf. Meinekius p. 457. — LXX. cf. Eudoc. p. 68. || 68. Ἀθηναῖος] Θησανρὸς 7. p. 292 E. 294 B, Διαμαρτάνων 11. p. 467 E. || 69. κατὰ Δημοχάρους] cf. Polyb. 12, 13. || 70. ἀνεψιαδοῦ Bernhardt, ἀδελφιδοῦ Meinekius p. 458, ἀνεψιοῦ libri. || LXXI. cf. Eudoc. p. 61. || 73. δευσοποιός Pariss. Kusteri, δευσοποιοί cett. || Ἰέρεια] Carystio tribuit Athen. 6. p. 243 D. || Γραμματεῖδιοποιός Poll. 4, 19. 7, 190. 10, 193, Γραμματεῖδιοποιός ex Athen. 7. p. 280 D. Reinesius, Γραμματόδειπνος v. cf. Meinekius p. 460. Carystio tribuit Athenaeus. || Ψευδαίας Eudocla. || 74. αἰσχυρίων A, αἰσχιῶν cett. || LXXII. malui haec ad Carystium cum Meinekiio p. 462, quam indicem fabularum ad Geloum cum Bernhardtio referre: erant qui de tertio, Atheniensi, cogitarent. || LXXIII. cf. Eudoc. p. 60. || LXXIV. cf. Eudoc. p. 168. || 79. Αἰσχυρά conl. Meinekius p. 477.

Μοῦσαι, Συνέφηβοι, Θεωροί, ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς 280 δειπνοσοφισταῖς.

OE. ΒΑΤΩΝΟΣ.

Βάτων, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος, Εἰεργέται.

OF. ΕΠΙΝΙΚΟΥ.

Ἐπίνικος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθήναιος. 85

OZ. ΦΟΙΝΙΚΙΔΟΥ.

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φύλαρχος, Μισουνμένη, ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

OH. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ποσειδίππος Κασσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἐστὶ 90 δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

OO. ΛΑΜΟΞΕΝΟΥ.

Λαμόξενος Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν, καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.

Π. ΔΙΩΞΙΠΠΟΥ.

Διώξιππος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντι- 95 πορνοβoscός, Φιλάργυρος, Ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

80. Ἀθήναιος] *Δισγρά* 7. p. 367 E, *Μοῦσαι* 8. p. 343 B, *Συνέφηβοι* 9. p. 377 D, *Θεωροί* 9. p. 399 B. || LXXV. cf. *Eudoc.* p. 93. || 82. βάτων AV, βάτων cett. || LXXVI. cf. *Eudoc.* p. 166. || 84. κωμικός ἀρχαῖος *Eudocia.* || 85. Ἀθήναιος] 11. p. 469 A. 479 A. 506 F. || LXXVII. cf. *Eudoc.* p. 438. || 86. Φύλαρχος *Eudocia.* || 87. μισουνμένη A, μισουνμένους BE, μισούμενος cett. || Ἀθήναιος] Φύλαρχος 10. p. 415 E, *Μισουνμένη* 14. p. 652 D. || LXXVIII. cf. *Eudoc.* p. 359. || 89. κασανδρεὺς AV. || LXXIX. cf. *Eudoc.* p. 131. || 93. γ' p. 101 F. || 94. ια' p. 468 F. || LXXX. cf. *Eudoc.* p. 132. || 95. Δέξιππος *Eudocia.*

ΠΑ. ΘΕΟΓΝΗΤΟΥ.

Θεόγνητος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΠΒ. ΔΕΞΙΚΡΑΤΟΥΣ.

300 Δεξικράτης. οὗτος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστὶν Ὑφ' ἐαυτῶν πλανώμενοι, ὡς Ἀθηναῖος φησιν ἐν γ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

ΠΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ.

Εὐάγγελος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτομένη, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΠΔ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

5 Μενεκράτης, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμονεύς.

ΠΕ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Μένιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκωπες, [Ὀφεις,] καὶ ἄλλα.

ΠΦ. ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

10 Ναυσικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Νάυκληροι, Περσίς.

LXXXI. cf. Eudoc. p. 232. [98. Ἀθήναιος] Φάσμα 3. p. 104. B. 15. p. 671 B, Φιλοδέσποτος 14. p. 616 A. Κένταυρον nulla sit mentio. [LXXXII. 300. κωμικός] ἢ κωμικός E. [1. ἐστὶν Kusterus, εἰσιν v. [τῶν om. BVE. cf. Ath. 3. p. 124 B. [LXXXIII. 3. Ἀνακαλυπτομένη Ath. 14. p. 644 D, Ἀνακαλυπτόμενος v. [LXXXIV. 5. δράματα ANEM, δράμα cest., δραμάτων Gaisfordus. [ἢ] an καὶ? [6. Ἑρμοῦνη Meinekius p. 494. [LXXXV. cf. Eudoc. p. 302. Menippus Meinekius p. 494 ex Hermippe ortus videtur. [8. Ὀφεις add. Eudocia. [LXXXVI. cf. Eudoc. p. 310.

ΠΖ. ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σικίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράστου τῶν Σικανῶν, ὃς εὗρε τὴν κωμῳδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ', ὡς δὲ Λύκων φησὶ λέ'. τινὲς δ' αὐτὸν Κῶιον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σά-5 μιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη ε' διδάσκων ἐν Συρακούσαις. ἐν δ' Ἀθήναις Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ Ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου.

ΠΗ. ΦΟΡΜΟΥ.

Φόρμος Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, 10 οἰκεῖος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἃ ἔστι ταῦτα, Ἀδμητος, Ἀλκίονους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἴππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηρῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δρά- 15 ματος Ἀθηναῖος ἐν τοῖς δεικνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.

ΠΘ. ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΥ.

Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντίνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς οὔ' Ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες μαθη- τής. ἐδίδαξε δράματα ιδ' Δωριίδι διαλέκτῳ.

LXXXVII. cf. Eudoc. p. 166, quae et p. 193. Ἐ. Κῶος, φιλόσοφος. οὗτος ἤκουσε Πυθαγόρου. φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα φυσικά, γνωμολογικά καὶ πολλὰ ἱατρικά. βιοὺς δ' ἔτη ἐνενήκοντα τὸν βίον κατέστρεψεν. mg. V οὗτος εἰρετῆς τῶν μακρῶν στοιχείων ἦ καὶ ω. || 1. τιτύρου A. || Χιμάρου Bernhardy, χιμάρου A, χιμάρου cett. || Σηκίδος Bernhardy. || 2. κράστουσι m. || καῶν m Eudocia. || 3. συρακοῖσσαις A. || 4. νβ'] ηβ' *V, μβ' Bergkiius rell. com. att. p. 149. || 6. δέ] δὲ τῶν A. || 7. δ' om. BE. || 8. Μύλλος Meinekiius p. 26, Μύλος v. || ἐπιχάρμειος A. || 9. τοῦ AB*V, ὁ τοῦ cett. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 428. || 10. ἐπιχάρμου E. || 11. δὲ add. AV. || τυράννῳ σικελίας AE, σικελίας τυράννῳ cett. || 12. ἃ ἔστι add. ABV. || ζ' om. E. || 14. Περσεύς] ἢ περσεύς A. || 15. φοινικῶν Gaisfordus, φοινικοῦς AV, φοινίκων cett. || 16. Ἀταλάντης] Ἀταλάνται Ath. 14. p. 632 A. || LXXXIX. cf. Eudoc. p. 131. || 18. ἐπὶ τῆς om. m.

Ζ. ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

- 20 Σώφρων Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀμνασυλ-
λίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην καὶ
ἔγραψε μίμους ἀνδρείους καὶ μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ
καταλογώδην διαλέκτῳ Δωρίδι. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν
φιλόσοφον αἰεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ'
25 αὐτῶν ἔσθ' ὅτε. — Σώφρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα
καὶ κωμωδίαι, Πενθερά, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν δειπνοσο-
φισταῖς.

ΖΑ. ΠΙΝΘΩΝΟΣ.

- Ῥίνθων Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης
ἰλαροτραγηδίας, ὃ ἐστὶ φλυαγογραφία. υἱὸς δ' ἦν περα-
30 μέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δ'
αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λή'.

ΖΒ. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

- Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰππό-
λυτος, Φυσιολόγος, Σίλφαι, Κνιδία, Νεκυία, Πύλαι, Ὀρέ-
στης, Φακῆ, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. — Σώπατρος
35 παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθήναιος ἐν δει-
πνοσοφισταῖς.

XC. ducta haec sunt ex Hesych. Mil. p. 52 Or. || 22. καὶ om. AE. ||
24. αὐτοῖς ἐντυγχάνειν ὡς A, ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὡς καὶ cett. || 25. Σώ-
φρων] cf. Eudoc. p. 385. || 26. κωμωδία BE: δρᾶμα καὶ κωμωδία Kusterus. ||
'Αθήναιος] 3. p. 110 D. || XCI. 29. φλυαγογραφία AC*V, φλυαρογραφία BG,
θυλακογραφία E. || 31. κωμικὰ τραγικὰ AV, κωμικὰ λς' τραγικὰ *V. || XCI. cf.
Eudoc. p. 384. || 33. Σίλφαι, Κνιδία Hemsterbusius, σιλφία ἢ κνιδία m Eu-
docia, σιλφία ἢ κνιδία cett. || 34. Ἀθήναιος] Ἰππόλυτος 3. p. 101 A, Φυσιο-
λόγος ibid., Σίλφαι 3. p. 101 B, Κνιδία 3. p. 109 E, Νεκυία 4. p. 160 C, Πύλαι
4. p. 175 B. 14 p. 649 A, Ὀρέστης 6. p. 230 E, Φακῆ 4. p. 158 D. 6. p. 230
E. 15. p. 702 B. || 35. Ἀθήναιος] 4. p. 158 D. 176 A.

ΖΓ. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

α'. Θεοκρίτου γένος.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατρὸς Σιμιχίδου, ὡς αὐτὸς φησι,

Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τυ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις;
ἐνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι (δοκεῖ γὰρ 40
σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι), πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξα-
γόραν καὶ μητέρα Φιλίνναν. ἀκουστής δὲ γέγονε Φιλητᾶ καὶ
Ἀσκληπιαδοῦ, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ
Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωῦ. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκο-
λικῶνποίησιν εὐφυῆς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυ- 45
χεν. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης, οἱ δὲ Σιμιχίδου, Συρακούσιος· οἱ δὲ φασὶ Κῶν· μετέφησε δ' ἐν Συρακού-
σαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικά ἐπη Λωριδί
διαλέκτῳ. τινὲς δ' ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προι- 50
τίδας, Ἑλπίδας, ὕμνους, Ἡρώϊνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας,
ιάμβους, ἐπιγράμματα. ἰστέον δ' ὅτι γ' γεγόνασι βουκολι-
κῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτοσί, Μόσχος Σικελιώτης καὶ
Βίων ὁ Σμυρναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

ΖΔ. ΜΟΣΧΟΥ.

Μόσχος Συρακούσιος, γραμματικὸς, Ἀριστάρχου 5
γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητῆς μετὰ Θεόκριτον
τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

XCIII. 1. 37. συρακούσιος V. || 38. σιμιχίδου rursus delete δ V. ||
φησι| Idyll. 7, 21. || 39. σιμιχίδα ποῦ δὴ καὶ μεσαμερινὸν ἔλκεις G. || 40. σιμιχί-
δης G. || 41. σιμός (σημός V) εἶναι τὴν πρόσοψιν GV. || 42. φιλίναν (hoc et V)
μητέρα G. || φιλιτᾶ G. || 43. μνημονεύει| Idyll. 7, 40. || κατὰ τὸν πτολεμαῖον
τὸν ἐπικληθέντα λαγῶν GV. || 44. περὶ| παρὰ G. || 45. ἐκ τούτων om. GV. ||
ἐπίτυχε G. || 46. ἐπεκλήθη| ὠνομάσθη GV.

2. cf. Eudoc. p. 232. || 47. φιλλίνης V, φιλίνης *V. || συμίχον E, σιμίχον
V. || 48. συρακούσιος EEudocia, συρρακούσιος AB, Συρακούσιον v. || 51. ἱρωί-
νας *V. || 52. ἰάμβους A, καὶ ἰάμβους *VBem, ἰάμβους καὶ cett. || XCIV. cf.
Eudoc. p. 304. || 56. δεύτερος om. V. || 57. αὐτός| βουκολικά add. Kusterus.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ.

Α. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

α'. Μαρκελλίνου περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μαστοὺς γενομένους καὶ ἰνανῶς ἐμφορηθέντας, ὧρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολλὺς γὰρ 5 ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖς πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσειν ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς.
(2) Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε 10 πατρός, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπ' Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἑγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδο-

L 1. Inscr. μαρκελλίνου περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ G, μαρκελλίνου ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ιδέας P^v (cf. Ephem. Jen. 1842. p. 346), μ. περὶ τοῦ θ. βίου καὶ τῆς ιδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης συγγραφῆς παρεκβολή cell. ¶ 5. ἀνὴρ Poppo ed. 1, ἀνὴρ PG, ὁ ἀνὴρ ex Casauboni corr. v. ¶ 6. στρατηγικαῖς συμβουλαῖς (aut συμβουλίας) Grauertius Mus. Rhen. 1. p. 175, στρατηγίας καὶ συμβ. P Suidas, στρατηγία καὶ συμβ. G: καὶ συμβουλευτικαῖς Casaubonus. ¶ 7. τὸ γένος καὶ βίον PG, καὶ τὸ γ. κ. τὸν β. v, fort. καὶ γ. καὶ β. ¶ 9. Ὀλόρου et 10. Ὀλόρου P, et sic ubique cum aspero spiritu.

κιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα· ὥκειώτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. (3) καὶ τού- 15 τοις Αἰδύμωσ μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ α' τῶν ιστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· „Φίλαιος δ' ὁ Αἰαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις· ἐκ τούτου δὲ γίνεταί Δαῖκλος, τοῦ δ' Ἐπίλυκος, τοῦ δ' Ἀκέστωρ, τοῦ δ' Ἀγήνωρ, τοῦ δ' Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δ' Ἰοφῶν, τοῦ δὲ Λαῖος, τοῦ δ' Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ 20 Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δ' Ἰπποκλειδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας παναθήναια ἐτέθη*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὥκισε Χερρόνησον.“ (4) μαρτυρεῖ τού- τοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἰποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως 25 τούτου συγγενής. (5) Θρᾶκες καὶ Δόλογχοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀγρινθίους ὄντας γείτονας, ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν αἰεὶ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους. θεοῦ γὰρ ἰσχύς 30 κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρη, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμήχανον καὶ χαλεπᾶς δῦας ὑπὲρ τ' ὀμμάτων κρημναμένᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ. (6) κοὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους

13. γὰρ PG, δὲ v. | 15. οὕτως G, οὕτω P. | 16. Φερεκύδην] cf. Sturzii Pherec. fr. p. 84. Muelleri hist. gr. fr. p. 73. | 12. Φίλαιος mg. ed. Steph. 2 et Wesselingius (cf. Herod. 6, 35. Plut. Sol. 10. Paus. 1. 35, 2), Φιλαίας v. | 18. Αἰκλος Casaubonus. | Ἐπίλυκος Goellerus et Sauppius Act. soc. gr. 2. p. 436 (cf. Keilli vindic. onomatol. p. 7. Steph. thes. 3. p. 1588. 1682 ed. Dind. et supr. p. 164, 11. 171, 26), Ἐπίδυκος Grauertus p. 175, Ἐπίδυκος v. | 19. Ὀλιος suspectum, fort. Ὀδῖος. | 20. Ἰοφῶν ed. Francof., Τύφων v, τόφων PG. | τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Ἰπποκλειδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας παναθήναια ἐτέθη, καὶ Κίψελος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης Voemellius exerc. chronol. d. aetate Solonis et Croesi p. 17. | 23. ὥκισε PG. | 24. Ἑλλάνικος] cf. Sturzii Heilan. fr. p. 52. Prelleri disp. d. Hellan. p. 19. Muelleri hist. fr. p. 48. | 26. Δόλογχοι PG, ut ex Herod. 6, 35 iam Wesselingius correxerat, Δόλοπος olim. | 30. θεός] expressa haec sunt ex Aesch. Prom. 59. | 31. κατ' Αἰσχύλον P, καὶ κατ' Αἰσχύλον Gv. Aeschylus locus est Sept. 226. | τὸν PG, τὴν v. | 32. καὶ PG, ἐκ v. | δίας] in PG quinque fere litterarum capax spatium. | κρημναμένων νεφελῶν G, κρημναμέναν νεφέλαν v. | 33. κοὐκ P, καὶ οὐκ G. | 34. ἀλωμένους P.

35 ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδῶν καὶ τὰς
 Ἀθῆνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ
 τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν
 καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι,
 ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ὥκονο-
 40 μῃσεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. (7) ὁρῶν οὖν αὐτοὺς πλανητῶν
 ἔχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας
 ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἥσθησαν
 τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ
 45 διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν
 τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δ' οὐκ ἄνευ γνώμης
 τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι
 τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπειλθεῖν· ὃς καὶ
 προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἥσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος
 ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηναίων. (8) οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε
 50 τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίγνεται καὶ Χερρονή-
 σου οἰκιστής. (9) ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ δια-
 δέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχὴν Στῆσαγόρας ὁ *** ἀδελφὸς
 ὁμομήτριος. (10) ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν
 ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς
 55 δὲ Στῆσαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. (11) οὗτος οὖν,
 ὄντων αὐτῷ παιδῶν ἐξ Ἀττικῆς γυναικός, ὅμως ἐπιθυμῶν
 δυναστείας λαμβάνει Θρακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα
 Ἠγησιπύλην πρὸς γάμον, ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον.
 (12) κατελθόντων δ' εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασά-
 60 μενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθῆνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
 γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναὺς ἀλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες
 αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρακικῆς· ἀφίστανται
 δ' ὑπὸ βασιλέως, εἰ γε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης
 δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θράκης διαφυγὼν σώζεται. (13) οὐκ

37. πρὸ — οἰκίας ex Herod. 6, 35 Rutgersius, πρὸ τῶν ὄρων καθεζομένῳ
 τῆς Ἀττικῆς PG, quod frustra defendit Valckenarius ad Herod. 6, 35. || 44. αὐτῶν
 Bekkerus, αὐτῶν PG. || 47. ὃς Casaubonus, οἷς PG. || 50. γίνεταί PG, γίγνεται
 v. || 51. τοῦ παιδὸς] ἄπαιδος Casaubonus, μὲν ἄπαιδος Rutgersius. || 52. ὁ ***
 ἀδελφὸς ὁμομήτριος PG, ὁ ἀδελφὸς [αὐτοῦ] ὁμ. Porro, ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ ὁμο-
 μητρίου Hofmannus. || 60. αὐτοῦ PG. || 63. Ἡρόδοτος] alla is narrat 6, 41. ||
 64. σωίζεται P.

ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ ⁶⁵
 αὐτῷ ἐπέφερον διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ καὶ
 τούτους καὶ στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον
 γίνεται. (14) ἀπὸ τούτου οὖν **** κατὰ γέσθαι φησι τὸ
 Θουκυδίδου γένος. καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν
 πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ τὰ ἐν ⁷⁰
 Σκαπτησὺλῃ μέταλλα χρυσᾶ. (15) δοκεῖ οὖν τισιν ****
 εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ Θυγατριδοῦς. πῦρ ἐσχε δ' ἡμῖν τὴν
 ἄλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πε-
 ποιημένους. (16) μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὀλορος, οὐκ
 Ὀρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ⁷⁵
 ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ
 Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀλορός ἐστίν, ἢ στήλη
 δημοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἐνθα κεχάρακται
 „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος.“ (17) πρὸς γὰρ ταῖς Με-
 λιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα ⁸⁰
 Κιμώνια μνήματα, ἐνθα δείκνυται Ὀλόρου καὶ Θουκυδίδου
 τάφος. εὐρίσκονται δὴλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες·
 ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῷ

65. καὶ om. G. || ἐχθρῶν, ἐπέφερον, 66. καὶ τούτους καὶ in lac. om. PG: lacunas licet paullo spatiosiores ad sensum recte partim explevit Casaubonus ex Suida s. v. Μιλτιάδης. omisi quae praeter necessitatem adiecit αὐτοῦ post διεξιόντες et τὴν ἐν Χερρονήσῳ post τυραννίδα. his enim locis integra est in codicibus oratio. τοὺς κατηγόρους pro καὶ τούτους maluit Grauertus p. 176. || 67. στρατηγὸς ex Suida Casaubonus, κατήγορος G, κατηγορτος P. || 68. γίνεται PG, γίγνεται v. || post οὖν lacuna in PG, quam nomine proprio explendam esse docet quod item habent PG φησι, pro quo olim scribebatur φασι. || 70. καὶ..... σύλῃ PG, explevit Bekkerus, καὶ ἐν Σκαπτησὺλῃ Poppo. || 71. lacunam habent PG, ut locum non habeat Wuttikii coniectura, d. Thuc. p. 28, ὁ pro ᾧ scribendum esse: ἀδελφιδοῦς Casaubonus, ὑάδοῦς Pierson ad Moer. p. 379, neutrum verum esse ait Goellerus. || 72. τηράλλως G. || 74. ὅτι Ὀλορος, οὐκ Ὀρολος Grauertus p. 178, ὅτι ὀρολος et infra ὀρολος et ορόλου PG. cf. Sauppius in Act. soc. gr. 2. p. 429. minus recte Prellerus Polem. fr. p. 30 vulgatum defendens lacunam esse statuit post λ sic explendam: οὐκ Ὀλορος. nam verum nomen esse Ὀλορος docet etiam inscriptio Athenis nuper reperta. vid. Walz. ad Paus. 1. 23, 9. || 79. ἀλιμούσιος PG. || μελιρίσι PG. || 81. Ὀλόρου Sauppius l. l. p. 430, Ἡρόδοτου v, Ἡρώδου Coraes ad Plut. Cim. 4, quod probaverunt Schaeferus, Kruegerus, Ahl. || 82. εὐρίσκονται et ὄντες Jacobsius ad Anthol. Pal. 3. p. 922 atque alli, εὐρίσκεται et ὄντος libri: ὄντως v, ὄν Poppo, ὄντως ὄν Grauertus. || δηλώνει G.

περὶ ἀκροπόλειως τούτοις μαρτυρεῖ, ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν
 85 αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. (18) ὁ δ' Ἑρμῆπος καὶ ἀπὸ
 τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ
 γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτόν φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς
 περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο
 τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν
 90 ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. (19) ἡγάγετο δὲ γυναῖκα
 ἀπὸ Σκαπτησύλης τῆς Θράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα
 κεκτημένην ἐν τῇ Θράκῃ. (20) τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμ-
 βάνων οὐκ εἰς τρυφήν ἀνήλυσεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοπον-
 νησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα,
 95 προελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων
 στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλλοις,
 ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλευμένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα
 κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. (21) ζητη-
 τέων δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν
 100 Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ
 λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχεν· σκοπὸς
 γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράφαι,
 εἰκὸς δ' ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλ-
 οντας ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν,
 5 οὐ νικήσαντας. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμ-
 φωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ
 ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ.
 (22) ἤκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις
 (ὄθεν, φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἡρέμα ἐνομίσθη τῆς
 10 ἐκεῖθεν θεωρίας ἐμφορηθεὶς), Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ
 τὴν ῥητορικὴν ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ἡ' ὡς αἰτίου
 τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν υ' καταστά-
 σεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα
 οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν ἐξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν

84. τοῖτοις om. G. | καὶ θίου ... αὐτῷ PG, supplevit ex Suid. s. v. *Θουκυδίδης* Casaubonus. | 85. Ἑρμῆπος] cf. Kruegeri vit. Thuc. p. 4 sq., Lozynski Herm. fr. p. 123. | 87. διαφθονεῖν Hudsonus. | 97. γινόμενα P. | 108. ἤκουσε — φιλοσόφοις transposita post ἐμφορηθεὶς habent PG. | 9. ἀν-τύλος G. | ἡρέμα P, ἡρέμα G. | 11. ἡ'] cap. 68. | 12. δημοκρατίας hic et v. 116 ex Bekkeri collatione P.

ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ 115
 τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρα-
 τίας. (23) οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν
 ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέκακον
 ἀρχὴν παραλαβὼν· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς
 γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος 20
 αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόνητος
 Ἀθηναίος· τῆς μὲν γὰρ ἀμαρτάνει, Ἡΐωνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυ-
 μῶνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς
 ἀμάρτημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν. (24) γενό-
 μενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν ὡς ἂν πλουτῶν ἐδάνεισε 25
 τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. (25) ἀλλὰ κακείθεν μετῆλθε,
 καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραψεν· μὴ
 γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ λέγοντι ὡς φυγῶν ὤκησεν ἐν
 Ἰταλίᾳ. (26) ἔγραψε δ' οὐδ' οὕτως μνησικακῶν τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἥδη μέτριος, εἴγ' οὔτε 30
 Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἰτίος
 ἀπέλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου.
 (27) καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστο-
 ρίας, ἥκιστα μελῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν
 γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων ἀποδρᾶναι φησιν αὐτὸν 35
 τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομανίτης
 Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
 τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας, Φίλιστος δὲ
 τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι
 λοιδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα 40
 ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικὴς τῆς ἀληθείας ἦττων. (28) μὴ
 ἀγνοῶμεν δ' ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ

115. λέγεται — δημοκρατίας delevit Ruhnkenius d. Antiph. p. 35. ||
 19. μεταπεμφθεὶς Dldot. cf. Thuc. 4, 104 sq. || 21. ἀνόνητος pr. m. P. || 22. στρυ-
 μῶνα P. || 26. ἀπῆλθε Porpo. || 28. Τιμαίῳ] vid. S. 33. || 29. οὕτω P. || 30. οὔτε
 Κλέων — ὀργιζομένου citat Suidas s. v. ἀπῆλυνσε et ἀπολαύειν, ubi om. παρ'
 αὐτῷ. in P quae Frommelio teste ad mg. adscripta erant manu multe recentiore,
 ἔμπροσθεν εὐρη[ται μὲν] οὗ χρεὼν δέ, nunc a biblilopego detruncata sunt. ||
 34. Ἡρόδοτος], 8, 94. cf. Plat. d. malign. Herod. c. 39. || 36. Τίμαιος] cf. Polyb.
 12, 23, 4. || ταυρομανίτης P. || 38. αὐτοῦ G. || 39. συμπολεμεῖ Grauertus p.
 188. cf. Geeller d. sit. et orig. Syrac. p. 118 sq. || Ξενοφῶν] Anab. 3. extr. cf.
 Diog. Laert. 2, 50. || 42. ὁ om. P.

Ὀλόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μελισίου, ὃς καὶ
 Περικλεῖ διεπολιτεύσατο, τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ
 145 μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν
 εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής,
 τῶν δῆμων Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι,
 λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος. (29) συνεχρόνισε δ', ὥς φησι
 Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ,
 50 Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ
 Μελανιππίδῃ. (30) καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδαξος ἦν
 ὥς ἐπὶ πλεῖστον, ὥς αὐτὸς Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ
 δαιμονίως ἐθαυμάσθη. (31) οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν
 ἀποθανεῖν ἐνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὦν, καὶ φέρουσι μαρ-
 55 τύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς· ἱκρίων γὰρ
 ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα
 εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικῶν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
 τυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. (32) Ἀ-
 δυμος δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ
 60 τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους
 παῖδοις δεδοκέναι τοῖς φυγάσι· πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν
 μετὰ τὴν ἥτταν τὴν ἐν Σικελίᾳ· ἥκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθα-
 νεῖν βίᾳ καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίοις μνήμασιν. καὶ κα-
 ταγεωάσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν
 65 τετελευτημέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τετάφθαι. ἡ γὰρ
 οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεῖς
 οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτ' ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ

143. Μελισίου v. || 44. ἀντεπολιτεύσατο aut συνδιεπολιτεύσατο Steph-
 anus. || 45. Πολέμων] cf. Prelleri Poem. fr. p. 40. || 47. τῶν δῆμων PG (cf. Sinte-
 nis ad Plut. Them. 1), τὸν δῆμον v. || Ἀνδροτίων] cf. Siebelis Philoch. fr. p. 119.
 Muelleri hist. gr. fr. p. 376. || 48. συνεχρόνισι] recte haec ad poetam Th. post
 Kruegerum (vit. Thuc. p. 61, qui et alt. Ritschellum d. Agath. vit. p. 2 comecisae
 Πρ. ἐν τῷ περὶ Ἀρχελαίου ἱστορίας) refert Ritterus in Ephem. Jen. 1842. p. 346
 sq. || 49. Πραξιφάνης] cf. Prelleri disp. d. Praxiphane p. 18. 20. || 50. χοιρίδιον
 PG, corr. Casaubonus. cf. Naekii Choeril. p. 39 sq. || 51. Ἀρχέλαος delendum
 censuerunt Visconti Iconogr. 1, 230; Grauertus p. 190, alii. || 52. αὐτὰς] ὁ αὐτὸς
 Porpo. || 64. νομιζόντων αὐτὸν] haec in P ultima paginae verba sunt, hinc tran-
 sit ad v. μνησθῆ §. 49. || 65. ἐπὶ καὶ ἐπὶ G. || ἡ γὰρ οὐκ Bekkerus, ἡ γὰρ οὐκ G,
 ei γὰρ οὐκ oim. || 66. μνήμασιν ἢ κλέβδην Bekkerus; fubrat μνήμασι συλ-
 λήβδην. || 67. ἐπιγράμματος] exspectes ἐπιγραφῆς.

προσκειμένη μηνύει τοῦ συγγραφέως τὸν ὄνομα. ἀλλὰ δὴλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. (33) ἐγὼ δὲ Ζώπυρον λη- 170
ρεῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκῃ τετελευτηκέναι, καὶ ἄλλοι θεοὺς νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τί-
μαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν κατεσθαι μὴ καὶ σφόδρα κα-
ταγέλαστον ἤ. (34) λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι
σύννου μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας 75
εἰς ὄξυ πεφυκυίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ
συγγραφεῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ ν' ἔτη, μὴ πλη-
ρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίαν.

(35) Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκο-
νομίαν Ὀμήρου, Πανδάρου δ' εἰς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν 80
τοῦ χαρακτήρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ
πᾶσιν εἴη βατός, μηδ' εἰτελὴς φαίνεται παντὶ τῷ βουλο-
μένῳ νοοῦμενος εἰχερωῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζό-
μενος παρὰ τοῦτοις θανατίζεται. ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαι-
νούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν 85
ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλει-
φθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. (36) ἐξήλωσε δ' ἐπ' ὀλίγον, ὡς
φησὶν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώ-
σεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ'
ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκον 90
τοῦ Κεῖου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. (37) μάλιστα

168. μηνύει τοῦ συγγραφέως G, τοῦ συγγραφέως μηνύει v. || 69. Φιλό-
χορος] cf. Siebells Philoch. fr. p. 64. Muelleri hist. gr. fr. p. 402. || 71. οὐ λέ-
γοντα Grauertus p. 184. cf. Kruegeri vit. Thuc. p. 56. || Θράκη] Ἀττικῇ Poppo:
Goellero potius Ζώπυρον corruptum videtur, Κράτιππος Meiero, qui Ἐρμιππος
corrigit d. Andoc. or. c. Alc. 6, 13. p. 62, 345. cf. Kruegerus ad Dionys. historiogr.
p. 102. 249. || 72. Τίμαιον] cf. Goeller d. sit. et orig. Syrac. p. 277. Muelleri
hist. gr. fr. p. 223. || 76. τε] δὲ Poppo. || προσπεφυκέναι significare naturae
convenientem fuisse aut προσκειμέναι scribendum esse censet Poppo. ||
77. ν'] πεντήκοντα ex numero π (80) corruptum videtur Dodwello annal. Thuc.,
sed vid. Grauertus p. 187, Kruegerus p. 66: totum ἔπερ τὰ πεντήκοντα ἔτη
suspectum Bittera Ephem. Jen. 1842. p. 344. || 81. ἀσαφῶς δὲ λέγειν ἀνὴρ (sive ὁ
ἀνὴρ: malim ἀνὴρ) ἐπισημαίνει Grauertus p. 190, qui bene peraperxit primus, quae
sequuntur, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, sumpta esse ex epigr. in Thucyd., quod
exstat in Anthol. Pal. 2. p. 207. || 91. κίου G.

δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὅμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ
 ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς
 τ' ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ
 195 τάχους. (38) τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορι-
 κῶν ἀφείχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς καὶ ψιλῇ
 μὲν χρησαμένους διὰ παντὸς διηγῆσαι, πρᾶσιποις δ' οὐ
 περιθέντων λόγους τινας οὐδὲ παησάντων δημηγορίας, ἀλλ'
 Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξασχύσαντος (δὲ
 200 ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περ
 δημηγορίας), μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας καὶ
 τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ
 στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας, ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων
 εἰκῶν. (39) τριῶν δ' ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν, ὑψη-
 5 λοῦ, ἰσχυοῦ, μέσου, παρὰ τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν
 ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρέ-
 ποντα τοῦ τοσούτου πολέμου. ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι,
 καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον εἰκέναι ταῖς πράξεσιν.
 (40) ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῆς χαρακτηῆρας, ἴσθι ὅτι
 10 μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὅς οὗτα ὑψηλός ἐστιν οὐτ'
 ἰσχνός, ἰσχυῶ δ' ὁ Ξενοφῶν. (41) διὰ γ' αὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ
 Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρῆσατο λέξεσι καὶ
 μεταφοραῖς τισιν· περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν
 τινες ἀποφύνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ
 15 ἐστὶ ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ ποιη-
 τικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί· εἰ δὲ τις ἡμῖν
 ἀντιέποι, ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστίν,
 ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά,
 λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἡ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπὶ
 20 εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς. (42) κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ
 ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν
 ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς
 πολέμοις γενομένους), ἐξαιρέτως δ' ἡ Θουκυδίδου [ἐν] τοῖς

196. εἰσαγόντων Poppo. || 97. διαπαντός G. || 202. κεφαλαίων διαιρέ-
 σως aut, quod magis probat, καὶ μετὰ κεφαλαίων διαιρέσεως Grauertius p.
 191. || 4. εἰκῶν] οἰκείων Grauertius. || 9. μὴ δὲ G. || 17. ἀντίειπε G. || 21. τὸ αἰ-
 tetum om. G. || 23. ἐν suspectum Poppont.

τρισὶν εἵδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν
 ὄλων δημηγοριῶν πλην τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ 225
 γ', τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ
 διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ Θηβαίων, ἃς ἀνω-
 τέρω τῶν ἄλλων ὑπεξειλόμαθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι
 Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν
 ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται 30
 διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις
 ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἡ
 τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθα-
 ρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος. (43) λέγουσι δὲ τινες νοθεύεσθαι
 τὴν ἢ ἱστορίαν· οὐ γὰρ εἶναι Θουκυδίδου. ἀλλ' οἱ μὲν φασὶν 35
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ εἶναι, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὗς
 λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δηλόν· οὐ γὰρ
 γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμή-
 σασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λα-
 θεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ἢ ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ 40
 κατέλειπεν ἂν, τὴν οἰκίαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δ' οὐδὲ
 Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτήρ μονονουχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ
 μέσον ἰσχυροῦ χαρακτήρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὲν οὐδὲ Θεο-
 πόμπου, καθὰ τινες ἠξίωσαν. (44) τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς
 χαριεστεροῖς, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλ- 45
 λώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη καὶ πολλῶν πλήρης ἐν
 κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν
 δυναμένων. ἐνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται
 ὀλίγον, καθότι ἀρρωστών αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς.
 ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχὺ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώ- 50
 τερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὃ τε
 λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. (45) ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον
 τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θράκῃ συγγράφων τὰ πράγματα
 τοῦ κα' ἐνιαυτοῦ· κ' γὰρ καὶ ζ' κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ

226. γ'] vid. c. 53 sqq. [ἐπιταφίου] vid. 2, 35 sqq. [27. τῶν om. G. |
 καὶ G, καὶ τῶν v. [34. νοθεύεσθαι hic habet G, post ἱστορίαν v. [35. οὐ γὰρ G,
 καὶ μὴ v. [εἶναι post αὐτοῦ habet G, post φασιν v. [49. ὀλίγον G, καὶ ὀλίγον v,
 κατ' ὀλίγον Grauertius p. 192, κατὰ λόγον Goellerus, ὀλίγον nisi corruptum
 sit, intercidisse aliquam vocem velut θαυμαζόμενον suspicatur Hesfianus.]
 53. πελοποννησιακὸν G.

255 τῶν ἄλλων εἴ τι τῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὃ τε Θεόπομπος καὶ
ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. (46) ἰστέον
δ' ὅτι στρατηγήσας ἐν Ἀμφιπόλει ὁ Θουκυδίδης καὶ δόξας
ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρα-
σίδου ἐφυγαδεδύθῃ ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
60 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνηνὸτα
αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ καὶ κοῦφον. καὶ ἀπελθὼν, ὥς
φασιν, ἐν τῇ Θράκῃ τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθη-
κεν. (47) ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ
λεγόμενα πάντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόν-
85 τισε τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ
πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς
Θράκης χωρίῳ διαιτῶμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἃ ἐξ ἀρ-
χῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. (48) ἔστι δὲ τοῖς
μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαιρεῖν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ
70 ἐπετίθεισε τοῖς ἄλλοις ταῦτόν συγγραφεῦσιν οὐδ' ἱστορικοῖς,
οἱ μύθους ἐγκατέμειξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ
πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιοῦμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτως,
τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων,
ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ
75 ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ
τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας ἃς εἰώθασι
ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, (49) ὅπου γε καὶ παρ' Ἡρο-
δότῃ καὶ ὁ δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
ματος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἢ β' τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν
80 ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνήσθῃ τινος περὶ-
τοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν

256. οἷς] δς Grauertus p. 192, idem aut οἷς — ἱστορίαν deleri voluit Sieversius, sed vulg. recte fuetur Niebuhrius kl. Schr. 1. p. 464. cf. Spillieri quaest. d. Xenoph. Hellen. p. 27 sq. || 57. ἐν ἀμφιπόλει ὁ Θουκυδίδης G, ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει v. || 60. διὸ — πανταχοῦ] sed vid. supra §. 26. || 61. καὶ κοῦφον addidi ex G, om. v. || 62. φασιν G, uti coniecerat Grauertus p. 192, φησιν v. || 63. ἐφ' G. || 64. πάντα G, ἅπαντα v. || 65. ἀλλὰ] ἢ G, ἀλλ' ἢ v. || 66. ἐξορίαν] ἱστορίαν G. || 72. πλέον ἢ τῆς Porro. || οὕτως G, οὕτω v. || 74. καὶ γὰρ κτῆμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν ex Thuc. 1, 22 Portus. || 77. ὅπου γε G; uti correxerat Schaeferus ad Dion. Hal. d. comp. verb. p. 68, fuerat ὅπου γάρ. || 78. ὁ δελφίς] vid. Herod. 1, 23 sq. || ἀρίων G. || 80. μνησθῇ P, quo voc. pergīt post §. 32.

τῶν ἀκούοντων ἀφικνούμενος· ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἣ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφρο- 285 σῆνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῦς. (50) περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δ' ἠθογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφής, περὶ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χα- 90 ρακτῆρα ὑπέρσεμνον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τρα- χύτητος ὃν μεστὸν καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμάσται καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. (51) τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάννυ ἐπαι- 95 νετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. 95 πολυειδὴς δ' ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἡθῶν μιμητὴς καὶ ἄριστος διαγραφεὺς. ὅψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους 300 πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιθεῖν πειρασό- μεθα. (52) ὥς ἐπιπλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ Ἀτθίδι, ἣ τὸ ξ' ἀντὶ τοῦ σ' παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμ- 5 μαχία λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αὐτῇ ἀντὶ τοῦ α' γράφῃ, 5 αλεῖ λέγων. καὶ ὅλως εὐρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων· τὰ

282. Τηρέως] vid. 2, 29. || 84. Κυκλώπων] vid. 6, 2. || 85. Ἀλκμαίων] vid. 2, 102. quae sequuntur verba, sic correxerunt Casaubonus: καὶ ὁ Ἀλκμαίων δὲ ὁ Ἀμφιάρεω μνημονεύεται, ἔνθα τὰ περὶ τὸν Ἀχελῷον καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Porlus: καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖν ἐμελλε, μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ ἐν νήσῳ ποιεῖ, Grauertius p. 193: καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτ' ἐσωφρόνει, μνημονεύεται ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ οἰκητάς vel νήσους οἰκίζει, Goellerus: καὶ ὁ Ἀ., ὅτ' ἐσωφρόνει, μν. ἐ. τὰς π. σ. αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Poppo: καὶ ὁ Ἀ. ὅπου σωφρονεῖν μν., ἐνταῦθα cett. || 88. περὶ Bekkerus, κατὰ Poppo, ὑπὸ v. || 92. καὶ post δὲ om. PG. || 300. Θεμιστοκλέους] Δημοσθένους Rankius comm. d. Arist. vit. p. CCCLXXXV, 7. || 1. πάντα] πανουργίαν Grauertius p. 193 (qui et mox εὐτυχίαν), τὰ πάντα vel πάντα τὸν τρόπον Poppo coll. Thuc. 1, 136 sqq. || 3. ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ PG. || 4. ξυμμαχία PG, ξυμμαχίαν v.

μὲν γάρ ἐστιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, το αὐτο-
 βοεῖ καὶ τὸ πολεμσεύοντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρ-
 τάδα καὶ ὕλης φακέλους, τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ
 310 ἐπιλύξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσιμῶσις καὶ κωλύμη καὶ ἀπο-
 τείχισις καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ
 τούτῳ δὲ κεῖται. (53) μέλει δ' αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομά-
 των καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων καὶ ὥσπερ φθάσαντες
 15 εἴκομεν βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγ-
 μάτων καὶ λέξει δεικνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθῃ
 καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει
 δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ
 ποικίλας εἰρωνείας εἰσφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ
 20 φιλοσόφοις εἶδеси δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι,
 φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν
 συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἀλι-
 καρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει
 χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμεώς ἐστι ταῦτα
 25 πάντα περιττῆς καὶ ἔξως πλεονεξίας.

(54) Φαίνεται δ' ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος,
 εἰ γ' ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν
 Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ β'. λέγεται δέ
 τι καὶ τοιοῦτον, ὅτι ποτὲ τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας
 30 ἐπιδεικνυμένου παρῶν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας
 ἐδάκρυσεν· ἔπειτ' αὖ φησι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον
 εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον, „ὦ Ὀλορε, ὄργῃ
 ἢ φύσις τοῦ νιοῦ σου πρὸς μαθήματα.“ (55) ἐτελεύτησε δ'
 ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ
 35 λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀστέα κρύφα

7. αὐτοβοεῖ frequens est apud Thucydidem. || 8. πολεμσεύοντες] 1, 33. ||
 παγχάλεπον et ἀμαρτάδα nusquam apud Thuc. exstant. || 9. ὕλης φακέλους] 2,
 77. || 10. ἐπιλυγάζεσθαι vel ἐπηλυγάζεσθαι Stephanus. cf. Thuc. 6, 36. ||
 ἐπηλύται] 1, 9. || ἀνακῶς] 8, 102. || 11. ἀποσιμῶσαι coll. Thuc. 4, 25 Hudson,
 hoc aut ἀποσιμῶσας Porpo. || κωλύμη] 1, 92. || ἀποτείχισις] 1, 65. || 16. λέξει
 λεξ G cum brevi lacuna. || 17. ἀντίπαλον δέος] 3, 11. || 19. ποικίλας PG, ποικί-
 λως v. || 22. ἀλικαρνασσεύς PG. || 25. πλεονεξίας P, πλεονεξία G, πλεονεξία v. ||
 27. Θηβαίῳ erase v P. cf. Herod. 7, 233. Thuc. 2, 2. || 29. τοιοῦτο PG. || ὅτι PG,
 ὡς v.

παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη. οὐ γὰρ ἐξῆν φανε-
 ρῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι
 δ' αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς
 ὃ Κοίλῃ καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ
 μαρτυρῆσαι καὶ ἱστορίαν γινῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ 340
 στήλῃ δέ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ „Θουκυδίδης [Ολόρου]
 Ἀλιμούσιος“ ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ
 τὸ „ἐνθάδε κεῖται.“ ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο
 καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.
 (56) ἔστι δὲ τὴν ιδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς 45
 μὴδ' ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβρι-
 θῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς
 χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν καὶ ποικι-
 λώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διά-
 νοιαν τοῦναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνεῖαις οὔτ' 50
 ἐπιτιμήσεσιν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτ' ἄλλαις τισὶ
 πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους
 μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δ'
 οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν
 Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις 55
 πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ
 ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ,
 ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἥρωικὴν ἔχουσι
 δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὡς μὴ
 παρρησίαν ἔχουσι φανερώς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι 60
 καὶ ὅτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ
 ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων κἀν τούτοις τὸ προσῆκον
 καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς
 προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν
 ἀκόλουθον κόσμον. (57) ἰστέον δ' ὅτι τὴν πραγματείαν 65
 αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς ἑ' ἱστορίας, ἄλλοι δ' ἄλλως·
 ὅμως δ' ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ἡ
 διηρησθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιάδης.

238. αὐτοῦ om. G. | 39. δ] ἡ G. | 41. Ὀλόρου om. PG. | 42. ἀλιμούσιος P. |
 62. σωζων P, σώζον G. | 66. ἑ'] δεκατρεῖς PG, τρεισκαίδεκα v. | 68. Ἀσκλη-
 πιάδης Porro 1, 3. p. 68 et ex Schol. Thuc. 1, 56 Goellierus (cf. Krueger vit.
 p. 83), Ἀσκληπιάδης v.

β. Θουκυδίδου βίος.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δ' αὐτῷ τὸ γένος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τοῦνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· αὐτίκα γοῦν ἐνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαιπται, ἐνταῦθα καὶ 5 Θουκυδίδης τέθαιπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔφημε τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἥγησιπύλην. (2) γέγονε δ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δ' ἐπεχείρησε τοὺς λόγους καὶ 10 ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δ' αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς, ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ 15 πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δ' ἄλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ συν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δ' ἄτιμον ἐγένετο. (3) στρατηγικὸς δ' ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς 20 μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστάς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι 25 καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἡϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἡϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δ' Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θράκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς

2. Inscr. Θουκυδίδου Ἀθηναίου βίος K. || 1. Ὀλόρου uti supra hic etiam constanter P. || 7. Ῥαμνουσίου M. || 10. ἐμαρτύρησε] vid. Thuc. 8, 68. || 11. ᾧ ἂν GK, ἂν ᾧ PCM, ᾧ R. || ἄριστος RK. || 12. ἀπῆλλαττεν PG. || 13. πελοποννησιακοῦ GK. || 18. ἀνὴρ] ἀμελής RMK, στρατηγὸς καὶ δὲ ἀμελής C. || 19. Θάσον MK. || 20. πελοποννησιακῷ GK. || 23. πόλεις τῶν Ἀθ. MK. || 25. Ἡϊόνα bis G, ἰόνα item RC. || 28. Κλέων] κελίων K. || κατέπλευσε μὲν PG, κατέπλευσεν RCK.

Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασιδάς μὲν ὁ
 Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δ' ἀπέθανεν ὑπὸ 30
 Μυρκινίου πελταστοῦ· βληθεὶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρα-
 σίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθη-
 ναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δ' ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ
 Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολῖται Βρασί-
 δεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λα- 35
 κωνίσαντες δὲ καὶ τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λα-
 κεδαιμόνα. (4) γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε
 τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο
 δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δ'
 Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὐ γὰρ καιρὸς 40
 αὐτῷ κατεπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούν-
 των ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μυτιληναίων αἰτιωμέ-
 νων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρῶν, καὶ τὰς
 μὲν νίκας τὰς Λακωνικάς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφοράς
 ἠΰξησε τὰς Ἀττικάς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. (5) πέπνυται 45
 δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα,
 τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικη-
 κέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέ-
 λιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ· εἰσὶ δ' αἱ ἐφεξῆς μάχαι·
 οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν 50
 Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύ-
 βουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργι-
 νούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους,
 οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς
 ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι 55
 καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη
 καὶ ἡ τῶν λ' τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς πε-

31. ὁ add. PGR, om. v. || 34. ἀγνώνεια RC, ἀγνώνια GM, ἀγόνια P. ||
 βρασιδία PG: || 38. πελοποννησιακοῦ GK. || 39. μὲν] μὲν τοῖς K. || 40. οὐ K et pr.
 m. M, οὐ cell. || 44. συμφοράς PGCM, ξυμφοράς v. || 45. ὅπου καὶ susp. Pop-
 poni, qui ὥσπερ exspectabat. || τὰς ἐν] τὰ ἐν K. || 48. κατέλειπεν P. || 51. Θεό-
 πομπος] omiserunt hoc Wichersius atque Mullerus. de re cf. Spilleri quaest. d.
 Xenoph. hist. gr. p. 22. || post Θεόπομπος interpungendum vel ἔγραψε ex γρά-
 φειν repetendum censuit Beckius, εἶπεν bis cogitandum Poppo. || 52. ἀργινοῖ-
 σαις P, ἀργινοῖσαις C. || 54. οὔτε] ἀλλὰ R. || 57. συμφοραῖς PG, ξυμφοραῖς
 cell.

ριέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἡκρίβωσε Θεόπομπος. (6) ἦν δὲ τῶν
 πάντων κατὰ γένος Ἀθηναῖσι δυσάζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς
 60 δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν
 πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε
 ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης γὰρ τις τῶν πολιτῶν
 ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐφό-
 νευσεν, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ
 65 τῆς ιδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαὶν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ
 Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκᾳ. ὅθεν καὶ
 στρατήγῳ αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ
 δήμου. (7) μεγαλόφρων δ' ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε
 φιλοχρηματῶν οὐκ εἶατο πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ
 70 δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν
 ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικα-
 στηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δ' ἐξοστρακίζεται ἔτη ἑ-
 φεύγων δ' ἐν Αἰγίνῃ διέτριβεν, κάκει λέγεται τὰς ἱστορίας
 αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μά-
 75 λιστα φανεράν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατο-
 κίζων ἀναστάτους ἐποίησεν. (8) μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ
 συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ
 πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δίλου καθάρσεως,
 ἦν περὶ τὸ ζ' ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασιν.
 80 μέμνηται δ' ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς λέγων
 „ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.“ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ
 φησι „κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μέγιστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο
 καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δ' εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον
 ἀνθρώπων.“ (9) πληρώσας δὲ τὴν ἡ' ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ·

62. Πυριλάμπης] confundi in his Thucydidem historicum cum Thucydide
 Melesiae f. docent Goellerus et A. Dryander comm. d. Antiph. p. 43 sqq. [γάρ]
 καὶ γάρ G. [πολιτικῶν et mox δι' αἰτίαν τινα pro ἴδιον διὰ τινα Dryander.]
 64. κινουμένης libri, κρινομένης Bekkerus. [68. μελόφρων MK. [69. εἶατο Bek-
 kerus, idem vel εἶαθ Dryander, εἶα τὸν libri. [70. ὡς] εἰς Poppo. [71. ὡς
 alterum delendum censet Bergklius comm. d. rel. com. alt. p. 55. cf. Meierl d.
 Andoc. or. c. Alc. comm. 5, 6. p. 36. [συγχύσεως M. [72. ὕστερον δὲ καὶ M. [74.
 θαυμάσας post φιλαργυρίαν add. M, post μάλιστα K: θαυμαστὴν Hof-
 manus. [76. δὲ om. libri et Bekkerus. [77. τετάχθαι MK. [79. Εὐθύνου]
 Εὐθυδῆμον Dodwellus in Annal. Thuc., sed vid. Ephem. litt. Hal. 1838. p. 355
 et Act. soc. gr. 2. p. 435. [80. λέγων] vid. 1, 18.

σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ἡ', 85
 ἀλλ' ἐτέρου συγγραφέως. (10) τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνησιν
 ἐτάρῃ πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς
 ὃ προσαγορεύεται Κοίλῃ, εἴτ' αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήνας ἐκ
 τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος καὶ τελευ-
 τας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν 90
 ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται
 γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ
 τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμου-
 σιος ἐνθάδε κεῖται.“

γ' Ἐκ τῶν Σονίδα.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα δ' ἔσχε Τιμό-
 θεον. ἦν δ' ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ
 γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως·
 μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα,
 ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. 5
 οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας

86. δ' ἐν G, δὲ ἐν PR, δὲ CM. || 87. μιλιτιάδων PG. || 92. ἐπαμφοτέρω GK. ||
 93. ἀλλιμούσιος K, qui sub finem adnexa habet haec:

Θουκυδίδης ἐλέλιξεν ἰὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι
 οἷά περ ἱστορίης δημήγορον ἥθος ὑφαίνων.
 δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὥς πρὶν ἀείδων
 Σπάρτης πικρὸν Ἄρῃα καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων,
 Ἑλλάδος ἀμνητῆρα πολυθρέπτοιο τιθῆνης.

ὃ φίλος, εἰ σοφὸς εἴ, λάβε μ' ἐς χέρας, εἰ δὲ πέφυκας
 νῆις Μουσάων, ῥίπον αἶ μὴ νοέις.

εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός, παῖροι δ' ἀγάσαντο
 Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

horum quinque versus priores sunt Christodori ecphras. 372 sqq. (Anthol. Pal. 1. p. 53). pro ἐλέλιξεν cod. ἔλεξεν habet, ἐλέλιξεν Anthologia. alterum epigramma exstat ibid. 1. 2. p. 207. hinc dedi versum tertium, qui in cod. sic scriptus est: παῖροι δ' ἀγάσαντο θουκυδίδην οmissis reliquis. in primo et altero εἰ δὲ γε πάμπαν νῆις ἔφης Μουσέων, ῥίπον αἶ μὴ νοέης ex Pal. dedit Jacobsius, sed nostra habet etiam cod. Medic. ap. Bandin. 2. p. 622.

3. 1. τιμόθην *V. || 2. πατρὸς — μητρὸς ABVE, μητρὸς — πατρὸς cett.: ἀπὸ post πατρὸς et μητρὸς iterare iussit Hemsterhusius. || 3. ὀλόρου AVE. || 6. Ἡροδότου] Ἡροδότου, ds m, Ἡροδότος V.

τὰς ἱστορίας διερχομένου, ὥς συνεγράφατο, καὶ κινήθεις ὑπὸ
 τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρό-
 δοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θου-
 10 κυδίδου Ὀλορον ἔφη, „μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, Ὀλορε· ὁ
 γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.“
 καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης
 ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖς
 πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς
 15 ὑποθέσεισιν.

B. ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ.

α'. Ἐκ τῆς Φωτίου βιβλιοθήκης, βιβλ. ρος'.

Ἔστι Θεόπομπος Χίος μὲν τὸ γένος, υἱὸς Λαμασιστρά-
 του, φυγεῖν δὲ λέγεται τῆς πατρίδος ἅμα τῷ πατρί, ἐπὶ
 λακωνισμῷ τοῦ πατρὸς ἀλόντος, ἀνασωθῆναι δὲ τῇ πατρίδι
 τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, τὴν δὲ κάθοδον Ἀλεξάνδρου
 5 τοῦ Μακεδόνων βασιλέως δι' ἐπιστολῶν τῶν πρὸς τοὺς Χίους
 καταπραξαμένου· ἐτῶν δ' εἶναι τότε τὸν Θεόπομπον ε' καὶ
 μ'. μετὰ δὲ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον πανταχόθεν ἐκπεσόντα
 εἰς Αἴγυπτον ἀφικέσθαι, Πτολεμαῖον δὲ τὸν ταύτης βασιλεῦ
 οὐ προσέειπεν τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ὡς πολυπράγμονα ἀνε-
 10 λείν ἐθέλῃσαι, εἰ μὴ τινες τῶν φίλων παραιτησάμενοι διε-
 σώσαντο. συνακμάσαι δὲ λέγει αὐτὸς ἑαυτὸν Ἰσοκράτει τε
 τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοδέκτῃ τῷ Φασηλίτῃ καὶ Ναυκράτει τῷ
 Ἐρυθραίῳ, καὶ τούτους ἅμα αὐτῷ τὰ πρωτεῖα τῆς ἐν λόγοις
 παιδείας ἔχειν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν· ἀλλ' Ἰσοκράτην μὲν δι' ἀπο-
 15 ρίαν βίου καὶ Θεοδέκτην μισθοῦ λόγους γράφειν καὶ σοφι-

7. διερχομένου A, διερχόμενος BVE, αἵτου διερχομένου cell. || καὶ om. m. || 9. Θουκυδίδην V. || 10. ὄλωρον et ὄλωρε VE. || 12. ἀποφάσεως Pariss. Kasteri, ἀποφάνσεως cell. || 13. ἀνὴρ — ὑποθέσεισιν] cf. Marcellin. 1. || καὶ prius add. Bernhardy. || 14. στρατηγίας καὶ συμβουλίας v. cf. I. v. 6.

II. 1. 1. Λαμασιστράτου Paus. 3. 10, 3 et Suidas, Λαμοστράτου v. || 11. συνακμάσαι — 33. ἡλικίαν] vid. Theop. fragm. ed. Wicheri 26. p. 62.

στεύειν, εκπαιδεύοντας τοὺς νέους ἀκατέδεν καρπυμένους
 τὰς ὠφελείας, αὐτὸν δὲ καὶ Ναυκράτην αὐτάρκως ἔχοντας
 ἐν τούτοις αἰετὴν διατριβὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν καὶ φιλομα-
 θεῖν ποιῆσθαι. καὶ ὥς οὐκ ἂν εἴη αὐτῷ παράλογον ἀντι-
 ποιουμένῳ τῶν πρωτείων, οὐκ ἐλαττόνων μὲν ἢ, β' ἐπ' αὐτῶν τοὺς 20
 ἐπιδεικτικούς τῶν λόγων συγγραψαμένῳ, πλείους δ' ἢ ιε'
 μυριάδας, ἐν οἷς τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις
 μέχρι νῦν ἀπαγγελλόμενας ἔστι λαβεῖν· ἔτι δὲ καὶ διότι οὐδεὶς
 ἔστι τόπος κοινὸς τῶν Ἑλλήνων οὐδὲ πόλις ἀξιοχρεως, εἰς
 οὗς αὐτὸς οὐκ ἐπιδημῶν καὶ τὰς τῶν λόγων ἐπιδείξεις ποιού- 25
 μενος σὺν μὲν κλέος καὶ ὑπόμνημα τῆς ἐν λόγοις αὐτοῦ
 κατέλειπεν ἀρετῆς. ταῦτ' αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς ἐν
 τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἔχοντας ἐν λόγοις τὸ πρωτεύειν πολὺ
 καταδεστέρους ἀποφαίνεται τῶν κατ' αὐτὸν οὐδὲ τῆς δευ- 30
 τέρας τάξεως ἀξιουμένων, καὶ τοῦτο δῆλον εἶναι φησι καὶ ἐξ
 αὐτῶν τῶν παρ' ἑκατέρους ἐκπεπονημένων καὶ καταλελειμμένων
 λόγων· πολλὴν γὰρ τὴν τοιαύτην παιδευσιν ἐπίδοσιν λαβεῖν
 κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. ἀλλὰ τίνας λέγει τοὺς ἐν τοῖς ἔμ-
 προσθεν χρόνοις, οὐκ ἔχω σαφῶς συμβαλεῖν· οὐ γὰρ δὴ γε
 τολμῆσαι αὐτὸν ὑπολαμβάνω εἰς Ἡρόδοτον καὶ Θουκυδίδην 35
 ἀποτείνεσθαι, πολὺ καὶ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 ἐλαττουμένου. ἢ τάχα πρὸς Ἑλλάνικον καὶ Φίλιστον ἀφορᾷ
 τοὺς ἱστορικούς, ἢ Γοργίαν καὶ Λυσίαν καὶ τοὺς τοιούτους,
 ἔγγυς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας προγεγονότας, αἰνίττεται, οὐδ' ἐκεί-
 νων τοσοῦτον ἐνδεέστερον ἔχόντων πρὸς τοὺς λόγους. ἀλλὰ 40
 Θεόπομπος μὲν ταῦτα. φασὶ δ' αὐτόν τε καὶ Ἐφορον Ἰσο-
 κράτους γενέσθαι μαθητάς. δῆλον δὲ τοῦτο ποιοῦσι καὶ οἱ
 λόγοι· πολὺ γὰρ ἐν τοῖς Θεοπόμπου ἢ κατὰ μίμησιν ἰδέα τῶν
 παρ' Ἰσοκράτει, εἰ καὶ λείπεται τῆς κατὰ τὴν ἐργασίαν ἀκρι-
 βείας. καὶ τὰς ἱστορικός δ' ὑποθέσεις τὸν διδάσκαλον αὐτοῖς 45
 προβαλεῖν, τὰς μὲν ἄνω τῶν χρόνων Ἐφόρῳ, Θεοπόμπῳ δὲ
 τὰς μετὰ Θουκυδίδην Ἑλληνικάς, πρὸς τὴν ἑκατέρου φύσιν
 καὶ τὸ ἔργον ἀρμοσάμενον· διὸ καὶ τὰ προοίμια αὐτοῖς τῶν
 ἱστοριῶν τῇ τε διανοίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔστιν ὁμοιότατα, ὥς

32. πολλήν] πάλιν Am. || 43. πολὺ] πολλή Bekkerus. || 48. αὐτοῖς] αὐτῶν
 et αὐτῆς m.

50 ἐν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφειρηθείας ἐκδραμόντων ἑκατέρου πρὸς τὸ
 στάδιον τῆς ἱστορίας. πλείσταίς μὲν οὖν παρεκβάσεισι παν-
 τοδαπῆς ἱστορίας τοὺς ἱστορικοὺς αὐτοῦ λόγους Θεόπομπος
 παρατείνει. διὸ καὶ Φίλιππος ὁ πρὸς Ῥωμαίους πολέμησας,
 ἐξελὼν ταύτας καὶ τὰς Φιλίππου συνταξάμενος πράξεις, αἱ
 55 σκοπὸς εἰσι Θεοπόμπῳ, εἰς 15 βίβλους μόνας, μηδὲν παρ'
 αὐτοῦ προσθεῖς ἢ ἀφελὼν πλὴν, ὡς εἴρηται, τῶν παρεκτρο-
 πῶν, τὰς πάσας ἀπήρτισεν. Δοῦρις μὲν οὖν ὁ Σάμιος ἐν τῇ
 α' τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν οὕτω φησίν· „Εφορος δὲ καὶ Θεό-
 πομπος τῶν γενομένων πλείστον ἀπελείφθησαν· οὔτε γὰρ
 60 μιμήσεώς μετέλαβον οὐδαμῶς οὔτε ἡδονῆς ἐν τῷ φράσαι,
 αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελήθησαν,“ καίτοι Δοῦρις
 καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τούτοις οἰκονομίας, οἷς αἰτιῶται, πολλὰ
 τῶν ἀνδρῶν λυπόμενος. ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τὸν ὑπερήφανον
 ἐκεῖνον Θεοπόμπου λόγον, ὃς τοὺς ἀρχαιότερους οὐδὲ τῶν
 65 δαυτερείων ἤξειον, τοῦτο ἀπέρριψεν, οὐκ ἔχω λέγειν, πλὴν ὅτι
 αὐδέτερος αὐτῶν προσηκόντως ἐπιλάβετο καὶ μάλιστα ἂν
 δυσχωρισαίμην. Κλεοχάρης δ' ὁ Μυρλεανὸς ὑπὲρ τῶν Ἰσο-
 κρατικῶν ἀπάντων οἶμαι λέγων (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν τῇ
 πρὸς τὸν Δημοσθένην συγκρίσει μὴ τὰ πόρρω αὐτοῖς παρα-
 70 σχεῖν) φησὶ τοὺς μὲν Δημοσθένεικους λόγους τοῖς τῶν στρα-
 τικῶν ἰοικέναι μάλιστα σώμασι, τοὺς δ' Ἰσοκρατικούς τοῖς
 τῶν ἀθλητῶν. δῆλον δ' ὡς Θεόπομπος αὐθενὸς τῶν Ἰσοκρα-
 τικῶν εἰς τοὺς λόγους ἀτιμότερος.

β. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Θεόπομπος Χῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὸς
 τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ἡγ' ὀλυμ-
 πιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος Ἰσοκράτους ἀκουστής ἄμα Ἐφόρῳ.
 ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β',

57. Δοῦρις] vid. Durid. fragm. ed. Hulleman. p. 69. || 59. προγενομένων
 Casaubonus. || 67. Σμυρλεανός v. || 68. τῇ add. A. || 70. τοὺς μὲν — ἀθλητῶν]
 Philippo tribuit Plat. vit. dec. orr. p. 845 C.

2. cf. Eudoc. p. 230 et infra s. Ἐφορος. || 2. τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρ-
 χίαν AB et fere V (ubi ἀρχ), κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας cett. [ἡγ'] ἐγ'
 Eudocla. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 374.

Φιλιππικά ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἔπονται δὲ 5
ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος καὶ εἰσιν ἐν βιβλίοις ια',
ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά.
ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Γ. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ἀγαθίας, σχολαστικός, Μυρναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ
Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καισαρέα, [τὰ κατὰ Βελισάριον
καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Αἰβύῃ πράξεις] τουτέστι τὰ κατὰ
Ναρσὴν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Αἰζικῇ καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος
συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία, ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην, 5
τά τε καλούμενα Δαρνιὰ καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπι-
γραμμάτων, ὧν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν.
συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ
ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

Δ. ΑΙΝΕΙΟΥ.

Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν, ὥς φησι Πολύβιος, 10
καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα.

Ε. ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πό-
λεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον, ἱστορικός πρεσβύτατος. ἔγραψε

5. Φιλιππικά] φιλικὰ EmEudocia. [οβ'] νη' Diod. Sic. 16, 3, β' m. [6. καὶ] ὡς καὶ αἱ Wichers d. Theop. p. 20. [ια'] ιβ' Diod. 14, 84. [7. λοιπά] τὰ
λοιπά BE. [8. ἕτερα] ἄλλα E.

III. cf. Eudoc. p. 59. [1. Μυρναῖος] σμυρναῖος 1 Paris. Kusteri, μυρ-
ναῖος 2 Paris., σμυρναῖος mEudocia. [2. τὸν τὰ κατὰ — πράξεις συντάξαντα
Kusterus, uncas addidit Bernhady. [3. δὲ Bernhady, καὶ v. [IV. 10. Πολύβιος]
10, 44. [11. στρατηγημάτων ex Polybio Kusterus. [V. cf. Eudoc. p. 42. tractant
Stucius Phococyd. et Acas. fr., Muellers hist. gr. fr. p. XXXVI. [12. Κερκάδος
Eudocia, Κερκάδος Ungerus Theop. parad. 1. p. 302.

δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα
 15 αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

F. ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμάνδρου Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ἱστο-
 ρικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνή-
 μονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγήσιν.
 οἷόν ἐστι τὸ „ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· μαχαίρα πῦρ μὴ σκα-
 20 λεύειν· ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν,“ καὶ τὰ λοιπὰ.

Z. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδο-
 νίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἴτ' Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος
 βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγ-
 γραμμα ἐν βιβλίοις β' καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις
 25 Ἰλλυρικὰς. καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου, τὸν
 Ἡρακλέα κληθέντα· μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλεῖσαι
 Ἀλέξανδρον οὐχ εἵλετο, ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίου δ' ἔτη
 οθ' καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κέσσανδρον, τὸν τὴν
 μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

H. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

30 Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέ-
 γραψε Καρικά, περὶ Τράλλων, περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελε-
 τῶν αὐτοῦ.

Θ. ΑΠΠΙΑΝΟΥ.

Ἀππιανός. οὗτος ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τὴν κα-
 λουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν γ' βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρῶ-
 35 ται περιλαμβάνουσιν ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἱτα-

VI. cf. Eudoc. p. 49. [17. Μνήμονος] ἀμείνωνος Am, ἀμύνονος BE. []
 οἶον — λοιπὰ om. Eudocia. [VII. cf. Eudoc. p. 49. [21. Παλιούρας] Παλαιο-
 τρίου (coll. Plin. h. n. 4, 3) vel potius Πετιδαίας, uti et Jonsius ser. hist. phil.
 p. 70, Reinesius. [μακεδονίας addito ὄνων supra ονίας E. [24. περδίκκου ABE,
 περδίκου cett. [πράξας A. [25. καὶ] μὲν ABE. [26. ἡρακλέους A. [27. ἐβίω δ']
 ἐν βίῳ ζήσας emissio καὶ BE. [28. καὶ alterum add. A. [VIII. cf. Eudoc. p. 50. []
 31. καὶ] κατὰ AEmEudocia. [IX. 34. βασιλικήν] inscriptio est libri primi.

λιώτας ἔτι περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη. ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοὶ τε καὶ Λίβνες ἐδρασαν τε καὶ ἐπαθον, καὶ εἴ τί που καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ Κελτῶν καὶ Λιβύων. συγγέγραπται δ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς 40 ἐμφυλίους Ῥωμαίων στάσεις ἢ Ἰταλία διηρεῖτο. ἔτι τοὺς πρὸς Κελτοὺς, τουτέστι Γερμανοὺς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥήνον ποταμόν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι Γάλλους, πολέμους καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παρὰβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τοῦ Γαίου, 45 ἢ δ' βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τί που Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκίαν, ἀλλὰ συμμαχοῦντες Ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἐπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται, καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους θ'. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς πῖ γρά- 50 φουσιν Ἀππιανός.

I. ΔΑΜΑΣΤΟΥ.

Δαμάστης Σιγιεὺς, ἀπὸ Σιγείου τῆς Τρωάδος, Διοξίππου υἱός, γεγωνὸς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡρόδοτῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ιστορικός. γέγραψε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον 55 στρατευσαμένων βιβλία β', ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δ' Ἑλλανικὸν μαθητής.

I A. ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δαμόκριτος, ιστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β', περὶ Ἰου-

38. ἢ ἐνέδραις *suprascr. habet E.* || 39. ἐπ' αὐτοὺς A, ἑαυτοὺς BE. || 40. συγγέγραπται *post Λιβύων excidisse coniecit Schweighauserus App. t. 3. p. 9.* || συγγέγραπται δ' ἐπ' αὐτοῖς ὅσα συνέβη ὅταν ταῖς ἐμφυλίσιν Ῥ. στάσεσιν ἢ *It. Kusterus.* || 41. ἐμφυλικούς A. || ἔτι] ὅτι ABEVm. || 44. περιβάσεις B. || 45. ἐπιτομ. E. || 50. Ῥωμαϊκὰ Schweighauserus. || θ'] sunt tamen XXIV. Suidam IX tantum nosse probat Schweighauserus 3. p. 398. || γράφουσι τὸ α. E. || X. cf. Eudoc. p. 127. || 52. σιγιεὺς AV. || τῆς ABEV, γῆς τῆς cett. || 53. γεγωνὸς om. A. || Ἡροδότου Eudocia. || 54. τῶν πλουσιωτάτων] τῶν παλαιωτάτων *ed. Basil., de sede sua demota esse censet Bernhardt.* || 55. ἀρχαιοτάτων [γενῶν vel ἐθνῶν] *post γενομένων deesse videtur Bernhardt.* || 56. καὶ om. E. || XI. cf. Eudoc. p. 128. || 59. ἔγραψε τακτικὰ Eudocia. || περὶ τῶν I. Eudocia.

60 δαίων· ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄρου κεφαλὴν προσεκύκουν
καὶ κατὰ ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ
λεπτά τὰς σάρκας διέβαινον καὶ οὕτως ἀνῆρουν.

ΙΒ. ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Δαμόστρατος, ιστορικός. ἀλιευτικά ἐν βιβλίοις κ' καὶ
περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα
65 ιστορίας.

ΙΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Ἰλιεύς, ιστορικός. ἔγραψε Τρωικά ἐν βιβ-
λίοις κ'.

ΙΔ. ΔΙΚΤΥΟΣ.

Δίκτυς, ιστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα· ἔστι δὲ τὰ μεθ'
Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἰλιακά, Τρωικοῦ δια-
70 κόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ
Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου
τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων
ἀνεωχθέντων εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ιστορίας
Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύ-
75 διος ἐξέδωκε γράφεσθαι.

60. ἐν ᾧ — ἀνῆρουν] Αἰθιοπικὴν ιστορίαν καὶ ἄλλα Eudocia. [XII. cf.
Eudoc. p. 128.] XIII. est Eudociae p. 128. cf. Eust. ad Od. 11. p. 452.]
XIV. Eudoc. p. 128. Δίκτυς Κρής, Κνώσιος, ὁπαδὸς Ἰδομενείως. οὗτος συντέ-
θεικεν ἐφημερίδα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, παρὼν ὡς φασι, ἐν βιβλίοις θ', γράμ-
μασι Φοινίκων, οἷς τότε πᾶσα ἐχρῆτο ἡ Ἑλλάς. διηγεῖται δ' ἀκριβῶς ὅσα
Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ἐπράχθη. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύς ἤκουσεν,
ὅσα ἐπράχθη ἐκείνου ἀπόντος, τὰ δὲ παρὼν, ὁρῶν καὶ ἀκούων συνέγραψε.
ταύτου ἱστορία εὐρέθη ἐπὶ Κλαυδίου, οἱ δ' ἐπὶ Νέρωνος βασιλείας Ῥωμαίων,
τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν μνημείων ἀνεωχθέντων,
ὧν ἐνὶ εὖρητο γεγραμμένον βιβλίον γράμμασι Φοινίκων, καὶ μεθερμηνεύθη
ἐν τῇ Ἀστικῇ γλώττῃ πεμφθὲν τῷ βασιλεῖ, οὗ τῷ προστάγματι Σιπτημῖνός τις
Ῥωμαῖος, σοφὸς ἐκατίφεν τὴν γλῶτταν, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν φωνὴν μετένεγκεν. ||
65. ἐφημερίδας ex Schol. in Hermog. t. 4. p. 43 rhett. gr. Moensius.] ἐφημερίδα
(ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'. Ἰλιακά) Τρωικοῦ διακό-
σμου Perizonius, ἐφημερίδα. ἔτι δὲ — Ἰλιακά ἢ περὶ Τρωικοῦ διακόσμου Ku-
sticus, ἐφημερίδα Τρωικοῦ διακόσμου· ἔστι δὲ Ἰλιακά τὰ μεθ' Ὅμηρον καὶ τὰ
περὶ τῆς ἀρπαγῆς Bernhardy. Ἰλιακά iam Leo Allatius d. patr. Rom. 4, Ἰταλικά
v. || 75. περιέχων ACm.

IE. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος Σικελιώτης, ιστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην. ἔστι δ' ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπ' αὐτῷ.

IF. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΑΗΣΙΟΥ.

Διονύσιος Μιλήσιος, ιστορικός. τὰ μετὰ Δαρεῖον ἐν βιβλίοις ε', περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικά, Ἰάδι διαλέκτῳ, 80 Τρωικῶν βιβλία γ', μυθικά, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ'.

IZ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ιστορικός. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἥλιου. ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ζ', οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'. 85

IH. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίας, ὁ ἐπὶ κλην Κοκκήσιος (οἱ δὲ Κοκκηϊανός), Νικαεύς, ιστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίως. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π' (διαίρουνται δὲ κατὰ δεκάδας), Περσικά, [Γετικά,] ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλο-90 σοφου.

IO. ΔΟΥΡΙΔΟΣ.

Δοῦρις, ιστορικός, ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβυκὴν καὶ Περσικὴν.

XV. cf. Eudoc. p. 128. || 77. τε om. *V. || XVI. cf. Eudoc. p. 128. || 79. Με-
λήσιος om. m. || τὰ] τοὺς BE. || 81. ζ'] ἐξ E. ceterum de scriptis Millesii vid.
Bernhardy in Dionys. Perieget. p. 490 sq. || XVII. cf. Eudoc. p. 129. || 82. Διο-
νύσιος — ζ' om. B, Διονύσιος — περιήγησιν om. E. || ἦν — Ἥλιου om. Eudoc. ||
83. τοῦ post ἱερεὺς om. A. || ἱστορικά V. || τοπικὰς susp. Bernhardy, qui desi-
derabat συμποτικὰς. || 84. ἐν βιβλίοις ζ' AV, βιβλία ζ' cell. || ἱστορίαν Eudoc. ||
XVIII. cf. Eudoc. p. 129. || 86. κάσσιος V, κάσιος cell. || κοκκήσιος V, κοκκί-
σιος cell. || 87. κοκκηϊανός *V. || 88. Μαμαίως] μαμε cum ου supra versum A. ||
89. ὥσπερ καὶ τοῦ Παταβίου Διβίου post δεκάδας add. Eudocla. || Γετικά in
lac. om. E, primus addidit Aldus, unciis inclusit Bernhardy. Chrysostomi sunt. ||
90. ἐνόδια B. || τραϊανόν A. || XIX. est Eudoclae p. 129. Δούρις v. cf. Hulleman
Durid. fr. p. 3.

Κ. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου
 95 χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος
 ἦν ὁ Μιλήσιος ἐπὶ τῆς ξεῖ ὀλυμπιάδος, ιστοριογράφος. Ἡρόδοτος
 δ' ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκου-
 στής Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος. πρῶτος δ' ἱστορίαν πεζῶς ἐξή-
 νεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

ΚΑ. ΕΛΛΑΝΙΚΟΥ.

100 Ἑλλάνικος Μυτιληναῖος, ἱστορικός, νιὸς Ἀνδρομέδου,
 οἱ δ' Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος· οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν
 νιόν. διέτριψε δ' Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρ' Ἀμύντῃ τῷ
 Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σο-
 φροκλέους, καὶ Ἐκαταίῳ τῷ Μιλήσιῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ
 5 τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρὸς. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περ-
 δίκκου χρόνων καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερίνῃ τῇ κατ' ἀντικρὺ
 Λέσβου. συνεγράφατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

ΚΒ. ΕΥΑΓΟΡΟΥ.

Εὐαγόρας Αἰνίδιος, ἱστορικός. [ἔγραψε βίον Τιμαγένους
 καὶ ἐτέρων λογίων, ζητήσεις κατὰ στοιχείον Θουκυδίδου, τέχνην
 10 ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις εἰ,] τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητούμενων
 κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχουσιν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

XX. cf. Eudoc. p. 163. tractant Klausenius Hecat. fr. p. 2 sqq., Muellerus
 hist. fr. p. IX. [94. δαρείους V. [95. καὶ om. BE. [96. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om.
 V. [ξεῖ] κε BE. [97. ὁ add. A*V. [γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν] post ὢν add. A. [
 98. πρωταγόρου τοῦ E. Πρωταγόρου ineptum, nec rem expedit, quod Se-
 vinus coniecerat, Πυθαγόρου. cf. Creuzeri fragm. hist. gr. p. 4 sq. [πεζοὶ *V. [
 99. Ἀκουσιλάου Vossius d. hist. gr. 1, 2, Ἀγησιλάου v. [XXI. cf. Eudoc. p. 163.
 tractant Sturzlius d. Hell. p. 2 sqq., qui vidit praecedentem glossam (Ἑλλάνικος
 Μιλήσιος, ἱστορικός. περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας) ad Hecataeum spectare, Muellerus
 hist. fr. p. XXIII. [2. σὺν ABE*V, καὶ σὺν cett. [Ἀμύντῃ] Περδίκκῃ Clinton
 fast. hell. 2. p. 371. [5. πρὸς] πρὸ Kusterus, πρότερον Debraeus. [Περ-
 δίκκου] Προδίκου s. v. ἐπέβαλε Suid., Ἀρχελαίου Clinton 1. 1. [6. περπερίνη
 ΔV. [7. ποιητικῶς Pariss. Kusteri, ἐπιμῶς cett. [XXII. cf. Eudoc. p. 163. [
 8. ἔγραψε — εἰ om. ABV. [9. λογίων] λογίων ἀνδρῶν Eudocia. [Θουκυδίδου
 om. Eudocia. [10. περὶ Θουκυδίδην E. [11. ἱστ. περὶ τῆς Αἰγ. Eudocia. [
 τε add. A.

ΚΓ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Εὐστάθιος Ἐπιφανεύς. χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπ' Αἰνείου μέχρι Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις θ' καὶ ἄλλα τινά.

ΚΔ. ΕΦΟΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δ' Ἀντιόχου, Ἰσο-¹¹⁵
κράτους ἀκουστῆς τοῦ ῥήτορος, ἱστορικός. ἔσχε δ' υἱὸν Δη-
μόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ἡγ' Ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ
πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνοιο. ἔγραψεν
ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν
αὐτοῦ χρόνων, βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ',²⁰
παραδόξων τῶν ἐκασταχοῦ βιβλία ιε', εὐρημάτων ὧν ἕκαστος
εὔρε βιβλία β' καὶ λοιπά. — Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομ-
πος Λαμασιστράτου Χίος, ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπ'
ἐναντίων τό τ' ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι· ὁ μὲν γὰρ
Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλοῦς, τὴν δ' ἐρμηνείαν τῆς ἱστορίας²⁵
ὑπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν, ὁ δὲ Θεό-
πομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολὺς
καὶ συνεχὴς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν.
ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινοῦ δεῖσθαι, τὸν δ' Ἐφο-
ρον κέντρον. φυχᾶς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἱκέτης ἐγέ-³⁰
νετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ἐπέστελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων
Ἀλεξάνδρῳ· καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλεξάνδρῳ ἐγκωμιάσας
πολλὰ λέγεται καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραφεῖναι, ὃς οὐ φέρεται.

XXIII. cf. Eudoc. p. 164. || 112. Ἐπ. συνήθροισι χρονικὴν ἐπιτομὴν ὀρειο-
τάτην τῶν et mox Αἰνείου τοῦ Τρωῶς Eudocla. || 13. μέχρι AEudocla, μέχρις
cett. || ἐν om. *V, ἐν τόμοις θ' om. E, τόμοι V. || θ'] εἰκοσι Eudocla, β' ex
Euagr. hist. eccl. 5, 24 Kusterus. || XXIV. cf. Eudoc. p. 164, tractant Marcius
Ephori fr. p. 3 sqq., Muellerus hist. fr. p. LVII. || 15. Ἐφορος] Ἐπιππος libri. ||
17. τὸν om. E. || καὶ] γὰρ V. || 18. εἶναι om. V. || 21. εὐρημάτων ABVEm. ||
22. λοιπά ABVE, ἄλλα cett. || sqq. suo loco habet Suidas. || 24. τό τε ἦθος καὶ
τοὺς A, τότε ἦσαν καὶ τοὺς E, τότε ἦσαν ἐς τοὺς cett., ἡθῶν ἐς τοὺς Kusterus. ||
26. νωθρὸς] ἀπλοῦς pr. E. || 27. κακοήθης E. || 28. φιλαλήθης] τε vel καὶ
desiderat Bernhardt. || 31. ἐπιστέλλει E. || χίων BE, χίων m. || 33. ἐλέγγο A. ||
καὶ A, δὲ καὶ cett. || φαίνεται V, probat Bernhardt.

KE. ΕΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς
 135 Γαλιηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κς', Κορινθιακά, περὶ τῶν
 Ἀλεναδῶν καὶ ἄλλα.

KF. ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

Ἡρόδοτος Λύξου καὶ Δρυοῦς, Ἀλικαρνασσεύς, τῶν ἐπι-
 φανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὼς Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ
 διὰ Λύγδαμιν, τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενό-
 40 μενον Ἀλικαρνασσοῦ. Πισινδήλης γάρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας,
 τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύγδαμιν. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν
 Ἰάδα ἡσκήθη διάλεκτον καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις
 θ', ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ
 Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύ-
 45 ραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπ' Ἀθηναίων
 ἐθελοντῆς ἦλθε, κακῇ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαιπται.
 τινὲς δ' ἐν Πέλλῃ αὐτὸν τελευτῆσαί φασιν. ἐπιγράφονται δ'
 οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι.

KZ. ΗΣΥΧΙΟΥ.

Ἡσύχιος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ Φιλο-
 σοφίας, γεγονῶς ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν ὀνομα-
 τολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστώων, οὗ ἐπιτομὴ
 ἐστὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἱστορίαν, ἣν τινα διεῖλεν
 εἰς 5 διαστήματα (οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον), ἐν οἷς
 55 ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων
 καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατ' ἔθνος κρατησάντων τυράννων

XXV. cf. Eudoc. p. 164. totum commenticium est. cf. Marx Ephor. p. 7. Meinekii Anal. Alex. p. 27. || 135. γαλιηνοῦ m, γαλιηνοῦ cett. || 36. ἀλεναδίω V. || ἄλλα ABVE Eudocia, ἄλλα τινά cett. || XXVI. 39. ἀρτεμίας B; ἀρτεμα-
 σίας V. || 40. Πισινδήλης] τοῦ δὲ πισινδηλ^o V. || 46. ὑπ' om. A. || 48. πέλλαις
 ABVE. || ἐπιγράφοντο V. || XXVII. 50. φιλοσοφίας ABVE, σοφίας cett.: cf.
 Phot. bibl. cod. 69. || 52. Διογένην τὸν Λαέρτιον μνησάμενος post ὀνομαστώων
 addi voluit Meursius, sed significari libellum, qui nunc Hesychii nomine inscri-
 bitur, intellexit Naekius Choeril. p. 34 sqq. || 58. χρονικὴν ABVE, χρονικὴν τινα
 cett. || 56. κατὰ ἔθνος δυναστεῖαι τῶν BE.

καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπρύντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν, μὴ εἶναι 160 αὐτὸν Χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

ΚΗ. ΘΕΜΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Θεμιστογένης Συρακούσιος, ιστορικός. Κύρου ἀνάβασιν, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφώντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.

63

ΚΘ. ΘΗΣΕΥΣ.

Θησεύς, ιστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος.

Λ. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Ἀργεῖος, ιστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία 70 δ'. ἔχει δ' ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν τὰ τε κατ' Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι Ἀθηναίων ἀλώσεως τῆς γενομένης ὑπ' Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασσιάνδρου.

ΛΑ. ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ.

Ἰδομενεύς, ιστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σα-75 μοθράκην.

158. ἀναστασίον τοῦ βασιλ. E. | 61. ματαιότητος A. | XXVIII. cf. Eudoc. p. 283. | 64. Ξενοφώντος ex libris Kusterus, fuerat Ξενοφώντος Ἑλληνικός. | XXIX. cf. Eudoc. p. 283. | 66. post ἐνδόξων genitivum nescio quem desiderabat Bernhardt. | 68. ἰσθμ. cum x supra. AE. | XXX. cf. Eudoc. p. 245. | 72. ἀλεξάνδρου A. | ἕως ABVE, ἕως τῆς cell. | μέχρι A, μέχρι τῆς cell. | 73. Ἀντιπάτρου τοῦ τοῦ ἀντιπάρχου V. | 74. κασιάνδρου AVH. | XXXI. 75. τῶν Clinton fast. hell. 3. p. 498, τὴν v.

ΑΒ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Ἱερώνυμος Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψεν.

ΑΓ. ΙΟΒΑ.

Ἰόβας, Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεὺς, ὃν λαβόντες 180 καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμεψαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνείλον διὰ τὴν παιδευσιν. ἦν δ' ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαίου γενομένην ἐπεποίητο, γυναιῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δ' αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ. 85 ἔγραψε πολλὰ πάνυ.

ΑΔ. ΙΠΠΥΟΣ.

Ἴππυος Ῥηγῖνος, ἱστορικός, γεγωνὸς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ἃς ὕστερον Μύης ἐπετέμετο, κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε', Ἀργολικῶν γ'.

ΑΕ. ΙΣΤΡΟΥ.

90] Ἴστρος Μενάνδρου ἢ Ἰστρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδῶν, συγγραφεὺς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἑρμῖππος δ' αὐτόν φησι Πάφιον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεφάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

ΑΦ. ΙΩΣΗΠΟΥ.

95 Ἰώσηπος Ἰουδαῖος, φιλαλήθης, λέγων περὶ τοῦ προδρό-

XXXII. 177. Ἀλεξάνδρῳ Leopardus Emend. 11, 9, ἀλεξάνδρου V, ἀλεξανδρεία cett.: ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Fabricius. cf. Geler Alexandri hist. scr. p. XVIII sq. | XXXIII. 79. βασιλεὺς A, ὁ βασιλεὺς cett. | 84. χαλκεάτερος V. | πολλά πάνυ A, πάνυ πολλὰ cett. | XXXIV. cf. Eudoc. p. 245. | 86. Ἴπυς v. | 88. Σικελῶν Eudocia. | 89. ἀργολικῶν A*V, ἀρχολογικῶν 1 Paris., ἀρχαιο-λογικῶν Eudocia et Bastius comm. palaeogr. p. 754 (cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1. p. 20), ἀρχολογικῶν cett. | XXXV. cf. Eudoc. p. 246, tractant Siebells Istri fr. p. XVII, Muellerus hist. fr. p. LXXXV. | 90. ἢ Ἰστρου Siebells, ἱστορικῶν Kusterus, Ἰστρου v. | 92. β'] βίω A et alius Kusteri, | XXXVI. 95. τοῦ om. V.

μου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ματθίου παῖς ἱερέως ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἀλὸς παρὰ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἀλώσει κατελείφθη, καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ῥώμην 200 ἐλθὼν ἐπὶ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνεγκεν, οἵτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἡξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους κ' ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ Καίσαρος, καὶ β' 5 βίβλους ἐτέρας ἀρχαιότητος κατ' Ἀπίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐπὶ Καλλιγόλᾳ πρεσβευτῆς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινὸς κατάγνωσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος, περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ἐνά- 10 ρετος πᾶν, ἐν ᾧ καὶ τοῦ πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη.

ΛΖ. ΚΑΔΜΟΥ.

Κάδμος Πανδίωνος Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατὰ τινὰς συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφείως. συντάξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'.

15

ΛΗ. ΚΑΔΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Κάδμος Ἀρχελαίου Μιλήσιος, ἱστορικός νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυκίου Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως οὖν ἐστὶν ἕτερος. ἔγραψε δὲ ταῦτα, λύσιν ἑρωτικῶν δ' καὶ Ἀττικὰς ἱστορίας ις'.

199. οὐεσπασιανοῦ BE. [καὶ] μετὰ ex Sophronio Bernhardy. || 200. κατε-
λήφθη VE. || αὐτῷ A, αὐτοῖς cett. || 5. ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ] Immo ἰβ' ἔτους
Νέρωνος. ansam errori praebebant ipsa verba Josephi s. fin. Antiquitatum. ||
δομετιανοῦ BVE, δομητιανοῦ cett. || 6. ἀπίωνος A, ἀππίωνος cett. ||
XXXVII. sq. cf. Eudoc. p. 267. || 13. Ὀρφείως in lac. om. A. Phoenixem
cum Milesio Suldami miscuisse apparet. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 369. ||
XXXVIII. 17. Λυκίου Bernhardy (nisi quod τινὲς δὲ Λυκίου Κάδμον νέον
vel νεώτερον ἀνέγραψαν), Λύκιον Kusterus, λυκῖνον V, λυκῖνον cett.: καὶ A.
καὶ Eudocia, λ. καὶ m, καὶ cett. om., transposuit ante A. Bernhardy. || κάδμον
addito o supra on V. || 18. ἔγραφε V, γέγραφε A. || δ'] βιβλίων δ' BVE, βιβλίων
ἰδ' m, παθῶν ἐν βιβλίοις ἰδ' Aldus cum A fere concordans, quanquam in hoc
τίσασαν est: συλλογὴν ἑρωτικῶν Bernhardy. || ἐν βιβλίῳ ις' Eudocia.

ΛΘ. ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Καλλισθένης Δημοτίμου, οἱ δὲ Καλλισθένους, Ὀλύνθιος,
 220 μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς, ὃν ἔδωκεν ἔπεσθαι
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάργῳ σιδηρᾷ βαλὼν
 ἀνείλεν ἅμα Νεόφρονι τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ
 ἐπιζητεῖν ὑπ' Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δ' αὐτὸν
 ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνηρῆσθαι φασιν ἅμα Νεό-
 25 φρονι. ἦν δ' εὐφυὲς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμη πολλῇ
 φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθει-
 ρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ
 μαρτυρεῖ ὁ Ἰάμβος οὗτος·

καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης·

30 περὶ τῆς ἱατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέλητο πάνν.

Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Καπίτων Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαηρικά,
 βιβλία ἧ', μετὰφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαῖστὶ
 ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ
 Παμφυλίας.

ΜΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝΟΣ.

35 Κεφαλίων ἢ Κεφάλων Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός,
 γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν
 δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας
 ἐν βιβλίοις θ', αἵτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ, με-
 λετάς τε ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά.

ΜΒ. ΚΛΗΜΗΤΟΣ.

40 Κλήμης, ἱστορικός. ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ

XXXIX. 220. ἀνεψιδοῦς BVE. || 22. Νεόφρονι ex Suid. s. v. Νεόφρων
 Reinesius, Νεάρχῳ hic et infra v. || διότι A, διότι αὐτῷ cett. || 23. ζητεῖν E. ||
 24. Ἀλεξάνδρῳ] σὺν Ἀλεξάνδρῳ BV. || 25. ἦν δ' om. AB*V. || 29. cf. Meinek
 fr. com. gr. 4. p. 696. Geler Alexandri histt. scriptt. p. 191, 2. || XL. cf. Eudoc.
 p. 267. || 32. ἦ'] ζ' E, ιη' Valesius in Exc. Pelresc. p. 115, possit et x'. ||
 33. Ῥωμαῖον] τὸν Παταβίον add. Eudocla. || XLI. cf. Eudoc. p. 263. || 35. γε-
 γήθιος AV, γεργήθιος cett. cf. Lobbeckii Agl. 2. p. 995 sqq. || 37. ἐβίω E*V,
 ἐβίωσιν cett. || 38. ἐπιγράφει A, ἐπιγράφουσι cett. || 39. τινά] πολλά Eudoc. ||
 XLII. cf. Eudoc. p. 267. || 40. ῥωμαίων ABVE, τοῖς δ. cett.

αὐτοκράτορας καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν
σχημάτων καὶ ἄλλα.

ΜΓ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ.

Κοδράτος Ῥωμαῖος, ἱστορικός. ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῃ
ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε', ἐπιγραφὴν δὲ χιλιετηρίδα,
καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα-245
μαίας υἱοῦ Καίσαρος.

ΜΔ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΞΙΟΥ.

Κρίτων Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν ὀκταετηρίδα, ἣν
Εὐδόξου φασίν.

ΜΕ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΙΕΡΙΩΤΟΥ.

Κρίτων Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία),
ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περ-50
σικά, [Σικελικά,] Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς
τῶν Μακεδόνων.

ΜΦ. ΚΤΗΣΙΟΥ.

Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου Κνίδιος, ἰατρός, ὃς
ιάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξεσιν τὸν Μνήμονα κληθέντα
καὶ συνέγραψε Περσικά ἐν βιβλίοις γγ'. 55

ΜΖ. ΛΥΚΟΥ.

Λυκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικός, πατὴρ
Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγενοῦς καὶ
ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν
ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

241. Ἰσοκράτους Eudocia. || XLIII. 44. ἐπιγραφὴν A, ἐπιγραφὴ V, ἐπι-
γράφει *V, ἐπέγραψε cett. || 45. ἕως Φιλίππου Kusterus. || XLIV. et XLV. cf.
Eudoc. p. 267. || 48. Εὐδόξου Hemsterhusius, Εὐδοξίου v. || XLV. 49. πόλις δὲ
AV, πόλις δὲ αὕτη cett. || 50. παλληνιακά AV, παλληνικά cett. || συρακουσῶν
hic et infra V. || 51. σικελικά A, om. V et Eudocia. || LXVI. cf. Eudoc. p. 268. ||
54. Μνήμονα κληθέντα ed. Basil., ἀμείνονα κληθέντα BEmEudocia, ἀμείνα
κληθέντα V, ἀμείνονι κληθέντι A. || XLVII. cf. Eudoc. p. 264. || 56. Βουθύρας
et Λυκοφάνους Eudocia. || 58. τοῦ add. AV Eudocia.

MH. ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ.

260 Μάναιχμος Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ιστορικός. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

MO. ΜΑΡΣΥΟΥ.

Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος, ιστορικός. οὗτος δ' ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου 65 τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ι', ἤρξατο δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν Ἀττικά ἐν βιβλίοις ιβ' καὶ αὐτοῦ Ἀλε- 70 ξάνδρου ἀγωγὴν.

N. ΜΑΡΣΥΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μαρσύας Κριτοφύμου Φιλιππεύς, ιστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ' καὶ ἑτέρα τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

NA. ΝΕΑΡΧΟΥ.

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγ- 75 γραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐπεύσατο δὲ ναύ- αρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι κυβερνήτης ὦν.

NB. ΝΥΜΦΙΔΟΣ.

Νύμφις Ξεναγόρου Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ιστορικός.

XLVIII. cf. Eudoc. p. 299. || 260. μάναιχμος ABE Eudocia, μάνεχμος cell. || 61. τὴν] τῶν Galsfordus. || 62. μακεδόنيον BV. || XLIX. sq. cf. Eudoc. p. 298. tractat Ritschellus Ind. lectt. Vrat. 1836. || 66. τοῦ Μακεδόνων βασιλέως Eudocia. || 67. προῖει v. προῖλε ante μέχρι excludisse visum est Geler. Alex. histt. serr. p. 318. || 68. μετὰ] τῆς μετὰ Ritschellus. || 69. Ἀττικά — ιβ'] haec maiori eripit ac minori tribuit sic iuncta, Ἀττικὴν ἀρχαιολογίαν, Bernhardy. || αὐτοῦ ABVEN Eudocia, αὐτοῦ τοῦ cell. || 70. διαγωγὴν Eudocia. || L. 71. quae post νεώτερος v leguntur, Μαρσύας Μάρσου Ταβηνός, ιστορικός, omisi praesunte Ritschello. || 72. ιβ'] ιη' V. || LI. 75. ὑπὲρ] περὶ Kusterus. || ἐπεύσατο] effictum hoc ex loco Arriani Exp. Alex. 6, 2, 3 male intellecto. || LII. cf. Eudoc. p. 309.

περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ',
περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως
τῶν τυράννων τὰ κατὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου 280
Πτολεμαίου.

NG. ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος Κανδαύλου Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικός, γε-
γονώς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων. Λυδιακά, βιβλία δ'.

NA. ΞΕΝΟΦΩΝΤΩΝ.

Ξενοφῶν Ἀντιοχεύς, ἱστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δ'
ἑρωτικά. — Ξενοφῶν Ἐφέσιος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά (ἔστι 85
δ' ἑρωτικά βιβλία ἰ' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας) καὶ περὶ
τῆς πόλεως Ἐφεσίων καὶ ἄλλα. — Ξενοφῶν Κύπριος, ἱστο-
ρικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἑρωτικῶν ὑποθέσεων
ἱστορία περὶ τε Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

NE. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀβυδηνός, ἱστορικός. Κυπριακά, *Δηλιακά*, 90
Ἀττικά, *Ἀραβικά*. γέγονε δ' ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε-
δόνος, παιδικὰ δ' Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων
ἐν τῷ εἰ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α' καὶ
Θεόδωρος ὁ Πιεύς ἐν β' Τρωικῶν.

NF. ΠΑΜΦΙΛΗΣ.

Παμφίλη Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ 95
λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς

280. κατὰ Clinton fast. hell. 3. p. 21, μετὰ v. | τριπτολεμαίου A. |
LIII. tractant Creuzerus hist. frgm. p. 135 sqq., Muellerus. hist. fr. p. XX. |
83. ἄλ. Ἀθηνῶν Creuzerus. | LIV. 84. βαβυλωνιακά AV, βαβυλωνικά cett. |
89. Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδωνιδος Kusterus. | LV. cf. Eudoc. p. 350. |
90. κυπριακά BE. | 93. ἐν τῷ υ' — πρώτου βιβλίου Eudocia, aut sic (nisi quod εἰ)
aut ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ Kusterus, ἐν τῷ * στοιχείῳ
τοῦ πρώτου βιβλίου, relictis reliquis in alterum Palaephataumaic: πλὴν καὶ οὗτος
ἔγραψε περὶ παραδόξου ἱστορίας, Bernh. | 94. β' τῶν Τρωικῶν Eudoc. | LVI. cf.
Eudoc. p. 360. | 95. σοφή] φιλόσοφος καὶ ἱστορικὴ Eudocia. | 96. συντάγματα
ἱστορικά, ἃ εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται Kusterus. post indicem librorum

μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δ' ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ
 ἀνδρός αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', ἐπιτο-
 μὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ', ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ
 300 ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, περὶ ἀμφισβητήσεων, περὶ
 ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

ΝΖ. ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας Λάκων, ἱστορικός, περὶ Ἑλλησπόντου, Λα-
 κωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν
 ἑορτῶν.

ΝΗ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

5 Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγρονὺς ἐπὶ τῶν
 Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδούς
 δ' αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα
 τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης
 τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

ΝΘ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

10 Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεύς, κόμης Γλυκείας ὄνομα,
 Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς [διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός],
 ὁ κληθεὶς Περιγηγητής, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Πτο-
 λεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δ' Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρ-
 λεανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διή-
 15 κουςε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν

Eudocia τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ἐν οἷς καὶ
 Διονύσιος ἐν τῇ λ' εἰς μουσικῆς ἱστορίᾳ, ὡς δὲ ἕτεροι εἰς Σωκρατίδαν τὴν ἄνδρα
 αὐτῆς. cf. Suid. s. v. Σωτηρίδας. || τῷ V, εἴη cett. || 297. ἱστορίας Eudocia,
 ἱστορία cett. || 98. λγ'] λς' V. || 99. βιβλία *V. || ἐπιτομὴν A. || 300. ἀμφισβητή-
 σεως V. || LVII. cf. Eudoc. p. 350. || 3. ἀμφικτυόνων A. || περὶ om. *V. || 4. ἑορτῶν
 καὶ ἄλλα add. Eudocia. || LVIII. cf. Eudoc. p. 362. || 6. ἔτι πρόσθεν] ἐπιπροσ-
 θεν AVE, μικρόν τι πρὸς Eudocia. || 9. πολλά, ὧν τὰ πλείω οὐκ εὐρίσκεται
 Eudocia. || LIX. cf. Eudoc. p. 350. tractat Prellerus Polem. fr. p. 4 sqq. ||
 10. γλυκείας ABVE, λυκίας Eudocia, γλυκυίας cett. || 11. Ἀθήνησι δὲ] οὗτος
 ἀθήνησι V. || διὸ — Ἑλλαδικός susp. Prellere p. 14. scilicet Ἑλλαδικὸς libri
 insertio erat, cf. Athen. 11. p. 479 F. || 12. ἱστορικός em. Eudocia. || δὲ κατὰ
 AV, κατὰ τὸν cett. || 14. ἀριστοφάνη m. || διήκουσε — Παναιτίου aut
 delenda aut scribendum δ. αὐτοῦ ὁ Ῥόδιος Παναιτίας visum Jensio (cf. Prel-
 lerus p. 7). || 15. τὰ πρὸς ἀδαῖον καὶ [Artigoron supplet Bernhardy] post περιή-
 γησιν add. *V.

Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτίσεις τῶν ἐν Φωκίᾳ πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι πόλεων καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν ἤτοι γεωγραφίαν.

Ε. ΠΟΛΥΒΙΟΥ.

Πολύβιος, Ανκόρτου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς 320 Ἀρκαδίας, κατηγγεσάμενος Σικιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγωνὸς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. αὐτὸς ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἀρχεται δ' ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιατοῦ καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ 25 διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

ΕΑ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναικοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικάς, ὑποθέσεις εἰς Δημο- 30 σθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

ΕΒ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΟΛΒΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, περὶ τῆς Τυρκικῆς καλου-

316. Ἰλίου] ἡλίου V. || 17. αὐτῶν, κτίσεις ex Parls. add. Kusterus. || 18. πόλεων] πινάκων Reinesius, om. V. || 19. ἐν οἷς sqq. susp. Bernhardy. || LX. cf. Eudoc. p. 350. || 20. Ανκόρτου Hemsterhusius et Reinesius, Λέκου v. || Μεγάλης] μέσης BE. || 21. Σικιπίωνος sec. m. A, σικηπίωνος cell. || 24. μ'] λ' E. || 25. καὶ τῆς φιλίππου — διαδοχῆς ABVE, καὶ φιλίππου — τῇ διαδοχῇ cell.: καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ Kusterus: Περσέως πατρός Schweighauserus Polyb. t. 5. p. 19, qui et ex Pol. 2. 70, 8 καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ, aut ex 1. 3, 1 καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρός, Δημητρίου δὲ υἱοῦ Suidam veluisse coniecit. || LXI. cf. Eudoc. p. 365. || 29. Κυρηναικοῦ susp. Bernhardy. || 30. ὑποθέσεις εἰς δ. AV, εἰς δ. ὑπ. cell. || 31. τοῦ σοφιστοῦ add. ABVE: ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τῶν Ὀλβιοπολίτην ἀναφέρονταν Eudocla. || 32. Ὀλβιοπολίτου] Rhedam potius intelligit Bernhardy. || LXII. cf. Eudoc. p. 354. || 33. περὶ τοῦ ὠκεανῶν] Rhedio tribuit Strab. 2. p. 94. || 34. Τυρκικῆς vel Τυρρακικῆς Bernhardy.

335 μένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα τινά.

ΕΓ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ.

Προκόπιος Ἀλουστριος Καισαρεύς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἣν οὖν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ
40 Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀπόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων, ὥς εἶναι ἀμ-
45 φότερα βιβλία θ'. — ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα πόγους καὶ κωμωδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

ΞΑ. ΣΙΜΩΝΙΑΟΥ.

Σιμωνίδης Κεῖτος, θυγατριδοὺς κατὰ τινὰς τοῦ προτέ-
50 ρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'.

ΞΕ. ΣΚΥΛΑΚΟΣ.

Σκύλαξ Καρυανδεύς (πόλις ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς.
55 περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα, γῆς περίοδον, ἀντεγράψην πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

335. λιβυκὰ EmEudocia, λυβικὰ cett. || 36. καὶ ἄλλα τινά om. Eudocia. || LXIII. cf. Eudoc. p. 356. || 37. καὶ καισαρεύς *V. || 39. πατρικίου add. ABVE. || 44. αὐτῶν] αὐτοῦ BEEudocia, quae post πράξεων omissionis reliquis addit Περσικά, Γετικά. || εἶναι] εἶναι τὰ V. || 45. βιβλία AB, τὰ β. cett. || 46. ἀνέκδοτον AV: τὸ καλ. ἀνέκδοτα βιβλίον τοῦ πρ. E. || κωμωδίαν A, κωμωδίας cett. || βασιλέως AV, τοῦ β. cett. || LXIV. cf. Eudoc. p. 323. || 51. εὐρήματα — γ' om. Eudocia. || LXV. 53. πόλις A, πόλις δὲ cett. || 55. τῶν A, τοῦ cett. || ἐκτὸς] ἐκτός καὶ ἐκτὸς Vossius d. hist. gr. 1, 19. p. 168. || 56. τὸν om. V.

ΞΓ. ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ.

Στράβων Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ'.

ΞΖ. ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ.

Στράττις Ὀλύνθιος, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλε-360
ξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία ε', περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ
λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

ΞΗ. ΤΕΥΚΡΟΥ.

Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς,
περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε', περὶ
Τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκῇ ἱστορίᾳ ἐν βιβλίοις ε', 65
ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῃ ἄσκησιν γ' καὶ λοιπά.

ΞΘ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, ἱστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν
βιβλίοις ε. — Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος, ἱστορικός
καὶ ῥήτωρ. περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ
αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ' καὶ ἐπιστολάς. 70

Ο. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπι-
τίμαιοι ὠνόμασαν, Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. παρ-
ωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γρασοσυλ-
λέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικά
καὶ Σικελικά ἐν βιβλίοις ἡ', Ἑλληνικά καὶ Σικελικά, συλλο-75

LXVI. hic habet A, ceteri infra s. Στράτων, hic nihil nisi Στράβων Ἀμα-
σεύς φιλόσοφος καὶ γεωγράφος (καὶ γ. om. B). [359. ιζ'] ζ' A et infra cett. [
LXVII. cf. Eudoc. p. 381. [60. ἔγραψε add. Eudocia et A, sed hic ante περὶ
ποταμῶν demum. [61. βιβλία ε' post τελευτῆς ponit A. [κρηνῶν v. [62. καὶ
ἄλλα s. fin. add. Eudocia. [LXVIII. 64. μιθριδατινῶν v. [65. ἀραβικῶν v. [
66. καὶ τὰ λοιπά v. [LXIX. 70. γ' ABE, ε' cett. [LXX. quae praeterea Suidas
habet, deprompta sunt ex Polybio atque Diodoro. tractant Goellerus d. orig.
Syrac. p. 179 sqq., Muellerus hist. fr. p. XLIX. [71. ταυρομενίτης ABV. [
Ἀθηναῖοι] immo Ister apud Athenaeum 6. p. 272 B.

γὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξή, ὀλυμπιονίκας ἦτοι χρο-
νικὰ πραξίδια. — ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
πόλεων καὶ βασιλέων βιβλία γ'.

ΟΑ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λό-
380 γος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐτόχθονας (ἔστι δὲ
περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ι'), παραινέσεις
δὲ ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσ-
βύτερον, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφεῖς. —
Φερεκύδης Λέριος, ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οὐ
85 ὀλυμπιάδος. περὶ Λέρου, περὶ Ἰριγενείας, περὶ τῶν Διονύσου
ἐορτῶν καὶ ἄλλα.

ΟΒ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιδ'
(ἔστι δὲ τῶν πάνν υιοσχεῶν), Κωακὰ βιβλία β', Θασιακὰ
βιβλία β' καὶ ἄλλα.

ΟΓ. ΦΙΛΙΣΤΟΥ.

90 Φιλίσκος ἢ Φίλιστος Συρακούσιος, ἱστορικός· ἦν δὲ
συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς
Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησεν. μαθητὴς δ' ἦν Εὐή-
νου τοῦ ἐλεγειοποιῦ. ἔγραψε Σικελικά (ἔστι δὲ τὰ πρὸς
Ἑλλήνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως), καὶ γενεαλογίαν,
95 περὶ Φοινίκης καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας. —
Φίλιστος Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός.
μαθητὴς δ' ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιῦ, ὃς πρῶτος κατὰ

376. ἦτοι ABVE, ἡ cett. || 77. ταξίδια Meierus Encycl. litt. 3, 3. p. 167, sed
vid. ibid. p. 480. || ἔγραψε — γ' seorsim posuit Suidas. || ἐν αὐτῇ A, αὐτῆς cett. ||
LXXI. cf. Eudoc. p. 421. tractant Sturzias Pherecyd. frgm., Muellerus hist. fr.
p. XXXIV. || 79. πρεσβύτερος V. || 80. συναγεῖν V. || δὲ ἡ περὶ AV. || 81. post
Ἀττικῆς interpungi iubet Prellerus Demet. et Perseph. p. 9. || 85. περὶ Λέρου
AV, ἔγραψε περὶ λ. cett. || Διονυσίου AVE. || LXXII. cf. Eudoc. p. 422. ||
88. Κωακὰ Eudocia, κωιακὰ AV, κωακὰ cett. || Θασιακὰ A, θυσιακὰ cett. ||
LXXIII. cf. Eudoc. p. 422. tractant Goellerus d. orig. Syrac. p. 103 sqq., Muel-
lerus hist. fr. p. XLVIII. || 90—95. om. A. || 96. Ἀρχομενίδου Pans. 5. 23, 6.

τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψεν. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον, περὶ Ναυκράτους, περὶ 400 Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ', δημηγορίας καὶ ἄλλα τινά. περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

ΟΑ. ΦΙΛΟΧΟΡΟΥ.

Φιλόχορος Κύννου Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δ' ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὃ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δ' ἐνεδρευθεὶς ὑπὲρ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ' (περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευ-10 ταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, ἐστὶ δὲ πρὸς Δῆμωνα), περὶ μαντικῆς δ', περὶ θυσιῶν α', περὶ τῆς Τέτραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσιν, ἐπιγράμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', 15 πρὸς τὴν Δῆμωνα Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκμᾶνος, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, συναγωγὴν ἡρώιδων ἥτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Ἀηλιακὰ βιβλία β', περὶ εὐρημάτων, 20 περὶ καθαρμῶν, περὶ συμβόλων.

ΟΕ. ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καί-

98. τὴν add. A, τέχνην — ῥητορικὴν om. V. in seqq. Philistum cum Philisco misceri apparet. || 99. σικελικὰ VE, σικελιακὰ cett. || 400. Τρικάρανον] Χάρων coll. Suid. v. Χάρων Toupilus. post λόγον distinxi cum Osanno Beitr. 2. p. 12. || 1. διονύσιου V. || LXXIV. tractant Siebells Philoch. fr. p. 1 seqq. Muelierus hist. fr. p. LXXXIV. || 7. Ἐρατοσθένη Siebells, Ἐρατοσθένη v. || Ἀντιγόνου] Ἀντιόχου Vossius d. hist. gr. 1, 18. p. 155. || 13. κτίσις v. || ἐπιγράμματα. Ἀττικά A. || 14. Σωκρατίδου — Ἀπολλοδώρου] ol. 101, 3—115, 2. || 16. ἐπιτομὴν — Ἀτθίδος] sed cf. Suid. s. v. Πωλίον. || LXXV. cf. Euseb. p. 422, ubi Φλέγωνος. vid. Paradoxogr. nostros p. XXXVII seqq.

σαρος (οἱ δ' Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιά-
 δας ἐν βιβλίοις ις' (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ
 425 πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις ἡ', ἔκφρασιν
 Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ
 Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ
 ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβ-
 λίοις β' καὶ ἄλλα.

OF. ΦΥΛΑΡΧΟΥ.

30 Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης (οἱ δὲ Σικυνώνιον,
 ἄλλοι Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννη-
 σον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη' (κατ-
 ἀγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος
 καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεομέ-
 35 νους τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου),
 τὰ κατ' Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένην, ἐπιτομὴν
 μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, περὶ εὐρημάτων, παρ-
 εμβάσεων βιβλία θ'.

OZ. ΧΑΡΑΚΟΣ.

Χάραξ Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὔρον ἐν
 40 ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

ἐνθα ποτὲ πτολέμειεν Ἀχιλλῇ πτολιπόροθω

Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὐγουστον πολλῶ νεώτερος. μέμνηται γοῦν
 45 ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καί-

425. ἔκφρασις V. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 422. tractant Luchlius Phyl. fragm. p. 4 sqq., Bruecknerus Phyl. rell. p. 5 sqq., Muellerus hist. fr. p. LXXVII. || 31. ἄλλοι AVE, ἄλλοι δὲ cett. || 32. στρατιάν BVE. || κατάγει] κατάγειον V. || 34. Κλεομένους tacito Vossius d. hist. gr. 1. 17. p. 150, rursus Schweighauserus atque alii. || 36. κατὰ ἀντίοχον AB, κατὰ τὸν α. cett. || 37. περὶ τῆς] ἀπὸ τῆς Bruecknerus p. 8. || παρεμβάσεων Sevinus, παρεμφάσεων apud nos quaestl. Demosth. 4. p. 114: π. εὐρημάτων παρέμβασιν βιβλίῳ θ' Bruecknerus p. 9. || 38. καὶ ἄλλα τινὰ s. fn. add. Eudocla. || LXXVII. 42. πτολέμειεν AC, πτολέμιζεν cett. || 43. ἡρακλῆς B, ἡρακλῆς υἱὸς E, sed υἱὸς erasum postea. || 44. τῶν μετὰ ABEm, τὸν μετ' C, τῶν κατ' cett. || οὗν A. || 45. β' τῶν βιβλίων] δευτέρῳ βιβλίῳ C.

σαρος καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευ-
σάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν* ἱστοριῶν βιβλία μ'.

ΟΗ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΥ.

Χάρων Καρχηδόσιος, ἱστορικός. ἔγραψε τυράννους,
ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασιν, βίους ἐνδόξων ἀν-
δρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'. 450

ΟΘ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥ.

Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ
τὸν πρῶτον Δαρεῖον ξθ' Ὀλυμπιάδι, μᾶλλον δ' ἦν ἐπὶ τῶν
Περσικῶν κατὰ τὴν οἰ' Ὀλυμπιάδα, ἱστορικός. ἔγραψεν
Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ',
περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκά, ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις 55
δ', πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ
χρονικά), κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις
γ' (λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους), περὶ-
πλου τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Π. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξαν- 60
δρείᾳ καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντα,
βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἐκάστῳ ἔθνει καὶ
περὶ Ναυκράτεως καὶ ἄλλα τινα, περὶ Αἰγύπτου.

447. τε καὶ post Ἑλληνικῶν add. ABC. fortasse excidit Ἰταλικῶν, cf. Eust.
ad II. 9. p. 734. || LXXVIII—LXXX. cf. Eudoc. p. 435 sq. tractant Creuzerus
hist. fr. p. 89 sqq., Muellerus hist. fr. p. XVI sqq. || 48. ἔγρ. περὶ τυράννων τῶν ἐν
τῇ Ε. καὶ Ἀ. γεγονότων Eudocia. || LXXIX. 52. ξθ' Creuzerus, οθ' v. ||
54. Ἑλληνικά — δ' om. C. || 55. ὄρους Schweighaeuserus ad Athen. 2. p. 645,
ὄρους v. || Λαμψακηνῶν] Λακεδαιμονίων Muellerus. || 56. τοὺς τῶν om. C. ||
57. κτίσεις πόλεις C. || 59. τῶν Eudocia, τὸν v. || LXXX. Χείρωνος Eudoc. ||
60. ἔγραψεν ἱστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγ. ἱερῶν καὶ τῆς δια-
δοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντων, περὶ βασιλέων τῶν ἐκ π.
γεγονότων Eudocia. || 61. καὶ τοὺς ἐν C, καὶ ἐν cett. || 62. καὶ π. Ναυκράτεως om.
Eudocia, quae s. fin. Αἰγύπτου καὶ Ναυκράτεως.

BIBΛION EKTON.

BIOI PHTOPΩN, ΣΟΦΙΣΤΩN, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩN.

A. ANTIΦΩΝΤΟΣ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

832 Fr. Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δῆμων Ῥαμ-
νούσιος. μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ σοφιστής, ᾧ καὶ
c' Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν
λόγων κτησάμενος, ὥς τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως
5 ὥρμησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σω-
κράτει τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
ράν, οὐ φιλονεικῶς, ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ιστόρηκεν
ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. καὶ τινὰς λόγους τοῖς δεομένοις
τῶν πολιτῶν συνέγραψεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶ-
10 νας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν
γὰρ πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος,
ἢ ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τοῦ συγ-

I. II. cf. Photii bibl. cod. 259. || 1. Σωφίλου] Σόφιλος est Photio. ||
πατρός] υἱός P. || τῶν δὲ δῆμων AHPa, τὸν δὲ δῆμον v. || 3. ἀλκιβιάδης addito v
supra η A, ἀλκιβιάδης P. || 4. ὥς] ἧ ὥς Reiskius. || οἰκείας P. || 5. ὥρμησε]
παρέπεμψε B. || 7. Xenoph. Mem. 1, 6. || 8. ἀπομνημο extremo folio B, incipit
rursus v. πρότερον in Andoclide circa initium. || 10. πρῶτος Meziriacus, πρῶτον
libri. || τούτῳ Pa. || 11. γὰρ Photius, γοῖν v. || γενομένων P. || 12. κατ' μετ'
Hx. || τοῦ] τὸ Meziriacus.

γράφειν εἶναι, οὐ Θειστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο 15 τοῦ συγγράφειν, ὥς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὖροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρὸςβύτη 20 ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχῖνον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀγχίνους· κ διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. Κεκίλιος δ' ἐν τῷ παρὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. 25 ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ δαινὸς περὶ τὴν εὕρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγου νεώτερος 30 αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας F ὑπὸ τῶν ὕ' γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας μεγάλας αὐτοῖς προσ- γόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν 35 ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῶν, καὶ εἰς Λακεδαι- 833 μονα ἡνίκα ἐτετείχιστο Ἡτιωνεία. μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῶν ὕ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐνὶ τῶν ὕ' ἑάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη

13. περικλῆος additio ους supra ος A. || 21. Ἀρχῖνον Taylor lectt. Lys. p. 271 R., Ἀρχίνου v. || 23. κικίλιος hic et infra AHPa Photius et ceteri, ut videtur, librl, Κακίλιος v. cf. Plut. vit. ed. Sintenis t. 2. p. 268. || 24. καθηγητὴν Wyttenbachius et iterum Grauertus Mus. Rhen. 1. p. 182, μαθητὴν v et Photius, διδάσκαλον TVx. || 25. ἐξ ὧν] Thuc. 8, 68. || 29. κατὰ] μετὰ Reiskius. || 30. ὀλίγων P, ὀλίγον volebat: ὀλίγω πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονώς (scr. γεγονότος cum Dryandro comm. d. Ant. vit. et scr. p. 2) Photius. || 33. ὅτε — ναυσίν] hic allus est. cf. Xen. Hell. 2. 3, 40. || 36. ὑπ'] ὑπὲρ Reiskius. || καὶ addidi quae est. Demosth. 4. p. 100. || 37. Ἡτιωνεία Xylander, ἡ ἑτιωνία H, ἡ ἑτιωνία cett.

40 καὶ σὺν τοῖς ἐγγόνοις ἄτιμος ἀνεγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνήρῃσθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός
 45 γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὺς
 B καὶ ἀναιρεθεῖς ὑπὸ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβευτὴν γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι, ἥνικα ἤκμαζεν ἡ τοῦ προ-
 50 τέρου Διονυσίου τυραννίς, γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
 σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφερομέ-
 νων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστο-
 γείτων πεποιήνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ
 ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθασιν εἶναι τὸ ῥήθην προστάξει
 55 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε C χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατε-
 ψευσμένους φησὶ Κεκίλιος εἶναι τοὺς κέ'. κεκωμῶδῃται δ'
 εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται δὲ

40. ἐνεγράφη v. || λ'] υ' ex Photio Frankius Annal. philol. t. 23. p. 322, sed vid. Dryandri comm. p. 28 sqq. || 41. Λυσίας] cf. Hoelscheri lib. d. vit. et scr. Lys. p. 136. || 43. ὑπὸ ὑπὲρ APX. || 44. καὶ deleri voluit Frankius. || Θεόπομπος] cf. Theop. frgm. ed. Wickers 130, Muelleri hist. gr. fr. p. 300. || οὗτός — μνημονεύει Taylor lectt. Lys. p. 273, οὗτός γε ἦν νεώτερος, Σιμωνίδου πατρός cett. Meziriacus, οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου (vel Λυσιδών-δου) πατρός cett. Reiskius, οὗτός γε οὐχ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ Λυσιδωνίδου πατρός cett. Wytttenbachius, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός, καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει legebatur olim: οὗτός τε (om. τε A?) ἂν ἡμέτερος AEHP, λυσιδωνίδου AP, λυσωνίδου H (Μειδωνίδου Kellius Anal. epigr. p. 180, sed cf. Dryander l. l. p. 33), πυτίνῃ AEHX (cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 130): ὡς οὐ πονηροῦ Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 4. p. 4. || 46. γὰρ add. H, ut iam fecit Meziriacus. || 47. καὶ add. EH, hoc et ὑπὸ τῶν τετρακοσίων deleri voluit Frankius. || 48. πρεσβύτην Xylander. cf. vit. 2, hic quoque allus est: mortuus est orator ol. 92, 2, regno potitus Dionysius ol. 93, 3. || 50. πότον] πόντον P. || 51. καὶ al. m. supra τῶν scriptum habet H, καὶ ὁ τῶν P. || 53. διονύσιον A. || 54. προστάξει addito αι supra ει H. || 58. ἐν Πεισάνδρῳ ex Photio Casaubonus ad Athen. p. 664, σπεισάνδρῳ P, σὺν πεισάνδρῳ cett., quod tuelur Rankius vit. Aristoph. p. CCXI sq. cf. Meinekii com. gr. frgm. 2, 2. p. 651. Dryander l. l. p. 23 sq. || δέ] δὲ καὶ ex Photio Frankius p. 323.

τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. ἔτι δ' ὦν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, 60 ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπούμενους διὰ λόγων θερα-
πεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς
κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν 65 εἶναι ἐπὶ ῥητορικῇ ἀπετράπη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου D τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέ-
ρουν· ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς Ἑρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγ-
γελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην 70 τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκρά-
τους τοῦ στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ λ' κατε-
λύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὁ Κεκίλιος
παρατέθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, κα' τῆς πρυτανείας, Δη-75
μόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἑγραμμάτευσ, Φιλόστρατος Παλληνεὺς E
ἐπιστάται, Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαίνουσιν
οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῷ
τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πλεῖν
ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον 80
καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς

59. ἰδίᾳ H: ἰδίᾳ τε καὶ Photius. | 62. παρὰ] κατὰ Photius. | 64. καὶ] καὶ δὴ καὶ Photius. | τοῖς κάμνουσι H. | 66. ἐπὶ] ἐπὶ P. | τὸ] τοῦ H. | 68. Ἡρώδου Palmerius Exerc. p. 226, Ἡροδότου libri. | 69. ὁ addidi, item Duebnerus. | ταῶν (coll. Athen. 9, p. 397 C et Harp. s. v. εὐφοθάμως et Πυριλάμπης) Ruhnkenius d. Antiph. p. 40, ἰδίων Meziriacus, ἐλαίων Reiskius, ἰδεῶν τῶν ταῶν Rankius vit. Arist. p. CDV: ἰδεῶν libri. | εἰσαγγελίας Xylander, ἀγγελίας libri. | 70. δημοσθένη P, δεμοσθένη A. | 72. στρατηγοῦ] ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ celt., ἱατροῦ Photius, υἱοῦ τοῦ στρατηγοῦ Meiserus Ephem. lit. Hal. 1888. p. 363. | αὐτοῦ T. | 73. ψήφισμα in libris his legitur, hic et post κατελύθησαν; prius, v deletum cum Xylandro, servavi cum Duebnero. | 74. ἔδοξεν Reiskius, ἔδοξαν libri. | 75. πρυτανείας] tribus nomen deesse monuit Schoemannus d. comit. Athen. p. 132. | 76. Παλληνεὺς Taylor, πελληνεὺς libri. | 77. ἐπιστάται ABX, ἀπιστάται P, ἐπιστράται celt. | οὓς] οὖν H. | ἀποφαίνωσιν P. | 78. πρεσβυσταμένους vel πρεσβυσομένους Reiskius. | 79. ἐκ delevit Reiskius. | 81. ὀνομακλέα ABP. | ἀρχιφῶντα Ha, ἀρχιφῶντα P.

τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕστινας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι ἰ', ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις, προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὐρίον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας κατηγορεῖν τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται, ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, 90 περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προ-
 834 δόντων.“ τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη.
 „Προδοσίας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρύληθεν παρὼν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνοῦσιος παρὼν. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἰά' παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι 95 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τῶ οἰκίᾳ κατασκάψαι αὐτῶν καὶ ὄρους θεῖναι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράφοντας „Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν“, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν, καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρα-
 B100 τοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐὰν ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ καὶ

83. τῆς om. Taylor. || δοκῇ ex H Frankius p. 343, δοκοῖ v. || 84. προσελο-
 μένοις Reiskius, προσελομένους libri. || 85. ἡ om. P. || 88. ἡρημένους T, ἡρη-
 μένους cett.: κατηγορεῖν τῶν ἡρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγοροῦς Reis-
 kius. || ἄλλος libri, ἄλλους Tv. || 90. προδότων P. || 91. τούτῳ TVZ, τούτο
 cett. || 92. ὦφλον TVZ, om. E in lac., ὦ φίλον cett. || 93. σοφίλου P. || τούτοις P. ||
 95. τῶ οἰκίᾳ cum Frankio Duebnerus, τῷ οἰκίᾳ AHP, τῇ οἰκίᾳ a, τὰς οἰκίας v. ||
 96. ὄρους] ἀράς Salmasius. || τοῖν] τὸν P. || ἀρχιπτολέμου P. || 97. προδότοις
 P, προδότων Duebnerus. || τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν v ex
 corr. Meleri d. bon. damn. p. 208, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν
 libri, nisi quod ἐς τὸν in lac. om. E: τῷ δὲ δημάρχῳ ἀφείναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ
 νοινὸν Reiskius, ἀποφῆναι μὴ οἰκίᾳ ἐτι τὸν τόπον Wytenbachius. correxi
 solum τὴν οὐσίαν (cf. quaeest. Demosth. 4. p. 100), τῷ οἰκίᾳ Duebnerus, qui et
 αὐτοῖς pro vulg. αὐτῶν. || 98. καθάψαι P. || 99. Ἀθήνησι — Ἀντιφῶντα om.
 AP, Ἀθήνησι — Ἀρχεπτόλεμον καὶ om. H. || 103. γράψαι] γράφεται H. ||
 καὶ addidi.

ἥπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυγίου καὶ τοῦτο
θέσθαι.“

105

β. Γένος Ἀντιφῶντος.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαντίδος,
Ραμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ γενόμενος
συνήκμασε Γοργίᾳ τῷ σοφιστῇ. καὶ διδασκάλῳ τὰ πρῶτα
χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι γράμματα τῆς ἡλικίας προ-
βαινούσης τὰ περὶ τοὺς λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ δὲ δεινός- 5
τητι τὴν ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν
ἀκροασάμενος ὅτι μὴδ' ἦν πῶ τις μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστὴς προεστηκὼς διατριβῆς,
τοῖς πρὸ αὐτοῦ δ' ἐντυχὼν βιβλίοις καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν
μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε Νέστωρ 10
ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι
δ' ἀποστάς νέος ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα
εἰς ὑποδοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι
τοὺς λυπουμενούς παραμυθεῖται, εἴτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίει. ἀποστάς 15
δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο καὶ συστησάμενος ἐν
Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο.
πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δη-
μοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. 20
εἰσαγγεληθεὶς δ' ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
τιμίοις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δὲ τινες ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν
τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς

104. ἥπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius, ἥπερ αὖ καὶ τὰ v: ἐν ἥπερ Wyttenbachius. || περὶ] παρὰ Salmasius. || τοῦτο Reiskius, τούτου libri. || 5. προθέσθαι Reiskius.

2. 1. σοφίλου v. || 3. συνήκμαζε a. || 4. δὲ post ἡλικίας add. a. || 5. δὲ add. Sauppius. || 6. προλαβὼν BLZ. || 7. τις] τις τό τε N. || 10. τοσοῦτο LZ. || 11. ἐπεκαλεῖτο ex N Maetznernus, ἐκαλεῖτο v. || 13. εἰς om. a. || ἀποδοχὴν AB. || ἀκροατῶν] παρὰ τῶν ἀκροατῶν LZa. || 17. ἐλεγκτικῶν BL. || 21. προδοτῶν] προγόνων Z. || 22. δέ τινες Bekkerus, δέ τινες ὅτι a, δὲ v. || αὐτὸν τελευτῆσαι om. BLZa. || 23. γὰρ om. BLZa. || καὶ] ὅτι a.

40 καὶ σὺν τοῖς ἐκγόνοις ἄτιμος ἀνεγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν Ἰ
ἀνηρῆσθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς
'Αντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῇ θυγάτριον,
οὐ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν
ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός
45 γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν
Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὺς
B καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; ἔστι δὲ καὶ
ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβευτὴν γὰρ ὄντα
αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι, ἥνικα ἤκμαζεν ἡ τοῦ προ-
50 τέρου Διονυσίου τυραννίς, γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφορομέ-
νων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστο-
γείτων πεποιήνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ
ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθesis εἶναι τὸ ῥήθην προστάξει
55 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε
C χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατε-
ψευσμένους φησὶ Κεκίλιος εἶναι τοὺς κέ'. πενωμώδεται δ'
εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται δὲ

40. ἐνεγράφη v. || λ' υ' ex Photio Franklus Annal. philol. t. 23. p. 322, sed vid. Dryanderi comm. p. 28 sqq. || 41. Λυσίας] cf. Hoelscheri lib. d. vit. et scr. Lys. p. 136. || 43. ὑπὸ] ὑπὲρ APX. || 44. καὶ deleri voluit Franklus. || Θεόπομπος] cf. Theop. frgm. ed. Wickers 130, Muelleri hist. gr. fr. p. 300. || οὗτός — μνημονεύει Taylor lectt. Lys. p. 273, οὗτός γε ἦν νεώτερος, Σιμωνίδου πατρός cett. Meziriacus, οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου (vel Λυσιδωνίδου) πατρός cett. Reiskius, οὗτός γε οὐχ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ Λυσιδωνίδου πατρός cett. Wyttenbachius, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός, καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει legebatur olim: οὗτός τε (om. τε A?) ἂν ἡμέτερος AEHP, λυσιδωνίδου AP, λυσωνίδου H (Μειδωνίδου Keilius Anal. epigr. p. 180, sed cf. Dryander l. l. p. 33), πυτίνῃ AEHX (cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 130): ὡς οὐ πονηροῦ Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 4. p. 4. || 46. γὰρ add. H, ut iam fecit Meziriacus. || 47. καὶ add. EH, hoc et ὑπὸ τῶν τετρακοσίων deleri voluit Franklus. || 48. πρεσβύτην Xylander. cf. vit. 2. hic quoque alius est: mortuus est orator ol. 92, 2, regno potitus Dionysius ol. 93, 3. || 50. πότον] πόντον P. || 51. καὶ al. m. supra τῶν scriptum habet H, καὶ ὁ τῶν P. || 53. διονύσιόν A. || 54. προστάζει addito ai supra ei H. || 58. ἐν Πεισάνδρῳ ex Photio Casaubonus ad Athen. p. 664, σπεισάνδρῳ P, σὺν πεισάνδρῳ cett., quod tuetur Rankius vit. Aristoph. p. CCXI sq. cf. Meinekii com. gr. frgm. 2, 2. p. 651. Dryander l. l. p. 23 sq. || δέ] καὶ ex Photio Franklus p. 323.

τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. ἔτι δ' ὦν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, 60 ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημὰ τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπούμενους διὰ λόγων θερα-
πεύειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς
κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν 65 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέ-
ρουν· ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς Ἑρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγ-
γελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην 70 τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἱπποκρά-
τους τοῦ στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ ἄ' κατα-
λύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ Κεκίλιος
παραιτέθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, κα' τῆς πρυτανείας, 75
μόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἑγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς Ε
ἐπιστάται, Ἀνδρῶν εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαίνουσιν
οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ κακῷ
τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πλεῖν
ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον 80
καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς

59. ἰδίᾳ H: ἰδίᾳ τε καὶ Photius. | 62. παρὰ] κατὰ Photius. | 64. καὶ] καὶ δὴ καὶ Photius. | τοῖς κάμνουσι H. | 66. ἐπὶ] ἐπεὶ P. | τὸ] τοῦ H. | 78. Ἡρώδου Palmerius Exerc. p. 226, Ἡροδότου libri. | 69. ὁ addidi, item Duebnerus. | ταῶν (coll. Athen. 9, p. 397 C et Harp. s. v. εὐνοφθάλμως et Πυριλάμπης) Ruhnkenius d. Antiph. p. 40, ἰδίων Meziriacus, ἐλαιῶν Reiskius, ἰδεῶν τῶν ταῶν Rankius vit. Arist. p. CDV: ἰδεῶν libri. | εἰσαγγελίας Xylander, ἀγγελίας libri. | 70. δημοσθένη P, δημοσθένη A. | 72. στρατηγοῦ] ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ celt., ἱατροῦ Photius, νιού τοῦ στρατηγοῦ Meierus Ephem. lit. Hal. 1838. p. 363. | αὐτοῦ T. | 73. ψήφισμα in libris bis legitur, hic et post καταλύθησαν; prius, v. deletum cum Xylandro, servavi cum Duebnero. | 74. ἔδοξεν Reiskius, ἔδοξαν libri. | 75. πρυτανείας] tribus nomen deesse monuit Schoemannius d. comit. Athen. p. 132. | 76. Παλληνεὺς Taylor, πᾶλληνεὺς libri. | 77. ἐπιστάται ABX, ἀπιστάται P, ἐπιστράται celt. | οὓς οὖν H. | ἀποφαίνουσιν P. | 78. πρεσβυσισμένους vel πρεσβευσομένους Reiskius. | 79. ἐκ delevit Reiskius. | 81. ὀνομακλέα AHP. | ἀρχιφῶντα Ha, ἀρχιφῶντα P.

τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὐστυνας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι ἑ, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις, προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὖριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὰν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας κατηγορεῖν τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται, ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, 90 περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προ- 834 δόντων.“ τοῦτω ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. „Προδοσίας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἱπποδάμου Ἀγρύλλθεν παρών, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρών. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἰά' παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι 95 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτῶν καὶ ὄρους θάψαι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας „Αρχεπτολέμον καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδότην“, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν, καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρα- B100 τοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐὰν ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ καὶ

83. τῆς om. Taylor. || δοκῇ ex H Frankius p. 343, δοκοῖ v. || 84. προσελο-
μένοις Reiskius, προσελομένους libri. || 85. ἡ om. P. || 88. ἡρημένους T, εἰρη-
μένους cett.: κατηγορεῖν τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγορούς Reis-
kius. || ἄλλος libri, ἄλλους Tv. || 90. προδότην P. || 91. τοῦτω TVZ, τοῦτο
cett. || 92. ὦφλον TVZ, om. E in lac., ὦ φίλον cett. || 93. σοφίλου P. || τούτοις P. ||
95. τὰ οἰκία cum Frankio Duebnerus, τῷ οἰκίᾳ AHP, τῇ οἰκίᾳ a, τὰς οἰκίας v. ||
96. ὄρους] ἀράς Salmasius. || τοῖν] τὸν P. || ἀρχεπτολέμου P. || 97. προδότην
P, προδόντων Duebnerus. || τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν v ex
corr. Meierl d. bon. damn. p. 203, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν
libri, nisi quod ἐς τὸν in lac. om. E: τῷ δὲ δημάρχῳ ἀφείναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ
κοινόν Reiskius, ἀποφῆναι μὴ οἰκίαν ἐτι τὸν τόπον Wytttenbachius. correxi
solum τὴν οὐσίαν (cf. quaeest. Demosth. 4. p. 106), τὴν οἰκίαν Duebnerus, qui et
αὐτοῖν pro vulg. αὐτῶν. || 98. καθάψαι P. || 99. Ἀθήνησι — Ἀντιφῶντα om.
AP, Ἀθήνησι — Ἀρχεπτόλεμον καὶ om. H. || 103. γράψαι] γράφεται H. ||
καὶ addidi.

ἥπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυγίου καὶ τοῦτο
θέσθαι.“

105

β. Γένος Ἀντιφώντος.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαντίδος,
Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ γενόμενος
συνήκμασε Γοργίᾳ τῷ σοφιστῇ. καὶ διδασκάλῳ τὰ πρῶτα
χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι γράμματα τῆς ἡλικίας προ-
βαινούσης τὰ περὶ τοὺς λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ δὲ δεινό- 5
τητι τὴν ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν
ἀκροασάμενος ὅτι μὴδ' ἦν πῶ τις μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστὴς προεστηκὼς διατριβῆς,
τοῖς πρὸ αὐτοῦ δ' ἐντυχὼν βιβλίοις καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν
μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε Νέστωρ 10
ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι
δ' ἀποστάς νέος ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα
εἰς ὑποδοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι
τοὺς λυπουμενούς παραμυθεῖται, εἴτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγῳδίας ἐποίει. ἀποστάς 15
δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο καὶ συστησάμενος ἐν
Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο.
πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δη-
μοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὕ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. 20
εἰσαγγελθεὶς δ' ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
τιμίῳις ἄταρος ἐρρίφη. φασὶ δὲ τινες ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν
τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς

104. ἥπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius, ἥπερ ἂν καὶ τὰ v: ἐν ἥπερ Wyttensbachius. || περὶ παρὰ Salmassius. || τοῦτο Reiskius, τούτου libri. || 5. προθέσθαι Reiskius.

2. 1. σοφίλου v. || 3. συνήκμαζε a. || 4. δὲ post ἡλικίας add. a. || 5. δὲ add. Sauppius. || 6. προλαβὼν BLZ. || 7. τις] τις τό τε N. || 10. τοσοῦτο LZ. || 11. ἐπεκαλεῖτο ex N Maetznernus, ἐκαλεῖτο v. || 13. εἰς om. a. || ἀποδοχὴν AB. || ἀκροατῶν παρὰ τῶν ἀκροατῶν LZa. || 17. ἐλεγκτικῶν BL. || 21. προδοτῶν προγόνων Z. || 22. δέ τινες Bekkerus, δέ τινες ὅτι a, δὲ v. || αὐτὸν τελευτῆσαι om. BLZa. || 23. γὰρ om. BLZa. || καὶ] ὅτε a.

αὐτὸν ἀφικόμενος ἔσκωπτεν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγ-
 25 ωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑπώπτευσθῃ, φασί,
 καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γάρ φασιν
 αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει,
 εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀντιφῶν Σωφίλου Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ῥαμνοῦσιος.
 διδάσκαλος δ' αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκειται· ἀλλ' ὅμως ἤρξε
 τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ καὶ
 Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ.

δ. Ἐκ τῆς Εὐδοκίας ἰωνιᾶς.

Ἀντιφῶν Σωφίλου, διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν, Ἀθη-
 ναῖος. οὗτος ῥητορικὴν οὐκ οὔσαν εὐρεῖν λέγεται ἢ εὐρη-
 μένην ἀνῆλθαι. ἤρξε δὲ τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ
 Γοργίαν τὸν Λεοντίνον. καθάπτεται δ' ἡ κωμωδία τοῦ
 5 Ἀντιφῶντος ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ
 δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς
 μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. λέγεται δὲ Θουκυδίδου γενέσ-
 θαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς
 ἂν εἰπὼν πείσαι. ἀπέθανε περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου
 10 τοῦ τυράννου· τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέθανεν, Ἀντιφῶντι
 μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφουσιν. διαφύλιζε γὰρ τὰς
 τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος ἐφρόνει μείζον ἢ
 ἐπὶ τῷ τυραννεῖν. σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγε-
 νείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἡπειρος ἢ
 15 νῆσος τὸν ἄριστον χαλκὸν φύει, περιτυχὼν ὁ Ἀντιφῶν τῷ
 λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „τὸν Ἀθήνησιν, οὗ γεγόνασιν αἱ

25. φασίν om. a. | 27. φασιν] φησιν B. | 28. ἀρέσκοι a. | 29. ἐγένοντο
 NAB, ἐγένετο cett.

3. 1. σοφίλου ABEm. | τὸν δῆμον A. | 3. δὲ καὶ ABE, δὲ δὲ m, δὲ cett.

4. 1. Σοφίλου v.

Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν ὡς ὑφάρπων τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ’ αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.

B. ANΔΟΚΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχων] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Ἀνδοκίδου τοῦ 3^{ου} Fr. θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίους ἢ Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος· διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος 5 C σὺν ναυσίν κ' Κερκυραίοις βοηθήσων διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια (*διὰ τὸ πρότερον, ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κω-

II. 1. cf. Photii bibl. cod. 261. | 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnkenius hist. cr. or. p. 49. cf. And. or. 3. §. 6. Aesch. or. 2. §. 174. | 2. τῶν δῆμων AHP, τὸν δῆμον v. | 3. Κυδαθηναίους ἢ Θορεύς Taylor lectt. Lys. p. 252 et v, κυδαθηναίους ἢ θοορεύς libri. formam Κυδαθηναίους tuetur C. J. Gr. no. 353. ἢ Θοῖριος Bergkiius rell. com. Att. p. 56, sed vid. Vateri rer. Andoc. 1. p. 7. | 4. Ἑλλάνικος] vid. Plut. Alcib. 21. Suid. s. v. Ἀνδοκίδης. cf. Sturz Hellan. frg. p. 123, Prelleri comm. d. Hell. p. 27, Muelleri hist. gr. fr. p. 55. | εἰς om. P. | 5. προεχειρίσθη — Κορινθίους] vid. Thuc. 1, 51 et Schol., sed hic avus est oratoris. | 7. αἰτιασθεὶς P. | 8. τὰ] τὸ P. | 9. διὰ τὸ — Κράτιππός φησι primum in mg. adscripta, deinde in textum illata esse docent et quae v. 18. post φησι v leguntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, quae enata sunt e proxime antecedentibus Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια v. 8, et Photii verba haec: αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ὕβρει ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικούντας. Itaque parenthesis fecit. infinitivum γενέσθαι pendere puto a verbis φασὶ γὰρ, quae ab initio videntur excidisse, ut sic haec cohaereant: φασὶν αὐτὸν διὰ τὸ πρότερον θραύσαι καὶ διαβληθῆναι καὶ (etiam) — ὑποπτον γενέσθαι. in sequentibus v. 15. ἄνδρας, οἱ, διαμελλόντων βοηθεῖν corr. Duebnerus. sed nec credibile est, Leontinos atque Egestaeos conspirlasse cum Corinthiis, nec cunctabantur Athenienses, nec accelerandi auxilli causa rem perpetrata esse, sed ὡς ἐπισχεσίως ἐσομένης πρὸς τῶν οἰωνῶν ἢ μεταγνώσεως τοῦ πολέμου tradit Plutarchus Alcib. 18, eodem, ut videtur, Cratippo auctore. Itaque plura exciderint necesse est, post

10 μάσαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ καὶ εἰσα-
 γελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἤβουλήθη ὃν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι
 δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευ-
 τέρως γραφῆς ὑποπτον γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον
 τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων
 D 15 εἰσπεμφάντων * * * Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεσταίους ἄνδρας
 ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων νύκτωρ τοὺς
 περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμοῦ περιέκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι),
 κριθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦν-
 τας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξῆυρε τοὺς περὶ τὰ
 20 ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσεν.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι,
 τὸν δὲ πατέρα ἐρρύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος
 πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 E ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετερι-
 25 ζομένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας, καὶ διὰ μὲν ταῦτα
 ἀφείθη τῆς αἰτίας. οὐκ εὐδοκίμων δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς
 πολιτευομένοις ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων
 βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ
 μίαν τῶν πολιτῶν, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὔσαν
 30 αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον
 εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλησεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ
 F λήθητις ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη. διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν
 πόλιν καθ' ὃν χρόνον οἱ υἱοὶ διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεις
 35 δ' ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ ὀλιγ-

εἰσπεμφάντων opinor propter homoeoteleuton, quae ad sensum ex Plut. l. 1. (cf. Phot. lex. s. v. Ἑρμοκοπίδαι. Schol. Arist. Lysistr. 1094) sic fere suppleri possunt: Κορινθίων εἰσπεμφάντων τοὺς θράσσοντας διὰ τοὺς Συρακουσίους ἀποίκους ὄντας. οὗτοι οὖν, τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Συρακουσίων κακῶς διατεθέντων, περὶ βοηθείας δὲ πεμφάντων Λεοντίνων τε καὶ Αἰγεσטיῶν ἄνδρας ἰδίᾳ. cf. Thuc. 6, 6. 8. 50. || πρότερον] hic rursus inolepit B. || 11. ἐβουλήθη P. || ἐξήτουν Duebnerus, ἐζήτουν v. || 15. αἰγεστίους H, αἰγεσταίους B. || 18. κριθείς A, κριθείς δὲ P, κριθείς τε v. || 19. εἰσενεγκάμενος ex Photio Reiskius, ἐνεγκάμενος libri. || 20. ἀμαρτόντας E, ἀμαρτάνοντας cett. || αὐτοῦ P. || 22. ἐρρύσατο ABHP. || 24. σφετερισμένους BTZ, in quo ἐσφετερισμένους aut σφετερισμένους latere vidit Reiskius. || 26. οὐκ add. Duebnerus. || 27. πολιτεύμασιν Photius. || 35. δὲ καὶ ὑπὸ Photius.

αρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως ἕως τῶν λ' τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἡλιδι κατελ- 335
θόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν.
πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα καὶ δόξας
ἀδικεῖν ἔφυγε. δημοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς 40
συγγέγραφεν· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστη-
ρίων εἰσίν, οἱ δὲ καθόδου δεομένου. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ
ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίλακα καὶ
περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως 45
Ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι
πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πού ι'. τοῦτου δ' ἐπώνυμός
ἐστι καὶ Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν B
φυλῆς Αἰγιδίος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον
παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ 50
χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένη διθυράμβῳ καὶ νικήσας
ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρυς τοῦ παρῖνου Σει-
ληνοῦ. ἐστὶ δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
ἀφελής τε καὶ ἀσχημάτιστος.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων ι' εἰς,

36. ἕως addidi quae est. Dem. 4. p. 101, iterum Bergkii rel. com. Alt. p. 82, qui et καταλαβόντων dedit. τῶν — παραλαβόντων cum Photio omitti aut οὕτω παραλαβόντων scribi voluit Sluiterus lectt. Andoc. p. 77. || 42. καθόδου, uti correxit Xylander, B, καθόλου cett. || 44. τοῦτον τὸν] malim τὸν αὐτόν. || 45. ἄρχει] ἀρχή ex Photio Meziriacus et v, χρόνος vel simile voluit Wyttenbachius: totum locum satis audacter Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 3. p. 7. constituit sic: ἀρχηγὸς δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάδα μὲν ἐβδομηκοστὴν ὀγδόην, ἄρχοντας δὲ Ἀθήνησι Θεογενίδου, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα ἐγεννήθη, ἄρχοντας δὲ Ἀθήνησι Λυσίου, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτοῦ Λυσίου ἔτεσι πού ἑκατάδεκα. sed vid. Vateri rer. Andoc. 1. p. 32 sq. || 47. ι'] ἐννέα Meziriacus, ὅκτω Taylor lectt. Lys. p. 101, ἑκατὸν libri. || 48. ὦν] ὡς B. || 49. φυλῆς] φυλακῆς P. || 50. κυκλίῳ χορῷ Perizonius ad Ael. var. hist. 10, 6. || 51. αὐτοῦ v. || ἀγωνιζομένη AEH, ἀγωνιζομένη cett., ἀγωνιζομένους Sluiterus l. 1. p. 79. || 52. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἱερίου Reiskius. || Σειληνοῦ Salmasius Exerc. Plin. p. 129, σελίνου libri. || 53. καὶ] τε καὶ Photius.

3. cf. Eudoc. p. 58.

υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ
Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Γ. ΑΤΣΙΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς περὶ τῶν
ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονεὺς, γεν-
νήθη δ' Ἀθήνῃσι μεταικοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδεύθη
τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων. ἔτη δὲ ἐξ γεγονώς εἰς Θου-
ρίους ὄχeto πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ κοινωνήσων τῆς ἀποι-
5 κίας, ἦν ἔστελλον Ἀθηναῖοι τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς ἐξ πρό-
τερον ἔτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διατέλεσεν
αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς
τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. ματ' ἐκεῖνο δὲ τὸ
πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τ' ἀτ-
10 τικισμὸν ἐγκληθεὶς, καὶ παραγενόμενος αὐθις εἰς Ἀθήνας
κατ' ἀρχοντα Καλλίαν μζ' ἔτος ἔχων, ὥς ἂν τις εἰκάσειεν,
ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διατέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος
Ἀθήνησιν. πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε
καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις
15 πανηγυρικούς, ἑρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν
γενομένων ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων
ἠφάνισε τὰς δόξας, τῶν δ' ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισι
κατέλειπεν ὑπερβολήν, ἅτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων
καὶ μὰ Δί' οὐ τί γε ταῖς φανυλοτάταις εὐδοκιμῶν.

III. 1. Inscr. λυσίου βίος παρὰ πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν ὅτι
ἐγράφη (hoc v. om. C) παρὰ διονυσίου τοῦ ἀλικαρνασσεύς CD ac teste Taylore
alii, velut Laurent. LXX, 19 et Vatic. CXXXIV, 4. | 2. συνεπαιτεθῆθη Hudsoni
Reg. 2. | 3. ἀθηνέων C. | ἔτι A. | 4. πλέων A. | τισὶ A. | 7. πολλῇ καὶ μέχρι
AB. | 10. ἐγκληθεὶς AB, ἐγκληθεῖσι Hudsoni Reg. 2, ἐκλυθεῖσι cett. | 13. ἐν
ἀθήνῃσι Hudsoni Reg. 1. 2. | γράφων A. | 16. γενομένων ACD Hudsoni Reg.
1. 2, γεγενημένων v. | 18. ἅτ' ἐν] οὔτε ἐν A, οὔτ' ἐν B. | 19. οὐ τί γε BCD, οὐ τοί
γε v. | εὐδοκιμῶν om. ABCD.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ἐητόρων.

Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, 835Fr
 Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δ' εἰς Ἀθήνας ἐπι-
 θυμία τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πεί-
 σαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέροντα,
 ὥς δέ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν ἡνίκα ὑπὸ Γέλωνος
 ἐτυραννοῦντο. γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχον-
 τος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ β' ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος
 τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων·
 ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους
 μετονομασθεῖσαν ἐστελλεν ἡ πόλις, ὥχετο σὺν τῷ προεβυ- 10
 τάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο,
 Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, D
 ὥς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγωνῶς ἰε', ἐπὶ Πραξιτέλους
 ἄρχοντος, κακεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισία καὶ Νικία
 τοῖς Συρακουσίοις, κτησάμενός τ' οἰκίαν καὶ κλήρου λαχὼν 15
 ἐπολιτεύσατο ἕως Κλεοκρίτου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος ἔτη
 λγ'. τῷ δ' ἐξῆς Καλλία ὀλυμπιάδι ἤβ' τῶν κατὰ Σικελίαν
 συμβάντων Ἀθηναίοις καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τ' ἄλλων
 συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτια-

2. cf. Photii bibl. cod. 262. || 2. μετὰ ἀναστάντος P. || 4. διαφέροντα
 Meziriacus, διαφέρων libri. || 5. ἐκπεσόντος Reiskius. || 6. δ' addidi. || Φιλο-
 κλέους] contra disputat Vaterus rer. Andoc. P. 2 (Suppl. Annal. philol. t. 9. p.
 167 sqq.), qui natum esse Lysiam arbitratur ol. 87, 1. || 7. φρασικλῆν H et corr.
 A, Φρασικλείδην ex Diod. 11, 77 Taylor. || π' Menraius Att. lectt. 4, 14. 15 atque
 alli (cf. Clinton. fast. hell. 2. p. 47 ed. Lips.), ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας libri. ||
 9. σύβαριν P. || Θουρίους HP. || 10 μετονομάσθησαν P. || Ἰστοίε P. || 12. Εὐ-
 θύδημος ex Plat. Rep. 1. p. 328 Taylor, Εὐδήμος Xylander, εὐδήμος X, εὐδίδας
 celt. || βράχυλλος X, βράχυλος B, βράχυλλος celt. cf. Demosth. or. 59. §. 22. ||
 13. ἰε'] ἐκκαίδεκατον Photius. || Πραξιτέλους] ei. 84, 1. || 14. Νικία] hoc nomen
 ex Tlusia corruptum esse suspicatur Spengellius artt. scriptt. p. 38. || 15. κλῆρον
 TV. || λαχὼν]τυχὼν ex Photio Taylor et v. || 16. Κλεοκρίτου Taylor, κλεάρχου
 libri et Photius. est ol. 91, 4: || 17. λγ' Taylor, ἐξήκοντα τρία libri, τριάκοντα
 δύο Reiskius, ἔχων τριάκοντα τρία Wyttenhachius. || Καλλία] ἐπὶ Καλλίου
 Meziriacus. deesse aliquid existimavit Xylander, mihi ipsum nomen suspectum.
 ἐνιαντῷ omissis reliquis usque ad οἰκούντων Photius. || 19. τῶν supra verbum
 habet A.

20 θείς ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τ'. παραγενόμενος δ' Ἐϋθρήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλειόκριτον ἄρχοντος, ἥδη τῶν υ' κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης καὶ τῶν λ' παραλαβόντων τὴν πόλιν ἐξέπεσεν ζ' ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν
 25 καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον, αὐτὸς δὲ διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας ἀμφιθύρου οὔσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, καὶ διήγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιθεμένων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων ὤφθη, χρήματά τε παρασχὼν δραχμὰς β' καὶ ἀσπίδας σ', πεμφθεὶς τε σὺν Ἐρ-
 F 30 μᾶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τ', β' τ' ἐπέισε τάλαντα δοῦναι Θρασυδαῖον τὸν Ἡλείον, ξένον αὐτῷ γεγονότα· ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπ' ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν, ἀπενεγκάμενον δ' Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ
 336 35 τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι ἐάλω τὸ ψήφισμα, καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας τὸν λοιπὸν ὥκησε χρόνον ἰσοτελῆς ὦν, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι πγ' ἔτη βιούς ἢ ὥς τινες ος' ἢ ὥς τινες ὑπὲρ π', ἰδὼν Δημοσθένην μισράκιον ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. φέρονται δ' αὐτοῦ
 40 λόγοι υκε'. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ Κεκίλιον εἶναι σλγ', ἐν οἷς δις μόνον ἠττησθαι λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο

20. ἀττικίζειν P. || μετ' ἄλλων τ' ex Dionys. Lys. 1 Xylander, μετ' ἄλλων τριῶν libri et Photius, μετ' ἀδελφῶν τριῶν Taylor. || 21. Κλειόκριτον H. || 22. τῆς] τοῖς P et pr. m. A. || 24. μείναι TVZ, om. AHPa. || 27. καὶ add. B, om. v. || 28. ἐπεὶ χρησιμώτατος] εἶτα χρ. Wytttenbachius, ἔπειτα χρ. Frankius Ann. phil. 12. p. 215, ἐπιχρησιμώτατος Taylor, malim ἐκεί χρ. || τε AP, δὲ v. || 29. Ἐρμονι Photius, malim Ἐρμῶνι coll. Lys. ap. Bekk. anecd. p. 173. Thuc. 3, 92. Plut. Alc. 26. al. || 30. δύο τε ἐπέισε B, uti correxit Wytttenbachius, δύο, ἔπεισέ τε cett.: καὶ Θρασύλαον τὸν Ἡλείον ἐπέισε ξένον ὄντα αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχῶν ex Photio Taylor. || 31. Θρασυδαῖον Photius (cf. Xen. Hell. 3. 2, 27. Paus. 3. 8, 4), Θρασύλαιον libri. || ἐφ' οἷς] ἐπὶ τούτοις Reiskius. || 38. δημοσθένη A, δημοσθένη H. || γεννηθῆναι — ἀρχοντες suspecta Frankio Annal. philol. 12. p. 218. cf. 23. p. 326. || 41. κεκίλιον libri, Κεκίλιον v. || σλγ'] sic ex Photio Duchnerus, διακοσίους τριάκοντα τρία ἔτη B (nisi spectat hoc ad v. 16), διακοσίους τριάκοντα v. || δις supra versum habet A. || ἠττηθῆναι P. || 42. ἔστι — περιελών Taylor, εἰσὶ δὲ οὗτοι καὶ ὁ — περιελών Wytttenbachius

Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών, καὶ κατὰ τῶν λ' ἑτερος. ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώ- B ταις τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι 45 ῥητορικαὶ πεπονημέναι καὶ δημηγορίαι, ἐπιστολαὶ τε καὶ ἐγκώμια καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους ἀπολογία ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὐκο- λος εἶναι, δυσμίμητος ὢν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἐραστὴν αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου 50 τῇ Νεαίρᾳ. ὕστερον δ' ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυ- γατέρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ ὡς δεινотάτου εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτόν ἐπίγραμμα Φιλίσκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν C γνῶριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερόν ὡς προέλαβε 55 τοῖς ἑτεσιν, ὁ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀπο- δεικνυται. ἔχει δ' οὕτως·

νῦν, ὦ Καλλιόπης θυγάτερ, πολυγόρε Φρόντι·

δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.

τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμυσθέντι καὶ ἄλλοις 60

ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον

ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὅν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο ἀρχίνος, τὴν πολιτείαν αὐτῷ περιέχων libri. || 45. τοὺς πολλοὺς H, uti Reiskius et Taylor (qui et τοὺς πλείους ex Photio) correxerant, nisi quod ille totum locum sic constitui voluit: καὶ τρανώτατος τοῖς ἰδιώταις, οἷς τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδούς ἀπέζη: v τοῖς πολλοῖς. || 46. δημηγορίαι Dionys. Lys. 3. et 16, Photius, Suidas, δημηγορία libri: πεπ. ἐπὶ δημηγορίᾳ Reiskius. || 47. καὶ ante Σωκράτους add. AEHP. || 48. ἐστοχασμένη] abrumpit hoc vec. B. || 49. Δημοσθένης] vid. or. 59. §. 21 sqq. cf. Valerius l. l. p. 194 sqq. || 50. μετὰ Νείρας a. || 51. τῆς P: || νεάρα P et pr. m. A. || βραχύλλου (sed addito γ supra γ) A, βραχίλλου E, βραγγύλλου P, βραγγύλου H. || 52. Φαίδρῳ] p. 279 A. || 56. ὁ add. Reiskius. || 58. in hoc epigrammate emendando operam posuerant Salmasius, Marklandus ap. Taylor. vii. Lys. p. 157, Toupius emend. in Suid. 2. p. 194, Lennepius ad Phalar. p. 273, Reiskius, Wyttienbachius (qui non in Lysiam, sed in Lysidem Pythagoreum scriptum credidit), Jacobsius Anthol. Pal. 3. p. 914 (2. p. 790). cf. Bergkil poet. Tyr. gr. p. 453. || νῦν ὦ Jacobsius, εἴ δ' ἄγε Wyttienbachius, καλλιόπης (καλλιόπη P) et φροντιδὶ libri. || 60. τῷ — μεταρμυσθέντι Salmasius; τὸν — μεταρμυσθέντα libri et Berg- kilus. || 61. κόσμησι P.

δαὶ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκαῖν τινα *Λυσία* ὕμνον,
 δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
 δὸς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετὴν.

D 65

συνέγραψε δὲ λόγῳ καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον,
 τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκᾳ.
 ἀναδεξαμένου δ' Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις ταῖς
 εὐδύναις, ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται
 70 διὰ τοῦ *Λυσίου* λόγου, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμό-
 θεος ἐξημώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ
 Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέοντας τοὺς
 Ἕλληνας καταλύσαι Διονύσιον.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου
 καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἰ ῥητόρων. ἐτέχθη
 δ' ἐν Ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε. γεγωνὸς

62. *Λυσία* ὕμνον Salmasius, *Λύσιδι* ὕμνον Wytenbachius, *λυσιδάῳ* μνον
 libri. || 63. δύντα Jacobsius et ut videtur A, δόντα cett., δύντι Marklandus,
 ζῶντι Wytenbachius. || κατὰ φθιμένων A, uti Marklandus correxit, καταφθι-
 μένων H, καταφθιμένων P, καταφθιμενον cett.: posse et δόντα καταφθιμένων
 monet Jacobsius. || στέφος Wytenbachius, σσφῶ libri, in quo latere ζόφω vel
 ζόφω putavit Sintenis Ephem. Darmst. 1835. p. 45. || 64. τό τ' Wytenbachius,
 τότ' libri. || δείξει Brunckius. || 66. λόγῳ Meierus d. bon. damn. p. 195, λόγον
 libri, διττὸν post Ἰφικράτει excidisse credidit Reiskius. || 67. κρίνοντι Taylor,
 κρίνον P, κρίνων cett., κρίνόντων et mox γὰρ pro δὲ Vaterus rer. Andoc. 2. p. 181.
 sed duas fuisse prodictionis actiones, unam quam Timotheo Iphicrates intendit
 ol. 101, 3, alteram quam utrique intentam ol. 106, 3 in reddenda ratione pro
 Timotheo simul suscepit Iphicrates, nec tamen vere vicit (quippe ipse absolutus
 est, damnatus Timotheus), cum historia docet et maxime locus Isocratis, quem
 ante oculos habuit auctor, or. 15. §. 129, tum recte perspexit Meierus i. l. cf.
 Hoelscheri lib. d. vit. et ser. Lys. p. 170. 203. Ephem. stud. ant. 1844. n. 97. ||
 ἀμφοτέρους Reiskius. || 68. ἀναδεξαμένου] ἀναλίσταμένου Reiskius (sed vid. Isocr.
 1. l.), πάλιν ἀναδεξαμένου Meierus. || τοῦ om. AHP. || 69. εἰ θήγαις pr. m. A: ||
 ἀντιλαβὼν Reiskius. || 70. *Λυσίου*] haec tertia est oratio. malim itaque αὐτοῦ vel
 ἰδίου (cf. Dionys. Lys. 12), nisi τρίτου latet in τοῦ. || 72. μέγιστον] κάλλιστον
 ἐπὶ τῇ aut κάλλιστον ἐν ᾧ σπουδάζει πεῖσαι Reiskius. || 73. διονύσιον H.

4. cf. Eudoc. p. 281. || 3. γεγωνὸς — μζ om. Eudocia.

δ' ἐτῶν ιε' εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων
 τῆς ἀποικίας. εἴτ' ἐκπεσὼν ἐκείθεν ἐπ' ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν 5
 εἰς Ἀθήνας ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δ' αὐτοῦ λέγονται εἶναι
 γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξού-
 μενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν
 πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ
 δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολάς ζ', 10
 μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ ε'
 πρὸς μεираκία.

Δ. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς περὶ τῶν
 ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμ-
 πιάδος, ἄρχοντας Ἀθήνησι Λυσιμάχου, ε' πρότερον ἔτι τοῦ
 Πελοποννησιακοῦ πολέμου, κβ' ἔτεσι νεώτερος Λυσίου, πα-
 τὴρ δ' ἦν Θεοδώρου, τινὸς τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράπον-
 τας αὐλοποιοὺς κεκτημένου καὶ τὸν βίον ἀπὸ ταύτης ἔχοντας 5
 τῆς ἐργασίας. ἀγωγῆς δὲ τυχὼν εὐσχήμονος καὶ παιδευθεὶς
 οὐδενὸς Ἀθηναίων χειρόν, ἐπειδὴ τάχιστα ἀνὴρ ἐγένετο,
 φιλοσοφίας ἐπεθύμησεν. γενόμενος δ' ἀκουστής Προδίκου
 τε τοῦ Κεῖου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίου καὶ Τισίου τοῦ
 Συρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλήσιν 10
 ἐχόντων ἐπὶ σοφίᾳ, ὥς δὲ τινες ἱστοροῦσι καὶ Θηραμένους
 τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ λ' ἀπέκτειναν δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα,
 σπουδὴν μὲν ἐποιεῖτο πράττειν τε καὶ λέγειν τὰ πολιτικά·
 ὥς δ' ἡ φύσις ἠναντιοῦτο τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ
 ῥήτορος ἀφελομένη, τόλμαν τε καὶ φωνῆς μέγεθος, ὧν χωρὶς 15
 οὐχ οἶόν τ' ἦν ἐν ὄχλῳ λέγειν, ταύτης μὲν ἀπέστη τῆς προαι-

4. κοινωνήσων τῆς ἀποικίας om. V. || 7. τ'] σ' ex Plutarcho Kusterus. ||
 καὶ — ἀμφιδοξούμενοι om. V. || τούτους Eudocia. || 10. ζ' — λοιπὰς et ὧν αἱ
 om. V. || 11. ὧν — μεираκία om. Eudocia.

IV. 1. 1. δ om. a*. || 3. νεώτερος A. || 10. ἐν τοῖς Ἑλλήσιν om. A. || 11. σοφίαν
 A. || 14. κυριώτατα A, ut iam correxerat Sylburgius, κυριώτερα B a*.

ρέσεως· ἐπιθυμῶν δὲ δόξης καὶ τοῦ πρωτεύσαι παρὰ τοῖς
 Ἕλλησιν ἐπὶ σοφίᾳ, καθάπερ αὐτὸς εἰρηκεν, ἐπὶ τὸ γράφειν
 ἃ διανοηθεὶν κατέφυγεν, οὐ περὶ μικρῶν τὴν προαίρεσιν
 20 ποιοῦμενος, οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, οὐδ' ὑπὲρ ὧν
 ἄλλοι τινὲς τῶν τότε σοφιστῶν, περὶ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
 βασιλικῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν ὑπελάμβανε τὰς τε πόλεις
 ἄμεινον οἰκῆσεσθαι καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐπίδοσιν ἔξειν πρὸς
 ἀρετὴν. ταῦτα γὰρ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ λόγῳ περὶ αὐτοῦ
 25 γράφει. πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων
 ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος
 ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ φυσικῶν ἐπὶ τοὺς πολι-
 τικοὺς καὶ περὶ ταύτην σπουδάζων τὴν ἐπιστήμην διετέλεσεν,
 ἐξ ἧς, ὥς φησιν αὐτός, τὸ βούλεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράτ-
 30 τειν τὰ συμφέροντα παραγίνεται τοῖς μαθητοῖσιν. ἐπιφανέστα-
 τος δὲ γενόμενος τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκμασάντων χρόνον
 καὶ τοὺς κρατίστους τῶν Ἀθήνησί τε καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι
 νέων παιδεύσας, ὧν οἱ μὲν ἐν τοῖς δικανικοῖς ἐγένοντο ἄριστοι
 λόγοις, οἱ δ' ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν
 35 διήνεγκαν, καὶ ἄλλοι δὲ τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ
 βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν, καὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως
 εἰκόνα ποιήσας τὴν ἑαυτοῦ σχολὴν κατὰ τὰς ἀποικίας τῶν
 λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας χρημα-
 τισαμένων περιποιησάμενος, ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρώδου
 40 ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης,
 δυοῖν δέοντα βεβιωκὼς ῥ' ἔτη, γνώμῃ χρησάμενος ἅμα τοῖς
 ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλῦσαι τὸν βίον, ἀδήλου ἔτι
 ὄντος, πῶς χρήσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τὴν τῶν
 Ἑλλήνων ἀρχήν.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

836 ff. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἐρχιῶς, ἐνός

19. ὑπὲρ περὶ B. | 22. ἀπελάμβανε A. | 23. πρὸς ἀρετὴν om. A. | 24. vid.
 Panath. §. 11. | 28. αὐτὴν A. | 29. τὸ om. A. | βούλεσθαι Sylburgius, βου-
 λεύεσθαι v. | 30. περιγίνεται Wolfius. | 34. λόγος A. | 39. Χαιρωνίδου v. est
 ol. 110, 3. | 41. δυεῖν a*. | 42. τὸν βίον AB, τὸν ἑαυτοῦ βίον v.

B. cf. Photii bibl. cod. 260. | 1. Ἐρχιῶς ex Photio Reiskius, Ἐρχιθιῶς ex
 loco corrupto Stephani Byz. s. v. Ἐρχιθία (corr. Ἐρχία) Xylander, ἀρχιῶς TV,
 ἀρχιῆριος cett. | ἐνός addidi ex Photio, poteram ei τινός ex Dionysio.

τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιούς κατημένους
καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων, ὥς καὶ χορηγῆσαι καὶ παι-
δεύσαι τοὺς υἱούς (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος
καὶ Διόμνηστος, ἦν δὲ καὶ θυγάτριον), ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς⁵
κεκωμῶδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράττιδος. γενόμενος
δὲ κατὰ τὴν πρ' Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυρρινουσίου ἄρ-
χοντος Ἀθήνησι, Λυσίου νεώτερος κβ' ἔτεσι, πρεσβύτερος
δὲ Πλάτωνος ζ', παῖς μὲν ὧν ἐπαιδεύετο οὐδενὸς ἦντον Ἀθη-
ναίων, ἀκροαόμενος Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ¹⁰ Ἰ
Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου καὶ Θηραμένους
τοῦ ῥήτορος, οὗ καὶ συλλαμβανομένου ὑπὸ τῶν λ' καὶ φυ-
γόντος ἐπὶ τὴν βουλαίαν ἐστίαν ἀπάντων καταπεπληγμένων
μόνος ἀνέστη βοηθήσων, καὶ πολὺν χρόνον εἰσέγησε κατ'
ἀρχάς, ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη εἰπόντος ὀδυνηρότερον¹⁵ 337
αὐτῷ συμβήσεσθαι, εἰ τις τῶν φίλων ἀπολαύσει τῆς συμφο-
ρᾶς. καὶ ἐκείνου τινὰς οὖσας τέχνας αὐτῷ φασὶ συμπραγμα-
τεύσασθαι, ἥνικα ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐσυκοφαντεῖτο, αἱ
εἰσὶν ἐπιγεγραμμέναι Βότωνος. ἐπεὶ δ' ἠνδρόθη, τῶν μὲν
πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέσχετο, ἰσχνόφωνός τ' ὦν καὶ εὐλα-²⁰
βῆς τὸν τρόπον καὶ τὰ πατρῷα ἀποβεβληκῶς ἐν τῷ πρὸς
Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ἄλλοις δὲ μεμελετηκῶς φαίνεται,
ἓνα δὲ μόνον εἰπὼν λόγον τὸν περὶ τῆς ἀντιδόσεως. διατρι-

6. στρατίδος ma. cf. III. v. 78. || 7. τὴν — Πλάτωνος in mg. habet A. ||
Λυσιμάχου — κβ'] λυσιμάχου (λυσίου TV) μυρρινουσίου δύο καὶ εἴκοσιν librl,
λυσιμάχου μυρρινουσίου νεώτερος δύο κ. ε. m, ἐπὶ Λυσιμάχου Μυρρ., Λυσίου
μὲν νεώτερος δυοὶ κ. ε. v, Λυσιμάχου Μυρρ. ἄρχοντος Ἀθήνησι δυοὶ καὶ εἴκο-
σιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου Wolfius, Λυσιμάχου Μυρρ. ἀρχοντος Ἀθήνησι
Λυσίου μὲν ἦν νεώτερος δύο κ. ε. Xylander atque alii, ἐπ' ἄρχοντος Λυσιμάχου
τοῦ Μυρρ. Λυσίου μὲν νεώτερος vel νεώτερος μὲν Λυσίου δύο κ. ε. Reiskius,
Λυσιμάχου ἄρχοντος, νεώτερος μὲν Λυσίου δυοὶ κ. ε. Duebnerus, ac similiter
Vaterus ref. Andoc. 2. p. 193, qui et νεώτερος μὲν Λυσίου in ipso Μυρρινουσίου
latere posse arbitratur. verum archontium a pago nominatorum exempla vid. ap.
Philochor. fr. 132 et 135 ed. Muell. || 10. Κείου TV, κίου cett. || 11. Τισίου] τι-
τίου P. || 13. βουλαίας Bryanus ad Plut. Them. 32. cf. Act. soc. gr. 1. p. 176. ||
14. εἰσέγησε] συνεγόρησε Coraes. || 16. ἀπολαύσει TV. || τῆς αὐτοῦ συμφορᾶς
Reiskius. || 17. συμπρατεύσεσθαι addito γμα supra verum A. || 19. κότωνος
P, Βατώνος Salmasius (sed vid. Diog. Laert. 9, 18), τῷ Ἀθηναίῳ Βότῳ Aug-
erius. || ἠνδρόνθη P. || 22. δὲ Frankius Annal. phil. 12. p. 231, δὲ v. || μεμελε-
τηκῶς Wolfius, μεμαρτυρηκῶς librl. || 23. εἰπεῖν Xylander.

βῆν δὲ συστησάμενος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν ἃ δια-
 B 25 νοηθεῖν ἐτράπετο, καὶ τὸν τε πανηγυρικὸν λόγον καὶ τινὰς
 ἄλλους τῶν συμβουλευτικῶν οὓς μὲν αὐτὸς γράφων ἀνεγί-
 νωσκειν, οὓς δ' ἑτέροις παρεσκεύαζεν, ἡγούμενος οὕτως ἐπὶ τὸ
 τὰ δέοντα φρονεῖν τοὺς Ἕλληνας προτρέψασθαι. διαμαρτά-
 νων δὲ τῆς προαιρέσεως τούτων μὲν ἀπέστη, σχολῆς δ' ἡγεῖτο
 30 ὥς τινὲς φασὶ πρῶτον ἐπὶ Χίῳ, μαθητὰς ἔχων θ'. ὅτε καὶ
 ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμούμενον εἶπε δακρύσας ὥς „ἐπέγων
 ἐμαυτὸν νῦν τούτοις πεπραμένον.“ ὠμίλει δὲ τοῖς βουλομέ-
 νοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς ἐριστικούς λόγους τῶν πολιτικῶν,
 περὶ οὓς ἐσπούδασεν. καὶ ἀρχάς δὲ καὶ περὶ τὴν Χίον κατέ-
 35 στησε καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολιτεῖαν. ἀργυρίον τε ὅσον
 οὐδεὶς σοφιστῶν εὐπόρησεν, ὥς καὶ τριηραρχῆσαι. ἀκροαταὶ
 δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ῥ' ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ
 Κόνωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπῆλθε, συντιθεὶς τὰς
 πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένας ἐπιστολάς, ὅθεν
 40 ἐδωρήσατο αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων.
 ἐμαθήτευσεν δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος καὶ Ἐφορος ὁ
 Κυμαῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγωδούμενα συγγράφας
 καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης ὁ τὰς τραγωδίας ὕστερον
 γράφας (οὗ ἐστι τὸ μνημα ἐπὶ τὸν Κυαμίτην πορευομένου
 D 45 κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνα, τανῦν κατερρηγιμ-
 μένον, ἐνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησεν σὺν
 αὐτῷ, ὧν Ὅμηρος ὁ ποιητὴς σώζεται μόνος), Λεωδάμας τ'
 Ἀθηναῖος καὶ Λάκριτος * ὁ νομοθέτης Ἀθηναίος, ὡς δὲ

24. ἃ διανοηθεῖν ex Dionysio Wolfius (cf. Isocr. or. 12. §. 11), διανοηθεῖς
 librl. || 28. προτρέψασθαι Coraes. || 32. πεπραγμένον H, πεπρακώς Reiskius. ||
 34. δὲ καὶ δὲ τὰς Reiskius, δὲ Coraes. || 35. ἀργυρίου PTV. || 36. εὐπόρησεν
 H. || 37. τε cam Photio Frankius l. 1., quanquam vel sic hlat oratio, δὲ v. ἡκροά-
 σαντο δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε πολλοί, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν συντελεῖσαι, καὶ δὴ καὶ Τιμ.
 Phofius. || 38. κόνωνος A, κήρωνος H. || εἰσῆλθε P. || 41. Θεόπομπος] Ξενοφῶν ὁ
 Γρύλλου καὶ Θεόπομπος Photius. || 43. φασιλίτης m. || ὁ τὰς] καὶ αὐτὸς Phot. ||
 44. τὸν Κυαμίτην ex Paus. 1. 37, 3 Claverius, τὴν Κυαμίτην v. || 45. κατὰ, uti
 correxi quaesit. Dem. 4. p. 101, AH, καὶ v. || κατερρηγιμένον HP. || 46. f. ἀνέστη-
 σαν. || 47. λεωδάμος librl, quod tuetur Kellius Anal. epigr. p. 159, Λαοδάμας
 Photius. || 48. post Λάκριτος videtur ὁ Φασηλίτης καὶ Λυκοῦργος excludisse. ||
 νομοθέτης Ἀθηναίος] sic vel νομοθετήσας Ἀθ. Photius, σοφιστεῖσας Ἀθή-
 νησιν Coraes.

τινὲς φασὶ καὶ Ὑπερείδης καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δημοσθένην δ' ἔτι ῥητορεύοντί φασὶ μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ καὶ 50
 χιλίας μὲν ἄς εἰσεπράττετο οὐκ ἔχειν φάναι παρασχεῖν, δια-
 κοσίας δὲ δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκμαθεῖν, τὸν
 δ' ἀποκρίνασθαι ὡς „οὐ τεμαχίζομεν, ὦ Δημοσθένης, τὴν
 πραγματείαν, ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθῦς ὅλους πωλοῦμεν,
 οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὁλόκληρον ἀποδώ- 55
 σομαι τὴν τέχνην.“ ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος Ε
 ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρώνειαν ἐν τῇ Ἰπποκράτους
 παλαιστράῃ πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου δ' ἡμέραις
 διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, προειπὼν τρεῖς ἀρχαῖς δραμάτων
 Εὐριπίδου.

60

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολῶν.

Σιδωνίων ποτ' ἄστρ' Ἰκάριος ἐκλιπών.

ἦ' ἔτη βιοὺς ἢ ὥς τινες ῥ', οὐχ ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν
 Ἑλλάδα καταδουλουμένην, πρὸ ἐνιαυτοῦ ἢ ὥς τινες πρὸ δ' 65
 ἐτῶν τῆς τελευταίας συγγράφας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν δὲ F
 Πανηγυρικὸν ἔτεσι εἰ συνέθηκεν, οἱ δὲ ἐ' λέγουσιν, ὃν μετε-
 νηκοῦναι ἐκ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίου καὶ Λυσίου, τὸν
 δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως πβ' ἔτη γεγονώς, τὸν δὲ πρὸς Φίλιπ-
 πον ὀλίγω πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς 70 838
 Ἀφαρεὺς πρεσβύτερ' ὄντι ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἰππίου τοῦ ῥή-

49. δημοσθένην ETV, δημοσθένης cett. || 51. μόνας, quod libri habent post
 μὲν ἄς, post διακοσίας δὲ cum Wolfio v est repositum, delevi tanquam vv. μὲν ἄς
 diltographiam cum Corae, neque habet Photius: χιλίας μὲν μνᾶς perperam Xy-
 lander, χ. μὲν ἄς τοὺς μαθητὰς Wyttenbachius. || 52. ἐκμαθεῖν cum
 Photio Salmasius, ἐκμάθη v, ἐκμάθοι Duebnerus. || 54. πωλοῦσιν Coraes. ||
 56. δ' om. APm. || Χαιρώνδου Meursius d. arch. 4, 11, χειρωνίδου AHPm,
 χαιρωνίδου cett. || 57. γὰρ post ἀπαγγελθέντων addit mox ἐξήγαγεν pro ἐξαγα-
 γὼν voluit Reiskius. || 58. δ'] τετράσιν v. suspecta est forma poetica (τέσσαρας
 cod. B Photil), ac numerus ipsi rei parum convenit (δικατέσσαρας vlt. III.). sed
 vid. v. 83. || 59. διὰ τοῦ σιτίων] ἀπὸ τοῦ σιτίου P. || 61—63. primus versus est
 Archelai (Eurip. fragm. p. 84 Dind., n. 227 Wagn.), alter Iphigeniae Tauricae,
 tertius Phrixii (p. 118 Dind., n. 811 Wagn.). || 62. ταντάλιος AHPm. || 64. τέ-
 τράκις deleri aut in γιγνηρακῶς mutari voluit Wyttenbachius, τὸ τέταρτον Reis-
 kius. || 65. καταδουλωμένην vitium est ed. Wyttenbachianae, quod editor Lip-
 siensis in καταδεδουλωμένην correxit. || 66. ἐτῶν TVx, τῶν cett. || 68. ἐκ τῶν
 Reiskius, ἐκ τοῦ v. || 69. τὸν Xylander, τοῖς librl. || 71. ἀφορεὺς P.

τορος ποιητός, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παιδῶν ὁ νεώτα-
 τος. εὐπόρησε δ' ἱκανῶς οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων
 τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων
 75 βασιλέως, ὃς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, κ' τάλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ
 πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου. ἐφ' οἷς φθονηθεὶς τρεῖς προε-
 βλήθη τριηραρχεῖν· καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σκηψάμενος διὰ
 τοῦ παιδὸς παρητήσατο, τὸ δὲ τρίτον ἀναστὰς ἀνήλωσεν οὐκ
 ὀλίγα. πρὸς δὲ τὸν εἰκόντα πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδρά-
 80 ποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ „τοιγαροῦν“ ἔφη „ἄπιθι, δύο
 γὰρ ἀνδ' ἐνὸς ἔξεις ἀνδράποδα.“ ἡγωνίσσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ
 Μανσῶλῳ τεθέντα ὑπ' Ἀρτεμισίας ἀγῶνα, τὸ δ' ἐγκώμιον
 οὐ σώζεται. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον καὶ Ἀρεο-
 παγιτικόν. ἐξελθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἐναταῖόν φασι σίτων
 85 ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν
 Χαιρωνείᾳ πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφα-
 ρεὺς λόγους. ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσ-
 ἀργους ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερᾷ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατήρ
 αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τ' ἀδελφή, τηθὶς
 90 τοῦ ῥήτορος, Ἀνακῶ, καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀφαρεὺς καὶ ὁ
 ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς
 Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν, ὃ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος τοῦ πατρὸς

72. ὢν post παιδῶν add. Reiskius. | 73. εὐπόρησε δ' cum Photio Coraes, εὐπόρησεν v. | 74. καὶ παρὰ cum Photio Coraes, καὶ τὰ παρὰ v. | 75. κ'] εἰς P. | 76. τρεῖς P, om. Photius. | προεβλήθη Coraes. sed cf. Andoc. or. 1. §. 132. | 77. τριηραρχεῖν ex Photio Xylander, τριήραρχος TVv, τριήρης m, τριήρας cell. | καὶ δις cum Photio Mesiriacus, καὶ τοῖς δις TVv, καὶ τὸ δις cell., quod videtur ortum ex eo quod β' numerus pro δεύτερον, non pro δις accipiebatur. | 78. ὑποστάς cum Corae Duebnerus coll. v. 153, ἀναγκασθεὶς Wyttenbachius. | 79. πρὸς — ἀνδράποδα allunde irrepsisse suspicatus est editor Isocratis Francof. (1540), item coll. Plut. d. puer. educ. 7. p. 4 F. (adde Diog. Laert. 2, 72) Frankius l. l. 12. p. 218. cf. 23. p. 330. sed habet eadem Photius. | 84. σίτων P. | 86. χειρωνεία Am. | συνέγραψε — λόγους ex mg. illata censuit Frankius l. l. 12. p. 218. 23. p. 327 (cf. v. 154). συνέγραψε δὲ αὐτῷ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς ἐπιτάφιον λόγον aut σ. δ' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀ. λόγους Reiskius. | 87. πλησίον EH, πλησίον δὲ cell., πλησίον τοῦ Reiskius. | 88. ἐν add. TVx, om. cell. | αὐτὸς Reiskius, ὁ υἱὸς libri, om. Xylander. | 89. μ. αὐτοῦ] μ. Ἡδυνά ex vit. III. v. 2. Taricensis ed. Schel. in Gratt. Att. p. 4. | 92. Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν TV, ἀνακοῦσίας ὢν AHPm, ἀνακοῦς ὢν cell., Ἀνακοῦς υἱὸς v. | αὐτοῦ A, uti correxit Wolfius, αὐτῷ v.

Θεοδώρου καὶ οἱ νύωνοι αὐτοῦ, τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παῖδες Ἀφαρέως, ἣ τε γύνη Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαρέως. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ς', αἱ νῦν οὐκ 95 σῶζονται. αὐτῷ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶ κίων λ' πηχῶν, ἐφ' οὗ σειρὴν πηχῶν ζ' συμβολικῶς, ὅς νῦν οὐκ σῶζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον ἔχουσα ποιητάς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαιραν ἀστρολογικὴν βλέποντα αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παρ- 100 εσιῶτα. ἀνάκειται δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσινίῳ εἰκὼν χαλκῇ ὁ ἔμπροσθεν τοῦ προστάου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος καὶ ἐπιγέγραπται

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν ξενίην τε προτιμῶν

Ἰσοκράτους εἰκὼν τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

5

Λεωχάρους ἔργον.

φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι ξ, ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον κέ, κατὰ δὲ Κεκίλιον κή, οἱ δ' ἄλλοι κατεψευσμένοι. εἶχε δ' ἄλλοτριῶς πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὲ πρὸς αὐτόν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν, τὸν 10 δὲ τρίτον ἀπολύσαι φάμενος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἤξειν, νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ θέατρον εἶναι ἐν ἀκροατηρίῳ. εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν ἰ μνῶν διδάσκει, E τῷ δ' αὐτόν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωνίαν δώσειν δεκακισχιλίας. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί οὐκ ὦν αὐτὸς ἱκανός 15 ἄλλους ποιεῖ, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἀκόναί αὐταὶ μὲν τέμνουν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τέχνας αὐτόν λεγούσι συγγεγραμέναι, οἱ δ' οὐ μεθόδω, ἀλλ' ἀσκήσει χρῆσασθαι. πολίτην δ' οὐδέποτε εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν 20

93. καὶ οἱ — Πλαθάνη Wyttenbachius, καὶ οἱ νύωνοι τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παῖδες ἀφαρέως ἀφαρέως (post hoc voc. lacuna est in E), καὶ ὁ τούτου πατὴρ Θεόδωρος, ἣ τε γύνη πλαθάνη libri: καὶ ὁ νύωνός τοῦ π. Reiskius. || 95. οὐκ om. P. || 96. κίων TVx, κριών AP, κριών H, κριός cell. || 97. ὅς] ὁ A. || οὐκ om. m. || 100. βλέπουσα a. || 1. Ἐλευσινίῳ Coraes, Ἐλευσίνι v. || 2. ἔμπροσθε P. || 4. cf. Anthol. Pal. 2. p. 867. || ξενίην] σύνεσιν ex Photio Jacobsius, ξύνεσιν Duebnerus. || 5. θεῶ Photius. || 6. Κλεοχάρους Photius. || 8. κεκίλιον libri, Κεκίλιον v. || 9. ὥς] ὥστε TV. || 12. ἀκροατηρίῳ Wolfus, ἀκρωτηρίῳ libri. || 13. αὐτοῦ P. || δέκα μνῶν] χιλίων Wolfus. || 15. διὰ τί libri, διότι v. || 16. ποιεῖν P. || τέμνουν ex Photio Coraes, τεμνῶν v. cf. Eustath. vii. Plind. (I) 31.

ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰρημένα. ἐλυπήθη δὲ καὶ οὐ μὲτρῶς ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανειμονῶν τῇ ὑστεραίᾳ F προήλθεν. πάλιν δ' ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί ῥητορικὴ, εἶπεν, τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν. ἐστιώ-
 125 μενος δὲ ποτε παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Κύπρου τυράννῳ, προ-
 τρεπομένων αὐτὸν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι ἔφη, „οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός, οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ
 339 δεινός.“ Σοφοκλέα δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον ἐρωτικῶς παιδί εἶπεν, „οὐ μόνον δεῖ, Σοφοκλείς, τὰς χεῖρας
 30 ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς.“ τοῦ δὲ Κυ-
 μαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῷ
 παίζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει· ἐσπούδασε μέντοι ἱκανῶς περὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας αὐτὸς ὑπεθήκατο.
 35 ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφρενής, ὡς ὑποπιάσθω
 παρειλκυσμένῳ ἐν τῇ κοίτῃ χρησθαι, κρόκῃ διάβροχον ἔχοντα
 B τὸ προσκεφάλαιον, καὶ νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα
 δ' ἐταίρᾳ συνεῖναι, ἣ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγά-
 τριον, ὃ γενόμενον ἐτῶν ἰβ' πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα
 40 Πλαθάνην τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἠγάγετο τρεῖς
 παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα, ὡς προεῖρηται, ἐποίησατο,
 ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῇν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ ἐπὶ
 κίονος καὶ ἐπέγραψεν
 Ἴσοκράτους Ἀφαρέως πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
 45 Ζηνὶ θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.
 λέγεται δὲ καὶ κελητῖσαι ἔτι παῖς ὢν· ἀνάκειται γὰρ ἐν
 ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιριστρᾷ τῶν ἀρρηφύρων κελη-

121. ἀφέρειν H. || καὶ delevit Coraes. || 25. Νικοκλεῖ Wolfus. || κύπερ H. ||
 29. οὐ — ὀφθαλμοὺς Pericli tribuunt Cic. d. off. 1. 40, 144. Plat. Per. 8. || 30. αὐτοῦ
 P. || 33. Δίφορον, uti Salmasius, xv, διάφορον V, οἰοῖται δίφορον T, δίφρον cett. ||
 34. χρείας] ἱστορίας ex Photio Wolfus. || αὐτοῦ] αὐτῷ Marx Eph. fragm. p. 13, ac
 similiter Photius. || 35. ὑπὸ πάστῳ T, χρυσοπάστῳ Salmasius. || 36. ἔχοντι Rels-
 kius. || 38. Λαγίσκῃ] hanc matrem Apharei male facit Photius. || 42. Ὀλυμπίῳ
 Wyttenbachius, ὀλυμπίῳ ὡς libri, Ὀλυμπίῳ ὡς Duebnerus. || 44. cf. Anthol.
 Pal. 2. p. 825. || τῇ δὲ H. || 46. κελητῖσαι — κελητίζων TVx (cf. Krausius d.
 gymn. et agen. gr. 1. p. 311), κελητῖσαι — κελητίζων cett. || ἐν — ἀρρηφύρων
 in vitulo cubat Muellere sacr. Min. Pollad. p. 15.

τίζων ἔτι παῖς ὢν, ὡς εἰπόν τινες. δύο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ c
 συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες, πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλε-
 σαμένου αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς ὃν οὐκ ἀπήντησε διὰ νόσον, 150
 τὸν δ' υἱὸν πέμψας Ἀφαρέα ἐνίκησε, δεύτερος δὲ Λυσιμάχου
 αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν, ἡττη-
 θείς δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. ἦν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτὴ
 εἰκὼν ἐν τῷ πομπείῳ. ὁ δ' Ἀφαρεὺς συνέγραψε μὲν λόγους,
 οὐ πολλοὺς δέ, δικανικούς τε καὶ συμβουλευτικούς. ἐποίησε 55
 δὲ καὶ τραγωδίας περὶ λζ', ὧν ἀντιλέγονται β'. ἀρξάμενος
 δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν D
 καὶ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ε' καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διο-
 νυσίου καθείς καὶ δι' ἐτέρων ἐτέρας δύο Ἀθηναϊκὰς. τῆς δὲ
 μητρὸς αὐτῶν Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου καὶ τῆς ταύτης 60
 ἀδελφῆς Ἀνακοῦς εἰκόνες ἀνέκειντο ἐν ἀκροπόλει, ὧν ἡ τῆς
 μητρὸς παρὰ τὴν Ὑγίαν νῦν κεῖται μετεπιγεγραμμένη, ἡ δ'
 Ἀνακοῦς οὐ σώζεται· ἔσχε δὲ δύο υἱούς, Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ
 Κοίνου, Σωσικλέα δ' ἐκ Λυσίου.

γ'. Βίος Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς,
 Ἠδυτοὺς μητρὸς· οὐχ ὅτι δ' ἰδίαις χερσὶν εἰργάζετο, διὰ
 τοῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη, ἀλλ' ὅτι παιδάς εἶχε τοὺς ἐργαζο-
 μένους καὶ ἐκ τούτου προσεπορίζετο τὸν βίον. γυναῖκα δ'
 ἡγάγετο Πλαθάνην τινά, Ἰππίου τοῦ ῥήτορος ἀπογεννωμένην· 5

148. ἔτι — τινες susp. Wytttenbachio. || δύο — ὑπέστη susp. Frankio l. 1. ||
 49. πρότερον P. || 52. προκαλεσαμένου H. || ἡττηθείς δὲ ἐν φ' καὶ ἡττηθείς
 Photius. || 57. ἀπὸ] ὑπὸ est vitium edit. Wytttenbachianae. || 58. καθῆκεν] κάκει-
 θεν P. || 59. δι' om. P. || ληνδικὰς P. || 60. αὐτῶν] αὐτοῦ TV. || 61. Ἀνακοῦς hic
 et infra Xylander, νακοῦς librl. || 62. ὑγίαν HPm, Ὑγίαν v. || μετεπιγεγραμ-
 μένης m. || 63. ἔσχε — Λυσίου aliunde invecta aut partem priorum perditorum
 esse censuit Wytttenbachius. verum spectant ad Anacum. || δύο addidi ex H. ||
 64. Κοίνου Reiskius, κοινοῦς librl praeter E, qui om. in lac., νακοῦς m. ||
 σωσικλέα TVx, οὐσικλέα cett., Θυσικλέα Salmasius, Λυσικλέα Duebnerus. hunc
 Socratem nominari v. 91. monuit Reiskius.

3. 1. μὲν add. Lt. || 2. Ἠδυτοὺς susp. et ex Ἠδύλης vel Ἠδίστης ortum
 Dindorfio in Steph. thes. 4. p. 107. sed vid. Keilii anal. epigr. p. 194. || 5. πλαν-
 θάνην Lm.

ἀτυχήσας δὲ περὶ τέκνα θειτὸν ἐποίησατο παῖδα τὸν ταύτης
 υἱόν, τὸν Ἀφαρέα. μαθητῆς δ' ἐγένετο φιλοσόφου μὲν Σω-
 κράτους, ῥήτορος δὲ Θηραμένους, τοῦ μαθητοῦ Γοργίου (ὁ
 δὲ Γοργίας μαθητῆς Τισίου), τοῦ καὶ κοθόρου. ἐκλήθη δ'
 10 οὗτος κόθορνος διὰ τοιαύτην αἰτίαν. κόθορνος ὑπόδημά
 ἐστὶν ἀρμόζον γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν ἢ ἀρμόζον κατὰ δεξιῶν
 καὶ ἀριστεροῦ ποδός· εἴτ' οὖν διὰ τοῦτο, εἴτε δι' ἐκείνο,
 ἀπλῶς κόθορνος ἐκλήθη διὰ τὸ εὐχερές τῶν τρόπων, ὥσπερ
 καὶ ὁ κόθορνος εὐμετάβλητός ἐστι περὶ τε δεξιὸν πόδα καὶ
 15 ἀριστερόν, ἤγουν πρὸς ἀνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ μὴ ἐν ἐνί
 ποτε μόνῳ ἰστάμενος. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ κο-
 θόρου ἐν τοῖς Βατράχοις· τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον
 ξυνηλθέτην; αἶν γὰρ πρὸς τὰς πολιτείας μετεβάλετο, καὶ
 τιμῶν τὴν παροῦσαν πολιτείαν καταλυθείσης ταύτης ποτὲ
 20 ὕστερον κατήγορος ἐγένετο, ἥς καὶ μετεῖχε πρώην. καὶ δὴ
 τοῦτο συνειδότες οἱ λ' πρὸ τῆς καταλύσεως αὐτῶν ἐφρόνου-
 σαν αὐτόν, ἵνα μὴ ὕστερον διαβάλλῃ καὶ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς
 υ', ὡς σὺν θεῷ μαθησόμεθα. ἀπιόντος δὲ τούτου πρὸς θά-
 νατον συνηκολούθει ὁ Ἰσοκράτης μετασχεῖν βουλόμενος τοῦ
 25 θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ θανάτῳ τὴν τιμὴν τὴν πρὸς τὸν
 διδάσκαλον ἐνδεικνύμενος. ὡς δ' ἐκώλυσε καὶ οὐκ ἐπειθεν,
 ὕστερόν τι εἰπὼν ἐπεισεν· ἔφησε γάρ, „ἐὰν μὴ σὺ παραλειφ-
 θῇς, συναπόλλυται σοὶ καὶ ἡ ἐμὴ διδασκαλία, ὥστε ζῶν
 πλέον ἔτι τιμᾶς, ἐνδεικνύμενος τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν.“ καὶ
 30 οὕτω πεισθεὶς ἀπελθὼν ἐδίδασκεν. ἔγραψε δὲ λόγους πανη-
 γυρικοὺς καὶ συμβουλευτικοὺς· τῶν γὰρ δικανικῶν ἀπείχετο
 πλεονάκεις διὰ τὸ δύο πάθη ἔχειν σωματικά, ὅτι τε δειλὸς ἦν
 καὶ ἀσθενὴς τῇ φωνῇ. καὶ οὕτως ἦν δειλὸς καὶ αἰδήμων καὶ
 μὴ φέρων λέγειν ἐν τοῖς πλήθεσι διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, ὥστε
 35 λέγεται ποτε ὡς αὐτοῦ ἐξηγουμένου ἐπεισῆλθόν τινες αὐτοῦ
 ἀκοῦσαι, ὁ δ' αἰδούμενος ἐσιώπησεν. ἐλάμβανε δὲ χρήματα
 κάμπολλα ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, παρὰ μὲν τῶν πολιτῶν

6. ἐποίητο L. || 7. Ἀφαρέα Orellius, ἀφερέα m. || δ' L. || 9. Τισίον, τοῦ] τις τούτου L. || δ' δὲ καὶ m. || 12. δι' Orellius, δ' m. || 14. εὐμετάβλητόν L. || 17. Βατράχοις] v. 47. || τί — ξυνηλθέτην] καὶ ῥόπαλον δ' ἔτι (ἔστι L) συνηλθε τινὰ Lmt. || 20. δῆ] διὰ od. || 22. διαβάλλῃ L. || 27. ἐὰν — περιλειφθῇς om. od. || 32. τε om. L. || 33. τῇ] καὶ τῇ mo. || 34. ὥστε Mustoxydes, ὅτι L.L.

οὐδέν, ὥσπερ γέρας τοῦτο κατατιθέμενος καὶ τροφεῖα κα-
ταβάλλων τῇ πατρίδι, παρὰ δὲ τῶν ξένων, αὐτοῦ δαρχμάς. ἀμέλει
Ἐφόρου τινὸς αὐτοῦ μαθητοῦ ἀπελθόντος ἐν τῇ πατρίδι 40
καὶ ἐλθόντος πάλιν πρὸς τὸ ἀναλαβεῖν καὶ δόντος τὰς, αὐ-
τὸν ἐκάλεσε τοῦτον Δισέφορον. πλούσιος δὲ γενόμενος ἐμερίσαστο
τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν πόλιν διὰ τῆς εὐνοίας, τριηραρχίας
καὶ πολλὰς λειτουργίας συντελῶν. ἔσκωπτον δὲ τοῦτον οἱ
κωμικοὶ ὡς κεχρημένον τινὶ πόρῃ Λαγίσῃ ὀνόματι. λέγο- 45
μεν δ' ἡμεῖς ἀπολογούμενοι, ὅτι μάλιστα μὲν οὐδὲν τοῦτο
ποιεῖ, εἰ εἶχε μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς γυναικὸς ταύτης παλλα-
κίδα· ἔπειτα λέγομεν ὅτι τοῦτ' αὐτὸν πολὺ πλεόν προσαπολύει
τῆς διαβολῆς, ὅτι ψευδὲς τὸ παρὰ τῶν κωμικῶν σκώπτεσθαι.
εἰδῶθαι γὰρ οἱ κωμικοὶ τὰ μεγάλα πρόσωπα σκώπτειν διὰ 50
γέλωτα, ὡς Σωκράτην εἰσάγουσιν ἐρῶντα νέων. ἔγραψε δὲ
πολλοὺς λόγους, ὧν εἰσιν αἱ παραινέσεις, εἰ καὶ τινες ἡβου-
λήθησαν αὐτὰς εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς
φράσεως· ὥς πρῶτον εἰκότως ἀναγινώσκωμεν, οὐχ ὡς βελτίο-
νας οὐσας τῶν ἄλλων λόγων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Πανηγυρικός 55
αὐτῶν προέχει καὶ ἄλλοι πολλοί), ἀλλ' ὅτι περὶ ἡθῶν δια-
λαμβάνουσιν. ἀναγκαῖον δὲ τὰ ἡθῆ πρὸ τῶν λόγων κοσμή-
σαι, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ὀφείλει πρὸ τῶν σπερμάτων καὶ ἥς
μέλλει καταβάλλειν φυτείας ἐκκόπτειν ἀπὸ τῶν χωρίων τὰ
λυμαινόμενα τούτοις, οἷον ἄγρωστιν καὶ τὰ τούτοις παρα- 60
πλήσια· δι' ὃ, ὡς καὶ πρὸς παῖδας ταῦτα γράφων, ἡναγ-
κάσθη ταπεινότερα χρῆσασθαι τῇ φράσει, ὥστ' αὐτοῦ ἂν
εἴησαν καὶ αἱ παραινέσεις. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν
οὕτως αὐτὰς ἀναγινώσκωμεν κατὰ τάξιν, πρῶτον τὴν πρὸς
Λημόνικον, ἔπειτα τὰς πρὸς Νικοκλέα, καὶ μὴ ἀδιαφόρως, 65
ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν ὅτι Ἰσοκράτης
βουλούμενος κοινωφελὲς γενέσθαι, φορτικὸν δ' ἡγούμενος τὸ
πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλὰς ἡλθεν ὡς τούτους γρά-
φειν. τὸ δ' ἀληθὲς πᾶσι παραινεῖ διὰ τῶν γ' παραινέσεων,

38. τοῦτο om. L. — 42. Δίφορον Π. v. 133. — 45. λαγίσση s. λαγίσση L. —
49. ψευδὲς] εὐκλείης Orellius. — 55. γὰρ καὶ L, γὰρ m. — 59. φυτείας L. — 64. τὴν]
τὸν L. — 65. τὰς Sauppius, τὸν L, τὴν v. — 67. φορτικὸν L. — 68. πάντας Musto-
xydes, πάντας ὥσπερ LL, π. ὅλως s. ὁμοίως Orellius. — ἡθῆσιν ὡς πρὸς τούτους
Sauppius.

70 ὥσπερ καὶ ὁ Ἡσίοδος ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων, ἐργάζεσθαι
νήπια Πέρσῃ, πᾶσι παραινεῖ. οὕτω καὶ ὁ Ἰσοκράτης
τάττει οὖν πρῶτον τὸν πρὸς Δημόνικον ὡς πρὸς ἰδιώτην
πρῶτον διαλεγόμενος, εἰτα βασιλεύειν διδάσκων ἐν τῷ πρὸς
Νικοκλέα· πρῶτον γάρ τις ἰδιώτης γενόμενος ὕστερον
75 ἔρχεται ἐπὶ τὴν βασιλείαν. εἰτα λέγει ἐν τῷ πρὸς Νι-
κοκλέα ἢ συμμαχικῶ, πῶς δεῖ καὶ τὸν ἰδιώτην βασιλεύεσ-
θαι. σκώπτουσι δ' αὐτὸν, ὡς εἶπον καὶ ἄνω, οἱ κωμικοὶ
ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ Στράτις, λέγων ταῦτα ἐν
'Αταλάντῃ·

80 καὶ τὴν Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
εὐρεῖν μὲν συκάζουσιν, εἰδ' ἤκειν ταχὺ
τὸν αὐλοτρύπην αὐτόν.

λέγουσι δέ τινες ὅτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πρεσ-
βύτερος ἐγένετο **** κβ' ἔτεσιν. ἤκουσε δὲ κατὰ τινος καὶ
85 Προδίκου τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίου. νέος δ'
ὦν ἐδόκει διοίσειν τῶν περὶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα πρὸ αὐτοῦ
γενομένων, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ Σω-
κράτην λέγοντα ποιήσας οὕτω· „νέος μὲν ἐτι, ὦ Φαῖδρε,
'Ισοκράτης· ὁ μέντοι περὶ αὐτοῦ μαντεύσεται, εἰπεῖν ἐθέλω·
90 δοκεῖ γάρ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι
λόγους.“ ἔσχε δὲ μαθητὰς πολλοὺς μὲν, τοὺς δ' εὐδοκμη-
κότας καὶ ἐπιφανεῖς τούτους· Θεόπομπον, Ἐφορον, ὧν καὶ
ἱστορίαι φέρονται, Ὑπερίδην, Ἰσαῖον, Λυκοῦργον, οἵτινές
εἰσι τῶν ἰ' ῥητόρων τῶν κριθέντων τε καὶ ἀναγινωσκομένων,

70. Ἡσίοδος] O. et D. 397. || ὡς — λέγων] ὅς λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν L. ||
76. συμμαχικόν m. an συμβουλευτικῶ? || 78. Στράτις Mustoxydes, στράτης
I.L. || 80. Strattidis versus item habent Athen. 13. p. 592 D. et Harp. s. v. Λα-
γίσκα (cf. Meinekii com. gr. fr. 2, 2. p. 764). hinc addidi τὴν et scripsi αὐλο-
τρύπην pro αὐλότροπον. lidem Λαγίσκην et mox εἶναι με συκάζουσιν εὐναίαν
ἐτι τὸν ε' αὐλ. extremum versum sic constituit Saupplius: τὸν ε' αὐλοτρύπην
αὐτὸν εἶδ' ἤκειν ταχὺ. || 84. ἐγένετο *** κβ'] ἐγένετο ἔτεσι πέντε, Λυσίου δὲ
νέωτερος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Vaterus rer. Andoc. 2. p. 193, πέντε, Λυσίου
δὲ πρῶτερος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Saupplius coll. vii. I. γ. 3. || 85. Κείου cum
Baktere ego, Κίου cell. || 86. πρὸ Mustoxydes, πρὸς L.L. || 87. γενομένων L. ||
Φαίδρῳ] p. 279 A. || Σωκράτης L. || 91. λόγους, quod post ἀμείνων habet L., cum
L^b om. v, ex Platone huc transposuerunt Turicenses. || 93. Ὑπερίδην cum i ego,
'Ὑπερίδην cell.

εἶτα Φιλίσκον, Ἰσοκράτην ὁμώνυμον αὐτοῦ, Θεοδότην, Ἀν-95
 δροτίωνα τὸν τὴν Ἀτθίδα γράψαντα, καθ' οὗ καὶ ὁ Δη-
 μοσθένης ἔγραψε, καὶ Πύθωνα τὸν Βυζάντιον, τὸν ῥήτορα
 Φιλίππου. περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τι
 τοιαῦτον αὐτοῦ καὶ ἀστεῖον· εἶχε γὰρ καὶ τοῦτο. ὡς εἴωρα
 τὸν Θεοπόμπου μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐπεκ-100
 τείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φι-
 λιππικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἐποίησε, τὸν δ' Ἐφορον μεγάλῃν μὲν
 ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλῶν δεομένην εἶτα δι' ὀλίγων
 αὐτὴν λέγοντα καὶ ἐλλειπῶς, ἔφησεν ὡς ὅτι „ἔχω τινὰς δύο
 μαθητάς, ὧν ὁ μὲν δαίεται μάλιστα, ὁ δὲ χαλινού,“ μάλιστα 5
 μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νωθὲς καὶ βραδὺ τῆς
 φύσεως, χαλινού δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπου πολὺ τε καὶ ἀκρατὲς
 τῆς γλώττης. δαιτριβὴν δ' εἶχε πρὸς τῷ Λυκίῳ τῷ γυμνα-
 σίῳ. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὡς ὅτι κατηγορηθεὶς
 ὡς διαβάλλων τὴν δημοκρατίαν ἐν τῷ γράφειν πρὸς Νικο-10
 κλέα ταῖς παραινέσεσι βασιλέα ὄντα, ἤρκει ἀπολογησόμενος
 πάλιν ἐξ αὐτῶν τῶν παραινέσεων εἰπὼν ἐκεῖνο, „ὥσπερ γὰρ
 τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν,
 οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει
 θαυμάζειν.“ τοὺς δὲ δικανικοὺς αὐτοῦ λόγους καὶ οὓς ἔδει 15
 ἐν πλῆθει λέγειν λέγεται ὡς ὅτι ἢ δι' ἄλλων ἐπεδείκνυτο ἢ
 δι' ἐαυτοῦ ὀλίγους. ἄξιον δὲ καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος
 τάνδρὸς εἰπεῖν. ἤδη μὲν οὖν προφθιάσαντες εἴπομεν ὡς ὅτι
 ζηλωτῆς μὲν ἐγένετο τοῦ Γοργίου κατὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτικῶδες
 καὶ παρισῶδες, πλὴν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος ἀεὶ διὰ τὸ προσκορὲς 20
 σαφεῖ δὲ τῇ λέξει κέχρηται καὶ ἡθικῇ καὶ πιθανῇ· στρογ-
 γύλῃ δ' οὐκ ἔστιν οὐδὲ χάριν ἔχουσα, ὥσπερ ἡ τοῦ Λυσίου.
 λέγεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς ὅτι διεφθοροῦντα οὗτοι ἀλλήλοις
 καὶ ἀντεπαίδευον. συνεχὴς δ' ἐστὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν· οὐπω
 γὰρ τελειώσας τὸ νόημα ἄλλο αὐτῷ συμπλέκει ἐνθύμημα. 25
 διὰ πολλῶν δ' αὐτοῦ καὶ τὰ προύιμα, εἰ δέ τις ἐπιστά-
 ρουσιν ἄλλους τινὰς λόγους ὡς ὄντως αὐτοῦ, οὐ προσδεκτέον

102. μεγάλῃν] πολλήν L. || 4. ὅτι om. L. || 5. δαίεται t, δάεται cett. || 6. νωθὲς L. || 11. τὰς παραινέσεις Supplms. || ἤρκει ego, ἤκ. cam Musloxyde t, ἤρει cett. || 12. ὥσπερ — θαυμάζειν] or. 1. §. 36. || 16. ὡς ἔτι Lt, ὡς cett. || 19. τοῦ om. L. || 22. οὐδὲ] ἀλλὰ αἶ. || 23. γὰρ] δὲ γὰρ Lt || 25. ἄλλῳ L.

ἐκείνους παρὰ τοὺς φερομένους· εἰσὶ δ' οἱ ἐπισκεφερόμενοι
 οὔτ' οἱ συμβουλευτικοὶ θ', περὶ παρασκευῆς ἵππομεδῶν, περὶ
 130 αὐτονομίας, Σινωπικός, νησιωτικός, σύμμικτοι γ', Ἀμφι-
 κτυονικός, περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις· ἐπιδεικτικοὶ ζ',
 Κλυταιμνήστρας ἐγκώμιον, Πηνελόπης, Μενεκράτης, ἐπιτά-
 φιος τοῖς ἐν Θυρέᾳ, Νεοπόλεμος, Παριακός· * συνηγορία
 πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου, περὶ τοῦ ὄρνυτος, ὑπὲρ
 35 Τιμοθέου, ἐπιτροπικός, περὶ τῆς ὑδρίας· σύμμικτοι ε', περὶ
 φιλοσοφίας, περὶ Πλάτωνος, περὶ Ἑριδος, προτρεπτικός,
 καταδρομὴ σοφιστῶν. λέγεται δ' ὡς ὅτι καὶ τέχνην ῥητο-
 ρικὴν ἔγραψε, τῷ δὲ χρόνῳ ἔτυχεν αὐτὴν ἀπολέσθαι· ἐρεῖ
 δέ τις, καὶ πόθεν δῆλον ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει; λέγομεν ὡς
 40 ὅτι Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος συναγαγὼν τέχνας ῥητορικὰς
 ἐμνήσθη καὶ ταύτης· ἐβίωσε δ' οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ὅτι ρ'
 ἔτη, οἱ δ' ἡ'. ἀπέθανε δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος μετὰ τὴν
 ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, λυπηθεὶς διὰ τὴν ἥτιαν καὶ τὴν συμ-
 φορὰν τὴν γενομένην ἐκείσε τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ Φιλίππου.
 45 ἀποκατερέχσας δ' ἐτελεύτησεν, ὡς μὲν Δημήτριός φησιν θ'
 ἡμέρας, ὡς δ' Ἀφαρέως ιδ'. προαναγνοὺς δὲ τούτους τοὺς
 αἰτίους ἐτελεύτησεν ἐκ γ' δραμάτων Εὐριπίδου·

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ·

Σιδωνιὸν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών·

50 Πέλοψ ὁ Τανταλεῖος εἰς Πίσαν μολών·

δηλῶν ἐκ τούτων ὡς ὅτι, ὥσπερ ἐκεῖνοι βάρβαροι ὄντες ἐλ-
 θόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέσχον αὐτῆς, οὕτω καὶ τέταρτός
 τις οὗτος ἀνεφύη δεσπότης τῆς Ἑλλάδος ὁ Φίλιππος· καὶ γὰρ
 Δαναὸς Αἰγύπτιος ὢν βάρβαρος (ἡ γὰρ Αἴγυπτος τότε ὑπὸ
 55 τοὺς Πέρσας ἦν), φυγὼν τὸν ἀδελφὸν διὰ τὸν περιφερόμενον
 χρησμόν, ἐλθὼν εἰς Ἄργος κατέσχε τούτου· πάλιν ὁ Σιδώ-

28. ἐπισκεφερόμενοι L. || 29. ἵπποδρόμων Sauppius, possit et ἵππαγων. ||

30. σινοπικός Lmo. || σύμμικτοι? an συμμαχικοί? || 32. Κλυτεμνήστρας m, corr.

Orellius. || 33. Θυραία L^v, Θηρέα L^b. || νεοπόλεμος L. || post Παριακός mon-

nulla exciderunt: deest enim oratio demonstrativa septima et iudicialium index,

qui debet esse δικανικός ε', nisi desunt plura. || 35. post ἐπιτροπικός distinxit. ||

38. ἀπολέσθαι Balterus, ἀπολέσαι cett. || 42. ἀπέθανεν ἐπὶ L. || χαιρώνδου cum

ego, χερώνδου cett. || 46. ιδ'] δέκα, ὡς δὲ οἱ πλείστοι· τέσσαρας, vel simile quid,

Sauppius. cf. vit. II. v. 85. || 48. vid. vit II. v. 61. || 50. Πέλοψ m. || Ταντάλειος

mo. || εἰς Πίσαν cum ego, ἐπὶ Πίσαν cett. || 51. ἐλθόντας ed.

νιος Κάδμος βάρβαρος ὢν (ἡ γὰρ Σιδὼν καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἦν), ἐξελθὼν ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς Εὐρώπης, ἐλθὼν εἰς Θήβας κατέσχε τούτων. ὁμοίως Πέλοψ ὁ Φρύγιος (ἡ δὲ Φρυγία καὶ αὐτὴ τῆς Ἀσίας ἦν) φυγὼν τὴν 160 ἐπιβουλὴν τοῦ Ἴλου, πολεμοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἦλθεν εἰς Πίσαν καὶ ὕστερον συμπάσης Πελοποννήσου ἐκράτησεν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἐκλήθη. ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰρηκότος καὶ τελευτήσαντος θανυμάσαντες αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἦν εἶχε πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν δημοσίᾳ φιλοτιμῶς 65 ἐθαυραν, καὶ σειρῆνα ἐκκολάψαντες διὰ λίθου ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῷ μνήματι, δηλοῦντες τὴν εὐμουσίαν τοῦ ἀνδρός. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Θεσπεσίου ῥήτορος.

δ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου αὐλοποιοῦ Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος, ὃ ἐστὶ κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δ' ἔτη ε' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τίσσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος. διδάσκαλος δὲ Γοργιάς, οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δ' Ἐργῆνον, οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλείστοι.

160. αὐτὴ Orellius, αὐτὴ m. || 62. Πίσαν v. || 65. πρὸς Orellius, πρὸ m. || 66. σειρῆνα cum Saupplo ego (cf. vit. II. v. 97 et Philostr. vit. soph. 1, 17. p. 503), Σειρῆνας cett.

4. excerpst Eudocia p. 247. || 2. κατὰ Coraes in Isocr. t. 2. p. 57, μετὰ v. || 3. ἀπονίαν m. || 5. ε'] τρία Eudocia. || ρ'] 5' Luciani loco Macrob. 23 non accurate inspecto Gaisfordus. || 6. Τελέσιππος καὶ Διδόμνηστος vit. II. v. 4. || διόδωρος BE. || 8. Ἀρχῆνον Ruhnkenius hist. crit. or. p. 42. || πρόδικον *V.

Ε. ΙΣΑΙΟΤ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσαῖος, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανής, ὥς μὲν τινες ἱστοροῦσιν Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὥς δ' ἕτεροὶ γράφουσι Χαλκιδεύς. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὥς ἐκ λόγων αὐτοῦ
 5 τεκμαίρομαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινεν. γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός, οἷός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδ' ἀρχὴν εἰ προεϊλετό τινα πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν
 10 τοιούτων οὐδενὸς διὰ τὸ μηδὲ τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίαν. οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους μαθητὰς ἀναγράψας Ἑρμιππος, ἀκριβὴς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμενος, ὑπὲρ ταῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἴρηκεν, ἔξω δυοῖν τούτων, ὅτι διήκουσε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίῳ τῶν δέκα ῥητόρων.

839 Fr. Ἰσαῖος Χαλκιδεύς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας καὶ σχολάσας Ἰσοκράτει** Λυσία κατὰ τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ' εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτηῖρος τῶν ἀνδρῶν εἴη,
 5 οὐκ ἂν διαγνοίη πολλὰς τῶν λόγων ῥαδίως ὀποτέρου τῶν ῥητόρων εἶσιν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὥς ἔστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινεν. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους

V. 1. 3. δ' AB, δὲ v. [4. ἐκ] ἐκ τῶν Sylburgius: ἐκ λόγων τινῶν Reiskius. || 10. μηδὲ] μηδεμῆ Kruegerus spicilleg. coniect. p. 40. || 13. δυεῖν A.

2. cf. Photii bibl. cod. 263. || 1. χαλκιδεύς H. || 2. σχολάσας λυσία libri. Ἰσοκράτει excidisse certum est, hoc et ἔοικε μάλιστα add. Duebnerus, sed fortasse plura desunt. post Λυσία aut post δεινότητα addi ἐξήλωσε vel ἐξίσωσε vel ἐμίμειτο αὐτὸν vel ὅμοιος αὐτῷ ἐγένετο voluit Reiskius. || 6. μετὰ] κατὰ Xylander. || 7. ἐκ τῶν λόγων vel ἐκ τινῶν λόγων Reiskius. sed vid. vit. I. v. 4.

ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυριάς, διὸ καὶ μάλιστα ἐπι-
φανεῖς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέ- 10 F
ταττε τῷ Δημοσθένει, ὥς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους
ξδ', ὧν εἰσι γνήσιοι ν', καὶ ιδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ
σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν 'διά-
νοιαν, ὃ μάλιστα μεμύηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ. 15

γ'. Γένος Ἰσαίου.

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναῖος, κατὰ
δὲ τινὰς Χαλκιδεύς, πατὴρ δὲ Διαγόρου, μαθητὴς δ' Ἰσο-
κράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους. ἤκμασε
δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς
Φιλίππου ἀρχῆς, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὁ κρι- 5
τικός. λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὧν ἡδοναῖς σχολάζειν καὶ
πότοις καὶ λεπτιῇ ἐσθιῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἐρᾶν,
ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν,
ὥσθ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Ἀρδύος γοῦν ἐρωτήσαντος
αὐτόν, εἰ ἡ δαῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν „οὐκ 10
οἶδα, τοὺς γὰρ τοιοῦτους ἀφῆρέθην ὀφθαλμοῦς.“ ταῦτα δὲ
φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως
περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριον αὐτὸν
καλεῖ. ἄδηλος δ' ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος.
χαρακτῆρα δὲ τὸν Λυσίου πάννυ ἀκριβῶς ἐξήλωσεν, ὥστε 15
μηδὲ ῥάδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δ' αὐτοῖς ἡ κοι-
νωνία κατὰ τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα. κατὰ μὲν τὴν
λέξιν, ὅτι ἡ μὲν Λυσίου ἐστὶ καθαρά καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς
καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἔοικε δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου
σχεδόν. διαφέρει δ' ὅτι τῇ μὲν πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἡθι- 20

9. ἀπὸ τὰς τῆς σχ. P. || μυρίους P. || 11. δημοσθένη P. || 15. Θεόπομπος] cf. Meinekil com. gr. fragm. 2, 2. p. 199.

3. 4. μετὰ Dionysius, κατὰ Kttr. || 8. πολιτείας] βιοτείας Spengellus Epheem. Metiad. 1855. no. 245. || 9. Ἀρδύος a et Philostr. vit. soph. 1, 20, p. 513, λυδύος Q, λιδύος A. || 11. ταῦτα — καλεῖ alias auctoritas esse InteHexit Spengellus. || 15. χαρακτῆρα — ὑπεκτος ἢ excerpta sunt ex Dionys. Isocr. 2—4. || 18. ἡ μὲν Q, ἡ cett. || 20. τῇ μὲν add. Tatlicenses, τῇ μὲν Λυσίου Syiburgius.

κὸν καὶ ἡ χάρις μεγάλη, ἡ δ' Ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξαιεν ἂν
 εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικί-
 λοις· ὅσον γὰρ ἀπολείπεται τῆς χάριτος, τοσοῦτον ὑπερέχει
 κατὰ τὴν δεινότητα. κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὐρή-
 25 σουμεν τὴν διαφοράν, κατὰ δὲ τὰ πράγματα ταύτην, ὅτι παρὰ
 Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν τέχνην εὐρήσομεν οὐτ' ἐν τοῖς με-
 ρισμοῖς τῶν πραγμάτων οὐτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων,
 παρὰ δ' Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκριβεία· καὶ γὰρ προ-
 κατασκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ πρὸς
 30 μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεύεται, τοὺς δὲ δικαστὰς κατα-
 στρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ καὶ σχεδὸν μόνον
 τοῦτο ἥσκησεν. ἀμέλει γοῦν πηγὴ τις τῆς τοῦ Δημοσθένους
 ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δ' ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ
 Ἰσαίου, ὥστε Λυσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπειθε λέγων, Ἰσαῖος
 35 δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἦν.

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἰσαῖος. εἷς μὲν ἐστὶ τῶν ἰ ρητόρων, μαθητὴς δ' Ἰσο-
 κράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος·
 Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται
 καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμσθι προαγαγών.

F. ΑΙΣΧΙΝΟΤ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίωσι τῶν δέκα ῥητόρων.

840 Fr. Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν λ', συγκα-
 ταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας, τῶν δῆμων
 Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε κατὰ πε-

23. γὰρ] τε Dionysius, δὲ Balterus. || ἀπολείπεται Dionysius, ὑπολείπεται
 libri. || τῆς χάριτος ex Dionysio add. Turicensis, κατὰ τὴν χάριν Sylburgius. ||

29. τεχνικωτέροις ex Dionysio add. Turicensis. || 34. καὶ post μὲν add. Turicensis.

4. cf. Eudoc. p. 247. || 1. δ'] μὲν Eudocia.

VI. 1. cf. Photii bibl. cod. 264. || 1. μὲν om. P. || 2. τῶν δῆμων AHP, τὸν
 δὲ δῆμον v. || 3. κοθωκίδης AEH, κωθωνίδης P.

ριουσίαν χρημάτων· νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι
περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει, λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα 5
τραγωδίαν ἥσκησεν, ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν ὑπογραμμα-
τεῦων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις
διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγωδίας,
καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μει-
ράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀχροατῆς δὲ 10
γενόμενος ὡς μὲν τινες λέγουσιν Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, B
ὡς δὲ Κεκίλιος Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφα-
νῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένην, ἐπρέσ-
βευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ
τῆς εἰρήνης, ἐφ' ἣ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους ἀνηρημένου 15
τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ' ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἥνικα πυλα-
γόρας ἤρέθη, Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς τοὺς τὸν λιμένα
ἐργαζομένους, ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ
προσφυγεῖν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου συνεργοῦμενον ἐπι-
θέσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἀλλὰ συνει- 20
πόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου Προβαλεισίου δημα- C
γωγοῦντος ἅ' ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ' οἳ φασὶ συγγράφαι
μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδὼν δὲ γενομένων τῶν
περὶ Χαιρώνειαν μηκέτι τὴν δίκην εἰσελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστε-
ρον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος 25
εἰς τὴν Ἀσίαν ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς
Δημοσθένους τιμαῖς, οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν

5. ἐπονείτο omisso περὶ Photius. | 6. Δημοσθένης] or. 18. §. 258 sqq. |
7. τοῖς κατὰ δήμους Διονυσίοις Photius. | 10. περιπόλοις ex Aesch. or. 2.
§. 167 Hemsterhusius, πολλοῖς libris. | 12. κεκίλιος AHP, Κακίλιος v. | Λεωδά-
μαντος] Ἀλκιδάμαντος Xylander, sed. vid. Aesch. or. 3. §. 138. | 15. κατηγο-
ρήθη ex Photio Reiskius, κατηγορηθεὶς v. | ὡς δὲ αὐτὴν post Δημοσθένους
add. Reiskius, ὡς solum Duebnerus. | 16. τοῦ] τῶν HP. | ἔτι δὲ — εἰσελθεῖν] in
his diversa misceri sponte intelligitur. | ἐξάψει Photius. | 17. τοὺς τὸν λιμένα
ἐργαζομένους Wolfius, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους libri atque Photius: τοὺς
τὸν λιμῶνα ἱερὸν (certe ἱερὸν λιμῶνα) ἐργ. volebat Kaltwasserus, sed vid.
Aesch. or. 3. §. 119. | 20. λαλεῖν P. | 21. εὐμούλου P. de Eubulo vid. Droysenius
Ephem. Darmst. 1839. p. 801. | Προβαλεισίου Wytttenbachius, προβαλλουσίου
libri, προβαλουσίου Photius, Προβαλινθίου perperam Xylander: Προβαλῆσιου
τοῦ τότε μάλιστα δημαγωγοῦντος Reiskius. cf. Dem. or. 59. §. 48. | 22. ψή-
φους H.

ῥήφων ἐρυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, α δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἡττης οὐ
 βουλευθεῖς καταθέσθαι. οἱ δ' ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι
 D 30 λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς
 Ἐφεσσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος ταραχῆς
 οὔσης ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον ἐνταῦθα σχολὴν καταστησά-
 μενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησι-
 35 ταῦτα ἐπὶ ἡττήθη „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι,
 εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε.“ σχολὴν
 τ' ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθῆν.
 ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατρίβων ἐπὶ τῆς νήσου ὀλί-
 γον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ' εὐφρωνος, ὡς δῆλον ἐκ
 E 40 τε ὧν φησι Δημοσθένους καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου.
 φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι δ', ὃ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ ὁ τῆς
 παραπρεσβείας καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἱ καὶ μόνοι εἰσι
 γνήσιοι· ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Διοσχίνου.
 ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν
 45 Ἀθήναις συσταθεῖσαν συνήγορος, οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον. ἐχει-
 ροτονηθὴ γὰρ Ὑπερείδης ἀντ' αὐτοῦ, ὡς φησι Δημοσθένους.
 ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφούς, ὡς φησιν αὐτός, Ἀρόβητον καὶ Φι-
 λοχάρη. ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος
 Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον
 F 50 μὴδὲ μαθητεῦσαί τισι τὸν Διοσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμ-

31. ὡς] εἰς H. || 38. καὶ διατριβὴν καταστησάμενος ἐπὶ Reiskius. || 40. ὧν]
 ὡς H. cf. Dem. or. 18. §. 259. 308. || 41. τῆς] παρὰ τῆς H: περὶ τῆς πρεσβείας
 Reiskius. || 42. παρὰ πρεσβείας P. || 44. τὴν περὶ, ut et Daebnerus, et συστα-
 θεῖσαν correxi, τοῦ περὶ et συσταθεῖς v: ἐπὶ κρίσει ἀγῶνος vel ἀμφισβητήμα-
 τος τοῦ περὶ Reiskius. || 46. Δημοσθένους] or. 18. §. 134. || 47. φησιν] or. 2.
 §. 149, ex qua Φιλοχάρε correxit Wyttenbachius, Ἀρόβητον ego, ἄρβον καὶ
 δημοχάρη libri. cf. Dem. or. 18. §. 237. || 48. ἀπήγγειλε libri, ἀντήγγειλε, quod
 edebatur, ex Aldino ἀντήγγειλε fecisse Stephanum ait Wyttenbachius, ἀντήγ-
 γειλε aut ἀπήγγειλε Reiskius. || 49. τὸ δεύτερον, quod deletit Wolfius, in τὴν
 δευτέραν mutavit Meziriacus, huc reposui cum Frankio Ann. phil. 12. p. 232 et
 Sinteni Ephem. Darmst. 1835, p. 45 (scilicet Aesch. or. 2. §. 169. ὥστε κακεῖ
 στεφανώθηναι ὑπὸ τῶν ἡγμένων καὶ δεῦρο ἡνὼν πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου), post
 Ἀθηναίους habent libri et Photius. quod olim conieci ἢ δεύτερος, volebam
 spectare ad Aeschiniae verba quae sequuntur l. l. καὶ Τερμένιδου τοῦ τῆς Παν-
 διονίδος ταξάρχου καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατείας μοι δευρὶ etc. ||
 50. τινι. Meziriacus.

ματείας ἀρθῆναι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα, πρῶτον δ' εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρκάδης, πρὸς οὓς ἀφικόμενον συστήσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ 841
 Τίμαρχον ἐταιρήσεως, ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀνῆρ- 55
 τησεν, ὥς πού φησι Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη δὲ πρεσβευτὴς μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη· τὸ δεύτερον δὲ δέκατος ὢν κυρώσας ὅρκους τὴν εἰρήνην κριθὶς ἀπέφυγεν, ὥς περὶορίζεται.

60

β. Ἀπολλωνίου περὶ Αἰσχίνου ῥήτορος.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κοθωνίδης, υἱὸς δ' Ἀτρομήτου, ὃν φασὶ πρότερον Τρόμητα καλούμενον ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρομήτον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς δοῦλον καὶ πέδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς 5
 τῷ Θησεῖω καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἠρώφ, εἴτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δ' ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας ἢ ὡς ἐνιοι Γλαυκίδος, ἦν φασὶ τὴν πρώ-
 τὴν ἡλικίαν ἡταιρικέναι καθεζομένην ἐν οἰκῇ καὶ πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἠρώφ, ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς 10
 ἐργασίας ταύτης ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλίνειν. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης καὶ ἀδελ-

51. ἀθῆναι P. || 53. ἀφικόμενος AHP, quod servari potest, si ἔφη excidit. cf. Dem. or. 19. §. 10 sq. 303 sq. Aesch. or. 2. §. 79. || 56. Δημοσθένης] certe or. 19. §. 2 nil nisi τὸν μὲν ἀνῆρχκε. cf. §. 235. || δὲ addidi. || 57. μετὰ Franklus 1.1. (of. m. quaestit. Dem. 4. p. 103), κατὰ v: κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους delevit Reiskius. || περὶ — Δημοσθένους om. H, qui pergit ἠνέχθη τὸ δεύτερον. || 58. Δημοσθένους] κτησιφῶντος καὶ δημοσθένους P. || δὲ addidi cum Franklo: τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς Reiskius. δέκατος ὢν sumptum est ex Aesch. or. 2. §. 178.

β. Inscr. περὶ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος P et cod. Matrit. 63. ap. Iriart. p. 223. || 1. τῶν δῆμων AB, τὸν δῆμον cett. || 2. κοθωνίδης D. || φασί] excerpta haec sunt ex Dem. or. 18. §. 129 sq. 255 sqq. || 4. Ἀτρομήτον] ἀτρόμητα P. || 5. πέδας Saupplis ep. crit. p. 111 ex Dem. or. 18. §. 129 (χοίνικας παχείας ἔχον καὶ εὐλον), παῖδας v. || 7. ὁ add. AB. || 9. ἡταιρικέναι B, ἡτερηκέναι P. || 10. ἠρώφ] τιμῆναι P. || 12. δὲ P.

φῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβαστοθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν
 15 τῷ πατρὶ ὑπηρετεῖ γράμματι διδάσκοντι, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ (ἦν δ' ἐπονειδιστὸν τοῦτο τὸ ἔργον), ἔπειτα ἀποστάς τούτου τριταγωνιστὴς ἐγένετο τρα-
 20 γωδιῶν, καὶ ἐν Κολλυτῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέ- πεσεν. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ πολι- τεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινεν. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοι- νωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων
 25 χάριν καὶ κολακειᾶν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δη- μοσθένην, τοὺς τάναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλε- ξάνδρου πολιτευσάμενους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι καὶ δὴ πάντων ἐκείνο ἐναργέστατον· ἐλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ
 30 δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Ἀηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν οὐκ ἐπέτρεπεν ἢ ἐν Ἀρεῖῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εὖνουν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων Ὑπερείδῃ λέγειν προσέταξεν. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ

14. ἀλαβαστοθήκας ABDM, ἀλαβαστροθήκας cett. cf. Dem. or. 19. §. 237. || 15. ὑπηρετεῖ P. || 16. ὑπογραμματαῖσαι D, ὑπεγραμμάτευσσε Baiterus. || 17. τοῦτο τὸ] τὸ τοιοῦτον P. || 19. κολυτῷ libri. || 24. χάριν — ὅτι] χάριν καὶ πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύσασθαι τοῖς περὶ δημοσθένην ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσάμενοις τοῖς φιλίππου πράγμασι καὶ ἀλεξάνδρου. ὅτι P. || πολιτείαν] πόλεμον Reiskius. || 27. αἰσχίνης post βασιλεῦσιν add. P. || ἐστι om. P. || 28. ἐκείνο] ἐκείνὸ ἐστὶν P, ἐκείνων M. || 31. περὶ τῆς γενομένης ἐκείσε ταραχῆς ἀπελάσασα αὐτὸν ἢ βουλή ὡς οὐκ ὄντα P. || 32. τῷ ἀθηναίῳ DM, τῷ ἀθηναίῳ AB, τῶν ἀθηναίων cett. || ὑπερίδῃ libri. || 34. σωκράτους καὶ πλάτωνος P. || post ψευδόμενοι Bekkerus in adn. nescio quo in libro scripta affert haec: ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ φαληρεὺς φησι σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἰθ' ὕστερον πλάτωνος, ὡς δὲ καικίλιος καὶ ἰδομενεὺς καὶ ἐρμιππος ἱστοροῦσιν οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτήρος τοῦ πλατωνικοῦ σῶζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέρριτον καὶ εὖρυθμον, ἀλλὰ κεχηρνυῖα πῶς ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὺς ἐπὶ τὸ λουδορεῖν αἰσχροῦς καὶ ἀπρεπῶς

Αισχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γε- 35
γραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς
δ' ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ παραπρεσβείας
φησὶν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρώμητος φρατρίας μὲν ἦν καὶ
γένους τοῦ Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιά-
δος ἐστὶν ἱέρεια, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον τὴν 40
οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν λ', καὶ
στρατευόμενος ἐν Ἀσίᾳ ἀριστείων ἡξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ
μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιω-
σαι δ' ἀναμαρτήτως, εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἑδ'. φησὶ δὲ καὶ
τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἑλευθέρους εἶναι. τῶν 45
δ' ἀδελφῶν αὐτοῦ Φιλοχάρῃ μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν
καὶ μετ' Ἱφικράτους ἐστρατεῦσθαι καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν,
Ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτῶν ἀδελφὸν πεπρεσβευκέναι
μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως
γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. 50
περὶ δ' ἑαυτοῦ φησὶν ὡς ἐκ παίδων ἀπαλλαγείς περίπολος
τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο β' ἔτη, ἔφηβος ὢν (οὔτοι γὰρ
μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρχοντο κατὰ πρόσταγμα νόμου),
ἐστρατεῦσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι κα-
λουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν 55
ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπήν· καὶ κινδύνου γενομένου
περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν ἀξιεπαίνως ἐμαχέ-
σατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε,
καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις

ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δὲ τι εὐφυνὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἶον ἂν γένοιτό τι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς. || 36. δ' P, δὲ v. || 37. αὐτοῦ P. || περὶ πρεσβείας P. cf. Aesch. or. 2. §. 147. || 39. τοῦ ABDM, τῶν cett. || ὅθεν καὶ ἡ P. || 40. νέος — ἤθλει om. P. || νέος] ὃς D. || ἤθλει Wolfius, κάλλει libri. || καὶ χρόνῳ] χρόνῳ δ' P. || 41. ἐν τῷ πολέμῳ om. P. || 42. στρατευόμενος δὲ P. || ἐν Ἀσίᾳ ex Aesch. l. 1. Saupplius ep. crit. p. 111, καὶ εὐνοίας ABD, εὐνοίας καὶ MP. || 44. δὲ bis habet P. || ἐνενήκοντα P, ἐννενήκοντα cett. || 45. τῶν δὲ ἀδελφῶν Bekkerus, τὸν δὲ ἀδελφὸν libri. || 46. φιλοχάρεν corr. M. || 47. μετὰ P. || 48. νεώτερον P. || αὐτῶν Turicenses coll. Aesch. l. 1. §. 149, αὐτῶν ABDM, αὐτοῦ P, αὐτοῦ Bekkerus. || 50. καλῶς] ἀξίως καὶ καλῶς P. || 54. δὲ] δὲ τὴν M. || 55. μετὰ P. || 56. εἰς om. DP. || φιτοῦντα P. || καὶ κινδύνου P, κινδύνου cett., κινδύνου δὲ Reiskius et v. || 59. ταμύναις ABP, ταμύνους cett.

60 μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἰτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτε-
 λεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καταλυθεί-
 σης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν,
 βεβιωκὼς ἔτη οὐκ ὀλίγα. γ' δ' ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμ-
 μένων καὶ τούτων δημοσίων (ὁ γὰρ Ἀηλιακὸς νόθος ἐστὶ),
 65 τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὗρισκομεν τελευταῖον γεγραμ-
 μένον (ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται), τῶν
 δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους πρότερός ἐστι τῇ
 τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου· ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς
 παραπροσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

γ'. Αἰσχίνου ῥήτορος βίος.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ
 Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελοῦσης. φασὶ δ' αὐτὸν
 παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν
 καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν, ταύτην δὲ σκοτει-
 5 νῶν ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ ἐκφοβοῦσαν παῖδας καὶ γυ-
 ναῖκας ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι, ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα
 ἢ ἔμπουσα· γενόμενον δὲ μεираκίον ὑποκριθῆναι τραγωδίαν
 ὥστε τριταγωνιστεῖν, ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι
 Ἀριστοφῶντι καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα
 10 ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον ἐπιθέσθαι
 τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν ὄντα εὐφυᾶ. μετὰ
 δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ
 διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρει κατὰ τῆς πόλεως διὰ τοῦτό τ'
 εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε
 15 ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανω-
 θέντα, μὴ μεταλαβεῖν τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων, ἀτιμωθέντα

60. εἰτ' ὥστ' coll. Aesch. l. i. §. 169 Sauppilus. || ἐτελεύτησε — ἀναιρε-
 θεὶς] καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς P. || 64. νόθος] καὶ νόθος ABDM. || 68. ὁ
 om. B. || 69. παραπροσβείας] παρὰ τῆς προσβείας M.

3. 1. γραμματιστοῦ P, γραμματικῶς D, γραμματικοῦ cett. || 4. σκοτεινῶν —
 γυναικας P, ἐν σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναῖξιν ὁρμωμένην cett. ||
 8. τριταγωνιστεῖν] τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγωδικῶν P. || 9. μετ' αὐτὸν D. ||
 διαγινώσκοντα B. || 13. τ' γε ABP. || 14. ἐν Θήβαις om. P. || ὅτε] δὲ ὅτε P, ὅτε
 Sauppilus. || 15. στεφανωθέντα Reiskius, στεφανούμενον coll. Aesch. or. 3. §. 44
 Sauppilus, στεφάνῳ Pbrl. || 16. ἀτιμωθέντα δὲ] καὶ ἀτιμωθέντα P.

δ' ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον οἰηθέντα
κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον· πυθόμενον δὲ τετε-
λευτηκέναι τὸν βασιλέα καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων
καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἐνθα δεομένων Ῥοδίων τὴν τέχνην 20
αὐτοὺς διδάξει τὴν ῥητορικὴν ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μὴδ'
αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελυόντων εἰπεῖν οὐδὲ τοῦτ'
ἐθελῆσαι, συμβαλόντα ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς κομιδῇ γ'
ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρήναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ
πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. 25
Δημοχάρης δ' ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον
αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, ρησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγω-
δοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρι-
νόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχροῦς πεσεῖν καὶ
ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου (ἐνθένδ' οὖν 30
ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ
πρᾶγμα ἐπισκώπτων), καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου
τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἄγρους· εἴη ἂν οὖν
ἐνθένδ' ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τῶν δῆμων Αἰσχίνης
Κοθωκίδης.

35

δ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυ-
κοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ

18. Ἀλέξανδρον ABDP, τὸν ἀλ. cell. || πευθόμενος P. || 20. post Ῥόδον
Bekkerus nescio quo ex libro laudat haec: εἰς Ῥόδον ἐπλευσε καὶ ῥοδιακὸν
διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις
ἀνδράσιν ἀναγνώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ
δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώ-
μενος „πῶς οὖν ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἡττησai“; ἀπεκρίνατο „θαυμάζετε πῶς
ἡττημαι, καθὼ οὐκ ἤκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου.“ θηρίον γὰρ αὐτὸν
ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τράπων καὶ ἀνελεῖμνον. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς λεγο-
μένης μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖ εὗρεν ἐν τῷ
σχολάζειν. || Ῥοδίων τὴν τέχνην αὐτοὺς Franklus, ῥοδίων τὴν τέχνην αὐταῖς
libri, αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην Bekkerus. || 21. μὴ δὲ P. || 23. θελῆσαι D. ||
συμβαλόντα] εἰπόντα P. || 26. δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς M. || 30. συν-
νίωνος P. || ἐνθεν οὖν P. || 31. Δημοσθένης] or. 18. §. 242. || 33. καταγνοίς D. ||
ἂν ἐνθένθεν P. || 34. τὸν δῆμον DMP, et cod. Matrit. 63. ap. Iriart. p. 223. ||
ὁ αἰσχίνης BP.

4. 1. γλαυκοθέας A*V, γλαυκόνος BE, λευκοθέας cell. || 2. δὲ add. A.

Ἐλαττου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγρα-
 5 δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κώ-
 νειον πιὼν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων
 ἐδημοσιώθη. ὤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἥσση-
 10 θείς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα.
 πρῶτος δὲ πάντων τὸ θείως λέγειν ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν
 ὡς ἐνθουσιῶν. — Αἰσχίνης Ἀθηναῖος Ἀτρομήτου γραμμα-
 τοδιδασκάλου καὶ Γλαυκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς ὑπο-
 κριτής, εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσο-
 βλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων
 15 Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γράψαντα Δημοσθένην, ἡττήθη
 καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

Z. ΛΥΚΟΤΡΓΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

841 Fr. Λυκεῦργος πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρωνος τοῦ Λυκούργου
 Β (ὃν οἱ ἄ' τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως
 γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ ἑλληνοταμίας γενό-
 5 μενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ), τῶν δῆμων δὲ Βουτάδης,
 γένους τοῦ τῶν Ἑτεοβουταδῶν. ἀκροατῆς δὲ γενόμενος
 Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν, εἶτα καὶ
 Ἰσοκράτους τοῦ ῥητορὸς γνώριμος γενόμενος ἐπολιτεύσατο
 ἐπιφανῶς καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν
 διαίκῃσιν τῶν χρημάτων ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ γ' πενταε-

3. Ἐλαττου Bernhardy, ἀλεάτου V, ἐλεάτου cett. || 4. οὗτος — ἐδημοσιώθη
 ab Aeschine aliena sunt. || 6. καὶ τὰ — ἐδημοσιώθη om. V. || 8. τοῦ om. BE. ||
 9. θείως] cf. Philostr. vit. soph. 1. 18, 3. p. 509. || λέγεις A*V. || 11. γλαυκοθέας
 E, λευκοθέας cett. || αὐτὸς] καὶ αὐτὸς E. || 12. γραμματεῖς, εἶτα om. E. || κερ-
 σοβλέπτας AB. || 13. φανέας A.

VII. 1. cf. Photii bibl. cod. 268. || 3. Βατῆθεν Salmasius ex Hesychio,
 ut videtur, sed vld. Steph. Byz. s. v. Βατή. || ἑλληνοτομίας P. || 4. τῶν δῆμων
 ΑΗΡα, τὸν δῆμον v, δῆμον Reiskius. τὸν δῆμον Ἑτεοβουτάδης (excidit Bou-
 τάδης, τὸ γένος) Photius. || 8. τὴν om. P.

τηρίδας ταλάντων, ἡ δὲ ὧς τινες, ἢ χν', * καὶ ὁ τὰς τιμὰς 10
 αὐτῷ ψηφισόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ, τὰ κατὰ ἑρῶτον
 αἰρεθεὶς αὐτός, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινας
 αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενε-
 γκεῖν, μὴ πλείω ἢ ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ
 δημόσια χρήματα· ἀεὶ τ' ἐφεστὼς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ 15
 θέρους καὶ χειμῶνος. καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 χειροτονηθεὶς πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε καὶ τηρήρας
 παρεσκεύασε τῷ δήμῳ ὕψους, καὶ τὸ ἐν Λυκίῳ γυμνάσιον ἐποίησε
 καὶ ἐφύτευσε καὶ τὴν παλαίστραν ὠκοδόμησε καὶ τὸ ἐν
 Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐπετέλεσεν. πιστευσάμενος δ' 20
 ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ιδιωτῶν σφ' ἀλάντα ἐφύλαξε,
 πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ
 Νίκας χρυσᾶς. πολλὰ δ' ἡμέτερα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ
 νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην, καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Πανα-

10. καὶ — ῥήτωρ cum Wytttenbachio v unclis inclusa infra p. 843 C post τὸ
 αὐτὸ ψήφισμα cum Corae transposuerunt Lycurgi editores Turicenses, ἣν δὲ pro
 καὶ volebat Reiskius: sed omnia recte habent, dum κατὰ ante καὶ inseras.
 scilicet spectant haec ad decretum infra adpositum, quanquam vel sic errorem
 in calculis esse sponte intelligitur: illic enim summa dicitur fuisse non 18650,
 sed 18900 talentorum. quamobrem aut cum Boeckhio Oec. civ. 1. p. 471 auctor
 putandus est minores numeros confudisse et pro 900 posuisse qui ibidem paullo
 post sequitur 650, aut, quod etiamnum magis placet, sic statuendum, auctorem
 18900 tal., quae sunt in decreto, non pro mera publica pecunia habuisse, sed in
 eisdem etiam quae privati homines Lycurgo commississent inesse voluisse, hanc
 autem privatam pecuniam, quae in decreto dicitur fuisse 650 tal., a publica
 detrahentem hoc quidem loco debuisse 18250 indicare, sed facili errore minoris
 numeros 650 et 250 confundentem pro istis 18650 posuisse. sic demum intel-
 ligitur cur infra v. 21. privatam pecuniam 250 tal. tantum fuisse dicat; nam
 totam summam cum constaret esse 18900, errore isto semel commisso non
 poterat ratiocinari aliter. sin vero Boeckhii rationes sequeris, ad explicanda
 illa 250 tal. novo auctoris errore opus est (vid. p. 470. adn. 565). cf. quae de ea
 re dixi Annal. philol. 14. p. 287 sq. || 13. τὴν διοίκησιν] εἰσῆγησιν Wolfius. ||
 εἰσενεγκεῖν] nomen rogatoris excidisse visum est Reiskio, τινὰ subaudiendum
 esse ad φθάσαι aut εἰσελθεῖν scribendum Kiesslingio (Lyc. orr. frgm. p. 3), ad
 ipsum Lycurgum legem rettulerunt alii. || 16. καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ex p. 842 C
 huc irrepsisse opinatus est Coraes. || 18. τὸ τὸν P. || ἐν] ἐπὶ Sauppius coll. κατὰ
 p. 852 C et πρὸς ap. Paus. 1. 29, 16. || Λυκίῳ Xylander, λυκίῳ librl. || 19. ἐφύ-
 τευσε] malim κατεφύτευσε. || τοῦ ἐν Διονύσου θεάτρον ἐπιστατῶν Reis-
 kius. || 20. ἐπετέλεσε ex deor. p. 852 C et Paus. 1. 1. Turicenses, ἐτελεύτησε v. ||
 21. σφ'] vid. adnot. ad v. 10. || 23. δ'] τε Coraes. || καὶ τοὺς νεωσοίκους Coraes.

25 θηναϊκῇ τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε
καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλῇ ποιήσας, Δεινίου τινός, ὃς ἐκέ-
τητε τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει, προσειπόντος αὐτὸ
χαρίσασθαι Λυκούργῳ. ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄσματος τὴν φυλα-
κὴν καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἅπαν-
30 τας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐπίους λέγειν, Λυκούργον οὐ
ἐμέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονη-
ρῶν, οὕτω συγγράφειν. ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ' ὃν δὲ
χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον.
33 πόλεμον, ἐπρόσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς
τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν
ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος
εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι
Λυκούργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ. εἰσή-
40 νεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ τῶν κωμῶδων, ἀγῶνα τοῖς
Ἰ Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τὸν νική-
σαντα εἰς ἄστὺ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμ-
βάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλειοικόμενα· τὸν δὲ, ὡς χαλκῆς εἰκόνας
ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου,
45 καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῇ γραψαμένους φυλάττειν
καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑπο-
κρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρί-
842 τον, μηδενὶ ἐξεῖναι Ἀθηναίων μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθή-
νησιν ἐλεύθερον σῶμα πρῆσθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἄλσκο-

25. τοῦτό τε] ἔτι δὲ Reiskius. || 26. Δεινίου Coraes, Δεινίου v. || 27. προσει-
πόντος αὐτὸ Wyttenbachius, καὶ προσειπόντος αὐτὸ Reiskius, αὐτὸ περὶ
παντός αὐτὸ περὶ πάντων τῶν αὐτοῦ Klesslingius, περὶ παντός αὐτοῦ ποιησαμένου
Coraes, περὶ παντός αὐτοῦ libri. || 28. χαρίσασθαι TVx. || ἄσματος HP. ||
31. θανάτῳ αἵματι ex similitudine Draconis dicto ap. Plut. Sol. 17 Meniriacus. ||
35. ἐπρόσβευσε Coraes. || 36. διετέλεσεν P. || 40. μὲν ex comicatura Reiskius, ex
vett. edd. restituit Coraes, om. v. || 42. καταλέγεσθαι] καθίστασι Valerius ad
Harp. p. 116, κατάγεσθαι Coraes. || 44. ἀναθεῖναι P. || 47. αὐτοὺς Reiskius,
iterum G. Hermannus Opp. 2. p. 155 αἰτέω ego Ephem. Darmst. 1834. p. 1074, παρ'
αὐτῶς cum Wyttenbachio v (τοῖς δ' ὑπακρ. οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτῶς ὕκ. Bernhardy
Encycl. litt. 1, 39. p. 165), ἄλλους Dobraeus Advers. 1. 1. p. 163, αὐτῶς ἄλλως
Grysiarius d. gr. (frag. circ. temp. Dem. p. 9, ἄλλως Sauppilus (cf. Ephem. Darmst.
1836. p. 421): αὐτῶς libri. || 49. ἀπελεύθερον Meniriacus, probatum Blamie

μένων· ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότου γνώμης. ἔτι δέ, ὡς 50
τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεὶ κυκλίων χορῶν
οὐκ ἔλαττον τριῶν, ὧν δίδεσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν ἰ μναῖς,
τοῖς δὲ δευτέροις ἡ, εἴ δὲ τοῖς τρίτοις κριθαῖσιν. ἔτι δέ,
ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπείναι γυναῖκα Ἐλευσινάδε, ὅπως μὴ ἐλατ-
τῶνται αἱ δημοτικαὶ ὑπὸ τῶν πλουσιῶν, εἰ δέ τις φωραθῇ, 55
ἀποτίνειν δραχμὰς ,ς. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης,
τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε, κα-
τηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρω ἐν τῷ δήμῳ ἔφη, „ἀλλ' οὐν ἐγὼ β
μὲν διδούς, οὐ λαμβάνων ἐώραμαι.“ τελώνου δέ ποτε ἐπι-
βαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸ 60
μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντος ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς
πεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην
ἀπέλυσε, τὸν δ' ὡς οὐ τὰ πρόποντα δρᾶσαντα εἰς τὸ δεισμο-
τήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει μεθ'
ἡμέρας τινὰς συντυχὼν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούρ- 65
γου ἔφη „ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν
χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι.“
εἰσήνεγκε δὲ καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τανὶ Ὀλυνθίῳ χρώ- c
μενος ἱκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπόρος δ' ὢν ἱμά-

narr. d. Lyc. p. 14, 69, ad sensum certe Turicensibus, Beckero Charicl. 2. p. 57, aliis, quippe de ἀποστασίῳ actione cogitantibus. contra, quamvis non satis accurate, disputavi Ann. phil. 14. p. 291. 30. p. 371, sed etiamnum credo cogitandum esse de crimine ἀνδραποδισμοῦ, totius autem legis breviter expressae hunc esse sensum: non licere cuiquam emere (vendere male Duebnerus) caput liberum raptum pro servo: quod ne fieret, emptori explorandum eius, qui ante venditorem possedisset, testimonium atque consensionem. nam sic domum servus an liber esset apparebat. || 50. δὲ τὸν ὡς Meziriacus. || 52. ὧν add. Reiskius, καὶ Duebnerus, om. v. || οὐκ ἔλαττον, quod v erat post νικῶσιν, delevi ut ex proxime antecedentibus perperam repetitum. || 53. ἔτι δὲ add. Sauppius, ἔτι Coraes, om. v. || 54. ἀπείναι cum Taylora praef. ad Lyc. p. 126 Turicenses atque alii, sed vid. Sintenis ad Plut. Arist. 19. de re cf. Demosth. 21. §. 158. || ἐλευσῖνα δὲ P. || 55. αἱ δημοτικαὶ ex Photio add. Baetnerus, om. v. || 57. φωρασάντων P. || 59. λαμβάνω P. || πεφώραμαι ex Plat. comp. Nic. c. Crass. 1 Wyttenbachius. cf. Plut. d. sui laude 8. p. 541 F. || 61. μετοίκιον P. || ἀπάγοντος Coraes, ἄγοντος Photius, ἀπαγαγόντος v. || 64. ἐπαινουμένῳ H. || 67. βοηθῆσαι μοι. εἰσήνεγκε Solanus ad Plut. vit. t. 8. p. 573, βοηθῆσαι μοι. ἤνεγκε T, βοηθῆσαι μόγις. ἤνεγκε libri. || 68. ψηφίσματα] χρήματα vel δανείσματα Reiskius.

70 τιον ἐν καὶ ταὐτὸ εἶναι τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους καὶ
 ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ θυκτὸς
 καὶ ἡμέρας οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκώς, κλεινιδίου
 δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκε-
 75 ράλαιον, ὅπως ἐγείροιο ῥαδίως καὶ μελετῇ. ἐγκαλοῦντος
 δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μισθοὺς σοφισταῖς δίδωσιν περὶ λόγους
 διατρίβων, ἀλλ' εἰ τίς γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς
 ἀμείνους αὐτῷ ποιήσεις, οὐ χιλίας, ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐ-
 80 σίας προτίσθαι. ἦν δὲ καὶ παρορησιαστὴς διὰ τὴν εὐγένειαν.
 Δ' Ἀθηναίων γέ τοι ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦν-
 τος ἀνέκραγεν ἐμβαλλόμενος „ὦ Κερκυραῖα μάστιξ, ὡς
 πολλῶν ταλάντων εἰ ἀξία.“ πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων
 Ἀλέξανδρον „καὶ ποδαπὸς ἂν“ εἶπεν „ὁ θεός, οὐ τῶν ἱερῶν
 ἐξιόντας δεῖσαι περιεράνεσθαι;“ ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ
 85 παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἰαί, Μενεσαίχμου μὲν κατηγο-
 ρήσαντος, γραφαιμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ
 καθ' ὃν ἔργου χρόνον ἐπιστελλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς
 κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίαις, μετενόησαν
 καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς Δημοκλείους τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ
 90 ἐνὶ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν
 ἐκγόνων τινὲς δημοσίᾳ, καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντι-
 κρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηναῖς ἐν τῷ Μελανθίῳ τοῦ φιλοσό-
 φου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου
 καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι
 σωζόμεναι. τὸ μέγιστον, ὡς τάλαντα προσόδου τῇ πόλει

70. καὶ ταὐτὸ Meziriacus, καθ' αὐτὸ libri. | 71. μόνον post ἀναγκαίαις
 addendum aut subaudiendum censuit Reiskius. | 73. δ' deletit Coraes. | 75. σο-
 φιστικαῖς P. | 76. ἐπαγγέλλοιτο HP. | 77. τὸ ἡμισυ ἂν τῆς οὐσίας προτίσθαι Me-
 ziriacus, τὸ ἡμισυ τῆς οὐσίας προήσειςθαι Reiskius. | 82. ἂν εἶπεν] ἀνείπεν cum
 Corae, qui et ἂν εἶη εἶπεν coniecit (et sic Duebnerus), Turicenses. | θεός οὗτος
 οὐ Coraes. | τῶν ἱερῶν Turicenses, τὸ ἱερὸν v. | 83. περιεράνεσθαι Duebnerus,
 περιεράνεσθαι A, περιεράνεσθαι P, περιεράνεσθαι v. | 84. μενεσαίχμου
 ΔHP. | 85. Θρασυκλέους] Μοιρονκλέους Ruhnkenius hist. cr. or. p. 80. | Δημο-
 σθένους] cf. Dem. Ep. 3. et Aesch. Ep. 12. §. 14. | 86. ἔργου Coraes. | 92. la-
 cunae signum post πεποιημέναι ponunt Turicenses, sed recte in comm. demum
 arte factae explicant. | αὐτοῦ τε AP, αὐταί τε cett. | τοῦ em. Coraes. |
 94. τὸ — προσιώντων et numeris villosum et perperam e superioribus repetitum
 Wyttenbachio: τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον ὅτι χίλια Reiskius. | πρόσδου
 Reiskius.

κατίστησε, πρότερον χ' προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσῃ 95
 εἰς τὸ μητρόφιον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν νο-
 μισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων·
 οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλην Μενεσαίχμου τὰς
 διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτα- F
 λεύτησεν ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν τοῦ βίου χρόνον 100
 καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλούς, καίτοις
 πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ γ' παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς
 τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρός, Καλλίου δὲ τοῦ Ἀβρωνος Βα-
 τῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμειύσαντος στρατιωτικῶν ἐπὶ Χαι-
 ρώνδου ἀρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δεί- 5 343
 νάρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου. κατέλειπε δὲ παῖδας Ἀβρωνα,
 Λυκοῦργον, Λυκόφρονα, ὧν ὁ Ἀβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος
 ἄπαιδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὁ γε Ἀβρων καὶ πολιτευσάμενος
 ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ γήμας Καλλιστομάχην
 Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας 10
 Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρνέως ἐγέννησε Λυκόφρονα·
 τοῦτον δ' ὁ κάππος εἰσποιεῖσάτο Λυκόφρων, οὗτος δ' ἐτα-
 λεύτησεν ἄπαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγρημα
 τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ'
 ἐγένετο Ἀριστάννυμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππη, 15 B
 ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐ-
 μολπίδων γενόμενος, τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου
 παῖδες Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσει-
 δῶνος Ἐρεχθίδος εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθη-

95. χ' cum Relskio et Corae Turicenses (cf. Sauppius Ephem. Darmst. 1836. p. 420), ἐξήκοντα v, quod ut auctoris errorem de seclorum tribus coll. Aesch. or. 2. §. 71 accipiendum tuetur Boeckhius Oec. civ. I. p. 470, τετρακοσίων καὶ ἐξήκοντα Meursius in Gronov. thes. 5. p. 1719. || 96. αὐτὸν P, αὐτὸν v. || 100. τοῦ ex Photio add. Coraes, om. v. || 2. καλλιστοῦς P. || 3. Ἀβρωνος hic et infra Turicenses, Ἀβρωνος v. || Καλλίου Salmasius, καλαίου libri. || 4. στρατιωτικῶς P, τὸ στρατιωτικόν Relskio, nostro τῶν στρατιωτικῶν, quod probavit Franklus Ann. phil. 12. p. 231, non opus esse ex C. J. Gr. no. 416 decuerunt Turicenses. || χαιρώνδου Ha, χαρώνδου cett.: est ol. 110, 3. || 6. Πιστίου ex Harp. s. v. βουλευτίσας Meursius Att. lectt. 3, 5, παστίου libri, Πασίου Relskio. || παῖδα ΔΗΡΑ || 8. μετήλαξαν et mox μετήλαξε P. || 10. Αἰξωνέως Xylander, αἰξενέος libri. || 15. ἀριστόδημος H. || 18. λαοδάμεια libri, Λαοδάμεια v.

120 *πᾶς ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς ἐγέννησε Διοκλέα τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἀβρωνος Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου ὁ δαδουῆχος ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα.*
 c 25 *διετέτατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως· φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ιε'. ἐσταφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῇ εἰκὼν ἐν Κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἀρχοντος, ἐφ' οὗ ἔλαβεν καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτός τε*
 30 *ὁ Λυκούργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐχρόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Λυκόφρων ἠμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις· γραψάμενος δ' Αὐτόλυκον τὸν*
 D' *Ἀρεοπαγίτην καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδην*
 35 *τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλοὺς καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους, καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου ἀλῶναι ἐποίησε καὶ ὁ δραχμᾶς ἐκ*
 40 *τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ρξ, ἧ ὥς τινες μνᾶν. ὁ δ' εὐθύνας*

120. Μελιτεὺς Coraes, Μελιττεὺς v. cf. C. J. Gr. no. 85. 172. 185. 281.]

21. ὀπλίτας] Φασηλίτας perperam Reiskius. cf. Ahrens d. Ath. stat. pol. et litt. sub Rom. p. 42.] 25. διετέτατο] καὶ διεδέξατο P.] 28. κεραμεικῷ H et sic Osannus, κεραμικῷ v. cf. Paus. 1. 8, 2.] Ἀναξικράτους] ol. 118, 2. vld. decretum infra additum.] 29. τε ὁ Wyttenbachius, τε καὶ ὁ libri, τε Reiskius. res ipsa incredibilibs, quippe Lycurgo (tunc iam 17 annos mortuo, nec quicquam eiusmodi legitur infra in decreto.] 31. τε] δὲ Coraes.] 33. περὶ ἱερῶν susp. Reiskio.] δ' et punctum ante γραψάμενος addidi cum Corae et Pinzgero, servavi quod iidem deleverunt καὶ ante πάντας. vulgatam tuentur Turicenses, quasi non necessarium sit ita intelligere, ut Autolycei, Lysicelis, Demadis causae ad res sacras pertinuisse dicantur (cf. Sauppius Ephem. Darmst. 1836. p. 421): sed tum aut γραψάμενος καὶ aut οὗς καὶ πάντας expectes.] 34. δημάδην HP, Δημάδην v.] 35. Δημέου] δημίον libri. cf. Plut. Phoc. 80.] 36. ἀργυρείων Baiterus, ἀργυρίων v.] 37. μεσοκρινεῖς ex Poll. 7, 98 Xylauder, μεσοκρανεῖς libri.] 41. ἧ — μνᾶν post διένειμε transposuit Wyttenbachius.

Ἀριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας*. ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Λυκούργος ἱβίς,

ἱβίς Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Ἐρεχθίδεωσ τοῦ Γῆς καὶ 145 E
Ἡφαίστου, τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου,
οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ κα-
ταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν
πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθείῳ γεγραμμένος ὑπ'
Ἰσμηρίου τοῦ Χαλκιδέως, καὶ εἰκόνες ξύλιναι τοῦ τε Λυ- 50
κούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἀβρωνος, Λυκούργου, Λυκό-
φρονος, ἃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος οἱ
Πραξιτέλους υἱεῖς. τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἀβρων ὁ παῖς
αὐτοῦ λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην καὶ παραχωρήσας
τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο πεποιήται ὁ Ἀβρων 55 F
παραδιδούς αὐτῷ τὴν τράϊναν. πάντων δ' ὧν διώκησεν
ἀναγραφὴν ποιησάμενος ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ πρὸ τῆς ὑπ' αὐ-
τοῦ κατασκευασθείσης παλαιστρας σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις·
οὐδεὶς μὲντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε
δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀνα- 60

142. Λεωκράτην AHP, Κλεωκράτην cett. | δειλίας Taylorus et Valesius ad Harp. p. 103, δουλείας libri. sed vel sic manca est oratio. quare voluerunt ὅδε ὁ εὐθύνας Reiskius, ὁ δὲ εὐθύνης Pinzgerus p. 20, ὁ δὲ ἐνδείξας Ἀριστογείτονα Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον ἔγραψατο Kiesslingius quaest. Att. p. 6 et Lyc. figm. p. 23, ego olim ὁ δὲ ἐνδείξας Ἀριστογείτονα Λεωκράτη καὶ Αὐτόλυκον δειλίαν ἐνεκάλει vel Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας ἐνέκα εἰσήγαγε, solo ἐκαλεῖτο post δειλίας addito (nam prius καὶ esse etiam) locum persanatum censet Sauppilus. || 43. ὡς φησι Ἀριστοφάνης (hulus enim est versus qui sequitur Av. 1296) post ἱβίς add. v. cum Wyttienbachio, ἱβίς alteram, quod om. v. add. Taylorus, ceterum hunc alium esse Lycurgum iam docet Avium Aristophanis commemoratio. || 44. Χαιρεφῶντι Taylorus, ξεοφῶντι libri. || 45. κατῆγε Co-raes. | ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Turlicenses, ἀπωτίρῳ μὲν ἀπ' vel ἀπὸ τούτων καὶ πόρ-ρωθεν μὲν ἀπ' Reiskius, τὰ μὲν ἀπωτάτω ἀπ' Coraes, ἀπὸ Βούτου καὶ Saup-pilus comm. ad Lyc. et Ephem. Darmst. 1836. p. 418, ἀπὸ Βούτου τοῦ G. Hermannus d. veti. Gr. pict. pariet. p. 12 (Opp. 5. p. 218), ἀπὸ τούτων καὶ v. | τοῦ] τῆς P. || 47. αὐτῇ P. || 49. τελείῳ susp. Reiskio, qui perverse Πεντελικῷ coniecit. sed vid. O. Jahnius in Stud. phil. Kilon. p. 143 sqq. | ἐν add. AEH, uti Xylander voluit. cf. Paus. 1. 26, 6. || 50. ξύλιναι Sauppilus, ξύλινοι v. || 52. Τι-μαρχος καὶ Κηφισόδοτος] cf. Rossius Ephem. art. Tubing. 1840. p. 47. || 56. πα-ραδιδούς aut ἐπιδιδούς Reiskius, προσδιδούς v. | αὐτοῦ P. || 57. ἀναγραφὴν] vid. C. J. Gr. no. 157. | στήλῃ P. || 60. ἐπ' ante Ἀντικλέους inseri voluit Kiess-

844 *Θεῖναι, ὅτι ἐπηγγεῖλατο χρυσώσῃν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἄγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐξηγήσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπείδους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.*

165 **ΨΗΦΙΣΜΑ.** — *Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης ἀπεγράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δωρεὰν*
 852 *ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ. — Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐπὶ Ἀντιοχίδος ἑκτῆς πρυτανείας, Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομεινὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος*
 70 *Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου Λυκομήδης τε καὶ Λυκοῦργος καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τετελευτήκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ, καὶ*
 75 *Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς*
 B *ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μυρία καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑκατόσια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ιδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς*
 80 *τῆς πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου, τὰ πάντα χν' τάλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διωκηκέναι πολλάκις ἔσπεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως, ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου*

lingius, ut intelligeretur archon ol. 113, 4. sed vid. Boeckhii Urk. üb. d. att. Seew. p. 245. || 163. διοτίμου libri, quod loco vit. Hyperid. p. 848 E, qui tamen ipse correctionis indiget, commendari posse videatur. cf. Frankius l. l. p. 231. || Εὐωνυμῶς Xylander, Εὐωνυμεῖ Kiesslingius. verum Εὐωνυμῆς gentile constans est in inscriptionibus. vid. C. J. Gr. no. 150. 200. 293. et Add. vol. 1. p. 998. || Κτησικλέους] ol. 111, 3. || 65. λυκοῦργος P. || 66. αὐτῷ P. || 68. ἑκτῆς aut ἐνάτης πρυτανείας Schoemannus d. comit. Ath. p. 134, ἐν τῇ πρυτανείᾳ libri praeter H, qui solum ἐν πρυτανείᾳ. || 69. Διομεινὺς Xylander, διομηδῆος H, διομηδεὺς cett. || 72. Λυκομήδης ex vit. v. 146 Pinzgerus p. 26, διομήδης libri. || 73. τετελευτήκασιν a, τελευτήσασιν P, τελευτήσασι AH. || ἀνδραγαθίαν H. || 76. ταμίας — προσόδου om. H. || 77. ἐπὶ τρεῖς ex vit. v. 9 Meziriacus et sic AH, ἐπιτρίπεις cett. || διανείμας] διοικήσας Coraes. || 78. ἑκατόσια ex vit. v. 10 Coraes. || 79. δὲ] τε Coraes. || 80. χν'] διακόσια καὶ πενήκοντα ex vit. v. 21 Sauppius. sed vid. adn. ad v. 10. || 81. δὲ] τε Coraes.

χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ παρα-
 σκευάσας τῇ θεῷ κόσμον Νίκας τε ὀλοχρύσους πομπεῖα
 τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ῥ' κωνηφόρους, 185
 χειροτονηθεῖς δ' ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς ὅπλα μὲν
 πολλὰ καὶ βαλῶν μυριάδας εἰ ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
 ὃ δὲ τριήρεις πλωίμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας,
 τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ἡμέτερα
 παραλαβὼν τοὺς τε νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ 90
 θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο καὶ ἐπετέλεσε, τό τε
 στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνάσιον τὸ κατὰ Λύκειον
 κατεσκεύασε καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν
 πόλιν, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν
 καταστραμμένον, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιτάττειν 95
 ἀξιούντος, ἐξαιτήσαντος Λυκοῦργον ὡς ἐναντία πράττοντα
 αὐτῷ οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον, καὶ
 διδούς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρᾳ
 καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ
 ἄδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες 200
 διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς
 ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι καὶ ζῶντας μὲν περὶ πλεί-
 στου ποιεῖται καὶ τελευτήσασιν δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀει-
 μνήστους, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαινεῖσθαι μὲν Λυ-
 κοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης 5
 καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῇν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν
 εἴ που ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν
 πρυτανείᾳ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ

185. ἀργυρᾶ Coraes, ἀργύρεα v. || 86. τὴν — παρασκευὴν ex vlt. v. 16
 Nissenius d. Lyc. vlt. p. 7. || 88. ὃ] τετρακοσίους AHP. || δὲ add. Coraes et Blu-
 mius narr. d. Lyc. p. 18, om. v. || 89. ἡμετέρετρα a. || 91. ἀπετέλεσε Coraes. ||
 τότε P. || 92. τὸ κατὰ Schoemannus Ephem. litt. Hal. 1826. p. 556, κατὰ v, τὸ
 cum Pinzgero p. 27 Blumius, καὶ τὸ libri. || 94. ἄπασαν — ἀξιούντος susp. Blu-
 mio, mihi τοῦ ante ἄπασαν addendum videri dixi quaest. Dem. 4. p. 110. ||
 96. ἐξαιτήσαντος — πράττοντα αὐτῷ Meziriacus, ἐξαιτήσας — πράττοντος
 αὐτοῦ libri: αὐτῷ tuetur Blumius. || 97. παρ'] διὰ τὸν παρ' cum Wyttenbachio
 Blumius. || 98. δοὺς Coraes. || ἐν om. P. || 200. ὃν post χρόνον add. Coraes. sed
 vid. Schaeferus ad Dion. d. comp. verb. p. 200. || εἰδῶσι H. || 2. πλείστου Mez-
 iriacus, πλείστον v. || 4. ἀγαθῇ τύχῃ P. || 7. εἴ που] ὅπου Coraes. || 8. ἐγγόνων
 Turicenses et Blumius. sed vid., ut mittam scriptorum locos scripturae diversi-

εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια,
 210 πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ δήμου ἐν στηλαῖς
 λιθίναις καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων,
 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ
 δήμου ὃν δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων
 τῷ δήμῳ.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβου-
 τάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγ-
 κλητος δὲ βιούς τελευτᾷ νόσῳ, υἱοὺς καταλιπών, ὑπὲρ ὧν
 συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς
 5 αἰκῶν ἐξέβλεν αὐτούς. λόγοι δ' αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι οἱ σωζό-
 μενοι κατ' Ἀριστογείτονος, κατ' Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκρά-
 τους, κατὰ Λυκόφρονος β', κατὰ Λυσικλέους, κατὰ Μενε-
 σαίχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, ὑπὲρ τῶν
 εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοι-
 10 κήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης· ἐπιστολαὶ καὶ
 ἄλλα τινά.

tate incertos (cf. tamen infra vit. Demosth. I. p. 847 D. et decret. p. 850 F. 851 D), C. J. Gr. no. 91. 403. 438. 1335. 1692. 1752. al. || τῶν] τοῦ HP. || 209. ἀνα-
 θεῖναι P. || ἀναθεῖναι — γραμματέα] sic haec distinxerunt Turicenses, sed fort-
 asse error est lapicidae, cuius similem vid. ap. Franz. elem. epigr. gr. p. 317. καὶ
 εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γραμματέα cum
 Pinzgero p. 28 v. || 13. τὰ] τὰ κατὰ Boeckhius C. J. Gr. 1. p. 151. no. 108. cell.
 no. 92.

β. cf. Eudoc. p. 281. tractat Kiesslingius Lyc. fragm. p. 14 sqq. || 1. τὸ —
 σωζόμενοι] ῥήτωρ. ἔγραψε λόγους πολλούς, ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι Eu-
 docia. || 2. ἐγκριθέντων A, ἐκκριθέντων V, κριθέντων cett. || 3. ὑπὲρ] ὑπὲρ τ'
 (τούτων?) V. || 5. γνήσιοι οἱ σωζόμενοι AV, οἱ σωζόμενοι γνήσιοι cett. || 7. Λυ-
 σικλέους Meursius lectt. att. 3, 3, Πασικλέους v. || κατὰ Δημάδου, κατὰ Μενε-
 σαίχμου Meursius. || μενέχμου mEudocia, Μεναιχμου v. || 8. δομάδου *V. ||
 post αὐτόν distinxī cum Pinzgero ed. Lyc. p. 32. || 9. Αἰσχυρίαν Harp. s. v.
 στρωτήρ. || 10. ἱερείας A*V, ἱερατείας cett. || περὶ τῆς ἱερωσύνης oratio eadem
 atque or. π. τ. ἱερείας videtur Nissenio d. Lyc. vit. p. 74.

H. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δημοσθένης Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος^{344Fr.} θυγατρός, τῶν δὲ δῆμων Παιανιεύς, καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτῶν ζ' μετ' ἀδελφῆς πενταετίδος τὸν μὲν τῆς ὀρφανίας χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ διῆγε σχολάζων Ἰσοκράτει, ὥς τινες ἔφασαν, ὡς δ' οἱ πλείστοι Ἰσαίῳ τῷ Χαλκιδεῖ, ὃς ἦν ⁵ B Ἰσοκράτους μαθητής, διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ζηλῶν Θούκυδιδην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ᾧ τινες εἶπον προηγουμένως αὐτὸν σχολάζαι. ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Μάγνης φησὶν, ἐδεήθη τοῦ παιδαγωγοῦ, ἵνα Καλλιστράτου Ἐμπεδου Ἀφιδναίου, ῥήτορος δοκίμου καὶ ἱππαρχήσαντος καὶ ἀναθέντος 10 τὸν βωμὸν τῷ Ἑρμῇ τῷ ἀγοραίῳ, μέλλοντος ἐν τῷ δῆμῳ λέγειν ἀκούσῃ, ἀκούσας δ' ἐραστὴς ἐγένετο τῶν λόγων. καὶ τούτου μὲν ἐπ' ὀλίγον ἤκουσεν ἕως ἐπεδήμει· ἐπειδὴ δ' ὁ μὲν ἔφυγεν εἰς Θοράκην, ὃ δ' ἐγεγόνει ἐξ ἐφῆβων, τηνικαῦτα παρέβαλεν Ἰσοκράτει καὶ Πλάτῳ, εἶτα καὶ Ἰσαῖον ἀναλαβὼν 15 εἰς τὴν οἰκίαν τετραετῇ χρόνον αὐτὸν διεπόνησε μιμούμενος c αὐτοῦ τοὺς λόγους. ὡς δὲ Κτησίβιός φησιν ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας, διὰ Καλλίου τοῦ Συρακουσίου πορισάμενος τοὺς Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου λόγους, διὰ δὲ Χαρικλέους τοῦ Καρυστίου τοὺς Ἀλκιδάμαντος ἀνέλαβεν αὐτούς. τελειωθείς δ' ἐλάττω 20

VIII. 1. cf. Photii bibl. cod. 265. || 1. Γύλωνος Xylander, γυναικὸς A, γυναικὸς τῆς cellt., γυναικὸς τῆς τοῦ Γύλωνος ed. Paris. 1624. || 2. τῶν δὲ δῆμων AH, τῶν δῆμων P, τὸν δὲ δῆμον cum Lambino * v. || 5. Χαλκιδεῖ διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ὃς ἦν Ἰσοκράτους μὲν μαθητής, ζηλῶν δὲ Θουκ. ex Photio Reisk. || 7. ξ — αὐτὸν Xylander, ὃν — αὐτῷ libri. || 8. Δημήτριος Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 27, Ἡγησίας v. || 9. Ἐμπεδου Paus. 7. 16, 4, Ἐμπαίδου v, Εὐμηλίδου Reiskius, Καλλικράτους Wytttenbachius. scilicet Empedi f. iam ol. 91, 4 in Sicilia occubuerat. errorem detexit Ruhnkenius hist. cr. or. p. 59. || 10. καὶ ἱππαρχήσαντος deletit Wytttenbachius, τοῦ καὶ ἱππ. voluit Reiskius. || 11. ἐρμῇ AH. || 14. παρέβαλεν Duebnerus, παρέλαβεν P, παρέβαλλεν v. || 15. καὶ τὸν ισ. P. || 16. αὐτὸν Xylander, αὐτὸν libri. || 18. πορισάμενος Lambinus*, πορίσας libri, εὐπορήσας Reiskius, qui et mox τῶν — λόγων et τῶν Ἀλκιδ. || τοὺς Lambinus, τοῦ libri. || Ζωίλου Reinesius varr. lectt. p. 328, ζήθου libri. || 20. διέλαβεν Duebnerus. || ἐλάττω] τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ δικαίου ἐλ. Lambinus*.

παρὰ τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ
 Τιμοκράτους ἄρχοντος γ' ὄντας, Ἀφοβον, Θηριππίδην, Δη-
 μοφῶντα ἢ Δημέαν (καὶ μάλιστα τούτου κατηγορήσεν ἀδελ-
 φοῦ τῆς μητρὸς ὄντος), ἵ τάλαντα τίμημα ἐκάστη τῶν δικῶν
 D 25 ἐπιγραφάμενος, καὶ εἶλεν αὐτούς, τῆς δὲ καταδίκης οὐδὲν
 ἐπράξατο, τοὺς μὲν ἀφείς ἀργυρίου, τοὺς δὲ καὶ χάριτος.
 Ἀριστοφάντος δ' ἤδη τὴν προστασίαν διὰ γῆρας καταλι-
 πόντος καὶ χορηγὸς ἐγένετο. Μαιδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον
 30 πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα εἰς κρίσιν κατα-
 στήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. λέγουσι δ' αὐτὸν
 ἔτι νέον ὄντα εἰς σπήλαιον ἀπιέναι καὶ κεῖ φιλολογεῖν τὸ
 ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ξυράμενον, ἵνα μὴ προέρχοιτο, καὶ ἐπὶ
 στενῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, ἵνα διὰ ταχέων ἀνίστηται, τό τε
 ῥω μὴ δυνάμενον λέγειν ἐκπονήσαι, καὶ τὸν ὦμον ἐν τῷ μελε-
 E 35 τῶν κινουῦντα ἀπρεπῶς καταπαῦσαι παραρτήσαντα ὀβελίσκον
 ἢ ὡς τινες ξιφίδιον ἐκ τῆς ὀροφῆς, ἵνα φοβούμενος ἡρεμοίῃ·
 προβαίνοντα δὲ κατὰ τὴν τῶν λόγων ἰσχὺν ἔσοπτρον ἰσομέ-
 γεθες αὐτῷ κατασκευάσαι καὶ πρὸς τοῦτο ἀφορῶντα μελετᾶν,
 ἵν' ἐπανορθώσῃται τὰ ἐλλείποντα, καὶ κατιόντα ἐπὶ τὸ Φα-
 40 ληρικὸν πρὸς τὰς τῶν κυμάτων ἐμβολὰς τὰς σκέψεις ποιεῖσ-
 θαι, ἵν', εἴ ποτε θορυβοίῃ ὁ δῆμος, μὴ ἐκσταίῃ· τοῦ δὲ πνεύ-
 ματος αὐτῷ ἐνδέοντος Νεοπτολέμῳ τῷ ὑποκριτῇ μυρίας δοῦ-
 ναι, ἵν' ὅλας περιόδους ἀπνεύστως λέγῃ. ἐπεὶ δὲ τῷ πολι-
 E τεύεσθαι προσῆλθεν, εἰς δύο διηρημένων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ
 45 τῶν μὲν φιλιππιζόντων, τῶν δ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δημηγο-
 ρούντων, τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων Φιλίππῳ τάξιν εἵλετο
 καὶ παντὸς τοῦ χρόνου διατέλεσε συμβουλεύων τοῖς κινδυ-
 νεύουσιν ὑπὸ Φιλίππου γενέσθαι βοηθεῖν, συμπολιτευόμενος
 845 Ὑπερεῖδῃ, Ναυσικλεῖ, Πολυεύκτῳ, Διοτίμῳ. διὸ καὶ συμ-

22. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. || Θηριππίδην Reiskius, Θηριπίδην libri. ||

23. ἢ Δημέαν] videtur auctor in mente habuisse Demophontis patrem Demonem, qui συνεπίτροπος appellatur ap. Dem. or. 29. §. 56. coll. §. 6. 20. et or. 28. §. 15. || τούτου ad Aphobum redit. || κατηγορεῖν P. || ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς] immo ἀδελφίδου τοῦ πατρὸς vel ἐξ ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς vid. Dem. or. 27. §. 4. ||

26. ἀφείς ex Photio add. Wolfius, ἀφέναι πισθθεῖς Lambinus*. || 28. ἀναγυράσι AP. || 32. ἐξυρημένον Lambinus*. || 33. διὰ em. P. || τότε P. || 34. ῥώμῃ A. || ἐκπονήσαι APa Lambinus, ἐκπονήται Duchnerus. || 37. δὴ] malim δὲ. || 47. παντὸς] διὰ παντὸς Lambinus.

μάχους τοῖς Ἀθηναίοις ἐποίησε Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κερκυ- 50
 ραίους, Κορινθίους, Βοιωτοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους πρὸς
 τούτοις. ἐκπεσὼν δὲ ποτε ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀθυμῶν
 ἐβάδιζεν οἴκοι· συντυχὼν δ' αὐτῷ Εὐνομος ὁ Θριάσιος, πρεσ-
 βύτης ἤδη ὢν, προετρέψατο τὸν Δημοσθένην, μάλιστα δ' ὁ
 ὑποκριτὴς Ἀνδρόνικος, εἰπὼν ὡς οἱ μὲν λόγοι καλῶς ἔχουσιν, 55
 λείποι δ' αὐτῷ τὸ τῆς ὑποκρίσεως· ἀπεμνημόνευσέ τε τῶν
 ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων. καὶ δὴ πιστεύ-
 σαντα τὸν Δημοσθένην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀνδρονίκῳ.
 ὅθεν ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί πρῶτον ἐν ῥητορικῇ, εἶπεν,
 ὑπόκρισις, καὶ τί δεύτερον, ὑπόκρισις, καὶ τί τρίτον, ὑπό- 60 B
 κρισις. προσελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς
 τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κωμωδηθῆναι αὐτόν ὑπ' Ἀντιφά-
 νους καὶ Τιμοκλέους, „μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς,
 μὰ νάματα.“ ὁμόσας δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῳ
 θόρυβον ἐκίνησεν. ὤμνυε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν προπαρο- 65
 ξύνων Ἀσκήπιον, καὶ παρεδείκνυσεν αὐτόν ὀρθῶς λέγοντα·
 εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἥπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυ-
 βήθη. σχολάσας δ' Εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπη-
 νωρθώσατο πάντα. γενόμενος δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ
 πανηγύρει καὶ ἀκούσας Λαμάχου τοῦ Τερριναίου Φιλίππου 70
 καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκώμιον ἀναγινώσκοντος, Θηβαίων δὲ καὶ C
 Ὀλυνθίων κατατρέχοντος, παρανάστας ἀρχαίων ποιητῶν
 μαρτυρίας προηνέγκατο περὶ τῶν Θηβαίων καὶ Ὀλυνθίων
 καλῶς πραχθέντων, ὡς παύσασθαι τε τὸ λοιπὸν τὸν Λάμα-
 χον καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πάνηγύρεως. Φιλίππου δὲ πρὸς τοὺς 75
 ἀναφέροντας αὐτῷ τὰς κατ' αὐτοῦ δημηγορίας εἰπεῖν ὅτι
 „καὶ αὐτὸς ἂν ἀκούων λέγοντος Δημοσθένους ἐχειροτόνησα

54. δημοσθένην AH, δημοσθένη cett. || δ' δ] δὲ v. || 55. εἰπὼν] ὅς
 εἰπὼν Relaksius. || κακῶς P. || 56. λείπει AHP. || τε] τι Reiskius. || 57. ἐπὶ AEH,
 ὑπὸ cett. || τῆς ἐκκλησίας AH, ut Reiskius correxit, τῇ ἐκκλησίᾳ v. || ὑπ' add.
 AEH. || 58. δημοσθένην P, δημοσθένη cett. || αὐτόν] αὐτόν P. || 59. τινὸς hic
 add. Lambinus, post αὐτόν Meziriacus. || 60. καὶ utrumque om. P. || 61. malim
 παρελθόν. || 62. κωμωδοθῆναι R. || Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους] adde Plut.
 Dem. 9. cf. Meinekii com. gr. frgm. 3. p. 156. 613. || 66. καὶ post Ἀσκήπιον om.
 P. || 66. αὐτόν P. || 70. Τερριναίου Lambinus (sed cf. Lycophr. v. 726 et 1008),
 Μυρριναίου Plut. Dem. 9. || 76. τὰς κατ' αὐτοῦ] τὰς Δημοσθένους κατ' αὐτοῦ
 Lambinus.

τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον.“ ἐκάλει δὲ τοὺς μὲν
 αὐτοῦ λόγους ὁμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολεμικὴν
 80 δύναμιν, τοὺς δ' Ἰσοκράτους τοῖς ἀθληταῖς· τέρψιν γὰρ
 παρέχειν αὐτοὺς θεατρικὴν. ζ' δὲ καὶ λ' ἔτη γεροντῶς λογι-
 ζομένοις ἀπὸ Λεξιθέου εἰς Καλλιμάχον, ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυμ-
 θίων ἦκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ
 Φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπεισεν ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν· τῷ
 85 δ' ἐξῆς, ἐφ' οὗ Πλάτων ἐτελεύτησε, Φίλιππος Ὀλυμθίου
 κατεστρέψατο. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς
 ἢ ἀρχόμενον ἢ ἀκμάζοντα· τῷ μὲν γὰρ τὰ Ἑλληνικὰ ἐτελεῖτο
 εἰς τὰ περὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, ἀρχοντα δὲ Χαρικλεί-
 δην, ὁ δὲ πρότερον ἐπὶ Τιμοκράτους εἶλε τοὺς ἐπιτρόπους.
 90 φεύγοντος δ' Αἰσχίνου μετὰ τὴν καταδίκην ἵπκω κατεδίωξεν
 αὐτόν, τοῦ δ' οἰηθέντος αὐτὸν συλλαμβάνεσθαι καὶ προσπε-
 σόντος καὶ συγκαλυψαμένου ἀναστήσας αὐτὸν παρεμυθήσατο
 καὶ τάλαντον ἔδωκεν ἀργυρίου. καὶ συνεβούλευσε δὲ τῷ
 δήμῳ ξενικὸν ἐν Θάσῳ τρέφειν καὶ ἐπὶ τούτῳ τριηράρχης
 95 ἐξέπλευσεν. σιτώνης δὲ γενόμενος καὶ κατηγορηθεὶς κλοπῆς
 ἀφαιθῇ. Φιλίππου δ' Ἑλάτειαν καταλαβομένου καὶ αὐτὸς
 τοῖς ἐν Χαιρωνείᾳ μαχεσαμένοις συνεξῆλθεν, ὅτε καὶ δοκεῖ
 τὴν τάξιν λιπεῖν· φεύγοντος δ' αὐτοῦ βάτον ἐπιλαβέσθαι
 100 τῆς χλαμύδος, τὸν δ' ἐπιστραφέντα εἰπεῖν „ζῶγραι.“ εἶχε δὲ
 καὶ ἐπίσημον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος „ἀγαθὴ τύχη.“ εἶπε μέντοι
 τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν
 ἐπισκευὴν τῆς πόλεως τῇ ἐπιμελείᾳ προσελθὼν καὶ τῶν τειχῶν

79. ὁμοίους E, ὁμοίως cett. || πολεμικὴν ex Photio Xylander, πομπικὴν libri, πολιτικὴν Reiskius. || 80. ἀθληταῖς] ἀθληταῖς διὰ τὴν πομπὴν Lambinus. || τέρψιν μὲν γὰρ Lambinus. || 81. αὐτοὺς] τοῦτους Lambinus*. || ὁρμὴν δ' ἐκεί-
 νους δραστήριον post θεατρικὴν add. Lambinus*. || 82. Λεξιθέου — Καλλι-
 μάχον] ol. 98, 4—107, 4. || 84. ἔπεισεν P, ἔπεισε v. || 85. ἐτελεύτησε P, ἐτελεύ-
 τησεν v. || 88. εἰς add. Xylander: τελείται περὶ μὲν τὴν Reiskius. || ἀρχοντας δὲ
 Χαρικλείδου Lambinus*. est ol. 104, 2. || 89. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. ||
 94. τούτῳ] τοῦτο AHP. || τριηράρχος Lambinus*. || 95. ἐπλευσε P. || 96. κατα-
 λαβομένου E et sic Duebnerus quoque, καταλαμβανομένου v, καταλαμβάνοντος
 Photius. || 97. μαχεσομένοις Kruegerus ad Clinton. fast. hell. 2. p. 306, non
 opus. cf. Demosth. or. 21. §. 103. || ὅτε cum Wytttenbachio Duebnerus, ὅθεν
 v. || 100. ἀγαθὴ τύχη ex Plut. Dem. 20 Duebnerus, ἀγαθὴν τύχην v. || 1. πε-
 σοῦσι P. || 2. σκευὴν P. || τῇ ἐπιμελείᾳ susp. Reiskio.

ἐπιμελητῆς χειροτονηθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας εἰσήνεγκε τὸ ἀναλωθὲν ἀργύριον μνᾶς ρ'. ἐπέδωκε δὲ καὶ θεωροῖς μυριάς, 846
 τριήρους τ' ἐπιβάς περιέπλευσε τοὺς συμμάχους ἀργυρολογῶν. 103
 ἐφ' οἷς πολλάκις ἐστεφανώθη, πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομέλους,
 Ἀριστονίκου, Ὑπερείδου χρυσῷ στεφάνῳ, τελευταῖον δ' ὑπὸ
 Κτησιφῶντος. καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων
 ὑπὸ Διῶνδου καὶ Αἰσχίνου ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ
 εἰ μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. ὕστερον 10
 δ' Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατευομένου καὶ φυγόντος
 Ἀρπάλου μετὰ χρημάτων εἰς Ἀθήνας τὸ μὲν πρῶτον ἐκώ-
 λυσεν αὐτὸν εἰσδεχθῆναι, ἐπειδὴ δ' εἰσέπλευσε, λαβὼν δα-
 ρεικοὺς, α μετατάξατο. βουλομένων τ' Ἀθηναίων Ἀντιπάτρῳ B
 παραδοῦναι τὸν ἄνθρωπον ἀντεῖπεν, ἔγραψέ τ' ἀποθέσθαι 15
 τὰ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν μηδὲ τῷ δήμῳ τὸν ἀριθμὸν εἰπόντα·
 φήσαντος δ' Ἀρπάλου ψ' συγκατακομίσαι τάλαντα, τὰ ἀνε-
 νεχθέντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν εὐρέσθαι τ' καὶ ν' ἢ ὀλίγῳ πλείονα,
 ὥς φησι Φιλόχορος· μετὰ δὲ ταῦτα φυγόντος Ἀρπάλου ἐκ
 τοῦ δεσμοτηρίου, ἐν ᾧ ἐφυλάσσετο μέχρις ἂν ἀφίκηται τις 20
 παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἢ ὥς ἐνιοὶ
 ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης
 δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισ-
 θέντων μεμνηκῶς μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν.

103. εἰσήνεγκεν P. || 4. μνᾶς ρ' depromptum ex Aesch. or. 3. §. 17, sed vid. Dem. or. 18. §. 118 et decretum infra adiectum. || μυριάς] ἑκατὸν μνᾶς Dem. 1. 1.: post καὶ summa deesse et μυριάς in εἰς θυσίας mutandum videtur Boeckhio Forsch. auf d. Geb. d. att. Redn. 1. p. 581, 4. || 6. immo Ἀριστονίκου, Δημομέλους, ol. 109, 4 et 110, 2. vid. Dem. or. 18. §. 83 sq. 223. cf. Boeckh. l. 1. p. 456. 534. || Δημοτελοῦς Wyttenbachius et ut videtur H. || 7. Ἀριστονίκου Lambinus, Ἀριστονίκου v. cf. infra p. 848 C. || 9. Διῶνδου Boeckh. p. 594, Διοδότου v. vid. infra p. 848 C, vlt. Hyperid. p. 848 E. et Dem. or. 18. §. 222, ex quo loco apparet hic quoque diversa misceri. || 14. τ' δὲ P. καὶ βουλ. Photius. || 16. post ἀκρόπολιν lacunam indicavit Lambinus, αὐτὸν δὲ φρουρεῖν supplevit Reisk. || μηδὲ Photius, ἥδη v. || εἰπόντα] f. εἰπών, certe ἀποσημηνάμενος Photius. || 17. συγκατακομίσαι — ν' Photius (nisi quod is ἡ καὶ τ'), et hinc Duebnerus quoque. v nihil est nisi καὶ πεντήκοντα. || 18. καὶ A, ἢ cett., deletit Reiskius. || ε' πεντακόσια P. || 19. Φιλόχορος] deest hoc fragmentum apud Siebolla et Muellerum. || 21. κρήτην AP, τὴν Κρήτην v. || 23. ὥς ante διὰ ut videtur addi voluit Lambinus*, malim ὥς pro καὶ.

C125 εἰσαχθεὶς δ' εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερείδου, Πυθίου, Με-
νεσαίχμου, Ἱμεραίου, Πατροκλέους, οἱ ἐποίησαν καταγνώναι
αὐτοῦ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, καὶ ἄλους ἔφυγε πεντα-
πλασίονα ἀποτίσαι μὴ δυνάμενος (εἶχε δ' αἰτίαν λ' τάλαντα
λαβεῖν), ἥ ὥς ἐνοι οὐχ ὑπομένοντας τὴν κρίσιν. μετὰ δὲ τοῦτον
30 τὸν χρόνον τῶν Ἀθηναίων Πολύευκτον πεμφάντων πρεσβευ-
τὴν πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ὥστ' ἀποστῆσαι αὐτοὺς
τῆς τῶν Μακεδόνων συμμαχίας, καὶ τοῦ Πολυεύκτου πείσαι
μὴ δυνάμενον, ἐπιφανεῖς Δημοσθένης καὶ συνεπιὼν ἐπεισεν.
ἐφ' ᾧ θαυμασθεὶς μετὰ χρόνον τὰς ἀνάθοδον εὗρατο ψη-
D 35 φίματος γραφέντος, τριήρους δ' ἀποσταλείσης. τῶν δ'
Ἀθηναίων ψηφισαμένων εἰς ἃ ὥφειλε λ' τάλαντα κοσμήσαι
αὐτὸν τὸν βωμόν τοῦ Σωτήρος Διὸς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀφεί-
σθαι, τοῦτο γράψαντος τὸ ψήφισμα Δήμωνος Παιωνίως,
ὃς ἦν ἀνεψιὸς αὐτῷ, πάλιν ἐπὶ τούτοις ἦν πολιτευόμενος.
40 Ἀντιπάτρου δ' εἰς Λάμειαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων συγκλεισθέν-
τος, τῶν Ἀθηναίων εὐαγγέλια θύοντων πρὸς τινα τῶν ἐταίρων
Ἀγησίστρατον ἔφη, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις
περὶ τῶν πραγμάτων· „ἐπίσταμαι γάρ“ εἰπεῖν „τοὺς Ἕλληνας
στάδιον μὲν πολυμεῖν καὶ εἰδότες καὶ δυνάμενους, δόλιχον δ'
45 οὐκ ἐστὶ.“ Φάρσαλον δ' ἐλόντος Ἀντιπάτρου καὶ πολιορκή-
σαι ἀπειλοῦντος Ἀθηναίους, εἰ μὴ τοὺς ῥήτορας ἐκδοίησαν,
καταλιπὼν ὁ Δημοσθένης τὴν πόλιν ἔφυγε πρῶτον μὲν εἰς

25. εἰσέχθη Lambinus*. || ὑπερίδου H, περιίδου P. || πυθίου AHP, πυ-
θαίου cell. || 26. Ἱμερίου Reiskius. || Στρατενέλους ex Dinarch. or. 1. §. 1.
Rahnkenius ad Rutil. p. 32 (sed vid. Id. hist. crit. or. p. 82), προκλέους libri et
Photius. || 31. ἀποστῆσαι Wytenbachius, ἀποστῆσαι v. || 33. ἐπιφανὴς P, ἐπι-
φανὴ H. || 34. f. εὗρετο. || 35. δ' addidi, καὶ ante τριήρους cum Photio (qui et se
habet ante γραφέντος) Lambinus* et Duebnerus. || 36. εἰς ἃ] malim οἷς et max
ταλάντοις. Photius ἀντὶ τῶν λ' τάλαντων, ἃ ὥφ. || τάλαντα κοσμήσαι Dueb-
nerus, κοσμήσαι ex Plut. Dem. 27 Sententis Ephem. Darmst. 1835. p. 45, κατα-
σκευάσαι Lambinus*, ποιῆσαι Ceraes, νῆσαι v, ἐπισκευάσασθαι Photius. ||
39. ἐπὶ Duebnerus, ἐν libri: ἦν πάλιν ἐν τοῖς πολιτευομένοις Lambinus*, πάλιν
ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν πολιτευόμενος Reiskius, poterat et π. ἐν πρώτοις ἦν πολιτευό-
μενος. Photius καὶ ἦν πάλιν κατὰ τὸ πρότερον πολ. || 40. Λαμειαν Lambinus. ||
41. τῶν ἐταίρων τὸν ἐταῖρον P. || 43. ἐπίσταμαι — οὐκ ἐστὶ verba sunt Phoclenis
ap. Plut. Phoc. 28. praec. pol. p. 803. A. || εἰπεν cum Reiskio v. || 44. καὶ prius
delevit Reiskius. || 45. οὐκ ἐστὶ P. || Φάρσαλον susp. Reiskio. || 47. ἔφυγε P,
ἔφυγεν v.

Αἴγιαν ἐπὶ τὸ *Αἰάκειον* καθεδόμενος, φοβηθεὶς δ' εἰς
Καλαυρίαν μετέστη. ἐκδιδόναι δὲ τοὺς ῥήτορας τῶν Ἀθη-
 ναίων ψηφισαμένων κακαῖνον, κατέβητο ἱκέτης ἐν τῷ τοῦ 150
Ποσειδῶνος ἱερῷ· ἐλθόντος δ' ἐπ' αὐτὸν Ἀρχίου τοῦ Φυγα-
 δοθήρου ἐπικαλουμένου, ὃς παρέβαλεν Ἀναξιμένει· τῷ ῥήτορι,
 παίδοντος αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντιπάτρῳ γενησόμε-
 νον εἶπεν ὅτι „οὔτε ὅτε ἐτραγώδεις ἐπαιθές με, οὔτε νῦν παί- F
 σεις συμβουλευών.“ τοῦ δ' ἐπιχειροῦντος βιάζεσθαι ἐκώλυσαν 55
 αὐτὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν, καὶ Δημοσθένης ἔφη „οὐ σωτηρίας
 δεόμενος κατέφυγον εἰς *Καλαυρίαν*, ἀλλ' ὡς ἐλέγξων *Μακε-*
δόνας καὶ τὰ τῶν *Θεῶν* βιασαμένους.“ αἰτήσας τε γραμμα-
 τεῖον ἔγραψεν, ὡς μὲν *Δημήτριος*· ὁ *Μάγνης* φησί, τὸ ἐπὶ 847
 τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐλεγείον ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθη- 60
 ναίων ὕστερον,

εἴπερ ἴσῃν ῥώμην γνώμη, *Δημόσθενες*, ἔσχες,

οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης *Μακεδῶν*.

καῖται δ' ἡ εἰκὼν πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ τοῦ βω-
 μοῦ τῶν ἱβ' *Θεῶν* ὑπὸ Πολυεῖκτου πεποιημένη. ὡς δ' ἐνιοί 65
 φασι, τοῦτο εὐρέθῃ γεγραμμένον, „*Δημοσθένης* Ἀντιπάτρῳ
 χαίρειν.“ ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν *Φιλόχορος* μὲν φησι φάρμακον
 πίνοντα, *Σάτυρος* δ' ὁ συγγραφεὺς τὸν κάλαμον πεφαρμάχ-
 θαι, ᾧ γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολὴν, οὐ γευσάμενον ἀπο-
 θανεῖν, *Ἐρατοσθένης* δ' ἐκ πολλοῦ δεδοικότα *Μακεδόνας* 70 B
 παρὶ τῷ βραχίονι κρίκον παρικεῖσθαι πεφαρμαγμένον· εἰσὶ δ'
 οἱ φασι συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν, οἱ δ' εἶπον
 τοῦ κατὰ τὴν σφραγίδα φαρμάκου γευσάμενον. ἐβίω δὲ,
 ὡς μὲν οἱ τὰ πλείω λέγουσιν, ἔτη ὁ, ὡς δ' οἱ τὰ ἐλάττω, 55,
 ἐπολιτεύσατο δὲ κβ'. ἡνίκα δὲ *Φίλιππος* ἐτεθνήκει, λαμπρὰν 75
 ἐσθιῆτα προῆλθεν ἔχων, καίτοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ νεωστὶ

48. τὸ *Αἰάκειον* ex Plat. Dem. 28 Kylander, τὸν ἀρχαῖον libri. || 49. *Κα-*
λαυρίαν hic et infra APTV, *καλαυρίαν* cett. || δὲ om. H. || 53. *γεννησόμενον*
 P. || 54. ὅτε om. H. || 58. καὶ τοὶ τῶν ex Photio Belskias, καὶ κατὰ τὸν libri. ||
 60. αὐτοῦ P, αὐτοῦ v. || 62. γνώμη ῥώμην Photius, Zesinus, Anonymus. cf. Plat.
 Dem. 30 et Anthol. Pal. 2. p. 809. || 64. ἡ addidi, ut et Duchesnes, om. v. ||
 65. *πεφαρμάκων* Lambinus*. || 67. *Φιλόχορος* cf. Philoch. frgm. ed. Stobæus
 p. 78, Muelleri hist. gr. fr. p. 407. || 70. *Ἐρατοσθένης* — ἀποθανεῖν om. H.
 cf. Bernhardy *Eratostr.* p. 243. || 73. ἐβίω — ἐπολιτεύσατο ex Photio add. Sal-
 masius, om. libri, in lac. A: ἐβίω δὲ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη Lambinus*.

τετελευτηκυίας, ἐφηρόμενος τῷ τοῦ Μακεδόνο^ς θανάτῳ.
 συνήργησε δὲ καὶ Θηβαίοις πρὸς Ἀλέξανδρον πολέμο^υσι καὶ
 τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπέρρωσεν αἰε^ί. διόπερ Θήβας κατα-
 C180 σκάψας ἐξήτει παρ' Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος αὐτόν, ἀπειλῶν
 εἰ μὴ δοίησαν. στρατευσόμενῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ Πέρσας καὶ αἰτοῦντι
 ναυτικὸν παρ' Ἀθηναίων ἀντείπεν, ἄδελον εἰπὼν εἰ οὐ κατὰ
 τῶν παρασχόντων χρήσεται. κατέλιπε δὲ δύο παῖδας ἐκ μιᾶς γυ-
 ναικὸς τῶν εὐδοκίμων, Ἡλιοδώρου τινὸς θυγατρὸς. θυγατέρα
 85 δὲ μίαν ἔσχεν, ἣ παῖς ἔτι οὖσα πρὸ γάμου τετελεύτησεν. εἶχε
 δὲ καὶ ἀδελφὴν, ἐξ ἧς καὶ Λάχης Λευκονοέως ἀδελφιδοῦς
 αὐτῷ Δημοχάρης ἐγένετο, ἀνὴρ καὶ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς καὶ
 κατὰ τοὺς πολιτικούς λόγους οὐδενὸς χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ
 εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανείῳ, εἰσιόντων πρὸς τὴν ἐστίαν ἐν δεξιᾷ
 D 90 ὁ πρῶτος, περιεζωσμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ξίφος· οὕτω γὰρ
 δημηγορῆσαι λέγεται, ἥνικα Ἀντίπατρος ἐξήτει τοὺς ῥήτορας.
 χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθηναῖοι σίτησάν τ' ἐν πρυτανείῳ τοῖς
 συγγενέσι τοῦ Δημοσθένους ἔδωσαν καὶ αὐτῷ τετελευτηκότι
 τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίου ἄρχοντος, αἰτη-
 95 σάμενον αὐτῷ τὰς δωρεὰς τοῦ ἀδελφιδοῦ Δημοχάρους, ὧν
 καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης Δημοχάρους Λευκονοεὺς ἡτή-
 σάτο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράτου ἄρχοντος δεκάτῳ ὕστερον ἔτει,
 τὴν τῆς εἰκόνης στάσιν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ
 αὐτῷ τε καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν
 E 200 ἔπαισι τοῖς ἀγῶσιν. καὶ ἔστι τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων
 ἀναγεγραμμένα. ἣ δ' εἰκὼν τοῦ Δημοχάρους εἰς τὸ πρυτα-
 νεῖον μετεκομίσθη, περὶ ἧς προείρηται. φέρονται δ' αὐτοῦ

178. δὲ om. AP. || 80. ἐξήτει Sinenis l. 1., cf. m. quæst. Dem. 4. p. 107, ἐξήτει v. || 83. δὲ add. AHP, om. v. || 84. εὐδοκίμων Meziriácus, εὐδοκίμου libri, εὐδοκίμων Relskius. || τινὸς Ἡλιοδώρου Lambinus. || 85. δὲ addid., item Duebnerus. || 86. Λάχηςτος Λάχων v et libri, addito μὰ super ἀχ A. cf. Keilii Anal. epigr. p. 251. || λευκονέως H, λευκονέως cett. || 87. ἀνὴρ κατὰ H. || 88. ἔστι sqq. ad Demosthenem male rettulit Photius. || 89. ἐν ante δεξιᾷ addidi. || 91. ἐξήτει Lambinus*, ἐξήτει v. || 92. χρόνον P. || 94. τὴν καὶ τὴν A. || Γοργίου ol. 125, 1. || αἰτησάμενον H. || 95. ἀδελφοῦ P. || Δημοχάρους Λάχης Lambinus. || 96. λευκονοεὺς libri. || 97. Πυθαράτου ol. 127, 2. || δεκάτῳ ὕστερον ἔτει corræxi, ut et Duebnerus, δεκάτῳ δ' ἔτει ὕστερον εἰς E, δεκάτῳ ὕστερον εἰς cett., δεκάτῳ ὕστερον ἔτει εἰς Wolfius. || 99. ἐγγόνων P, volebat ἐγγόνων. || 200. τὰ ψηφίσματα] vid. decreta infra adscripta.

λόγοι γνήσιοι ξς'. φασὶ δὲ *τινες* καὶ ἀσώτως αὐτὸν βιάσθαι
 γυναικαῖς τ' ἐσθῆσι χρώμενον καὶ κομᾶζοντα ἐκαστοτε,
 ὅθεν Βάταλον ἐπικληθῆναι· οἱ δ' ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τοῦ 205
 ὀνόματος τῆς τροφοῦ λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λελοιδωρῆσθαι·
 Διογένης δ' ὁ Κύων θεασάμενος αὐτὸν ποτε ἐν καπηλείῳ
 αἰσχυνόμενον καὶ ὑποχωροῦντα εἶπεν „ὄσφ' μᾶλλον ὑποχωρεῖς,
 τοσοῦτ' μᾶλλον ἐν τῷ καπηλείῳ ἔσθ'“. ἔλεγε δ' αὐτὸν πα- F
 ρασκώπτων ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθην εἶναι, ἐν δὲ ταῖς 10
 μάχαις Ἀστικόν. ἔλαβε καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυσίον, ἐνδὲς
 τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρᾶσβεύσας πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων
 ἦκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοῖς τὸν πρὸς Φί-
 λιππον ἐξάγῃ πόλεμον. καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν δωροδοκῆσαι παρὰ
 βασιλέως φασὶ δαρεϊκοὺς γ'. Ἀνάξινον δὲ τινα Ὠρεΐτην, 15 818
 ξένον αὐτοῦ γεγονότα, συλλαβὼν ἐβασάνιζεν ὡς κατάσκοπον,
 οὐδὲν δ' ἐξειπὼντα ἐψηφίσατο τοῖς ἰά' παραδοῦναι. λέγειν
 δὲ ποτε κωλυόμενος ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔφη
 βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. τῶν δὲ σιωπησάντων „νεα-
 νίας“ εἶπε „θέρους ὥρᾳ ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγα- 20
 ράδε· μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ
 ἡλίου ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν·
 εἶργον δ' ἄλληλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν
 σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν.“ B
 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆει. τῶν δ' Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ 25
 δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι, „εἰδ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς“ ἔφη
 „βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δ' ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων
 οὐ βούλεσθε;“ Πάλλου δὲ ποτε τοῦ ὑποκριτοῦ πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντος, ὅτι δυσὶν ἡμέραις ἀγωνισάμενος τάλαντον λάβοι
 μισθόν, „ἐγὼ δέ“ εἶπε „εἴ τάλαντα μίαν ἡμέραν σιωπήσας.“ 30
 κάραιρ' ὅσοι δὲ τὴν φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θορυβηθεῖς

203. *τινες* in quibus Aesch. or. 1. §. 131, || 6. οὕτως AH. || 9. παρασκώπων P. || 11. Ἀστικόν Lambinus. || Ἐφιάλτου X, Ἀφιάλτου P et pr. m. A (Ἐφιάλτου corr.), ἀλ' ἐφιάλτου H. || χρυσίου TV. || 12. βασιλεία H. || 14. ἐξάγει P. || 15. Ἀνάξινον Dem. or. 18. §. 137 et Aesch. or. 3. §. 223, ἀναξίλαν libri. || 16. ἐβασάνισεν Lambinus*. || 17. λέγειν — οὐ βούλεσθε sub nomine Plutarchi ἐν τῷ βίῳ τοῦ Δημοσθένους habet Arsenius p. 386. cf. Zenob. 6, 28. Schol. Plat. Phaedr. p. 64 R. || 19. πρὸς αὐτοῦς om. Arsenius. || 25. ἀπειγὴ H. || 26. ἐπιθεῖναι AHP Arsenius, ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ v. || ἔφη om. Arsenius. || 30. μιᾶς ἡμέρας Lambinus*.

τοὺς ὑποκριτὰς ἔφη δεῖν κρίνειν ἐκ τῆς φωνῆς, τοὺς δὲ ῥή-
 τορας ἐκ τῆς γνώμης. ὀνειδίσαντος δ' αὐτὸν Ἐπικλέους, ὅτι
 οὐκ αἰσπρόετο, „αἰσχυνοίμην γάρ“ εἶπεν „εἰ τηλικούτῳ δήμῳ
 235 συμβουλευὼν αὐτοσχεδιάζοιμι.“ ἱστοροῦσι δ' ὡς οὐδὲ λύχνον
 ἔσβρισεν, ἄχρι ν' ἐτῶν ἐγένετο, διακριβῶν τοὺς λόγους. αὐτὸς
 δὲ φησιν ὑδροποσίᾳ χρῆσασθαι. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ἀσσίας
 ὁ ῥήτωρ καὶ Ἰσοκράτης εἶδε πολιτευόμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ μάχης, καὶ τινες τῶν Σωκρατικῶν φιλοσόφων. τοὺς
 40 δὲ πλείστους λόγους εἶπεν αὐτοσχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸ
 πεφυκώς. πρῶτος δ' ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ
 στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπαμόσατο
 δὲ Διώνδας.

850 **ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.** — α'. Δημοχάρης Λάχηςτος Λευκο-
 45 νοεὺς αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένους Παιανιεῖ δωρεὰν
 εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ καὶ προε-
 ρδρίαν αὐτῷ καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ, εὐεργέτῃ καὶ
 συμβούλῳ γεγονότι πολλῶν καὶ καλῶν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθη-
 ναίων, καὶ τὴν τ' οὐσίαν εἰς τὸ κοινὸν καθεκόντι τὴν ἑαυτοῦ,
 50 καὶ ἐπιδόντι τάλαντα ἢ καὶ τριήρη ὅτε ὁ δῆμος ἡλευθέρωσεν
 Εὐβοίαν, καὶ ἐτέραν ὅτε εἰς Ἑλλήσποντον Κηφισόδωρος
 851 ἐξέπλευσε, καὶ ἐτέραν ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγοὶ
 ἐξεπέμφθησαν εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ λυτρωσα-
 μένῳ πολλοὺς τῶν ἀλόντων ἐν Πύδνῃ καὶ Μεθώνῃ καὶ
 55 Ὀλύνθῳ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ χορηγίαν ἀνδράσιν ἐπιδόντι ὅτε

234. γάρ] γὰρ ἄν Duebnerus. || 36. διακριβῶν Lambinus*, διακρίνων
 libri. || αὐτὸς] or. 6. §. 30. or. 19. §. 46. || 39. τοὺς — πεφυκώς suspecta. ||
 40. αὐτὸς Reiskius, αὐτοὺς libri. || 41. πρῶτος — Διώνδας] cf. Droysenius
 Ephem. Darmst. 1839. p. 817. Boehneckius l. 1. p. 458.

44. ψηφίσματα ὑπὸ (volebat ὑπὲρ) Δημοσθένους P. || Δημοχάρης ed. Bas.,
 Τιμοχάρης cett. || Λευκονοεὺς H, Λευκονεὺς cett. || 45. παιανιεῖ P. || 47. αὐτοῦ H,
 αὐτῷ v. sed vid. Frankius Ann. phil. 12. p. 233, Sauppius ad Lyeurg. p. 84 et
 infra v. 282. || 48. καλῶν H. || 50. ἡλευθέρωσεν P. || 51. ὅτε εἰς — ἐξεπέμψ-
 θησαν om. A, ὅτε εἰς — Βυζάντιον om. P, Ἑλλήσποντον — ἐξεπέμψθησαν εἰς
 om. H. || Κηφισόδοτος Dem. or. 23. §. 163. Aesch. or. 3. §. 51. || 53. λυτρωσα-
 μένων AHP. || 54. μεθώνῃ H. || 55. ὅτι P.

ἐκλιπόντων τῶν Πανδιονιδῶν τοῦ χορηγεῖν ἐπέδωκε καὶ καθ-
 ὥπλισε τοὺς πολλὰς τῶν ἐλλειπόντων, καὶ εἰς τὴν τειχο-
 ποιῶσαν ἀνάλωσε χειροτονηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος
 αὐτοῦ γ' τάλαντα, καὶ ἄς ἐπέδωκε β' τάφρους περὶ τὸν
 Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐπέ- 260
 δωκε τάλαντον, καὶ εἰς τὴν σιτωνίαν ἐπέδωκεν ἐν τῇ σιτοδείᾳ
 τάλαντον, καὶ ὅτε εἰς συμμαχίαν τῷ δήμῳ προσηγάγετο πεί- B
 σας, καὶ εὐεργέτης γενόμενος καὶ σύμβουλος δι' ὧν ἔπεισε,
 Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κορινθίους, Μεγαρεῖς, Ἀχαιοὺς, Λο-
 κρούς, Βυζαντίους, Μεσσηνίους, καὶ δυνάμεις ἄς συνεστήσατο 65
 τῷ δήμῳ καὶ τοῖς συμμάχοις πεζοὺς μὲν ι, ἱππέας δὲ α, καὶ
 σύνταξιν χρημάτων ἣν ἔπεισε πρεσβεύσας διδόναι τοὺς μὲν
 συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον πλείω φ' τάλαντων, καὶ ὡς ἐκώ-
 λυσε Πελοποννησίους ἐπὶ Θήβας Ἀλεξάνδρῳ βοηθῆσαι χρή-
 ματι δούς καὶ αὐτὸς πρεσβεύσας, καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ 70
 καλῶν τῷ δήμῳ συμβουλῶν γεγονότι καὶ πεπολιτευμένῳ τῶν C
 καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν ἄριστα, φυ-
 γόντι δὲ δι' ὀλιγαρχίαν καταλυθέντος τοῦ δήμου καὶ τελευ-
 τήσαντι αὐτῷ ἐν Καλαυρίᾳ διὰ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν,
 πεμφθέντων στρατιωτῶν ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιπάτρου, δια- 75
 μέναντι ἐν τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίᾳ καὶ οἰκειότητι καὶ
 οὔτε ὑποχειρίῳ τοῖς ἐχθροῖς οὔτε ἀνάξιον ἐν τῷ κινδύνῳ
 πράξαντι τοῦ δήμου.

56. ἐκλιπόντων AP, ἐκλειπόντων v. || post χορηγεῖν fortasse nonnulla excl-
 derunt: sin minus, ὅτι scribam cum P deletο ἐπιδόντι. || ἐπέδωκε P, ἐπέδωκεν v. ||
 58. ἐπιδόντος αὐτοῦ] an ἐκ τῶν αὐτοῦ? || 59. γ' — ἄς] TXXXX καὶ ἄς aut τρία
 τάλαντα, οἷς καὶ Droysenius Ephem. Darmst. 1839. p. 552, qui et totum locum
 constitui posse censet hoc modo: καὶ εἰς τὴν τειχοποιῶσαν ἀνάλωσε χειροτονηθεῖς
 ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος αὐτοῦ τάλαντον, καὶ οἷς (sic ego correxeram) ἐπέδωκε
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην
 [ἐπέδωκε] τάλαντα τρία. Winiewskius comm. in Dem. or. d. cor. p. 264 sic:
 καὶ ὅτι εἰς τὴν τειχοποιῶσαν χειροτονηθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τρία τάλαντα ἐπέδωκε,
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην. ||
 τάφρους H. || 62. ὅτε] f. ὅτι. || 63. ἔπεισε P, ἔπεισεν v. || 65. ἄς et 67. ἣν su-
 specta. || 66. συμμάχους H. || 68. φ'] φησι BP. || post τάλαντων deest aliquid. ||
 ἄς] f. οτι. || τάλαντον P || 70. αὐτοὺς a. || 72. ἐαυτῶν P. || 73. τελευτήσαντι
 αὐτῷ Frankius l. i. p. 231, τελευτήσαντα αὐτοῦ HP, τελευτήσαντος αὐτοῦ v. ||
 74. καλαυρίᾳ ΔΗα, καλαβρίᾳ celt. || 75. αὐτῶν P. || 77. τι post alterum οὔτε
 add. Meziriacus, poterat et post πράξαντι: sed non opus. cf. Dem. or. 9. §. 76.

β. Ἄρχων Πυθάρματος. Λάχης Δημοχάρους Λευκο-
 280 νοεὺς αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 Δημοχάρει Λάχηςτος Λευκονοεῖ εἰκόνα χαλκῇν ἐν ἀγορᾷ καὶ
 Δοσίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ καὶ τῶν ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσ-
 βυτάτῳ καὶ προεδρίῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν εὐεργέτῃ καὶ
 συμβούλῳ γεγονότι ἀγαθῷ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων καὶ
 85 εὐεργετηκότι τὸν δῆμον τάδε, πρεσβεύοντι καὶ γράφοντι καὶ
 πολιτευομένῳ * οἰκοδομὴν τειχῶν καὶ παρασκευὴν ὀπλων καὶ
 βελῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὀχυρωσαμένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ
 τοῦ τετραετοῦς πολέμου, καὶ εἰρήνην καὶ ἀνοχὰς καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτοὺς, ἀνθ' ὧν ἐξέπεσεν ὑπὸ
 90 τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, καὶ ὡς κατήλθεν ἐπὶ Διοκλέ-
 οντος ἄρχοντος ὑπὸ τοῦ δήμου συστείλαντι τὴν διοίκησιν
 Εἰσπρώτῳ καὶ φεισαμένῳ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ πρεσβεύσαντι
 πρὸς Λυσίμαχον καὶ λαβόντι τῷ δήμῳ λ' ἑτάλанта ἀργυρίου
 καὶ πάλιν ἑτέρα ῥ', καὶ γράψαντι πρεσβείαν πρὸς Πτολε-
 95 μαῖον εἰς Αἴγυπτον, καθ' ἣν ἐκπλεύσαντες ν' ἐκόμισαν
 ἑτάλанта ἀργυρίου τῷ δήμῳ, καὶ πρὸς Ἀντίπατρον πρεσ-
 βεύσαντι καὶ λαβόντι κ' ἑτάλанта ἀργυρίου καὶ Ἐλευσινάδε
 κομισαμένῳ τῷ δήμῳ καὶ ταῦτα πείσαντι ἐλεσθαι τὸν δῆμον
 καὶ πράξαντι, καὶ φυγόντι μὲν ὑπὲρ δημοκρατίας, μετσχ-
 300 κότι δ' οὐδεμιᾶς ὀλιγαρχίας οὐδ' ἀρχὴν οὐδεμίαν ἡρχότι
 Εἰ καταλελυκός τοῦ δήμου, καὶ μόνῳ Ἀθηναίων τῶν κατὰ
 τὴν αὐτὴν ἡλικίαν πολιτευσαμένων μὴ μεμελετηκότι τὴν
 πατρίδα κινεῖν ἑτέρῳ πολιτεύματι ἢ δημοκρατίᾳ, καὶ τὰς
 κρίσεις καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τὰς οὐσίας
 5 πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσαντι διὰ τῆς αὐτοῦ πολι-

279. λευκονοεὺς et 81 λευκονοεῖ libri. || 82. αὐτῷ om. libri, αὐτῶν v. || 86. post πολιτευομένῳ apparet nonnulla excidisse, velut αἰεὶ καλῶς καὶ καθαρῶς, καὶ κατεργασαμένῳ. || καὶ post τειχῶν add. P. || 89. ὑπὸ] ἀπὸ libri. || 90. Διοκλέους] cf. Droysenius Ephem. Darmst. 1836. p. 168 sq. || 92. φεισαμένῳ, uti corr. Meziriacus, AHP, φεισαμένων cett. || πρεσβεύσαντι Meziriacus, πρεσβευόντων AH, πρεσβευσάντων cett. || 95. ἦν] ἦ P. || 96. Ἀντίπατρον] Ἀντίγονον Clinton fast. hell. 2. p. 380, sed vid. Droysenius l. 1. p. 164 sq. || 97. Ἐλευσινάδε Amlotus, ἐλευσινία libri, πρὸς Ἐλευσινία Xylander. || 99. ὑπὲρ Xylander, ὑπὸ libri. || 301. καταλελυκός AHP. || 5. πᾶσιν] πάσας P. || ἀσφαλῇ P. || αὐτοῦ P.

τείας καὶ μηδὲν ὑπεναντίον τῇ δημοκρατίᾳ πεπραχότι μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ.

β'. Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς ἀνθύπατον Μόντιον ἀξιῶσαντα αὐτὸν γράψαι οἱ τὸν τε Δημοσθένους βίον καὶ τὰς ἀπάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε, κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν Ἀστεροπαῖον περιδέξις τὰ εἰς λόγους ὧν πρωτεύεις μὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τῆς παρ' ἐκείνοις παιδείας ὁμολογουμένως τὸ πρεσβεῖον ἀνήρησαι, ἀμαλῆς δ' οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς, ἅτε καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος ὑπερέχειν δυνάμενος, ἀλλὰ περὶ τε τοὺς ἄλλους διατρέβεις καὶ περὶ τὸν τελειώτατον τῶν Ἑλληνικῶν ῥητόρων, τὸν Δημοσθένην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἐβουλήθης τὰς ὑποθέσεις τῶν τούτου λόγων ἀναγράψασθαι σοι, δεχόμεθα μὲν ἄσμενοι τὸ πρόσταγμα (ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τὴν τιμὴν ἢ πόνον ἔχει), ἀρξόμεθα δὲ τοῦ συντάγματος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος, εὐχ' ὅλον αὐτὸν διεξιόντες (περιττὸν γὰρ τοῦτο), ἀλλὰ τοσούτων μνημονεύοντες, ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς κατάληψιν ἀκριβεστέραν τῶν λόγων συντελεῖν. Δημοσθένης τοίνυν τῷ ῥήτορι πατὴρ ἦν Δημοσθένης, ἀνεπίληπτος τῷ γένει δοκῶν, ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐχθρὸς ὧν μαρτυρεῖ (εἴρηται γοῦν οὕτως αὐτοῖς ῥήμασι· „τοῦτ' πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανεύς, ἀνὴρ ἐλευθέρος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι“), ἐργαστήριον δ' οἰκετῶν μαχαιροποιῶν κεκτημένος ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μαχαιροποιου κλησιν ἔλαβεν. τὸ μέντοι μητρῶον γένος τοῦ ῥήτορος οὐκ ἦν, ὥς φασι, καθαρῶς Ἀττικόν, Γύλωνος τοῦ πάππου τοῦ Δημοσθένους φυγόντος μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ

306. μηδενὶ P. || δημοκρατία H.

2. Inscr. λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων δημοσθένους BA, λιβανίου σοφιστοῦ F, δημοσθένους βίος P, om. O. || 1. ἀνθυπάτων O. || Homer. Πιάδ. 21, 163. || 7. τὸν τὸ O. || τῆς ἑλληνικῆς A. || ῥημάτων FB, sed B adscr. γρ. ῥητόρων. || 11. ἀρξόμεθα P. || 13. μνημονεύοντες Schaeferus. || ὅσω O. || 14. συντελεῖ P. || 15. πατὴρ μὲν ἦν BA. || 16. ὡς καὶ ὅπερ καὶ O, ὅπερ ἔστω P. || Αἰσχίνης c. Ctes. §. 171. || 17. παιανεύς O: δοτεαὶ δῆμοι τῆς πανδιονίδος φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἐκατέρου τοῦ δήμου τὸν δημότην καλεῖσθαι φασὶ παιανία in mg. add. B. || 18. ψεύδεσθαι FBA, ψεύσασθαι scil. || 21. φησι A.

προδοσίας ἐγκλήματι, οἰκήσαντος δὲ περὶ τὸν Πόντον, καὶ κεῖ
 25 γυναικα ἀγαγομένου Σκύθιν τὸ γένος, ἐξ ἧς ἦν τοῦ Δημο-
 25 σθένους ἡ μήτηρ Κλεοβούλη. εἰς τοῦτο γοῦν ἄλλοι τε λειοι-
 δορήκασιν καὶ Αἰσχίνης, εἰπὼν ὡς ἄρ' εἴη Σκύθης, βάρβαρος
 ἐλληνίζων τῇ φωνῇ. περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους αὐτοῦ τοσαῦτα
 εἰρήσθω. ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κοιμηθῆ-
 30 νός ἦν μὲν, ὥς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης,
 ὥστε μὴδ' εἰς καλαιστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν
 Ἀθηναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο καὶ Βάταλος ἐπωνυμίαν
 ἔσχεν· ἰστόρηται γάρ τινα Βάταλον Ἐφρέσιον αὐλητὴν γενέ-
 σθαι, ὃς πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς σκηνῆς
 35 ἐκρήσατο καὶ μέλεσι κατεαγόσι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐμάλ-
 θασεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀνάνδρους Βατά-
 λους ἐκαλοῦν. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ
 σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὀρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν. Καλλίστρατος
 ἦν Ἀθηναῖος ῥήτωρ ἐνδοξος· οὗτος ἐμελλε δημοσίαν τινα
 40 δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασὶν οἶμαι τὴν περὶ Ὠρωποῦ. ὁ τοίνυν
 Δημοσθένης παῖς ὢν ἐδεῖτο τοῦ ἐφεστῶτος οἰκέτου συγχω-
 ρῆσαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ, καὶ ὃς ἐπέτρεψεν. ἀκούσας
 δ' οὕτω διετέθη, ὥστ' ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πάντα πάρεργα
 πρὸς τοὺς λόγους θάσθαι. διδασκάλῳ δὲ χρησάμενος Ἰσαίῳ,
 45 μάλα δεινῷ ῥήτορι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς εὐθύς ἀγωνία κατὰ
 τῶν ἐπιτρόπων ἐνεστήσατο κακῶς διωκηκότων τὴν οὐσίαν
 αὐτοῦ. καὶ εἴλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἡδυνήθη πάντα ἀπολα-
 βεῖν ὅσα ἀπολώλεκε. τοὺς δὲ λόγους τοὺς ἐπιτροπικούς
 εἰσὶν οἱ φασιν Ἰσαίου καὶ οὐ Δημοσθένους εἶναι, διὰ τὴν
 50 ἡλικίαν τοῦ ῥήτορος ἀπιστοῦντες (μη' γὰρ ἐτῶν ἦν, ὅτε πρὸς
 τούτους ἡγωνίζετο) καὶ ὅτι δοκοῦσιν οἱ λόγοι τὸ τοῦ Ἰσαίου

24. ἀγαγομένου Wolfius, ἀγομένου libri. || σκύθιν A. || 25. τε om. FOPB. ||
 26. Αἰσχίνης] l. i. §. 172. || ὡς] οἱς A. || σκύθη A in ras. || 27. οὖν om. P. || αὐτοῦ
 om. A. || 32. ἐσκώπτετο A. || βάταλος hic et infra libri, fuerat Βάτταλος. cf. Phot.
 bibl. 265. p. 494 A. || τὴν ἐπωνυμίαν O. || 34. ὑποδήμασι] ἐσθήμασι A. || 35. ἐκρή-
 σατο ante ἐπὶ ponit O. || κατεαγόσι om. A. || 37. τὴν πολλὴν in lac. sec. m. inser-
 tum habet A. || 42. παραβαλεῖν O. || αὐτῷ Turicensis, αὐτὸν A., αὐτῷ cett., post
 συγχωρῆσαι transposuit Schaeferus. || 46. ἐνεστήσατο FB. || 47. οὐ om. O. ||
 48. ἀπολώλεκε Bekkerus, ἀπωλόλεκεν B, ἀπολώλεκε cett. || 51. τὸ om. OPB.

πως ἐπιφαίνειν εἶδος. ἕτεροι δὲ νομίζουσι συντετάχθαι μὲν ὑπὸ Δημοσθένους, διορθῶσθαι δ' ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ὁ Δημοσθένης ἡδύνατο μὲν καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡλικίας συγγράφειν τοιούτους λόγους (ἡ γὰρ ὕστερον ⁵⁵ ὑπεροχὴ καὶ τοῦτο πιστοῦται), ἀπὸ δὲ νεαρῶς ἔτι τῆς ἀσκήσεως τῆς ὑπὸ τῷ διδασκάλῳ τὸν ἐκείνου χαρακτῆρα πολλαχῇ μεμίμηται. μετὰ μέντοι τούτους τοὺς ἀγῶνας βραχὺ τῇ ἡλικίᾳ προελθὼν σοφιστεύειν ἐνεχείρησεν, εἰτ' ἀπαλλαγείς τούτου συνηγόρησεν ἐν δικαστηρίῳ. τούτοις δ' ὥσπερ γυμ- ⁶⁰ νασίοις χρησάμενος ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν καὶ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἤλθεν. ἔτι κἀκείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως, τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος· ἐξ ὧν ἀμφοτέρων συνέβαινε φανυλοτάτην αὐτὸν τὴν ὑπόκρισιν παρεχόμενον οὐκ εὐδοκμεῖν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῖς ⁶⁵ λόγοις. διὸ καὶ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τί ἐστι ῥητορικὴ, ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκρισις, δυσχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην τῶν χειρόνων ἥττων ἐφαίνετο. ἀλλὰ καὶ ταῦτα μελέτῃ κατώρθωσε καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πρὸς δημαγωγίαν ὑπὴν ἐλαττώματα. καὶ γὰρ δαιλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τοῦ δήμου ⁷⁰ θορύβους καὶ εὐκατάπληκτος, ὥστ' εὐθύς ἐξίστασθαι. διὰ δὲ τοῦτο φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηροῦντα καὶ κινουμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι φέρειν τὰς τοῦ δήμου καταβοάς. μνημονεύονται δ' αὐτοῦ καὶ ⁷⁵ οἰκήσεις κατάγειοι καὶ ξυρήσεις ἀπρεπεῖς, ἵνα δι' αἰσχύνην μὴ προτοὶ τοῦ τῆς οἰκίας δωματίου, καὶ ὡς οὐδὲ τὰς νύκτας ἐκάθευδεν, ἀλλὰ διεπονεῖτο πρὸς φῶς περὶ λόγους. ὅθεν καὶ Πυθίας σκώπτων ἔφη τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους λύχνων ἀπόζειν. πρὸς δὲ ὁ Δημοσθένης ἀστείως ἄμα καὶ ⁸⁰ πικρῶς „οἶδα“ εἶπεν „ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίω.“ διεβέ-

53. διορθῶσθαι Wolfius, διορθοῦσθαι Ilbri. || οὐδὲ P. || 54. δὲ om. OP. || ἐδύνατο A. || μὲν om. A. || ἀπ' ἐπ' Sauppius. || 58. κατὰ μέντοι τοῦτον τὴν ἀγῶνα O. || 59. ἐνεχείρησεν OP, ἐνεχείρησε A. || 62. κἀκείνῳ O. || τραυλὸς — ἐφαίνετο exscriptis Arsenius p. 189. || 63. ἀτονώτερον BA Arsenius. || 68. ἥττων FB. || 69. ἐλαττώματα A. || 76. κατάγοι P, μετάγειοι A. || 77. δωματίου A. || 78. ὅθεν — ὁ Πυθίας exscriptis Arsenius l. i. || 79. πυθίας OP. ||

βλητο γὰρ ὡς λωποδυτῶν νύκτωρ ὁ Πυθίας. καὶ μὴν ὅτι
 γ' ὕδωρ ἐπιτήδευε πίνειν, ἐν' ἐγρηγορῆται μᾶλλον παρέχεται
 τὴν διάνοιαν, ἅπασις ὡμολόγηται, παρειλήφαμεν δὲ κἄκεῖνο,
 85 ὡς καὶ ξίφος ποτ' ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε καὶ ἰστάμενος
 ὑπὸ τοῦτο ἔλεγεν. ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐν
 τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον εἰώθει κινεῖν· ὑπερεκρέμασεν
 οὖν τοῦ ὦμον τὸ ξίφος ἐν χρῶ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς
 ἡδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρέποντος σχήματος.
 90 ἀναγκαῖον δὲ διηγῆσασθαι καὶ ὅπως εἶχε τὰ τε τῶν Ἑλλή-
 νων καὶ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, ὅτε ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν
 ἦλθε Δημοσθένης. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἄρχοντας τῶν
 Ἑλλήνων καὶ μεγιστηνὴν δύναμιν ἔχοντας ἐν Λεύκτροις τῆς
 Βοιωτίας μάχῃ νικῆσαντες αὐτοὶ προῆλθον εἰς ἰσχύν, καὶ
 95 μετ' ὀλίγον πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν. ἦσαν δ' οἱ
 Φωκεῖς ἔθνος ὁμορον τῇ Βοιωτίᾳ, πόλεις ἔχον κβ'. οὗτοι
 καταλαβόντες τὸν τοῦ Πυθίου ναὸν πλησίον ὄντα ἐσύλησαν·
 ἀνθ' ὅτου καὶ οἱ Θηβαῖοι πόλεμον ἐξήνεγκαν πρὸς αὐτούς.
 ἐπολέμουν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλε-
 100 μόν· Χίοι γὰρ καὶ Ρόδιοι καὶ Βυζάντιοι, κάλαι ποτ' ὄντες
 ὑπήκοοι Ἀθηναίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησάμενοι πρὸς αὐτοὺς ἐπολέμουν. καὶ οὕτω μὲν
 ἡ Ἑλλὰς εἰς πολλὰ μέρη διήρητο, Ἀθηναίων πολεμούντων
 πρὸς τοὺς προειρημένους καὶ Θηβαίων πρὸς Φωκέας καὶ
 5 Λακεδαιμονίων πρὸς Πελοποννησίους. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν
 καιρὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου παῖς εἰς τὴν Μακεδόνων βασι-
 λείαν παρήλθεν. Ἀμύντα γὰρ τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ γ'
 ἐγένοντο παῖδες ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἰλλυρίδος, Ἀλέξανδρος,
 Περδίκκας, Φίλιππος. τούτων ὁ μὲν πρεσβύτατος Ἀλέξαν-

82. ὁ Πυθίας] ὑποθέτως A. || 83. γε Schaeferus, τε libri. || 88. οὕτως B. ||
 89. ἡδυνήθη OB, ἐδυνήθη v. || 90. ὅπως — Δημοσθένης] πῶς εἶχε τὰ τῶν
 Ἑλλήνων πράγματα, ὅτε δημοσθένης ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν ἦλθε cod. Matrit. 117
 ap. Irlart. catal. p. 476. || εἶχεν A. || 91. τὸ τῷ OP. || 93. τῆς] τοῖς O. || 94. μάχην
 O. || αὐτοὶ Felicianus, αὐτοῖς EB, αὐτοῖς OPA. || προῆλθον Lambinus, παρήλ-
 θον libri. || εἰς om. O. || 96. Βοιωτία Wolfus, εὐβοία libri. || οὗτοι] οὗτοι δὲ
 FP. || 98. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι A. || 101. συστάντες μετ' ἀλλήλων O. || 4. ἐρημένους
 O. || καὶ alterum om. F. || 9. περδίκας hic et infra OP. || πρεσβύτατος Schaeferus,
 πρεσβύτερος libri.

δρος δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ *Περδίκκας* πρὸς Ἴλλυ- 110
ριοὺς μαχόμενος· *Φίλιππος* δ' ὁ νεώτατος ἐτύγχανε μὲν ἐν
Θήβαις ὀμηρεῦων, ὥς δ' ἐπύθετο τὸν *Περδίκκου* θάνατον,
ὑπεξελθὼν λάθρα καὶ ὀξέως εἰς *Μακεδονίαν* ἀφικόμενος
κατέσχε τὴν ἀρχήν. Ἀθηναῖοι δ' ἄρ' ἑτερόν τινα, γένους
μὲν ὄντα τοῦ βασιλικοῦ, φηγάδα δ' ἐκ *Μακεδονίας*, ἐπὶ 15
βασιλείαν κατήγον μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν. τού-
τοις ὁ *Φίλιππος* ἐπιθέμενος ἐνίκησε μάχῃ· καὶ ὅσους συνέλα-
βεν αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, οὐ
κατ' εὐνοίαν τῆς πόλεως οὐδὲ δι' ἐπιείκειαν τρόπου ***.

γ'. Ζωσίμον Ἀσκαλωνίτου βίος Δημοσθένους.

Δευτέρῳ λοιπὸν ἐπιβῆναι τῷ *Παιανιεῖ* καιρός. καὶ μὴ 145 R.
μοι χαλεπήνῃς, ὦ θεία κεφαλὴ, δεύτερος ταττόμενος, ἡδέως
ἂν πρὸς αὐτὸν ἐφθεγξάμην. εἰ γὰρ δεῖ τάληθες λέγειν,
αὐτὸς σὺ σαυτῷ ταύτην τὴν τάξιν προὔξენσας, μηδαμῷ τῇ
νεότητι τῷ μεγέθει τῶν ῥημάτων ἐπιδιδούς σεαυτὸν, μὴδ' 5
ἀμυήτοις ῥητορικῶν συγχωρῶν ἐπιβῆναι τοῖς σοῖς. διὸ προ-
τελεσιθέντες τοῖς τοῦ Θεοδώρου οὕτως τοῖς σοῖς μυστηρίοις
ἐπιχειρεῖν τολμῶμεν. προσευξάμενοι οὖν τὸν Θεσπέσιον
ῥήτορα καὶ κρατῆρα στησάμενοι τάνδρι, ὅπως ἂν δυνηθείη-
μεν ἀρκέσαι τοῖς αὐτοῦ, οὕτω χωρήσομεν εἰς τὸ τάκένου 10
διελθεῖν. τί γὰρ οὐ μέγα τε καὶ θαυμάσιον τῶν ἐκείνου,
ὃς Ἀθήνας μὲν πρῶτον εὐτύχει πατρίδα, δῆμον δὲ *Παιανιέα*,
ἐκ γονέων δὲ μὴ πάνυ τι σεμνῶν προελθὼν τοῖς αὐτοῦ τὰ- 146
κείνων συνέκρυψεν. πατὴρ δὲ γὰρ ἦν ὁμωνύμου μὲν τὴν
προσηγορίαν, τῇ δὲ τέχνῃ μαχαιροποιῷ (ὃ ἐστὶν ἐργαστήριον 15
ἔχοντος μαχαιροποιῶν, ὡς εἶπομεν ἤδη περὶ τοῦ πατρὸς Ἰσο-

114. δὲ A. || γένους bis habet A, sed alterum obelo notatum, γένος FB. ||
16. βασιλείων] βασιλέα libri mei omnes. || 19. δι' om. OP. || τρόπου] τοῦ τρόπου
O. || sub finem nonnulla deesse sponte intelligitur.

3. 1. λοιπὸν] λοιπὸν μὲν R. || ἐπεμβῆναι E. || 3. ἐφθεγξάμην] εἶπον E. ||
δεῖ] δὴ PV. || 6. ἀμύητος E, ἀμύητα cett., ἀμυήτους Reiskius. || 7. malim Θεο-
δώρειον. || 8. προδεξάμενοι V. || 10. χωρήσομεν V. || 12. εὐτυχῇ V, εὐτυχεῖ v. ||
παιανιέα PR, παιανιόν V, Παιανίαν Reiskius, sed vid. Herod. 1, 60. Paus. 1,
23, 10. || 13. αὐτοῦ v.

κράτους), μητρὸς δὲ Κλεοβούλης μὲν ὀνόματι, Σκυθίδος δὲ τὸ γένος. Γύλων γὰρ ὁ πάππος αὐτοῦ Νύμφαιον προδούς, τόπον τινὰ ἐν τῷ Πόντῳ, μέλλων ποιῆσθαι τὴν κρίσιν ὑπὲρ
 20 τούτου, φυγὼν παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου δυνάσταις καὶ τοὺς καλουμένους Κήπους τόπους τινὰς καρποῦσθαι λαβὼν παρ' αὐτῶν, γυναῖκα ἐκείσε Σκυθίδα ἡγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὴν Κλεοβούλην τὴν μητέρα τοῦ ῥήτορος. αὕτη γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς λάθρα εἰς Ἀθήνας καὶ γαμηθεῖσα Δημο-
 25 σθένει τῷ μαχαιροποιῷ τίττει τοῦτον τὸν ῥήτορα. καταλειφθεὶς δ' ὀρφανὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτὸς ἑαυτῷ τῇ φρονήσει τε καὶ συνέσει πατὴρ ἐγένετο. ὥς γὰρ ἑώρα τοὺς καταλειφθέντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιτρόπους οὐκ ἐπι-
 30 τρόπων μᾶλλον ἔργον ποιοῦντας, ἀλλὰ πολεμίων τῷ κακῶς μεχρῆσθαι τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ, παῖς μὲν ὢν ἔτι καὶ κατηγορεῖν ἐκείνων κωλυόμενος τῇ τῶν νέων ἡλικίᾳ, τέως μὲν τὰ τῶν νέων ἐποίει καὶ διδασκάλοις τε ἑαυτὸν καὶ παιδεύσει παρε-
 35 δίδου, ἵνα σχοίῃ τὴν κατηγορίαν ὥς εἰπεῖν ἡκονημένην ἐκ τῶν λόγων κατ' ἐκείνων εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς. διὸ καὶ ὥς
 40 μιαιοὶ τινες οἱ ἐπίτροποι τοῦτο αὐτὸ ἐνθυμηθέντες καὶ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρουσαν, ὅπως ἐμποδῶν γένοιτο τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ μανθάνειν σπουδαίως ἐκείνον.
 147 ὅμως πάντα ποιῶν ὁ θεῖος ἀνὴρ φιλοσόφων μὲν ἑαυτὸν παρεδίδου Πλάτωνι, ῥητορικῶν δ' ἐπιθυμήσας ἐκ τοῦ ἀκούειν
 45 Καλλιστράτου τοῦ ῥήτορος ῥητορεύοντός τε καὶ εὐδοκιμοῦντος Ἰσαίῳ ἐφοίτα, ἐνὶ τῶν ἰ ῥητόρων τῶν κριθέντων ἀναγινώσκεσθαι. καὶ οὕτως αὐτὸν λέγεται μιμήσασθαι, ὥστ' αὐτοῦ νομίζεσθαι τοὺς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λόγους· ἀρτίως γὰρ ἦν ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. ἐξήλωσε δὲ
 45 μάλιστα τῶν πρὸ αὐτοῦ τὸν συγγραφέα Θουκυδίδην καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον μετ-

18. γὰρ] δὲ V. || 19. ποιῆσθαι] ὑπομένειν Relaskius, frustra: si quid mutandum, malim ἀπολείσθαι. || 22. σκυθιδ' ἀνηγάγετο V. || 24. ὑπὸ — γαμηθεῖσα om. V. || 25. τῷ om. V. || 26. ὑπὸ] ἀπὸ v. || 28. καταλειφθέντας V. || ὑπὸ V, παρὰ PR. || 29. ἔργον om. V. || 31. τῶν post τῇ erasum in V. || 34. τῶν om. V. || 35. μιαιοὶ] μῆ V. || 37. αὐτὸ] αὐτῷ Relaskius. || 42. λέγεται] λέγοντα V. || 44. ἐξήλωσε sqq. exscripsit Arsenius p. 189. || 46. ἐπὶ] εἰς Arsenius.

ἐφρασα· καὶ οὕτως λέγεται αὐτὸν ἐκμεμαθηκέναι, ὥστε
 φέρεσθαι τι τοιοῦτον περὶ αὐτοῦ, ὅτι ποτὲ καεῖσθαι τῆς
 βιβλιοθήκης ἐν Ἀθήναις καὶ συγκαεῖσθαι τῶν ιστοριῶν Θου-
 κυδίδου αὐτὸν μόνον ἀπομνημονεύσαι πασῶν καὶ οὕτως 50
 μεταγραφῆναι ποιῆσαι. ἐπιτροπευθεὶς δὲ ἑῖς ἔτη καὶ ἐγγρα-
 φεῖς ὀκτωκαιδεκαετῆς εἰς ἄνδρας (οὕτω γὰρ ἐνεγράφοντο
 παρ' Ἀθηναίους), κρίνας τοὺς ἐπιτρόπους εἴλε τὴν δίκην,
 καὶ ἀπῆτησεν αὐτοὺς οὐχ ὅσα ἐδυνήθη δεῖξαι παρὰ τοῖς
 δικασταῖς αὐτοὺς χρεωστοῦντας, ἀλλ' ὅσα συνῆδει ἐαυτῷ 55
 κατὰ τὸ ἀληθὲς ἡδίκημένῳ. τὸ μὲν γὰρ ἦν τῆς δεινότητος
 τῆς ῥητορικῆς, τὸ δὲ τῆς Δημοσθένους φιλανθρωπίας. λ'
 γὰρ τάλαντα ἀποδείξας αὐτοὺς τοὺς τρεῖς χρεωστοῦντας ἰδ'
 μόνον ἀπῆτησεν. ἦσαν δ' οὗτοι οἱ τρεῖς Ἄφοβος, Δημοφῶν,
 Θηριππίδης. πολλὰ δ' ἐκ φύσεως ἔχων ἐλαττώματά τε καὶ 60 148
 νοσήματα ἐπιμελεία τὴν φύσιν ἐνίκησε· καὶ γὰρ τὸ στόμα
 τραυλὸς ἦν καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενής, ὥς μὴ δύνασθαι φέρειν
 κραυγὰς τινὰς ἢ κτύπους, καὶ τὸ πνεῦμα ἄτονος, ὥς μὴδ'
 ἐν ἔπος εἰπεῖν ἀπνευστὶ δύνασθαι, καὶ τὴν κίνησιν τοῦ
 σώματος ἀπρεπὴς καὶ μαλακώτερος, ὅποτε δεοὶ λέγειν· κινῶν 65
 γὰρ αἰετὸς τοὺς ὤμους περιέριπτε τὸν τρίβωνα κατὰ τῆς γῆς.
 ἐπὶ νωρθώσατο δὲ ταῦτα πάντα διὰ τούτων τῶν τρόπων.
 τὸν μὲν τραυλισμὸν ἐμβάλλων τινὰς ψήφους ἐν τῷ στόματι
 καὶ τῶν Ὀμήρου συνεχῶς ἔπος τι λέγων, οἶον τὸ „ρόχθει
 γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο“ οὕτως δὲ τοῦτο ἐπὶ 70
 νωρθώσατο, ὥστ' εἰσελθόντα εἰπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐκεῖνο
 τὸ περιφερόμενον „ἦκω φέρων ὑμῖν τὸ ῥ καταρρητορευμέ-
 νον.“ διὰ τοῦτο δ' εἶπε τὸ ῥ, ἐπειδὴ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ
 τραυλοὶ αἰετὶ περὶ τὸ γράμμα τοῦτο σφάλλονται, τὸ λ' ἀντὶ
 τοῦ ῥ προσφέροντες. καὶ τοὺς θορύβους δὲ φέρειν ἐμελέτησεν 75
 ἐπὶ τὴν θάλατταν κατιῶν καὶ πρὸς τὸν ἦχον τῶν κυμάτων

48. τι] τὸ Arsenius. || τῆς ἐν Ἀθήναις βιβλιοθήκης E. || 50. οὕτως —
 ποιῆσαι] αὐτὸς αὐτὰς μεταγραφῆναι E. || 54. ἀπῆτησεν V. de re cf. Dem. or. 21.
 §. 80. || ἡδυνήθη V. || 55. αὐτοὺς] τοὺς V. || συνείδει V. || 58. τοὺς om. V. ||
 χρεωστοῦντας V. || 62. τραυλὸς] τραυλὸς V. || 65. δέει V. || 67. ἐπὶ νωρθώσατο
 V, ἐπὶ νωρθώσατο v. || 68. μὲν] μὲν γὰρ R. || ἐμβάλων V. || 69. τῶν] τῷ V. || οἶον
 add. Reiskius. versus est Hom. Od. 5, 402. || 70. ἐπὶ νωρθώσατο V, ἐπὶ νωρθώ-
 σατο v. || 75. προσφέροντες V.

λογοποιούμενος. καὶ τὸ πνεῦμα διαρκῆς κατέσκαυάσεν οὐ-
 τως, καὶ πρὸς ὑψηλὰ τινα χωρία τρέχων καὶ ῥήσεις λέγων
 τινάς. τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἐν τῷ λέγειν κινήσεως καὶ τοῦτο
 80 ἰάσατο, τὰ μὲν πρῶτα ξίφος ἐξαρτήσας ἐκ τῆς στέγης τῆς
 οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὑποκάτω τούτου ἰστάμενος, ἵνα τῷ φρόβῳ
 τῆς προσδοκίας τοῦ πεσεῖσθαι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐκεῖνο
 ἀκινήτους ἔχη αὐτούς, ὕστερον δὲ καὶ πρὸς κάτοπτρον ἀν-
 140 δρόμους ταῖς μελέταις χρώμενος. οὐ μόνον δ' ἐν νέοις οὐ-
 85 τως αὐτοῦ ἐπεμελεῖτο, ἀλλ' ἤδη καὶ τέλειος ἀνὴρ γενόμενος.
 καὶ γὰρ αὐτόν φασιν ἀνδρῶν ἄγοντα ἡλικίαν ξυρώντα ποτε
 τοῦ πάγωνος τὸ ἥμισυ, ὅπως μὴ προτοὶ δι' αἰσχύνην, οἷκαδε
 καθεύξαντα αὐτὸν ἀσκεῖσθαι. λογογραφεῖν δ' ἀρχόμενος
 καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικά καὶ εἰς τὰ δημόσια καὶ πολλοὺς ἐκδοὺς
 90 λόγους δικαζομένοις, ὕστερον τούτων ἐπαύσατο διὰ τοιαύτην
 αἰτίαν. Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίῳ δικαζομένοις πρὸς αὐ-
 τοὺς ἦλθ ἀμφοτέροις λόγους ἐκδοὺς κατ' ἀλλήλων. ὅθεν
 μισήσας τοῦτο τὸ ἔργον ἐπὶ τὸ παιδεύειν λοιπὸν ἐτράπη.
 καὶ παρὰ τὰς ἀρχὰς μὲν εὐτυχήσας ἐν τε τῷ πλήθει τῶν
 95 μαθητῶν καὶ τῷ εὐνοῦς εἶναι αὐτῷ πάντας τοὺς φοιτῶντας,
 ὕστερον καὶ τούτου ἀπέσχετο διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Ἀρί-
 σταρχόν τινα, υἱὸν Μόσχου, ἔχων μαθητὴν εὐνοῦστατόν τε
 καὶ θρασὺν καὶ φανεύσαντα τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐτῷ,
 τὸν τε Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον καὶ Εὐβουλον τὸν πολι-
 100 τεύόμενον, αὐτὸς ὑπενόηθη ὑποβαλεῖν τῷ Ἀριστάρχῳ τοῦτο
 ποιῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ καὶ τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος,
 ὕστερον ὁρῶν φυόμενόν τε καὶ ἀκμάζοντα κατὰ τῆς Ἑλλά-
 δος τὸν Φίλιππον ἐτράπη ἐπὶ τὸ γράφειν λόγους κατ' ἐκείνου
 καὶ τῶν προδιδόντων ἐκείνῳ. ἐτρηράρχησε δὲ καὶ ἐχορήγησε
 5 τῇ πόλει καὶ εἰσφορὰς ἐποίησατο χρημάτων πολλάκις, καὶ
 πόρας ὀρφανευθείσας καὶ πενιχρὰς ἐπιγάμους πρὸς γάμον
 ἐξέδωκε καὶ λύσεις αἰχμαλώτων Ἀθηναίων ἐποίησατο, ὅθεν

78. καὶ πρὸς R, πρὸς v. || 84. μελέταις V. || 85. ἐπιμελεῖτο V. || 86. φασιν
 αὐτόν V. || ἄγοντα] ἔχοντα V. || ξυρώντα V. || 87. προίη V. || 92. λόγους ἀμφο-
 τέροις ἐκιδούς E. || λόγους ἐκδοὺς] ἐκ δὲ V. || 93. λοιπὸν om. E. || ἐτράπη]
 ἔγεται V. || 99. τε] τι V. || 106. καὶ ante πενιχρὰς om. V. || ἐπὶ γάμους καὶ
 γάμον V.

πολλάκις εὐνοίας τῆς πρὸς τὴν πόλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστε-
 φανώθη. Ἀρπάλου δὲ τινος χρήματα κεκλοφότος παρ' Ἀλε- 150
 ξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ φυγόντος παρ' Ἀθηναίους καὶ 110
 ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ὑπονοηθεὶς ὡς λαβὼν παρ'
 αὐτοῦ χρήματα, κριθεὶς ἐπὶ ν' ταλάντοις ἔφυγεν εἰς Αἰγι-
 ναν, ὕστερον δ' ἀφείσης αὐτῷ τῆς πόλεως ἐπανῆλθεν. καὶ
 πάλιν κατ' Ἀλεξάνδρου ἔλεγε τοῦ παιδὸς Φιλίππου, ὡς καὶ
 κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κρατήσαντος δ' Ἀλεξάνδρου τῆς 15
 Ἑλλάδος καὶ μέλλοντος ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐξαιτη-
 θεὶς παρ' αὐτοῦ οὐκ ἐδόθη, τῶν Ἀθηναίων πρεσβευσαμένων
 πρὸς αὐτὸν καὶ λεγόντων ὅτι „ἐν σοὶ ἐστὶ καὶ τὸ λαβεῖν καὶ
 τὸ μὴ λαβεῖν, ὅποτε καὶ τὴν πόλιν αὐτήν· ὁμως φρόνησόν τε
 καὶ βούλευσαι ἄξιον τῆς σεαυτοῦ φύσεως.“ ὁ δ' ἐπικλα- 20
 σθεὶς τῷ ἑλέῳ καὶ γελάσας ἀνεχώρησεν. ἔσχε γὰρ τὸ φιλ-
 ἄνθρωπον μετὰ τῆς δυναστείας, ἥπερ ὁ αὐτοῦ πατήρ. ὡς
 δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε καὶ τὴν τούτου βασιλείαν
 διεδέξατο Ἀντίπατρός τις τῶν παρασπιστῶν ἐκείνου, πάλιν
 καὶ κατὰ τούτου ἐδημηγόρει. ἀμέλει καὶ φρουρὰν κατα- 25
 στήσαντος Ἀλεξάνδρου ἐν ταῖς Θήβαις μετὰ τὸ κατασκάψαι
 τοὺς Θηβαίους διὰ τὸ ἀπογυμνώσασθαι αὐτῷ ἐν τῇ πολιορ-
 κίᾳ καὶ ὑβρίσαι αὐτόν, ἐναντία πράττων ὁ Δημοσθένης τῷ
 Ἀντιπάτρῳ ἔπεισεν Ἀθηναίους ὥστ' ἐξελθεῖν καὶ ἐξελάσαι
 ταύτην τὴν φρουράν. ὅθεν ὀργιζόμενος Ἀντίπατρος ἐστρά- 30 151
 τευσε κατὰ τῶν Ἀθηναίων. προορῳμένος δ' ὁ Δημοσθένης
 ὡς ὅτι οὐκ ἐλεηθήσεται παρὰ τούτου ἐξαιτηθεὶς διὰ τὸ ὠμόν
 τε καὶ βίαιον τοῦ ἀνδρός, ἔφυγεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσει-
 δῶνος τὸ ἐν τῇ Καλαυρίᾳ τῇ νήσῳ τῇ πρὸς τῇ Τροιζῇνι.
 μέλλων δ' ἄγεσθαι πρὸς Ἀντίπατρον ὑπ' Ἀρχίου τοῦ ὑπο- 35
 κριτοῦ πεμφθέντος πρὸς αὐτὸν καὶ παρακρουομένου αὐτόν,
 ὡς οὐκ εἰς θάνατον ἄγοιτο, ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὡς ὅτι „οὔτε

108. πολλάκις] πολλῆς R. || εὐνοία τῇ V, malim εὐνοίας ἐνεκα τῆς. || χρυ-
 σοῖς V. || 10. Ἀθηναίους Reiskius. || καὶ — δεσμοτηρίῳ om. E. || 15. δὲ V. ||
 19. τε] τι V. || 21. εἶχε V. || 22. ἥπερ Schweighauserus, ἥπερ libri. ||
 25. κατεστήσατο V. || 26. κατασκάψαι] immo καταστέφαι. || 28. καὶ ὑβ
 in lac. om. V. || 29. ὥστ' ὡς V. || ἐξελάσαι V. || 32. ἐξελαθεὶς δὲ διὰ V. ||
 34. Καλαυρία τῇ νήσῳ] καλαβρία V. || πρὸς] εἰς V. || 35. τοῦ om. VE. ||
 ὑπεκριτοῦ] ὑποκριτοῦ τοῦ v. || 37. ὅτι — πείθων E, ὅτι οὐδέποτε μοι
 ἡρεσας οὔτε ὑποκρινόμενος οὔτε νῦν με πείθων v.

ὑποκρινόμενος ἤρεσάς μοι ποτε οὔτε νῦν πείθων.“ καὶ
 τοῦτ' εἰπὼν, μικρὸν παρεξελθὼν, ἵνα μὴ μίανη τῷ θανάτῳ
 140 τὸ ἱερόν, λαβὼν ὃ ὑπὸ τῇ σφραγίδι εἶχε φάρμακον εἰς τοῦτ'
 ἐκ πολλοῦ αὐτῷ κατεσκευασμένον ἐκὼν ἀπέθανεν. ἐβίωσε
 δ' ἔτη ξ καὶ γ', ἐγεννήθη δ' ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ῥ' Ὀλυμ-
 πιάδος. εἰκόνα δ' αὐτοῦ ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Κε-
 ρραμειῷ χαλκῇν, θαυμάσαντες αὐτοῦ τὴν τ' ἀρετὴν καὶ τὴν
 45 εὐνοίαν, ἣν εἶχε περὶ τὴν πόλιν. ἐπεγέγραπτο δὲ τῇ εἰκόνι
 αὐτοῦ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

εἴπερ ἴσῃν γνώμῃ ῥώμην, Δημοσθένες, ἔσχεις,
 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδῶν.

ἀπέθανε δ' ε' ἐπὶ ἰ' τοῦ πνανεπιώδους μηνός, ἥτις ἐστὶν
 50 Ἀθήνησι σκυθρωποτάτῃ ἡμέρᾳ διὰ τὸ συμβαίνειν τότε εἶναι
 152 τὰ θεσμοφύρια καὶ νηστεύειν τότε τὰς γυναῖκας. κατέλειψε
 δὲ πολλοὺς λόγους, οἷον τοὺς Φιλιππικούς, τοὺς ἐπιτροπικούς,
 τοὺς ἰδιωτικούς, τὰ προοίμια, τὸν ἐρωτικόν, τὸν ἐπιτάφιον,
 τὰς ἐπιστολάς.

δ'. Βίος Δημοσθένους.

Ὁ Δημοσθένης βίος τοῦ ῥήτορος ἀναγκαῖός ἐστι τοῖς
 ἐπὶ ῥητορικὴν ἀσκοῦσιν ἑαυτούς· πολλὴν γὰρ ὁ βίος αὐτοῦ
 φέρει τοῖς μαθοῦσιν ὠφέλειαν. ὅθεν ὅσα περὶ τὰνδρὸς
 πνυθανόμεθα λέγωμεν διὰ συντόμων, ὅστις τ' ἦν διεξιόντες
 5 καὶ τέως καὶ ἃ τὴν πόλιν διώρθωσεν. ἀπὸ δὲ τοῦ γένους
 αὐτοῦ πρῶτον ἀρξώμεθα. ταῦτα τοίην ἐστὶν ἃ περὶ Δη-

141. αὐτῷ] αὐτῷ τοῦτο PV: ἐκ πολλοῦ αὐτῷ πρὸς τοῦτο κατ. E. || 42. ἐγεν-
 νήθη — Ὀλυμπιάδος verba sunt Dionysii Halic. ep. ad Amm. 1, 4. || 43. κερα-
 μειῷ χαλκῷ V. || 44. τ' om. V. || 48. ἦξεν ἀνῆρ V. || 49. ἀπέθανε — γυναῖκας]
 cf. Plut. Dem. c. 30. || μηνός om. V. || 50. εἶναι om. P. || 52. ἐπιτροπικούς V. ||
 54. s. fn. ex vit. 4. p. 156. ἔγχε δὲ ὁ δημοσθένης καὶ τὴν χαβρίου γυναῖκα, τὴν
 θυγατέρα κτησίππου μετὰ — φιλοκράτει, et continuo inde p. 158. καὶ τοῦτο
 τῆς εἰς πατρίδα ἐκείνου εὐνοίας τεκμήριον. ἀποθανούσης γὰρ τῆς θυγατρὸς
 αὐτοῦ — συμφορᾶς add. ced. Urbini. 113. vid. Heysii comm. de codd. Dem. Ro-
 manis ed. Voemel. p. 12.

4. Inscr. δημοσθένους βίος V, ἕτερος ὁ Δημοσθένους βίος v. || 1. ὁ περὶ
 δημ. PXGV, sed in P praepositio punctis circumscripta est. || 4. λέγομεν V. ||
 6. αὐτῷ XG.

μοσθένους πυνθανόμεθα. Γύλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος φθονη-
 θείς οἶμαι δι' ἀρετὴν (οἰκεῖον γὰρ καὶ σύννηθες τῇ πόλει
 τοῦτο τὸ πάθος) αἰτίαν ἔσχε προδεδωκέναι Νύμφαιον χωρίον
 ἐν Πόντῳ κείμενον. ἀδοξήσας δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς κατηγορίας 10
 ὕβριν, τάχα δὲ καὶ φοβηθεὶς τοὺς συκοφάντας (ισχυρὸν γὰρ
 ἐν Ἀθήναις τὸ τούτων γένος) τὴν τούτων κρίσιν οὐ περιέ-
 μεινε, τῆς δὲ κατηγορίας προεξῆλθε· καὶ παραγενόμενος εἰς 153
 Σκυθίαν γαμεῖ τῶν ἐπιχωρίων τινὸς θυγατέρα, πολλὴν
 προῖκα σὺν αὐτῇ λαβών. δύο δὲ γεννήσας καὶ θρέψας 15
 θυγατέρας, ὡς τὴν τοῦ γάμου ὥραν ἐπέλαβον, ἐτοιμάσας
 προῖκας αὐταῖς εἰς Ἀθήνας ἔπεμψε, κομίσασθαι τὴν πατρίδα
 θελήσας εἰ καὶ μὴ δι' ἑαυτοῦ, διὰ γοῦν τῶν θυγατέρων.
 ἔγχε δὲ τὴν μὲν Φιλοχάρης, τὴν δ' ἑτέραν Δημοσθένης,
 τὸν μὲν δῆμον Παιανιεύς, μαχαιοποιὸς δὲ τὴν τέχνην. ἐξ 20
 ἧς ἐγέννησε τὸν ῥήτορά Δημοσθένην, ὀνόματος μὲν πατρὸς
 κληρονόμον, οὔτε δὲ τέχνης οὔτε τύχης ὁμοίας διάδοχον.
 ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς καταλειφθεὶς ὑπὸ μητρὶ γ'
 ἔσχε ἐπιτρόπους, συγγενεῖς μὲν καὶ φίλους, ἐχθροὺς δὲ τῇ
 διαθέσει, Ἄφοβον καὶ Δημοφῶντα, ἀλλήλων ἀδελφιδούς, 25
 καὶ Θηριππίδην, φίλον αὐτοῦ τῷ πατρὶ ἐκ παίδων γεγενη-
 μένον. πολλὴν δ' οὗτοι παραλαβόντες οὐσίαν, δέον αὐτὴν
 ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ποιῆσαι πλείονα καὶ τηρῆσαι τὸν ὄρφανόν
 πλούσιον, οὐ μόνον διήρπασαν, ἀλλὰ καὶ τῆς Δημοσθένους
 παιδείας ἡμέλησαν, οὐδένα λόγον δώσειν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπο- 30
 λαμβάνοντες, ἐὰν τὸν ἀδικούμενον τηρήσωσιν ἀπαιδεύτον.
 ἦν δ', ὡς ἔοικεν, ὁ παῖς ὑπὸ τῆς προνοίας τῶν θεῶν ἐπιτρο-
 πευόμενος, οἱ παρέσχον αὐτῷ ἐπιθυμίαν παιδείας λόγου.
 προθέμενος γὰρ ἐλπίδας Δημοσθένης ἀγαθὰς καὶ μείζονας
 ἑαυτοῦ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν τῶν ἐπιτρόπων χώραν 35

8. καὶ om. G. | 9. τουτί V. | τὸ om. G. | 11. δὲ καί, uti Reiskius correxit,
 G, δὲ cett. | 12. ἀθηναῖος XGV. | καὶ ante τὸ sec. m. insertum habet X. |
 15. γενήσας G. | 16. ἐποιμάσας V. | 18. μὴ] μὴν G. | δι' om. XG. | αὐτοῦ V. |
 19. Φιλοχάρης] ἰμμο Δημοχάρης. vid. Dem. or. 27. §. 14. | 20. δὲ om. V. |
 21. ἐγέννησε G. | πατρὸς] πρῶτου (πρωίου?) G. | 23. δὲ om. V. | μητρός
 XG. | 24. μὲν ἐφίλους G. | 26. Θηριππίδην V. | αὐτὸν G. | 27. αὐτὴν om. V. |
 31. ἐὰν τὸν] ἑαυτὸν G. | 32. δὲ V. | 33. παρέχον V. | παιδείας V. | λόγου]
 εὐλόγον Reiskius, malim λόγων. | 34. ἀγαθὰς δημοσθένης V. | καὶ add. G,
 om. v.

ἐξέπλησεν. τῆς τε γὰρ ἐγκυκλίου καλουμένης παιδείας μετέ-
 λαβε, τῷ τε μάλιστα κατὰ ῥητορικὴν καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ
 ἐπαινουμένῳ παρέδρευσεν Ἰσαάκ, μαθητῇ μὲν Ἰσοκράτους
 154 ὄντι, κεκοσμηκότι δὲ τὴν σχολικὴν ἡσυχίαν ἐναγωνίῳ δεινό-
 40 τητι. πάντα δ' ἦν, ὡς ἔοικε, Δημοσθένει πρὸς τὸ τέλειον
 συνεργοῦντα, φύσις, φιλομάθεια, πόνος· φύσις μὲν ἡ ῥα-
 δίως αὐτῷ τὴν κατέληψιν τῶν πραγμάτων χορηγοῦσα, πόνος
 δ' ὁ καὶ τὰ δυσχερῆ ἰώμενος, φιλομάθεια δὲ τὴν τῶν καλῶν
 ἐπιθυμίαν εἰσάγουσα. ἔστι δὲ τοῦ Δημοσθένους πόνου καὶ
 45 τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν τοῦ λόγου ταλαιπωρίας κἀκεῖνα τεκμή-
 ρια. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ καταγεῖν διαιτώμενον
 πονεῖν, δηλονότι φεύγοντα τὰς ἀπὸ τῶν ἡλικίων καὶ φίλων
 διοχλήσεις. διαξυρῆσαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν μέρος τῆς κεφα-
 λῆς, ἵνα κατεχόμενος ὑπὸ τῆς αἰδοῦς ἐαυτῷ βλέπεται μόνῳ.
 50 ταχεῖαν μέντοι ἔλαβε τὴν ἐν τῷ λόγῳ σπουδὴν, ὥστ' αὐτὸν
 περὶ ἡ' ἔτη γενόμενον τὰς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀποθέσθαι
 δίκας, καὶ τὴν τοῦ λέγειν καλῶς λαβεῖν δόξαν καὶ τῶν ἀδι-
 κησάντων κρωτῆσαι, μὴ μέντοι γενέσθαι μετὰ τὴν δίκην
 ἀπάνθρωπον, ἀλλ' ἀντὶ πολλῶν πατρῶων, ὀλίγα λαβεῖν, ὅσα
 55 δυνατόν ἦν τοῖς ἀδικήσασιν ἀποδοῦναι. προκόπτων δὲ κατὰ
 τὴν ἡλικίαν καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῷ λέγειν ἐπαινούμενος ἐπὶ
 σοφιστείαν τρέπεται καὶ καθηγεῖται τῶν νέων τῶν ῥητο-
 ρεύειν βουλομένων. ἐπ' Ἀριστάρχῳ δὲ τῷ Μόσχου διαβλη-
 θείς, μαιρικίῳ τῶν εὐγενῶν, ὡς ἐραστής αὐτοῦ γεγινώς,
 155 60 παρετήσαστο αὐτοῦ τὴν παρ' αὐτὸν ἄφιξιν, ἵνα τοῖς αἰτιω-
 μένοις ὑπονοεῖν αὐτὸν μηκέτι ἐξῇ. λόγους δὲ γράφειν ἄρ-
 ξάμενος ἐσυκοφαντήθη ποτὲ διαβληθείς ὡς δυοὶ πολίταις
 δέδωκε λόγους ἀπεναντίους, Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι.

36. ἐξέπλησσε V. || κακουμένης V. || παιδείας G. || 38. παρήδρευσεν V,
 παρήδρευσεν G. || 39. σχολαστικὴν V. || 40. τὸ om. XGV. || 41. φύσιν G. ||
 42. τῶν] τῇ G. || 43. τὰ om. V, τὸ X. || ἰώμενος Jacobaius, κτώμενος v. || τὴν]
 μαίηκα ἢ τὴν. || 45. περὶ τὴν ἄσκησιν, quod in l. c. om. P, recte supplevit Schweig-
 haeuserus, habent XGV et cod. Urbin. 114, τῆς περὶ τοὺς λόγους tal. Reis-
 kius. || 47. ποιῶν V. || ὅλων ὅτι G. || καὶ φίλων om. V. || 48. τῆς κεφαλῆς μέρος
 V. || 51. ὁκτώ καὶ δέκα G. || 54. ἀπάνθρωπον] εὐπάνων G, ex quo εὐτορον
 Jacobaius. || 56. ἡλίαν G. || 57. καὶ post τρέπεται om. V. || 58. βουλευομένων G. ||
 60. αὐτὸν] αὐτῶν V. || 61. αὐτὸν ὑπονοεῖν V. || 62. ποτὶ] τότε XGV. || 63. ὑπε-
 ναντίους V.

καταγνούς δὲ καὶ τοῦ λογογραφεῖν ἀποκειμένην εὗρε τῇ
 πολιτείαν καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν καὶ 65
 τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δόξαν. παρηκολούθει δ' αὐτῷ τρία
 τοῦ λέγειν ἀμαρτήματα νομισίας τινὸς καὶ θεραπείας δεό-
 μενα· τῶν τε γὰρ στοιχείων οὐκ ἐτρανοποίει τὸ ρ, τὸν τ'
 ὦμον ἀκαίρως ἀνέσεις καὶ θορυβούμενος ἐξέπιπτε τῆς σκέ-
 πews πολλάκις. ταῦτα δ' ἴσως ἄλλῃ μὲν συμβάντα μεγάλα 70
 ἦν, ἐξεδιώχθη δ' ὑπὸ Δημοσθένους ὡς ἀσθενῆ. καὶ τό τε
 ρ ποικίλως ἐν τῷ στόματι γυμνάσας ἐκομίσαστο, τὸν τ' ὦμον
 συνευτακτεῖν τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ σώματος ἔπεισε τὸν
 τρόπον τοῦτον· λόγχην ἀπὸ τῆς στέγης καταρτήσας καὶ
 ἱστάμενος ὑπ' αὐτὴν ἔλεγε καὶ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ φόβου 75
 τὸν ὦμον ἐνουθέτησεν· τὴν τε κατοχὴν τῶν ἐσκεμμένων
 οὕτως ἐποίησε μόνιμον, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν μεγίστων ἐκπλήτ-
 τεσθαι θορύβων· ὁδεύων γὰρ παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τῶν
 προσπιπτόντων ταῖς ἡίοσι κυμάτων τὸν ἦχον δεχόμενος ἀν-
 ἔτασσε τοὺς ἑαυτοῦ λογισμούς. τοῦτο δ' ἦν ἄσκησις ἐπὶ 80
 τὴν τῶν ὄχλων καταφρόνησιν. ὑποκρίσει δὲ λειπόμενος καὶ
 διὰ τοῦτο φερόμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦττον ὑπ' Ἀνδρονί-
 κου τοῦ κατ' αὐτὸν ἀρίστου τῶν ὑποκριτῶν ἐδιδάχθη, καὶ
 τὰ μυστήρια τῆς ὑποκρίσεως οὕτως παρέλαβεν, ὥστε γενέ-
 σθαι μιμητὴς προσώπων ἀνδρειότατος καὶ τὸ πλῆθος ταύτῃ 85
 μάλιστα πείθειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. τέλειος οὖν ἐν πᾶσι 130
 γενόμενος τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν ἐκτίσαστο ὡς ἂν εἴποι
 τις ὀλόκληρον, ἐφ' οἷς ἐπρώτευσσε λόγοις οὐ μόνον ὠφελῶν
 τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐπιδιδούς· καὶ γὰρ
 ἐτριφάρχησε καὶ ἐχορήγησε τῆς ἰδίας φυλῆς αὐτεπαγγέλτος 90
 συνέβη δ' αὐτῷ κατὰ τὴν χορηγίαν δυστύχημα· Μειδίας γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παλαιὸς κονδύλῳ αὐτὸν ὕβρισεν ἐστεφανω-

64. δὲ om. V. | 68. ἐτρανοποίει V. | τὸν δὲ XG. | 69. ἀκαίρως] ἀτάκτως
 E. | 72. γυμνάσας G. | 73. τοῦ σώματος μέρεσιν V. | 78. παρὰ τοὺς XV, περὶ
 τοὺς G, παρ' v. | 79. ἡίοσι V. | ἀνέτασσε G. | 80. ἑαυτῷ G. | ἄσκησιν G. |
 84. τῆς ὑποκρίσεως] τῶν ὑποκριτῶν V. | οὕτω V. | 85. μιμητὴν XG. | προπρο-
 σώπου G. | ἀνδρειότατον X, ἀνδρειοτάτους V, ἀνδρειότατα G. | 86. πείθειν
 V. | 87. ῥητορικῇ G. | εἴπει V. | 90. καὶ ἐχορήγησε addidi, cf. vit. V. v. 35. |
 φυλῆς Reiskius, βουλῆς libri. | 91. Μειδίας sqq. exscripti Arsenius p. 190. |
 92. κονδύλοις E. | αὐτῷ X. | ὕβρις V. | ἐστεφανομένον GV.

μένον ἐν τῷ θιάτρῳ, καὶ ὁ δῆμος ὀργισθεὶς κατεχειροτόνησε
 τοῦ Μειδίου. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ Μειδίου γ δραχμὰς καθ-
 95 υφήκατο τὴν παρ' αὐτοῦ δίκην. ὅμοιον δέ τι τούτῳ ἕτερον
 πρότερον ἐποίησεν· Δημομέλῃ γὰρ τὸν ἀνεψιὸν γραψάμενος
 εἰς Ἄρειον πάγον τραύματος ἀργύριον λαβὼν παρήκεν. ὅθεν
 καὶ Αἰσχίνης ὀνειδίζων αὐτῷ λέγει „ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσδοον
 κερτημένος,“ ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο. ἔγημε δὲ τὴν
 100 Χαβρίου γυναῖκα, Κτησίππου δὲ μητέρα, μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου. τοιούτου γάμου δόξας ἄξιός οὐ
 τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς πόλεως εἴλετο Αἰσχίνῃ καὶ Δημάδῃ καὶ
 Φιλοκράτει, οὐδὲ μιμητῆς τῶν ἄλλων δημηγόρων ἐγένετο,
 τοῖς δὲ Φιλίππου πράγμασιν ἀντεπολιτεύσατο καὶ προῦκα-
 5 λείτο τὴν ἐκείνου τύχην, καὶ τὴν πατρίδα βλέπων ἐν κινδύ-
 νοις καὶ δουλείᾳ γιγνομένην τὴν τε τῶν προγόνων ἀρετὴν
 ἐτήρησεν αὐτῇ καὶ τὸ πάτριον φρόνημα. ἄξιόν δὲ καὶ περὶ
 τούτων εἰπεῖν πλείονα, ἵνα καὶ βεβαιότερα τῆς Δημοσθένους
 ἀρετῆς τεκμήρια λάβωμεν. Φίλιππος Ἀμύντου μὲν ἦν παῖς
 10 καὶ Εὐρυδίκης, βασιλεὺς δὲ Μακεδονίας. ἐν Πέλλῃ δὲ γενό-
 μενος, ἀδόξῳ καὶ ταπεινῷ χωρίῳ, δύναμιν δὲ πρῶτον ὀλίγην
 ἔχων, ὑπ' ἐκείνης βοηθούμενος Ἰλλυριοὺς κατεστρέψατο καὶ
 157 Τριβαλλοὺς καὶ Παιόνων ἐκράτησε, καὶ μετὰ ταῦτα τετρα-
 δαρχίαις τὴν Θετταλίαν κατέλαβεν, Εὐβοίας τε τυράννους
 15 ἀπέδειξεν οὓς ἐθέλησε, καὶ Φωκεῖς ἀναστάτους ἐποίησε,
 σφαγὰς τε πολλὰς ἐτόλμησεν ἐν Ἡλιδι, αὐτὸς τε τὸν τῶν
 Ὀλυμπίων ἀγῶνα διατάσσετο, πολλῶν τε διδάσκαλος προδο-
 τῶν ἐγένετο τοὺς ἐν ἐκάστη πόλει πονηροὺς διὰ τοῦ χρυσοῦ
 φίλους αὐτῷ κατασκευάζων· ὅτε καὶ ἅλ' ἄλλους ἀνεῖλεν ἐν
 20 Θράκῃ καὶ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀλόννησον προσεκτίσατο.

93. δῆμος] δημοσθένης E. || ὀργισθεὶς G. || 94. τριχιλίας G, τρεῖς Arse-
 nius. || καθυφύκατο G. || 96. δημομέλους V. || 97. παρήκεν] παρέσχεν XGV,
 ἐπέσχεν Arsenius, διελύσατο E. || 98. Αἰσχίνης] or. 3. §. 212. || αὐτῷ] αὐτῶν
 αὐτῷ G, αὐτὸν Arsenius. || 99. πορίζετο G. || τὴν] τὴν τοῦ Arsenius. || 100. τὸν
 om. idem. || μητέρα] θυγατέρα v. || 3. φιλοκράτει G. || δηγόνων G. || 5. καὶ τὴν
 πατρίδα om. XGV. || ἐν] ἐκ G. || 6. δουλεία καὶ κινδύνου V. || γινομένην V,
 γνομένην G. || 9. παῖς om. G. || 11. δὲ] μὲν V. || 13. τριβαυρούς G. || 14. ἡβοίας
 G. || τε om. XGV. || τυράνους G. || 15. ἐθέλησε XG. || φωνεῖς G. || 16. τὸν om.
 GV. || 17. διατάσσετο G. || 19. αὐτῷ G. || ἐν τῇ Θράκῃ G. || 20. ἀμφίπολι G. ||
 ἀλόννησον V, Ἀλόννησον v.

προέκοψε δὲ πλεονεξίας εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ Ἀττικοὺς
 προδότης ἔχειν, καὶ τὸ κεφάλαιον δὴ τῶν ὅλων πραγμάτων
 τοῦτ' ἦν αὐτῷ, χειρώσασθαι τὰς Ἀθήνας· ἐδόκει γὰρ ἐξεῖ-
 ναι, ὅταν αὐτοὶ μὴ δύνωνται μάχεσθαι περὶ αὐτῆς Ἀθηναῖοι.
 καὶ τάχ' ἂν τῆς πόλεως ἀπήνεγκε τὴν ἑλευθερίαν, εἰ μὴ 125
 Δημοσθένης ἀδοροδόκητος ἔμεινε καὶ μόνος τοῖς Μακεδони-
 κοῖς ὕπλοις τοὺς ἰδίους λόγους ἀντέταξεν, διαπαντός ὑπο-
 μνήσκων Ἀθηναίους τῶν προγόνων καὶ τὸν τε Μαραθῶνα
 καὶ τὴν Σαλαμῖνα καὶ τὰς Πλαταιὰς τοῖς νέοις ἐξηγούμενος.
 ὅθεν ἤρπαζον τὰς παρ' αὐτοῦ συμβουλίας οἱ πολῖται, καὶ 30
 τῶν ἄλλων φιλιππισμὸν καταγρόντες μόνον ἐκείνον εὖνουν
 ἐπίστευον εἶναι. καὶ ποτε Φιλίππου Θηβαίοις πολεμοῦντος
 καὶ ταύτην ἀφορμὴν κατὰ τῆς Ἀττικῆς λαμβάνοντος ἔπεισεν
 ὁ ῥήτωρ συμμαχεῖσθαι τοῖς Θηβαίοις. καὶ γενομένης ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ μάχης καὶ α μὲν ἀναιρεθέντων Ἀθηναίων, δεθέντων 35
 δὲ β, οὐκ ἐμισήθη Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιτάφιον
 εἶπε τῶν ἀναιρεθέντων, καλῶς φρονησάντων Ἀθηναίων·
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι τὸ μὲν τὰ κάλλιστα συμβουλευσάμενοι Δημο- 158
 σθένους ἔργον ἦν, τὸ δὲ συμβὰν πταῖσμα τῆς τύχης. κακείνο
 δ' αὖ τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας τεκμήριον, ὅτι ἀποθα- 40
 νούσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἣν εἶχε μόνην, ζ' ἔχων ἡμέραν
 τοῦ πένθους, πυθόμενος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσα-
 νίου μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσε, φανερόν ποιήσας
 ὅτι τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐπίπροσθεν ποιεῖται τῆς ἰδίας συμ-
 φορᾶς. ἀντέσχε δ' ὁ ῥήτωρ καὶ μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον 45
 καὶ Ἀλεξάνδρῳ πατρώαν ἐχθρὰν ὑποκρίσει φιλίας πρὸς
 Ἀθηναίους κεκληρονομηκότι. κατὰ μέντοι τοῦτον τὸν βα-
 σιλέα δυστυχημάτων ἤρξατο. πολλὰ γὰρ νοσφισάμενος
 Ἀρπαλὸς τῶν Ἀλεξάνδρου χρημάτων πρὸς Ἀθηναίους κατέ-
 φυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι τι μέρος ἔδοξεν. καὶ 50
 κατακριθεὶς ἐδέθη μὲν ἡμέρας ε', μετὰ δὲ ε' ἡμέρα ἀπῆλθεν

121. εἰς] ἐς XGV. || 22. δὴ] δὲ v. || 23. ἐξέναι Reiskius. || 24. αὐτῆς] an
 Ἀττικῆς? sed et ὑπὲρ expectes. || 25. τῇ πόλει V. || 26. ἀδοροδόκητος G. ||
 31. φιλιππισμῶν καταγρόντες V. || 33. λαμβάνοντες G.' || 35. δεθέντων G. ||
 39. κακείνος δὲ αὐτῆς G. || 41. ζ'] εἰς ἐβδόμην E. || ἔχων] malim ἄγων. ||
 42. πυθόμενον cod. Urbini. 113. || 45. καὶ malim abesse. || 51. ε'—ἡμέρας]
 ι' (δέκα GV), μετὰ δὲ εἰς ἡμέρας v.

εἰς Τροίξῃνα, κρείττονα τῶν ἐν Ἀθήναις δεσμῶν τὴν ἐξ
 Ἀθηνῶν φυγὴν δοκιμάσας. Ἀλεξάνδρου δὲ χωρισθέντος ἐξ
 ἀνθρώπων ἐν Βαβυλῶνι καὶ καταπαύσαντος τὴν ἀκμὴν τῆς
 155 τύχης, ἀνεκαλέσαντο διὰ ψηφίσματος οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
 Δημοσθένην, ὁμολογήσαντες ὅτι αὐτοῦ κατέγνωσαν Ἀλεξάν-
 δρου. ὁ δὲ παραγεγόμενος κατ' Ἀντιπάτρου συνέστησε τὴν
 Ἑλλάδα· κληρονόμος γὰρ οὗτος τῆς Μακεδόνων ἡγεμονίας
 ἐγένετο· καὶ πάντως ἂν ἐάλω πολιορκηθεὶς ἐν τῇ Λαμίᾳ
 60 (πόλις δ' ἐστὶν αὕτη μία τῶν Θεσσαλικῶν), εἰ μὴ διέπεσε τὰ
 τῆς πολιορκίας, πρώτων Αἰτωλῶν ἀποχωρησάντων, ἔπειτα
 159 τῶν ἄλλων. κρατήσας δὲ μετὰ ταῦτα Ἑλλήνων Ἀντίπατρος
 βαρβαρικῶς τοῖς πράγμασιν ἐχρήσατο μᾶλλον ἢ φιλανθρω-
 πως. πέμπας γὰρ εἰς Ἀθήνας ἐξήτει τοὺς ἰ ῥήτορας, οἱ
 65 τοῖς Μακεδόνων ἐδόκουν ἐμπεποδικέναι πράγμασιν. ὑπο-
 τασσομένων δὲ τοῖς πράγμασιν Ἀθηναίων Δημοσθένης εὐλα-
 βηθεὶς εἰς Καλαυρίαν ἀπέδρα καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἰκέτης
 ἐγένετο· τὸ δ' ἱερὸν ἄσυλον ἐδόκει. πέμπαντος δὲ τον πονη-
 ρότατον Ἀντιπάτρου τῶν ὑπασπιστῶν Ἀρχίαν, ἵνα αὐτὸν,
 70 εἰ μὴ δύνηται τέχνη, βίᾳ καταγάγῃ, νοήσας ὁ Δημοσθένης
 τὸν κίνδυνον ἀπέδραμεν ἐπὶ τὸν βωμὸν καὶ πολλὰ κατεπιπὼν
 Ἀντιπάτρου, τελευταίαν τοῖς Ἑλλήσιν ἐντολὴν καταλιπὼν
 ἐλευθεροῦν τὰς πόλεις, ἐξέφαγε τῆς σφραγίδος τὸ τοξικὸν
 φάρμακον γενόμενον αὐτῷ μετὰ προνοίας ἐπὶ τοιαύτην βίον
 75 μεταβολήν, καὶ πρὸ τοῦ πειραθῆναι δουλείας ἀπέθανεν ὡς
 Ἀθηναῖος. ἐμνημόνευσαν δὲ τῆς τοῦ ῥήτορος ἀρετῆς οἱ
 πολῖται καὶ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν στήσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ τοιοῦτον ἐπιγράψαντες ἐλεγείον,
 εἶπερ Ἰσὴν γνώμη ῥώμην, Δημόσθενές, ἔσχες,
 80 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

154. καὶ om. PRV, sec. m. add. X. || 57. φόβῳ aut δέει post Ἀλεξάνδρου
 deesse visum Reiskio. || κατὰ ἀντιπάτρου V, καὶ ἀντίπατρον XG, πρὸς
 Ἀντίπατρον v. || 59. Λαμία Schweighaeuserus, σαλαμῖν librl. || 60. δὲ V. ||
 αὕτη τημία G. || Θεσσαλικῶν Jacobsius, Θεσσαλίων librl, Θεσσαλῶν v. ||
 61. πρῶτον GV. || 64. ἐξήτει XGV. || 65. τοῖς] τῆς G. || ἐμπεποδικέναι V. ||
 67. καλαυρίαν V. || 70. ὁ om. V. || 72. ἐντολὴν τοῖς Ἑλλήσιν V. || 73. σφραγίδος
 V. || τὸ om. G. || 77. ἐτίμησαντες ἐν G. || 80. ἄρης addito ἀνῆρ supra versum X,
 ἄρης ἀνῆρ G, ἀνῆρ V.

καὶ σχεδὸν ὅσα λέγεται περὶ Δημοσθένους ταῦτ' ἐστίν. ἐξ ὧν δυνατόν ἐστι τοῖς εὐφρονοῦσι λογισασθαι, πόσης ὁ λόγος τοῖς ἀνθρώποις αἰτιὸς ἐστι προκοπῆς. Δημοσθένους οὖν, ὡς εἰρήκαμεν, μαχαιοροποιῶν παῖς γενόμενος τῇ λόγῳ πεπιστευκῶς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐκόσμησε καὶ πᾶσι τοῖς 185 Μακεδονίας βασιλεῦσιν ἀντέσχεν, καὶ τῶν μεγίστων τιμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἡξιώθη, πάσας κατασκευάσας διὰ τοῦ λόγου πατρίδας αὐτῷ. διεβάλλετο δ' ὡς τὰ βασιλέως τῶν Περσῶν φρονῶν καὶ μηδίζων καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα.

ε'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Δημοσθένους Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δῆμων Παιανιεὺς· ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἑρμῆπος ἱστορεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς καὶ τοῦτό φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκλήθη, ὡς καὶ γυναικείᾳ ἐσθῆτι πολλάκις χρη- 5 σάμενος, Ἀργὰς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι, ὅπερ ἐστὶν ὄνομα ὄφρεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. διήκουσε δ' Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ 10 Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθητοῦ καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δ' Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. διηκουάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε δὲ φυγὼν εἰς Καλαυρίαν ἐν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἰερᾷ 15 διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσενεγκάμενος φάρμακον τὸ ἐν τῇ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας ξβ'.

182. εὐ φρονοῦσι GV. || 85. πεπιστευκὸς G. || πολέμι πόλιν G. || 88. αὐτῷ G. || τῶν om. G.

5. 2. ῥήτωρ post Ἀθηναῖος addit, post Κλεοβούλης inter versus ponit *V. || τῶν δῆμων AV, τὸν δῆμον cell. || 3. πρὸς add. AV. || 4. καὶ — αὐτός A, αὐτός φησιν cell. || 5. βάτταλος E. || καὶ add. A. || 6. ἄνδρα A. || 8. τὸν ῥήτορα θεασάμενος E. || 9. Ἰσαίου τοῦ Ἰσαίου *V, τῶν ἰσaiου V. || 11. Γοργίου γοργίου V. || καὶ — Ἰσοκράτους om. V. || 12. συνεφιλοσόφησε *V. || 13. τῷ χίῳ τῷ φιλοσόφῳ B, τῷ φιλοσόφῳ τῷ χίῳ E. || 15. δὲ add. A. || καλαυρίαν BE. || 16. διὰ τὸ τὸν E.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γινώσκειν τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα
 ἐνθυμηθεῖη, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότητος
 20 ἔδοξε τῶν κατ' αὐτόν, οἷα δὲ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι καὶ
 τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι
 ἢ πράττειν ἐπεχείρησε, καιρῷ μὲν ἐπιτηδεῖα οὐ μάλα ἐχρήσατο
 ἐς δύξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δ' εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν
 κατ' αὐτόν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ
 25 ἀντιπῶν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὲ συνέ-
 βαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὲ τῶν κερδῶν ἐριεμένους
 μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημά-
 των δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραντίκῳ κέρ-
 δους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος
 30 τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἡτιάθη συγγινόντες
 οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τ' αὐθις καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ
 ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταία ἐπιγενομένη μάλιστα
 ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων.
 οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσ-
 35 θένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἐκρίναν, καὶ ἀτελείαν τε τῷ πρεσβυτάτῳ
 γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι αὐ-
 τὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βράσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν.
 εἴπερ ἴσῃν ῥώμῃν γνώμῃ, Δημοσθένες, εἶχες,
 40 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδῶν.
 Δημοσθένης μαχαιροποιὸς Παιανιεὺς, οὗ Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ, ὃς ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἀφρο-
 βον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ
 τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλό-
 45 πονος δ' οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθιέρξαντα
 ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προῖοι μήτε

18. Δημοσθένης] ἦν δὲ οὗτος omisso ἦν E. || 19. γενόμενος add. ABEm. ||
 20. δὴ] δὲ E. || 21. καὶ ἐν — ψηφίζονται om. V. || 24. τοῖς A, καὶ τοῖς cett. ||
 25. ὅτε] ὅτι BE. || 27. μᾶλλον ἐκ τοῦ ABE. || 28. δόσεις m. || 30. ἡτιάθη E. ||
 31. τ' om. E. || 32. ἐπιγενομένη A. || 37. γένους ABE, γένει cett. || ψ. οἱ δὲ ἀθη-
 ναῖοι χαλκοῦν στ. α. ἐν ἀγορᾷ ἐκρίναν V. || 38. ἐλεγείον Kusterus, ἐλεγεία libri. —
 ἐγραψαν V. || 41. Δημοσθένης — καταλειφθεὶς om. V, οὗ Δημοσθένης —
 Ἰσαίῳ om. *V. || 42. ὃς add. ABE. || 43. Θηριππίδην AE, Θηριπίδην cett. ||
 45. οὕτως] οὗτος V. || αὐτὸν οἴκοι καθίσαντα V. || 46. προῖη V, προῖοι E.

δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δ' εἴλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρό-
 πους. σοφιστεύειν βουλευθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ
 μεираκίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δ' ἄρξάμενος διεβλήθη
 πάλιν, ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδούς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορ- 50
 μίῳ. καὶ τοῦτου οὖν ἀποστὰς ἤρξάτο πολιτεύεσθαι. τραυ-
 λὸς δ' ὢν καὶ τὸν ὦμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο.
 τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην
 ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους 55
 ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει, τυπ-
 τηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις, ὥς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δη-
 μαίνετον ἀνειψὶν γραψάμενος τραύματος, ὥς φασιν, διελύ-
 σατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα,
 Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου μητέρα ἐγχευεν. ἐπο- 60
 λιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος πείθει
 συμμαχεῖσθαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττῶνται, α ἀποθανόν-
 των καὶ μ' καὶ β αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχὼν θυγατέρα
 τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος,
 ἀγγελθέντος ἀνερῆσθαι Φιλίππον ὑπὸ Πανσανίου μετημφι- 65
 ἀσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἀρπαλος πολλὰ νοσφισάμε-
 νος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὢν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξεν. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροίζην. Ἀλεξάν-
 δρου δ' ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατήλθε 70
 κληθεὶς. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἐξαιτεῖ
 τοὺς ἰ ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς
 Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δ' ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου βία ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσει-

47. παιδευθεὶς — πολιτεύεσθαι om. V. || 52. ὢν] ἦν V. || 53. διαρκῶς V. ||
 54. τὴν — ἐξήσκησεν om. V. || ἄκρως Bm. || 56. καὶ θυγατέρας — κληθεὶς om.
 V, καὶ θυγατέρας — πέμψας om. *V. || ἐξέδωκεν pr. m. E. || 57. Δημαίνετον]
 immo Δημομέλην. || 59. αἰτησάμενος] malim μνησάμενος. || χαβρίου A, χαν-
 ρίου hic et infra cell. || 60. μητέρα] θυγατέρα v. || 61. Φιλίππου Portus, Φί-
 λιππον v. || 63. καὶ δισχιλίων om. BE. || 64. ἐπένθει A, ἐπένθησε cell. ||
 69. τροίζην A. || 71. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας] ἀντιπάτρου ἄρξαντος V, οὗτος
 ἀντιπάτρου ἄρξαντος *V. || πέμψας ἐξαιτεῖ] καὶ αἰτήσαντος V, πέμψας ἐξαι-
 τεῖται E. || 72. ἐκιδόντων E. || ὁ — ἔφυγεν] ἔφυγεν εἰς σικελίαν V: σικελίαν
 etiam ABE. || 73. δ' om. V. || ὑπόκριτος A.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γυνῶναι τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα
 ἐν θυμῷ θείῃ, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότατος
 20 ἔδοξε τῶν καθ' αὐτόν, οἷα δὴ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι καὶ
 τὸ γνωσθὲν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι
 ἢ πρῶττειν ἐπεχείρησε, καιρῷ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μάλ' ἐχρήσατο
 ἐς δύξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δ' εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν
 καθ' αὐτόν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ
 25 ἀντειπὼν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ συνέ-
 βαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὴ τῶν κερδῶν ἐφιεμένους
 μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημά-
 των δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραυτίκα κέρ-
 δους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος
 30 τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἡτιάθη συγγνώμης
 οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τ' αὐτίς καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ
 ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταία ἐπιγενομένη μάλιστα
 ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων.
 οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσ-
 35 θένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔκριναν, καὶ ἀτελείαν τετῷ πρεσβυτάτῳ
 γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι αὐ-
 τὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βίᾳ τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν.
 εἶπερ ἴσῃ ῥώμῃ γνῶμῃ, Δημοσθένης, εἶχες,
 40 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

Δημοσθένης μαχαιοποιὸς Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ, ὃς ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἀφρο-
 βον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ
 τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλό-
 45 πονος δ' οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν αὐτὸν οἴκοι καθείρξαντα
 αὐτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προτοὶ μήτε

18. Δημοσθένης] ἦν δὲ οὗτος omisso ἦν E. || 19. γενόμενος add. ABEm. ||
 20. δὴ] δὲ E. || 21. καὶ ἐν — ψηφίζονται om. V. || 24. τοῖς A, καὶ τοῖς cett. ||
 25. ὅτε] ὅτι BE. || 27. μᾶλλον ἐκ τοῦ ABE. || 28. δόσεις m. || 30. ἡτιάσθη E. ||
 31. τ' om. E. || 32. ἐπιγενομένη A. || 37. γένους ABE, γένει cett. || ψ. οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι χαλκοῦν στ. α. ἐν ἀγορᾷ ἐκριναν V. || 38. ἐλεγείον Kusterus, ἐλεγεία libri. —
 ἔγραψαν V. || 41. Δημοσθένης — καταλειφθεὶς om. V, οὗ Δημοσθένης —
 Ἰσαίῳ om. *V. || 42. ὃς add. ABE. || 43. Θηριππίδην AE, Θηριπίδην cett. ||
 45. οὕτως] οὗτος V. || αὐτὸν οἴκοι καθείσαντα V. || 46. προτοὶ V, πρόοι E.

δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δ' εἴλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρό-
 πους. σοφιστεύειν βουλευθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ
 μισρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δ' ἄρξάμενος διεβλήθη
 πάλιν, ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδούς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορ- 50
 μίωνι. καὶ τοῦτου οὖν ἀποστὰς ἤρξάτο πολιτεύεσθαι. τραυ-
 λὸς δ' ὦν καὶ τὸν ὦμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο.
 τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὦν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην
 ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους 55
 ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει, τυπ-
 τηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις, ὥς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δη-
 μαίνετον ἀνεψιὸν γραψάμενος τραύματος, ὥς φασιν, διελύ-
 σατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα,
 Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου μητέρα ἐγημεν. ἐπο- 60
 λιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος πείθει
 συμμαχεῖσθαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττῶνται, α ἀποθανόν-
 των καὶ μ' καὶ β αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχὼν θυγατέρα
 τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος,
 ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φιλίππον ὑπὸ Πανσανίου μετημφι- 65
 ἀσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἀρπαλος πολλὰ νοσοφισάμε-
 νος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὦν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξεν. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροϊζῆνα. Ἀλεξάν-
 δρου δ' ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατήλθε 70
 κληθεὶς. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἐξαιτεῖ
 τοὺς ἰ ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς
 Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δ' ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου βία ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσει-

47. παιδευθεὶς — πολιτεύεσθαι om. V. || 52. ὦν] ἦν V. || 53. διαρκῶς V. ||
 54. τὴν — ἐξήσκησεν om. V. || ἄκρως Bm. || 56. καὶ θυγατέρας — κληθείς om.
 V, καὶ θυγατέρας — πέμψας om. *V. || ἐξέδωκεν pr. m. E. || 57. Δημαίνετον]
 immo Δημομέλην. || 59. αἰτησάμενος] malim μνησάμενος. || χαβρίου A, χαν-
 ρίου hic et infra cell. || 60. μητέρα] θυγατέρα v. || 61. Φιλίππου Portus, Φί-
 λιππον v. || 63. καὶ δισχιλίαν om. BE. || 64. ἐπένθει A, ἐπένθησε cell. ||
 69. τροϊζῆναν A. || 71. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας] ἀντιπάτρου ἄρξαντος V; οὗτος
 ἀντιπάτρου ἄρξαντος *V. || πέμψας ἐξαιτεῖ] καὶ αἰτήσαντος V, πέμψας ἐξαι-
 τεῖται E. || 72. ἐκιδόντων E. || ὁ — ἔφυγεν] ἔφυγεν εἰς σικελίαν V: σικελίαν
 eliam ABE. || 73. δ' om. V. || ὑπόκριτος A.

75 δῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὃ δ' ὑπὸ τῇ σφραγίδι φάρμακον ἔχων
μυζήσας ἀπέθανεν.

Θ. ΤΠΕΡΕΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

848 Fr. Ὑπερείδης Γλαυκίππου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Διονυσίου,
τῶν δὲ δῆμων Κολλυτεύς. ἔσχε δ' υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ
Γλαυκίππου, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα, οὗ πάλιν
Ἀλφίονους ἐγένετο. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ
5 φιλοσόφου ἅμα Λυκούργῳ καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐπο-
λιτεύσατο Ἀθήνησι καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῶν Ἑλλη-
νικῶν ἠπτετο πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ἦτε
E παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπε καὶ περὶ τῶν τριήρων. συνεβούλευσε
δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ταινάρῳ ξενικὸν μὴ διαλύσαι, οὗ Χάρης ἡγεῖτο,
10 εὐνῶς πρὸς τὸν στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισ-
θοῦ δίκας ἔλεγεν. δόξας δὲ κεκοινωνηκέναι τῶν Περσικῶν
χρημάτων Ἐφιάλτη, τριήραρχός τε αἰρεθείς ὅτε Βυζάντιον
ἐπολιόρκει Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ
τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὑπέστη χορηγῆσαι, τῶν ἄλλων λειτουρ-
15 γίας πάσης ἀφειμένῳ. ἔγραψε δὲ καὶ Δημοσθένει τιμὰς,
καὶ τοῦ ψηφίσματος ὑπὸ Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέ-
φυγεν. φίλος δ' ὦν τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ Λυσικλέα καὶ
F Λυκούργον οὐκ ἐνέμεινε μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Λυσικλῆς
μὲν καὶ Λυκούργος ἐτεθνήκεσαν, Δημοσθένης δ' ὥς παρ'
20 Ἀρπάλου δωροδοκήσας ἐκρίνετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἀπάντων
(μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωροδόκητος) κατηγόρησεν αὐτοῦ. κρι-
θεὶς δ' ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράψαι

IX. 1. cf. Photii bibl. cod. 266. || 1. ὑπερείδης libri. || 2. τὸν δὲ δῆμον v. ||
Κολυττεύς v, κολιττεύς AH. || 4. ἀλφίονους EHP, ἀλφινός celt. || 5. Λυκούργῳ
Blamius narr. d. Lyc. p. 2, Λυκούργου v. || 6. ἀθήνησι P, Ἀθήνησιν v. || 9. δὲ
add. P. || 11. ἔλεγεν] ἔδειξε AHP. || δόξας δέ] ἔδοξε δὲ καὶ Reiskius. || 13. εἰσπεμ-
φθεὶς P. || 14. τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν Boeckhius Urk. üb. d. att. Seew. p. 180, τὸν
ἐνιαυτὸν τοῦτον v. || 15. πάσας P. || δὲ add. P. || Δημοσθένει cum Photio Reisk.,
Δημοσθένους v. cf. vit. Lyc. I. v. 163. || 16. Διώνδα] Διοδότου Phot. || 17. δη-
μοσθένην AH. || 19. ἐτεθνήκεισαν Duchnerus. || 20. δωροδοκίας P.

μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ 840
 δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν
 Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. αἰτιωμένων δὲ τινῶν αὐτὸν 25
 ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι „ἐπεσκότει“
 ἔφη „μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα, οὐδ' ἐγὼ τὸ ψηφισμα ἔγραψα,
 ἢ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ.“ μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν
 ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος φοβηθεὶς, πρότερον οὐ δοὺς τοῖς ἐλ-
 θοῦσιν ἐκ Λεβαδείας κήρυξιν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ 30
 Κράνωνα συμβάντα ἐξαιτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων
 ἐκδίδοσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Ἀγιναν
 ἅμα τοῖς κατεψηφισμένοις, καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ β
 περὶ τῆς διαφορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγίς ἐκείθεν ὑπ'
 Ἀρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μὲν τὸ 35
 γένος, ὑποκριτοῦ δὲ τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρῳ βοη-
 θοῦντος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος
 ἐχόμενος ἀγάλματος, καὶ ἀχθεὶς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κό-
 ρινθον ἔπειτα βασανιζόμενος διέφραγε τὴν γλῶτταν, ὥστε
 μηδὲν ἐξιπεῖν τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνηθῆναι, καὶ 40
 οὕτως ἐτελεύτησε πναινεψιῶνος θ' ἰσταμένου. Ἑρμῆς δὲ
 φησιν αὐτὸν γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἐλθόντα καὶ
 ῥιφῆναι ἄταφον, Ἀλφίνου δ' ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ ἢ ὡς τινες c
 Γλανκίππου υἱοῦ τὸν υἱὸν διὰ Φιλοπείδους τινὸς ἱατροῦ
 λαβόντα ἐξουσίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ ὀστέα 45
 κομίσαι εἰς Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι παρὰ τὰ Ἀθηναίων
 καὶ Μακεδόνων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς
 φυγεῖν, ἀλλὰ μηδ' ἐν τῇ οἰκείᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς
 ἀποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου
 γλωττοτομηθῆναι καὶ διαφθαρῆναι ὃν προεῖρηται τρόπον, 50
 τοὺς δ' οἰκείους τὰ ὀστέα λαβόντας θάψαι γε ἅμα τοῖς γο-

24. ἱερὰ καὶ P. || 26. ἐπεσκότει] εἰ μὴ ἐπεσκότει Stephanus. quod si verum, οὐκ ἂν ἐποίησα post ὄπλα add. Reiskius. || 27. οὐδ'] οὐκ libri, καὶ οὐκ ex Photio v. || 28. μετὰ ΑΕΗ, κατὰ celt. || τοῦτο] τοῦτων P. || 29. πρότερον P. || 30. Λεβαδείας v. || 33. καὶ περὶ E, περὶ P, διὰ celt.: Δημοσθένει ἰδία ὑπὲρ τῆς τῆς (vel πρότερον) διαφορᾶς Reiskius. || 40. ἀπορρήτων P. || 44. υἱοῦ τὸν υἱὸν] τῶν υἱῶν E, τινὸς τὸν υἱὸν v, τοῦ υἱοῦ Xylander. || 46. τὰ ΑΗ, τῶν P, τὰ τῶν v. || 48. οἰκία a. || 51. γε] τε v, quod aut delendum, aut ante θάψαι addendum κομίσαι εἰς Ἀθήνας consult Frankius Ann. phil. 12. p. 231.

νεῦσι πρὸ τῶν Ἰκπάδων πυλῶν, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ γ' D
περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερήρειπται τὸ μνήμα καὶ ἐστὶν
ἄδελον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεργεῖν λέγεται,
55 τέτακται δ' ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ
λόγοι οἷ, ὧν γνήσιοι εἰσι νβ'. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφρο-
δίσια καταφευγής, ὡς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ
Μυρρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν, ἐν Πειραιεὶ δ' ἔχειν
Ἀρισταγόραν, ἐν Ἐλευσίνι δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν
60 τὴν Θηβαίαν κ' μὲν λυτρώσάμενος. ἐποιεῖτο τε τὸν περὶ-
πατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι ὁσημέραι, ὡς εἰκὸς δὲ καὶ δίκη
Φρύνη τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινομένη συνεξετάσθη· αὐτὸς γὰρ
E τοῦτ' ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δηλοῖ· μελλούσης δ' αὐτῆς ἀλί-
σκεσθαι παραγαγὼν εἰς μέσον καὶ περιρρηξάς τὴν ἐσθῆτά
65 ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικός, καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ
κάλλος ἀπιδόντων ἀφείδη. συνετίθει δ' ἡσυχῇ κατὰ τοῦ
Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὡς καὶ φωραθῆναι. νοσοῦντος γὰρ
τοῦ Ὑπερίδου ἦγοντα εἰς τὴν οἰκίαν τὸν Δημοσθένην ὡς
ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχοντα τὸ κατ' αὐτοῦ βιβλίον·
70 τούτου δ' ἀγανακτοῦντος εἶπε „φίλον μὲν ὄντα οὐδὲν λυπή-
σαι, ἐχθρὸν δὲ γινόμενον κωλύσει τι κατ' ἐμοῦ πράξαι.“
ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς Ἰόλα τῷ δοκοῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ
F φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Λεωσθένει τοῦ Λα-

52. ἰσπάδων P. || Διόδωρος Ruhnkenius hist. cr. or. p. 86, Ἡλιόδωρος v. ||
53. κατερήρειπται AHP. || 55. πρὸ] περὶ P. || 59. Φίλαν τὴν ex Athen. 13. p. 590
D Keillius Anal. epigr. p. 181 (qui et Ἀθηναίαν; coniecit pro Θηβαίαν),
Φίλτην v. || 61. ὡς εἰκὸς etiamnum corruptum videtur: nam quod ex ipsa Hype-
ridis oratione compertum habebat auctor, non poterat proferre tanquam coniectu-
ram. conieceram aut cum praecedentibus iunctum mutandum esse in ἐσθῆτός
coll. Athen. 8. p. 342 C, aut cum sequentibus in ὡς ἐραστῆς coll. Athen. 13. p. 590
D (ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερίδης ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικός). cum
prioribus copulavit Reiskius sic: ὡς εἰκός. καὶ δὴ καὶ Φρύνη. δίκη an sanum
sit non affirmem, at συνεξετάσθη (συνεξετάσθη H) non erat sollicitandum,
quanquam nec vertendum cum Duebnero atque aliis in eum una inquisitum est,
sed praesto fuit. cf. Dem. or. 21. §. 127. 190. || 63. μελούσης P. || 67. ἐγκλή-
ματος P. || ὡς καὶ] ἕως τοῦ Reiskius. || νοσοῦντος P. || 68. ὑπερίδου H. || δη-
μοσθένην H, δημοσθένη cett. || 69. κατ' αὐτοῦ Duebnerus, καθ' αὐτοῦ v. ||
70. οὐδὲν Reiskius, οὐδένα libri. || 72. καὶ τιμὰς om. AHP. || δοκοῦντι cum
Reiskio Duebnerus, δόντι v. || 73. δοῦναι cum Photio delevit Meziriacus. ||
Λεωσθένει Xylander, δημοσθένη AHP, δημοσθένει cett. et Photius.

μιακοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ἐπιτάφιον
 θαυμασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρεσκευασμέ- 75
 νου καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων μ' τριήρεις ἤθροισεν
 ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς
 ἐπέδωκε β' τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Δηλίους ἀμφισβη- 80
 τήματος, ποτέρους δεῖ προΐσταςθαι τοῦ ἱεροῦ, αἰρεθέντος
 Αἰσχίνου συνειπεῖν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ Ὑπερείδην 80
 ἐχειροτόνησεν. καὶ ἔστιν ὁ λόγος Δηλιακὸς ἐπιγεγραμμένος.
 ἐπρέσβευσε δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους. ἡκόντων δὲ καὶ παρ'
 Ἀντιπάτρου πρέσβειων, ἐπαινούντων τὸν Ἀντίπατρον ὡς
 χρηστόν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν „οἶδαμεν ὅτι χρηστὸς
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου.“ 85
 γεται δ' ἄνευ ὑποκρίσεως δημηγορῆσαι καὶ μόνον διηγεῖσθαι
 τὰ πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς.
 ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς Ἡλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλ- 8
 λίππου τοῦ ἀθλητοῦ ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ
 ἐνίκησε. γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἣν εἶπε 90
 Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου ἄρχοντος γαμη-
 λιῶνος ζ' φθίνοντος, ἠττήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ὑπερείδης, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος (οἱ δὲ Πυθα-
 κλέους), Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων ἰ εἰς,
 μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ καὶ Πλάτῳ τῷ φιλοσόφῳ
 Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναι-
 κῶν δ' ἠττήθη. ἀνῆρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπ' Ἀντιπάτρου τοῦ 5
 βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἐρμιόνῃ ναοῦ τῆς
 Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ

75. malim Εὐβοίαν. || 76. εἰχόντων P. || 79. προτέρους a. || 80. βουλὴν H. ||
 81. ἐχειροτόνησε P. || 84. οἶδαμεν Xylander et Photii liber B, οἶδα μὲν libri. ||
 οἶδαμεν — δεσπότου ad Hippocratem refert Stob. floril. 13, 31. || 86. μόνον]
 μόνον δὲ P. || 88. καλίππου H, ἀλκίππου P. || 89. εἰχόντος P. || 90. ἐνίκησε]
 οὐκ ἐνίκησε Meierus Encycl. Hal. 3, 3. p. 313, malim ἐνίκηθη. cf. Paus. 5. 21, 3. ||
 91. Ξενίου] hic pseudonymus est. cf. Boeckelii Forsch. 1. p. 333.

2. 1. Ὑπερείδης v. || 4. τε om. A. || 7. φυγαδοθήρα AVEem, φυγαδοθήρας
 cell.

ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστέα λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνήμα. εἰσὶ
 10 δ' οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νῆ'. — Ὑπερείδης δημαγωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ φίλος ὦν Δημοσθένει ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἀρκαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

I. ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ.

α'. Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς.

(1) Περὶ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσι διὰ τὸ μῆτε εὐρετὴν ἰδίῳ γενεῖναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὥσπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μῆτε τῶν εὐρημένων ἐτέροις
 5 τελειωτῆν, ὥσπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ τὸν Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν, ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἡξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπότα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὐτ' ὀλίγους οὐτ' εὐκαταφρονήτους, ἡγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτόν,
 10 ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν, καὶ διορίσαι τοὺς τε γνησίους καὶ τοὺς ψευδεῖς λόγους πάντων ἢ τῶν γε πλείστων ἀναγκαιότερον οἶμαι τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικὴν, ἅμα δ' ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλιμάχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικὸς περὶ
 15 αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὥς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλά, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἐτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης, ὃς
 20 ἔδοξε γενέσθαι πολυίστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπόληψιν

10. Ὑπερείδης v. || 11. δημοσθένει A, δημοσθένους cett.

X. 1. 5. τὸν ante Ὑπερείδην addidl. || 11. τοὺς ante ψευδεῖς add. Reiskius. || 12. ἀναγκαιότατον Reiskius. || 17. πολλά καὶ ἄλλα, ἄλλα καὶ Reiskius. || 18. ὡς ὄντας Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι Reiskius. || 19. ἀλλὰ] ἄλλα καὶ aut ἄλλα γάρ καὶ Reiskius. || Δημήτριος Casaubonus, Ἀἴμος v.

παρασχών, ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβές, διεψεύσθη τῆς
 δόξης. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ
 ἀνδρός. ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε. „Δεινάρχοις
 δ' ἐνεντύχομεν δ', ὧν ἔστιν ὁ μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττι- 25
 κῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγόχε μυθολογίας, ὁ δὲ
 πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοις, Δῆλιος δὲ τὸ γένος, πε-
 πραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος
 δ' ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθέλω δὲ πρὸς μέρος
 περὶ ἐκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον μὲν περὶ τοῦ ῥήτορος. 30
 ἔστι τοίνυν οὗτος κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων
 τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν, καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασεν.
 ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπόν· πιθα-
 νότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἦκει, ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκού-
 ουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ 35
 νομίσαιεν ἂν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας, τὸν λόγον
 τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολλὴ γὰρ ἀπέχει τοῦ
 χαρακτῆρος· ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ὥστε
 τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους, σχεδὸν που ὑπὲρ ξ καὶ ῥ'
 ὄντας, ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ 40
 μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου
 κυρίως ἡθικῇ, πάθος κινουῖσα σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον, καὶ
 τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ
 πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.“ (2) ἐκ τούτων οὐδὲν
 ἔστιν οὔτ' ἀκριβές, ἀλλ' οὔτ' ἀληθές εὐρεῖν· οὔτε γὰρ γένος 45
 τὰνδρός οὔτε χρόνους, καθ' οὓς ἦν, οὔτε τόπον, ἐν ᾧ διέ-
 τριψε, δεδήλωκεν, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα
 ἐσπούδασε, καὶ πληθὺς λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν ** σύμφω-

26. malim συναγοχώς. || 28. πρᾶγμα] σύγγραμμα Reiskius. || 32. καὶ —
 παρέλασεν] Hom. Iliad. 23, 382. || 33. πιστικὸν Kruegerus spicil. conlect.
 p. 41. || 34. γε Sylburgius, τε libri. || 38. τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν Reis-
 kius, τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόληκεν Sylburgius, τοσοῦτους σκοποὺς ἐπιπεπό-
 ληκεν libri. || 40. ἀγνοεῖσθαι Sylburgius. || 44. κυρίου] καυρίου Reiskius. ||
 45. οὔτ' ἀκριβές οὔτε κοινόν, ἀλλ' οὐδ' ἀληθές Reiskius. || 48. ἐσκέδασε
 Kruegerus. || οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δοκίμων vel τῶν πιθανῶν) σύμφω-
 τον· εἰ δεῖ καὶ τὰληθῆ λέγειν, καὶ τοῦναντίον, vel ἡδὴ δὲ καὶ τοῦναντίον Syl-
 burgius, οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωνον· εἰ δεῖ (immo εἰ δεῖ δὲ) τὰληθές εἰπεῖν,
 πᾶν τοῦναντίον Reiskius. ἔδει pro εἰ δεῖ Casaubonus.

νον, εἰ δεῖ δὲ ** τοῦναντίον. ὁ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἑμαυτοῦ
 50 κατελαβόμεν, ταῦτ' ἐστίν. Διναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν
 Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος. ἀφικόμενος δ' εἰς
 Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἦνθουν αἱ τε τῶν φιλοσόφων καὶ
 ῥητόρων διατριβαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημήτριῳ
 τῷ Φαληρεῖ. εὐφυῆς δὲ περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους γενό-
 55 μενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην ἤρξατο λόγους
 γράφειν καὶ προῆει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δ' ἤκμασε
 μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν
 ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς αἰδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων,
 οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου.
 60 καὶ διετέλεσεν ἐτῶν ἰε' χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βου-
 λομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχευ· ἐπὶ δ' Ἀναξι-
 κράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνυχίᾳ
 φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντί-
 γονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφα-
 65 νεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλῦσαι τὸν
 δῆμον, ὁρῶν ἡρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα τῷ
 πλουτεῖν ἑαυτὸν ὑφορώμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινόν,
 εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ
 τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ'
 70 Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῇ γενό-
 μενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου
 καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (3) συγχωρήσαντος δὲ τοῦ
 βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων ἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικό-
 μενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων, Προξένῳ, κατα-
 75 χθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθε-
 νής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν
 δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε
 πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν. οὗτος μὲν ὁ βίος τὰν-
 δρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τε τῶν ἱστοριῶν
 80 τῶν Φιλοχόρου καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν
 τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν,

49. ἐγὼ om. B. || 59. τοὺς ἄνδρας Sylburgius, τοῦ ἀνδρός libri. || 61. Ἀνα-
 ξικράτους] ol. 118, 2. || 63. ὑπὸ Sylburgius, ἀπὸ libri. || 70. Φιλίππου] ol.
 122, 1. || πεντεκαίδεκαετῇ B, πεντεκαίδεκα ἔτη cett.: καὶ αὐτὸν ante hoc. voc.
 inseri voluit Reiskius.

προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· „Δειναρχος Σω-
στράτου Κορίνθιος Προξένω, ᾧ σύνειμι, βλάβης ταλάντων
β'. ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἐαυτοῦ τὴν ἐν ἀργῶ, ὅτε πεφευγὼς Ἀθήνηθεν κατήειν ἐκ 85
Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατήρας σπέ, οὐδ' ἐκόμισα ἐκ Χαλ-
κίδος εἰδότης Προξένου καὶ εἰσῆλθον ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἀργυρώματα δ' οὐκ ἐλάττω κ' μνῶν ἄξια, ἐπιβου-
λεύσας τούτοις.“ οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ εὐθύς
μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν 90
δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα πρῶτον μὲν ἐν
τῷ προοιμίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου
δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περὶ τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων
διαξέρεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερά τὰ προειρημένα,
καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμενε καὶ γέρων ἤδη ὧν 95
εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκεν. ταῦτα
μὲν αὐτὸς ὁ Δειναρχος περὶ ἐαυτοῦ. Φιλόχορος δ' ἐν ταῖς
Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων
τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει. „τοῦ
γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος εὐθύς μὲν ἢ τῶν Μεγαρέων 100
πόλις ἐάλω, ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων
κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τεῖχη κα-
τασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δ' εἰσηγγέλθησαν
πολλοὶ τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. τῶν
δ' εἰσαγγελθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν 5
ἐθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν.“

82. προσκειμένην Reiskius. || 87. καὶ, quod est ante εἰσῆλθον, transponi
ante χρυσίου et ἔχων ante εἰσῆλθον voluit Sylburgius, ἔχων ante Χαλκίδος
inseri Reiskius. sed sana sunt omnia: iunge ἔβλαψέ με Πρόξενος χρυσίου μὲν
στατήρας —, ἀργυρώματα δὲ —. || 88. ἔλαττον Reiskius. || 91. ὕστερον Reis-
kius, πρότερον libri, delevit Sylburgius. || 96. ἐξ] μάλιστα δὲ ἐξ Reiskius. ||
ταῦτα] καὶ ταῦτα Reiskius. || 97. Φιλόχορος] vid. frgm. ed. Siebells p. 79.
Muelleri hist. gr. fr. p. 408. || 98. φυγῆς τῶν καταλυσάντων Sylburgius, αὐτῆς
τῶν καλεσάντων libri. || 100. εὐθύς Kruegerus, εὐθὺ v. || 1. ὁ alterum delendum
aut Πολιορκητῆς addendum videtur Reiskio. || 2. παρσκευάζετο Kruegerus. ||
3. post τῷ δήμῳ addendum τὴν ἐλευθερίαν (ac sane Diod. 20, 46 ὁλόκληρον τῷ
δήμῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατέστησε) aut τὴν πολιτείαν censuit Reiskius. ||
4. τῶν ante πολιτῶν add. Kruegerus. || 6. ἐθανάτωσαν Kruegerus, ἐν ἐθανάτω-
σαν v.

ταῦτα μὲν οὖν τῆς ἡ', ἐν δὲ τῇ θ' φησί· „τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ
τούτου διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος ἐν ἀκροπόλει σημείων
ἐγένετο τοιοῦτο. κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεὼν εἰσελ-
110 θοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα
τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ'
ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις, κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν.
περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίον
τ' ἐξέχοντος καὶ οὐσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπὶ τινα χρόνον ἐγέ-
15 νετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ' ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου
καὶ τοῦ φαντάσματος, εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφα-
μεν προσημαίνειν ἀμρότερα, καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς
πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ· καὶ
τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.“ (4) προειρημένων δὴ τού-
20 των ἐν ἔτι λαίπεται καὶ ἀναγκαϊότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων, τῶν τε γνησίων αὐτοῦ
καὶ τῶν μὴ, σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ὁ
ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθῆναι, ὥς καὶ αὐτός
φησι, γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν, ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν
25 τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώθαμεν. ὑποκειμένων δὲ
τούτων ὁλοσχερεῖ λογισμῷ (τὸ γὰρ ἀκριβές οὐκ ἔχομεν), εἴη
ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγωνός. εἰ δέ τις ἢ πρεσ-
βύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι
φήσει, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λόγους αὐ πολλοὺς
30 ἀφελεῖται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν ε' ἢ ε', τῶν μὲν πρεσβύ-
τερον αὐτόν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ
ε' ἢ ε' πρὸς τῷ κ' ἔτους οὐκ ἂν ἀμάρτοιμεν, ἄλλως τε καὶ
τῶν περὶ Δημοσθένην τότε ἀκμαζόντων. ε' δὲ καὶ κ' ἐστίν
35 ἀπὸ Νικοφίμου Πυθόδημος, ὥσθ' ὅσους εὐρίσκομεν πρεσ-

107. τῆς ἡ'] Ἰσ. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ὀγδόης mg. B. || 8. τούτου B, τοῦ cett.,
τουδὲ Reiskius. || 11. Ἑρκίου v. || 12. μὴ] μὴ ἔχ' Reiskius. || 13. τῷ ἱερῷ] τῷ αὐτῷ
ἱερῷ αὐτῷ τῷ ἱερῷ vel Γεραιστῷ Reiskius, malim εὐρανῷ. || 16. malim φέροι. ||
22. τὸν ante μὴ add. Reiskius. || 24. καλεῖν] καλεῖν γέροντας Reiskius. ||
26. εἰπέν vel simile quid post ἔχομεν add. Reiskius. || 27. Νικόφημον] ol. 104,
4. || 29. φήσει] φήσῃ Reiskius, φησι v. || αὐ] ἂν αὐτόν Reiskius, αὐτόν Krue-
gerus. || 30. ἀφελεῖται Sylburgius, ἀφέλγεται v, ἀφέλειτ' ἂν Kruegerus. ||
35. Πυθόδημος] ol. 111, 1. || εὐρίσκομεν aut εὐρίσκωμεν Reiskius.

βυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος ἀναφερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἂν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἐπλεον λόγων χάριν ἢ ἰδίῳν ἢ δημο- 140 σίων· οὐ γὰρ τέλειον ἠπόρουν οὕτω λόγων.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δείναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν τινες ἐγγώ-850Fr. ριος, ὡς δὲ τισι δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπῆει τὴν Ἀσίαν, κατ-οικήσας αὐτόθι ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ c διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβὴν, ὠμίλησε δὲ καὶ 5 Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ, μάλιστα δὲ προσῆει τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν τῶν μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασσάνδρῳ γενόμενος ὡς ἐπὶ πλείστον προέκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὐς τοῖς δεομένοις συνέγραψεν. ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπι-10 φανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριών (οὐ γὰρ οἷός τ' ἦν), ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων. καὶ ἐπεὶ Ἀρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατη- d γόροις ἐξέδωκεν. χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους 15 παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασσάνδρῳ περὶ τὴν κατά-ληψιν τῆς Μουνυχίας, ἥνικα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος

136. ἀναφερομένους Kruegerus, φερομένους Reiskius, τοὺς φερομένους librl. || 37. γνησίοις εἶναι Sylburgius, οὐσίης εἴθισται librl, οὐσιν ὡς εἴθισται Reiskius. || 38. ἀπ' Sylburgius, ἐπ' librl. || 41. τέλειον ex ἐπλεον ortum videtur Kruegero.

2. cf. Photii bibl. cod. 267. || 3. ἐπῆει X, ἐπὶ cett.: ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διέβη (διέβαινε ex Photio Wyttenbachius) Reiskius. || 6. προσῆει τῷ πολιτεύεσθαι Wyttenbachius, ἦνθι τῷ πολιτεύεσθαι Reiskius, τῷ πολιτεύεσθαι librl, ἐπο-λιτεύσατο cum Meziriaco v. || 7. Ἀλεξάνδρου] Ἀντιπάτρου v et Photius. || 8. Κασσάνδρῳ hic et infra v. || 9. χρήματα] γράμματα AH. || 10. συνέγραψεν pr. m. om. A. || 12. λόγους P. || 14. τοῖς P. || 15. ἐξέδωκε P. || 16. περὶ P, παρὰ cett., διὰ Reiskius. || 17. Μουνυχίας] μοναρχίας P.

τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρέψας δ' 20 ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς ἐ' ἔτη καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος κατήλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσιν. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ 25 ἐταίρῳ αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἦδη γηραιὸς ὢν καὶ ἔτις ὁράσεις ἀσθενής, οὐ βουλομένου τοῦ Προξένου ἀναξί- 25 τεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ξδ'. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου ἢ ὡς τινες 30 διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μμητῆς ὑπάρχει.

γ'. Ἐκ τῶν Σοῦδα.

Δειναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους 3 ἐγκριθέντων εἰς (υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἰστόρηται), γράψας κατὰ μὲν τινὰς λόγους τοὺς πάντας ρξ', κατὰ δὲ τὸ ἀλη- 3 θέστερον μόνους ξ', τοὺς πάντας δικανικοὺς, ὧν οἱ μὲν εἰσὶ 5 δημόσιοι, οἱ δ' ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δ' οὗτος, ἐπιμελητῆς Πελοποννήσου καταστάς ὑπ' Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευ- 7 τῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

LA. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

α'.

Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀγρά- 1 φως ἔλεγεν, ἥς ἐστὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς καὶ οἱ κατ'

22. φυγάσι P. || 24. ἀσθενεῖς AHP. || οὐ add. Xylander. || 25. λαχάνει P. || 27. καὶ deleri aut καὶ ἄλλοι λόγοι voluit Reiskius. || ὡς δὲ κατὰ Ἀριστογείτονος Xylander. || 28. τινες Δημοσθένους διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρὸν Reiskius.

3. excerptis Eudocla p. 130. || 2. υἱὸς sqq. om. V. || 5. ἐτελεύτησε — ἐπι- 1 βουλεύσαντος] hic alius est Dinarchus. vid. Plut. Phoc. 33.

XI. Inscr. Προλεγόμενα εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 1, ὑπό- 1 θισις εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 2, Sopatri Aramensis prolego- 1 mena in Aristidem Jebblius.

ἐκείνους ῥήτορες, ἡ δὲ δευτέρα ἐγγράφως ἔλεγεν, ἥς ἐστι
 Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἰσοκράτης καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ
 πραγματοποιήτων ῥητόρων δεκάς. καὶ αὗται οὖν αἱ β' φοραὶ⁵
 ἐν Ἀθήναις γέγονασιν. ἡ δὲ τύχη καὶ τῇ Ἀσίᾳ τούτων
 δωρεῖται φοράν, τρίτην οὖσαν ἐπιστήμην, ἥς ἐστι Πολέμων,
 Ἡρώδης καὶ Ἀριστείδης καὶ οἱ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
 γέγονασιν ῥήτορες. ἤνεγκεν οὖν ἡ τρίτη φορὰ, λέγω δὲ ἡ
 τῆς Ἀσίας προελθοῦσα, σοφὸν καὶ θαυμάσιον ἄνδρα τὸν¹⁰
 Ἀριστείδην· καὶ γὰρ τῶν πάντων ἐλλογίμων ἐγένετο καὶ πολὺ
 μᾶλλον καὶ σῶφρων λίαν καὶ χρηστῶν κρείττων, ὡς καὶ
 αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν δ'. τούτου λέγουσι πατέρα
 Εὐδαίμονα, μητέρα δ' ὡς ἄσημον οὖσαν οὐ προστιθέασιν.
 ἐγένετο δ' ἀπ' Ἀδριανουπόλεως τῆς Ἰωνίας. Ἀδριανοὶ γὰρ¹⁵
 οἱ πολῖται λέγονται. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν Συμυρναῖον,
 πλανηθέντα ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε φοιτᾶν τῷ Πολέμωνι τῷ διδασ-
 κάλῳ, ἔπειτα ὅτι καὶ μεγίστην εἰς αὐτὴν εὐεργεσίαν κατε-
 βάλετο. σεισμοῦ γὰρ κατανεγκόντος αὐτὴν ἔγραψε λόγον
 περὶ αὐτῆς τῆς πτώσεως πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον βασιλεύοντα²⁰
 Ῥωμαίων τότε, ὄντινα ἀναγκοὺς Ἀντωνῖνος εὐθέως ἐδά-
 κρυσσε, καὶ πέμψας ἀνέγκισεν αὐτὴν καὶ σύνοδον ποιήσας ἐν
 τῇ Ἐφέσῳ Ἀσιανῶν ἀνδρῶν ἀνεπέσωσεν αὐτήν. ἐπαιδεύθη
 καὶ ἐν Ἀθήναις τὰ φιλόσοφα. οὗτος δ' ὁ Ἀριστείδης νέος²⁵
 ὢν μικροτάτην λέγεται νεοσηκέναι νόσον· ἐπιληπτικὸν γὰρ
 αὐτὸν λέγουσι γεγονέναι καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ διὰ τοῦτο
 ἡργηκέναι ἐπὶ τινα χρόνον· εἰτ' ἀπελθὼν ἐν Περγάμῳ, ὡς
 δὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ πολὺ ἐκεῖσε φοιτῶντος, καὶ παραμείνας
 χρόνον ἔτυχεν ἰάσεως. ὑπὲρ τούτου ἀμείψασθαι τὴν εὐερ-
 γεσίαν βουλόμενος ἔγραψεν ε' λόγους τοὺς ἱεροὺς λεγομένους,³⁰
 ἐν οἷς μόνους τοὺς ὀνειρούς ἐξηγεῖται, οὓς ἰδὼν ἰάθη. ἐκα-
 λεύσθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν λ' λέγειν στί-
 χους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖναι τούτων λέγειν, ἥττονας δ'
 οὐ. ὅθεν καὶ ἄπειροι αὐτοῦ λόγοι φέρονται ἐκ ταύτης τῆς
 προφάσεως. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντα-³⁵
 νίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Μάρκῳ. ἐλθόντος δ' ἐν τῇ Σμύρῃ

13. ὑπὲρ τῶν δ'] t. 2. p. 192 sq. ed. Dind. || 26. διὰ τοῦτο om. L. || 29. ὑπὲρ
 τούτου] καὶ ἐπὶ τούτῳ N. || 33. ἥττονα L, ἥττον a.

τοῦ Ἀντωνίνου καὶ πάντων αὐτὸν τῶν παιδευτῶν τιμησάν-
 των ὁ Ἀριστείδης μόνος οὐκ ἀπήντησεν αὐτῷ. εἶτα τοῦ
 Ἀντωνίνου ἐρωτῶντος „ποῦ Ἀριστείδης;“ ἀπεκρίνατό τις
 40 „οὐκ ἔστιν· εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἐλάνθανε.“ καὶ πέμ-
 ψαντος τοῦ Ἀντωνίνου ἦλθε λέγων ὅτι „διὰ τοῦτο οὐκ
 ἀπήντησα, ὅτι ἐγὼ οὐ δέομαι ὧν οἱ ἄλλοι δέονται“, ἀντὶ
 τοῦ χρημάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τούτων πλείονα αὐτῷ
 τῶν ἄλλων δέδωκε χρήματα. ὁ δ' ἐδέξατο μέν, ὅμως δεδιώς
 45 μὴ διὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἐγείρῃ κατ' αὐτοῦ τὴν βασιλείως ὀργήν.
 τοῦ δὲ Μάρκου ἐπιφοιτήσαντος ταῖς Ἀθήναις ὁ μὲν Ἀδρια-
 νὸς ὁ σοφιστὴς εἰπὼν παραχρῆμα πάντας ἐξέπληξε· πᾶν γὰρ
 ὁ ὠρίζετο αὐτοσχεδιάζων ἔλεγεν. πρὸς τοῦτο δ' εἶπεν ὁ
 Ἀριστείδης τῷ Μάρκῳ παρὼν καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς Ἀθήναις
 50 ὅτι „ἡμεῖς τῶν ἐμούντων οὐκ ἐσμέν, ἀλλὰ τῶν ἀκριβούντων
 καὶ τῶν ἀρεσκόντων.“ ἀλλ' ὅμως εἰπὼν καὶ αὐτὸς πλεον
 ἐξέπληξε καὶ ἐτιμήθη σφόδρα. βουλόμενος δὲ τότε εἰπεῖν
 τὸν Παναθηναϊκὸν ἐκωλύετο παρ' Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ
 τῶν Ἀθηναίων ὡς δυνάστου, τοῦτο μὲν ὅτι αὐτὸς ἦν τότε
 55 ὁ τὸν θρόνον ἐπέχων τὸν σοφιστικὸν καὶ ἀπὸ ὑπάτων κατή-
 γετο, τοῦτο δὲ ὅτι καὶ Μάρκος αὐτῷ φίλος ἦν. ποτὲ γὰρ
 εὐρὼν θησαυρὸν ἐδίδου τῷ βασιλεῖ αὐτόν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 εἶπε „κέχρησο αὐτῷ.“ αὐτίς δὲ προσάγων αὐτόν τῷ βασι-
 λεῖ ἔφη εἶναι ὑπὲρ ἰδιώτην τὸν θησαυρὸν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 60 πάλιν εἶπε πρὸς αὐτόν „καὶ κατάχρησαι.“ μὴ δυνάμενος
 οὖν διὰ τὸν φθόρον τὸν Ἡρώδου μηχανῇ αὐτόν μετῆλθεν.
 ἀναθήμενος γὰρ αὐτῷ ἄλλον Παναθηναϊκὸν εὐτελῆ καὶ
 ψυχρόν, ὃς καὶ φέρεται, ἠδυνήθη λαβεῖν τὴν ἄδειαν τοῦ
 λέγειν παρ' αὐτοῦ, νομίσαντος Ἡρώδου ὅτι αὐτόν μέλλει
 65 λέγειν καὶ ἀσχημονεῖν· εἰσελθὼν δ' εἶπε τοῦτον τὸν ἀναγι-
 νωσκόμενον καὶ θαυμαζόμενον καὶ πάννῃ ἡὺδοκίμησεν. λέγε-

40. ἂν add. N. || 42. ὅτι ἐγὼ L, διότι ἐγὼ N, ἐπειδὴ ἐγὼ a. || ἄλλοι πολλοὶ
 Na. || ἀντὶ τοῦ αὐτῶν L. an ἡγοῦν? || 43. τούτων ἀκούσας N. || 47. πάντας
 om. L. || 48. πρὸς τούτῳ L, διὰ τοῦτο N. de re cf. Philostr. vit. soph. 2, 9. p. 583
 et Kayseri adnot. p. 343. || 54. τῶν ἀθηναίων L, τοῦ ἀθηναίου Na. || τότε om.
 L. || 60. καὶ suspectum. || κατάχρησαι N, κατάχρησο L. || 61. τὸν Ἡρώδου L, τοῦ
 Ἡρώδου a, τὸν Ἡρώδην N. || 62. αὐτῷ αὐτὸς N. || ἀθηναϊκὸν N. || 63. an ὃς οἱ
 φέρεται? || ἐδυνήθη L. || 64. αὐτοῦ αὐτόν L.

ται δὲ Παναθηναϊκός, διότι ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐλέχθη·
ἀνάγεται δ' ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν εἶδος. τὰ κεφάλαια δ' ἐν
τῷ λόγῳ εἰσόμεθα. διεῖλε δὲ τὸν λόγον εἰς δ', διότι ἦδει
αὐτοὺς ὡς ἐν πανηγύρει μὴ μέλλοντας τοῦ παντὸς ἀκούειν 70
λόγου, πολλοῦ ὄντος. περιλαμβάνει δ' ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ,
ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάσας τὰς ἱστορίας· ἐν γὰρ τῷ α' λέγει τὰ
πρότερα ὧν ἱστόρησεν Ἡρόδοτος, ἐν τῷ β' δὲ τὰ Ἡροδότου,
ἐν τῷ γ' τὰ Θουκυδίδου, ἐν τῷ δ' ἅπερ εἶπε Ξενοφῶν καὶ
Θεόπομπος. εἰσὶ δὲ τὰ πρότερα ὧν ἱστόρησεν Ἡρόδοτος 75
τὰ περὶ Κελσοῦ καὶ Ἐριχθονίου καὶ Τριπτολέμου καὶ τῶν
Ἀμαζόνων καὶ τινὰ παλαιὰ πάνυ· ἔτι δ' εἰσὶν Ἡροδότου τὰ
Περσικά, τὰ δὲ Θουκυδίδου τὰ Πελοποννησιακά, τὰ δὲ
Ξενοφῶντος αἱ Ἑλληνικαί, τὰ δὲ Θεοπόμπου αἱ Φιλιππικαί.
ἐπεὶ δὲ λέγουσί τινες ἀνταλλάξαι Γαληνὸν τὴν τέχνην κατὰ 80
χρησμόν, ἰστέον ὅτι οὐδαμοῦ τούτου μέμνηται, ἀλλ' ἀπλῶς
καὶ μάλιστα λέγουσιν οἱ τοῦτο λέγοντες· ἄλλως τε φαίνεται
σβεσθὲν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὸ
παρέχον αὐτοῖς τὸν χρῆσμόν, εἴ γε τοῦτο ἐγένετο. ὡς δὲ
λέγουσιν, ἐσβέσθη τῶν Φωκέων ποτὲ ἐμπρησάντων αὐτό, 85
ἐπιγενόμενος δὲ Νέρων ὁ βασιλεὺς τότε πάσης ἀσελγείας
μεστὸς μεῖζον καὶ λαμπρότερον αὐτὸ κατεσκεύασεν, ὥστερον
δ' αὐτὸς καθείλεν αὐτὸ διὰ τόδε. λέγεται ὅτι εἰσελθόντος
εἰς Δελφοὺς εὐτελοῦς τινος καὶ λαβόντος χρῆσμόν Νέρων
οὐκ ἔλαβε, ζητῶν καὶ αὐτὸς πυθέσθαι περὶ τινος, εἰτ' ἤρετο 90
ἀνθ' ὅτου. ἡ δὲ Πυθία ἀπεκρίθη

εὐαδέ μοι χθιζὸς λίβανος κλυτοῦ ἐρμηνῆος.

τοῦτο δ' ἐσήμαινεν ὅτι πλεῖόν μοι ἀρέσκει ὁ ἐρμηνεὺς θύων
εὐτελές τι ὢν εὐσεβὴς ἢ Νέρων πολλὰ θύσας. ἦν γὰρ πάνυ

68. ἡθος, superscripto εἶδος, L. || 70. αὐτοὺς] exspectes τοὺς ἀκροατάς. ||
μέλλοντος a. || 71. παραλαμβάνει N. || 73. δὲ τὰ] δὲ τοῦ L. || 74. ὁ Ξενοφῶν καὶ
ὁ Θεόπομπος Lv. || 75. πρότερα N, πρῶτα Lv. || 76. περὶ N, τοῦ Lv. || καὶ
om. L, καὶ τοῦ v. || ἐριχθοθίου L. || 77. εἰσὶν] εἶπεν v. || Ἡροδότου N, Ἡρόδοτος
L. || 80. ἐπεὶ L, ἐπειδὴ Na. || δὲ τινὲς λέγουσιν αὐτῶν ἀνταλλάξαι N. || γαληνῶ
a. || 83. χρόνον] καιρὸν N. || 85. ποτὲ] τότε v. || 86. Νέρων] γέρων hic et infra
N. || 87. μεῖζον N, μεῖζονα L. || αὐτὸ N, αὐτόν L. || 88. αὐτὸ N, αὐτόν L. ||
90. καὶ αὐτὸς N, ὁ αὐτός L. || 92. εὐαδέ L, εὐαδέ N. || 93. ἐσήμαινεν a. || πλείων
L. || ἀρέσκει μοι N. || 94. εὐτελής ἐρμηνεὺς θύων N. || ὥς] ὢν δὲ N.

95 ἀσελγὴς οὗτος ὁ Νέρων, ὥστε καὶ τῇ μητρὶ συγκαθευδῆσαι καὶ φρονεῦσαι αὐτὴν ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἀσελγείας ταύτης οὐκ ἀνεχομένην. ἀμέλει καὶ τοιοῦτόν τι πάλιν εἰς αὐτὸν εἶπεν ἡ Πυθία,

Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμέων μητροκτόνοι.

100 ἔπαινε δ' αὐτὸς τὸ μαντεῖον διὰ τούτου τοῦ τρόπου. πολλὰ ποιοῦντος αὐτοῦ καὶ μὴ δυναμένου αὐτὸ σβέσαι παρῶν τις τῶν ἐμπείρων συνεβούλευσεν αὐτῷ, ὡς λέγεται, Τυφῶνος κεφαλὴν ῥῖψαι ἔσω ἐν τῷ ναῷ· καὶ οὕτως ἔπαινε αὐτό. λέγεται δ' ὡς ὅτι Ἀριστείδης οὐκ εὐτυχῶς προσῆει τοῖς μα-
5 θηταῖς, οὐδ' εἶχε πολλοὺς μαθητάς. ἀμέλει τινὲς περὶ αὐτοῦ εἶπον τὸ ἐπιφερόμενον τοῦτο λεχθέν,

χαίρει', Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐπὶ τὰ μαθηταί,
τέσσαρες οἱ τοῖχοι καὶ τρία σινδελία,

σκαμνία τρία καὶ θρόνος εἷς. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ περὶ ἄλ-
10 λου τινὸς νεωτέρου Ἀριστείδου μὴ ἔχοντος μαθητάς, ἀλλὰ μόνην τὴν διατριβὴν καὶ τὰ σκαμνία παρὰ τινος εἰσελθόντος καὶ εὐρόντος αὐτὸν μόνον. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν. περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐν λόγοις Ἀριστείδου φύ-
σεως (τοῦτο γὰρ παρήκαμεν ἐν τοῖς ἄνω εἰπεῖν) ἤδη μὲν
15 Λογγίνος καὶ πάντες οἱ κριτικοὶ πολλὰ προειρήκασιν, ὡς γόνιμος, ὡς ἐνθυμηματικὸς τυγχάνει καὶ βίαιος καὶ καθό-
λου τὸν Δημοσθένην μιμούμενος. ὅμως δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὀλίγα πρὸς τὸ παρὸν προστεθήσεται. φιλότιμός ἐστιν ὁ ἀνὴρ πανταχοῦ καὶ χαίρων καιναῖς ὑποθέσεσι, καὶ πρὸς
20 τοὺς πρώτους τῶν παλαιῶν ταῖς ῥητορείαις μαχόμενος, Ἰσοκράτην, Δημοσθένην, Θουκυδίδην, Ἡρόδοτον, καὶ πρὸς τὸν

96. τὸ om. N. || 97. ἀνεχομένης N. || καὶ] γὰρ Nv. || εἶπεν — μητροκτόνοι add. N, nisi quod νέστωρ et ἄλκμαιων. cf. Dio Cass. 61, 16. et in Exc. Vat. p. 211. || 100. αὐτὸς N, αὐτὸ L. || διὰ τούτου τὸν τρόπον N. || πολλὰ] πολλὰ δὲ N. || 6. εἶπον περὶ αὐτοῦ N. || τὸ — λεχθέν om. L. || 7. cf. Anthol. Pal. 2. p. 877. || 8. σινδελία Jacobsius laudato Da Cang. gloss. in hoc voc., σινδελία Lv, σινδελία N. || 9. σκαμνία N, σκάμνα L. || 12. οὐ — τέθνηκεν cum N sub anem posuit Dindorfius. || 13. περὶ — δημοσθενίζει infra repetit L. || ἀριστείδου φύσεως utrobique L, φύσεως ἀριστείδου N. || 14. τοῦτο — εἰπεῖν infra om. L. || τοῖς] τῷ N. || 16. τυγχάνει L, sed infra τυγχάνει. || 19. πανταχοῦ add. N. || παρὰ τῶν πρώτων infra L.

κορυφαῖον τῶν φιλοσόφων Πλάτωνα. οὗτος οὖν ταῖς ὕλαις ἐφραμίλλους πλέκει τοὺς λόγους, καὶ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων πυκνότητι δημοσθενίζει, καὶ δεύτερα τὰ πρῶτα τίθῃσι πολ-
λάκις καὶ τοῖς πρώτοις ὡς δευτέροις μάχεται, καὶ σχημάτων 125
ἀγωνιστῆς καὶ ὑπηρέτης γεγένηται. πᾶσαν δὲ τὴν γῆν ἀσφα-
λῆς ὡς κύριος ἐπερχόμενος οὐδὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπεφέρετο
κενὸν ἢ κοῦφον ἢ εὐήθες, οὐδὲ ταῖς τροπικαῖς τῶν λέξεων
ὡς ἔτυχε χρώμενος, οὐδὲ φαινόμενος τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὡς
ἐπιπολλῆς, ἀλλ' αἰεὶ βαθὺς ὢν πανταχόθεν καὶ τῆς-λέξεως 30
πλείονα διδοὺς τῷ νοεῖν. ὁ γὰρ ὡς ἴδιον Δημοσθένει προσὸν
κατενόησαμεν, τοῦτο ἐπ' ἀκριβείας τῶν νεωτέρων σοφι-
στικῶν ἀνδρῶν αὐτὸς μόνος μεμίμηται· νικῶν γὰρ οὐκ ἀνα-
παύει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τῷ γονίμῳ τῆς φύσεως χρῆται.

β'. Ἐκ τῶν Σονίδα.

Ἀριστείδης Ἀδριανεύς, σοφιστής (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις
Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Συμρναίου
ρήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως
γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός. οἱ δ'
Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἡκροάσατο δ' 5
Ἡρώδου κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγᾶμῳ Ἀριστοκλέους,
γεγονὸς ἐπὶ τ' Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος καὶ διατείνας μέχρι
Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρας εὔροι τις
ἄν, ἄλλως δ' ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

122. οὕτως γοῦν *infra* L. || 23. ἐνθυμημάτων] ἐπιχειρημάτων *infra* L. ||
25. καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ὡς δευτέροις N. || 26. ἀγωνιστῆς καὶ N, ἀγῶνι ἐτι L,
ἐναγωνίων a: καὶ σχημάτων ἐναγωνίων κίχρηται ὑπηρέτης *mg.* L. || πᾶσαν δὲ
τὴν γῆν N, τὴν δὲ γῆν L, τὴν δὲ . . . a. || ἀσφαλῶς ὡς κύριος N, ὡς κύριος ἀσφα-
λῆς La. || 27. ἐπερχόμενος N, ἀρχόμενος L, ἀρχ. . . . a. || ἐπεφέρετο N, εὔρατο
La. || 28. καινόν a. || 29. ὡς om. N. || 30. ἐπιπολλῆς L, ἐπὶ πολλῆς N. || 31. τῷ N,
τὸ La. || 32. τοῦτο N, οὗτος La. || 33. νικῶν] *malim* κινῶν. || 34. χρᾶται a.

2. 3. ῥήτορος om. E. || 4. οἱ δὲ Εὐδαίμονα οὐ τὸν πατέρα, ἀλλ' αὐτὸν
γράφουσι *Massonius* *vit.* *Arist.* 2, 2. quod antecedit Εὐδαίμονος affectum putat
Bernhardy, potest et Εὐδαίμονα. || 7. γεγονὸς A. || ἀντωνίου E. || 8. τῶν δὲ λόγων
παρ' οὐδενὶ πέρας. εὔροι δὲ τις ἂν ἄλλους ἄλλοις ἐπιτευχθέντας *Kusterus*.
αὐτοῦ *add.* ABVE.

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουλδα, κατὰ στοιχεῖον.

ΙΒ. ΑΒΑΝΤΟΣ.

Ἄβας, σοφιστής, ιστορικά ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

ΙΓ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ.

Ἀδριανός, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος 5 ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσεν δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολάς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, παρα- 10 μυθητικὸν εἰς Κέλερα.

ΙΔ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ.

Αἰλιανὸς ἀπὸ Πραίνεστοῦ τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαύδιος, ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετ' Ἀδριανὸν χρόνων.

ΙΕ. ΑΙΣΩΠΟΥ.

15 Αἰσωπος, Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾗ φησι, πᾶνα ἰχθῦν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιᾷ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

ΙΖ. ΑΚΑΚΙΟΥ.

20 Ἀκάκιος, ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥητορι ὄντι δεινῷ.

XII. cf. Eudoc. p. 51. || 1. καὶ μέθοδον ῥητορικὴν πάνν γλαφυρὰν κατέλιπεν Eudocia. || XIV. 11. ἀπὸ] ὁ ἀπὸ E. || 12. ὁ om. A. || κλαυδίῳ ABVEm. || XV. cf. Eudoc. p. 67. ducta sunt ex Hesych. Mil. p. 14 Or. || 16. πᾶρα sqq.] cf. Mythogr. nostr. p. 199. || 17. τὸν add. AV.

IZ. ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἡράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριψεν²⁵ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῇ τελευτῇ κατέλιπεν Ἀθηναίοις ἰ μυριάδας ἐκ τόκων.

IH. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένους τοῦ Κυνὸς καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμηρον, διδάσκαλος δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. εἶπετο δ' αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις.

IO. ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ.

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

K. ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Ἀνδροτίων Ἀνδρωνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός,³⁵ μαθητὴς Ἰσοκράτους.

KA. ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος, τερατοσκόπος καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής. ἐκαλεῖτο δὲ Λογομάγειρος.

KB. ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ.

Ἀρισταίνετος, ῥήτωρ. ἔγραψεν ἱστορίαν Αἰγυπτίων καὶ περὶ τῶν τοῦ Νείλου ἀγαθῶν.⁴⁰

KΓ. ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Ἀριστογεΐτων Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρὸς δ' ἀπελευθερικῆς, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Κύνων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐφρονεύθη δ' ὑπ' Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυκούργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμάρχου, κατὰ Ὑπερεί⁴⁵

XVIII. cf. Eudoc. p. 51. || 29. κυνικοῦ Eudocia. || 30. γραμματικοῦ ABE, τοῦ γρ. cett. || τοῦ μακεδόνα ἀλεξάνδρου AE. || 31. post πολέμοις quae sequuntur apud Suidam deprompta sunt ex Paus. 6. 18, 2 sq. || XIX. cf. Eudoc. p. 58. || XX. cf. Eudoc. p. 59. || XXII. est Eudociae p. 67. || XXIII. cf. Eudoc. p. 65. || 41. ἢ Λυσιμάχου et μητρὸς — ποιήσας om. Eudocia. || 44. Λεωσθένην Klesslingius Lycurgi fr. p. 21, δημοσθένην libri: πρὸς Δημοσθένην deletis τὸν στρατηγόν aut πρὸς Δημοσθένην, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν Walzian rhett. gr. 7. p. 1021, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Δημοσθένην Bernhardt. || 45. Ὑπερίδου v.

δου, κατὰ Θρασύλλου, ὀρφανικόν. — Ἀριστογείτων Σκυδίμου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατήρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέσθη, ἣ δὲ μήτηρ
 50 ἐπράσθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ τὴν ῥίνα οὗ τὸ γραμματεῖον ἐκλεψεν ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ
 55 πέπρακεν. Ὑπερίδην δ' ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἶλεν.

ΚΔ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀριστοκλῆς Περγαμηνός, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικὴν, ἐπιστολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία εἰ, μελέτας, πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ δια-
 60 νεμήσει τοῦ χρυσοῦ.

ΚΕ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΩΝ.

Ἀρποκρατίων ὁ Γάιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀντιφώντος σχημάτων, περὶ τῶν Ὑπερίδου καὶ Λυσίου λόγων καὶ ἕτερα. — Ἀρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορ-
 65 σιν ἡγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπερίδου, περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν. — Ἀρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. λέξεις τῶν εἰρητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγῇ.

ΚΕ. ΑΣΠΑΣΙΩΝ.

70 Ἀσπάσιος Βύβλιος, σοφιστής, συγχρονῶν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ, ἔγραψε περὶ Βύβλου, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς

46. sqq. hausta sunt ex Dem. or. c. Aristog. 1. p. 787 sq. || 49. ἐδέσθη ex Pariss. Kusterus, ἐδόθη cett. || 53. ὅτε] ὅτι BE. || 55. Ὑπερίδην v, || XXIV. cf. Eudoc. p. 66, quae nonnulla addit ex Philostr. vit. soph. 2, 3. || 59. διανομήσει E. || XXV. cf. Eudoc. p. 66, priores duo in unum, C. Aelium Harpocrationem, coniungi voluit Klesslingius Lycurg. fragm. p. 20. || 62. Ὑπερίδου hic et infra v. || 64. τοῖς om. A. || 65. ἀγνοεῖσθαι E. || 69. ἀνθηρῶν Eudocia. || συναγωγή V. || XXVI. cf. Eudoc. p. 66. || 70. σύγχρονος Eudocia.

Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς. — Ἀσπάσιος, Δημητρίου τοῦ κριτικοῦ μαθητής, Ραβενναῖος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. πρὸς τοὺς φιλολο-⁷⁵
δόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα, λόγους διαφόρους. ἡκροάσατο
δὲ Πausανίου καὶ Ἰπποδρόμου καὶ ἐσοφίσταυσε ἐν Ῥώμῃ
διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. — Ἀσπάσιος Τύριος, σοφιστής,
ιστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν
σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. 80

KZ. ΑΥΣΟΝΙΟΥ.

Αὐσόσιος, σοριστής, γεγραφὼς ἐπιστολάς καὶ ἄλλα τινὰ
πρὸς Νόννον.

KH. ΑΦΑΡΕΩΣ.

Ἀφαρεὺς Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου
καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμά-
σας κατὰ τὴν ἑ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.⁸⁵

KΘ. ΑΦΘΟΝΙΟΥ.

Ἀφθόνιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους
τέχνην προγυμνάσματα.

Λ. ΑΧΙΛΛΕΩΣ.

Ἀχιλλεὺς Στάτιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ
Λευκίπην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἐν βιβλίοις
ἡ'. γέγονεν ἔσχατον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε⁹⁰
δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν σύμμικτον
πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσιν.
ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΛΑ. ΑΨΙΝΩΝ.

Ἀψίνης Ἀθηναῖος, σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σο-
φιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου. — Ἀψίνης Γαδαρεὺς, σοφιστής,⁹⁵

73. cf. Philostrat. vit. soph. 2, 33. || 74. μαθητής *V, μα supra addito θῖ A, μαθηματικοῦ BEmEudoc., καὶ μαθηματικοῦ cett.: A. τοῦ πατρός, ῥητορικοῦ ὄντος, μαθητής Philostrato duce Bernh. || 76. συνέγραψε λόγους διαφόρους πρὸς — καὶ Ἀρίστωνα Eudoc. || 78. malim διατρέψας. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 67. || 84. καὶ Πλαθάνης om. Eudoc. || 85. δὲ post ἀκμάσας add. E. || κ' BE. || XXX. cf. Eudoc. p. 69. tractat Jacobsius prolegg. ad Achill. p. V. || 88. στάσιος *V, Τάτιος Photius bibl. cod. 87 aliiq. || τὰ τὸ E. || 91. ἱστορίας συμμίκτου V. || 92. καὶ post πολλῶν om. BE, post μεγάλων Eudocia. εἶθε τοῦτοις προσεκύρησα mg. A. || XXXI. cf. Eudoc. p. 67. idem est Atheniensis cum Gadarensi. || 94. Ἀθηναῖος om. m. || σοφιστής V, ἀξιόλογος σοφιστής cett. praeter A, qui om.

σπαρείς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δ' ἐν Σμύρῃ
 Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσο-
 φίστευσεν Ἀθήνησι βασιλεύοντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λα-
 βὼν ἀξίωμα. — Ἀψίνης Ὁνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναίου,
 100 σοφιστῆς νεώτερος τοῦ Γαδαρέως Ἀψίνου.

AB. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ.

Βασιλικός, σοφιστής. περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων,
 περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἥτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μετα-
 ποιήσεως καὶ ἄλλα τινά.

AG. ΒΗΜΑΡΧΙΟΥ.

Βημάρχιος Καισαρεύς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστής. οὗτος
 5 ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις
 ἑ, μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

AA. ΓΑΙΑΝΟΥ.

Γαϊανός Ἀράβιος, σοφιστής, μαθητὴς Ἀψίνου τοῦ Γα-
 δαρέως. ἦν δ' ἐπὶ τε Μαξιμίνου καὶ Γορδιανοῦ. περὶ συν-
 τάξεως βιβλία ἑ, τέχνην ῥητορικὴν, μελέτας. ἐσοφίστευσεν
 10 ἐν Βηρυτῷ.

AB. ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ.

Γενέθλιος Γενεθλίου Παλαιστίνος ἐκ Πετρῶν, σοφιστής,
 μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ
 τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ
 ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν μιᾷ ἀκροάσει. τελευτᾷ δὲ
 15 νέος ἐτῶν κη'. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἥτοι διαλέξεις καὶ μελέτας,
 ὧν ἐστιν ὁ ἀπολις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν
 κατασκαφὴν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐταίρους Δα-
 δοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πανηγυρικούς.

AF. ΓΟΡΓΙΟΥ.

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντίνος, ῥήτωρ, μαθητὴς Ἐμ-

-98. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξιμιανῷ v. || XXXII. cf. Eudoc. p. 93. ||
 3. καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ῥητορικῶν Eudocia. || XXXIII. 5. ἔγραψε om. V. ||
 XXXIV. cf. Eudoc. p. 100. || 7. ῥήτωρ καὶ σοφιστής Eudocia. || Ἀψίνου] αὐλίνου
 BVE. || 8. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξίμου v. || XXXV. cf. Eudoc. p. 100. ||
 11. Πατρῶν Meursius in Hesych. Mil. p. 135. || 12. ἀντιπαιδεύσας sqq. om. V. ||
 14. μιᾷ (α') ex Hesychio add. Meursius. || 15. κη'] ἡ' καὶ κ' A, διττῷ καὶ εἰκοσιν
 E. || 16. ἀπολιν A. || 17. προπεμπτικὸν B, προπομπικὸν E. || δαδούχους BEm. ||
 18. πανηγυρικούς πέντε Eudocia. || XXXVI. cf. Eudoc. p. 100. tractat Fossius
 d. Gorg. p. 3 sqq.

παιδοκλήτους, διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περι-¹²⁰
κλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίτου, ὃς
αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς δ' ἦν τοῦ ἱατροῦ
Ἡροδίκου. Πορφύριος δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' ὀλυμπιάδος τίθη-
σιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος
τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δύνανται τε φραστικὴν καὶ²⁵
τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις
καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀνα-
διπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσε-
σιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον μνᾶς ρ'.
ἐβίω δ' ἔτη ρθ' καὶ συνεγράψατο πολλὰ. 30

ΑΖ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Γυμνάσιος Σιδώνιος, σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε μελέτας καὶ εἰς Δημοσθένην
ὑπόμνημα καὶ ἄλλα τινά.

ΑΗ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

Δαμιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, ὃς [καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνε-
γράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σεβήρου καὶ Βιθυνίας ἡρξε] καὶ³⁵
τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν
θολικὴν κατεσκεύασεν.

ΑΘ. ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος Δεξίππου, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος,
ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου καὶ Κλαυδίου
δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων. 40

Μ. ΔΗΜΑΔΟΥ.

Δημάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς πανοῦργος
καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὢν. ἔγραψεν ἀπολογισμὸν

121. Ἐλαίτου Kusterus, ἐλαϊάτου B, ἐλεάτου AVE, ἐλάτου celt. || 22. ἀδελ-
φὸς — εἶναι om. V. || 24. πρῶτος om. m. || 25. τε om. V. || 26. τέχνης m. || τε om.
*V. || 27. καὶ ὑπαλλαγαῖς om. V. || ἀναδιπλάσει B. || 29. πέπραττε V. || δὲ] δὲ
καὶ *V. || ρ' — πολλὰ om. V. || 30. συνέγραψε E. || XXXVII. 31. τῶν] τοῦ A. ||
XXXVIII. 34. καὶ — ἡρξε errore ex Antipatri vita (Philostr. 2, 24) huc illatum
esse monuit Kayserus ad Phil. p. 367. || 35. ὑπὸ] ἐπὶ BV. || σεβήρου AE.
σευήρου celt. || 36. ἐκτὸς ABVE, ἐκ τῆς celt. || XXXIX. cf. Eudoc. p. 130. ||
39. βαλλεριανοῦ BEm. || γαλλιήνου V. || 40. καὶ om. BE. || XL. cf. Eudoc.
p. 131. tractant Lhardy d. Dem. p. 15 sqq., Pluygers d. Dem. p. 5 sqq. || 42. εὐ-
τυχής] εὐφύης Ruhnkenius hist. cr. or. p. 72. || ἀπολογισμὸν περὶ τῆς ἑαυτοῦ
δωδεκαετίας, ἱστορίαν — παίδων. τελευτᾷ δὲ κατ' ὀλυμπιάδα ρε' ἐπὶ Ἀντι-

πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδekaστίας, ἱστορίαν περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Ἀητοῦς παίδων. οὗτος κατέλυσε
 145 τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. τελευταῖα δ' ἐπ' Ἀντιπάτρου. — Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπ' αὐλητριδος τεχθέντα. πατήρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥητορος γέγονε, ὃς καὶ ἀπώλετο ῥίφεις εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως
 50 λίμνην ὑπὸ Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου πατρὸς διαδόχου, ὃς μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν. — Δημάδης Δημέου ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυπηγὸς καὶ πορθμεύς. ἀποστάς δὲ τούτων ἐπολιτεύσατο καὶ ἦν προδότης καὶ ἐκ τούτου εὐπορος παντὸς καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ
 55 Φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει λέγοντι ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἀντέλεγεν, Εὐθυκράτη δὲ τὸν Ὀλύνθιον ἀτιμωθέντα παρ' Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίοις. λόγους δὲ διδοὺς ἀρχῆς θορυβηθεὶς ἀπεδήμησεν, „οὔτε ἐαυτῶν“ εἰπὼν „ἐστὲ κύριοι οὔτ' ἐμοῦ.“
 60 ἐπέστειλε δὲ Φιλίππῳ καὶ τὸν υἱὸν ἐπεμψε πρὸς αὐτόν. ἱκποτρόφει δὲ καὶ ἡγωνίζετο Ὀλυμπίασι καὶ ἐνίκᾳ. ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα, τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν Χαιρωνείᾳ δ' αἰχμάλωτος γενόμενος ἀφείθη καὶ πρεσβευτῆς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη, οὓς ἀνῆκε Φίλιππος. δις
 65 δὲ παρανόμων ἐάλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ.

πάτρου, ὃς κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τ. ρ. ἀγῶνας καὶ μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε Ruhnkenius: ἀπ. πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαστίας, ἱστορίαν Eudocia. || 43. ἱστορίαν — παίδων ad Hyperidem refert Bernhardy. || 44. τῶν AV, τῶν τῆς cett. || 46. Δημάδης] ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δημάδης Eudocia. || τοῦτον — τεχθέντα delet Pluygers p. 11. || 48. δημέου BVE, δημία A*V, δημαίου cett. || 49. ὃς add. Bernhardy. || ἀμφιπόλιν V. || 50. ὑπὸ — ἀνέστησεν Pluygers p. 8, ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ Κασσάνδρου πατρὸς καὶ διαδόχου. Δημάδης, μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε v. ordinem ex A restituit Bernhardy, v enim Δημάδης Λακιάδης — καὶ διαδόχου s. finem post ἐπ' Ἀλεξάνδρου iebantur, reliqua post ἐπ' Ἀντιπάτρου sic: Δημάδης, μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησε, Δημαίου — ἐπ' Ἀλεξάνδρου. || 51. Δημάδης om. A. || 52. δημέου ABVE, δημαίου cett. || καὶ αὐτός ABVE, αὐτός καὶ cett. || 54. παντὸς om. V. || 57. παρὰ Ἀθηναίων Bernhardy. || 58. λόγους — Ἀλεξάνδρου om. V. || λόγον sec. m. E. || 59. ἐαυτῶν A et pr. m. E. || 64. ἀνῆκεν ὁ φ. E. || δις] τρίς Diel. Sic. 18, 18, ἐπτά γραφὰς παρανόμων Plut. Phoc. 26. || 65. ἤλω A.

ΜΑ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δ' ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπ' Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ.

ΜΒ. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίω· ὁ Πασικράτους, Προυσαεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, 170 ὥς καὶ λεοντῆν φορῶν προϊέναι. ἦν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ τῷ Καίσαρι, ὥς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἡ. 75

ΜΓ. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, σοφιστὴς, Βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις ε'.

ΜΔ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος, σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν τ' αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ δια- 80 φορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, δημάρχους, πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικοὺς καὶ τινα σύμμικτα θεωρήματα.

ΜΕ. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἐρμαγόρας Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ε', περὶ ἐξεργασίας, 85 περὶ πρόποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσεν δ' οὗτος μετὰ Κεκιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας.

XLI. 166. ἀλικαρνασεύς m. | παντοῖος BEm. || 67. δ' add. A*V. | XLII. cf. Eudoc. p. 138. || 71. φορῶν A, φοροῦντα cett. || 72. τραϊανῷ A. || τῷ add. ABVE. || 74. καὶ Πλάτωνος om. Eudocia. || 75. δ'] λόγους τέσσαρας Eudocia. | ἀρετῶν λόγους ὁκτὼ καὶ ἄλλα Eudocia. | XLIII. cf. Eudoc. p. 165. || 76. ἔγραψε om. V. || 77. μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου V. | XLIV. cf. Eudoc. p. 165. || 79. παιδεύσας — Ἀθήναις om. Eudocia. || 81. δημαρχικόν vel δημαρχικούς Kusterus, δημηγορίας Bernhardt. || 82. πολεμαρχικῶν A. || XLV. cf. Eudoc. p. 164. || 84. ἐν Τήμνῳ Reinesius. || 85. ῥήτωρ τέχνας ῥητορικὰς ex Pariss. Kusterus, μελέτας ῥητ. Eudocia, ῥητορικὰ cett. || 86. περὶ κώλων καὶ περιόδων post πρόποντος add. Eudocia. | σχημάτων] σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά omissis reliquis Eudocia. || 87. κεκιλίου AVm, κικιλίου B, καικιλίου V.

MF. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπίκλην Εὐστήρ, σοφιστής, ¹⁹⁰ οὐ δεικνύσκει καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος [καὶ Μάρκος ὁ βασιλεύς]. γέγονε δ' ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφυέστατος, καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἑνδεαστέρας ὑπαρχούσης μᾶλλον ἢ φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπῆλυνε· ⁹⁵ γενόμενος γὰρ περὶ τὰ καδ' ἔτη ἐξέστη τῶν φρονῶν καὶ ἦν ἄλλοτος αὐτοῦ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρωστίας τοῦ σώματος· ὥστε καὶ τινὰς ἀποσκάπτειν [εἰς τουτονὶ τὸν τρισάθλιον τόδε τὸ λόγιον· Ἐρμογένης ὁ ἐν ²⁰⁰ παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. πλήν περὶ τὸν κα' ἢ κ' χρόνον γενόμενος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα θαυμάτων, τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χειρὸς ἔχουσιν ἅπαντες, περὶ στάσεων βιβλίον α', περὶ ιδεῶν λόγου βιβλία β', περὶ Κοίλης Συρίας β'.

MZ. ΕΥΔΗΜΟΥ.

Εὐδήμος, ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηται ῥητορές τε καὶ τῶν συγγραφέων ⁵ οἱ λογιώτατοι, πάνν ὠφέλιμον.

MH. ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Εὐσέβιος Ἀράβιος, σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλπιανῷ.

MO. ΕΥΣΤΟΧΙΟΥ.

Εὐστόχιος Καππαδόκης, σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ ¹⁰ λοιπῶν ἐθνῶν.

N. ΖΗΝΟΒΙΟΥ.

Ζηνόβιος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ρώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ

XLVI. cf. Eudoc. p. 165. || 189. ὁ ante σοφιστής add. A. || 90. καὶ — βασιλεύς om. A. || 91. γέγονε — Συρίας β' om. BE, εὐφυέστατος — β' om. V. || 93. ἀλλ' — γὰρ A, γενόμενος δὲ cett. || 96. εἰς — λόγιον A, εἰς αὐτὸν cett. || 98. δὲ om. A. || πλήν — θαυμάτων A, ἔτη δὲ γεγρονῶς περὶ δικτακείδων cett. || 201. λόγον add. A. || s. fin. nonnulla ex Philostrato (2, 7) descripta Suidas. || XLVII. cf. Eudoc. p. 165. || 5. πάνν δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο Eudocia. || XLVIII. cf. Eudoc. p. 166. || 6. ὅς ἀντισοφιστεύσεν Οὐλπιανῷ Eudocia. || XLIX. cf. Eudoc. p. 166. || 8. σοφιστής om. BE. || τὰ add. ABVEudocia. || 10. λοιπῶν suspectum. || L. cf. Eudoc. p. 203.

Ταρραίου ἐν βιβλίοις γ', μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν ιστο-
ριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ιστορικοῦ καὶ τῶν καλου-
μένων αὐτοῦ βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα 215
καὶ ἄλλα.

NA. ZHNΩNOΣ.

Ζήνων Κιτιεύς. εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος ἄδη-
λον. ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα
εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχει-
ρημάτων.

20

NB. ΖΩΙΛΟΥ.

Ζωίλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφί-
πολις, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη
Ὀμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὀμηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες
οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν ἔρριψαν.
ῥήτωρ δ' ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμ-
ματικά. κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', ἱστορίαν
ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς βιβλία γ', περὶ
Ἀμφιπόλεως καὶ κατ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα
πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου.

NG. ΖΩΝΑΙΟΥ.

Ζωναῖος. ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς καὶ περὶ τοῦ 30
σφαιρίζειν. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἑτεραι ἐπιστολαὶ ἀγρο-
κικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος.

NA. ΖΩΣΙΜΟΥ.

Ζώσιμος Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς
χρόνους Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν
κατὰ στοιχεῖον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς 35
Λυσίαν.

213. βιβλία γ' V, βιβλία ια' *V. || ἑλληνικῶν V, ἑλληνιστί Eudocia. ||
15. βέλλον Anon. ap. Voss. hist. gr. 2, 11. p. 262. || LI. cf. Eudoc. p. 205. ||
17. Κιτιεύς suspectum. κιτιεύς E. || εἰ] ἢ A. || ἦ] ὅ A. || 18. στάσεως Eudocia. ||
ὑπομνήματα Bernhardt. || LII. cf. Eudoc. p. 203. || 21. ἢ ἀμφίπολις E. ||
22. πρῶτον V. || 23. διὸ — γραμματικά] ῥήτωρ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψέ τινα
γραμματικά Eudocia. || 24. ἔρριψαν AV, ὥθησαν cett. || 27. ἀπὸ Θεογονίας om.
Eudocia. || τῆς om. V. || γ'] δέκα Eudocia. || π. Ἀμ. βιβλία τρία Eudocia. ||
28. καὶ ἄλλα — οἷς om. V, ἐν — Ὀμήρου om. Eudocia. || 29. ψόγον V. || LIII. cf.
Eudoc. p. 204. || 30. ζωναῖος addito v supra oA, in mg. γρ. ζωναῖνος. || 31. ἀγρο-
κικαί] ἑταιρικαί Bernh., sed cf. v. 424. || 32. ἀλλ' — χαρακτῆρος] καὶ ἄλλα γραμ-
ματικά τε καὶ ῥητορικά Eudocia. || ὑποπίπτουσι AV. || LIV. cf. Eudoc. p. 203.

NE. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἡγήσιππος. οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισιν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. [τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φιλέταιρος, ὡς Ἀθή-
240 ναιος.]

NF. ΗΡΩΔΟΥ.

Ἡρώδης, Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ Πλου-
τάρχου, γένος Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Μαραθώνιος,
σοφιστής, πλούσιος ἐκ Θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα, ὥστε καὶ
στάδιον κατεσκευάσατο Ἀθηναίοις καὶ θέατρον ὑπωρόφιον.
45 ἦρξε τῆς Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατήρ καὶ τοῖς δισυνάτοις συγκατε-
λέχθη. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀν-
τωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδασκόμενος ὑπὸ Φαβωρίνου καὶ Πο-
λέμωνι. καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ
ἐπιστολάς καὶ λόγους αὐτοσχεδίους, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος
50 ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν
Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δ' ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ
τῷ σοφιστῇ. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς
τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψίπουν τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς κατανοεῖται
καὶ διαδεικνύνται. τελευτᾷ δ' ἀμφὶ τὰ ος' ἔτη, ξυντακῆς
55 γενόμενος.

NZ. ΗΡΩΝΟΣ.

Ἡρὼν Κότυος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας
γεγραφώς, εἶτα ἐξήγησεν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρό-
δοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία
γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων
60 ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγω-
νιζόμενοι.

LV. cf. Harpocr., Photus, Etym. M. s. v. Ἡγήσιππος. | 37. Κρωβύλος] ἀρύβυλος BE, ἀρώβυλος *V. | καλούμενος E. | 38. τισιν] τις ABVE. | φιλιππος AVet supra addito ἰσὺς E. | δημοσθένους E, δημοσθένους AV, δημοσθένους cell. | 39. τῶν — Ἀθηναίους aliena sunt: spectant enim ad Hegesippum comicum. cf. Meinekil com. gr. fr. 1. p. 475. adde Aihen. 7. p. 279 D. | δραμάτων V. | φιλαί-
τερος Vm. | LVI. 41. Πλουτάρχου] Hipparchus est ap. Philostr. vit. soph. 2. 1, 2. p. 547. | 42. τῶν δῆμων ABV, τῷ δήμῳ *V, τὸν δῆμον cell. | 45. δὲ post ἦρξε
deesse miratur Bernhardy. | 49. Φιλόστρατος] l. l. p. 563. | 52. αὐτοῦ add.
AV. | 53. κατανοεῖται ABVE, θεωρεῖται καὶ κατανοεῖται cell. | LVII. 56. πο-
τυλ^ο V. | 58. ὀνόματα E.

ΝΗ. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Φασηλίτης, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

265

ΝΘ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ.

Θεόδωρος Βυζάντιος, σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατ' Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά. — Θεόδωρος Γαδαρεύς, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγωνὸς Τιβερίου Καίσαρος· ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ 70 Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ. ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δ' ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἱστορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ Κοίλης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυ- 75 νάμεως α' καὶ ἄλλα.

Ξ. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε χρείας. ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι.

80

ΞΑ. ΘΕΩΝΩΝ.

Θεὼν Ἀλεξανδρεύς, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Ἀἴλιος. ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ἑνοφῶντα, εἰς τὸν Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑπο-

LVIII. cf. Eudoc. p. 230. [262. προτέρου] Theodectis tragicis et rhetoris, de quo vid. lib. III. [63. ἐγκώμιον] ἀλεξάνδρου τοῦ πριάμου ἐγκώμιον add. A, πριάμου praemittit *V. [64. ὑπομνήματα A*V Eudocia, καὶ ὑπ. cett. [65. ἱστορικὰ] haec alterius Theodectis est. [66. βιβλίοις ζ'] βιβλίοις κ' pr. m. E, βιβλίῳ ἐνί corr., βιβλίοις α' m. [67. καὶ om. m. [68. πολλὰ AV, τινὰ cett. [LIX. cf. Eudoc. p. 230. [70. Πλάτωνος] Phaedr. p. 266 E. [71. ἐπεὶ] Epictet. Portus, post Ῥώμῃ quaedam excludisse censet Bernhardt, ut et particulam in sequentibus. [72. δ' add. AVE. [73. περὶ θέσεως α' om. BEm. [74. ῥήτορος] ῥητορικῆς Bernhardt: δυνάμεως ῥήτορος α' om. m. καὶ ἄλλα Eudocia. [LX. cf. Eudoc. p. 230. [75. φέρεται AB*V, φέρεται δὲ cett. [76. θαυμάσιαι V: καὶ λόγοι παρηγορητικοὶ add. Eudocia. [LXI. cf. Eudoc. p. 231. [82. τέχνην περὶ προγυμνασμάτων cum m Finkhlius ed. Theon. p. XIII. [83. ἐνοφῶντα AV, τὸν ξ. cett. [84. τὸν susp. Bernhardt,

θέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα
 285 πλείονα. — Θεῶν, ὁ Οὐαλέριος χρηματίζας, σοφιστής, ὑπό-
 μνημα εἰς Ἀνδοκίδην. — Θεῶν, Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ
 καὶς, Σιδώνιος, σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γε-
 νόμενος δ' ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων
 καὶ ὑπαρχος. — Θεῶν, σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς
 90 ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γ' ἀνέκαθεν, τὸ δ' ἐξ ὑπογυίου
 πατρόθεν ἀπ' Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥη-
 τορικῆς. ἦν δ' οὗτος ὁ Θεῶν οὐ μάλα ἀγχίνους οὐδ' ὀξύς,
 φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονός ἐστις ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ
 ἐγεγονέει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν ἀρχαίαν
 95 ἱστορίαν, πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος.

ΞΒ. ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ.

Θηραμένης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ
 Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορος. μελέτας ῥητορικὰς καὶ
 ἄλλα τινά. — Θηραμένης Κεῖος, σοφιστής. μελετῶν βιβλία
 γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων ἤτοι παραβολῶν,
 300 περὶ σχημάτων.

ΞΓ. ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΥ.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος, σοφιστής, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ
 Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ
 τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητὴς Πλά-
 τωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε
 5 συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνια, ἀφορμὰς ῥη-
 τορικὰς.

ΞΔ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὥς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε
 δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ Ῥοδάνου καὶ Σι-

285. χαλέριος V. || 88. ἐπὶ] ὑπὸ ABVE. || 89. sqq. ex Damascio deprompta
 esse docet Photius bibl. 242. p. 339 B. || 90. ὑπογυίου Em, αἰγύπτου V. ||
 91. Ἐκδικίου] Ῥαδικίου Eudocia, quae post διδασκάλου reliquis omissis addit:
 ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, ἀρχαίαν ἱστορίαν καὶ ἄλλα τινά. || τοῦτον τέχνης ῥη-
 τορικῆς ABVE, οὗτος τέχνην ῥητορικὴν cett. || LXII. cf. Eudoc. p. 231. ||
 LXIII. cf. Eudoc. p. 231. || 301. καλχηδόνιος V, καρχηδόνιος BE, Χαλκιδόνιος
 Eudocia. || 2. καλχηδόνιος V, καρχηδόνιος BE. || 3. μαθητῆς] καθηγητῆς Bern-
 hardy. || 5. συμβουλευτικὰς *V, συμβουλευτικόν E. || XLIV. 8. βαβυλωνιακά
 AV, βαβυλωνικά cett. || ῥοδάνου A, ῥοδῶ *V, ῥοδῖνος cett. || συνωνίδος A.

ωνιδος ἐρωσ ἐν βιβλίοις λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρά τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐραστοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης. 310

ΞΕ. ΙΜΕΡΙΟΥ.

Ἰμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προυσιάδος τῆς Βιθυνίας, σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀντιπαιδεύσας Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὄψεις ἐν γήρῃ. ἔγραψε μελέτας.

ΞΓ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἰουλιανὸς Δόμνου ἀπὸ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, σο- 15 φιστῆς, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

ΞΔ. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΟΥ.

Ἰσοκράτης Ἀμύνκλα τοῦ φιλοσόφου Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος, ῥήτωρ, μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ 20 Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δ' ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτει διηγωνίσαστο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ εἰ, Ἀμφικτυονικός, προτρεπτικός, περὶ τοῦ 25 τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἐαυτοῦ πολιτείας.

ΞΕ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Καλλίνικος Γατού, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστῆς, Σύρος, ὡς δὲ τινὲς Ἀράβιος, τὸ δ' ἀληθὲς Πετραῖος, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακο- 30 ζηλίας ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῶ, πρὸς Κλεόπατραν, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία ἰ', πρὸς τὰς

309. λε' cod. Vatic. Mail in Auctl. e codd. Vat. 2. p. 348. || 10. τοῦ ἐραστοῦ om. E. || μεσοποταμίας APhotius bibl. 94, μεσόπτης cett. || LXV. 12. τοῦ add. AV. || LXVI. 15. τῆς addidi. || 16. καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ ABVE, καλλινίκῳ τῷ σοφιστῇ cett. || LXVII. cf. Eudoc. p. 247. || 19. ῥήτωρ Bernhardt, ὁ ῥήτωρ v. || 20. ἀκούσας V. || 21. Θεοδέκτη AVEm, Θεοδέκτῳ cett. || 22. τραγωδιοποιῷ A. || 23. Ναυκράτει Bernhardt, ναυκράτῃ E*V, ναυκρατίτῃ cett. || 24. τοῦ ABVE, τοῦ καρὸς cett. || 25. Ἀμφικτυονικός v. || LXVIII. cf. Eudoc. p. 268. || 28. σουητώριος AV, σουκτώριος BEm, σουτώριος Aldus. || 30. λοῦπον A, λοῦππον cett. || 31. γαλήνῳ A, γαλλήνῳ BVEm.

φιλοσόφους αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀναντιστάσεως καὶ ἄλλα
τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

ΞΘ. ΚΑΣΤΟΡΟΣ.

- 335 Κάστωρ Ῥόδιος ἢ ὡς *τινες Γαλάτης*, ὡς δ' ἄλλοι *ἐπλα-*
νήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ, ὃς ἐκλήθη *Φιλορώμαιος*.
γῆμας δ' οὗτος *Δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνη-*
ρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν *Καίσαρι διέ-*
βαλεν. ἔγραψε δ' *ἀναγραφὴν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν θαλασ-*
40 *σοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ*
ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', περὶ πειθοῦς β', περὶ τοῦ Νεί-
λου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα.

Ο. ΚΕΚΙΛΙΟΥ.

- Κεκίλιος Σικελιώτης Καλακτίνος (Καλάκτη δὲ πόλις*
Σικελίας), ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ
45 *Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὡς *τινες ἱστο-**
ρήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ
δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δ' αὐτοῦ πολλά, κατὰ Φρυγῶν β',
ἀπόδειξις τοῦ εἰρησθαι πᾶσαν λέξιν καλλιερρημοσύνης (ἔστι δ'
ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχείον), σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
50 *Κικέρωνος, τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ, περὶ*
τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰ ἐητόρων, σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
Αἰσχίνου, περὶ Δημοσθένους ποῶι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ
ποῶι νόθοι, περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ κατ' ἱστορίαν εἰρη-
μένων τοῖς ῥήτορσι καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΟΑ. ΚΕΦΑΛΟΥ.

- 55 Κέφαλος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ *δημαγωγός*, ὃς *πρῶτος*

333. φιλοσόφους AB, φιλοσόφων cett. || LXIX. cf. Eudoc. p. 268. || 36. ὃς — ἕτερα] ἔγραψε διάφορα E. || 38. διέβαλλεν V. || 39. Βαβυλῶνος καὶ susp. Bernhardy, om. Eudocia. || 41. ε' AB*V, θ' cett. || LXX. cf. Eudoc. p. 268. || 43. κεκίλιος ABEm, Καικίλιος v. || Καλακτίνος, Καλάκτη Holstenius, καλαντιανός, κάλαντις *VEudocia, καλλιαντιανός (καλλατιανός BVE pr.), κάλλαντις cett. || 45. ἕως Ἀδριανοῦ] hoc fidem excodit. locum non magis integrum quam emendatum esse suspicatur Bernhardy. || 47. ἔστι δὲ κατὰ στοιχείον, quod erat post β', ut ex seqq. perperam repetitum, deleui cum Kustero. || 48. ἀπόδειξις — στοιχείον] ἀπόδειξις καλοερρημοσύνης τοῦ εἰρησθαι π. λ. ἔστι — στοιχείον Hermannus, ἐκλογὴ λέξεων. ἔστι δὲ ἀπόδειξις τοῦ * πᾶσαν λέξιν καλλιερρημοσύνης κατὰ στοιχείον Bernhardy: ἀποδείξεις Eudocia om. ἐκλογὴ λέξεων. || 49. σύγκρισις — ἐητόρων om. BEm. || 51. τοῦ add. AVEudocia. || σύγκρισις Vm, σύγκρισιν cett. || δημοσθένου *V. || 53. κατὰ m. || LXXI. cf. Eudoc. p. 269.

προόμιμα καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ἀναρχίας.

OB. ΚΟΚΚΟΥ.

Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικοῦς.

OG. ΛΑΜΠΡΙΟΥ.

Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνεῶς υἱός. ἔγραψε 360 πύνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ιστορίας.

OA. ΛΑΧΑΡΟΥΣ.

Λαχάρης Λαχάρους Ἀθηναῖος, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλειστων, ἐνδόξων δέ, Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου, ἀκμύσας ἐπὶ τε 65 Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ πόλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεις, ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

OE. ΛΕΟΝΤΩΝ.

Λέων Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκικὰ ἐν βιβλίοις β', τέχνην, περὶ στάσεων, τὸν ἱερὸν πό- 70 λεμον Φωκίων καὶ Βοιωτῶν. — Λέων Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ', Τευθραντικόν, περὶ Βησαίου, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ στάσεων, τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος 75 ἦν σφόδρα παχύς· καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα

56. προσέθηκε ABVE, προστέθηκε *V, συντέθηκε cett., προέθηκε Bern-
hardy. || ἐπὶ τῆς ἀναρχίας ex Pariss. Kusterus, πρὸ τῆς ἀναρχίας οὐδ' Ὀλυμπί-
δας Eudocia, πρὸ τῆς ἀναρχίας οὐδ' cett. || LXXIII. cf. Eudoc. p. 283. tractat A.
Schaeferus comm. d. Plut. vit. dec. corr. p. 24. || 61. ὧν] δὲ AV. || LXXIV. cf.
Eudoc. p. 280. || 63. Λαχάρους om. A, λάχους V. || 64. ἀθηναίου ABVE, σο-
φιστοῦ ἀθηναίου cett. || 66. ἔγραψε δὲ π. V. || 68. s. An. quae leguntur ap. Sul-
dam, auctiora recurrunt infra s. Σουπηριανός. || LXXV. cf. Eudoc. p. 281. ||
70. ἐν βιβλίοις β' om. V. || 71. Βοιωτῶν] θηβαίων pr. m. E. || cf. Eudoc. p. 283. ||
74. βιβλίοις ζ' om. V. || τευθραντικόν AB, τεθραντικόν V, τυθραντικόν *V,
τευθραντικόν cett. || βησαίου AV, om. in lac. E, βησαίου cett., Βηρισάδου
Bernh. || 75. περὶ στάσεων om. E. || ἀλεξάνδρου *V. || οὗτος — καιρῷ petita
sunt ex Philostr. vit. soph. 1, 2. p. 485. cf. Plut. praec. pol. p. 804. Athen. 12.
p. 550 F. || 76. τε post γέλωτα add. A.

ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνεται
καὶ περιττός τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δ' οὐδὲν ἀπὸ τοῦ
γέλωτος „τί“ ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ
380 καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμο-
μοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφερομένους δ' οὐδ' ἡ
οἰκία.“ καὶ εἰς ἐν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἀρμοσθεὶς
ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος
85 βλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς
ἐχούσης οὕτως· „εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὅποσα
μ' ἤτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον.“ ταῦτα ἀκού-
σαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος,
φοβηθεὶς μή πω λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἑαυτὸν
90 ἤγγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων κερδάνας ὁ
δαίλειος.

OF. ALIBANIOY.

Λιβάνιος, σοφιστής, Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ
βασιλέως χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, Φασ-
γανίου πατρός, μαθητῆς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν
95 οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντῖον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰου-
λιανόν, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν
χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεο-
λόγου.

OZ. AOLLIANOY.

Αολλιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, μαθητῆς Ἰσαίου τοῦ

377. καὶ τὴν πρεσβείαν ἐκράτησεν corr. et post οἰκία transponit Kayserus
ad Philostr. p. 166. || 78. ἀπὸ ABVEm, ὑπὸ cett. || 79. ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε *V,
γελᾶτε ὦ ἄθ. cett. || 80. τοσοῦτος ABVE, τοιοῦτος cett. || 82. καὶ — Βυζάντιον]
ὅρα ὅτι ὁ Φίλιππος ἀποκρουόμενος παρὰ τοῦ Λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς
τοὺς βυζαντίους, γράψας ὅτι εἰ χρήμασι ἤθελον ἐλεῖν τὸ βυζάντιον ὅποσα με
λέων ἤτειτο ἐκ πρώτου ἀνέλαβον V. cf. Kayserus p. 162. || 83. σαφῶς AB. ||
84. ὁ A, δὲ ὁ cett. || ἀπὸ AB, ἐκ cett. || 88. ἐπισυστήσαντος *V. || 89. μὴ πῶς A,
μὴ cett. || παρ' αὐτῶν add. A. || 90. ἤγγξε ABV, ἀπῆγγξε cett. || κερδάνας ABV,
ἀποκερδάνας cett. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 281. || 92. σοφιστῆς ἀντιοχεύς AV,
ἀντιοχεὺς σοφιστῆς cett. || τῶν ἐπὶ AVE et ut videtur B, ἐπὶ τῶν cett. || 93. βασι-
λέως ABV, παραβάτου cett. || πρεσβύτου v. || 95. ἐγκώμιον hic ponit A, post
βασιλέα cett. || 96. καὶ add. ABV. || καὶ om. A. || 97. τοῦ μεγάλου et τοῦ Θεο-
λόγου add. A. || LXXVII. cf. Eudoc. p. 281. || 99. ἰσσαιῶν *V.

Ἀσσυρίου, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε 400
πολλά.

ΟΗ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Λουκιανὸς Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Βλάσφημος ἢ
Δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ
περὶ τῶν θεῶν εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ
Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δ' οὗτος τοπρὶν δι- 5
κηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ
ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐστράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα.
τελευτῆσαι δ' αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀλη-
θείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται
τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χρῆστον ὁ 10
παμμάρτος.

ΟΘ. ΜΑΙΩΡΟΣ.

Μαῖωρ Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων βιβ-
λία ιγ'. συνεχρόνισε δ' Ἀψίνῃ καὶ Νικαγόρᾳ ἐπὶ Φιλίππου
τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

Π. ΜΑΛΧΟΥ.

Μάλχος Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ 15
τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ᾗ τὰ
κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκου καὶ τὸν ἐμπρησμόν τῆς δημο-
σίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου
καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην
ἀποθρηνῶν αὐτά.

20

ΠΑ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Μάρκελλος Περγαμηνός, ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδρι-
ανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

ΠΒ. ΜΕΛΗΣΕΡΜΟΥ.

Μελήσερμος Ἀθηναῖος, σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολῶν

400. γεγὼς BE. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 281. || 3. δύσφημος V, δύσφημος
ἢ ἄθεος εἰπεῖν μάλλον cett., in mg. habet A, qui addit οὐαὶ αὐτῷ ὅτι ἄσπαστὸν
τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρατρέπει τῆς εὐσεβείας. || 4. γέγονε δὲ B*V, γέγονε
AV, λέγεται δὲ γενέσθαι cett. || 5. δικηγόρος ex Pariss. Kusterus, δημηγόρος
cett. || 7. τὸ τῷ B. || LXXIX. cf. Eudoc. p. 300. || 12. ἀρράβιος B*V. || στάσεως
V. || LXXX. cf. Eudoc. p. 300. || 16. καὶ om. Eudocia. || 17. δημοσίας om. E. ||
LXXXI. cf. Eudoc. p. 301. || 21. βιβλία BVE. || ἄδριανόν ABV, ἄδριανός cett. ||
LXXXII. cf. Eudoc. p. 301.

ἑταιρικῶν βιβλία ἰδ' καὶ ἀγροικικῶν α', μαγειρικῶν ἐπιστο-
 425 λῶν α', στρατηγικῶν βιβλίων α', συμποσιακῶν βιβλίων α'.

ΠΓ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκῃ τῷ ποταμῷ, σο-
 φιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ
 Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα.

ΠΔ. ΜΗΤΡΟΦΑΝΩΝ.

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε
 30 περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β', περὶ ἰδεῶν λόγον, περὶ
 στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς τὸν Ἀρι-
 στείδην ὑπόμνημα. — Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ῥήτορος,
 Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Λεβάδεια), σοφιστής. περὶ
 τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου,
 35 Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικούς.

ΠΕ. ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μινουκιανὸς Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σο-
 φιστής, γεγονὼς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προ-
 γυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

ΠΦ. ΜΝΑΣΣΕΟΥ.

Μνασέας Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ
 40 Ἀττικῶν ὀνομάτων.

ΠΖ. ΝΕΑΝΘΟΥ.

Νεάνθης Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ
 Μιλησίου. ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους
 πολλοὺς πανηγυρικούς.

ΠΗ. ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ.

Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος Ἀθηναῖος, σοφιστής,
 45 γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. βίους ἐλλογίμων,
 περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιπ-
 πον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

425. στρατηγικῶν βιβλίων α' add. A. || LXXXIII. cf. Eudoc. p. 301. ||
 26. παρὰ τῷ λ. A. || σοφιστοῦ A. || 28. καὶ ἄλλα om. V. || LXXXIV. cf. Eudoc.
 p. 301. || 30. λόγου AVE, λόγων cett. || 31. τὸν om. A. || 34. Πλάτωνος ἔγραψε
 πάνυ καλῶς, Ξενοφῶντός τε καὶ Νικοστράτου, μελέτας, λ. π. καὶ ἄλλα Eudocia. || LXXXV. cf. Eudoc. p. 301. || 37. γαλιηνοῦ BV, γαλινοῦ A, γαλιηνοῦ
 cett. || LXXXVII. cf. Eudoc. p. 309. || 42. μιλησίου A. || ἔγραψε sqq. add. Eudocia. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 309. || 45. βίους AV, ἔγραψε βίους cett. ||
 46. πρεσβυτικὸν A.

ΠΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου, Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπὶ κλην Νεστορίου. ἔγραψε προ-
 γυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν 450
 ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἕως Ζήνωνος
 καὶ Ἀναστασίου. — Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελ-
 φὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου, καὶ ὑπάτου
 καὶ πατρικίου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, μαθητὴς γεγωνὸς Λαχάρου. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν 55
 καὶ μελέτας.

Ή. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος Μακεδὼν, ῥήτωρ. ἐτάχθη δ' ἐν τοῖς κρι-
 θεῖσιν ἐπιδευτέροις ἰ ῥήτορσι, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ
 Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου
 τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, 60
 θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν
 Μάρκον καὶ ἄλλους.

ΉΔ. ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ.

Νουμήνιος, ῥήτωρ. περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων,
 ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρειῶν συνα-
 γωγὴν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον. 65

ΉΒ. ΟΝΑΣΙΜΟΥ.

Ὀνάσιμος Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικός καὶ σοφι-
 στής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεις
 διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, περὶ ἀντιρρητικῆς
 τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΉΓ. ΟΥΗΣΤΙΝΟΥ.

Οὐηστῆς, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἐπιτομὴν 70

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 309. || 450. ἤκμαζεν A*V Eudocia, ἤκμαζε δὲ cett. ||
 51. πρεσβυτέρου Bernhardy, πρεσβύτου v. || 52. Νικόλαος — Λυκίας] hic non est
 allus. Μύρων τῆς Λυκίας Illatum est ex superioribus. || 53. διοσκορίδου AEu-
 docia, διοσκουρίδου cett. || καὶ ὑπάρχου EV et ut videtur B, om. A, καὶ ἱπάρ-
 χου cett. || καὶ ὑπάτου susp. Bernhardy. || 54. καὶ ante πατρικίου add. AB*V. ||
 55. λαχάρου V. || 56. καὶ μελέτας om. Eudocia. || XC. cf. Eudoc. p. 310. ||
 57. μακεδὼν Pariss. Kusteri, μακεδόνα cett. || 60. εἰκόνας, πολυμυθίαν καὶ
 δεκαμυθίαν V. || XCI. cf. Eudoc. p. 310. || 63. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. ||
 XCII. om. C. || 66. ἱστορικός om. A. || 67. κωνσταντίνου BE. || XCIII. om. A.

τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βιβλους δ', ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

Δ. ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ.

475 Οὐλπιανὸς Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστής, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἑμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλεῖα Κωνσταντίνου χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά. — Οὐλπιανὸς Ἑμεσηνός, σοφιστής. πατέρα Ἑμεσηνῶν, Ἡλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμ-

80 νάσματα, τέχνην ῥητορικὴν.

Ε. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Ζ. ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ.

Παλλάδιος Παλλαδίου Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δ' ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. περὶ τῶν παρὰ Ῥω-
85 μαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, δικανικόν.

Ζ. ΠΑΥΛΩΝ.

Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστής, υἱὸς Βη-
σαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κων-
σταντίνου. — Παῦλος Γερμῆνος, σοφιστής, ὁ γράψας ὅτι γε
90 Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰσοκράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου. — Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματα, με-
95 λέτας.

471. βιβλία E. || δ] ὅδ BE. || XCIV. usque ad τινά om. A. || 78. πατέρα ἑμεσηνῶν ABE, πατὴρ ἐμεσην m, περὶ πατρίδος ἐμέσης cett. || 79. Βοσποριτῶν Kuster., Βουσιριτῶν Hermannus, Διοσπολιτῶν Bernh. || XCV. cf. Eud. p. 353. || XCVI. cf. Eud. p. 352. || 83. παλλάδιος — σοφιστής in mg. A reliquis omissis. || XCVII. cf. Eudoc. p. 353. || 87. Λυκῶ Fabricius bibl. gr. 4. p. 92. || βησσαρίωνος Eudoc., Βησαρίωνος Valesius ad Ammian. 19, 12. || 88. κωνσταντίνου AVEud., κωνστ. ὑπόμνημα cett. || 89. γερμῆνος AV. || 90. ἐστὶν ὁ AV, ἐστὶ τὰ cett. || δωρεά E. || 91. λοιποὺς om. V. || λυσίου A*V, τοῦ λυσίου cett. || 92. κατὰ AV, κατὰ τὸν cett. || βίβλιον V, βίβλινον Eudocia. || 93. τοῦ βασιλέως om. E.

ΖΗ. ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου, οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον α', προβλημάτων βιβλίον α' καὶ ἕτερα.

ΖΘ. ΠΕΤΡΟΥ.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, ἱστορικός, πρεσβευ- 500
τῆς ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τ' ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Ρ. ΠΟΛΕΜΩΝΩΝ.

Πολέμων Λαοδικεύς, ἦγον ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ 5
Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητὴς δ' ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ε' καὶ ν' ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν 10
τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκατερέχσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ· διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνοῦντων λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμονα „δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μελετήσομαι.“ καὶ τοῖς ἱατροῖς ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν „ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λα- 15
τομίας ὡς τάχιστα.“ — Πολέμων ὁ νεώτερος, σοφιστής· γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

ΡΑ. ΠΟΛΥΑΙΝΩΝ.

Πολύαινος Μακεδὼν, ῥήτωρ. περὶ Θηβῶν, τακτικὰ βιβλία

XCVIII. cf. Eudoc. p. 353. || 497. Φιλόστρατος] 2, 13. || 99. καὶ ἕτερα om. Eudoc. || XCIX. cf. Eudoc. p. 353. || 500. ἱστορικός V, καὶ ἱστ. cett. || πρεσβύτερος V. || 3. ἱστορίαν A, ἱστορίας E. || C. cf. Eudoc. p. 354. adde Philostr. vit. soph. 1, 25. || 7. ἐπὶ — αὐτόν] ἐπὶ τραϊανοῦ V. || 8. ἐγένετο om. *V. || δημοκράτους V. || 9. καὶ — σοφιστοῦ om. V. || 10. ἐτελεύτησε δὲ] οὗτος ὁ τρίτος πολέμων ἐτελεύτησε V. || 12. τῶν om. A. || καὶ V, καὶ τῶν cett. || 14. σῶμα ἕτερον *V. ἕτερον cum Philostrato delet Bernh. || μελετήσομαι cum Philostrato Bernh., μετεμβλήσομαι V, μετεμβήσομαι cett. || ἱατροῖς V, ἱατροῖς δὲ cett. || ἐπὶ συχνῷ] συχνὸν Hemsterhusius. || 17. καὶ deletat Kusterus. || CI. cf. Eudoc. p. 354. || 18. μακεδόνιος *V. || περὶ — γ' om. A, reliqua in mg.

γ'. — Πολύαινος Σαρδιανός, σόφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώ-
 520 του Καίσαρος Γαίου. λόγους δικανικούς καὶ δικῶν ἦτοι
 συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία γ'
 καὶ ἄλλα.

PB. ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

Πολυδεύκης Ναυκρατίτης. τινὲς δ' Ἀρδουέννας σοφι-
 στήν γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἢ Ἀρδούεννα.
 25 ἐπαίδευσεν δ' ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἐτε-
 λεύτησεν ἑτη βιούς ἢ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα, ὀνο-
 μαστικὸν ἐν βιβλίοις ι' (ἔστι δὲ συναγωγή τῶν διαφόρων
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἦτοι λαλιάς, μελέτας,
 εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιτυλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, σαλ-
 30 πιγκτήν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινω-
 πέων, πανελλήνιον, Ἀρκαδικὸν καὶ ἕτερα.

PG. ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ δεινός τε καὶ τοὺς κατὰ
 Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῃ καὶ Μελίτῃ γράψας.

PA. ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ.

Ποτάμων Μυτιληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσο-
 35 φρίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ
 εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῦσδε
 γράμματα· „Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἰ τις ἀδικεῖν τολμήσει,
 σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.“ ἔγραψε περὶ Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, ὄρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον,
 40 περὶ τελείου ῥήτορος.

PE. ΠΡΙΣΚΟΥ.

Πρίσκος Πανίτης, σόφιστής, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων

519. γ' BVEudocia, ὠκτώ Coraes, γ' καὶ ἄλλα cett. || 21. Θριάμβους Eu-
 docia. || παρθητικοῦ A, παρθητικοῦ BVE, παρθικά Eudocia. || CII. cf. Eudoc.
 p. 354. || 23. δ' om. *V. || ἀρδουέννας ABVEmEudocia, ἀρδουέννης cett., Ἀρά-
 δου et infra Ἀραδός Touplus. || 24. πταίνοντες Kusterus atque allii. || 25. δ'] γὰρ
 AV, om. Eudocia. || 26. ἑτη — ν' A*V, βιούς ἑτη νη' Eudocia, βιούς ἑτη ν' καὶ η'
 cett. || ὀνομαστικόν B. || 27. διαφοροῖς B. || 29. κωμώδου V. || σαλπικτήν V. ||
 31. καὶ πολλὰ ἄλλα Eudocia. || CIII. cf. Eudoc. p. 354. || 33. δύο AV, δεῖτερος
 cett. || ἄνυτος καὶ μελίτη A, ἄνυτος καὶ μέλιτ supra addito οω (μέλιτος *V), V,
 Ἀνύτου καὶ Μελίτου Kusterus: μελίτῃ libri reliqui. || CIV. cf. Eudoc. p. 355. ||
 34. Μυτιληναῖος v. || 35. καὶ — πολεμεῖν hausta sunt ex Hesych. Mil. p. 50
 Or. || 37. ἀδικῆσαι V. || τολμήσει Eudocia, τολμήσοι v. || 39. ὄρους v. || 40. ῥή-
 τορος πάνν θαυμαστῶς Eudocia. || CV. cf. Eudoc. p. 355. || 41. γέγονεν V.

Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' Ἀττίλαν ἐν βιβλίοις ἢ, μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

PF. ΠΡΟΔΙΡΕΣΙΟΥ.

Προαιρέσιος Παγκρατίου Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, 545 σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρ' Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικὰς. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανῷ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ ὅπως λυποῖη τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, 50 τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζεν.

PZ. ΠΡΟΔΙΚΟΥ.

Πρόδικος Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου, ἐν Ἀθήναις κώνειον πιών ἀπέθανεν, ὡς διαφθε- 55 ρων τοὺς νέους. — Σοφιστής δ' ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δ' οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγ- 60 νισταῖς οὕτω·

τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορες

ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.

διαβάλλει δ' αὐτὸν καὶ ἐν Ὅρνισι·

παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

65

διδάσκαλος δ' ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου

542. βυζαντιακὴν ABVE, βυζαντικὴν cett. | 43. τὰ add. AV. | Ἀττίλαν Reinesius, Ἀττήλαν Valerius, Ἀτταλον v. | CVI. cf. Eudoc. p. 355. | 47. πρὸ ABV, μικρὸν (hec inter versus habet E) πρὸ cett. | 48. τοῦ AVEmEudocia, παρὰ τοῦ cett., nullum παρ'. | 49. οὗτος sqq. om. VEudocia. | ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανῷ A, ἐπὶ Ἰουλιανῷ ἤκμαζε cett. | CVII. cf. Eudoc. p. 365. | 52. κείος *V, ὁ κείος cett. | 55. ἐν' ἐν δ' Eudocia. | 56. Σοφιστής sqq. verba sunt Schol. Arist. Nub. 361. | ἦν om. AV. | 57. τὴν v' δραχμῶν V. | 58. αὐτοῦ καὶ πλάτων AV, καὶ πλάτων αὐτοῦ cett. | 59. τῷ add. Schol.: cf. Plat. Prot. p. 314 C. 315 C. 341 A. 358 A. | Ξενοφῶν] Mem. 2. 1, 21. | 60. Ἀριστοφάνης] fragm. 418. Dind. | 62. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν v. | 64. Ὅρνισι] v. 602. οὕτω add. Schol. | 65. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ AVEm, προδίκῳ παρ' ἐμοῦ cett.

Κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχευ. Κόθορνος δ' ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνεσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὄραι, ἐν ᾧ
 570 πεποιήκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἥθη αὐτῆς προσκλίνειν τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαιρῶν τῆς Κακίας ἡδονῶν.

PH. ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ.

Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνατος ἢ καὶ Μαιαν-
 75 δρίδου. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φοροτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠρώσθη λόγων καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ ῥητορείᾳ ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δ' οὗτος τοὺς ἐριστικὸν λόγους εὔρε καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς
 80 μαθητάς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλε τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχολήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα, δῆγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἀπαγγελίαν,
 85 εὐχολήν, κλήσιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' εἶναι φησιν ἰδέας λόγων, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· „περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν.“ καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος
 90 τοῦ φιλοσόφου, διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.

567. τῆς om. *V. || 71. καλούσης — αὐτῆς Schol. (nisi quod τὰ αὐτῆς) et s. v. ὄραι Suidas, καλούσας — αὐτοῦ V, καλέσας — αὐτῶν καὶ BE, καλούσας — αὐτῶν καὶ cett. || 72. προσκρῖναι Eudocia. || CVIII. cf. Eudoc. p. 356. Schol. Plat. Rep. 10. p. 421. || 74. μαιανδρίδου ἢ νεανδρίδου Pariss. Kusteri et V, μαιανδρίδου ἢ νεανδρίου ABE, μαιανδρίου cett. et sic vel μαιάνδρου Diog. Laert. 9, 50. || 75. αὐτὸν om. A. || ναυτήιον V. || ἀνέγραψαν Eudocia. || πρότερος V, πρῶτος *V. || 78. δ'] τε A. || λόγον V. || 79. τοὺς] εἰς τοὺς *V. || 82. πάντα λόγον hic habent A*V, post οὗτος cett. || 83. ἕτεροι — διεῖλον A, ἕτερος — διεῖλεν cett., nisi quod διεῖλον ταῦτα εἰς ἑπτὰ *V. ταῦτα add. et ABVEm. || 84. ἀπαγγελίαν Diog. 9, 54, εἰσαγγελίαν v. || 88. οὔτε — οὔτε] εἴτε — εἴτε B, εἴθ' — εἴθ' Diogenes. || 90. διδάσκαλος sqq. susp. Welckero Mus. Rhen. 1. p. 637.

ΡΘ. ΠΥΘΕΟΥ.

Πυθέας Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. υἱὸς δ' ἦν μυλωνάρου καὶ θρασὺς σφόδρα. φεγγών τ' Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσποτηρίου δι' ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἰτ' ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος.

ΡΙ. ΠΩΔΙΩΝΟΣ.

Πωλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγέτους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πόλεμον, ὃν ἐπολέμησεν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

ΡΙΑ. ΠΛΑΟΥ.

Πῶλος Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπ' Ἱλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἔκαστος ἀπῆλλαξε (τινὲς δ' αὐτὸ Λαμάρστου ἐπιγράφουσι), νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

ΡΙΒ. ΣΑΒΙΝΟΥ.

Σαβίνος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης βιβλία

CIX. cf. Eudoc. p. 356. || 592. Πυθίας et Μυλωνάρου Eudocla. || μυλωνάρου Α, μυλωνάρου τοῦ μυλωνᾶ ἔχοντος καὶ (ἔχοντες γὰρ *V) ἐργαζομένου V, in quo μυλωνάρου latere posse suspicatur Bernhardy. || 94. Μακεδονίαν] λακεδαιμονίαν V. || 95. ἀλλ' om. V. || ἐκρίθη Α*V, ἐκλήθη cett., ἐνεκρίθη Tonpinus 2. p. 126. || 96. ὡς θρασὺς] θρασὺς δὲ E, ὡς τραχὺς Ruhnkenius ad Rutil. p. 40. haec et seqq. om. Eudocla. || CX. cf. Eudoc. p. 355. || 97. Πολλίων Kusterus. || ἀσσύριος Α. || 99. τιμαγέτους Α*V, τοῦ τιμ. cett. || 600. φιλοχόρου V, φιλαχόρου EmEudocla. || 2. περὶ—Πομπήιος] idem est liber, de quo s. v. Ἀσίνιος Πωλίων Suidas sic: ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ιζ'. || CXI. cf. Eudoc. p. 355. || 7. στρατεμάτων V, στρατευσάμενων Suidas s. v. Λαμάρστης. || 8. Λαμάρστον Eudocla, Λαμάρστη Reinsius. || 9. λέξεως AVE, λέξεων cett. || CXII. cf. Eudoc. p. 381. || 10. Σ. ῥήτωρ ἐπὶ Ἀδρ. Eudocla. || 11. ὑποθέσεις ABE, ὑπόθεσιν cett., post quod aliquid excidisse putabat Kusterus. || μελετηκῆς AVEmEudoc. || βιβλία Bernhardy, εἰς βιβλία v, ἐν βιβλίοις Eudocla.

δ', εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα καὶ ἑτέρα τινὰ ἐξηγητικά.

PIΓ. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ
615 Ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.

PIΔ. ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικόν, ἐπ' Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς
20 πολιτείας καὶ ἄλλα συχνὰ καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

PIΕ. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Σεκοῦνδος Ἀθηναῖος, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος· ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

PIΓ. ΣΕΡΓΙΟΥ.

25 Σέργιος Ζευγματεὺς, Ἀφθοίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς ὑπαρχος πραιτωρίων γεγονώς καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀριστείδην.

PIΖ. ΣΙΒΥΡΤΙΟΥ.

30 Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρηγόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

PIΗ. ΣΙΡΙΚΙΟΥ.

Σιρίκιος Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθή-
35 νας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας.

CXIII. cf. Eudoc. p. 381. || CXIV. cf. Eudoc. p. 381. || 618. βουλευτικὸν A, βουλευτικά cett. || 20. συχνὰ] τινὰ BE. || CXV. 21. πλήνιος ABEm, πλύνιος cett., quod ex errore Suidae, quasi de Plinio Caecilio Secundo cogitasset, expli-
cantur Kusterus et Heistenius, Πολεμῖνιος fuisse suspicatus est Bernhardy. || 22. καὶ add. AV. || 23. Ἡρώδου AV, Ἡροδότου cett. || CXVI. 25. ἀφανίου A. || 27. καὶ ante πατρίκιος add. BVEem. || 28. σαβῖνον B*V. || ἑτέραν — ὑπὲρ] ἑτέρα β' ex V. || CXVII. cf. Eudoc. p. 381. || 30. σιβύρτιος ABE, σιβύρτις V, Σιβύρτιος Eudoc. || CXVIII. cf. Eudoc. p. 381.

PIΘ. ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟΥ.

Σκοπελιανὸς Κλαυζόμενος, σοφιστής, γεγυῖως ἐπὶ Νέρβῳ, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ· ἀκρουτής δ' ἐγένετο Νικητῶν, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς δὲ καὶ ἐπιστολαῖς ἐγραψεν Ἀπολλώνιος.

PK. ΣΟΥΠΗΡΙΑΝΟΥ.

Σουπηριανὸς, σοφιστής, τὸ γένος Ἰσαυρὸς, τῆς Λαχάρ⁶⁴⁰ ρους διατετρίβης. ἐγένετο δ' οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθῆς μὲν ἰκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὗτα δ' ἐπίκουρος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγι-
νώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία καὶ ἀπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἐαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς⁴⁵ ἀνάγκης, οὐδ' ἐπιτιμήσεων οὐδὲ μαστίγων φειδόμενον, ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας ἄπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παιδες ἐπὶ ὄντας ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπεριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἐαυτοῦ
μεμαστιγωμένος ἐπαρᾶτο πολλὰκις ἐν τοῖς βαλκανίοις. οὐκ οὐκ⁵⁰ οὐδὲ δῆμιμαρτεν ἐλπίδος, ἀλλὰ μικρὸν ὑστερον ἐν ταῖς λιπα-
ραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πένν τῆς Λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γάρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας πλέον ἢ φύσεως· ἐνέτυχον
γὰρ αὐτοῦ λόγοις, καὶ μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκείζοντι⁵⁵ μοι τὴν πρώτην ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγενέστερος. εἶδαν δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἀντικρυς ἀπαγ-
γέλλουσιν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν, ὅτι βραδυτέρος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρε-
τήν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ⁶⁰ καὶ ἄλλως θεωρικῆς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο.

CXIX. cf. Endoc. p. 382. || 638. ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου Eu-
docia. || CXX. ex Damascio descriptum. cf. Phot. bibl. 242. p. 341 B: || 40. λαχάρ-
ρον A. || 46. οὐδὲ AV, οὐ cett. || ἐκμανθάνειν ABVE, καὶ ἐκμ. cett. || 51. δ. τῆς
ἐλπίδος V. || 53. λαχάρου VE. || 54. ἐνέτυχε V. || 55. alteratrum μοι supervaca-
neum est. || 57. ἀγενέστερος A, ἀγεννέστερος cett. || ἀπαγγέλλουσιν V, ἀπαγ-
γέλλουσιν A, ἀπαγγέλλουσιν cett. || 58. λαχάρους A. || 60. ἐπεὶ om. V. || 61. ἦν
ἀνὴρ V. || ὅς γε] διδ καὶ V.

PKA. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

Σώπατρος Ἀπαμνύς, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς.
ἐπιτομὰς πλείστον. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν
665 τούτου εἶναι φασιν.

PKB. ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγου
βιβλία γ', περὶ παρασκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἱστορίας,
περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγου, περὶ
μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, περὶ
70 προλαλιῶν καὶ προοιμίων, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημο-
σθένους καὶ Ξενοφῶντος, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

PKΓ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, βασιλικῷ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεύς,
ρήτωρ, ὡς δὲ τινες Αἰγύπτιος, ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου
αἰχμάλωτος ἄχθεις ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβνίου ἐξωνήθη ὑπὸ
75 Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ
τ' αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ
Αὐγούστου καὶ μετέπειτα ἅμα Κεκίλῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχο-
λῆς διὰ τὸ παρορησιασθῆς εἶναι ἐν ἀγρῷ διήγαγε Τουσκάνῳ
λεγομένῳ. καὶ ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀλβάνῳ ἐμέσαι βουληθεὶς
80 μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθεὶς. βιβλία δ' ἔγραψε πολλά.

PKΔ. ΤΙΜΟΛΑΟΥ.

Τιμόλαος Λαρισσαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξι-
μένους τοῦ Λαμνακηνοῦ μαθητής, ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων
παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ
σύνταγμα Τρωικόν.
85 μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ἣν ἔθιτο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

CXXI. cf. Eudoc. p. 382. om. A. | 663. σοφιστής — Ἀλεξανδρεύς om. Eudocia. | 64. ἐκλογὴν V, ἐκλογιῶν pr. m. B, ἐκλογιῶν cett. | 65. εἶναι om. V. | CXXII. 66. φιλόλογος Hemsterhusius. | 68. καὶ περὶ V. | 69. πολιτικοῦ] ποιητικῷ V. | 71. περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου om. V. | CXXIII. 74. ἐν Ῥώμῃ AV, εἰς Ῥώμην cett. | 75. σύλλου Vm. | 76. τε add. AV. | αὐτοῦ A, τοῦ αὐτοῦ cett. | Καίσαρος Γαίου Ἰουλίου καὶ μετέπειτα Αὐγούστου Reinesius. | 77. ἅμα ABV, σὺν ἅμα E, σύναμα cett. | Κεκίλῳ] κελ' A. | 78. τοῦ σκλάνῳ A. | 79. Ἀλβάνῳ Hemsterhusius cum aliis, Λαβάνῳ v. | CXXIV. cf. Hesych. Miles. p. 54 Or., Eustath. prooem. ad Odys. | 84. Τρωικὰ Eustathius. | 87. ἄλγε' ἔθηκε om. A.

μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
 πολλὰς δ' ἰρθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
 Ἔκτορος ἐν καλᾷμῃσι δαιζομένων ὑπὸ δουρὶ.
 ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. 690

PKΕ. ΤΡΩΙΛΟΥ.

Τρώϊλος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει.
 λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

PKF. ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Τύραννος, σοφιστής. περὶ στάσεων, διαιρέσεως λόγου
 βιβλία ι'. 95

PKZ. ΦΑΙΑΚΟΣ.

Φαίαξ, ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησὶν,
 σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
 δαινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὥς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτο-
 φώρῳ κρινόμενος. ἐκωμωδεῖτο δ' ὥς παρακρούων τὰ μειράκια.
 συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς 700
 καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφής καὶ κρουστικὸς
 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
 οὐκ οὖν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

PKH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ
 ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητῆς παραδοξότατος. διὰ
 καὶ αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δ' αὐτῷ
 τάδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις
 β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

PKΘ. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΩΝ.

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατὴρ δὲ

689. ἄϊδι προΐαψεν om. A. || CXXVI. 94. διαιρέσεως A, περὶ δ. BVE, καὶ δ. cett. || CXXVII. 96. Ἀριστοφάνης] Equ. 1377. || Ἀριστοφάνης — λαλητικοῦ om. V. || 97. γ' om. VEm. || δεξιῶς BV, δεξιὸς cett. || 98. δαινὸς — μειράκια verba sunt Schol. Arist. 1. 1., versus Aristophanis 1378 — 1381. || ἐπὶ θανάτῳ Schol. || 700. συνεριστικὸς BE, συνεριστικὸς V, συνεριστικὸς cett. || 1. καὶ σαφής] καὶ πο.... καὶ σαφής BEm. || 3. οὐκ οὖν καὶ δακτυλικὸς E. || CXXVIII. cf. Eudoc. p. 423. || 6. Ἰσοκράτης αὐτὸν] Immo Strattis Isocratem. vid. vit. Isocr. III. v. 78. || 7. τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις δ' A. || CXXIX. cf. Eudoc. p. 423. in his quid sit erroris explicant Olearius, Jacobsius, Kayserus in praef. operum Philostratorum. || 9. Βήρου] φιλοστράτου βήρου V.

710 τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας
 ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυ-
 ρικοὺς πλείστους καὶ λόγους Ἑλευσινιακοὺς δ', μελέτας, ζη-
 τούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικὰς ἀφορμὰς, περὶ τοῦ
 ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τρα-
 15 γωδίας βιβλία γ', γυμναστικόν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ
 ἐπιτελουμένων), λιθογνωμικόν, Πρωτέα, κύνα ἢ σοφιστήν,
 Νέρωνα, Θεατήν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ' καὶ ἕτερα
 πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια. — Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ
 καὶ Βήρου, Ἀθηνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστῆς,
 20 σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, αἵτ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βα-
 σιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολάς ἑρω-
 τικὰς, εἰκόνας ἥτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἶγας
 ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις ἡ',
 ἀγοράν, ἥρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις β', ἐπιγράμματα
 25 καὶ ἄλλα τινά. — Φιλόστρατος Νερβιανοῦ, ἀδελφόςκαις Φι-
 λοστράτου τοῦ δευτέρου, Ἀθηνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς καὶ
 παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφείς ἐν Ἀθήνῃ,
 ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονώς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου.
 ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς
 30 Ὀμήρου ἀσπίδος, μελέτας ε'. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν
 βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

P.A. PONTONOS.

Φρόντων Ἐμισσηνός, ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ
 βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δ' Ἀθήναις ἀντεπαιδεύσε Φιλοστράτῳ
 τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθή-
 35 ναις περὶ 5 ἔτη γεγονώς, καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα

710. σοφιστῆς καὶ αὐτός] καὶ σοφιστῆς καὶ αὐτὸς ἔγραψε V. || σοφ. Ἀθή-
 νησιν Eudocia. || 14. πρὸς] περὶ Eudocia. || 17. μγ' μς V. || κωμωδίας AE, καὶ
 πωμ. cett. || ἕτερα λόγου ἄξια οὐκ ὀλίγα Eudocia. || 18. τοῦ νιού Βήρου Eudoc. ||
 20. σοφ. Ἀθήνησι Eudocia. || 22. δ'] β' Meursius. || 24. ἀγοράν ἥρωικόν ante
 διαλέξεις pont. A. || ἥρωικά Kusterus. sed vid. Kayseri praef. p. XXXI. || β' Mour-
 nius, δ' v. cf. Philostr. proem. p. 479. || 25. καὶ ἄλλα τινά em. Eudocia. || ἀδελ-
 φόςκαις Meusnier, ἀδελφόςκαιος v. || Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου] τοῦ νιού (δευ-
 τέρου) Φιλοστράτου Eudocia. || 27. ἐπαιδεύσε δὲ Ἀθήνησι καὶ τελευτήσας
 ἐτάφη ἐν Eudocia. || 28. τε] δὲ A. || 95. ε' om. Eudocia, quae pergit κατὰ δέ τι-
 νας καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους. || CXXX. 35. τῆς add. ABVem.

ὅτα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

A. ΑΒΡΩΝΟΣ.

Ἀβρων Φρυξ ἢ Ρόδιος, γραμματικός, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονὼς δ' ἐκ δούλων, ὡς φησιν Ἑρμῆπιος.

B. ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἀθήναιος Ναυκρατίτης, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα *Λεπινοσοφιστὰι*, ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοφύχως ἔδοξαν ἐστιάειν.

Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς Πολύστωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορνήλιος, διότι Κορνηλίῳ Ασπούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἰτ' ἤλευθερώθη. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπίταδε. ἀνηρέθη δ' ἐν Λαυρενταῖς 10 ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη μαθούσα τὸ συμβῶν ἀπήγγεατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράττητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία ε'. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῶ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος. 15

Δ. ΑΜΜΩΝΙΑΝΟΥ.

Ἀμμωνιανός, γραμματικός, κοσμούμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τ' ἡδῶν καὶ τοῦ σώματος κατὰ τὸν Ὅμηρον,

εἰδὸς τε μεγεθὸς τε φυῆν τ' ἄγχιστα ἐφικει.

τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκάτερος, ἔτι προσῆν 20 ὑγείᾳ καὶ ἰσχυρὸς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυίας τοῦ τε

I. cf. Eudoc. p. 63. | 1. Ἀβρων v. | III. cf. Eudoc. p. 63. | 10. λαβρενταῖς AEm. | 13. βιβλίους ἀριθμοῦ κρείττους. καὶ παρὰ A. | IV. Damascii esse docet Photius bibl. 242. p. 339. | 18. Ὅμηρον] Iliad. 2, 58. | 20. ἔτι] ἐπι Bernhardy. | 21. καὶ ἔτι ἰσχυρὸς A.

ὅλου καὶ τῶν μερῶν, ἣ τε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτοῖς τὸ ὁμοιότροπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν ὁ Συριανὸς καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος, ὁ δ' ἡγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν
 25 ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθεμένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἀμμωνιανός, ᾧ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀκροατήν.

E. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μο-
 30 καρχῆσαι τὸν Αὔγουστον.

F. ΑΝΤΕΡΩΤΟΣ.

Ἀντέρως, ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός γέγονεν. ἀκου-
 35 στής δ' ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο.

Z. ΑΠΙΩΝΟΣ.

Ἀπίων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δ' Ἑλικώνιον Κρής, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἡμηκόσι δὲ καὶ Εὐφράννορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ρ' ἔτη γεγονότος, Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπ-
 40 τός. ἐπαιδεύσε δ' ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς. ἐγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

H. ΑΠΟΛΛΩΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλύδωρος Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἰς τῶν Πα-
 45 ναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

22. ἣ τε sqq. corrupta Bernhardyo, qui certe κατὰ post αὐτοῖς supplevit. ||

26. καθεμένην ABPhotius, καθεμένην cett. || V. cf. Eudoc. p. 56, quae sic: Ἀμμώνιος φιλόσοφος ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος· οὗτος διεδέξατο. || VI. cf. Eudoc. p. 62. || 32. μετὰ Bernhady, κατὰ ν. || 33. ἐφ' ἀφ' ABEm. || ἐφ' οὗπερ — αὐτοῦ] φέρονται Eudocia. || VII. cf. Eudoc. p. 63. || 36. ὁ Πλειστονείδης alius cognomen est. sed vid. Lehrsil quaest. ep. p. 23. || 38. δὲ om. Eudocia. || 40. δ' om. Eudocia. || 41. δὲ om. A, ἣν δὲ om. Eudocia. || VIII. cf. Eudoc. p. 63. || 44. τῶν τῶν τοῦ Eudocia. || 46. μαθητῆς A. || 47. καλουμένων] λεγομένων BE.

Θ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ, ὃς ἔγραψε τὰδε· περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἦτοι ῥηματικὸν ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγωγῶν βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἦτοι ὀνοματικὸν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκρητικῶν καὶ περὶ διαλέκτων Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀττικίδος, περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, περὶ παιδῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία β', περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον α', περὶ προσφῶδων ε', περὶ στοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διαφορουμένων, περὶ τοῦ τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας. — Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἡ Ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

Ι. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος, Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμόθραξ, πατρὸς Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνς' ὀλυμπιάδα ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὧ βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ καὶ Κράττη τῷ γραμματικῷ Περγαμηνῷ πλείστα διημιλλήσατο ἐν Περγᾷ. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μ' 70 ἐγένοντο. τελευτᾷ δ' ἐν Κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδεία τροφῆς, νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθεὶς. ἔτη δ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν, ἄμφω δ' ἐγένοντο εὐήθεις, ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος. Ἀθηναῖοι δ' ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο.

75

IX. cf. Eudoc. p. 63. || 49. γραμματικῷ debebat Cuperus Obs. 1. p. 83, at τεχνογράφου καὶ δαιμονίου τῆς γραμματικῆς Eudocia. || 50. συντάξεων A: περὶ συντάξεως — δ' om. Eudocia. || 51. ῥηματικὸν duo Pariss. Kusteri, ῥηματικῶν cett. || 53. ὀνομάτων Kusterus, ῥημάτων v. || ὀνομαστικὸν Vatic. Pearsoni et Eudoc. || 55. καὶ add. ABEm Eudocia. || 59. περὶ τῶν — συνθέσεως om. Eudocia. || 60. διαφορουμένων BEm. || 62. cf. Eudoc. p. 63. || Ἀρχιβίου Vilhoisonus Prolegg. p. II sq. et sic s. v. Ἀπίων et Ἀρχιβιος Saldas, Ἀρχιβίου v. || X. cf. Eudoc. p. 63. || 69. Περγαμηνῷ susp. Bernhardy, qui mox ἐν Περγᾷ ὄντι.

ΙΑ. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.

Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δαναόν.

ΙΒ. ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ.

Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία 5.

ΙΓ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀριστοφάνης Βυζάντιος, γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητῆς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου (ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ παῖς ἦκουσε), πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου 85 ἢ Σικωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρμδ' Ὀλυμπιάδα, διέτριψε δὲ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύοντος, καὶ προσέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετ' Ἀπολλώνιον, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δ' ὡς βουλόμενος πρὸς Εὐμενῇ φυγεῖν ἐφυλάχθη ἐν εἰρκτῇ χρόνον 90 τινά, ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ ἔτη βεβιωκὼς ος'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πάνυ πολλά.

ΙΔ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ.

Ἀρκάδιος, γραμματικός, Ἀντιοχεύς. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὀνοματικὸν θανυμάσιον.

ΙΕ. ΑΡΤΕΜΙΑΝΟΥ.

95 Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών.

XI. 77. δανῶν E, susp. Bernhardy, qui coniecit Διογενιανόν, dum de huius temporibus constet. || XII. cf. Eudoc. p. 64. || XIII. cf. Eudoc. p. 64. || 82. Ζηνοδόχου V. || 83. ἦκουε V. || 84. καὶ Ἐρατοσθένους add. Reinesius et Jones scr. hist. phil. p. 198. || 85. ρμδ' ABVE, ρμέ' ex Pariss. Kusterus, μὲν m, μέ' cett. || quae sequuntur post Ὀλυμπιάδα, v disjuncta leguntur et conglutinata cum gl. Ἀριστώνυμος, ad Aristophanem pertinere primus intellexit Meinekhus quaeest. scen. 2. p. 40 sq. (com. gr. fr. 1. p. 198). || διέτριψε — βασιλεύοντος dedi ex emend. Bernhardyi, βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (φιλοσόφου BE) καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπάτορος v. || 88. ἐβ' BVE, ἐμ' A, ἐδ' cett. || βουλευόμενος A. || XIV. cf. Eudoc. p. 64. || 93. συντάξιων V. || τῶν om. A. || ὀνοματικὸν ABVm, ὀνομαστικὸν cett.: καὶ add. A. || XV. cf. Suid. s. v. Τιμαχίδας. || 95. ψευδοαριστοφάνιος *V, ψευδοαριστόφανος BEB.

IF. APXIBIOY.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν. — Ἀρχίβιος Πτολεμαίου Λευκάδιος ἢ Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

100

IZ. AΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανός (πόλις δ' ἐστὶ Βιθυνίας, ἢ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη), τὸ δ' ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς, γραμματικός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλία διορθωτικά. *** ἐπαίδευσεν δὲ καὶ εἰς Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλὰ.

IH. AΣΤΥΛΓΟΥΣ.

Ἀστυάγης, γραμματικός. τέχνην γραμματικὴν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνομαστικὸς καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

10

IO. AΦΙΔΟΥ.

Δαφίδας Τελμισσεύς, γραμματικός, γεγραφὼς περὶ Ὀμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο. Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπ' Ἴλιον. ἦν δ' οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἀτταλον

XVI. cf. Eudoc. p. 64, quae post ἐξήγησιν supplet ἔγραψεν. καὶ ἕτερος. | 98. Λευκάδιος Bernhardt, Λευκάδος celt. | 99. τραίνου A. | XVII. cf. Eudoc. p. 64. tractat Werferus Act. phil. monac. 2. p. 535 sqq. | 101. Διοτίμου om. Eudocia. | 2. γένος om. V. | 4. εὐμελοῦς BE. | 5. βιβλία BE, βιβλίων V: διορθωτικά βιβλίων φιλοσόφων omissis reliquis Eudocia. quae sequuntur ad alium Asclepiadem pertinere iam dudum intellectum est. lacunae indicia posuit Bernhardt. | 7. δ' ἢ ἢ vel θ' Reinesius, Soterem alterum intelligit Bernhardt. | XVIII. cf. Eudoc. p. 64. | XIX. cf. Eudoc. p. 132, Hesych. Mil. p. 14 Or. | 11. τελμισσεύς A Eudocia, τελμινσεύς E, τελμισεύς celt. | 12. ἐψεύσατο — Ἴλιον] οὐκ ἐστράτευσαν Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἴλιον καὶ ψεύδεται τοῦτο λέγων E. | 14. μέχρις ABVm, μέχρι celt. | θεῶν] ἔθνων pr. m. A. | καὶ] ὥστε καὶ Hemsterhusius, potius verbum abesse videtur Bernhardt. totus locus sic legitur in V: καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβούλευεν αὐτῷ ἄτταλος βασιλεὺς περγάμων. οὗτος εἰς τὴν πυθλίαν ἐλθὼν ποτε εἰρωνευόμενος καὶ διαπαίζων ἤρετο, εἰ εὐρήσει τὸν ἵππον δῆθεν ἀπολωλεκώς, καὶ εἶπεν αὐτῷ εὐρήσειν ταχέως. ὁ δὲ ἐξελθὼν (καὶ add. *V) ἐκομψίδι καὶ διεγίλα ὥς μήτε ἔχων ἵππον μήτε ἀπολείσας. ἄτταλος δὲ συσχὼν αὐτὸν ἐκρήμνιζε, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἵππος. καὶ οὕτως ἔγνω ὥς οὐκ ἐψεύσθη τὸ λόγιον.

115 μὲν τὸν βασιλέα Περγάμου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβου-
λεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ
μαντεῖον καὶ ἐπιγελῶντα ἐρέσθαι, εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησ-
θῆναι δ' αὐτῷ, εὐρήσειν ταχέως. εἴτ' ἐκείνον διαθρυλῆσαι
τοῦτο, ὅτι μὴτ' ἦν αὐτῷ ἵππος μὴτ' ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα
20 δὲ συλλαβόμενος Ἀτταλος ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι. ἐν ᾧ
δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος. καὶ ἔγνω
πρὸς τῷ θανάτῳ, μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυ-
βρίσας κακῶς ἀπώλετο.

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικός, Ἀδραμυτ-
25 τήνός, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγουστού τοῦ Καίσαρος χρό-
νους, ὃς διέτριψεν ἐν Περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο ὡς μέν-
τινες διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
Ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δ' ἄλλοι ὅτι ἀπεσύλησεν
Εὐρπίδειον Φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν Ἰξίονα, ἔτεροι δ'
30 ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστάρχῳ ἀντήρισεν, ὥσπερ ὁ Ἰξίων
εὐεργετήσας αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν.
ἔγραψε δὲ πολλὰ περὶ τῶν εἰς με ληγόντων ῥημάτων καὶ
ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὅμηρον ἐξήγησιν, εἰς Ἡσίοδον
ὁμοίως.

ΚΑ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

35 Δημοσθένης Θράξ. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος
πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγῆτου τοῦ Ἡρακλεώτου, περὶ
διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

ΚΒ. ΔΙΔΥΜΩΝ.

Δίδυμος Διδύμου ταρχοπόλου, γραμματικὸς Ἀριστάρ-
χειος, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς ἐπ' Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος

118. διαθρυλῆσαι AB, διαθρυλλῆσαι cett. || 19. μηδὲ — μηδὲ v. || 22. ἐνυ-
βρίσας AE, ἐφρυβρίσας cett. || 23. καλῶς supra x addito E. || XX. cf. Eudoc.
p. 132. || 24. ἀδραμυττηνός A et sec. m. V; ἀδραμυττινός pr., ἀτραμυττηνός
cett. || 27. διότι — ἐφωράθη sunt Hesychii Mil. p. 18. || 28. ἀπεσύλησεν om. E. ||
29. Ἰξίονα ABE. || 30. ἀντήρησεν A. || 31. τοῖς θεοῖς αὐτὸν E. || 32. πολλὰ add.
A, δὲ om. V. || 33. εἰς Ἡσίοδον ὁμοίως om. V. || XXI. 35. μετάφρασιν Ἰλιά-
δος] μεταβολὰς Ὀδυσσεύς Valckenarius Opp. 2. p. 116. || 36. τῶν A*V, τοῦ
BVM, om. cett. || XXII. cf. Eudoc. p. 133. || 38. ταρχοπόλου υἱός Eudocia. ||
Ἀριστάρχειος] ἀριστόχειρ E. || 39. ἀντωνίνου BE. || κικέρωνος BE.

καὶ ἔως *Αὐγούστου*, *Χαλκέντερος* κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ 140
βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφεῖν ὑπὲρ τὰ
γρ' βιβλία. — *Δίδυμος* νέος, *Ἀλεξανδρεὺς*, γραμματικός, ὃς
ἐσοφίστευσεν ἐν *Ρώμῃ*. ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας
καὶ ἄλλα πλείστα καὶ ἄριστα. — *Δίδυμος* ὁ *Κλαύδιος* χρη-
ματίσας, γραμματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν 45
ἀναλογίαν *Θουκυδίδη*, περὶ τῆς παρὰ *Ῥωμαίοις* ἀναλογίας,
ἐπιτομὴν τῶν *Ἡρακλέωνος* καὶ ἄλλα τινά. — *Δίδυμος* ὁ τοῦ
Ἡρακλείδου, γραμματικός, ὃς διέτρωπε παρὰ *Νέρωνι* καὶ
ἐχρηματίσατο· μουσικός τ' ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτή-
δειος. — *Δίδυμος* *Ἀλεξανδρεὺς*. γεωργικά ἐν βιβλίοις ιε'. 50

ΚΓ. ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ.

Δικαίάρχος *Λακεδαιμόνιος*, γραμματικός, ἀκροατὴς *Αρι-
στάρχου*.

ΚΔ. ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΝΟΥ.

Διογενειανὸς *Ἡρακλείας* τῆς *Πόντου*, γραμματικός, γεγο-
νῶς ἐπ' *Ἀδριανοῦ βασιλέως*. — *Διογενειανὸς* *Ἡρακλείας* ἑτέρας,
οὐ τῆς *Πόντου*, γεγονῶς καὶ αὐτὸς ἐπ' *Ἀδριανοῦ βασιλέως*. 55
ἐπιστατέον δὲ μήποτε ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς *Ἀλβάνης* *Ἡρακλείας*
τῆς ἐν *Καρίᾳ* ἱατρός. ἦν γὰρ οὗτος παντοῖος λόγοις. οὐ
γὰρ εὖρον ῥητῶς τὸ ἐξ *Ἡρακλείας* αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν *Πόντῳ*,
ἀλλ' οὕτω παρὰ τισι δεδόξασται. ἐστὶν αὐτῷ βιβλία ταῦτα,
λέξεις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε' (ἐπιτομὴ δ' 60

140. ἐπικληθεὶς E. || 42. alterum Didymum non diversum a sequenti, πι-
θανά autem philosophi esse monet Bernhardy. || ὁ δεύτερος, *Ἀλεξανδρεὺς* καὶ
αὐτός, ὃς καὶ ἐσοφ. Eudocia. || 44. πλείστα καὶ ἄριστα om. Eudocia. || ὁ om. *V,
qui, ut et Eudocia, hanc partem postponit narrationi de Didymo Heraclidis: ὁ καὶ
Κλαύδιος ὀνομαζόμενος, ἔγραψε Eudocia. || χρηματίσας om. V. || 45. παρὰ
περὶ E. || 47. τῶν AEm Eudocia, τοῦ cett. || ὁ τρίτος, ὁ τοῦ *Ἡρακλείδου* ἐπὶ *Νέ-
ρωνος*, οὐ μόνον γραμματικός, ἀλλὰ καὶ ἐς τὸ ἄκρον μουσικός καὶ πρὸς Eud. ||
XXIII. cf. Eud. p. 133. || XXIV. cf. Eud. p. 133. tractat Rankius d. lex. Hesych.
orig. p. 51 sqq. || 53. τῆς addidi. || γεγονῶς — καὶ add. AV. quanquam non recte
sic, ut videtur, res unius discerpuntur. || 56. ἐπιστατέον A, ἐπιστητέον cett.
cf. Schaef. ad Gregor. p. 242. || ἐπιστατέον — δεδόξασται] ἢ ἐκ τῆς *Ἀλβάνης*
Ἡρακλείας τῆς ἐν *Καρίᾳ* κατὰ *Ανσίμαχον* Eudocia. || 57. ἦν γὰρ ABVE, ἢ γὰρ
ἦν cett. || παντοῖος λόγος ABDE, πεπαιδευμένος vel simile deesse monuit Por-
tus, παντοῖως λόγιος Toupius 1. p. 139, παντοῖος λόγους Bernhardy. || 59. ἐστὶν
αὐτῷ V, ἐστὶ δὲ αὐτοῦ cett.: βιβλία αὐτοῦ φέρονται Eudocia. || 60. λέξεις παντο-
δαπὴ ABVE, λέξεις παντοδαπαὶ cett.

ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε' καὶ ῥ' καὶ τῶν Ζωπυρίωνος), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ὀρῶν, ἀκρωρειῶν, περὶ παροιμιῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφὴν, συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ
165 γῇ πόλεων καὶ τὰ λοιπά.

ΚΕ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης ἢ Διογενεῖανός Κυζικηνός, γραμματικός. ἔγραψε πάτρια Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ ποιητικῆς, περὶ στοιχείων.

ΚΕ. ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός, 70 ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου, ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, 75 Θράξ δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου [Τήρος] τοῦνομα κληθεὶς, Ἀριστάρχου μαθητῆς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥόδῳ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐξηγήσατο Τυραννίῳ τῷ προτέρῳ. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικὰ τε καὶ συνταγματικὰ καὶ ὑπομνήματα. — Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς, γεγο- 80 νὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κληθεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς' (ἐν δὲ τούτοις αὐλητῶν καὶ κιθαρωδῶν καὶ ποιητῶν παντοίων μέμνηται), μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν 85 βιβλία κβ', τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ βιβλία ε'.

ΚΖ. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

Δράκων Στρατονικεύς, γραμματικός. τεχνικά, ὀρθο-

161. ῥ' coll. Suid. s. v. Πάμφιλος Hemsterhusius, τετρακοσίων v. || 63. κρημνῶν BEmEudocia. || παροιμιῶν Schottus praef. ad paroemiogr. (cf. Corp. paroemiogr. Götting. 1. p. XXVII), ποταμῶν v. || 64. χρόνων αὐτὴ ἐπίτομον add. Rankius p. 58. || πίνακα περὶ τῶν BE. || τῇ om. AV. || 65. τὰ om. AV, καὶ τὰ λοιπά om. Eudoc. || XXVI. 70. τραϊνοῦ A. || καὶ τῶν] καὶ ἐπὶ τῶν AV. || 74—79. om. BVEu. || 75. Τήρος deletit Hemsterhusius. || 76. Ῥόδῳ coll. Ath. 11. p. 489 A et Suid. s. v. Τυραννίων Reinesius, Ῥώμῃ v. || 79. sqq. om. BVEu. cf. Eudoc. p. 131. || 83. ποιητῶν A, ποιητικῶν coll. || XXVII. cf. Eudoc. p. 123.

γραφίαν, περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφoῦς μέτρων, περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν. 190

ΚΗ. ΕΛΛΑΔΙΟΥ.

Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρέυς, γραμματικός, γεγονώς κατὰ Θεοδοσίον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. 95

ΚΘ. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ.

Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεύς, γραμματικός, Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξάνδρου γραμματικοῦ θρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ὠνήθη ὑπὸ Μοδέστου, ἐπαρχοῦ Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστίωνος ἦν 200 καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δ' αἰεὶ βιβλία ἐκτῆσατο μυριάδας γ' καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ᾧκει τ' ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορίοις, δύο οἰκίας αὐτόφθι κτησάμενος. ο' δὲ καὶ ε' ἔτος ἄγων ἔτε- 5 λεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.

Α. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, οἱ δ' Ἀμβροσίου, Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. 10 μετεπέμφθη δ' ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ

190. σαμφοῦς Α. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 168. || 92. τὸν βασιλέα τὸν νέον] τὸν μικρόν Eudocla. || 93. στοιχείων Α. || 94. τῶν λουτρῶν κωνσταντίνου B. v. λουτρον Α, τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν Kusterus, τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν v. || XXIX. cf. Eudoc. p. 168. || 97. ἀλεξανδρέως E: Ἀρχιβίου τοῦ Ἀλεξανδρέως Bernhardt. || 98. ὑπὸ ABVE, ὑπὸ τοῦ cett. || 99. πετηλῖνον ABV, πετωλῖνον E, πιτηλῖνον cett. || διέπρεψεν] malim διέτριψεν. || 201. παιδιᾶ m. || 2. καὶ τούτων ABVEm, τούτων δὲ cett. || 3. τε A*V, δὲ cett. || 4. φαινεακορίοις BE. || 5. δὲ om. BE. || 6. συγγράμματα — ἱκανά] ἔγραψε περὶ γραμματικῆς κάλλιστα καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πίνδαρον ἐξήγησιν Eudocla. || XXX. cf. Eudoc. p. 172. tractat Bernhardt Eratosth. p. VII sqq. || 9. ἀριστοχίου V: τοῦ add. Bernhardt.

διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐγγίσαντα, Βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν. 215 ἐτέχθη δὲ ρκς' Ὀλυμπιάδι καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Μνασσίας καὶ Μένανδρος καὶ Ἀριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστο- 20 ρίας, ἀστρονομίαν ἢ καταστερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἀλνπίας, διελόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά.

ΑΑ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ.

Ἐρμόλαος, γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφω- 25 νηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΑΒ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ.

Εὐγένιος Τροφίμου Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰ μάλιστα διαφανὲς ἦν, πρεσβύτερος ἤδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλαμετρίαν τῶν μελικῶν Διοσχύλου, Σο- 30 φοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε', περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον, περὶ τῶν τεμενικῶν ὅπως προφέρεται, οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπιεῖον, παρμιγῇ λέξιν κατὰ στοιχεῖον (ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ), περὶ τῶν εἰς

212. διὰ — ἐπεκλήθη habet et Hesych. Mil. p. 20 Or. || δευτερεύειν] μὴ imposuit E. || 13. ἐγγίσαντα, Βῆτα Meursius ad Hesych. p. 147, ἐγγίσαι τὰ βήματα v. || ἐκλήθη pr. m. E. || 15. ἐτέχθη — καὶ] οὗτος V. || 17. αὖ — Ἀριστις om. V. || 18. μαθηταὶ] μαθητής A. || 19. Ἀριστις defendit Meinekius ad Theocr. 7, 109, Ἀριστοφάνης Bernhady. || 20. καταστερισμούς Porcius, καταστηρισμούς Eudocia, καταστηρίγμους v. || 21. πολλοὺς — συχνά] πλείστον καὶ ἄλλα τινὰ Eudocia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 168. || 23. Κωνσταντινουπόλιτης Eudocia. || 24. τοῦ post Στεφάνου add. E. || XXXII. cf. Eudoc. p. 168. || 26. αὐγουστούπολεως B. || 29. κωλαμετρίαν] hic desinunt BVE. || 30. καὶ om. mEudocia. || 31. παλιμβάκχειον A, παλιμβάκχιον cell. || 32. διονύσιον A, διονύσιον cell. || 33. ἢ post παράδοξα add. A. || 34. καὶ τὰ ἐπόμενα αὐτοῖς flagitare sententiam monuit Bernhady.

ια ληγόντων ὀνομάτων, αἶον ἐνδαία ἢ ἐνδία, καὶ πότε διαφο- 235
ρεῖται, καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα λαμβικά.

ΑΓ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ.

Εὐδαίμων Πηλουσιώτης, γραμματικός, σύγχρονος Λι-
βανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γρά-
φων. οὗτος ἔγραψε ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμματικὴν,
ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν. 40

ΑΔ. ΖΗΝΟΔΟΤΩΝ.

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ ἐν ἄσκει κλη-
θεῖς. πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀδιδετούμενα τοῦ ποιητοῦ
ἔγραψε, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνη-
θείας, λύσεις Ὀμηρ...ῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου θεο-
γονίαν καὶ ἄλλα συχνά. — Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ 45
γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγο-
νὸς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς
ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ
τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαιδεύσεν.

ΑΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, 50
γραμματικός, ὅστις Αἰδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρέων
ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀπερὸς τοῦ Ἀριστάρχου
μαθητοῦ εὐδοκιοῦντος κατὰ τὴν Ρώμην πολλά τε τὸν Αἰ-
δυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἦτοι Φαλακίῳ
βιβλία γ' δυσερμηνεύτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα 55
προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς
Ρώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἀπερὸς καταφανεῖς κατέμεινε

235. ια A, α celt. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 168. || 38. διάφορα Kusterus. ||
φαίνεται γράφων] γράφει Eudocla. || XXXIV. cf. Eudoc. p. 204. || 44. ἀπορη-
μάτων Eudocla. || 45. συχνά ABV, τινα E, πολλά celt. || 46. μαθ. Φιλητοῦ Eu-
doc. || γιγονός] ἔγραψε περὶ ἀδιδετούμενων καὶ ἀνυποτάκτων reliquis omissis
add. Eud. || 47. τῶν delet Bernh. || 49. Πτολεμαίου] Philadelph. || XXXV. tractat
Meinekios Anal. Alex. p. 377. || 50. Ἡρακλείου BE. || τῆς V, τοῦ celt. || 51. Ἀλε-
ξανδρέων ABKm, Ἀλεξανδρέων celt. || 52. οὗτος] οὔτε V, οὔτε *V. || ἄπερως
ABE, ἄπερ ὡς *V. nomen susp. Bernhardy. an Ἀντίρωτος cf. no. VI. ||
53. πολλούς — διασύροντας AE, τοὺς διασύροντας BV, πολλοὺς τε ἄλλους καὶ
τὸν Δ. διασύροντας Bernhardy. || 54. Σαπφικῷ περιφρ supra additio σα A. ||
Φαλακίῳ in lac. om. V. || 55. πολλά BE. || ἀπερίαν E. || 56. ζητημάτων
A, om. V, ζητήσεων celt. || 57. ἄπερως ABE. || καταφανεῖς vix sanum.

σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλά.

ΑΓ. ΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ.

- 260 Ἡρακλέων Αἰγύπτιος ἀπὸ κόμης Τιλώτως, οὔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλέους πόλει· γραμματικός. ἐπαίδευσε δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαμφιδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

ΑΖ. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.

- Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου
65 τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνίνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου. ἔγραψε πολλά.

ΑΗ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

- Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἔγραψεν ἐγχει-
70 ρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων, καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΩΝ.

- Ἰωάννης, ὁ ἐκονομαζόμενος Στοβεύς. ἀνθολόγον περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρτητα
75 πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Σεπτίμιον υἱὸν αὐτοῦ. — Ἰωάννης, γραμματικός, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμπόλλα, γραμματικά, φιλόσοφα, ἀριθμητικά, ῥητορικά, τῆς τε θείας γραφῆς, καὶ κατὰ τῶν ἡ Προκλείων ἐπιχειρημά-
80 των καὶ κατὰ Σεβήρου. πλήν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας

258. σχολαρχῶν AV et Par. Breguigny, σχολάζων cett. || XXXVI. 60. τιλο^τ Ε, τιλιώτεις V. || 61. γραμματικός om. A. || δ' om. *V, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Bernh. || XXXVII. 65. γέγονε ABVE, γέγονε δὲ cett. || 66. τὸν alter. om. A. || καὶ om. BE. || μάρκον τὸν νεώτερον. ὡς εἶναι νεώτερον Ε. || 67. καὶ add. ABVE. || γράψαντος A*V, συγγραφεμένου Ε, συγγράψαντος cett. || 68. βιβλίου A*V, ἐβραίου Em. || XXXVIII. 69. ἐγχειρ^δ V et ut videtur A, ἐγχειρίδια cett. || 70. περὶ Kusterus, delovit Gaisfordus, διὰ V. || 71. ταραχῶν susp. Bernhardy. || τραγικῶν] ταραχῶν V. || XXXIX. 73. στοβεῖς ABVE, στοβαῖες cett. || περιέχων πασῶν π. V: τὰς περιετὰς πολλῶν Bernhardy. || 76. Σεπτίμιον Bernhardy, Ἑπτιμίον (Septimium) Schottus in Phot. 167, ἐπτιμίον V, ἐπτιμίον cett. || υἱὸν inter versus habet Ε; om. BV. || 80. παρὰ] κατὰ *V.

διδασκάλων ὡς τριτάτης ἐβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται.

M. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττων καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασίως γραμματικοῦ, γαμετὴν ἐσχηκώς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου 285 θυγατέρα. ἀδελφῆς δ' αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράφει μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἐστὶν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὦ'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου 90 τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῆναι τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσίνῃ, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου πληθύντος Πτολεμαίου, ὅλνυπιάδος δὲ ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δ' αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ 95 καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἀρτίεις, Σεμέλη, Ἀργοὺς οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἑλπίδες, σατυρικά δράματα, τραγῳδίαί, κωμῳδίαί, μέλη, Ἴβρις (ἐστὶ δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἰς τινὰ Ἴβιν, γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δ' οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), Μουσεία, 300 πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμπράτων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μνηῶν προσηγορίαι καὶ

XL. cf. Eudoc. p. 269. || 283. Μεσάτμας] Μεγατίμας Hemsterhusius. || 84. τοῦ — ποιήματα] Ἐγραψε ποιήματα Eudocla. || 86. θυγατέρας V, θυγατρός *V. || 90. ὦ'] ὀκτακόσια A, ἦν ὀκτακόσια Inter versus *V. || ἐπὶ — βασιλείας] ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε Eud. || 91. συσταθῆναι Porlus, συνσταθῆναι V. || 93. ὅλνυπιάδος δὲ ρκζ' BVE (δὲ vsm. *V), ὅλνυπιάδος δὲ ἑκατοστῆς ἰβδόμης A, ὅλνυπιάς δὲ ἦν ρκζ' cett.: de ipso numero, qui vultum est, cf. Clinton fast. hell. 3. p. 15. || 96. Ἀργοῦς Eudocla. || οἰκισμός V. || ἀρκαδίαί VE. || 98. Ἴβρις supra adiecto η E. || Ἴβρις — Ἀργοναυτικά em. Eudocla. || 99. Ἴβιν V. || καλλιμάχου A, τοῦ καλλ. cett. || 302. πίναξ — διδασκάλων em. Eudocla. || 3. διδασκαλιῶν Pearsonus. totum locum sic censuit Bernhardt: πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν ... γενομένων [συγγραφῶν καὶ] συνταγμάτων, διδασκαλιῶν πίναξ, [περὶ] τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν, μνηῶν pr. || 4. δημοκράτους A*V, δημοκράτου V.

305 ἔθνος καὶ πόλεις, κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομα-
 σιαί, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοπον-
 νήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, περὶ μετονο-
 μασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ
 οἰκουμένῃ ποταμῶν, θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ
 10 τόπους ὄντων συναγωγῇ.

ΜΑ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

Λογγίνος ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυ-
 ρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν
 δ' ἐπ' Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ
 ὡς σύμπνονος Ζηνοβία, τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ
 15 τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὀμηρικὰ, εἰ φιλόσοφος Ὀμη-
 ρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα
 παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται,
 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσιν λέξεων δ', Ἀττι-
 κῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον), λέξεις Ἀν-
 20 τιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλὰ.

ΜΒ. ΛΟΥΠΕΡΚΟΥ.

Λούπερκος Βηρύτιος, γραμματικὸς, γεγονὼς μικρῷ πρό
 τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ
 τοῦ ἂν γ', περὶ τοῦ ταῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ
 Πλάτωνι ἀλεκτρονόου, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοῆτου,
 25 Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενῶν ἀρρενικῶν

305. post πόλεις sic pergit Eudocia: περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν,
 θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγῇ, κτίσεις νήσων
 καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ
 ὀρνέων καὶ ἄλλα πολλὰ, ὡς εἴρηται. || 6. ποταμῶν AE*V, ποταμῶν καὶ cell. ||
 10. τόπον E. || XLI. cf. Eudocia p. 283. tractat Ruhnkenius d. Long. ||
 14. Ὀδηνάθου Gaisfordus, ὀδυμνάθου A, ὀδυμνάθου V, ὀδυμνάμου BEmEu-
 docia, Ὀδυνάθου Ruhnkenius. || 15. post τοῦ excidisse λόγου putabat Portus,
 ὄντος Pearsonus. || καταφειδίου Eudocia, κατὰ φιβίου ABVE, κατὰ Μειδίου
 Langbaenius, quod probavit Ruhnkenius. || ὀμβρικά V. || 16. ἐν βιβλίοις β' sqq.
 om. V. || 17. παρὰ] περὶ A. || 19. καὶ ante ἐκδόσεις add. A. || 20. καὶ Κλέωνος Lang-
 baenius, κατὰ Ἡρακλέωνος Hemsterhusius. || καὶ ἄλλα πολλὰ om. Eudocia. ||
 XLII. cf. Eudoc. p. 282. || 22. περὶ τοῦ ἂν iam Kustero suspecta, περὶ τοῦ
 Ἀντιφῶντος ἐν τῇ περὶ ταῶν vel περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν Toupius. || 23. γ']
 βιβλία τρία Eudocia. || ταῶς ABVEmEudocia, ταῷ cell. || παρὰ om V. || 24. κτῆ-
 σιν ABVE Eudocia. || τοῦ] τῶν Eudocia. || 25. ἀρρενικῶν AV, ἀρρενικῶν cell.

καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία γ', ἐν οἷς πολλὰ κατενδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.

MF. ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεὺς Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ιστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου 330 τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησεν.

MA. ΜΙΘΑΙΚΟΥ.

Μίθαικος, γραμματικός. ἔγραψεν ὀψαρτυτικά, κυνηγετικά καὶ ἄλλα.

ME. ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ.

Νικάνωρ ὁ Ἐρμείου Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γεγυνὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἐρμιππος ὁ Βη- 35 ρύτιος. περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ στιγμῆς τῆς καθύλου βιβλία ζ', ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμωδούμενα, περὶ γανυστάθμου, περὶ τοῦ ὠναξ, [περὶ στιγμῆς] καὶ ἄλλα. 40

MF. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε, ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν, εἶδη πλεῖστα, καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

MZ. ΠΑΚΑΤΟΥ.

Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλε- 45 ξανδρεὺς, γραμματικός. περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ ἐλληνισμοῦ βιβλία ζ' (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσφθιά βιβλία γ'

326. καὶ ante θηλυκῶν add. A*V. || XLIII. cf. Eudoc. p. 283. Athen. 8. p. 327 D. || 29. δούριδος Pariss. Kusteri, θούριδος cett. || XLIV. cf. Eudoc. p. 304. || 32. ὀψαρτικά Eudocla. || XLV. cf. Eudoc. p. 311. || 34. γραμματικός om. A. || 36. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. || 40. περὶ στιγμῆς delet Bernhardt. || post ἄλλα quod v additur, ἐφ' ἣ πραγματεία σκωπτόμενος πρὸς τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δῆπου ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπτετο, om. AV, in mg. habet E. || XLVI. Suid. s. v. Σέλλιος· Σ. ἢ Σέλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικός πρὸ Μενάνδρου (περιοχὰς Μεν. Meinekias in Menand. p. XXXIV). || 42. καὶ om. A. || XLVII. 48. προσφθιάς m.

(ἔστι δὲ κατὰ στοιχείου), περὶ ἰδιωμαίων τῆς Ἀττικῆς καὶ
 350 τῆς Δωριδος διαλέκτου, περὶ Ἀττικισμοῦ καὶ ἄλλα πολλά. —
 Εἰρηναῖος, ὁ καὶ Πάνκτος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ,
 μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρίκου, γραμματικός, Ἀλεξαν-
 δρεὺς. περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξαν-
 δρεων διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, βιβλία ζ', Ἀτ-
 55 τικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει
 καὶ προσφῶδι κατὰ στοιχείου βιβλία γ', κανόνας ἑλληνισμοῦ
 βιβλίον α', περὶ Ἀττικισμοῦ βιβλίον α' καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΗ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ἐλεατικός, γραμματικός. κωμικὴν καὶ
 τραγικὴν λέξιν, ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν
 60 ποιητήν.

ΜΘ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός.
 Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίων α', λύσεις τῶν
 μυθικῶς εἰρημένων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικά, ἃ
 τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δ' εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν.
 65 ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Ν. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριστάρχους.
 ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ), περὶ γλωσσῶν
 ἧτοι λέξεων βιβλία ἑ' (ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ ε' στοιχείου ἕως τοῦ
 ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ δ' Ζωπυρίων ἐπαποίηκε), εἰς
 70 τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀφικά, τέχνην
 κριτικὴν καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

351. Εἰρηναῖος sqq. habet et Eudocia p. 169. || 52. γραμματικῷ Eudocia. ||
 55. ὀνόματα V. || 57. βιβλίον] βίος V. || XLVIII. cf. Eudoc. p. 359. || 58. ἐλεατι-
 κός ABEm, ἐλεάτης ceti.: ortum hoc ex male intellecto loca Platon, Phaedr. p.
 261 D. cf. Athen. 9. p. 397 A. || XLIX. cf. Eudoc. p. 359. || 62. λύσεις Pariss.
 Kusteri et m, ἀλληγορίας Eudocia, λίας ceti. || L. cf. Eudoc. p. 359. || 66. ἀρ-
 στάρχιος *V. || 67. περιοχὴ γλωσσῶν Lambecius comm. d. bibl. Vind. 2. p. 536.
 scilicet in praefatione Suidas Πάμφιλος, λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν
 βιβλίων ἑ'. || 68. ἑ' Pariss. Kusteri et Suidas in praef. οὐ Eudocia, α' ceti. ||
 70. ὀφικά Bernhardt, ὀφιώνικα Lambecius p. 541, ὀφιακά Kusterus, Ὀφικά
 Reinesius. || 71. κριτικὴν] ἐητορικὴν E.

ΝΑ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευ-
σεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσφθίαν Ὀμηρικὴν, περὶ ἑλληνισμοῦ
ἤτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσ-
σεῖα, Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ 373
ἕτερα γραμματικά. — Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ Ἐπιθέ-
της κληθείς, διότι εἶπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δ' Ἑλ-
λανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δ' Ἀγαθακλέους, ὁ δὲ Ζηνο-
δότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν,
ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. — Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, 80
γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων. υἱὸς δ' ἦν Ὀροάν-
δου, μαθητῆς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμά-
των βιβλία γ', περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτήρος, πρὸς Νεοθα-
λίδην περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου καὶ ἕτερα. — 85
Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος,
γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων,
προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σιρίγγα
(δραῦμα δ' ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἔστι δὲ ποιήσις
ῥαψωδιῶν κδ') καὶ ἄλλα τινά. — Πτολεμαῖος, ὁ Ἀριστονίκου 90
τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω δ'
ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς,
εἰς Ὀμηρον βιβλία ν', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα,
τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.

ΝΒ. ΠΩΛΙΩΝΟΣ.

Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλό- 95
σοφος, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ, οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος,
ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ἰ' ῥήτορσιν.
ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον καὶ ἄλλα

LI. cf. Eudoc. p. 360. || 372. om. A, qui in mg. πτ. ὁ ἀσκ. γραμματικός·
καὶ ζῆται. || 75. λέξεως BV. || 79. πληγῶν vix sanum. || 81. ὀροάνδου *V, ὀρο-
άνδρου cett. || 83. γ' Pariss. Kusteri et m, γ' Eudocia, γ' cett. || 85. μνημονευ
addite x supra in E. || 87. Ἀδριανοῦ καὶ Τραϊανοῦ Eudocia. || 90. καὶ ἄλλα τινά
om. Eudocia. || ὁ add. AV. || Ἀριστονίκου V. || 91. Ἀριστονίκου post αὐτὸς add.
BE. || δὲ add. AV. || 92. ἐπεδείκνυντο A. || 93. εἰς — τὰ] ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ
τῶν ποιητῶν (sic et BEB) ἱστορουμένων Eudocia. || ἱστορημένα] εἰρημένα E. ||
94. νηρηίδων A. || LI. 95. ὁ add. A. || 97. ὁ om. A. || ε' f'z' *V.

τινὰ φιλόσοφα. — Πωλίαν ἢ Πολίων, γραμματικός. περὶ
400 τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανομένων.

ΝΓ. ΡΗΓΙΝΟΥ.

Ῥηγίνος, γραμματικός, ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυ-
μνήμονα.

ΝΔ. ΣΕΛΕΥΚΩΝ.

Σέλευκος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμη-
ρικός, ἐσοφίστευσε δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικά εἰς πάντα
5 ὡς εἰπεῖν ποιητὴν, περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, περὶ
τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι
παροιμιῶν, περὶ θεῶν βιβλία ρ' καὶ ἄλλα σύμμικτα. —
Σέλευκος Ἐμισσηνός, γραμματικός. ἀσπαλιευτικά δι' ἐπῶν
βιβλία δ', εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα, Ἰεραθικά β'. καὶ
10 ἄλλον δὲ τινα Σέλευκον εὔρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δ' οὐκ
εἶχεν.

ΝΕ. ΣΕΡΗΝΟΥ.

Σερῆνος, ὁ καὶ Ἀλλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος, γραμ-
ματικός. ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων
καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἐνδοξοὶ βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Φιλο-
15 ξένου εἰς Ὅμηρον α'.

ΝΦ. ΣΗΜΟΥ.

Σῆμος Δήλιος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία
η', περὶ ὁδοῦ β', περὶ Πάρου α', περὶ Περγάμου α', περὶ
παϊάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινων ἰδεῶν
τούτων, αὐτοκαβάδων, ἰθυράλλων, φαλλοφόρων. καὶ οἱ

399. ἢ Πολλίον Kusterus, om. Eudocia, quae haec repetit p. 360. cete-
rum nihil differre videtur inter grammaticum et philosophum modo dictum. ||
400. ἀμαρτανόντων Eud. || LIII. cf. Eudoc. p. 371. || 1. τὸν] τὸ GH. || LIV. cf.
Eudoc. p. 386. || 5. τὸν ante ποιητὴν de Homero cogitans add. Kusterus. ||
7. βιβλία — δ' om. V. || 8. ἔμισσηνός AmEudocia et pr. m. E, ἐμεσηνός
celt. || 9. βιβλία δ'] β' α A. || παρθενικά B. || καὶ — εἶχε om. Eudocia. || 10. ἐν
παραθήκῃ Bernhardy, ἐν παρα^{στ} A, ἐμπαρα supra θ addito *V, ἐμπαράθεται
celt. || LV. cf. Eudoc. p. 386. || 12. ὁ καὶ ἀθηναῖος ὁ αἰλ. χρ. ABVEm, ὁ Ἀλλιος
ὁ καὶ Ἀθηναῖος Eudocia. || 14. ἐφ'] ἀφ' Bernhardy. || πόλεως post ἐκάστης add.
V. || ἐκάστην Eudocia. || φιλοξένον *V. || LVI. cf. Eudoc. p. 386. || 16. Δήλιος, ut
ipse Suidas s. v. πρᾶμιος et alii multi, Τουπίος, Ἡλείος v. || δηλιακῶν AV et E
inter versus, δηλιακά celt. || 19. αὐτοκαβάδων Gaisfordum, αὐτοκαβάδων celt. ||
ἰθυράλων et infra ἰθύφαλοι m. || καὶ οἱ μὲν sqq] cf. Athen. 14. p. 622 B.

μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρου, ὠνομάσθησαν δ' ὕστε- 420
ρον λαμβοί, οἱ δ' ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθύνωντων εἶχον
καὶ χαιρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν, οἱ δὲ
φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον
τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι.

NZ. SIMMIOY.

Σιμμίας Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας βιβλία 25
γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.

NH. ΣΩΣΙΒΙΟΥ.

Σωσίβιος Λάκων, γραμματικός, τῶν ἐπιλυτικῶν καλου-
μένων. * ἐν τούτοις δ' ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰδός τι κω-
μωδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. περὶ τῶν
μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν, καὶ ἄλλα. 30

NΘ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ.

Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἥ καὶ τὰς
ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὀμη-
ρικός, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμω-
δίας, εἰς Εὐριπίδην.

Ξ. ΤΗΛΕΦΟΥ.

Τήλεφος Περγαμηνός, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτὸς 35
ἐν οἷς παρατίθεται, πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν, περὶ
τῶν παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', περὶ συν-
τάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον

420. φησι] φ^α V, φασι Eudocia. || 21. πρόσωπα A. || 22. ἀνθινὰς mEu-
docia. || 23. ἐξ ἐρπύλλου B*VE, ἐξερπύλλου A, ἐξ ἐρπύλου m. || οὐ — ἔσκεπον
om. Eudocia: οὐ ex integriori nomine προσωπεῖου reliquum esse censet Bern-
hardy. || 24. στεφανοῦνται BE. || LVII. in mg. habet A. cf. Eudoc. p. 386.
utrobique cum Simmia Simonides coaluit Amorgianus. vid. lib. II. || LVIII. cf.
Eudoc. p. 386. || 28. ante ἐν excidisse aliquid vidit Kusterus, ἔγραψε Λακωνικά
vel tale quid putavit, malim περὶ Θυσίων τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ βιβλία *, quem
librum laudat Athen. 15. p. 674 A. || τι AV, τῆς cell. || 29. δικηλιστῶν Pariss.
Kusteri, δικηλιστῶν BE, δικλειστῶν cell. || περὶ AV, καὶ περὶ v. || 30. μιμηλῶν
malim ahesse. || LIX. cf. Eudoc. p. 387. || 31. ἀνὴρ] pater erat, ut ait Suid. s. v.
Παμφίλη et in gl. sequ., ubi sic: Σωτηρίδας, Ἐπιδάριος, πατὴρ Παμφίλης,
ἥ τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν (ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας)
βιβλία γ'. || ἥ καὶ] ἱστορεῖται οὗτος καὶ Eudocia. || 33. ὑπόμνημα εἰς Ὀμηρον
καὶ Μένανδρον, περὶ μέτρων, ὑπόμνημα εἰς Εὐριπίδην καὶ περὶ κωμωδίας
Eudocia. || LX. 35. καὶ αὐτὸς susp. Kustero (κατόνας Hemsterhusius), qui et
ante ἐν οἷς quaedam excidisse opinabatur.

ὁρτορικῆς, περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποι-
 440 κίλης φιλομαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν,
 βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεις
 ἄλλα βιβλία, ὅτι μόνος Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει, περιή-
 γησιν Περγάμου, περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστίου βιβλία
 β', περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων, περὶ τῶν Ἀθήνησι
 45 νόμων καὶ ἐθνῶν, περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε',
 περὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς
 χρῶμεθα (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ τῆς Ὀδυσσεως
 πλάνης, ὠκυτόκιον (ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ
 πρῶγμα ἀρμοζόντων πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως) βι-
 50 βλία ε'.

ΕΑ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπ' Ἀναστα-
 σίου βασιλέως, εἰς ὃν καὶ τραγωδίας ἐποίησε περὶ τοῦ δημο-
 σίου τοῦ καλουμένου χρυσουργίου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς
 περὶ ζώων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῦς καὶ Ἀραβι-
 55 καὶ Αἰγυπτίους καὶ ὅσα τρέφει Αἰθῶν καὶ περὶ ὀρνέων ξένων
 τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφειν βιβλία δ'.

ΕΒ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιη-
 τῆς, γεγονὼς κατὰ τοὺς Ἀνγούστου χρόνους καὶ πρότερον.
 περὶ πλεονασμοῦ τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων βιβλία ζ',
 60 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σικωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ
 καὶ Ἀλκμαῖνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, περὶ τῆς Ἑλλήνων
 διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Πηγίων καὶ Δω-
 ριέων καὶ Συρακουσίων, περὶ τῆς ἐν κλίσεσι ἀναλογίας α',
 περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων συγκρητικῶν
 65 α', περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων
 χαρακτηρῶν α', περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', περὶ

440. φιλομαθείας A, φιλομαθίας v. || 42. ὅτι AV, καὶ ὡς cett. || 44. τῶν ἐν
 ἀθήνησι δ. V. || 45. ἐθνῶν B. || 47. κατὰ στοιχεῖον post πλάνης
 venit V. || 48. ὠκυτόκιον — ε' in mg. habet V, in textu haec: ὠκυτόκιον τηλέφου.
 τοῦτο δὲ ἐστὶν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἀράσμων. ||
 LXI. 52. βασιλῆως AV, τοῦ βασι. cett. || 54. θηρίων AVE, καὶ θηρ. cett. ||
 LXII. 58. τοὺς Θεοδοσίου Ἀνγούστου Reinesius. || καὶ om. A. || 59. τῶν ἐν
 τοῦ ἐν A. || διαλέκτῳ BE. || 60. καὶ πινδάρῳ om. E.

σημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρεμφράτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

ΞΓ. TYRANNIONIS.

Τυραννίων Ἐπικρατίδου καὶ Ἀνδρίας Ἀλεξανδρίνης, 470 Ἀμισσηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονώς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἐστιάου τοῦ Ἀμισσηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα δīήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντε-75 σοφίστευσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ. ἤχθη δ' εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ὑπὸ ποδάγρας παρ-80 λυθεὶς Ὀλυμπιάδι ρπ' ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος. — Τυραννίων ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου, δι' ὃ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος 85 ὑπὸ τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἰτ' ἐδωρήθη Τερεντία τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δ' ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔγραψε βιβλία ἢ πρὸς τοῖς ξ', ὧν καὶ ταῦτα· περὶ τῆς Ὀμηρικῆς προσοδίας, περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου (ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα 90 μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ ἀντιγένοϋς ἢ Ῥωμαϊκῆς διὰ-

468. περὶ ΑΕ, καὶ περὶ cett. || 69. αὐτοῖς Ε, ἐν αὐτῆς m. || LXIII. cf. Hesych. Mil. p. 54. Or. || 70. ἐπὶ κρατίνδου V. || 71. ἀμισσηνός hic et infra BE, Ἐμισσηνός Hesychius. || Κόρυμβας Toupus. || 72. πρότερον om. A. || 73. ἀμισσηνοῦ Vm. || ὡς δς Em. || 76. ἤχθη δὲ AV, ὅς ἤχθη cett. || 77. λουκούλλου A. || 78. πόντου AV, τῶν ἔθνων supra addito τοῦ πόντου E, τοῦ πόντου ἔθνων cett. || 79. βιβλίων A, βιβλία cett. || 81. ρπ' Kusterus, ρη' v. || 84. γενόμενος καὶ αὐτός A, καὶ αὐτὸς γενόμενος cett. || 89. ββ πρὸς η' καὶ ε' AV. || 93. ἐκ τῆς ἐπε^ο V. || τοῦ ἀντιγένοϋς] ἐκ τοῦ ἀντιγένοϋς ὅς ἀντιγένης (ἀντιγένοϋς E) ABOVE, ὅτι ἀραιογενὴς ἢ ῥωμαϊκῆ διαλέκτος Gaisfordus, malim κοινὴ οἰκογενὴς.

λεκτος, ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον,
 495 ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ, διόρθωσιν Ὀμηρικὴν,
 ὀρθογραφίαν.

ΞΑ. ΥΠΕΡΕΧΙΟΥ.

ὑπερέχιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων
 Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, περὶ
 ὀνομάτων, περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

ΞΒ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

500 Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων ἐκ τῶν
 Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ περὶ συναλοιφῆς.

ΞΓ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν
 ἐν Ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν
 ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ
 5 διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων
 διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ ε', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν
 ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνικῆς δια-
 λέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.

ΞΔ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν
 10 χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν·
 ὑπάτον γοῦν Σεβήρῳ τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς
 εἶναι φησιν, ὅταν ἦγεν οἱ ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ σκ'. γέγρα-
 πται δ' αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ',
 περὶ πόλεων καὶ οὗς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία
 15 λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων,
 καὶ ἄλλα.

ΞΕ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστὴν, περὶ Ἀττι-

LXVI. cf. Eudocia p. 424. || 503. σημειώσεων V. || 5. διπλασιασμῶν V. ||
 6. διαλέκτου] διαμέτρου BE. || 8. περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου om. Eudocia. ||
 LXVII. cf. Eudoc. p. 424. || 9. βίβλιος AV. || 10. τῶν post χρόνων add.
 V. || μακρόν] malim Μάρκον. || 11. ὑπάτον — κτήσεως] ἔγραψεν ἐπι-
 γράμματα βιβλία δ', περὶ κτήσεως Eudocia. || γοῦν AVE, γοῦν τὸν cett.
 12. εἶναι] malim εἰδέναι et mox ὅτε. || Ὀλυμπιάδα V. || σκδ' Clinton ap. Gais-
 fordum: consul enim fuit (L. Catilius) Severus a. Chr. 120 = ol. 224½. ||
 13. βιβλίων om. V. || 16. καὶ ἄλλα] γέγονε δὲ καὶ ὑπάτος παρ' αὐτοῦ Eudocia. ||
 LXVIII. cf. Eudoc. p. 424. || 17. ἄττικιστής E, om. Eudocia. || περὶ] ὑπὲρ V,
 ἢ ABEm.

κῶν ὀνομάτων βιβλία β', τιθεμένων συναγωγὴν, σοφιστικῆς
 παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

ΞΘ. ΩΡΙΩΝΟΣ.

Ὁρίων Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, 520
 ἤγουν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδαν, γυναῖκα
 Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'. — Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς,
 γραμματικός. ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν,
 περὶ ἐτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ο. ΩΡΟΥ.

Ὁρος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κων-25
 σταντινουπόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἐθνικὰ
 λεκτέον, λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, πίνακα τῶν
 ἑαυτοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὀρθογραφίαν κατὰ στοι-
 χεῖον, περὶ τῆς εἰς διφθόγγου, ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αἰ
 διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, ἀνθολόγιον περὶ 30
 γνωμῶν.

518. συναγωγὴ Ε. || 19. μζ', οἱ δὲ om. Eudocia. || LXIX. 20. haec sic con-
 stituit Bernhardy: Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς ἢ Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, γραμμα-
 τικός. συναγωγὴν γνωμῶν ... βιβλία γ', Ἀττικῶν — Καίσαρος. sed cf. Schnei-
 dewini conlect. crit. p. 39. || 21. βασιλίδαν ΑΕ, βασιλέως cett. || LXX. tractat
 Ritschellius comm. de Oro et Orione p. 5. || 25. Ἀλεξανδρεὺς] Μιλήσιος Bern-
 hardy, utrumque distinguit Ritschellius. || 30. ἀνθολόγιον γνωμῶν vel ἀνθ. ἢ
 περὶ γνωμῶν Kusterus, ἀνθολόγιον, περὶ γνωμῶν Toupius. hunc titulum in
 Orum minime convenire (cf. no. LXIX) monuit Bernhardy.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

Α. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

α'. Ὀλυμπιοδώρου βίος Πλάτωνος.

Φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἰπόμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυηκοίας χάριν, ἄλλ' ὠφελείας καὶ παιδεύσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. λέγεται γάρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέφερεν. διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμους ἐγραψεν ἐν ἑβ' βιβλίοις καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ια'. μητρὸς δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἣτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν
10 ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μινύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως. ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Ὑμητῷ, βου-
15 λόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι Νομίῳ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιτται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται

I. 1. 1. δὲ] δὴ Bolssonadius ad Nicet. Eugen. 6, 512. p. 329. || πολυηκοίας Vindetus, πολυκοίας libri. || 4. ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων] Hom. Odys. 1, 177. || 12. ἀποτέξεως Vindetus, ἀποτάξεως libri. || 18. post γένηται addi velim τὸ.

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδή.
καλεῖ δ' αὐτὸν πάντοθεν καὶ τοῖς κύκλοις ὁμόδουλον ὡς ἐξ 20
Ἀπόλλωνος προελθὼν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρεον. ἐν
ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμ-
ματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἑρα-
σταῖς μέμνηται, ἵνα μηδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος
εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ 25
μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ
Πλάτων, ὧς φασι, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς
λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ
δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στέρνον καὶ
τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακείμεναι αὐτοῦ 30
εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασι μὴ διὰ τοῦτο μετο-
νομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ
ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτῆρος, καθάπερ φασὶ
καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς
φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ δι- 35
δάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται
δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο
οἱ Ἀθηναῖοι παῖδες, φημὶ δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν,
οὐχ ἐπὶ πλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον
τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν δὲ διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμόν, 40
παλαίειν δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωνύειν τὸ τῆς
ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ
τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεῖς· διὸ καὶ φησι πρὸς αὐτὸν
Σωκράτης „αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου“ καὶ τὰ ἐξῆς. ἐφοίτησε
δὲ καὶ παρὰ γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῆξιν τῶν 45
χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη, παιδευταῖς νομιζόμενοις
εἶναι τῆς Ἑλλάδος. προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς

19. Hom. Iliad. 1, 249. || 20. πάντοθεν] immo πατρόθεν. || 21. προελθὼν
Vindelus, προσελθὼν libri. || 23. Ἑρασταῖς] Plat. Amat. init. || 24. μηδὲ Fische-
rus, μήτε v. || 36. Δάμωνος Fischerus, Δάμωνος Vindelus, δάμωνος libri. ||
37. τούτου] sc. Damonis. vid. Rep. 3. p. 400 B. 4. p. 424 C. || 44. αὐλεῖν]
Plat. Alc. 1. p. 106 E. οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν. || 46. Τιμαίῳ]
p. 67 sq. || 47. τραγικοῖς Vindelus, στρατηγικοῖς libri. || νομιζομένους Is.
Casaubonus, ὀνομαζομένους libri.

τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἥρωικόν τῶν ὑποθέ-
 50 σεων. καὶ τοῖς διδυραμβοῖς δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου,
 ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διδυ-
 ραμβος ἀνέκειτο, ὅφ' οὐ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διδυραμβος
 γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης
 καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ
 55 αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ
 τὸν Διόνυσον καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου
 φησὶν

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐρημίζαντο τοκῆες.

ὅτε δὲ τοὺς διδυραμβοὺς ὁ Πλάτων ἤσκητο δῆλον ἐκ τοῦ
 60 Φαίδρου τοῦ διαλόγου πάνυ πνεύοντος τοῦ διδυραμβώδους
 χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος
 διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πάνυ καὶ Ἀριστοφάνει τῷ
 κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώ-
 πων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη. λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς
 65 χαίρειν, ὥστε καὶ, ἡνίκα ἐτελεύτησεν, εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ
 αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοι-
 οῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

70 ἔκωμόδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κω-
 μωδῖαν ὠφελήθει· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν
 Ἑρωτὰ εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγγὶ περιπεσόντα καὶ μὴ δυ-
 νάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιή-
 ματα καὶ διδυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἀπερ' πάντα κατέ-
 75 καυσε τῆς Σωκράτους πειραθεὶς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦ-
 τον ἔπος,

Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νῦν τι σείῃ χατίζει.

γραμματικὸς δέ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθα ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν

50. δὲ] δὴ Vindelut. || 51. ἐφόρου λεγομένου Is. Casaubonus, ἔφορον λεγύ-
 μενον libri. || 58. τοκῆες Vindelut, τοκεῦσιν libri. || 68. cf. Plat. vit. II. et vit.
 Aristoph. II. v. 20, || ὅπερ—ζητοῦσαι Vindelut, τὸ περ οὗτε πεσεῖται ζηλοῦσαι
 libri. || 70. Συμποσίῳ] p. 185 C. 189 A. || 71. ποιήσας Mer. Casaubonus,
 ποτίσας libri. || 77. versus ad Homeri exemplum expressus, vid. Iliad. 18, 392.
 cf. Diog. Laert. 3, 5. 6, 95, Suid. s. v. Ἥφαιστε, vit. Plat. II.

ἡνδοκίμησεν εἰς Ἡφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει·
εἶπε δ' αὐτὸ οὕτως,

80

Ἡφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Φάρος νῦ τι σεῖο χατίζει.
φασὶ δ' ὅτι, ἡνίκα ὁ Σωκράτης ἡμελλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν,
ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθήστο καὶ πα-
ραχρῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκλαγξέ τι
λεγυρόν, ὡς πάντας θέλξει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου 85
τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην
Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
κλειτεῖ, εἰς ὃν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας
Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ
πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ διδασκαλεῖον εὐρὼν ἐκεῖ 90
τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδά-
σκαλον τὸν Πυθαγόρειον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ Ἀρχύτου
μένονται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι
τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασό-
μενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴττῃ, καὶ οὐ 95
Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖς Ἀριστείδῃ, ὡς σὺ φῆς.
γενόμενος δ' ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν
τύραννον ὄντα ἐπειρᾷτο εἰς ἀριστοκρατίαν μεταβάλλειν τὴν
τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφίκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου
ἐρομένου αὐτὸν „τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα 100
εἶναι;“ — ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος
κολακεύων αὐτόν, — ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν
ἐπανήρετο αὐτόν „τί νομίζεις ἔρχον ἀνδρὸς εἶναι πολιτι-
κοῦ;“ ὁ δ' ἀπέκρίνατο „τὸ τοὺς πολίτας βελτίους ποιεῖν.“
τρίτον αὐτὸν ἐπανήρετο „τί οὖν, τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρόν ἢ
σφίσι δοκεῖ;“ δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς
δικάζειν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστελλόμενος „σμικρόν
μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀκρεταῖς γὰρ δοίκασι οἱ ὀρθῶς

80. αὐτόν αὐτόν v, εἰς αὐτόν Etwallus. || 85. πάντας Vindetus, πάντα
libri. || 89. τρίτον malim τοῦτο. || 92. ante ἐνθα deesse quaedam videntur, in
quibus agebatur de epistolis; nam in his solis, quod sciam, Plato Archytæ
mentionem fecit. sed fortasse totus locus sic constituendus: τὸν Πυθαγόρειον
καὶ Τίμαιον τὸν Λοκρὸν. ἔγραψε δ' εἰς τοῦτον διάλογον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ
τῶν Πυθαγορείων μένεται. || 96. φῆς or. 46. t. 2. p. 301 Dind. || 97. δ' ad-
didi. || 99. διὸ v. || 106. τῷ Etwallus, τοῦ libri. || 8. πολιτικοῦ ante μέρος ex
Euseb. chron. 1. p. 56 inseruit Hemsterhusius ad Thom. Mag. p. 27.

δικάζοντες, οἵτινες τὰ διεργαγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν.“
 110 τέταρτον αὐτὸν ἐπαρήρατο „τί τύραννον εἶναι; οὐκ ἀν-
 δρεῖον;“ „πάντων μὲν οὖν“ ἔφη „δειλότατον, ὅποτε καὶ τὰ
 πουρευτικά μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται.“
 ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγωνακτήςας προσῆπεν αὐτῷ
 15 ἡλλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι,
 καὶ οὕτως ἀτίμως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.
 τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ
 τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραν-
 νίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν
 Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος.
 20 γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων ὅτι „ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ
 μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν.“ διὰ τοῦτο
 τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ
 τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευέται
 τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίῳ καὶ καταλύσαι τὸν Διονύ-
 25 σιον, κρατηθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγνήτῃ
 ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν. ὁ δ’ ἀγαγὼν αὐ-
 τὸν εἰς Αἴγιναν εὔρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν μέλλοντα
 πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλην ἐφ’ ᾧ τεθρίππῳ ἀγωνίσασθαι. περι-
 τυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ’ αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα,
 30 κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίππῳ νίκης ἀγωνι-
 σάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν
 Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ
 πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὕτη. δημευθεὶς ὁ
 Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσ-
 35 μωτηρίῳ ἐβλήθη. γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ ὅτι ὑπέσχετο ὁ
 Διονύσιος ἀφεῖναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐτὸς ἀφίξεται πρὸς
 αὐτόν. ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοιμῶς ὑπέστη καὶ τὴν
 τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλο-
 σόφου τῆς εἰς Σικελίαν. ἴσταν δ’ ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον
 40 ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε
 παρ’ αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Γοργίᾳ φησὶν

112. μαχαιρίδια δέδοικε Is. Casanbonus, μαχαίρια διαδέδοικε v. | 14. τῶν—
 ἀπὸ add. v. | 31. ἐγ. ἀν’ Ἀννίκεριν Elwallus, sed etiam Aristid. or. 46. p. 307
 Ἀννίκερις, ὃν οὐδ’ ἡπίστατο ἀνθρώπων οὐδεὶς εἰ μὴ etc. | 41. Γοργίᾳ p. 482
 B. μὰ τὸν κύνα, τὸν Αἰγυπτίων θεόν.

„οὐ μὰ τὸν κίνα, τὸν παρ' Αἰγυπτίοις θεόν.“ ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' 145 ἐκεῖνον καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμου μὴ δυνηθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην, καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἐμπειρος ὢν, σημειᾷ τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγχνων καὶ τοιαῦτά τινα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν 50 τριῶν τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ῥηθῆναι. ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκυδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίας ταῖς Μούσαις. καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν. πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφελκετο καὶ ἄνδρας 55 καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι περασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κραίττονα πάσης φιλοπονίας τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπῆλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρίβειν καὶ τοὺς νέους θηρῶντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. 60 ἀπῆλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένας ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα, πολιτικώτερον αὐτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τούτων ἐραστὰς αὐτοῦ κατεστήσας καὶ πλείστονς ὠφελήσας, μέλλων τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ 65 δένδρου εἰς δένδρον μετέρχεται, καὶ ταύτῃ πόνον πλείστον παρεῖχε τοῖς ἱευνταῖς. ὁ Σιμμίης δ' ὁ Σωκρατικὸς ἔκρινεν ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξηγηεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν. ἱευνταῖς γὰρ εἰκότως οἱ ἐξηγῆται τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων περᾶσθαι βουλομένοι, ἄληπτος δ' ἐστίν, ἐπεὶ αὐτὸς 70 καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς καὶ ἀπλῶς πολλὰ ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν Ὀμήρου. δύο γὰρ αὗται ψυχὰι λέγονται γενέσθαι παραρμόνιοι· διὸ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀπαθανάττας δ'

146. καιρὸν Ia. Casaubonus, τὸν θεόν librl. || 48. Τιμαίῳ p. 71 sq. || 51. τριῶν Mer. Casaubonus, αὐτίων librl. || 57. κραίττονα πάσης Ia. Casaubonus, κραίττον ἀπάσης librl. || 61. ὄγκου] ὄγκου Mer. Casaubonus. || 63. πολλοῖς τ' ὠφελήσας supplet V. || 67. δ' addidi.

175 αὐτοῦ πολυτελεῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ

τοὺς δὴ Ἀπόλλων φῦς, Ἀσκληπιὸν ἡδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.
καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

β.

Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης τῆς θεολογικῆς αὐτὸς
φιλοσοφίας ἀρχόμενος πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι
ἐφίεσθαι καὶ τούτου πλῆστιν τὴν τῆς αἰσθήσεως ἔλεγεν ἀγά-
πησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώ-
5 σκωμέν τι. φαίην ἂν δ' ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπον-
θέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὥσπερ ἐκ τινος
πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης ὅσον ἕκαστος
χρήσιμον ᾗθῃ. πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχον-
τας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυ-
10 ναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῷ φωτί, οἳ μόνα τὰ αἰσθητὰ οἴο-
μενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δὲ
μᾶλλον ἀγασθεῖν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστο-
ρίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑψηγησώμεθα.
Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀρι-
15 στοκλέους, μητὴρ δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος
τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν ἐξέθετο τὴν τε Πο-
λιτείαν καὶ τοὺς Νόμους. αὐτὸς δ' ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς
εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς καὶ πάππου, μετεκλήθη δὲ
Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ
20 μετώπου ἢ, ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τὸ πλατὺ καὶ ἀνα-
πεπταμένον τῆς φρονήσεως. οὕτως καὶ ὁ Θεόφραστος Τύρ-

177. τοὺς δὴ Ἀπόλλων Melbomius, Ἀπόλλων δύο Menagius ad Diog. 3,
45 (ubi Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς), τοὺς δύο ἀπόλλων libri. cf. Anthol. Pal. 1.
p. 337. || 78. σάοι v.

§. 1. Ἀριστοτέλης] Metaphys. 1, 1. init.: ab eodem loco exorsus est Olym-
piodorus, cf. Proculi et Olympiodori in Plat. Aleib. comm. ed. Creuzer P. 2. p. 1. ||
4. διὰ — τι unclis inclusit Heerenius. || 6. ὥσπερ Heerenius, ἐπεὶ V. || 8. οἷόν τι
v. || 10. ἀντωπεῖν Heerenius, ἀντοποιεῖν V. || 15. Περικτιόνης Heerenius,
πεκτιόνης V.

ταμος καλούμενος πάλαι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεό-
φρατος μετεκλήθη. θεῖος δ' ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλω-
νιακός. καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν δῆλον ἐκ τε ἑαυτοῦ καὶ ἐκ
τῶν ὄνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλει 25
τῷ κύκῳ, ἐκ τῶν ὄνειράτων δ' οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου
διδάσκαλος τῇ πρὸ μᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτῆσαι αὐτῷ
εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκλος ἄπτερος ἦλθεν ἐντὸς κόλπων αὐτοῦ,
εἶτα πτεροφυήσας ἀνέπτη, κλάγξας μέγα τ' αὐτὸς καὶ λιγυ-
ρῶς, ὥστε ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ἀκούσαντας. ἐδήλου δὲ τοῦτο 30
ὡς φοιτήσῃ μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, ἀφήσει δὲ τελείως.
καὶ οὕτως δὲ προσεῖχεν ἐν τοῖς δόγμασιν, ὥστε ἅπαντας τού-
του ἀκούειν γλίχεσθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι
ἢ πειρᾶσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ
μέλλειν τελευτῆσαι κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδήσαντα 35
ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὄρνιθο-
θήραις πράγματα μὴ δυναμένοις ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ
τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάν-
τας ἀνθρώπους σπουδάσειν καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος
διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον ἐκ τοῦ δοκεῖν 40
αὐτῷ τὴν ἐξηγήσιν ποιεῖσθαι, εἴτε θεολογήσῃ εἴτε ἄλλο τι
ἔλοιτο. ταυτὸν γὰρ ἑκάτερος, Ὅμηρός τε καὶ Πλάτων,
πεπόνθασι, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἐκάστῳ
βάσιμοι γίνονται, ὅπερ ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. οὐ
μόνον δὲ τὰ ὄνειράτα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν 45
ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ καθαρτικὸν ὂν·
τοιούτος γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ.
Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ κεχωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ
ἀ στερητικόν ἐστι μόριον. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς
γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· 50
ἐγεννήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ θαρρηλιῶνος μηνός, ἐν ᾗ ἑορτὴν
ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀήλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐν δὲ τῇ ε' τούτου
τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ᾗ γενεθλιακὴν ἑορτὴν
Ἀρτέμιδος ἐπετέλουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προέχειν τῷ Σω-

27. προμῖας V, προτεραιᾶ Heerenius. || 31. malim ἀποφοιτήσῃ δὲ τί-
λειος. || 32. προὔχει v. || 36. ὄρνιθοθήροις v. || 49. α] ἀπ v. || [στερητικόν
Heerenius, στερητικόν V. || 51. ᾗ] φ v. || 52. τούτου τοῦ] malim τοῦ αὐτοῦ. ||
54. προὔχον ἐν τῷ v. || τῷ Σωκράτει] immo τὸν Σωκράτη.

55 κράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον. ἵνα δὲ τέλειον τῆς περὶ
αὐτοῦ ἱστορίας ποιήσω λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν.
πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ. μάθωμεν
τοίνυν ἐκάτερον τούτων, καὶ ἔτι μέντοι τὰ τ' ἐν τῇ γενέσει
καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν
60 ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πῇ Ὀλυμπιάδι ἐπ' ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περει-
κλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμῳ ἔτι
συγκροτούμενων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους 5' ἔτασεν. ἐν
τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος
μετὰ καὶ ἄλλων κληροῦχου πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ
65 τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ
τόπου ἐν ᾧ γέγονεν. περὶ δὲ τὸν τόπον εἶδε ὄνειρον ὁ τού-
του πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ
συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρις ἂν ἀποτέκη. τοῦτο δ' ἐσήμανε ὡς
οὐ δι' ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παι-
70 δοποιᾶν, καὶ μονοῦσθαι, ὡς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν
τεχθεῖν, μηδὲνα σπῖλον προσειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι'
αἰσχροτήτα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν
τόπον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Ὑμηττῷ ὄρει, θῦσαι
βουλομένη Ἀπόλλωνι τε Νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ
75 καταθεμένη αὐτὸν εὗρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον
ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλισσαι τοῦτο πε-
ποιήκασιν, προμηνύουσαι ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα ῥεῦσαι
μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διαίτη δ' ἐκέ-
χρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζωικῶν, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν.
80 ἐφοίτησε δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ,
οὗ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἑρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δι-
καιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον.
γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολ-
λὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι,

60. πῇ] ol. 88, 1. sic et Apollodorus ap. Diog. Laert. 3, 2. sed Aminias archon fuit ol. 87, 4, quo ipso anno Pericles mortuus esse dicitur. Isocrates autem natus est ol. 86, 1. || 61. πολέμων v. malim et Πελοποννησίων. sed nec ἔτι sanum videtur: fortasse πολέμῳ β' ἔτη latet in πολέμων ἔτι. || 62. Ἰσοκράτει v. || 63. ἐν malim abesse. || 70. μονοῦσθαι] μονῶσιν καὶ V, μοναχῇ Heerenius. || 76. ἔχον v. || 78. ποιητῇ] Hom. Iliad. 1, 249. || 81. τοῖς Ἑρασταῖς Heerenius, ταῖς ἐπιστολαῖς V. vid. vit. I. v. 23.

Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ Ἀράκοντι 85
 τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ Δάμωνος, οὗ Δά-
 μωνος μέμνηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρῆλθε δὲ διὰ γ' τούτων,
 γραμμάτων, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς
 διὰ τὰς αὐτὰς προσδιορῶσιν· οἶδε γὰρ ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι
 δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθοῦσθαι· διὰ μὲν 90
 τῶν γραμμάτων ἡκρίβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ
 τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσεια τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμ-
 νασίων ἐρρῶννε τὸ ἐπιθυμητικόν. μετὰ τοῦτο δ' ἐφοίτησε
 διδυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτῆρα ὠφεληθῆναι βου-
 λόμενος. ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα διδυραμ- 95
 βῶδές ἐστιν. ἐφοίτησε δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐταῖς σμνὸν
 ἀρύσασθαι βουλόμενος. ἐφοίτησε δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φρά-
 σιν αὐτῶν ὠφεληθῆναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀρι-
 στοφάνους ἀνεμάξατο χαρακτῆρα, ὃς τῶν ἄλλων προῦχει
 κωμικῶν. καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν δηλοῖ τὸ 100
 ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνην ῥηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον
 ὧδε·

αἱ Χάριτις τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ ἤθελον εὐρεῖν

διζόμεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσε δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελοιοποιόν, τὴν μιμητικὴν 5
 ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων
 καὶ μίμησιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησε δὲ καὶ γραφεῦσι,
 τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος·
 ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλει περὶ χρωμάτων.
 καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττατο ἄχρεῖ ἐτῶν κ'. μετὰ δὲ 10
 τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ ἰ' ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν,
 ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος. εὐρηκὼς δὲ τὸν

85. Ἀρακόντι v. || 86. ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ δάμωνος V, ἐφάμιλλος τοῖς
 περὶ Δάμωνα Heerenius, ἐκ Μεγύλλου latere in ἐκ γεμύλλων coll. Plut. d. mus.
 17 (quo ipso loco Μεγύλλου demum corrigi pro Μετέλλου) coniecit Osannus
 Ephem. Darmst. 1834. p. 983, quanquam vel sic locum non persanari constat.
 malim ἐκ γε vel εἰς γε πολλῶν aut ἐκ παμπόλλων τῶν ἀπὸ Δάμωνος. || 87. τῷ
 Θεαιτήτῳ] immo τῇ πολιτείᾳ. vid. vit. I. v. 37. nisi mavis τῷ Ἀλκιβιάδῃ coll.
 Alcib. 1. p. 118 C. || 88. αὐτοῦ v. || 89. παιδεύαι v. || 93. τοῦτο δ'] τούτων v. ||
 103. vid. I. v. 68. pro εὐρεῖν Heerenius ἄρδειν vel οἰκεῖν. || 5. γελοιοποιόν v. ||
 9. Τιμαίῳ] p. 67 sq. || 11. ἐποίησεν] immo ἐφοίτησεν.

Σωκράτη ἑπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασὶ πυρὶ μέλλων
 παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου πονηθέντα αὐτῷ εἰπεῖν τοῦτο
 115 τὸ ἔπος,

Ἦραιστε, πρόμοι' ὦδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.
 εὐνούστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὗτος ὦφθη, εἴπερ τις ἄλλος.
 ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος
 ἀνελθὼν αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρρηξε τοιαύτην· „νεα-
 20 νίας μὲν ὦν, ὧ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα.“ ἀγανακ-
 τήσαντες δ' οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὃ δὲ λυθεὶς ἐξῆλ-
 θεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, μεῖναι ἐκεῖ οὐκέτι ἀνασχόμενος.
 μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτει καὶ πράγματα
 παρασχεῖν αὐτῷ τῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεσι
 25 συγγράμματα ἐξέδετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσιον διάλογον συγγεγραφώς, ᾧ
 ἐνέτυχε καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ „οὗτος ὁ
 νεανίας ἄγει με ὅπῃ θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς
 θέλει.“ μετὰ δὲ τὴν εἰς Σωκράτην φοίτησιν ἀπῆλθε πρὸς
 30 τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δὲ ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν
 παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλὸν τούτων
 μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ. ἐφοίτησε δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
 κλείτῳ καὶ Ἐρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῖ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ
 Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διά-
 35 λογοὶ γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμε-
 νίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέ-
 μνηται. μεμαθηκὼς δὲ, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἶχον τῆς φιλοσοφίας
 οἱ Πυθαγόρειοι ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
 40 κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνε-
 χώρησεν. εἰτ' ἔλθων εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Περσαῖς
 καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῖς τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἰτ' ἐκεῖ-
 θεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἰστο-

113. ἑπαναβεβηκότα] malim ἐπάνω βεβηκότα. || μέλλων] immo μέλ-
 λοντα. || 14. malim ποιηθέντα. cf. vit. I. v. 73. || 18. δεσμοτηρίῳ] an δικαστη-
 ρίῳ? || 21. λυθεὶς] malim κωλυθεὶς aut λυπεῖς. || 22. οὐκέτι add. Heerentus, in
 lac. om. V. || 26. malim συγγεγραφότι ὡς ἐνέτυχε, nisi quaedam exciderunt. cf.
 Diog. Laert. 3, 35. || 30. Πυθαγορείους hic et ubique v. || 31. ὅθεν] ὅτι v. ||
 32. Ἡρακλείτῳ v. || 33. Ἐρμίππῳ] immo Ἐρμογένη. vid. Diog. Laert. 3, 6. ||
 Παρμενιδεῖ v. || 34. δύο v.

ρῆσαι βουλόμενος, ὅτε καὶ τὴν εἰς Διονύσιον ἐντευξιν ἐποίη-
σατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδα-
σκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, 145
ὃς δυσκόλως ἔχων ἐς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ ἐπιγράμματα τοῦ
τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλά-
τωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τάδε·

ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·

τίς δ' ὦν οὐ πένυσσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. 50
ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τῆνδε σὺ τὴν στήλην παρამείβεο, μήτε με χαίρειν

εἰπὼν, μὴδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

πρὸ δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος καθιέρωσε ταῖς Μούσαις
ὁ Πλάτων. τοῦτω δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ 55
γυναῖκες, Ἀξιοθέα τε ἡ ἐκ Φλιοῦντος καὶ Λασθένεια ἡ ἐξ
Ἀρκαδίας. θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ,
καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων τε καὶ
πραγμάτων καὶ εἰδους τῆς συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς
ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τοῦνομα. 60
ἀμέλει ἐν Θεαιτήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον, ποιῶν τὸν Σω-
κράτη διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι „ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς
ποιότητος ὄνομα ξένον σοὶ δόξειεν ἂν καὶ οὐκ εἰωθός.“
δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων „ποιό-
τητα δὲ λέγω,“ εἰπὼν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμενίου 65
τοῦνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω, ἀλλὰ
λέγεται εἶπεν· εἶωθε γὰρ αὐτὸς καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο
ποιεῖν. εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ
μήκους ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὔρε φυσικά, ἡθικά, θεο-
λογικά, πολιτικά. φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξε τὴν μαγνητὴν λίθον 70

149. exstat idem epigramma ap. Plut. Anton. 70 et in Anthol. Pal. 1.
p. 396. || 50. τίς δ' ὦν] τοῦνομα δ' Plutarchus, οὔνομα δ' Anthol. || πένυσσθε
Anthol. || 52. χαίρειν Heerenius, χείρας V. || 53. μὴδ' v. || 56. Ἀξιοθέα dedi ex
Diog. Laert. 3, 46, Clem. Alex. str. 4. p. 224 S., Themist. or. 23, Δεξιθέα v. ||
Φλιοῦντος Heerenius, φλειοῦντος V. || Λασθένεια ἡ ἐκ v. || 59. τῆς συγγραφῆς
Heerenius, καὶ συγγρ. V. || 61. Θεαιτήτῳ] p. 182 A. ἴσως οὖν ἡ ποιότης ἅμα
ἀλλόκοτόν τε φαίνεται ὄνομα καὶ οὐ μανθάνεις ἀθρόον λεγόμενον. || 62. τὸ] τέ
v. || 64. Κατηγορίαις] cap. 8. || 67. εἰωθός v. || 68. ἀντιπόδων] Tim. p. 63 A. ||
69. μήκους ἀριθμοῦ] Rep. 9. p. 587 D. || 70. μαγνητὴν] Tim. p. 80 C.

μη ἔλκουσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀήρ ἐστιν ὁ ὠθὼν αὐτὸν
 πρὸς αὐτήν. μαθηματικὰ δ' εὔρε τὴν μέσσην καλουμένην
 ἀνάλογον; περὶ ἧς ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποησάμεθα.
 λοιμοσσόντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐπεμψαν ἐν Δελφοῖς χρη-
 175 σόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαιτο τοῦ λοιμοῦ. ἔχρησε δ'
 αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσοντας τὸν βωμὸν οὕτως θῦσαι.
 τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου ἕτερον κύβον ἐπρωκοδόμη-
 σαν, οἰόμενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον.
 εἰθ' ὡς οὐδὲ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα
 80 πορευθέντες ἤροντο αὐτόν, τί δέοι ποιεῖν, ὃ δ' ἔφη ὅτι „ὄνει-
 δίξει ὑμῖν ὁ θεὸς ὡς ἀπείροις γεωμετρίαις.“ ἔδειξε γὰρ μὴ
 ἰδιωτικῶς τὸ διπλάσιον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὔρειν μέσσην τιὰ
 ἀνάλογον, καὶ τούτῃ διπλασιάσαι ταύτην. ὅθεν οὕτως ποιη-
 σάντων παραυτίκα ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. εὔρε δὲ καὶ ἡθικά·
 85 τὸ γὰρ μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν ἡθικὸν ὃν πρῶτος εὔρεν.
 ἄμλει Πυθαγόρας [καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες] ρ' δραχμὰς
 χρυσίου λαμβάνων τὴν οἰκίαν μεταδίδου, κἀπὴλος μᾶλλον
 λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος. ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ζ'
 ἀργυρίων ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων ὠνῆσάμενος κατὰ μέμνησιν
 90 αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον. ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος
 τοῖονδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἡλλάξαο μολπὴν,

ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχειρεῖς.

εὔρε δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γὰρ τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι
 95 αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωρητοτέρας. δέδεικται γὰρ
 τοῖς γεωμέτραις ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων πολυχωρη-

174. λοιμοσσόντων v. || Ἀθηναίων] immo Ἀγλιων. cf. Plat. d. El ap. Delph.
 6. p. 386 E. d. gen. Soer. 7. p. 579 B. Theo Smyrn. 1. p. 2. || 79. οὔτε v. || 80. ἔ-
 ροντο v. || 83. τούτῳ — ταύτην] immo ταύτῃ — τοῦτον. || 84. τοῦ] τὰ τοῦ v. ||
 86. καί οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες susp. || 89. fort. ἀργυρέων hic et infra. || 92. iidem ver-
 sus leguntur ap. Schol. Plat. Tim. p. 424, et uno auctiores (anteceedit enim hic: καὶ
 σὺ Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεύειν πόθας ἔσχε) ap. Gell. Noct. Att. 3, 17 et
 Jamblich. ad Nicom. arithm. p. 148, et apud hunc quidem emendatiores (cf. Val-
 ckenar. d. Aristob. p. 65). Timonis est frgm. 14 ap. Brunc. Anal. 2. p. 70. cf.
 Pauli lib. d. sillis p. 44. 52. || πολλῶν] πολλῶν δ' cett. scripti. || ἡλλάξα V, ἡλλά-
 ξατο, ut Schol. Plat., Heerenius. || μολπὴν] βίβλον cett. || 93. ἐπεχειρεῖ v, ἐδιδά-
 ϑης cett. || 94. in τηβάδας quid lateat nescio: de machina bellica cogitavit Hee-
 renius, ut esset πολιορκητικά pro πολιτικά legendum. στιβάδας mirifice Ceracs
 ad Plat. Nic. p. 415. || 96. ἰσοπεριμερῶν v.

τότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὖρε δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολι-
τειας εἶδος, τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικῶς εὖρεν,
οἷον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅ τι καὶ
ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ἐγίνωσκον ὅτι εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας γὰρ 200
ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης γε ματ' αὐ-
τὸν ἐν τῷ ποιητικῷ· αὐτὸς δὲ, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ παραδειγματικῷ
αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, αἵπερ αἰτίαι καὶ ἀρχαί εἰσι τοῦ ποιητικοῦ.
ἀμέλει γὰρ καὶ φησιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ιδέας ἐωρακέναι ἐαυ-
τὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὖρε δὲ καὶ τί ἐστιν αἰῶν· οἱ γὰρ 5
πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ
ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰὼν.
εὖρε δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἴποι
ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψε καὶ Παρμενίδης,
ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο. ἔφησεν δὲ πᾶ 10
ἐνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὅτι Ἀπολλωνιακὸς ὢν
τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλα-
πλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν κα' ἀριθμόν. ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι
ὑπερητίδες εἰσὶν Ἀπόλλωνος οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος γὰρ ὁ
ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶ- 15
του ὄντος διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν,
πολλαπλασιαζομένου δὲ καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' (τριάκας
γὰρ τρία θ') καὶ τοῦ θ' τὸν κα' ἀριθμόν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ
τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνή
γὰρ τις ἀπῆλθε χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι 20
ἀγάλμασι τῶν θεῶν. ἔχρησε δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὐ δρώης τίουσα, χάρις δ' ἐσαμείψεται ἐσθλῇ

ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἀνὴρ ἐνάριθμος ἐκεῖνος.

ἄλλος δὲ χρησμὸς ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλ- 25
λωνος μὲν Ἀσκληπιός, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων, ὃν ὁ μὲν
ιατρός ἐσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ γε-
νεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπᾶδοντες φράσκουσιν
ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

198. δὴ] δὲ v. || 99. ὅ τι — ὅτι] ὅτι — ὅ τι v. || 200. αὐταί] αὐται v. ||
1. γε] γὰρ v. || 4. αὐτὸν] ἂν αὐτὸν vel αὐτὸν τὸν? || 11. ἐνιαυτόν v. || 12. θ']
θεὸς V, τεθεὶς Heerenius. || ἀριθμὸς Heerenius, ἀριθμῶν ἀριθμὸς V. || 22. κα-
θηγητῆρα Heerenius, καθηστητῆρα V.

230 ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχευ ἐς Πυθαγόραν. οὗτος μὲν οὖν ἀπῆλθεν ἐς Περσίδα τὴν τῶν μάγων ὠφεληθῆναι θέλων φιλοσοφίαν, οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο· τῆς ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφίας μετασχεῖν γλιχόμενοι. ἐπεὶ δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ 35 εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Πλάτων Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἐλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἔκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη * Δρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ Σόλωνος· ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ 5 Ἀρίστων δ' ὁ Πλάτωνος πατὴρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστορεῖται δ' ὥς ἐκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ πῇ Ὀλυμπιάδι 10 μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς 9ῃ Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινα οὐδ' ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πείραν δεξάμενος· εὐωχῆθη δ' ἐν ἐορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δ' ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος καὶ Γλαύ- 15 κων, καὶ Ποτῶνῃ θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρὰ τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαιστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖ, εἶτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διδυράμβους καὶ τραγῳδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰδεῖν Σω- 20 κράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. πρᾶσσοιτο δ' Ἀρι-

230. οὗτος μὲν οὖν Heerenlus, αὐτὸς μὲν οὐκ V.

3. cf. Eudoc. p. 362. Hesych. Mil. p. 44 Or. || 1. περικτιόνης AVE, περικτιώνης cett. || 2. ποτώνης A. || 3. post γενομένη nonnulla desunt, sic fere ex Diog. Laert. 3, 1 supplenda: Γλαύκωνος τοῦ Καλλίστρου τοῦ Κριτίου τοῦ Δρ. || τοῦ add. VE. || ἀδελφοῦ *V, τοῦ ἀδ. cett. || 5. ὁ] ὁ τοῦ V. || 6. μελάνθου V. || 7. μ. τοῦ πλ. V. || ἔγκυος add. A, ἔγγυος VE. || 13. εὐώχει BE. || 14. γλαύκων AV, γλαυκος cett. || 15. ποτώνη A. || 19. σωκράτην A. || ἐπὶ om. V. || 20. κύκνον] κύκλον AB et pr. m. E.

στοκλῆς, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δ' ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρεῖς δ' ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους, καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δ' αὐτὸν 25 Ἀννικερίς τις Λίβυς καὶ ᾤρηκεν. διέτριβε δ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων, καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἶδε, Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Ἀρκεσίλαος, Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἠγησίνοους, Καρνεά- 30 δης, Χαρμάδας. εἰσὶ δ' οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νῆς, ὧν οἱ μὲν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δ' ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ἰ', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

B. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῆς πρώτης Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς πρὸς Ἀμμαῖον ἐπιστολῆς.

Ἀριστοτέλης υἱὸς μὲν ἦν Νικομάχου, τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην ἀναφέροντος εἰς Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ, μητρὸς δὲ Φαιστίδος, ἀπογόνου τινὸς τῶν ἐκ Χαλκίδος τὴν ἀποικίαν ἀναγαγόντων εἰς Στάγειρά. ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἡδ' Ὀλυμπιάδα Διοτρεφοῦς Ἀθήνησιν ἄρχοντος, γ' ἔτεσι Δημο- 5 σθένους πρεσβύτερος. ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντος τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ἡ' ἔτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθε καὶ συσταθεὶς Πλάτωνα χρόνον εἰκοσαετῇ διέτριψε σὺν αὐτῷ.

22. πλατὺς] ἕτεροι δὲ ὡς πλατύσωμον ὄντα mg. A. || ὀνομάσθη *V. || 23. ὡς πλατὺν] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι V. || λέγουσι post Πλάτωνα add. V. || 24. ἐν σικελίᾳ ABVE, εἰς σικελίαν celt. || 27. ἐδέξαντο. V. || 28. post Κράτης add. σωκρατίδες BV, σωκρατὶ δ' A, σωκρα... E, οἱ δὲ Σωκράτους v. || 29. Φωκαεὺς] Φωκεὺς Dlog. 4, 60. || 31. Χαρμάδας Hemsterhusius, Ἀρμάδας v. || εἰσὶ add. A. || 34. τετρατολογίαι AB*VEmEudocia.

II. 1. est ep. ad Amm. c. 5. || 4. ἀγαγόντων AB. || 5. γ' R, uti Wolfus correxerat, ιγ' v. || 6. πρεσβύτερος Wolfus, πρεσβυτέρων v. || Πολυζήλου] el. 103, 2.

ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε
 10 πρὸς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον, καὶ τριετὴ χρόνον
 παρ' αὐτῷ τρίψας ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην
 ἐχωρίσθη, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ἔρχετο κατὰ Πυθόδοτον
 ἄρχοντα καὶ διέτριψε χρόνον ὀκταετὴ παρ' αὐτῷ καθηγού-
 15 μενος Ἀλεξάνδρου. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν ἐπ'
 Εὐαίνετου ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐσχόλαζεν ἐν
 Ἀντικίῳ χρόνον ἐτῶν ιβ', τῷ δὲ ιγ' μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου
 τελευτὴν ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος ἀπάρας εἰς Χαλκίδα
 νόσῳ τελευτᾷ, γ' πρὸς τοῖς ξ' βιώσας ἔτη.

β'. Ἀριστοτέλους βίος [κατ' Ἀμμόνιον].

Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδών, πόλει δὲ Στα-
 γείρων, υἱὸς Νικομάχου, ἰατροῦ Ἀμύντου τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως (ὅθεν καὶ τὸν ἴδιον υἱὸν Νικόμαχον προσηγόρευσε,
 μνήμης ἕνεκεν τοῦ οἰκείου πατρός; πρὸς ὃν καὶ τὰ Νικομά-
 5 χεα ἔγραψεν), μητὴρ δ' ἦν Φαιστίδος. ἀμφότεροι δ' οὗτοι,
 ὃ τε Νικόμαχος καὶ ἡ Φαιστὶς, τὸ γένος εἶχον ἀπ' Ἀσκλη-
 πιοῦ. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις τὸ εἰς τὸν Ἀριστοτέλην εἰρημένον
 ἐπὶ γράμμα τοῦτον ἔχον τὸν τρόπον·

Φαιστίδος ἦν μητὴρ καὶ Νικομάχου γενετῆρος
 10 τῶν Ἀσκληπιαδῶν διὸς Ἀριστοτέλης.
 μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ Νικομάχου καὶ τῆς Φαιστίδος
 ἀνάγκη οὐκ Ἀριστοτέλης παρὰ τινι Προξένῳ Ἀταρνέϊ, οὐ
 καὶ τῆς τροφῆς διαμεμνημένος ὁ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τού-
 του υἱὸν Νικάνορα ἀνέθρεψε καὶ πᾶσαν παιδείαν ἐπαίδευ-
 15 σεν, ἀλλὰ καὶ υἱὸν αὐτὸν ὥκειοποίησατο· καὶ τελευτῶν ἐν
 ταῖς οἰκείαις διαθήκαις ἐπέτρεψε τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Πυ-
 θιάδα δοῦναι γαμπτὴν τῷ Νικάνори. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης

9. Θεοφίλου] ol. 108, 1. || 11. αὐτῷ αὐτοῦ γ. || διατρίψας Wolfius. ||
 Εὐβούλου] ol. 108, 4. || Μυτιλήνην v. || 12. πρὸς Φίλιππον] πρὸν R. || ἔρχετο
 BU et mg. D, ἔχετο ABR, ἔρχετο v. || Πυθόδοτον] ol. 109, 2. || 15. Εὐαίνετον]
 ol. 111, 2. || 17. Κηφισοδώρου] ol. 114, 2.

Β. 6. δ — Φαιστὶς susp. Nannasio, neque habet intp. latinus. || 9. cf. An-
 thol. Pal. 2, p. 278. || 16. Πυθιάδα Menagius, et sic Sext. Emp. adv. math. 1,
 258, Pythiada intp., πυθαῖδα libri.

ἔτι νέος ὢν τὴν τῶν ἀλευθέρων παιδείαν ἐπαιδεύετο, ὡς δηλοῖ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν, ἔτι μέντοι τὰ Ὀμήρου προβλήματα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι. εἰ δ' ἐτῶν γενόμενος καὶ τῆς Πυθίας κελουούσης αὐτῷ φιλοσοφεῖν στέλλεται ἐν Ἀθήναις, ἐνθα φοιτᾷ Σωκράτει καὶ σύνεστι τούτῳ ἔτη γ'. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σωκράτους φοιτᾷ Πλάτῳ καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη κ', καὶ τοσαύτην ἤσκησεν ἐπιμέλειαν, ὥστε τὸν Πλάτωνα τὸν οἶκον τοῦ Ἀρι-
στοτέλους οἶκον ἀναγνώστου καλεῖν. οὐ γὰρ ἔτι ζῶντος τοῦ Πλάτωνος ἀντιφοδόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀρι-
στοτέλης, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσι· πῶς γὰρ ἡδύνατο, μέγα τότε δυναμένων Χαβρίου τε καὶ Τιμοθέου, τῶν Ἀθήνησι στρατηγῶν καὶ τῷ γένει προσηκόντων τῷ Πλάτῳ; πει-
ρῶνται γὰρ τινες λέγειν, ὅτι ἔτι ζῶντος Πλάτωνος ἀντιφο-
δόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ τοῦ ἐν πολλοῖς ἀντιλέγειν τῷ Πλάτῳ. πρὸς οὓς ῥητέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς ἀντιλέγει τῷ Πλάτῳ, ἀλλὰ τοῖς μὴ νοήσασι τὰ τοῦ Πλά-
τωνος. εἰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πλάτῳ ἀντιλέγει, οὐδὲν ἄτοπον·
καὶ ἐν τούτοις γὰρ τὰ τοῦ Πλάτωνος φρονεῖ. αὐτοῦ γὰρ ἐστι λόγος, ὅτι μᾶλλον δεῖ τῆς ἀληθείας φροντίζειν ἢ περ
ἄλλου τινός. ἀμέλει καὶ ἐπὶ λέξεώς φησι ταυτί „φιλος μὲν Σωκράτης, ἀλλὰ φιλέτερα ἡ ἀλήθεια.“ καὶ ἀλλαχοῦ „Σω-
κράτους μὲν ἐπ' ὀλίγον φροντιστέον, τῆς δ' ἀληθείας ἐπὶ
πολύ.“ τούτο οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης πεποίηκεν, εἰ καὶ πη
ἀνέτρεψε τὰ ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένα· κἀνταῦθα γὰρ σύμ-
φωνα αὐτῷ διεπράξατο μὴ βουλόμενος περιδεῖν τὴν ἀλήθειαν.
ἀμέλει γὰρ, ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ
Ἀριστοτέλης, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ βωμὸν ἀνιεῖν αὐτῷ τῷ Πλάτῳ,
ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω·

βωμὸν Ἀριστοτέλης ιδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

19. περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν Sylburgius, περὶ ποιητικῶν καὶ πρὸς ποιητὰς v, *dialogus de poetis et tractatus de poetica* Intp. [22. Σωκράτει] Socrates mortuus est ol. 95, 2, natus Aristoteles ol. 99, 1. [39. φιλέτερα Sylburgius, *magis amica* Intp., φιλάτῃ v. [41. πη Casaubonus, μὴ libri, non Intp. [45. ἀνιεῖν] an ἀνιδρύσαι? [47. Integrum exstat epigramma ap. Olympiodor. comm. in Plat. Gorg., cf. Anthol. Pal. 2. p. 803. [ἰδρύσατο Jacobius, ἀνιδρύσατο Sylburgius, ἐνιδρύσατο v. [48. οὐδ' Buhltus, οὐτ' Hbri.

συνῆν δὲ τῷ Πλάτῳ ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη κ'. μετὰ δὲ τὴν
 50 τοῦ Πλάτωνος τελευτὴν διαδέχεται τὴν τοῦτου σχολὴν Σπεί-
 σιππος ὁ ἀδελφιδὸς αὐτοῦ· υἱὸς γὰρ ἦν οὗτος Ποτῶνης τῆς
 τούτου ἀδελφῆς. ὁ δὲ γ' Ἀριστοτέλης ἔρχεται ἐν τῇ τῶν
 Μακεδόνων πόλει, ἐνθα παιδεύει Ἀλέξανδρον τὸν κτιστὴν,
 καὶ μέγα μέρος γέγονε τῆς τοῦτου βασιλείας· πολλὰ γὰρ
 55 ἐδυνήθη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ δυνάμει δυνάμει ἐχρήσατο,
 εὖ ποιῶν καὶ ἐκάστῳ ἰδίᾳ καὶ πᾶσι κοινῇ, καὶ ὅτι μὲν πολ-
 λούς ἰδίᾳ εὖ ἐποίησε, δηλώσουσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ συστα-
 τικαὶ ἐπιστολαὶ περὶ τινων πρὸς τὸν βασιλέα· ὅτι δὲ καὶ
 κοινῇ πολλούς εὖ ἐποίησε, δηλοῖ τὸ καὶ τὴν τῶν Σταγειρέων
 60 πόλιν κατασκαφθεῖσαν πείθειν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸς κτί-
 ζειν· ὅθεν καὶ οἱ Σταγειρίται ἐορτὴν ἐπιτελοῦσι τῷ Ἀριστο-
 τέλει, Ἀριστοτέλειαν αὐτὴν προσαγορεύοντες, καὶ τὸν μῆνα
 δὲ, ἐν ᾧ ἡ ἐορτὴ ἐπιτελεῖται, Σταγειρίτην προσαγορεύουσιν.
 καὶ τὴν Ἑρῆσδον δὲ τὴν τοῦ Θεοφράστου πόλιν μέλλουσαν
 65 ἀδικηθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐλυτρώσε τῆς
 ἀδικίας. μετὰ δὲ ταῦτα τελευτήσαντος τοῦ Σπενσίππου
 στέλλονται οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ ἀμφοτέρω
 οὗτοι, ὃ τ' Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ξενοκράτης, διεδέξαντο τὴν
 τοῦ Πλάτωνος σχολήν, καὶ ὁ μὲν Ξενοκράτης ἐπαίδευεν ἐν
 70 Ἀκαδημίᾳ, ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Λυκίᾳ. μετέπειτα δ' ἀντ-
 αρσίας γενομένης ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθεν ὁ Ἀριστοτέλης
 ἐν Χαλκίδι, εἰρηκῶς τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι „οὐκ ἔασω ὑμᾶς δις
 εἰς φιλοσοφίαν ἀμαρτεῖν.“ καὶ γὰρ ἤδη ἦσαν τὸν Σωκράτην
 φονεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἐδήλωσε δὲ καὶ Ἀντιπάτρῳ τῷ
 75 βασιλεῖ, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήνῃσιν ἐνδιατρίβειν ἐργώδες. εἶπε δὲ
 καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο ἔπος,

ὄγῃν ἐπ' ὄγῃν γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύμφῳ,
 ὡς ἐκ τούτων ἐλέγχων τὰς τῶν Ἀθηναίων εὐκοφωτάτας.
 ἐπανέρχεται δ' αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ πολλὰ

52. ἐν — πόλει] Πίλλη videtur deesse. in Macedonia intp. || 53. κτιστὴν] Stagitorum videtur dicere. Philippi intp. || 62. Ἀριστοτέλειαν] Aristoteliam intp., Ἀριστοτέλεια alii. || 65. ἀδικηθῆναι et ἀδικίας, ne graece quidem Nunquam, sed destrui et destructione intp. quoque. || 68. τ' add. a. || 69. ἐπαίδευεν a, ἐπαίδευεν x. || 75. ἐν deleti aut Ἀθήναις voluit Buhlius. || 77. Odys. 7, 129. 121. cf. Eustath. p. 1573.

ἐδυνήθη παρὰ τοῖς τότε βασιλεῦσι, παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ 80
παρὰ τῇ Ὀλυμπιάδι τῇ τούτου μητρὶ καὶ παρ' Ἀντιπάτρῳ τε
καὶ Φιλίππῳ. τῷ δ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ περὶ βασιλείας ἐγθάρπεν
ἐν ἐνὶ μονοβίβλῳ, παιδεύων αὐτὸν ὅπως δεῖ βασιλεύειν. ἀμέλει
καὶ συνώδευσεν αὐτῷ μέχρι καὶ ἔσω τῶν Βραχμάνων, ἐνθ' 85
ἔστησε τὰς σνέ πολιτείας. συνώδευσε δ' αὐτῷ καὶ ἐν τῇ 85
Περσίδι, ἐνθα πολέμου γενομένου καὶ τελευτήσαντος τοῦ
Ἀλεξάνδρου ὑπέστρεψεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι.
μέτριος δὲ γέγονεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἡθέσιν εἰς ὑπερβολήν,
ἐν φιλοσοφίᾳ δ' ὑπερβέβηκε τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, μηδὲν 90
ἐλλιπὲς περὶ αὐτῆς πραγματευσάμενος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ αὐτῇ 90
προσθεῖς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀγχινοίας τὴν ὅλην κατώρθωσε φι-
λοσοφίαν· τῇ μὲν γὰρ λογικῇ προσέθηκε διακρίνας τοὺς
κανόνας ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ ποιήσας τὴν ἀποδεικτικὴν
μέθοδον (οἱ γὰρ πάλοι ἀποδείξαι μὲν ἤδεσαν, ἀποδείξεις δὲ
ποιεῖν οὐκ ἠπίσταντο, ταῦτ' ὁ πάσχοντες τοῖς σκυτοτομεῖν μὲν 95
μὴ δυναμένοις, ὑποδήμασι δὲ χρῆσθαι δυναμένοις), τῇ δὲ γε
φυσικῇ προσέθηκε τὴν ἐ οὐσίαν, τῇ δὲ θεολογίᾳ εἰ καὶ μηδὲν
προσέθηκεν, ἀλλ' οὖν οὐδὲν περὶ αὐτῆς ἐλλιπὲς ἐπραγματεύ-
σατο. οὐ γὰρ τὰ ἐγκόσμια μόνον ἤδει, ὥς τινες ὑπολαμβάνου-
νται, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπερκόσμια, ὡς δηλοῖ καὶ ἐν τῷ ἡ' λόγῳ 100
τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, λέγων ὅτι τὸ πρῶτον αἷτιον οὐδὲ
καθ' ἑαυτὸ κινήτὸν ἐστὶν οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός· ἐκ τούτου
ἐνδεικνύμενος ὅτι οὐδὲ σῶμά ἐστι τὸ θεῖον οὐδὲ παθητόν.
ἔζησε δὲ τὸν σύμπαντα χρόνον ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη ξγ'· ιε'
γὰρ ἔτος ἔγων φοιτᾷ Σωκράτει καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη γ', 5
συνῆν δὲ καὶ τῷ Πλάτῳ ἔτη κ', μετὰ δὲ γε τὴν Πλάτωνος
τελευτὴν ἔζησεν ἔτη κγ'. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ
βίου τοῦ Ἀριστοτέλους.

γ'. Ἀριστοτέλους βίος καὶ συγγράμματα αὐτοῦ.

Ἀριστοτέλης, υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νι-
κόμαχος ἱατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικο-

85. ἔστησε — πολιτείας] composuit historiam ducentarum et quinqua-
genta poliitarum Intp.

3. 1—19. Ἀριστοτέλης — ἔτη ο' repetit Suidas s. v. Ἀριστοτέλης. |
φαιστιάδης v et Suidas.

μάχου τοῦ Μαχάωνος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θυρίης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ
 5 ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δ' ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου, ὃς καὶ θλιβίας ὦν αὐτὴν ἔσπειρεν· γηραμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τεκνώσασα προετιλεύθησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. εἶχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἐρκυλλίδος
 10 παλλακῆς, ἣν μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως, — χώρα δ' αὕτη Τρωάδος — Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονώς) ἔλαβεν, καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δ' ἔτη εἴ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν
 15 περιπάτῳ ἦτοι κήρῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ἣ Πλάτων ἐδίδαξεν. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ἡδ' Ὀλυμπίᾳ καὶ ἀπέθανεν ἀκόνιτον πῶν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνούχον· οἱ δὲ φασὶ νόσφ' αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο', ὡς δέ
 20 τινες ἑξ'. συνέγραψε βιβλία ἐγγὺς υ'. διάδοχοι δ' αὐτοῦ τῆς σχολῆς κατὰ τάξιν ἐγένοντο οἷδε, Θεόφραστος, Στράτων, Πραξιτέλης, Λύκων, Ἀρίστων, Λυκίσκος, Πραξιφάνης, Ἰερώνυμος, Πρύτανις, Φορμίων, Κριτόλαος. τὰ δὲ συγγράμματα αὐτοῦ ταῦτα, περὶ δικαιοσύνης δ', περὶ ποιητῶν γ', περὶ φι-
 25 λοσοφίας δ', πολιτικὸν α', περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γ', Νήρανθος α', περὶ πλούτου α', σοφιστικῆς α', περὶ εὐχῆς, Μεσέξενος α', περὶ εὐγενείας α', ἐρωτικὸς α', περὶ ψυχῆς α', προτρεπτικὸν α', περὶ ἡδονῆς α', περὶ βασιλείας α', οἰκονομικὸν α', περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν α', συλλογισμῶν α',
 30 περὶ τοῦ ἀγαθοῦ α', περὶ ἀρχῶν ἢ φύσεως α', Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποικιῶν α', τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος β', περὶ φι-
 λίας γ', περὶ ἐπιστημῶν α', περὶ εἰδῶν α', λύσεις ἐριστικαὶ

3. μαχάωνος Suidae B et pr. m. E, μαχάωνος m. || 5. μὲν om. Suidae BE. || 6. Ἑρμίου hic et infra Suidae A. || ὃς καὶ] ὃς γε Jacobsius Anthol. 6. p. 366. || 7. Θαδίας Suidas. || ἔπειρε Suidae A, ἔπειρε BE, om. V. || γαμουμένη Suidas m, om. BE. || 9. ἔσχε Suidas. || ἐρπύλλιδος Suidae BE. || 10. ἡγάγετο post ἦν add. Suidas. || 13. παιδικῶν Suidae A. || 22. Πραξιτέλης aut ex Πραξιφάνης nomine compendio factum aut in Πασικλῆς mutandum censuit Prellerus d. Praxiphane p. 8. || 25. πολιτικῆς] ἡγετορικῆς ex Diog. Laert. 5, 22 Memagius.

δ', περὶ πάθους ὁργῆς α', διαμερίσεις σοφιστικαὶ α', περὶ
ἐναντίων α', ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γ', προτάσεις περὶ
ἀρετῆς β', περὶ στοιχείων γ', ἐνστάσεις α', περὶ τῶν ποσυχῶς 35
λεγομένων ἢ τῶν κατὰ πρόθεσιν α', προτάσεων α', ἠθικῶν
κ', περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α', προτάσεων ἐριστικῶν
α', περὶ ιδέας α', ἀναλυτικῶν προτέρων β', ἀναλυτικῶν ὑστέ-
ρων β', προβλημάτων, μεθοδικά, περὶ τοῦ βελτίονος α', συλ-
λογισμῶν β', συλλογιστικῶν ὅρων α', περὶ αἰρετοῦ καὶ συμ- 40
βαίνοντος α', τὰ πρὸ τῶν τόπων α', περὶ ἐκουσίῳ α', τοπι-
κῶν πρὸς τοὺς ὅρους καὶ πάθη α', ὁρισμῶν βιβλία ιγ', ἐπι-
χειρημάτων β', περὶ κάλλους α', περὶ δικαίων β', θέσεις ἐπι-
χειρηματικαὶ ἐν βιβλίοις κ', θέσεις ἐρωτικαὶ ἐν βιβλίοις δ',
θέσεις φιλικαὶ ἐν βιβλίοις β', θέσεις περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίῳ 45
α', θέσεις πολιτικαὶ β', πολιτικῆς ἀκροάσεως α', τεχνῶν συν-
αγωγή α', τέχνης ῥητορικῆς γ', τέχνης α', τέχνης τῆς Θεο-
δέκτου συναγωγή ἐν γ', τέχνης ποιητικῆς β', ἐνθυμημάτων
ῥητορικῶν α', περὶ μεγέθους, ἐνθυμημάτων καὶ αἰρέσεων,
περὶ λέξεως καθαρᾶς α', περὶ συμβουλῆς α', περὶ φύσεως α', 50
περὶ φυσικῶν α', περὶ τῆς Ἀρχύτου φιλοσοφίας γ', περὶ τῆς
Σπινούσκου καὶ Ξενοκράτους α', ἐκ τῶν Τιμαίου καὶ Ἀρ-
χύτου α', πρὸς τὰ Μαλίσσου α', πρὸς τὰ Ἀλκυωνίου α',
περὶ τῶν Πυθαγορείων α', πρὸς τὰ Γοργίου, περὶ τοῦ μὴ
γεννᾶν, περὶ ζώων θ', περὶ τῶν συνθέτων ζώων α', περὶ 55
ἀνατομῶν ε', ἐκλογὴ τούτων α', περὶ τῶν μυθολογουμένων
ζώων α', περὶ φυτῶν β', φυσιογνωμονικὰ β', περὶ ἱατρικῆς
β', σημασίας χειμῶνων α', περὶ μονάδος α', ἀστρονομικὸν α',
περὶ κινήσεως α', ὀπτικὸν α', περὶ μουσικῆς α', πέπλον, ἀπο-
ρημάτων Ὀμηρικῶν ζ', ἀπορημάτων θέων α', ποιητικὸν α', 60
μνημονικὸν α', φυσικῶν λη' κατὰ στοιχεῖον, μεταφυσικὰ κ',
προβλημάτων ἐπιτεθεσμένων, ἐγκύκλιον β', μηχανικὸν α',
κύκλον περὶ ποιητῶν γ', προβλημάτων Δημοκρετείων β', περὶ
τῆς λίθου α', παραβολῶν α', διατάκτων ιβ', δικαιωμάτων
πόλεων α', ἐξητασμένων κατὰ γένος ιδ', ὀλυμπιονίκας βιβλίον 65

35. α' add. Menagius et tū post ἢ ex Diag. 5, 23 Buhlius. | 38. ἀναλυτικῶν
ἀρετῶν θ' v, unciis inclinat Buhlius, sed magis suspectum v. 62. προτέρων
ἀναλυτικῶν β' . | 58. σημασίας coll. Diag. 1, 26 Menagius, fuerat συμμαχίας. |
63. κύκλον ἢ περὶ Menagius. | 65. βιβλίον Menagius, fuerat βιβλίου.

α', ἐν ᾧ Μέναιχμον ἐνίκησεν, περὶ μουσικῆς α', ἐλέγχων σο-
 φιστικῶν ἢ περὶ ἐριστικῶν νικῶν, Διονυσιακῶν ἀστικῶν καὶ
 ληναίων α', νόμων συστατικῶν α', νομίμων δ', κατηγοριῶν
 α', περὶ ἐρμηνείας, [προτέρων ἀναλυτικῶν β',] πολιτείας πό-
 70 λεων ιδιωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν καὶ ὀλιγαρχικῶν ῥηή,
 συσσιτικῶν προβλημάτων γ', ἐπιστολὰς κ', ἐπη, ὧν ἀρχή
 „ἀγνὲ θεῶν πρέσβυσθ' ἑκατηβόλε,“ ἐλαγεία, ὧν ἀρχή „καλ-
 λιτέχνου μητρός θυγάτηρ,“ περὶ τῶν Σόλωνος ἀξόνων ε',
 περὶ μακροβιότητος, εἰ δὴ ποτὶ Ὀμηρὸς ἐποίησε τὰς ἡλίου
 75 βούς, ἀπορήματα Ἡσιόδου ἐν α', ἀπορήματα Ἀρχιλόχου,
 Εὐριπίδου, Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ', ἀπορημάτων ποιητικῶν
 α', αἰτίας ποιητικῆς, προβλημάτων Ὀμηρικῶν ε', φυσικῆς
 ἀκροάσεως ιη', περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς β', περὶ μετεώρων
 δ' ἢ μετεωροσκοπία, [περὶ πλούτου α',] περὶ τύχης γ', περὶ
 80 ῥητορικῆς τῆς μετὰ φυσικά ε', περὶ ζῶων ιστορίας ε', περὶ
 ζῶων κινήσεως γ', περὶ ζῶων μορίων γ', περὶ ζῶων γενέσεως
 γ', περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, περὶ τῆς ἐν τοῖς μαθή-
 μασιν οὐσίας, περὶ συσσιτίων ἢ συμποσίων, περὶ δόξης, περὶ
 85 ἀρετῆς, περὶ φωνῆς, περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός,
 νόμους ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς, περὶ ἱατρικῆς ζ', συμμίκτων ζη-
 τημάτων οβ', ὧς φησιν Εὐκλείδης ὁ ἀκουστής αὐτοῦ, πέπλον
 (περιέχει δ' ἱστορίαν σύμμικτον), περὶ χρόνου, περὶ βασιλείας,
 [περὶ παιδείας,] περὶ ὄψεως β', περὶ ἡθῶν Νικομαχείων
 ὑποθήκας, περὶ Ἀλεξάνδρου ἢ περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ,
 90 τέχνην ἐγκωμιαστικήν, θαυμασιῶν ἀκουσμάτων, ἐγκώμια ἢ
 ὕμνους, διάφορα, ἐρωτικῶν ε', [περὶ εὐγενείας α',] περὶ ἀν-
 θρώπου φύσεως, περὶ κόσμου γενέσεως, νόμιμα Ρωμαίων,
 νομίμων βαρβαρικῶν συναγωγή. ψευδεπίγραφα δὲ ἀνατομὴ
 ἀνθρώπου, ἀπολογία εὐσεβείας πρὸς Εὐρυμέδοντα, γεωργικά,
 95 ἐγκώμιον λόγου, μαγικόν, περὶ σωφροσύνης, Ἀλεξάνδρου
 ἐγκλησία, ἐγκώμιον πλούτου, πρὸς Ἀλέξανδρον, περὶ με-
 θόδου.

74. δὴ] δὲ v. || 78. μετεώρων] μεταρσίων Casaubonus. || 79. περὶ πλούτου α
 uclis inclusit Buhlius (cf. v. 26), ut et 88. περὶ παιδείας (cf. v. 29) et 91. περὶ
 εὐγενείας α' (cf. v. 27). || 88. post Νικομαχείων distingui veluit Memagius, sed
 in ἡθῶν Νικομαχείων mendum latere visum est Buhlio.

σμικρός, φαλακρός, τραυλὸς ὁ Σταγειρίτης,
 λάγνος, προγάστωρ, παλλακαῖς συνημμένος.
 [ἀναλφάβητος οὗτος στιχογράφος,
 ἄνους, ἄφρων, ἄγροικος, ἀνυδάδης, λάλος].

100

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχείον.

Γ. ΑΓΑΠΙΟΥ.

Ἀγάπιος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχό-
 μενον ὑπὸ Μαρίνω, ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθία καὶ
 ἀποριῶν προβολῇ δυσεπηβόλων. — Ἀγάπιος οὗτος ἦν Ἀλε-
 ξανδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευ-
 θερίοις καὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγονώς, ἀνελ-
 θὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπῆξατο μάλα δια-
 πρεπῇ, φύσεώς τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος
 ἐνδοξός τ' ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνεί-
 λοχεν.

Δ. ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Αἰσχίνης Χαρίνου ἁλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρα-
 τικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον, Σφήτ-
 τιον. διάλογοι δ' αὐτοῦ Μιλτιάδης, Καλλίας, Ρίνων, Ἀσκα-
 σία, Ἀξίλοχος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι
 ἀκέφαλοι, Φαίδων, Πολύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, περὶ
 ἀρετῆς, Ἐρασίστρατος, σκυτικοί.

15

Ε. ΑΚΥΛΑ.

Ἀκύλας, φιλόσοφος, σχόλια λογικὰ γεγραφώς περὶ συλ-
 λογισμῶν.

98. cf. Anthol. Pal. 2. p. 859, ubi recte posteriores duo versus a prioribus
 disiunguntur inscripti πρὸς τὸν γράψαντα τοῦτο τὸ δίστιχον. eosdem a sec. m.
 adlectos habet cod. Ambros. L, 93. saec. X. s. XI.

III. cf. Eudoc. p. 55. [1. φιλόσοφος] τὸ γένος Eudocla. [2. καὶ om. mEu-
 docla. [3. δυσεπιβόλων mss. Pariss. [Ἀγάπιος] hunc inter medicos refert
 Eudoc. p. 49, sed 5. ἱατρικῶν cum Bernhardy mutandum est ex Phot. bibl. 242.
 p. 352 B. in ῥητορικῶν vel γραμματικῶν. [IV. cf. Eudoc. p. 72. [14. ἐρετίας
 A. [15. ἐρασίστρατος A, ἐρεσύστρατος V. [σκυτικοί coll. Diog. Laert. 2, 122
 Bernhardy, Σκυθικοί v. [V. cf. Eudoc. p. 56.

F. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ.
20 υἱὸν δ' ἔσχε Καίλιον ὄνομα. οὗτος ἐκάλει τὸν Νέρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον.

Ζ. ΑΛΚΙΑΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀλκιδάμας Ἐλαττης ἀπ' Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱὸς μουσικὰ γεγραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

Η. ΑΜΕΛΙΟΥ.

25 Ἀμέλιος Ἀπαμεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονίσας Ἀμμωνίῳ καὶ Ὠργένει.

Θ. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Ἀμμώνιος, φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκᾶς. οὗτος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνα, ὡς φησι Πορφύριος.

Ι. ΑΝΑΣΤΑΓΟΡΟΥ.

30 Ἀναξαγόρας, σοφιστής, Ἡγησιβούλου υἱός, Κλαζομένιος. Νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον, τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δ' ἐξ Ἀθηναίων Περικλέους αὐτῷ συνεπόντος, καὶ ἐλθὼν ἐν Λαμνᾷ ἐκεῖσε
35 καταστρέφει τὸν βίον ἀποκαρτερήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ο', διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεσμωτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρεισφέρνην.

ΙΑ. ΑΝΑΣΤΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου Μιλήσιος, φιλόσοφος, συγ-

VI. cf. Eudoc. p. 56. || 20. καίλιον A, quod esse Καίλιον ait Bernhardt. || 21. αἵμασιν quo trimetrum efficeret Burnelus. || VII. cf. Eudoc. p. 56. || 22. Ἐλαττης ἀπ' Ἐλαίας Casaubonus ad Athen. 13, 7, Ἐλαττης ἀπὸ Ἐλαίας v, sed Ἐλεάτης om. mEudocia. || VIII. 25. Ἀπαμεύς] hoc ductum est ex loco obiter inspecto Porph. d. vit. Plot. 2. p. LI. ed. Creuz., Tuscum idem vocat 7. p. LVII. || 26. ὠργίνοι A, ὠργίγη cett. || IX. 28. οὕτως m. || X. 30. Ἀναξαγόρας — διάπυρον sunt Harpocratonis. || 31. Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλήσιου post Κλαζομ. add. Harp. || καὶ] τε καὶ Harp. || 32. φρουρὸν] ἔφορον Hemsterhusius. || 34. συνεπόντος E. || ἐκεῖσε A, ἐκεῖ cett. || 36. ἐν δεσμωτηρίῳ AB, εἰς δεσμωτήριον E, ἐς δ. cett. || XI. cf. Eudoc. p. 55.

γενῆς καὶ μαθητῆς καὶ διάδοχος Θάλητος. πρῶτος δ' ἰση-
μερίαν εὔρε καὶ τροπὰς καὶ ὥρολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν 40
μεισταιτάτῳ καῖσθαι. γνώμονά τ' εἰσήγαγε καὶ ὅλως γεωμε-
τρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περὶ-
δον καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαῖραν καὶ ἄλλα τινά.

IB. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξίμενης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, φιλόσοφος, μαθη-
τῆς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλήσιου, οἱ δὲ καὶ 45
Παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ
Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

II. ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

Ἀνάχαρσις Γνύρου, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος, Σκύθης,
φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδονία τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε
νόμιμα Σκυθικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀν- 50
θρώπινον βίον * * ἔπη πάντα ὦ. εὔρε δ' οὗτος ἄγκυραν
καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δ' ἐπὶ Κροῖσου, καὶ τετελεύ-
τηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβουλεύ-
σαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δὲ τινὰς ἐν γήρῳ βαθεῖ
καὶ μέχρις ἐτῶν ρ'.

55

IA. ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀνδροκλείδης, ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ Φιλα-
δελφέως υἱός. οὗτος δ' ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδί-
δασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμποδῶν
τεχνολογῶν.

IE. ΑΝΝΙΚΕΡΙΔΟΣ.

Ἀννίκερις Κυρηναῖος, φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγέ- 60

39. Θάλεω Eudocia, additis aliis ex Diog. Laert. 2, 1. || 43. καὶ ante περὶ
add. ABE. || XII. cf. Eudoc. p. 55. || 44. εὐρυστράτου AB. || 46. παρμενίδη
supra ou addito E. || νε'] νη' Origenes philos. 1. p. 887 A, νθ' Scaliger Animadv.
in Euseb. p. 94. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 5 ed. Lips. || XIII. cf. Diog. Laert. 1,
101. Eudoc. p. 73. || 48. Γνούρου Diogenes, Schol. Plat. Rep. 10. p. 420, Eu-
docia. || 49. Καδονία Diogenes, Καδονίδου Eudocia. || 50. σκυθικὰ duo Pariss.
Kusteri A, σκυθικῶν B, σκυθῶν E: ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομί-
μων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς εὐτέλειαν βίου καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον
ἔπη ὀκτακόσια ex Diogene Eudocia, lacunae signa posuit Bernhady. || τῶν]
τὸν A. || 52. καὶ ante τετελεύτηκεν add. ABC. || XIV. cf. Eudoc. p. 59 et 75. ||
56. Ἀνδεντοῦ ei ἐδίδασκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μ. altero loco Eudocia: ἐδίδασκεν
om. B et pr. m. E.

νετο, καίτοι ὦν Παραβάτου γνώριμος, τοῦ Ἀριστίππου ἀκηκόοτος. ἦν δὲ τῷ Ἀννικέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητὴς δ' αὐτοῦ ἐπιφανὴς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἴρεσις ἡ καλουμένη Ἀννικέρειος. ἦν δ' 65 ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

IF. ANTISTHENOYΣ.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅστις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἴτ' ἐκύνισαν, υἱὸς δ' ὦν ὁμωνύμου πατρός, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους ι'. πρῶτον μαγικόν. ἀφη- 70 γείται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου, εὐρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δὲ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνатиθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἣτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένης δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ Κυνοῦ καὶ 75 τῶν λοιπῶν.

IZ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγωνὸς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων. ἐγένετο 80 δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶν πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτορ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογά-δην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ' καὶ δι' ἡρώων 85 ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφὴν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γ' Ἀπολινάριου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποιήται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ.

XVI. 68. ὁμωνύμου Portus. || μητρὸς δὲ om. A. || 71. ῥόδων A, Ῥοδίῳ cell. Dlog. Laert. 6, 19 Bernhardy. || 74. διογένης A et pr. m. B: καὶ διογένης δὲ μαθητὴς γ. τ. κ. καὶ τῶν λοιπῶν (στωικῶν) Ζήνων Bernhardy. || XVII. 76. ἀπολινάριος ABEm, ἀπολλινάριος cett. || ἐν ἡμέραις] ἐπὶ E. || 77. κωνσταντίου E Parisinus Brequigny et Vaticanus Pearsoni, κωνστα A, κωνσταντίνου cett. || 80. δι] δὲ καὶ A. || 82. πλείω] πλέον E. || 84. ἡρώϊκων E. || 85. δι καὶ] δὲ A. || 87. Philostorg. hist. eccl. 8, 11.

ΙΗ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Τυανεύς, φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύουσα ἡ μήτηρ ἐπιστάντα δαίμονα ἐθεάσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει· εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον· ὅθεν ὑπειλῆφθαι αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαίου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν ἔτη. εἴτ' ἀπῆραν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους καθεῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα· τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην, χρησμούς, ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε Φιλόστρατος ὁ Λίμνιος τὸν φιλόσοφον πρέποντα βίον. — Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

ΙΘ. ΑΡΙΓΝΩΤΗΣ.

Ἀριγνώτη, μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τὰδε· 5 Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου καὶ ἄλλα φιλοσόφα.

Κ. ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀριστιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δ' εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἀρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλανε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνη δ' ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν

XVIII. cf. Eudoc. p. 57. || 90. ὃν — υἱόν debentur Hesychio Mil. p. 2 Or. || 91. λέγοντα om. BE. || 95. δὲ om. BE. || 97. ἐκ πάντων] ἐκ πάντων E. || 98. θρυλούμενα A, θρυλούμενα cett. || XIX. cf. Eudoc. p. 71. || 105. Σαμία om. AE. || 6. ἔστι] ἔτι Kusterus. || τῶν ABVE, τῶν τῆς cett. || ἐπιγράφεται duo Pariss. Kusteri BE, ἐπιγράφεσθαι A, γράφεται m; φέρεται unus Paris, Kusteri et Vattc. Pearsoni, ἐπιγράμματα φέρεται cett. || XX. cf. Diog. Laert. 2, 8. Eudoc. p. 71. || 9. ἀριτάδος BE. || 11. εἰσεπράξατο Diogenes §. 65. || 13. τόπῳ καὶ χρόνῳ cum Diogene 66 E. || παρόντων Pariss. Kusteri et Diogenes, πάντων cett. || ἀπέλαβε BE. || 14. πόνην BEm.

115 οὐ παρόντων. ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει.
ἀποφθέγματα δ' αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δ'
αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρί-
στιππος, ὃς ἐκλήθη Μητροδιδάκτος. οὗ Θεόδωρος ὁ Ἀθεος
ἐπικληθεὶς, εἶτα Θεός, τοῦ δ' Ἀντίπατρος, τοῦ δ' Ἐπιτι-
20 μῆδης ὁ Κυρηναῖος, τοῦ δὲ Παραιβάτης, τοῦ δ' Ἠγησίας ὁ
Πεισιθάνατος, τοῦ δ' Ἀννίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος.
— Ἀρίστιππος, Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν
ἀσπασάμενος καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δ' ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς
αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει, τὸ βα-
25 ροῦν ἀπόβαλε“ ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δ' ἐν πλῶ δι' αὐτὴν ἐπὶ
γετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. „ἡ γὰρ τούτων“
ἔφη „ἀπόλεια ἐμοὶ σωτηρία.“ ἐπέσκωπτε δ' Ἀντισθένην αἰεὶ
διὰ τὴν στρυφνότητα. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ πίνων ἐνίκα καὶ ὀρχήσεως τῆς ἄλλης
30 κατήρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἀλουργῇ. Πλάτων δὲ προσκομιζο-
μένης αὐτῷ τῆς στολῆς εἶπεν Εὐριπίδου λαμβικά·
οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν,
ἄρρην πεφυκώς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος.
Ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελάσας εἶπε τὰ τοῦ αὐτοῦ
35 ποιητοῦ·

καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
ὑπὲρ φίλου δ' ἀξίων καὶ μὴ τυγχάνων τῶν ποδῶν ἤψατο
καὶ ἔπεισε, καὶ „οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακείας αἵτιος“ εἶπεν,
40 „ἀλλὰ Διονύσιος, ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀνοὰς ἔχων.“

115. ἀπεκάλει E. | 16. διήκουσε — λυτρωσάμενος Diogenis 86. |
20. παραιβάτης cum Diogene AE, παραβάτης cett. | 21. πεισιθάνατος cum
Diogene AV, πασι supra θν et τοις additis E, πεισιθνητος cett. | ὁ — λυτρω-
σάμενος aut cum Menagio delenda aut οὐχ ὁ sqq. scribendum censuit Ku-
sterus. | 22. Ἀρίστιππος sqq. excerpta sunt ex Diog. 77. sqq. | 27. ἔφη ἀπό-
λεια ἐμοὶ] ἐπιβολεια ἐμῇ A, ἐ. ἀ. ἐμῃ supra adiecto οι E. | 29. τοῖς ἄλλοις A. |
32. prior versus est Eur. Bacch. 836, alterum Diogenes ignorat, sed ἄρρην
πεφυκώς novit etiam Sext. Empr. Pyrrh. hyp. 3, 204. | 33. ἄρρενος] ἄρμ^ο, A. |
34. τὰ add. Bernhardt, possit et τὸ post ποιητοῦ. | 36. Eur. Bacch. 317 sq. |
37. οὐσ' ἢ γε σώφρων Euripides et sic Diogenes quoque atque Sextus. | 39. πρὸς
τὸν ἐπισκοψάντα ante οὐ ex Diog. 79 add. Bernhardt.

ΚΑ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΩΝ.

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ἐξηγήσιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα βιβλία δ'. — Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικός. συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ι' (καταλέγει δ' ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους 145 καὶ δόξας αὐτῶν), πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικός, περὶ Σαράπιδος, ἡθικά βιβλία θ'.

ΚΒ. ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ.

Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρου, μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρέψας δ' ἐν Μαν- 59 τινεῖα φιλόσοφος γέγονε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἡστόχησεν, ἀκουστής τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἴτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους· εἰς δὲ ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς 55 τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὥς εἶναι ἀπὸ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἶδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς νηγ'. 60

ΚΓ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ.

Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικός φιλόσοφος, συμβιωτῆς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

ΚΔ. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ καὶ 65

XXI. cf. Eudoc. p. 71. || 144. περὶ ABVEEudocia, δὲ περὶ cett. || 45. καταλέγει — αὐτῶν huc posui cum Kustero atque Jonslo scr. hist. ph. 4. p. 250, libri post Πλάτων habent. || 46. πότερος E. || XXII. cf. Eudoc. p. 72. tractat Mahnius diatr. d. Aristox. || 49. καὶ om. Eudocia. || 52. γενόμενος post Ἐρυθραίου add. E. || 56. τοῖς V, τῆς A, τοῦ cett. || ἐπὶ τοῦ E. || 57. ἀπὸ ἐπὶ Bernhardy. || 59. καὶ παντὸς seqq. om. Eudocia. || 60. παιδείας duo Pariss. Kusterl, καὶ παιδείας cett. || ἀριθμοῦνται Pearsonus. || XXIII. cf. Eudoc. p. 73. || 62. Καίσαρος] Οὐήρου add. Barthius in Aen. Gaz. p. 97. || ὑπομνήματα Eudocia. || XXIV. cf. Eudoc. p. 71. || 65. καὶ Μάρκου susp. Bernhardy.

Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων καὶ ἀξιωματῶν μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἐλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.

KE. ARTEMIDOROU.

- 170 Ἀρτεμίδωρος Δαλδιανός (πόλις δ' ἐστὶ Λυδίας ἡ Δάλδης), φιλόσοφος. ἔγραψεν ὄνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικὰ.

KF. APXELLAOY.

- Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος Μιλήσιος, φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθεὶς, ἀπ' Ἰωνίας πρῶτος τὴν
75 φυσιολογίαν ἤγαγεν. Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου· τοῦ δὲ μαθητῆς Σωκράτης, οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχροὺς οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά.

KZ. APXIMHAOYΣ.

- 80 Ἀρχιμήδης Τραλλιανός, φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ μηχανικά.

KH. APXYTOY.

- Ἀρχύτας Ταραντῖνος, Ἐστιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ
Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ
85 τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη, στρατηγὸς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαίδευσεν μαθητάς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. τοῦτον φανερώς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέ-
90 ος. καὶ παροιμία, Ἀρχύτου πλαταγή, ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν, ἣτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου ἤχον καὶ ψόφον ὑποτελοῦντος.

XXV. cf. Eudoc. p. 74. || XXVI. 173. μίδωνος pr. m. E, et sic Diog. Laert. 2, 16. || 74. ὅτι ex *V ante ἀπὸ add. Galsfordus. || πρῶτος pr. m. E. || 76. Εὐριπίδην Kusterus, εὐριπίδης A, εὐριπίδου cett. || XXVII. cf. Eudoc. p. 74, quae s. 1a. addit καὶ εἰς τινος τοῦ Πλάτωνος διαλόγους. || XXVIII. 82. ἢ μνασαγέτου add. ABVE. || 84. τοῦ τυράννου om. E. || 87. ἐκείνων pr. m. A. || 88. καὶ om. A. || 89. φανερώς] φησὶ Φανίας ὁ Ἐρέσιος Bernhardy. || 91. καὶ AV, ἢ cett.

ΚΘ. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἀφρικανός, ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Λίβυς, ὁ τοὺς πεσοτοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δ' οἰονεὶ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γραπτῶν 195 τινῶν χαρακτηρῶν ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὁριγένης, ἐνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Α. ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Δαμάσκιος, στωικὸς φιλόσοφος, Σύρος, Συμπλικίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμηγητής. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστι- 200 νιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία.

ΑΑ. ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ.

Δαμόφιλος, φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὑπάτος· γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταυτὰ μοι εὑρεται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θή- 5 καῖς· φιλόβιβλος ἦ περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων πρὸς Δόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα.

ΑΒ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεὺς (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο, φιλόσοφος περιπατητικὸς. γέγραφε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά καὶ 10 ῥητορικά καὶ πολιτικά καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δὲ Θεοφράστου καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. οὕτω δ' ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὥς καὶ

XXIX. cf. Eudoc. p. 73. || 193. Σέξτος Scaliger in Euseb. p. 232, Σέκτωρ Eudocia, Κίστος Valesius, Σέκτος v. || 96. καὶ ἄλλας ἐνεργείας Kusterus, καὶ δυνάμεις ἀλλοίων ἐνεργειῶν Toupius, κ. ἀ. ἐ. δύναμις Hemsterhusius. || 97. ποιησαμένου Bernhardt. || XXX. cf. Eudoc. p. 134. || 200. Εὐλαλίου ex uno Paris. et Suid. s. v. πρέσβεις Kusterus, ἐλαμίον AV et Vatic. Pearsoni, qui in albo εὐθαλίου invenit, ἐλαμίτου BEEudocia. || 2. καὶ ἄλλα πολλὰ s. fin. add. Eudocia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 134, quae omittis δν—θήκαις reliqua sic: γέγραφε περὶ ἀξιοκτῆτων βιβλίων πρ. Α. Μ., περὶ βίων ἀρχαίων κ. ἐ. π. || 4. ὑπάτος] M. Salvius Julianus a. u. 927. || 6. ἦ Kusterus, ἀ' (ἠπίετος) Toupius, πρῶτος est. || περὶ] τε V. || 7. βίων m. || XXXII. 9. τὸ om. E. || 10. καὶ ῥητορικά ex duabus Paris. add. Kusterus: ῥητορικὴν καὶ πολιτικὴν V. || 11. ἠκροάσατο—βιβλία om. V, qui haec sola habet: οὗτος σφόδρα εὐειδέστατος ἦν καὶ ἐκαλεῖτο λαμπρὸς καὶ χαριτοβλέφαρος—διεβλήθη ἐρασθῆναι παρὰ νέωνος. || 13. συχνὰ] πολλά E.

διαβολὴν λαβεῖν, ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν, καὶ προσ-
 215 γορευθῆναι ὑπὸ τινων αὐτὸν Λαμπρὸν καὶ Χαριτοβλέφα-
 ρον. εἰς μέγα δ' ἄρθεις δόξης καὶ ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ
 φθόνου κατεστρατηγήθη καὶ ἐξελαθεῖς ὑπ' Ἀθηναίων εἰς
 Αἴγυπτον ἦλθε, καὶ παρὰ τῷ Σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων
 δηχθεὶς ὑπ' ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ
 20 νομῷ πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσιν.

ΑΓ. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημόκριτος Ἠγησιστράτου, οἱ δ' Ἀθηνοκρίτου ἢ Λα-
 μασίππου, γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ
 τὴν οὗ Ὀλυμπιάδα, οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν, Ἀβδηρίτης ἐκ
 25 Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ
 Λευκίππου, ὡς δὲ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν.
 ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ
 τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδευθὴ σοφά. εἴτ' ἐπανῆλθε καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῃ καὶ Δαμάστῃ. ἤρξε δ' ἐν Ἀβδή-
 30 ροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμθεῖς. μαθητὴς δ' αὐτοῦ
 διαφανὴς ἐγένετο Μητροδωρος ὁ Χῖος, οὗ πάλιν ἀκροαταὶ
 Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ Σοφία
 ὁ Δημόκριτος καὶ Φελασῆνος δὲ διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενό-
 σπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δ' αὐτοῦ βιβλία εἰσι β',
 ὃ τε μέγας διάνοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε
 35 δὲ καὶ ἐπιστολάς.

ΑΔ. ΔΙΑΓΟΡΟΥ.

Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσο-
 φος καὶ ᾠσμάτων ποιητής, ὃν εὐφυᾶ θιασάμενος Δημόκρι-
 τος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχ-

214. νέος ὢν] νέωνος Pariss. Kusteri et E, Κλέωνος ex Diog. Laert. 5, 76
 Kusterus. || 15. τινων] τινος E. || 17. φόνου E. || XXXIII. 23. κατὰ — φασίν
 em. V. || τὴν ante π' add. BEm. || αὐδηρίτης Em. || 24. φιλόσοφος em. E. ||
 κατὰ τινος em. V, κατὰ τινος B. || 25. καὶ ante Περσῶν add. Bernhardt. ||
 Περσῶν — Λαμάστη em. V. || 28. δαμόστη BE, Δαμάσθ Menagius in Diog. 9,
 30. || δὲ καὶ ἐν BEm. || αὐδηρίτης Em. || 29. διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, οὗ ἀκροατὴς
 καὶ μαθητὴς μητροδωρος V. || 30. τοῦ δὲ πάλιν *V. || 32. ὁ add. ABVEm:
 ὁ δημ. σοφῆς *V. || δὲ add. A. || 33. δ' em. V. || εἰσι em. V. || 35. δὲ em.
 V. || XXXIV. cf. Hesych. Mil. p. 16. || 36. τηλεκλείδου *V. || Μήλιος] μιλῆσιος
 ABVEm. || φιλόσοφος] σοφιστής ἢ φιλόσοφος E. || 37. καὶ — ποιητής em. V. ||
 ὃν sqq. debentur Hesychio Mil. p. 16 Or. || 38. αὐδηρίτης m.

μῶν καὶ μαθητὴν ἐποίησατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὧν κατὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελαννι- 240 πίδου δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε τοίνυν οἱ Ὀλυμπιάδι. ἐπεκλήθη δ' Ἀθλος, διότι τοῦτο ἐδόξαζεν, ἅφ' οὗ τις ὁμοτέχνος αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος, ὃν αὐτὸς ἐπεποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τοῦτον, μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐντεῦθεν οὖν ὁ 45 Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν.

ΑΕ. ΔΙΑΥΜΟΥ.

Αἰδύμος, Ἀτῆιος ἢ Ἀττιος χρηματίσας, φιλόσοφος ἀκα- 50 δημαϊκός. πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β' καὶ ἄλλα πολλὰ.

ΑΓ. ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ.

Δικαίαρχος Φειδίου Σικελιώτης ἐκ πόλεως Μεσσηνίας, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέ- 55 τρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὁρῶν, Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ'. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν. καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαιμόνι, καθ' ἑκάστον ἔτος ἀναγινώσκεισθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἀκράτησε μέχρι πολλοῦ. 60

ΑΖ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης, Ἰκεσίου υἱὸς τραπεζίτου, Σινωπεύς, ὃς φυχὼν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας,

240. κατὰ Kusterus, μετὰ v. | Μελαννιπίδου (Μελαννιπίδης 1 Par. et Vat., sic et A) — Ὀλυμπιάδι ex duobus Pariss. add. Kusterus, sunt etiam in Vaticano Pearsoni. | 41. ἐπεκλήθη δ'] ὃς ἐπεκλ. V, καὶ ἐπεκλ. A. | 42. διότι — ἀναχώρησιν αὐτοῦ ex duobus Pariss. Kusteri, Vaticano Pearsoni et A add. Gaisfordus: habet eadem Hesychius: cett. solum ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους ἔκπτωσιν ἔχοντας sqq. | 43. ὑφελόμενος Hesychius. | 47. ἐκπτωξιν Hemsterhuis. | 48. ὁ διαγόρας A, om. VE, διαγόρας cett. | 49. κατέτρεψε V. | XXXV. cf. Eudoc. p. 135. | 50. Ἀτῆιος] Ἀτῆιος ex Enseb. pr. ev. 15, 15 Jonsius hist. ph. scr. 3, 1, Ἀττιος aut' Ἀτῆιος Tourlius. | ἢ Ἀττιος χρ. om. Eudocia. | XXXVI. cf. Eudoc. p. 135. | XXXVII. 61. Ἰκεσίος A.

καὶ Ἀντισθένι παραβαλὼν τῷ κυνικῷ ἡράσθη τοῦ ἐκείνου
βίου καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἡσπάσατο, πολλῆς οὐσης
265 αὐτῷ ὑπεριδῶν οὐσίας. γηραιὸς δ' ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρ-
τάλου ἐλήφθη καὶ πραθεὶς ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινὶ παρὰ
τῷ πριαμένῳ διέμεινεν, οὐχ ἐλόμενος λυθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων
ἢ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριδ' ὀλυμπιάδος κατέ-
στρεψε τὸν βίον, δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος καὶ θερα-
70 παίας ὑπεριδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν
Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν. — Διογένης, Ἀντισθέ-
νους ὁμιλητής, ὃς πρῶτος Κύνων ἐπακλήθη, ἐν πίσφ' οὐκ ἐδί-
τριβεν. ἐρομένῳ δ' αὐτῷ, πῶς αὖ πρωτεύσειεν, ἐπολιτεύετο
δὲ, ὁ θεὸς ἀνείλεν, εἰ παραχαράξειεν. ὁ δὲ τὸ νόμισμα
75 παραχαράξεν· ἐφ' ᾧ φυγῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δ'
Ἀντισθένι κατὰ δόξης διαλεγόμενῳ ἐφιλοσόφησεν. πλέων
δ' ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ
καὶ ἐρωτώμενος, τί εἰδείη, „ἄρχειν ἀνθρώπων“ ἔφη. καὶ
διασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἄσωτον, „τοῦτόν με“ ἔφη
80 „πώλησον· δεσπότου γὰρ δεῖται.“ ὁ δ' ὠνεῖται καὶ εἰς Κό-
ρινθον ἄγει καὶ τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσαι παιδαγωγόν. ἔλεγε
δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι.

ΑΗ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθη-
τής Τηλακλέους, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς Πωλλίωνος τοῦ φιλοσό-
85 φου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ
Καίσαρος Ἀδριανοῦ.

ΑΘ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύ-
ραννος καὶ φιλόσοφος. ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων
Ἐπιχάρμου.

267. τῷ om. V. | ὑπὸ AV, ὑπὸ τῶν cett. || 68. καὶ add. AV. | ριδ' Meursias
lectt. att. 2, 22, ρι. erasa extrema littera V, ριγ' v. || 72. πρῶτον E. | Κύνων
Menagius ad Diog. 6, 20, Κλίαν v. || 73. πρωτεύση *V. | ἐπολιτεύετο δὲ ABVE,
ἐνεπολιτεύετο δὲ *V, ἐπολιτεύετο γὰρ cett. || 74. παραχαράξας *V. || 75. καὶ ante
φυγῶν add. V. || 79. ἄσωτον ABVE, ἀνθρώπον ἄσωτον m, ἀνθρ. καὶ ἄσ. cett. |
XXXVIII. cf. Eudoc. p. 136. || 84. Ἀλεξανδρεὺς Eudocia. || 85. λέξιν ἐπὶ
Ἀδριανοῦ reliquis omnia Eudocia. || XXXIX. cf. Eudoc. p. 136. || 87. τῶν ἄλλων
φιλόσοφος Eudocia.

M. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων Ἰππαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, 290 τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός, ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύσιον· οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον, ἔγραψεν ἐπιστολάς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. 95

MΛ. ΔΟΜΝΙΝΟΥ.

Δομνῖνος, φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος, ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ καὶ Πρόκλου συμφοιτητής, ὧς φησι Δαμάσκιος. ἔγραψε κατὰ τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων.

MB. ΔΩΡΟΥ.

Δῶρος, ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὃν φησι Δαμάσκιος εἰς 300 τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν δεινότατον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀληθείας.

MG. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς 5 ποιήσεως Ὀμήρου καὶ Ἡσίοδου.

MΛ. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, ἀστρονόμος. ἀποτελεσματικά, περὶ διοσημείων καὶ ἄλλα πολλὰ.

ME. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δ' Ἀρχινόμου, οἱ δὲ Ξενέτου· καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην. ἠκροάσατο δὲ πρώτου 10

XL. cf. Eudoc. p. 137. || 291. πρότερον BE. || 93. καὶ ante ἐκβαλὼν add. Bm. || 94. οὗ οὖν *V. || Νισαῖος in lac. om. E. || 95. ἐπιστολάς — τινάς om. BE. || ἄλλας Hemsterhusius. || s. fin. ἀλλὰ καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν Πλάτωνος add. Eudocia. || XLI. dedi ex Eudoc. p. 138: multa ex Damascio descripsit Suidas. || 96. δομνῖνος A. || ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἢ Λαρίσσης exspectabat Bernhardt. || XLII. 300. ὃν] ὡς AEm. || 1. reliqua Damascii verba describere taedet. || XLIII. cf. Eudoc. p. 169. || 3. καὶ κριτικός] κριτικός καὶ Κασίστερος. || 5. δ' om. BE. || φέρεται αὐτοῦ βιβλία περὶ Eudocia. || XLIV. 7. ἀποτελεσματικός E. || XLV. 9. Ξενέτου] Ἐξανέτου Dlog. Laert. 8, 53. || 10. ἀδελφὸν BVE, ἀδελφὸν δὲ cell. || ἠκροάτο E.

Παρμενίδου, οὔτινος, ὡς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δ' ἔφρασαν μαθητὴν Τηλαύγου
 τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλείᾳ γενέσθαι. Ἀκραγαν-
 τῖνος δέ, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπε-
 315 δοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλας
 ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα λευκὰ ἐν ταῖς χερσὶν
 ἐπῆει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ Θεοῦ
 βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, σῦντωρ ἔκριψεν ἐαυ-
 τὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα.
 20 καὶ οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ
 τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου
 πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελᾶσαι αὐτόν, δορὰς
 ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς Γορ-
 γίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντῖνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ φύ-
 25 σεως τῶν ὄντων βιβλία γ' (καὶ ἔστιν ἔπη ὡς β), λατρικὰ
 καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

MF. ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γαργήτιος τῶν δῆ-
 μων, μητρὸς Χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Νεοκλῆς,
 Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δ'
 30 ἥρξατο ἀπ' ἐνιαυτῶν ιβ' καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εισηγήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρέψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἶτα
 σχολαρχήσας ἐν Μυτιλήνῃ ἐνιαυτῶν ὦν *, εἴτ' ἐν Λαμψάκῳ
 καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ, ἀκούσας δὲ Νανσιφά-
 νους τοῦ Ἀημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθη-

311. ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ ex uno Paris. add. Kusterus. || 12. τηλαύγου
 E. || 13. πυθαγόρα *V. || ἀκραγαντῖνον φιλόσοφον φυσικόν V, ἀκραγαντῖνον
 omisso δὲ BE, ἦν δὲ φιλόσοφος φυσικὸς add. E. || 14. ἐποποιόν V. || 16. ἐν τοῖς —
 ἐγένετο om. BE. || 19. ὥστε — σῶμα om. BVE. || 21. κωλυσανέμα *V. || 22. ἀκρα-
 γαντι' adiecto α supra ἱ V. || 23. ἐπιθέντα pr. m. E. || 24. φύσεων *V. || 25. γ']
 β' BE, δύο V. || β, m, δύο V, δισχίλια β, E. || XLVI. 27. γαργήτιος A*V,
 γαργήτιος E. || τὸν δῆμον E. || 28. χαιρεστράτης V. || ἀδελφῇ V. || 29. Ἀριστό-
 βουλος ἢ Ἀριστόδημος ex uno Paris. add. Kusterus. || 31. σὺν τοῖς γονεῦσιν
 om. V. || 32. ἐνιαυτῶν ὦν *] post ὦν, quod dedi ex emend. Galasfordi pro vulg.
 ὦν, sine dubio numerus excidit, qui latet in librorum scriptura ἦν, ex Diog. 10,
 15 λβ' conciliat, καὶ Galasfordus: ἐνιαυτὸν ἦν ed. Basil., ἐνιαυτὸν ἓνα Portus. ||
 34. παμφίλου BVE m, παμφύλου celt.

τοῦ. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος μετὰ ζ' ἐνιαυτοὺς 335
τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων
καὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ. καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολή
ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐτη σκζ', ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς
ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πλεῖστα.

MZ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, φιλόσοφος, δοῦλος 40
Ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος.
πρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας
Ἡπείρου ῥῆκσε καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου.
ἔγραψε πολλά.

MH. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθητὴς Περ- 45
σαίου. διάλογοι αὐτοῦ Μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχυτον
(ἐστὶ δὲ ὠσοκοπία), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς.

MΘ. ΕΡΜΕΙΟΥ.

Ἑρμείας, φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου, τῶν
διδασκάλων Λαμασκίου, πατήρ. ἦν δ' ὁ Ἑρμείας φίλος ἐς
τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ, ἀδελφῷ Θεοδότῃς, μητρὸς Ἰσιδώρου 50
φιλοσόφου· ὁ δ' Αἴγυπτος ἦν φιλομαθής.

N. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἑρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κόμης μεσογαίου, μαθητὴς
Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὑφ' οὗ ἠκεώθη Ἑρεννίῳ Σεβήρῳ,
ἐπ' Ἀδριανῷ τοῦ βασιλέως, ἐκδουλος ὧν γένος, λόγιος
σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά. 55

35. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om. V. || ρθ' A, οθ' cell. || 37. καὶ ante Ἀντιγόνου
add. duo Pariss. Kusteri. || τὰ γόνατα κληθέντος A. || 38. σκζ' ABVem, σλζ'
cell. || ἐν — αὐτῆς] διάδοχοι δὲ αὐτοῖς V, αὐτοῖς eklam A. || 39. πλεῖστα A,
πολλά cell. || XLVII. 40. ἐπίκτητος δοῦλος ἐπαφροδίτου σωματοφυλάκος νέρω-
νος ἱεραπόλεως τῆς φρυγίας φιλόσοφος ἄριστος reliquis omissis V. || δοῦλος
AVE, δὲ add. cell. || 42. νικοπόλει A. || 43. ἐκτείνας E. || XLVIII. cf. Eudoc.
p. 193. || 46. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι Eudocia. || ἡ Eudocia, α' v, quod om.
BE. || 47. περὶ σοφιστείας π. τ. αλ., ἔκχυτον — ὠσοκοπία Eudocia. || περὶ τῶν
ἀκαδημαϊκῶν BE. || XLIX. 49. ἦν sqq. om. V. || φίλος] φιλόσοφος BE. ||
50. ἀδελφοῦς B, ἀδελφῆς E. || 51. τοῦ φιλοσόφου E. || L. 53. τοῦ Βυβλίου in lac.
om. A. || ἐρεννίῳ A, ἐριννίῳ E, ἐρρενίῳ cell. || σεβήρῳ E, σευήρῳ cell. ||
54. λόγιος ὧν BE. || 55. καὶ om. E. || πολλά] ἔγραψε καὶ περὶ ὀνειδῶν in mg. A.

ΝΑ. ΕΥΔΟΞΟΥ.

Εὐδοξος Αισχίνου Κνίδιος, φιλόσοφος, Πλάτωνος ἡλικιώτης, ᾧ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς, Δελφίς, Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς, ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἶδους τούτου, καὶ ὀκταστηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρο-
360 νομίαν.

ΝΒ. ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ, φιλόσοφος, ὃς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσήγαγεν, ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἐριστικὴν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους· μεθ' ὃν Ἰχθύας,
65 εἴτα Στίλπων ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους Ἀλκιβιάδην, Αἰσχίνην, Κρίτωνα, Φοίνικα, Λαμπρίαν, ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.

ΝΓ. ΖΗΝΩΝΩΝ.

Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ
70 ἐπὶ τῆς οἱ Ὀλυμπιάδος), μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν ἑριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὥς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν Ἐλέας τύραννον, ἐάλω,
75 καὶ ἐρωτώμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακῶν καὶ ἀποτεμὼν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν ὅλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισσόμενος. — Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου Κιτιεύς (πόλις δ' ἐστὶ Κύπρου τὸ Κίτιον), φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τῆς στωικῆς αἰρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς στωικὸς διὰ τὸ
80 ἐν τῇ στοῇ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι αὐτόν, ἥτις πρώην μὲν

LI. cf. Eudoc. p. 193. || LII. 362. ὃς καὶ τὴν Bernhardt, ὃς om. ABVEm, καὶ om. Kusterus. || 63. ἦν δὴ sqq. om. V. || διαλυτικὴν BE. || προσαγορευθεῖσαν AB, προσηγόρευσιν m: ἥδη καὶ διαλεκτικὴν — προσαγορευθεῖσαν Bernhardt. || 66. Φοίνικα cum Diog. 2, 108 BE, φοίνικας cett. || LIII. cf. Eudoc. p. 204 sq. || 70. οἱ] οὐ' Diog. 9, 29. || 71. τῶν AEmEudocla, τοῦ cett. || 72. τοῦτόν] τοιοῦτον V. || τῆς add. AV. || 73. ἐμπεδοκλῆν E. || καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ σοφιστῇ post ῥητορικῆς add. Eudocla. || 74. Διομέδοντα] Δημίῳ vocant Plat. d. stoic. rep. 37. p. 1052 C. adv. Colot. 32. p. 1126 D, Clem. Alex. str. 4. p. 213. || 75. αὐτοῦ Eudocla, αὐτοῦ v. || 77. δημέου BVE Diog. 7, 1, δημαίου A, δημίῳ cett. || 78. κίττων BE. || 80. διδ. αὐτούς m. || πρῶην A, πρῶτον cett.

Πεισιαννάκειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλῃ ἐπεκλήθη. μαθητὴς δ' ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, εἴτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἡ' ἀφελὼν ἐκάστοτε τῆς τροφῆς, ἕως ἀτονίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσθη δ' αὐτῷ πυνθανομένων περὶ βίου, συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς 385 ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολυχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπ' Ἀντιγόνη τοῦ Γονατᾶ ἐπὶ τῆς ρε' Ὀλυμπιάδος. καὶ παροιμία, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε διαίταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ 90 οὗτος ἐφιλοσόφει. τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνότητι καὶ νῇ Δία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνθος καὶ ὑγίης διατελέσας. — Ζήνων Μουσαίου Σιδωνίος, φιλόσοφος στωικός, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. 95 ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά. — Ζήνων Διοσκορίδου Ταρσεύς, ὡς δὲ τινες Σιδωνίος, φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Ταρσεύς, φιλοσόφου στωικοῦ, καὶ διάδοχος.

ΝΑ. ΖΩΣΙΜΟΥ.

Ζώσιμος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος. χημεινικὰ πρὸς Θεο- 400 σεβίαν τὴν ἀδελφὴν (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κῆ', ἐπιγράφεται δ' ὑπὸ τινων Χειρόκμητα), καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

ΝΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἡρακλείδης Ὁξυρυγχίτης, φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἔκτου, 5

382. Πολέμωνος Bernhardt, Πολέμονος cett. || 83. ἡ' ex Diog. 7, 28 Kusterus, ἐνεγέκοντα v, et sic rursus Suid. s. v. αἵεις. || 86. ὅτι om. BE. || 87. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ V. || 88. ρε' Clinton fast. hell. 2. p. 191. L., κ⁷⁵ ρ⁷⁵ E, ρ' καὶ ε' V, κ' καὶ ρ' cett. || καὶ παροιμία om. *V. cf. App. 2, 98*. p. 414. ed. paroemiogr. Gott. || 89. ἐγκρατεστέρους BE. || 90. ὥστε sqq om. V. || 91. ἐφιλοσόφησε E. || τῷ γὰρ sqq. ducta sunt ex Diog. 7, 28. || 92. μακροβιότητι ex Diogene, ut ait, Kusterus. || 95. κατέως A. || 97. διοσκορίδου AVEudocia, διοσκουρίδου cett. || 98. φ. τοῦ στ. E. || LIV. cf. Eudoc. p. 205. || 400. χημεινικὰ sqq. om. V: χημεινικὰ AB, χυμεινικὰ cett., corr. Galsfordus. || Θεοσεβίαν ABEmEudocia. || 2. ὑπογράφεται BEEudocia. || ὁ om. Eudocia. || LV. 4. ὁ ὀξυρυγχίτης V.

ὅς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα. — Ἡρακλείδης Εὐφρονος, φιλόσοφος, Ἡρακλείας τῆς Πόντου, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δάμηδος, ἐνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλάτωνος γγῶριμος. ἐκδημίσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δρῶντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιατρώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα. ὅς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὐρέθη, τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιούς, οὐχ εὐρεθέντος δέ. 15 καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπηθανατίσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δ' ἐν φρέατι ἑαυτὸν ἐμβεβληκέναι, ὡς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀπηθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά.

NF. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ.

Ἡράκλειτος Βλύσωνος ἢ Βάκτωρος, οἱ δ' Ὁρακίνου, Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὅς ἐπεκλήθη Σκοτεινός. οὗτος 20 ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἡσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ἥπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῃ χρίσας ὅλον ἑαυτὸν εἶασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ κείμενον αὐτὸν κύνες προσελθούσαι διέσπασαν. οἱ δ' ἄμμοι 25 χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δ' αὐτὸν ἔφρασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἰκπάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ξθ' ὀλυμπιάδος ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάτου, καὶ ἔγραψε πολλά ποιητικῶς.

NZ. ΘΑΛΗΤΟΣ.

Θαλῆς Ἐξαμύνου καὶ Κλεοβουλίνης Μιλήσιος, ὡς δ' 30 Ἡρόδοτος Φοῖνιξ, γαγονῶς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε' ὀλυμ-

406. ἔγραψε] ἔθετο AV. || 7. Εὐθύφρονος Diog. 5, 86. || 8. τῆς πόντου ABVE, τῆς ἐν πόντῳ cett. || 13. συγκαθεύδοντα A. || μόνον *V. || 14. κατακλιθέντος Am. || 15. ἄλλο V. || ἀπηθανατίσθαι A, ἀπηθανατίσασθαι E: ἀπηθανατίσθαι αὐτόν V. || 16. ἑαυτὸν A, αὐτόν V: ἐμβεβληκέναι αὐτόν V. || δόξου E. || 17. ἀπαθανατίσασθαι E. || πολλά om. A. || LVI. 18. βλύσωνος cum Diog. 9, 1 E, hoc aut. Βρύσωνος probat Bernhardy, βλόσωνος cett., Βαθάνων Schol. Plat. Rep. 6. p. 400. || βάκτωρος A, βλαύτωρος BE, βαύτωρος V, βλεύτωνος cett. || Ὁρακίνος B, Ἡρακίνος V, Ἡρακίνος supra ou addito E, ἦ... A, Ἡρακλίωντος Diogenes. || 20. ἐπιμελής B. || 22. βολβιώτατον V. || 23. τῷ ἡλίῳ V. || 24. προσελθούσαι ABVE. || 25. διακοῦσαι BE, διανῦσαι mg. E. || 27. ἐξ' A. || ὑστάτου Vm. || LVII. cf. Eudoc. p. 228. || 29. ἔξαμύνον ABE*V Schol. Plat. Rep. 10. p. 429, ἔξαμίου cett. || 30. Ἡρόδοτος ABVE, Ἡροδότῳ δοκῶ cett. cf. 1, 170.

πιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς **ζ'. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπει, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά, ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πηληθείς δ' ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

ΝΗ. ΘΕΛΙΤΗΤΟΥ.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος, ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητὴς ⁴³⁵ Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ ε' καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. — Θεαίτητος Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος.

ΝΘ. ΘΕΑΝΩΝ.

Θεανὼ Κρήσσα, φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθώνιατος, ⁴⁰ γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα καὶ ποιήματά τι δι' ἐπῶν. — Θεανὼ Μεταποντινὴ ἢ Θουρία, Πυθαγορεῖα, θυγάτηρ Λεώ- ⁴⁵ φρονος, γαμετὴ δὲ Καρύστου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰπποδάμῳ Θουρίῳ, παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

Ξ. ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ.

Θεμίστιος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλίου- ⁵⁰ νοῦ τοῦ παραβάτου, ὑφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως. γέγραφε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις ἡ', παράφρασιν τῶν ἀναλυ-

431. post. τῆς nonnulla excidisse et quod superest ζ' frustulum esse membri huiusce, εἰς τῶν ζ' σοφῶν, vidit Bernhardt. || 32. ἰσημερίας καὶ ἐκλείψεως καὶ Eudocia. || LVIII. cf. Eudoc. p. 229. || 35. φιλόσοφος καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀστρολόγος Eudocia. || 38. ἥρακλείας πόντου ABVE (ἥρακλέα *V), ἦρ. τοῦ πόντου ex Pariss. Kusterus, fuerat ἐν Ἡρακλείᾳ τοῦ π. || LIX. cf. Eudoc. p. 228. || 42. μῦαν BE. || βρωτίνου ex Pariss. Kusterus, fuerat Κρατίνου. || 43. γυναῖκα A, γενέσθαι γυναῖκα E, ταύτην γενέσθαι γυναῖκα V, γυναῖκα γενέσθαι cell. || καὶ ABVE, δὲ καὶ cell. || φέρεται αὐτῆς ὑπομνήματα πολλὰ φιλόσοφα Eudocia. || 45. Μεταποντικὴ Eudocia. || 46. Καρύστου et Κρότωνος susp. Bernhardt. || βρωτίνου ABVE, (ὡς πλωτίνος mg. V), βρωτίνου cell., βροντίνου ex Jambl. vit. Pyth. extr. Kusterus.

τικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ
 455 περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε
 περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν
 βιβλίῳ α' καὶ διαλέξεις.

ΕΑ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος, φιλόσοφος, ἔγραψε σφαιρικά ἐν βιβλίοις γ',
 ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεωδᾶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν
 60 β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκῶν
 ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικά κεφάλαια, ἀστρολογικά, περὶ οἰκήσεων.

ΕΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ ἐπικλὴν Ἄθεος, ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ
 Κιτιέως, δέηκουσε δὲ καὶ Βρύωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκ-
 τικοῦ, ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδούς. αἵρεσιν ἰδίαν
 65 εὔρεν, ἣτις Θεωδώρειος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντεί-
 νοντα εἰς τὴν οἰκειάν αἵρεσιν καὶ ἄλλα τινά. αὐτὸς εἶπε πρὸς
 Ἰππαρχίαν τὴν γυναικα Κράτητος „αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς
 ἱστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδα καὶ τρίβωνα φέρουσα.

ΕΓ. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Θεόφραστος Μελάντα γναφέας, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπ'
 70 Ἐρεσσοῦ, ἀκουστῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς
 τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα
 ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ
 τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφραστος, εἴτα
 Θεόφραστος, ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος
 75 τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλούμενος Ἀριστοκλῆς. μα-
 θητὰς δ' ἔσχε πλεῖον ἢ δισχιλίους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστο-
 τέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ

LX. 454. τῶν ἀποδεικτικῶν — β' ex Pariss. add. Kusterus, nisi quod δ' ὅς,
 V δυσι. || 55. ψυχῶν V. || 56. τῆς add. ABVEm. || LXI. cf. Eudoc. p. 229, quae
 miscuit philosophum cum poeta (lib. I, 22). || 58. βιβλία γ' *V. || 60. ὑπομνήματα
 E. || οἰκίας E: δ. οἰκῶν — γ' ἥτοι περὶ οἰκήσεων Eudocia, quae ponit ante
 ὑπόμνημα. || 61. ἀριστολογικά καὶ π. V. || LXII. 63. δὲ om. V. || 64. καὶ ante
 ἀδιαφορίαν add. Kusterus, post idem voc. δὲ Bernhardy. || 67. versus est Eurip.
 Bacch. 1236, ubi παρ' ἱστοῖς. cf. Diog. 6, 98. || LXIII. cf. Eudoc. p. 229. ||
 69. μελάντια cum Diog. 5, 36 BVE, μελάντου cell. || 70. ἐρεσσοῦ A, Ἐρεσσοῦ
 Bernhardy. || 71. τῆς om. E. || 76. πλείον AB*VE, πλείους cell. || δισχιλίους]
 β V, δύο BE. || 77. τοῦ φιλοσόφου] τὸν E.

Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου, καὶ τελευταῖα κατάπονος ὑπὸ τοῦ αἰεὶ γράφειν γενόμενος, εἴτ' ἐνδούς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμους. βιβλία δ' αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ 480 ταῦτα· ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομὴν, ἀνηγγμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετὰλλων, περὶ ὁδμῶν καὶ ἄλλα.

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν ἄπῃρος 85
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθεῖς κάτθανε πηρομέλης.

ΞΑ. ΘΕΩΝΩΝ.

Θέων, ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δ' ἀμφοτέροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς 90 ὁρμῶν καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιστολῆς, περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα. — Θέων Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος στωικός, γεγονὼς ἐπ' Αὐγούστου μετ' Ἀρείων. ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς 95 εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ἱστορικῶν βιβλία γ'. — Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Λάφνῃ, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους.

ΞΕ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητὴς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Πλωτίνου, γεγονὼς κατὰ 500

478. κασάνδρῳ VE. || καὶ om. V. || 81. ἀναλυτικά — ἀναλυτικὸν B, ἀναλυτικά — ἀναλυτικά VEm, ἀναλυτικά — ἀναλυτικῶν Eudocia. || 82. ἀναλύσεις Eudocia. || 83. τύπων Kusterus. || τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας post ὁδμῶν add. mEudocia. || 85. quod accedit epigramma, ex Diog. 5, 40 et Anthol. Pal. 1. p. 337 reflectum, sic legitur apud Suidam: Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν δέμας ἄπῃρος (ἄπιμος BVE) ἦν· εἴτ' ἀνεθεῖς κ. π. || LXIV. cf. Eudoc. p. 229. || 91. καὶ τῆς BVE, καὶ τῆς τῶν cell. || τοῦ om. E. || 92. τοῦ om. Eudocia. || Πτολεμαῖον mEudocia. || 94. ἀλεξανδρ^ο V. || 95. μετ' Ἀρείων om. Eudocia. || 96. τέχνης ἱστορικῆς E. || 97. ἀντιοχείας ABE, ἀντιοχεὺς cell. || LXV. cf. Eudoc. p. 244. || 500. τοῦ φιλοσόφου om. E, τοῦ om. Eudocia. || πλωτινοῦ ABVE, ἀκαιοστοῦ add. cell. || γεγονὼς — τοῦ] ἐπὶ Κωνσταντίνου Eudocia.

τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλοσόφα διάφορα.

ΞΦ. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Μενεκράτους, Νυσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος, φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος
 505 τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ' κατὰ τινας. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.

ΞΖ. ΙΟΥΛΙΑΝΩΝ.

Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασι-
 λεύς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιός, ἀπὸ
 10 Δαλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας τοῦνομα. ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας (περιέχει δὲ τοὺς ἀπ' Αὐγούστου Ῥωμαίων βασιλεῖς), ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων καὶ τὰ καλούμενα Κρόνια καὶ τὸν Μισοπώγωνα ἢ Ἀντιοχικόν, περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύ-
 15 τους, πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειον, πῶς κυνιστέον, ἐπιστολὰς παντο-
 δαπὰς καὶ ἄλλα. — Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος, φιλόσοφος, πατὴρ τοῦ κληθέντος Θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαυμόνων βιβλία δ'.

ΞΗ. ΙΠΠΑΡΧΩΝ.

Ἰππαρχος Νικαεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὶς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν
 20 συντάξεως καὶ τοῦ καταστερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους. — Ἰππαρχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος

501. καὶ post βιβλία add. BE: διαφ. βιβλία φιλοσ. Eudocia. || LXVI. cf. Eudoc. p. 244. || 3. νυσσαεὺς A Eudocia et inter versus E. || 6. βίους καὶ διαδο-
 χὰς ἐνδόξων φιλοσόφων olim cohaesisse suspicatus est Bernhady. sed vid. s. v. Θησεύς et Νικαγόρας. || 7. κατὰ sqq. om. BE, κατὰ τινας οὗτος om. Eudocia. ||
 LXVII. 9. βασιλέως τοῦ μεγάλου V, τοῦ μεγ. β. celt. || 12. ἕτερον βιβλίον E. ||
 13. σχημάτων susp. Bernhadyo. || κρόνια E. || 14. τὰ add. ABVEm. || καὶ πρὸς V,
 καὶ AE, κατὰ celt. || 15. καὶ post ἀπαιδεύτους add. *V, quod esse κύνας ait Bern-
 hardy. || Ἡράκλειον Bernhady, Ἡράκλειτον v. || 16. Ἰ. ὁ Χαλδ. Bernhady. ||
 LXVIII. cf. Eudoc. p. 244. || 18. post ὑπάτων nomina consulum excidisse putavit
 Clinton fast. hell. 3. p. 533. || 20. καταστερισμοῦ Kusterus, καταστηρισμοῦ
 Eudocia, καταστηριγμοῦ v. || 21. τοὺς] τὰς B*V. || τ. ἀρίστους] τ. ἀστερισμούς
 Hemsterhusius atque Meinesius, τ. ἀστερίσκους Tourlius, τὰ Ἐρατοσθένους
 Bernhady Eras. p. 6, qui nunc agnoscit vestigia librorum quorundam de astro-
 nomia.

καὶ συγγενής. τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος καὶ ἄλλα τινά.

ΞΘ. ΙΠΠΙΟΥ.

Ἰππίας Διοπείδους Ἡλεῖος, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, 525 μαθητὴς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὠρίζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

Ο. ΙΩΑΝΝΩΝ.

Ἰωάννης ὁ Λαμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσούρ, ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παιδείᾳ λαμπράντων. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ 30 καὶ μάλιστα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλοι κατ' ἐκλογὴν καὶ οἱ ἄσματικοὶ κανόνες, λαμβανόμενοι τε καὶ καταλογαδὴν. συνήμαξε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμάς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, ἀνὴρ εὐφρεστάτος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ἄσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμά 35 σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ δέξαιτο, μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθῇσεται. — Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Αὐδός. οὗτος ἔγραψε περὶ μνηῶν βιβλίον α' καὶ περὶ διόσημιων ἑτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλῶ τινὶ ὑπάρχῃ. 40

ΟΑ. ΚΑΛΛΙΠΟΥ.

Κάλλικπος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής, ὃς ἐν Σύρακουσiais ἀνηρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας. πονηρὸς οὗτος ιστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῃ καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

ΟΒ. ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ.

Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκόμου, φιλό- 45

LXIX. cf. Eudoc. p. 246, ubi Ἰππίας et ἔγχετο pro Ἰππίας. || LXX. 28. μανσούρ V. || 29. καὶ ante οὐδενὸς add. Bernhardy. || 32. κατ' ἐκλογὴν καταλογὴν VE. || 33. ὁ add. AV. || 35. γοῦν] οὐκ V, γὰρ BE. || Ἰωάννη *V. || 36. ἂν invertit Bernhardy. || 37. περαιωθῇ E. || 38. διόσημιων m. || 40. γαβριηλῶ A*V, γαβρηλῶ Em, γαβριλῶ B, Γαβρηλῶ Portus, Γαβριήλ Kusterus. || LXXI. cf. Eudoc. p. 272. || 41. Πλάτωνος] Σωκράτους Eudocia, sed vid. Diog. Laert. 3, 46. || 42. ὃς — προδότης] φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἐβδόμη, Φρίνιχος, Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν ἔξδου διήγησις) καὶ ἄλλα τινά Eudocia, quae huc ex gl. Κέβης aberrarunt. || 43. Πλουτάρχῃ] vit. Dionis 54. || LXXII. cf. Eudoc. p. 272. || 45. Φιλοκόμου Eudocia.

σοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

ΟΓ. ΚΕΒΗΤΟΣ.

Κέβης Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διὰ-
550 λογοὶ δ' αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἐβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ
(ἔστι δὲ τῶν ἐν ἄδου διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

ΟΔ. ΚΕΛΣΙΝΟΥ.

Κελσῖνος Εὐδώρου Κασταβαλεὺς, φιλόσοφος. ἔγραψε
συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἰρέσεως φιλοσόφου καὶ ἑτερα.

ΟΕ. ΚΛΕΑΝΘΟΥ.

Κλεάνθης, ὁ Κάσσιος χρηματίας, Φανίου Ἀσσιος, μα-
55 θητής Κράτητος, εἴτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, δι-
δάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ
Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης, ἐλθὼν
δ' εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φι-
λόπονος, ὥς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ
60 ὅθεν τραφεῖν, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ, καὶ μεθ'
ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν
ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά.

ΟΦ. ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ.

Κορνοῦτος Λεπτίτης, φιλόσοφος (Λεπτὶς δὲ πόλις Λι-
βύης), γεγωνὸς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναι-
65 ρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφά τε καὶ
ῥητορικά.

ΟΖ. ΚΡΑΤΗΤΩΝ.

Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος κυνικός, μαθη-

546. ἀκαδημία ἤρξατο AV, ἤρξατο ἀκ. cell. || τελευτήσαντος] ψεῦδος mg. V. || 47. αὐτοῦ om. Eudocia. || ἐκλιπεῖν V. || LXXIII. 49. διάλογοι — τινά] vid. ad. n. LXXI. || LXXIV. cf. Eudoc. p. 272. || 52. κασταβαλεὺς V, κασταβαλάς BE. || 53. φιλοσόφων Eudocia, omissis καὶ ἑτερα. || LXXV. cf. Hesych. Mil. p. 32, Eudoc. p. 272, quae incipit Κλ. εἰς ἣν καὶ αὐτὸς τῶν κυνικῶν φιλοσόφων, Κάσσιος, μαθητής. || 54. Φανίου, ὁ Ἀσσιος Menagius in Diog. 7, 168. Ἀσσιος correctionem esse mendosi Κάσσιος monuit Bernhardt. || 59. ὥς καὶ ABV, ὥστε cell. || 60. ἤντλη V. || μισθοῦ Hesychius, μισθῷ v. || 61. ἡμέρας *V. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 273. || 63. λεπτὶς δὲ AV, ἡ δὲ λεπτὶς cell. || 64. ἐπὶ τοῦ N. Eudocia. || πρὸς AV, πρὸ cell. || ἔγραψε A, δὲ add. cell. || 65. τε om. Eudocia. || LXXVII. 67. Ἀσκώνδου — Ἀχαιοῦ infra post κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ponit *V.

τῆς Διογένους καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δῆμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μή, τοῖς παισίν. 570 γήμας δ' Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσεν. παῖδα δ' ἔσχευ ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὐπὲρ ἡβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν, 75 „ἐλευθεροῖ Κράτῃτα Θηβαῖον Κράτῃς.“ ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτῃς εἶπεν, „ἔρωτα παῖει λιμός, εἰ δὲ μή, χρόνος, εἰ δὲ μή, βρόχος.“ οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. — Κράτῃς Τιμοκράτους Μαλλώτης, φιλόσοφος στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικός καὶ Κριτικός διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικούς καὶ ποιητικούς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συντάξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς ἐν βιβλίοις θ' καὶ ἄλλα.

85

ΟΗ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ.

Κρίτων Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογία.

ΟΘ. ΛΑΚΥΛΟΥ.

Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ περὶ φύ- 90 σεως.

570. αὐτῷ om. V. || παισί V, παισιν αὐτοῖς A, παισιν αὐτοῦ cett. || 71. μαρωνίτην A, μαρωνίτην V. || κυνογαμίαν om. BE. || 72. ἦν — ὀλυμπιάδος ad finem relict V. || 73. διὰ δὲ τὸ A. || 74. ἐπεισιέναι A, εἰσέρχεσθαι cett. || 76. ἔγραψε φιλόσοφα om. V. || 77. ὅτι add. *V. || cf. Anthol. 2. p. 176, ubi sic: ἔρωτα παῖει λιμός. εἰ δὲ μή χρόνος. ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι το- λοιπὸν ἡρετήσθω βρόχος. cf. Diog. Laert. 6, 86 ibique Menag. || 78. εἰ δὲ μή Bernh., εἰ δὲ V, ἂν δὲ μή δὲ τούτῳ δύνασαι A, εἰ δὲ μή τοῦτο δύναται cett., ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι Diog. || κατεπόντισε pr. m. E. || ὡς sq. om. V. || 79. Φιλόστρατος] vit. Apoll. 1, 13. || 80. Τιμοκράτους — στωικός om. *V, quis. fin. add. Κράτῃς Τιμοκράτους — Ὀμηρικός. || 81. καὶ ante περὶ add. ABE*V. || 83. ἐπὶ A, ἐπὶ τοῦ cett. praeter Eudociam, quae καὶ τοῦ Φιλομήτορος Πτολεμαίου. || 84. διόρθωσιν Eudocla, δὲ ὁρθωσιν ABVEm. || 85. ἐν om. A*V: βιβλία Bernhardy. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 273. || LXXIX. 90. δὲ post ἔγραψε add. A.

Π. ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ.

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπ' Αὐγούστου, πατήρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

ΠΑ. ΜΑΝΔΙΧΜΟΥ.

595 Μάναιχμος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δὲ τινὰς Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'.

ΠΒ. ΜΑΞΙΜΩΝ.

Μάξιμος Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων 600 ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν. — Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος. διέτριψε δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. περὶ Ὀμήρου καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία, εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

ΠΓ. ΜΑΡΙΝΟΥ.

Μαρίνος Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς, καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

ΠΔ. ΜΕΛΙΣΣΟΥ.

10 Μέλισσος*. ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν Ὀλυμπιάδι πδ'.

LXXX. cf. Eudoc. p. 283. || 592. μυτιληναῖος libri. || LXXXI. cf. Eudoc. p. 299. || 95. κατὰ — Προικοννήσιος add. AV. || 97. πολιτείας Eudocra. || LXXXII. cf. Eudoc. p. 299 sq. || 99. ἀντισθένων V. || 600. εἰς] πρὸς BVE. || 2. μέχρις vel tale quid post Ῥώμῃ excidisse visum est Bernhardy. || 3. περὶ ABVE, ἔγραψε περὶ celt.: ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα, περὶ Ὀμήρου Eudoc. || LXXXIII. cf. Eudoc. p. 300. || 9. φιλοσόφων ζητήματα καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς Fabricius in proleg. ad Marini Proclum. || LXXXIV. apud Suid. et Eudoc. p. 301 male coeuluit cum gl. Μέλητος (lib. III, 27), primus distinxit Clinton fast. hell. 2. p. 59 L. || 11. καὶ post ὄντος add. ABVE. || 13. πδ'] accuratius πεί Bernhardy.

ΠΕ. ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Μουσώνιος Καπίτωνος Τυρρηνός, πόλεως Βουλανίου, διαλεκτικός φιλόσοφος καὶ στωικός, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, 615 γνῶριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ τοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται· φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι καὶ 20 ἐπιστολαί.

ΠΦ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρὸ Ῥοδία, φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

ΠΖ. ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ.

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ὑπὲρ τῆς ιδίας αἰρέσεως.

25

ΠΗ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος Λαμασκηνός, γνῶριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικός ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ [βίου] Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δ' ἡσπάσατο αὐτὸν Καῖσαρ, ὥς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους 30 πλακοῦντας Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

LXXXV. cf. Eudoc. p. 300. || 614. βουανίου libri. || 16. δ' add. A et ut videtur *V. || πολλῶν] διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ νέρωνος ἀναιρεῖται add. V. || 17. πρὸς — Ἀπολλώνιον post ἀναιρεῖται ponit *V. || πρὸς αὐτὸν post Ἀπολλωνίου add. A. || κἀκείνου πρ. Ἀπ. om. E. || 19. ὑπὸ AB*V, αὐτοῦ ὑπὸ cett. || LXXXVI. cf. Eudoc. p. 300, quae post μύθους addit: νόμους μαίων καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαοιδίας τε καὶ ἱατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεσχοῖς καὶ μητροικῶν στρόφων θεραπείας. || LXXXVII. cf. Eudoc. p. 308. || 25. ὑπὲρ AV, ἔγραψε περὶ Eudocia, ἔγραψεν ὑπὲρ cett. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 308. || 26. ἡρωδίου V. || 29. π'] ρκδ' secundum Josephum, ρμδ' secundum Athen. 6. p. 249 A. || βίου delevit Bernhardy. f. latei Τιβερίου. || οὕτως — σήμερον] cf. Hesych. MH. p. 40. || 30. ἡσπάσατο ABVE, ἡσπάζετο cett. || αὐτὸν om. B. || καῖσαρ AE, ὁ καῖσαρ cett. || 31. τῷ καίσαρι, ἡγουν μελιττούτας, quae legebantur post πλακοῦντας, cum A delevit Bernhardy. || αὐτὸν] αὐτάς E. || 33. αὐτοῦ *V.

ΠΘ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέ-
 635 λους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου, ὡς δὲ *τινες*
καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἡθικῶν βιβλία εἴ καὶ περὶ τῆς φυσικῆς
 ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ζ. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος Χαλκηδόσιος,
 μαθητῆς καὶ διάδοχος μετὰ Σπένσιππον Πλάτωνος, τοῦ
 40 δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ
 Μακεδόνης Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψε,
 εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε
 περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

ΖΑ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

Ξενοφῶν Γρύλου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός,
 45 ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα.
 παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλον καὶ Διόδωρον, οἱ καὶ
 Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δ' Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομά-
 ζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητῆς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν
 50 ἑ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα·
 Κύρου παιδείας βιβλία ἡ', Κύρου ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλ-
 ληνικῶν βιβλία ζ', συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.

ΖΒ. ΟΙΝΟΜΑΧΟΥ.

Οἰνόμαχος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς οὐ
 πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ, πολιτείαν,
 περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διο-
 55 γένους καὶ τῶν λοιπῶν.

ΖΓ. ΟΝΟΣΑΝΔΡΟΥ.

Ὀνόσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. τακτικά, περὶ
 στρατηγημάτων, ὑπομνήματα εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν.

ΖΔ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατ' Ἀρτα-

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 308. || 635. νικόμαχος post Θεοφράστου add.
 V. || ὡς — παιδικά om. Eudoc. || 36. ἡθικά V. || XC. 38. καρχηδόσιος E. ||
 39. διάκονος A. || 40. καὶ πέμψαντος sqq. ducta sunt ex Hesych. Mil. p. 42. ||
 41. λ' γ' Themistius p. 26 A. 252 A. || XCI. 44. γρύλου et infra γρύλον A,
 Γρύλλον et Γρύλλον v. || 48. ἤκμασε V. || 49. ἑ' ABVE, ἡδ' Diog. Laert. 2, 53,
 ἡγ' celt. || XCIII. 57. τὰς (hoc add. A) Πλ. πολιτείας v. || XCIV. cf. Eud. p. 339.

ξέρξην. ἀπίστων βιβλία ε'. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψεν.

660

ΖΕ. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυνάιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

ΖΦ. ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλοσοφικὰ πλείστα. — Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου Ῥόδιος, φιλόσοφος στωικός, Διογένης γινώριμος, ὃς κατηγήσατο καὶ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

70

ΖΖ. ΠΑΠΠΟΥ.

Πάππος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δ' αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμένης, εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, ποταμούς τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὀνειροκριτικά.

ΖΗ. ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ.

Παρμενίδης Πύρρητος Ἐλεάτης, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξίμανδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο. Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπὶν καὶ ἄλλα τινα καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

ΖΘ. ΠΕΡΣΑΙΟΥ.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος στωικός· ἐπικλήθη δὲ καὶ

660. πλὴν — ἔγραψε] vid. adnot. ad. lib. V, 58. || XCV. cf. Eudoc. p. 361. || 62. εἰκόνες — γ' omnia grammatico P. tribuit Lambocius comm. d. bibl. Caes. 3. 7. || 64. γεωργικὰ om. A. || XCVI. cf. Eudoc. 361. || 65. πολὺς] πολλοὺς A. || 66. ὁ ante λόγος add. A. || 68. καὶ ABVE, τοῦ est. || XCVII. cf. Eudoc. p. 361. || 72. Θεοδόσιον τὸν β. ABV, β. Θεοδόσιον est. || 73. Πτολεμαίου om. BE. || XCVIII. cf. Eudoc. p. 361. || 79. δὲ om. E. || 80. δ καὶ ABE, καὶ ὁ V, ὁ Eudocia, καὶ m. || 82. Πλάτων] referendum hoc esse ad Fl. Soph. p. 237 A credit Karstenius Parm. rell. p. 17 sq., ad Parm. p. 128 A alit. || XCIX. cf. Eudoc. p. 362.

Αωρόθεος. ἦν δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γορατᾶ
685 υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσό-
φου. ἱστορίαν.

P. ΠΕΤΟΣΙΡΙΔΟΣ.

Πετόςιρις Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. καθὰ Ἕλληνες καὶ
Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διατάξαντο *. ἐπιλογὰς ἐκ τῶν
ἱερῶν βιβλίων, ἀστρολογούμενα καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπ-
90 τίοις μυστηρίων.

PΛ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Πλούταρχος Νεστορίου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκα-
λος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Λυκίου
τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μα-
ρκῆος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

PB. ΠΛΩΤΙΝΟΥ.

95 Πλωτῖνος Λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητῆς μὲν
Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δ'
Ἀμελίου, οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δ' Ἰάμβλικος, τοῦ δὲ
Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνῶν γηραῶς ὧν διέμεινεν ἄχρι χρό-
νων ζ' καὶ συνέταξε βιβλία πδ', ἅτινα κατὰ θ' βιβλίους διή-
700 ρηται καὶ λέγονται ἑννεάδες ζ'. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα
ἀσθενὲς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

PG. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους Ἀθηναῖος, φιλό-
σοφος, μαθητῆς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ
αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐγγόνει δὲ σφόδρα ἄσω-
5 τος, εἴτ' ἐφιλοσόφησεν. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία,
οὐδὲν δ' αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δ' Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ
καὶ Ἰσως ἔχειν ἐκότερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγε, ὥστε καὶ

85. υἱὸς Kusterus. | 86. ἱστορίαν A, ἔγραψεν ἱστορίαν Eudocia, ἱστορία cett.,
susp. Bernhardy. | C. 87. καθὰ AV, καθὰ καὶ cett. | 88. διατάξαντο BE*V: nomen
exclāmo, quale φήμας, monuit Bernhardy. | Cl. cf. Eudoc. p. 362. | 92. ἐξηγητοῦ
γενομένου A*V, γεν. ἐξηγητοῦ cett.: καθηγητοῦ exspectabat Bernhardy. | 93. μα-
ριανὸς ABV. | 94. διδάσκαλος *V. | CH. 96. πρώην γενομένου om. E. | 97. τοῦ
δὲ ἰάμβλικος ex Pariss. add. Kusterus (ἰάμβληχος *V). | 98. γαλιηνῶν BE, γαλ-
ληνῶν A, γαλληνῶν V, γαληνῶν *V: ἐπὶ οὐαλεριανῶν καὶ γαληνῶν cod.
Mosqu. ap. Matthaei cod. gr. Mosq. 1. p. 23. | 89. ζ' ζῆται E: χρόνων ζ' om.
AV. | πδ' δ' V. | 700. καὶ ante τὸ add. ABV. | CH. cf. Eudoc. p. 364. |
2. ἢ Φιλοκράτους susp. Bernhardy. | 3. διάδοχος V.

φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δ' Ὅμηρον τραγικόν.

PA. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

Πορφύριος, ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας, ὃς κυρίως ἐκα-710
λεῖτο Βασιλεὺς, Τύριος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀμελίου τοῦ
Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δ' Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ
τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ
τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία κάμπλειστα φιλοσοφά τε καὶ
ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτ-15
κοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θεῶν ὀνομάτων α', περὶ ἀρχῶν β',
περὶ ὕλης γ', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε', περὶ ἀποχῆς ἐμφύ-
χων δ', περὶ τοῦ γινῶθαι σαυτὸν δ', περὶ ἀσμάτων, περὶ τοῦ
μῖαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', εἰς
τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίῳ 20
δ', κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε', περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας,
πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν,
φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ δια-
φορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον
τοῦ Νείλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφειλέας τῶν βασ-25
λέων βιβλία ε', συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου
προοίμιον, πρὸς Ἀριστείδην ζ', εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην,
καὶ ἄλλα πλείστα καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα, ἐν οἷς καὶ
εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίῳ γ' καὶ γραμματικὰς
ἀπορίας.

30

PE. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ.

Ποσειδώνιος Ἀπαμενὺς ἐκ Συρίας ἢ Ρόδιος, φιλόσοφος
στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητὴς, σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ρόδῳ,

CIV. cf. Eudoc. p. 364. || 711. Βασιλεὺς] sc. Μάγχοις. || 15. τοῦ κριτικοῦ
om. V. || 16. ἐν περὶ θ. V. || 17. περὶ ἀποχῆς — σαυτὸν δ' post αἴρεσιν ζ' post
Eudocia. || 19. εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου, φιλοσόφου ἱστορίαν Valentinus in
Sozem. 1, 18. || 20. τὴν ΑΕ, τοῦ Eudocia, τὴν τοῦ celt. || φιλόσοφον E. || 21. κατὰ
— ιε' om. V, sub finem ponit Eudocia. || 22. τοῦ om. ADV. || 23. φιλολόγου] an
φιλοσόφου; || βιβλία ε' — βασιλέων om. V, ε' — βιβλία om. *V. || περὶ γένους —
συμβεβηκότος] τὰς καλουμένας ε' φωνὰς τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγμα-
τείας μεθοδικῆς εἰσαγωγῆς Eudocia, quae ponit post βιβλία ε'. || 28. πλείστα —
ἀστρονομούμενα] πλεῖστα, ὁμοίως δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ἀστρολογικά Eudocia. ||
29. εἰσαγωγή *V. || CV. cf. Eudoc. p. 365. || 32. ὅς om. AV.

διάδοχος γεγωνὺς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς
 Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

PF. ΠΟΤΑΜΝΟΣ.

- 735 Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὺς πρὸς Αὐ-
 γούστου καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπό-
 μνημα.

PZ. ΠΡΟΚΛΩΝ.

- Πρόκλος ὁ Ἀνίκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ
 καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς
 40 φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις
 φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρη-
 ματίζει Μαρκῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλό-
 σοφὰ τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον,
 ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας, περὶ χρηστομα-
 45 θείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτω-
 νος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφείως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρ-
 φέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ε',
 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν
 50 ἡ'· οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ
 χριστιανῶν τὴν μαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινή-
 σας, πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπνοος,
 πάνυ θानμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ἡ' ἐπιχειρημάτων
 αὐτοῦ καὶ δείξας αὐτὸν κἂν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα
 ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. — Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ
 55 Κιλικίας, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διο-
 γένους σοφισμάτων καὶ πρὸς Ἐπίκουρον. — Πρόκλος δεύ-
 τερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωικός. — Πρό-

CVI. cf. Eudoc. p. 365. || 735. αὐουείστου B. || 36. μετ' αὐτοῦ Schweighauserus Opusc. 2. p. 212, ἐπὶ Αὐγούστου Gaisfordus, καὶ μετέπειτα Bern-
 hardy. || αὐτόν AVE, ἴστω αὐτοῦ add. cell. || τὴν — πολιτείαν Eudocia, τὰς —
 πολιτείας cell. || CVII. cf. Eudoc. p. 365 sq. || 39. καὶ om. V. || τοῦ ante φιλοσό-
 φου om. AB*V. || 40. οὗτος — Νεαπολίτης om. Eudocia. || 43. τε om. V. ||
 ὅλον τὸν Ὅμηρον] πάντα τοῦ Ὀμήρου Eudocia. || 44. χρηστομαθείας A,
 χρηστομαθίας cell. || 45. γ'] Immo δ'. vid. Phot. bibl. 239. p. 318 B. || 47. καὶ
 om. AV. || πλούτῳ V. || 49. οὗτος — ἀνόητον] καὶ μητρωπικὴν βίβλον. ἴστω
 δὲ περὶ τῶν θεῶν θεολογία. ἔγραψε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἀπερ οὐχ εὐρίσκεται
 Eudocia. || 50. γλῶτταν *V. || 51. πρὸς] εἰς AV. || 53. κἂν] ἐν V. || 57. στωικός]
 ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ', περὶ προνοίας βιβλία β' add. Eudocia.

κλος, ὁ Προκλήσιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικαίας τῆς Συρίας ιεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδου τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, εἰς τὴν Νικομάχου 760 εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

PH. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος, ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', ἀπλωσιν ἐπιφανείας 65 σφαίρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀστρονόμον ἦτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα.

PΘ. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Πυθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δ' ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ὤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου 70 τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἴτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου, εἴτ' Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίους καὶ Χαλδαίοις ἦλθεν εἰς Σάμον καὶ εὐρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπῆρξεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας 75 καὶ σχολὴν συστησάμενος πλείον ἢ χ' ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δ' αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος δ' ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ὃ γέται ὡς Κρόνῳ θύουσιν. γαμετὴν δ' ἀποιήσατο Θεανώ, τὴν Βρωτίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα, ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ 80 ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἡ ὥς τινες Μνήσαρχος, κατὰ δὲ τινες καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα, κατὰ δ' ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δ' ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βι-

758. θεμισίωνος *V, Θεμισίωνος vel Θεμισίωνος Bernhardy. || 59. θεολογίας V. || ἡσιόδου V. || 60. τὴν om. V. || 61. τὴν ἀριθμητικὴν AV, τῆς ἀριθμητικῆς cell. || CVIII. cf. Eudoc. p. 367. || 64. φάσεων ABVE, φάσεως cell. || CIX. 68. μνηστάρχου BE. || 70. πρῶτος AE, πρότως *V. || 72. κρεωφύλου A, κρεωφίλου E, κρεωφίλου m. || 73. καὶ ante παρ' om. *V. || 74. εὐρὼν V. || 76. πλείον ἢ χ' Paris. Kusteri et B*V, πλείους ἢ πεντακοσίους cell. || 77. καὶ om. A. || 79. βρωτίνου A, βρωτίνου v. || 82. θυγατέρα μίανει μοχ ἀριγνώτην Bm. || κατὰ — καὶ] καὶ ἄλλῃ V. || 83. ὁ Πυθαγόρας om. V. || δύο μόνον Eudocia.

βλία, παιδευτικόν, πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς
 785 Πυθαγόρου Ἀυσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ
 γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ κατηγησαμένου Ἐπα-
 μινώνδα. τινὲς δ' ἀνатиθέσιν αὐτῷ καὶ τὰ χροῦσά ἐπη-
 πρῶτος δ' ὁ Πυθαγόρας ἐμυύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέ-
 δωκε καὶ κνύμων. ἐτελεύτα δ' ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν
 90 τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μιλωνος
 οἰκίᾳ τούτου ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιοθέντων διὰ
 φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δ' αὐτοὺς
 τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πράξαι τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλα-
 βουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα,
 95 καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γενόμενος πλήρει κνύμων, ἵνα διήρχετο,
 αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἀλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι
 δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι, καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφα-
 γῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἐταίρων αὐτοῦ δια-
 φθαρῆναι, ὅντας πρὸς τοὺς μ'.

PI. ΠΥΡΡΩΝΟΣ.

800 Πύρρων Πλειστάρχου Ἡλείος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ
 Φιλίππου τοῦ Μακεδόνης κατὰ τὴν ρα' ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέ-
 κεινα, καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δ' ὥρμησεν
 ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρόσσωνος τοῦ Κλεινομάχου
 μαθητοῦ, εἰτ' Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ
 5 Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε
 δὲ μηδὲν φύσει αἰσχροὺς ἢ καλόν, ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ.

784. φυσικόν post πολιτικόν excidisse suspicatus est Menagius in Diog. 3, 6. || τρίτον] τρία V. de re cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1. p. 12. || 86. Ἐπαμινώνδα Bernhardy, erat Ἐπαμινώνδα. || 89. ἐτελεύτα sqq. verbasunt Diog. Laert. 8, 39. || 90. μήλωνος m. || 91. δοχῆς V. || 95. χωρίῳ] χρόνῳ V. || γενόμενος Kusterus, γενομένου libri. || 98. οὕτω *Vm, καὶ οὕτω cell. || CX. cf. Eudoc. p. 363. || 800. Πλειστάρχου] Πιστοκράτους Paus. 6, 24, 5. || ὃς om. V. || 1. ρα' Pariss. Kusteri, ρεαί V, ρα' Eudocia, ἐκαστοστὴν πρώτην cell.: φιλόσοφος, γεγὼς κατὰ τὴν ρα' ὀλ., ὃς ἦν ἐπὶ Φ. τοῦ Μ. καὶ ἐπέκεινα Clinton fast. hell. 3. p. 476. || 3. φιλοσοφίας m. || διήκουσαν *V. || 4. Ἀναξάρχου et max Δημόκριτος cum Jense Menagius in Diog. 9, 58, Ἀλεξάνδρου et Μητροδώρου v. || 6. εἶναι post μηδὲν excidisse putavit Bernhardy.

PIA. ΣΑΝΔΩΝΟΣ.

Σάνδων Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα βιβλίον α'.

PIB. ΣΕΞΤΩΝ.

Σέξτος Αἰβυς, φιλόσοφος. σκεπτικά ἐν βιβλίοις ι', Πυρρώνεια. — Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γε-810
γοπῶς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἡθικά, ἐπισκεπτικά βιβλία ι'. 15

PIΓ. ΣΙΜΜΙΟΥ.

Σιμμάς Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἵρετοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλοσοφᾷ.

PIΔ. ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

Σπείσιππος Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ 20
φιλοσόφου ἀπὸ Ποτῶνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστῆς αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς 9ῇ ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα φιλοσοφᾷ. αὐστηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

PIE. ΣΤΙΛΠΩΝΟΣ.

Στίλπων Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ 25
Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου, ὃς ἡκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως, ὁ δ' Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίζουν. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'. 30

CXI. 107. Σάνδων] Σάμμιον Muellerus hist. gr. fragm. p. XXIV. | CXII. cf. Eudoc. p. 387. | 9. ι'] ε' Eudocia, ια' Bernhady. | πυρρώνεια A. | 13. διαγωγῆς V. | 14. σκεπτικά Salmasius, ἔτι σκεπτικά Fabricius in Sextum p. 683: in ep. haud scie an lateat numerus librorum. | 15. ι' καὶ ἄλλα Eudocia. | CXIII. cf. Eudoc. p. 387. | 17. περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας om. AV. | 18. καὶ φευκτοῦ om. V. | περὶ ἐπιμελείας et περὶ ψυχῆς distinguit Diog. Laert. 2, 124. | CXIV. 22. αὐτοῦ ΑΞ, αὐτοῦ τοῦ v. | 23. 9v' A. | 24. εἰς] καὶ εἰς V. | CXV. cf. Eudoc. p. 388. | 27. Εὐκλείδου Reinesius var. lectt. 3. p. 364. | 28. ὁ Pariss. Kusteri, οἱ celt.

PIF. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Στράτων Λαμψακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δ' Ἀρκεσιλίου ἢ Ἀρκεσίου, ὃς ἐπεκλήθη Φυσικός διὰ τὸ παρ' ὀντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. κατηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ
835 ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου, καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

PIZ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαίδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικὰ τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς, ἐγκώμιον
40 τε φαλάκρας καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

PIH. ΣΥΡΙΑΝΟΥ.

Συριανὸς Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος
45 Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν βιβλία β', εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ι' καὶ ἄλλα
50 τινὰ ἐξηγητικά.

PIΘ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Σωκράτης Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας, πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας, εἴτα φιλοσοφῆσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου,

CXVI. cf. Eudoc. p. 388. || 833. ὃν τινα οὖν Α. || CXVII. cf. Eudoc. p. 388. || 36. Συνέσιος — τῶν Paris. Kusteri, Συνέσιος ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαίδος Πενταπόλεως Eudocia, συνέσιος ἐπίσκοπος πτολεμαίδος (πενταπόλεως, ad alio sec. m. πτολεμαίδος E) πενταπόλεως τῆς ἐν λιβύῃ θηβαίδος, φιλόσοφος τῶν cell. || 39. πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα post βασιλικούς add. Eudocia. || 41. καὶ ἄλλα — συνέταξε post ἐπιστολάς ponit Eudocia. || CXVIII. cf. Eudoc. p. 389. || 43. φιλόσοφος] ἰσοκρατίων add. AVE. || 45. εἰς Ὅμηρον sqq. Proclo tribuebantur supra c. 107. εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον Eudocia. || 47. εἰς τὰ Πρόκλου om. E. || 49. περὶ τῶν λογίων Kusterus. || καὶ sqq. om. V. || CXIX. 51. λιθοξόος V.

εἶτα Δάμωνος, εἴτ' Ἀρχελαίου. Ἀριστόξενος δ' Ἀρχελαίου 855
 πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δ' αὐτοῦ καὶ και-
 δικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλ' ἀδικήματος
 χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δ'
 ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἰς τ' Ἀμφίπολιν καὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνώκησε δύο, Ξαν- 60
 θήπην, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα, καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ
 τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρο-
 νίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὧς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ
 μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμ-
 πιάδι οὗ, ἐβίω δ' ἔτη π', εἴτ' ἀλόγια, μᾶλλον δ' ἀπονοία 65
 τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κόνειον ἀπέθανε, ἔγγραφον
 οὐδὲν καταλιπὼν ἢ ὧς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα
 καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους
 δ' εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον (τόπος δ'
 οὗτος Ἀθηναίων) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείᾳ τῇ ἀκα- 70
 δημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαῖκοι
 προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους (αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς
 τοῦ Πλάτωνος γενόμενος εἰς κῆπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς
 διατριβὰς ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περι-
 πατητικούς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ), καὶ Ἀρίστιππον Κυρη- 75
 ναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο
 τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν, Φαίδωνα δ' Ἠλείον καὶ αὐτὸν
 ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν τὴν Ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖ-
 σαν (ὕστερον δ' αὕτη Ἑρετριακὴ ἐκλήθη Μενεδήμου εἰς
 Ἑρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ 80
 Πύρρων γέγονεν), Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνηκὴν εἰσήγαγεν
 αἵρεσιν, Εὐκλείδην Μεγαρέα καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον
 σχολὴν, ἣτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρικὴ, ἀπὸ δὲ Κλεινο-
 μάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτικὴ, Ξενο-

855. δῆμωνος V. || 56. πρῶτον V. || αὐτοῦ E. || 61. ἔσχεν υἱὸν] παῖδα ἔσχε
 V. || 63. ὡς τισι δοκεῖ et mox ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V: ὡς ἐν τισι m. || 67. ἄλλο post
 οὐδὲν add. Kusterus. || 70. οὗτος om. V. || 71. ἀκαδημαῖκοι AV, ἀκαδ. φιλόσο-
 φοι cett. || 75. τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασε V. || 77. Φαίδωνα — κληθεῖσαν post
 γέγονεν ponit V. || τ' om. A. || 79. καὶ post Μενεδήμου add. V. || 80. ἑρετρίαν
 AB, ἑρετρεῖαν cett. || malim διδασκαλείου.

885 πάντα Γρύλου, *Αισχίνην* *Αυσανίου* *Σφήττιον*, *Κέβητα*
Θηβαῖον, *Γλαύκωνα* *Ἀθηναῖον*, *Βρύσωνα* *Ἡρακλειώτην*, ὃς
τὴν ἰριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετ' *Εὐκλείδου* (ἠΰξησε
δὲ *Κλεινόμαχος* καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων ἔληξεν εἰς
90 *Ζήνωνα* τὸν *Κιτιά*· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ *Στωικὴν* ἐκ τοῦ
τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ραί' Ὀλυμπί-
δος· τινὲς δὲ *Βρύσωνα* οὐ *Σωκράτους*, ἀλλ' *Εὐκλείδου*
ἀκροατὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ *Πύρρων* ἠκροάσατο, ἀφ'
οὗπερ οἱ *Πυρρώνειοι* προσαγορευόμενοι), *Ἀλκιβιάδην*, *Κρι-*
τόβουλον, *Ξενομήδην*, *Ἀπολλόδωρον* *Ἀθηναίους*, ἐτι δὲ *Κρί-*
95 *τωνα* καὶ *Σίμωνα*, *Εὐμαρῇ* *Φιλίστιον*, *Σιμμίαν* *Θηβαῖον*,
Τερψίωνα *Μεγαρικόν*, *Εὐήνον*, *Χαιρεφῶντα*. καὶ *Θεόδωρος*
δ' ὁ ἐπικληθεὶς *Ἄθεος* αὐτοῦ διήκουσεν, ἀδιαφορίαν δὲ δοξά-
ζων καὶ παραδιδὼς αἴρεισιν ἰδίαν εὖρεν, ἣτις *Θεοδώρειος*
ἐκλήθη. ταῦτα περὶ *Σωκράτους*. — Ὅτι *Σωκράτης* φιλοσο-
900 φήσας ὕστερον *Ἀρχελαίου* τοῦ φυσικοῦ μαθητῆς ἐγένετο.
τὴν ἡθικὴν δ' ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους
πολίτας μὲν *Πλάτωνα*, *Ξενοφῶντα*, *Ἀλκιβιάδην*, *Κριτίαν*,
Ἀντισθένην, *Θηβαίους* δὲ *Σιμμίαν* καὶ *Κέβητα*, *Κυρηναῖον*
δ' *Ἀρίστιππον*, *Φαῖδωνα*, *Εὐκλείδην* *Μεγαρέα*. *δαιμόνιον*
5 δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ *κιθαρίζειν*
παρὰ *Κόνῳ* γήρων ἤδη ὢν, σκωφθεὶς δὲ τὸ *Σόλωνος*
„ὄψιμαθῆς“ εἶπεν „μᾶλλον ἢ ἀμαθῆς.“ ἐκ *Ξανθίππης* δ'
ἔσχε *Σωφρονίσκον* καὶ *Λαμπροκλέα*. τῶν νέων δὲ τῶν πλεί-
στων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν σχόντων ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος
10 *Ἀριστοφάνης* τὰς *Νεφέλας* γράψας ἐκωμώδησεν αὐτὸν ὡς
διαφθείροντα τοὺς νέους καὶ ἄθιον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα
καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνεν· ὕστερον
δ' *Ἄνυτος* καὶ *Μέλητος* ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ

885. Γρύλλου v. | *Αυσανίου* Hemsterh., *Αυσανίαν* v. | *Κέβητα* *Θηβαῖον*
om. V. | 89. ἐκ τοῦ τόπου om. E. | 93. προσαγορευόμενοι om. V. | 95. φιλάστιον
V. | 96. *Εὐήνον* om. ABV. | 97. ἀδιαφορίαν] ἀφροδισίαν V. | 903. *Ἀντισθένην*
om. V. | *κυρηναῖον* A, *Κυρηναίους* v. | 4. *Ἡλείον* ante vel post *Φαῖδωνα* ex-
cidit. | 6. *κόνῳ* A, *κόνωνι* celt. | τὸ] ὑπὸ ABVE. | 7. εἶπεν μᾶλλον A, μᾶλλον
εἶπεν v. | 9. περὶ αὐτὸν σχόντων AB, *πειραντισχόντα* V. | καὶ πρῶτος — νέους]
ὃς πρῶτος *ἀριστοφάνης* ἐκωμώδησεν ἐν *νεφέλαις* ὡς φθορεῖ τῶν νέων V. |
11. ἐκάλει om. AV. | 13. *μέλητος* A, *μέλητος* celt. | ἐπὶ — εἶλον om. V. | τούτων
m. | αὐτὸν ἐγράψατο A, *ἐγρ.* αὐτὸν celt.

εἶλον. ἐν τῷ τμήματι δ' ἐαυτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτή-
σεως ἐτίμησαντο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδεκτο οὖν ἐπὶ 915
πολύ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου θεωρὸς ἀφίκηται. καὶ οὐκ
ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ
δίκην. Κρίτωνος δ' αὐτῷ φυγὴν συμβουλευσάντος οὐκ ἤβου-
λήθη, τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πῶν δὲ τὸ
κάνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεῖς „θύσατε“ ἔφη „τῷ Ἀσκληπιῷ.“ 20
Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε
Σωκράτει· ὃ καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθαλμοὺς
ὠμίλησεν. ἀπέπλευσε δ' εὐθύς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπο-
λαύσας τοῦ φιλοσόφου.

PK. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ μυστη- 25
ρίων βιβλίον α'. — Σωτάδης Βυζάντιος, φιλόσοφος, ὡς ἐν
τῷ ε' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

PKA. ΤΑΥΡΟΥ.

Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγωνὶς ἐπ'
Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων
διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ 30
ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.

PKB. ΤΗΛΑΥΓΟΥΣ.

Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μα-
θητῆς, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ
τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

PKΓ. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθημα- 35
τικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

PKΔ. ΤΙΜΩΝΟΣ.

Τίμων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος
ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους ἦτοι ψόγους
τῶν φιλοσόφων βιβλία γ'.

914. ἐαυτὸν A, αὐτοῦ V, αὐτὸν v. || 15. ἐτίμησαντο V. || 16. ἀφίκοιτο V. ||
18. αὐτῷ φυγὴν A, φυγὴν αὐτῷ celt. || 19. τὸ add. BVE. || 21. ὄνομα AV, τοῦ-
νομα v. || τὸ γένος om. V. || ὡς] δς V. || 22. παρὰ ABE, περὶ celt. || 23. καὶ εὐθύς
ἐκεῖνος ἀπέπλευσε V. || CXX. cf. Eudoe. p. 390. || CXXI. 29. περὶ — Ἀριστο-
τέλους om. V.

PKF. TYRANNIΩΝΟΣ.

940 *Τυραννίων Μισσήνιος, φιλόσοφος. ολιγοσποικικὰ ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.*

PKF. ΥΠΑΤΙΑΣ.

Ἑπατία, ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνώριμος, 45 γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάρθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε 50 διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν, ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἐμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ ἰστασιῶδες.

PKZ. ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ.

Φαβωρίνος Ἀρελάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος 55 ἔξιν ἀνδρόγυνος, ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον, φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλείως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλού- 60 ταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικὰ, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης 65 τῶν φιλοσόφων καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

PKH. ΦΑΙΔΩΝΟΣ.

Φαίδων Ἡλείος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ὃς

CXXV. 940. ἡ post Τυραννίων add. AVEm. | 41. τῶν βιβλίων] ββ V. | CXXVI. cf. Hesych. Mll. p. 54. | 44. αὕτη m. | 46. Διοφάντου ἀστρ. κ. Kusterus: διόφαντον AB, διοφάντην cell. | 47. κωνικὰ] κωνοικὰ A. | 49. διεσπάρη] διεφθάρη E. | 52.; θάρος A. | καὶ om. E. | CXXVII. 54. Ἀρελάτου Philostratus vit. soph. 1, 8, ἀρελάτου AVm, ἀρελάτου BE. | 60. βιβλίον V. | 61. οὖν AV. | CXXVIII. cf. Hesych. Mll. p. 56. Eudoc. p. 425. | 66. Σωκράτους sqq. om. A.

ἤρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριαῖος Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεῖς πορνοβοσκῷ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταί- 970 ρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠρώσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δ' αὐτοῦ Ζώπυρος, Μῆδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτες, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος. 75

ΡΚΘ. ΦΑΝΙΟΥ.

Φανίας ἢ Φανίας Ἐρέσιος, φιλόσοφος περιπατητικός, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριά Ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.

ΡΑ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης Βάβυος Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἢ Σύρα πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Ἀνδῶν 80 βασιλέα Ἀλυσάτην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με' Ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δ' ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος, αὐτὸν δ' οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν, ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινικῶν ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦ- 85 σιν, ἐτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐξηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δ' ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα ἐπτάμυχος ἦτοι θεοκρασία ἢ θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις ι', 90 ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.

269. Ἰνδῶν] ληστοῖν Portus, τινων Menagius ad Diog. 2, 105. || 70. ἐταί-
ρισιν Bm, ἐταίρισιν V. || 75. Σιμμίας] Σκαμίας Eudocia. || καὶ ἄλλα s. fn. add.
Eudocia. || CXXIX. 76. αἰρέσιος BV, om. E. || CXXX. cf. Eudoc. p. 425.
tractant Sturzlius Pherec. fr., Muellerus hist. gr. fr. p. XXXIV. || 79. βάβυος
BVE, βάβιος cett., Βάβυος Diog. 1, 116. || Σύρος Kusterus. || 80. τὸν AV, τὸν
τῶν cett. || 81. τετέχθαι E. || 82. δ' om. A. || 83. αὐτὸν αὐτὸς A. || 84. τὰ τῶν
Φ. Eudocia. || 87. εἰσηγήσατο E. || 89. ἐπτάμυχος V, δεκάμυχος aut mox βιβλ.
ζ' Sturzlius. || 90. θεοκρατία ἢ θεογονία. ἔτι δὲ θεογονία Kusterus. || 91. καὶ
ἄλλα πολλά s. fn. add. Eudocia.

ΡΑΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ὀπούντιος, ὃς τοὺς Πλάτωνος νόμους διεί-
 λεν εἰς βιβλία εἰς· τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται.
 καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολά-
 995 σας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα
 συνηγράψατο τάδε· περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης,
 περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθε-
 ρίας α', περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν
 τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἔρωτος α', περὶ φίλων
 1000 καὶ φιλίας α', περὶ τοῦ γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ
 ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς
 α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικά, περὶ πολυ-
 γόνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλιακά, μεσό-
 τητας καὶ ἄλλα.

ΡΑΒ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

5 Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον
 τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δ' ἀκουστής ἦν τοῦ κυνὸς Διογένηος,
 κατὰ δ' Ἑρμῆπον Στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστὶ
 Κόδρος. — Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θάνατον ἐλθὼν τῶν
 Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένηος ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου
 10 πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταῦτόν ἐπαθε
 καὶ οὗτος, καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφι-
 λοσόφησε καὶ αὐτός.

ΡΑΓ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων,
 φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὥς
 15 μετέλθειν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδευσιν, τῆς τε τῶν ἐγκυ-
 κλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας· σὺν ἀκριβεῖ
 καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὥς
 καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλήσι τοῦτο χωρῆσαι, ἥ Πλάτων
 φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς

CXXXI. cf. Eudoc. p. 425. || 992. Φίλιππος Ὀπούντιος Gesnerus atque
 alii, Φιλόσοφος v. || τοὺς A, τοῦ V, τοὺς τοῦ v. || 94. αὐτοῦ AE, αὐτοῦ τοῦ eott. ||
 95. Μακεδόνα] λακε^{dm} V. || 98. περὶ ὀργῆς — ἡδονῆς α' omittis περὶ ἀντα-
 ποδόσεως α' post πλανητῶν ponit V. || 1000. περὶ πλ. A, περὶ τοῦ πλ. v. ||
 1. σελήνης ABVE, καὶ eott. || CXXXII. 5. Φιλίσκος seq. om. A. || CXXXIII. cf.
 Eudoc. p. 425. || 13. γ. τῶν ἱερέων Eudocia.

τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. 1020
καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα·
περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὐρή-
ματος α', περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὐχεται α', περὶ παιδαγ-
γείας α', περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α', περὶ
μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, 25
περὶ ἐναλλαγισῶν γραφῶν παρὰ τινων, περὶ συνθηκῶν
λόγους β', περὶ βίου φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ
ὀνείρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου ε',
περὶ τῆς σκηπῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ ὑπο-
σχέσεων ἧτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α', 30
περὶ ἀγωγῆς βίου, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἰδίου
λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι,
περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περὶ βίου θεωρητικοῦ,
περὶ ἱκετῶν, περὶ γεωργίας λόγους β', περὶ μέθης β', περὶ
τοῦ Μωυσέως βίου, εἰς τὰ χερουβίμ, τούτεστι τὴν φλογίνην 35
ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν
Μωυσὴν λόγους ε'. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίου Καλλιγόλα
ἐν τῇ Ρώμῃ κινδυνεῦσαι, ὀπηνίκα πρεσβευτῆς τοῦ οἰκείου
ἔθνους ἀπεστάλη, καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον,
ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, 40
καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδα-
στὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπεσι-
κεκοσμηκέναι· εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῇ καὶ ἀνα-
ρίθμητα αὐτοῦ συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

PAA. ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΟΣ.

Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρε- 45

1020. τε AV, γε v. || 21. ἐξ ὧν om. V, erasa sunt in A. de scriptis Philonis cf. Euseb. hist. eccl. 2, 18. hausisse hunc indicem Suidam ex Sophronio, Hieronymi interprete, monuit Kusterus. || 22. φύσεως] φυγῆς Eusebius. || εὐρημάτων Eudocia. || 30. ὑπὲρ Ἰουδαίων coH. Euseb. praep. ev. 8, 10 Kusterus. || 31. π. τοῦ Ἀλεξ. Eudocia. || 33. περὶ τῆς — ἱκετῶν] περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τούτεστι τῶν ἀποστόλων, λόγος α', ὃν ἐπέγραψε περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν Sophronius. || 34. οἰκετῶν m. || 35. Μωσέως v. || βίου om. Eudocia. || 36. αὐτὸν] αὐτὸν τὸν BE. || 37. λόγοι A. || λέγουσι sqq. om. Eudocia. || 40. διελέχθη A, qui mox ἀγίῳ om.: πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον πέτρον E. || 41. τούτου Sophronius, τούτους v. || 43. καὶ add. AE. || ἀνήριθμα A. || 44. αὐτοῦ om. m. || ἔχοντα] γέμοντα A. || CXXXIV. ex Schol. Arist. Nub. 144.

φῶν. οὐδὲν δ' αὐτοῦ δοκεῖ σῶζεσθαι τῶν συγγραμμάτων.
δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθραῦσαι
τάδεελφῶ. καὶ φησι Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς
λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν,
1050 οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. δήμου δ' ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

ΡΑΕ. ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΥ.

Χρυσάνθιος. οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος, ὃν
διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν
ἔμεινε, τοῦτο ἐπελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γ'
οὐ πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀπέφραγε τὸν
55 ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς ἐκείθεν
ἅπαντα ἔπραττε.

ΡΑΕ. ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ.

Χρύσιππος Ἀπολλωνίδου Σολεύς ἢ Ταρσεύς, φιλόσο-
φος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς στωικῆς σχο-
λῆς μετὰ Κλεάνθην καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ
60 πειτὼν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι, κατὰ δ' ἄλλους ὑπὸ γέλωτος
ἀπείρου, ἐπὶ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλὴν πλείω ἢ
ψ' φιλοσοφία τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

1046. οὐδὲν δ' αὐτοῦ] οὐ σὲ δὲ C, qui mox σῶζεσθαι αὐτοῦ. | δοκεῖ σῶ-
ζεσθαι] διασίσσεται Schol. || 47. δ. δὲ γενέσθαι περιθερμὸς Schol. || ἐχθ-
ραῦσαι C, ἐχθρεύσας Schol., qui et τῷ αὐτῷ. || 48. Ξενοφῶν] Mem. 2. 3, 18. ||
50. δήμου — Σφήττιος cum Schol. add. C. || CXXXV. 54. παρατρέχουσαν
Κλισίους. | κενὴν AE, κενὴν v. | CXXXVI. cf. Eudoc. p. 437. || 61. δὲ add.
A. || πλείων BE, πλείων m, πλείω Eudocia.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΒΙΟΙ ΙΑΤΡΩΝ.

Α. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἰπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ Σωρανόν.

(1) Ἰπποκράτης τῷ γένει μὲν ἦν Κῶος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλέα καὶ Ἀσπληγιὸν τὸ γένος ἀναφύων, ἀφ' οὗ μὲν εἰκοστός, ἀφ' οὗ δ' ἐννεακαιδέκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης καὶ Φερεκύδης καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἄρμιος ὁ Ταρσεύς. μαθητὴς δὲ γέγονεν Ἡρακλείδα τοῦ ἰδίου πατρὸς, εἴτα Ἡροδίκου, κατὰ δὲ τινὰς καὶ Γοργίου τοῦ Ἀσυντίου ῥήτορος, φιλοσόφου δὲ Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου. κατὰ δὲ τοὺς Πειλοπονησιακοὺς ἤκμασε χρόνους, γεννηθεὶς, ὥς φησιν Ἰστόμαχος ἐν τῷ α' περὶ τῆς Ἰπποκράτους αἰρέσεως, κατὰ τὸ α' 10 ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος, ὥς δὲ Σωρανὸς ὁ Κῶος ἐρευνήσας τὰ ἐν Κῷ γραμματοφυλακίᾳ προστίθῃσι, μοναρχοῦντος

Ι. 1. 1. τῷ γένει RM (at in hoc os est additum supra ei), τὸ γένος alii Hbri, γένει v. | Ἡρακλείδα RM, item Hippocr. Epp. p. 897 ed. Lind. et Tzet. Chil. 7, 945, Ἡρακλείδου v. | 3. ἐννεακαιδεκατοῖς R, ἐπτακαιδεκατοῖς Tzetz. v. 946. | 4. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardy Emendat. p. 243. | Φερεκύδης] emiserunt Sturnius et Muellerus. | 5. Ἀπολλόδωρος] emiserunt Heynius et Muellerus. | 6. Ἡρακλείδα R, Ἡρακλείδου v. | 7. γοργίου M. | 8. τοῦ addid. | αὐδηρίτου M. | 12. μοναρχοῦντος] hinc supplendus titulus Cous a Rossie editus in Inscr. ined. fasc. 3. no. 175. ΕΠΙΜ[ΟΝ]ΑΡΧΟΥΝΙΚΟΦΡΟΝΟΣΕΜΗΝΟΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ. armat nec Cous alius titulus, quem edidit Leake in Comm. Soc. Litt. Reg. II. Ser. vol. 1. p. 15. n. 14, ubi legitur ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ — ΚΑΤΑΠΟΔΙΝΜΟΝΑΡΧΕΥΝ[ΤΟΣ]. de

Ἀβριάδα, μηνὸς Ἀγριανοῦ κζ'· παρ' ὃ καὶ ἐναγίξειν ἐν αὐτῇ
 μέχρ' οὖν Ἰπποκράτει φησὶ τοὺς Κώους. συνασκηθεὶς δ' ἐν
 15 τῇ ἰατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν γονέων αὐτοῦ
 τελευταίωντων μετέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὥς μὲν κακοή-
 θως Ἀνδρέας φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας,
 διὰ τὸ ἐμπρῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον· ἄλλοι δὲ
 20 φασιν ὅτι προθέσει τοῦ τὰ κατὰ τόπους ἀποτελούμενα θεά-
 σασθαι καὶ συγγυμνασθῆσθαι ποικιλωτέρον· ὥς δὲ Σωρατὸς
 ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄνειρος αὐτῷ παρέστη καλεῖων τὴν Θεσσα-
 λῶν γῆν κατοικεῖν. (2) τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα θερα-
 πεύων ἐθαυμάσθη, ὥστε καὶ ὑπὸ Περδίκκα τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως φθισικοῦ νομισθέντος παρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς
 25 αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφάντος, ὃς καθ' ἡλικίαν πρεσβύ-
 τερος ἦν αὐτοῦ, καὶ σημειώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος·
 ἦρα γὰρ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον Φίλας
 τῆς παλλακίδος αὐτοῦ· πρὸς ἣν δηλώσαντα τὸ γεγονός,
 ἐπειδὴ παρεφύλαξε ταύτης βλεπομένης παντελῶς ἐκείνον
 30 τρέπεσθαι, λύσαι μὲν τὴν νόσον, ἀνακτήσασθαι δὲ τὸν
 βασιλέα. παρεκλήθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν ὥς αὐτοὺς
 ἀπελθεῖν καὶ Δημόκριτον μὲν ὥς ἐν μανίᾳ θεραπεῦσαι, ρύ-
 σασθαι δὲ λοιμοῦ τὴν πόλιν ὄλην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἰλλυ-
 ρίων καὶ Παιόνων βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος
 35 καὶ δεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, παρὰ
 τῶν πρεσβέων τίνα ἦν ἐκαὶ τὰ πολλὰ τῶν πνευμάτων μαθὼν,

Coorum mensibus affluente nihil disci adnotat Rossius. verum Coi quoniam Dori-
 cae stirpis erant, probabili coniectura C. F. Hermannus in comm. über griech.
 Monatskunde p. 98 (cf. ibid. p. 43. 110. 125) quod sequitur Ἀγριανοῦ ex Rhodi
 atque Sicilliae quarundam urbium Doricae originis instituta in Ἀγριανίαν μετα-
 nam esse censuit. || 13. Ἀβριάδα] ἀγριάδου S: sed videtur hoc adsequens nomen
 potius spectare. || Ἀγριανοῦ] ἀβριανοῦ R. | κζ' | ζῆ καὶ ιη R, ζ καὶ εἰκοστῇ M,
 ἐκτῇ καὶ εἰκοστῇ v. || 17. ἰατρικῆς a. || 18. ἐμπρῆσαι FB. | κνίδῳ a, Κν Τροίη
 v. 963. || 19. κατὰ τόπους ἐὰ Ma. || 20. ποικιλωτέρον] τελειώτερον F. || 23. περ-
 δίκκα Ma, Περδίκκα v. || 24. φθισικοῦ] φθισίς νόσος καὶ φθίσω τὸ φθεῖραι mg.
 M. || παρακληθέντος R·M. | δημοσίως FB. || 26. αὐτοῦ] αὐτός F. || 27. φίλας
 S. || 28. παλλακίδος M. | γένος; γένος R·M. || 29a. ἐπειδὴ] ἐπειτα R·VMa,
 ἐπεὶ F. || 30. τρέπεσθαι a, τρέπεσθαι F. || 31. παρεκλήθη] cf. Hippocr. Epist.
 p. 901 sqq. | αβδηριτῶν M. | ὥς R·M, ὥς πρὸς F, πρὸς v. || 34. Παιόνων]
 Παιόνων R·VMa, sed cf. Epist. p. 944. 946.

ἐπαινοὺς μὲν ἀπράκτους ἀπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν
πόσον ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἦξειν, προσιπὼν τὸ γεννησόμενον καὶ
τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητῶν ἐπεμελήθη. τοσοῦτον δὲ
φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτοῦ μέχρι Περσῶν 40
διαπύστου γενομένης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου δι'
Ἰστάτιδος τοῦ Ἑλλησποντῶν ὑπάρχου ἐπὶ μεγάλας δω-
ρεαῖς δομένου πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ἀφιλ-
ἀργυρον καὶ φιλοῖκεον ἀρνήσασθαι, ὡς καὶ τοῦτο διὰ τῆς
πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς δηλοῦται. ἐρρύσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ 45
πατριδα πολυεῖσθαι μέλλουσαν ὑπ' Ἀθηναίων, Θεσσαλῶν
δεσθεὶς ἐπιβοηθῆσαι· διὸ καὶ λαμπρῶν ἔτυχε τιμῶν παρὰ
Κόοις, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς καὶ Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις,
οἵτινες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς
Ἑλεσινίοις ἐμβόησαν καὶ πολίτην ἔγραφαν καὶ τὴν ἐν πρυ- 50
τανείᾳ σίτῃσιν ἔδωσαν εἰς ἐκγόνους. ἀφθόνηος δὲ τοὺς ἐπιτη-
δεῖους ἐδίδασκε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ προσήκοντος ὅρκου.
(3) ἐτελεύτα δὲ παρὰ Λαρισσαίοις, ὅτε καὶ Ἀημόκριτος
φέρεται τελευτήσας, καὶ οἱ μὲν ὧ' ἐτῶν, οἱ δὲ κα' φασιν,
ἄλλοι ρδ', τινὲς ρθ' τελευτῆσαι. τέθναπται δὲ μεταξὺ Γυρ- 55
τῶνος καὶ Λαρίσσης, καὶ δεικνύται ἄχρι δεῦρο τὸ μῆμα, ἐν
ᾧ μέχρι πολλοῦ σμήντος ἦν μελισσῶν ἐργαζόμενον μέλι, ὡφ'
οὐ τὰ ἀφθῶντα παιδάρια χρίουσαι παρὰ τῷ τάφῳ ἐρδῖως
ἀπήλλαττον αἱ τίτθαι. ἐν δὲ ταῖς πολλαῖς εἰκόσιν αὐτοῦ
δοκεπασμένος τὴν κεφαλὴν γράφεται, ὡς μὲν τινες λέγουσι 60
πῖλῳ, παράσημον εὐγενείας, καθάπερ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ
τῷ ἱματίῳ, καὶ τούτων οἱ μὲν δι' εὐπρέπειαν, ἐπεὶ φαλακρὸς

36. γεννησόμενον, sed alteram v punctis notatum, M. || 40. ὑπῆρχεν FM, ἐπῆρχεν R°, ἐπῆρξεν v. || 41. διαπύστου libri (πύστις ἢ φήμη mg. M), fuerat διαπύστου, pro quo διαπύστου barbare volebat Foestus. || καὶ τοῦ παρὰ RVSMa. || 42. Ἰστάτιδος M (Ἰστάτης est ap. Herod. 7, 17 et Hippocr. Epist. p. 898 sq.), Ἰστανίδος ceth (Ἰστανης est ap. Arrian. Exp. Alex. 7, 6, 4). || 43. δομένου post ὑπάρχου ponit M. || 45. ἐπιστολῆς Epist. p. 900. || δηλοῦσθαι V. || ἑαυτοῦ ἰδίαν VM. || 47. παρὰ Κόοις malim εὐ παρὰ Κόως μένον, ut infra. || 49. ἀφ' ὧ' F. || 51. σίτῃσιν M. || 53. ἐτελεύτα ἔτυχε V. || καὶ em. M. || 55. τελευτῆσαι add. VM, sed τέθναπται em. V. || 57. μελισσῶν addidi cum RVM. || 58. οἷ] ὦν F. || 59. αἱ εἰσθαι ante χρίουσαι ponant FM. || ἀετοῦ με roupan FM, post κεφαλὴν v. || 61. πῖλῳ F, ἐν πῖλῳ v. || παρὰσημον a, τῷ παρὰσημῷ S. || 62. εὐπρέπειαν M, εὐπρεπεῖαν v, εὐπρεπεῖας a.

Ἀβριάδα, μηνὸς Ἀγριανοῦ κζ'· παρ' ὃ καὶ ἐναγίλῃεν ἐν αὐτῇ
 μέχρι νῦν Ἱπποκράτει φησὶ τοὺς Κῶους. συνασκηθεὶς δ' ἐν
 15 τῇ ἰατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν γονέων αὐτοῦ
 τελευτησάντων μετέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὡς μὲν κακοή-
 θως Ἀνδρέας φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας,
 διὰ τὸ ἐμπρῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον· ἄλλοι δέ
 φασιν ὅτι προθέσει τοῦ τὰ κατὰ τόπους ἀποτελούμενα θεά-
 20 σασθαι καὶ συγγυμνασθῆναι ποικιλωτέρων· ὡς δὲ Σωρανὸς
 ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων τὴν Θεσσα-
 λῶν γῆν κατοικεῖν. (2) τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα θερα-
 πεύων ἐθαυμάσθη, ὥστε καὶ ὑπὸ Περίδικκα τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως φθισικοῦ νομοθέontos παρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς
 25 αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυπῶντος, ὃς καθ' ἡλικίαν πρεσβύ-
 τερος ἦν αὐτοῦ, καὶ σημειώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος·
 ἦρα γὰρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον Φίλας
 τῆς παλλακίδος αὐτοῦ· πρὸς ἣν δηλώσαντα τὸ γεγονός,
 ἐπειδὴ παριφύλαξε ταύτης βλεπομένης παντελῶς ἐμεινον
 30 τρέπεσθαι, λῦσαι μὲν τὴν νόσον, ἀνακτήσασθαι δὲ τὸν
 βασιλεῖα· παρακλήθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν ὡς αὐτοὺς
 ἀπελθεῖν καὶ Δημόκριτον μὲν ὡς ἐν μανίᾳ θεράπευσαι, ῥύ-
 σασθαι δὲ λοιμοῦ τὴν πόλιν ἔλθην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἰλλυ-
 ρῶν καὶ Παϊόνων βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος
 35 καὶ δεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, παρὰ
 τῶν πρεσβέων τίνα ἦν ἐκεῖ τὰ πολλὰ τῶν πνευμάτων μαθίων,

Coorum mensibus affundit nihil disci adnotat Rossius. verum Cui quoniam Dori-
 cae stirpis erant, probabilis coniectura C. F. Hermannus in comm. über griech.
 Monatskunde p. 98 (cf. ibid. p. 43. 110. 125) quod sequitur Ἀγριανοῦ ex Rhodi
 atque Stettino quarantena urbium Doricae originis instituta in Ἀγριανίῳ man-
 dum esse censuit. [13. Ἀβριάδα] ἀβριάδου S: sed videtur hoc adsequens nomen
 potius spectare. [Ἀγριανοῦ] ἀβριανὸς R. | κζ'] ζη καὶ ηῇ R, ζ καὶ εἰκοστῇ M,
 ἐκτῇ καὶ εἰκοστῇ v. | 17. ἰατρικῆς a. | 18. ἐμπρῆσαι FB. | κνίδῳ a, Κῆ Τροίη.
 v. 963. | 19. κατὰ τόπους cū Ma. | 20. ποικιλωτέρων] τελεωτέρων FB. | 23. περ-
 δίκκα Ma, Περίδικα v. | 24. φθισικῶ] φθισίς νόσος καὶ φθίσω τὸ φθεῖρω mg.
 M. | παρακληθέντος R·M. | δημότικος FB. | 26. αὐτῶ] αὐτός F. | 27. φίλας
 S. | 28. παλλακίδος M. | γερονός] γένος R·M. | 29. ἐπειδὴ] ἐπειτα R·VMa,
 ἐκεῖ F. | 30. τρέπεται a, τέρπεισθαι F. | 31. παρακλήθη] cf. Hippocr. Epist.
 p. 901 aqq. | ἀβδηριτῶν M. | ὡς R·M, ὡς πρὸς F, πρὸς v. | 34. Παϊόνων
 R·VMa, sed cf. Epist. p. 944. 946.

ἐκείνους μὲν ἀπράκτους ἀπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν νόσον ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἦξειν, προαιπὼν τὸ γεννησόμενον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητῶν ἐπεμελήθη. τοσοῦτον δὲ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτοῦ μέχρι Περσῶν 40 διακύπτου γενομένης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου δι' Ὑστάτιδος τοῦ Ἑλλησποντίων ὑπάρχου ἐπὶ μεγάλας δωρεαῖς δεομένου πρὸς αὐτὸν ἔλθεῖν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ἀφιλόργυρον καὶ φιλοῖκειον ἀρνήσασθαι, ὡς καὶ τοῦτο διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς δηλοῦται. ἐρρύσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ 45 πατρίδα πολεμεῖσθαι μέλλουσαν ὑπ' Ἀθηναίων, Θεσσαλῶν δεηθεὶς ἐπιβοηθῆσαι· διὸ καὶ λαμπρῶν ἔτυχε τιμῶν παρὰ Κώοις, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς καὶ Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις, οἵτινες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς Ἑλευσινίοις ἐμήσαν καὶ πολίτην ἔγραψαν καὶ τὴν ἐν πρυ- 50 τανείῳ σίτῃσιν ἔδοσαν εἰς ἐκγόνους. ἀφθύνως δὲ τοὺς ἐπιτηδεύους ἐδίδασκε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ προσήκοντος ὅρκου. (3) ἐτελευτα δὲ παρὰ Λαριουσαίοις, ὅτε καὶ Δημόκριτος φέρεται τελευτήσας, καὶ οἱ μὲν ὧ' ἐτῶν, οἱ δὲ κέ' φασιν, ἄλλοι ρδ', τινὲς ρθ' τελευτήσαι. τέθναπται δὲ μεταξὺ Γυρ- 55 τῶνος καὶ Λαρίσσης, καὶ δεικνύνται ἄχρι δεῦρο τὸ μῆμα, ἐν ᾧ μέχρι πολλοῦ σμῆνος ἦν μελισσῶν ἐργαζόμενον μέλι, ἀφ' οὗ τὰ ἀφθῶντα παιδάρια χρίουσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥαδίως ἀπήλλαττον αἱ τίτθαι. ἐν δὲ ταῖς πολλαῖς εἰκόσιν αὐτοῦ ἐσκεπασμένος τὴν κεφαλὴν γράφεται, ὡς μὲν τινες λέγουσι 60 πῖλῳ, παρὰσημον εὐγενείας, καθάπερ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ τῷ ἱματίῳ, καὶ τούτων οἱ μὲν δι' εὐπρέπειαν, ἐπεὶ φραλακρὸς

38. γεννησόμενος, sed alteram v. p. n. c. notatum, M. || 40. ὑπῆρχεν FM, ἐπῆρχεν R^o, ὑπῆρξεν v. || 41. διακύπτου libri (πύστις ἡ φήμη mg. M.), fuerat διακτύπτου, pro quo διακτύπτου barbare volebat Foestus. || καὶ τοῦ] παρὰ RVSMa. || 42. ὑστάτιδος M (Ὑστάτης est ap. Herod., 7, 77 et Hippocr. Epist. p. 898 sq.), Ἰστιάτιδος cett. (Ἰστιάτης est ap. Arrian. Exp. Alex. 7. 6, 4). || 43. δεομένου post ὑπάρχου ponit M. || 45. ἐπιστολῆς] Epist. p. 900. || ἀφθύνουσθαι V. || ἑαυτοῦ] ἰδίαν VM. || 47. παρὰ Κώοις] malim εὐ παρὰ Κώος μένον, ut infra. || 49. ἀφ' ὧ' F. || 51. σίτῃσιν M. || 53. ἐτελευτα] ἔτυχε V. || καὶ om. M. || 55. τελευτήσαι add. VM, sed τέθναπται om. V. || 57. μελισσῶν addidi cum RVM. || 58. οὗ] ὧν F. || 59. αἱ τίτθαι ante χρίουσαι posuit FM. || αὐτοῦ hic posuit FM, post κεφαλὴν v. || 61. πῖλῳ F, ἐν πῖλῳ v. || παρὰσημον n, τῷ παρὰσημῳ S. || 62. εὐπρέπειαν M, εὐπρεπέην v, εὐπρεπέης a.

ἦν, οἱ δὲ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ δι' ἔμφρασιν
 τοῦ δεῖν τὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ χωρίον φρουρεῖν, οἱ δὲ τοῦ
 65 φιλαποδήμου τεκμήριον, οἱ δὲ τῆς ἐν τοῖς συγγράμμασιν
 ἀσαφείας, οἱ δὲ πρὸς παράστασιν τοῦ δεῖν καὶ τῷ ὑγιαίνειν
 φυλάσσεσθαι τὰ βλάπτοντα, τινὲς δ' ὅτι χειρίζων πρὸς τὸ
 τῶν χειρῶν ἀπαραπόδιστον συμπεριλαμβάνων τὸ τοῦ ἱματίου
 περικεχυμένον ἐπιτίθει τῇ κεφαλῇ. (4) περὶ δὲ τῶν συγγραμ-
 70 μάτων αὐτοῦ πολλὴ γέγονε διαφωνία, ἄλλων ἄλλα δοξασάν-
 των. ὅθεν οὐκ εὐμαρὲς τὸ περὶ αὐτῶν ἀπορρήνασθαι διὰ
 τὸ πολλὰς αἰτίας ἐπισκοπεῖν τῇ κρίσει, πρῶτον τὴν ἐκωνυ-
 μίαν, δεύτερον τὸ δύνασθαι τὸν χαρακτῆρα τῆς φράσεως
 τηρεῖν, τρίτον διὰ τὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ποτὲ μὲν ῥωμαλεῶ-
 75 τερον, ἄλλοτε ἀσθενέστερον διὰ τὴν ἡλικίαν συγγράφειν.
 καὶ ἄλλας δὲ μετὰ τούτων αἰτίας ἔστιν εἰπεῖν. ἀφιλάργυρος
 δὲ καὶ τὸν τρόπον σεμνὸς καὶ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὅτι καὶ
 τοὺς ὁμοειθεῖς ἐθεράπευσε σὺν πάσῃ σπουδῇ, ὥς καὶ λοιμῶν
 ὅλας ῥύσασθαι πόλεις, καθάπερ εἴρηται. ὅθεν καὶ λαμ-
 80 πρῶν ἔτυχε τιμῶν, οὐ παρὰ Κῶις μόνον, ἀλλὰ μὴν καὶ
 Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις. παῖδας δὲ κατέλιπε θανόντων δύο,
 Θέσσαλον καὶ Δράκοντα, καὶ μαθητὰς παμπληθεῖς· ἐπιφα-
 νεστάτους δὲ τοὺς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέσθαι.

Δόγμα Ἀθηναίων. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν
 85 Ἀθηναίων· ἐπειδὴ Ἰπποκράτης Κῶος ἱατρὸς ὑπάρχων καὶ
 γεγονώς ἀπὸ Ἀσκληπιδῶ μεγάλην εὐνοίαν μετὰ σωτηρίας
 ἐνδεδείκται τοῖς Ἑλλήσιν, ὅτε καὶ λοιμοῦ ἰόντος ἀπὸ τῆς

63. δι' VMa, δη v. || 64. χωρίου Va. || φρουρεῖν] τηρεῖν VFMa. || 65. τοῖς] τῆς a. || 66. παράστασιν a. || τῷ] τοῦ a. || 67. χειρίζων] χερήζων R, χωρίζων R'. || 69. συγγραμμάτων a. || 70. ἄλλων δ' ἄλλα M. || 71. εὐμαρὲς] εὐμάρεια ἢ εὐκοσμία κατ' ἡ εὐκολία ὡς ἐνταῦθα mg. M. || 72. τὸ om. M. || ἐπισκοπεῖν Ma. || 74. τηρεῖν VM, τηρεῖσθαι R', τηρεῖσθαι v. || 75. malim ἄλλοτε δ'. || συγγραφῇ a. || 76. μετὰ τούτων om. a. || ἔστιν om. M. || 77. καὶ] ἢ V. || τὸν τρόπον R'M, τρόπον V, τρόποις v. || ὅτι] malim ὅθεν. || 78. ἐθεράπευε a. || σὺν πάσῃ FM, συμπάσῃ v. || 80. ἀλλὰ μὴν καὶ RVm, ἀλλὰ καὶ v. || 83. αὐτοῦ Ma, ἑαυτοῦ v. || γενέσθαι RVMa, καταλιπὼν al. m. mg. M et v. || 84. τῶν] immo τῷ || 87. τῆς] an γῆς?

βαρβαρων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τόπους ἀποστείλας τοὺς
 ἑαυτοῦ μαθητὰς παρήγγειλε, τίσι χρὴ θεραπείαις χρωμένους
 ἀσφαλῶς διαφεύξασθαι τὸν ἐπιόντα λοιμὸν, ὅπως τε ἡ ἰητρικὴ 90
 δοθῇ τοῖς Ἑλλήσι ἀσφαλῶς σώξει τοὺς κάμνοντας αὐτῶν,
 ἐξέδωκε δὲ καὶ συγγράψας ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἰητρικῆς
 τέχνης, πολλοὺς βουλόμενος τοὺς σώζοντας ὑπάρχειν ἰητρούς,
 τοῦ τε Περσῶν βασιλέως μεταπεμπομένου αὐτὸν ἐπὶ τιμαῖς
 ταῖς κατ' αὐτὸν ἴσαις καὶ δώροις, ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς Ἴππο- 95
 κράτης αἰρῇται, ὑπερεῖδε τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βαρβάρου, ὅτι
 πολέμιος καὶ κοινὸς ἐχθρὸς ὑπῆρχε τοῖς Ἑλλήσιν· ὅπως οὖν
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων φαίνεται προαιρούμενος τὰ χρησίμα
 διὰ παντὸς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἕνα χάριν ἀποδιδῶν πρέ-
 πουςαν Ἴπποκράτει ὑπὲρ τῶν εὐεργετημάτων, δέδοκται τῷ 100
 δῆμῳ μῆσαι αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ μεγάλα δημοσίᾳ, καθά-
 περ Ἡρακλέα τὸν Διός, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν στεφάνῳ
 χρυσοῦ ἀπὸ χρυσοῦν χιλίων, ἀναγορεύσαι τε τὸν στέφανον Παν-
 αθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ, καὶ ἐξε-
 ναι πᾶσι Κῶων παισὶν ἐφηβεύειν ἐν Ἀθήναις, καθάπερ 5
 παισὶν Ἀθηναίων, ἐπειδὴ περ ἡ πατρίς αὐτῶν ἄνδρα τοιοῦτον
 ἐγέννησεν, εἶναι δὲ Ἴπποκράτει καὶ πολιτεῖαν καὶ σίτησιν ἐν
 πρυτανείῳ διὰ βίον.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἴπποκράτης Κῶος, ἰατρός, Ἡρακλείδου υἱός (προτε-
 τάχθω γὰρ καὶ τοῦ πάππου, τοῦ Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ
 ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφειλεστάτης
 ἰατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρύσου τοῦνομα καὶ Ἐλά-
 φου τοῦ ἐκείνου παιδός, ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς 5
 γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου
 τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Ἀσοντίου ῥήτορος καὶ
 φιλοσόφου, ὡς δὲ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβα-

90. ἡ addit. || 91. malim σώσει. || 98. ὁ] οὐ α. || 99. ἀποδῶ α. || 100. δέδο-
 κται α. || 5. καθάπερ παισὶν Ἀθηναίων om. α. || 8. πρυτανίῳ α.

β. cf. Eudae. p. 246. || 1. προτετάχθω BVE, προτετάχθαι cell. || 7. τοῦ
 Ἀσοντίου add. ABVE. || 8. αὐδηρίτου AEm.

λαῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτη), ὡς δὲ τινες καὶ Προδίκου.
 10 διέτριψε δ' ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ
 Περδίκῃ. παῖδας δὲ σχὼν δύο, Θέσσαλον καὶ Ἀράκοντα,
 κατέστρεψε τὸν βίον ἐναιυτῶν γεγονώς δ' καὶ ρ', καὶ τέθνη-
 ται ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας. ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἱστορεῖται
 τὸ ἰμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος,
 15 ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον ἢ τὸ ἰδίον
 ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλὰ καὶ πᾶσιν ἐγένετο
 διάδηλος, ὥστε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν καλού-
 μενον Ἀρταξέρξην, γράψαι πρὸς Ὑστάνην, τῆς τοῦ ἀνδρὸς
 σοφίας διόμενον. „Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης
 20 Ὑστάνῃ Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν. Ἰπποκράτους ἰητροῦ
 Κῶου, ἀπ' Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὲ κλέος ἀφίκται
 τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσόν, ὅπόσον ἂν βούληται, καὶ
 τᾶλλα χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας. ἔσται γὰρ
 ἰσότημος Περσέων τοῖσιν ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν
 25 ἀνὴρ κατ' Εὐρώπῃν ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεισο,
 μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἀνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ
 συμβουλίην οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο.“ αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ'
 Ἰπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μεταρχομένοις τὴν ἰατρικὴν
 ἐπιστήμην ἐκδηλοῖ, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ
 30 φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλὴν
 τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. α' μὲν οὖν
 βίβλος ἢ τὸν ὄρκον περιέχουσα, β' δ' ἢ τὰς προγνώσεις ἐμ-
 φαίνουσα, γ' ἢ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα
 σύνεσιν. δ' τάξιν ἐχέτω ἢ πολυθρόνητος καὶ πολυθαύμα-
 35 στος ἐξηκοντάβιβλος, ἢ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ
 σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

9. αὐτῷ E. || νέον πρεσβύτη Kusterus, νέω πρεσβύτην v. || δὲ] δὴ ABV. ||

16. καὶ πᾶσιν — βασιλέα om. V, καὶ — καλούμενον om. *V. || 19. haec epistola
 exstat etiam in Hippocrateis 2. p. 898 Lind. || 20. Ὑστάνης Hippocrates, Ὑστάνης
 V, Ὑστάνη cell. || 21. καὶ ἐς ἐμὲ κ. ἀφ. τῆς τέχνης — ὁπόσον — τὰ ἄλλα — ἐς
 ἡμέας Hippocrates. || 24. τοῖσιν ἀρίστοισι AE, τοῖς ἀρίστοις supra ἢ adlecto *V,
 τοῖς ἀρίστοις Hippocrates. || ἐστὶν ἄλλος Hippocrates. || 26. ἀνδρας] καὶ ἔθνη
 καὶ βαρβάρους ἢ ἀρετὴν ἐραστὴ καὶ πᾶν ἀγαστὴ mg. *V. || 27. ῥήϊδιον Hip-
 pocrates. || 31. ἀπομνημονεύσωμεν Vm, ἀπομνημονεύσωμεν edit. || 34. δ'] τε-
 τάρτη mEudocia. || ἢ add. *Vem.

Ἰπποκράτης, Γυναικίδου υἱός, Κῶος, πατὴρ Ἡρακλείδα τοῦ πατρὸς Ἰπποκράτους, ἱατρός καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν. *ιατρικά.*

Ἰπποκράτης Θεσσαλίου, Κῶος, ἱατρός, ἔγγονος δ' Ἰπποκράτους τοῦ δευτέρου, τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. *ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.*

Ἰπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἱατρός, Κῶος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἱάτρειας μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ Κασσάνδρου τελευτᾷ, τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. *ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἱατρικά.*

Ἰπποκράται δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἱατροί, Θυμβραίων παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. *ἔγραψαν ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.*

Ἰπποκράτης ἑβδομος, Κῶος καὶ αὐτός, ἱατρός, Πραξιά-
νακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. *ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.*

Α Α Α Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΚΡΩΝΟΣ.

Ἄκρων Ἀκραγαντίως, ἱατρός, υἱὸς Ξένωνος· ἀσφί-
στευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσ-
βύτερος Ἰπποκράτους. *ἔγραψε περὶ ἱατρικῆς Δωρίδι δια-
λέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίων α'.* ἔστι δὲ καὶ οὗτος
τῶν τινὰ πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν 5
Ἐμπεδοκλῆς τωθαστικὸν ἐπίγραμμα·

37. Ἡρακλείδα V, Ἡρακλείδου cett. || 39. ἱατρικά Bernhardy, ἱατρικὴν v. ||
40. ἱατρός] υἱὸς A. || 41. δευτέρου] προτέρου Eudoc. || 42. ἱατρικά τινα Eudoc. ||
43. ὁ em. Eudocia. || 44. ἱάτρειαν q. omisais ὑπὸ — Ἀντιπάτρου Eudocia. ||
Ῥωξάνην AV, Ῥοξάνην cett. || ὑπὸ] ἐπὶ Kusterus. || 45. κασσάνδρου AE. ||
47. ἱπποκράται ABVE, ἱπποκράτης cett. || 48. τοῦ alterum om. ABVE: τοῦ
αὐτοῦ γένους Eudocia. || 49. αὐτὴν] αὐτοῦ BV.

II. cf. Eudoc. p. 49. || 1. ἀσφίσταυσεν ei ταῖς em. Eudocia. || 4. ἔστι μὴ
om. Eudocia.

ἄκρον ἱατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντῆνον πατρὸς ἄκρου
 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
 τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται·
 10 ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.
 τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.

Γ. ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἀριστογένης Θάσιος, ἱατρός. ἔγραψε βιβλία κδ', ἐκρίθη
 δὲ περὶ διαίτης α', περὶ δυνάμεως α', περὶ δακτύων α', περὶ
 σπέρματος α', ὑγιεινὸν α', ἐπιστολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν
 15 βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. — Ἀριστογένης Κνίδιος, ἱα-
 τρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰάτρευσεν Ἀντι-
 γόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατᾷ.

Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ.

Ἀρχιγένης Φιλίππου Ἀπαμῆς Συρίας, ἱατρός, μαθητὴς
 Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἱατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βιὸς ἔτη ἕξ·
 20 καὶ συγγράφας πολλὰ ἱατρικά τε καὶ φυσικά.

Ε. ΑΨΥΡΤΟΥ.

Ἀψυρτος Προυσαεὺς ἡ Νικομηδεὺς, στρατιώτης στρα-
 τευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ
 τὸν Ἰστρον. ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψε καὶ φυσικὸν
 περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Σίμων
 25 Ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.

F. ΒΩΛΟΥ.

Βῶλος Δημοκρίτειος, φιλόσοφος. ἱστορίαν καὶ τέχνην

7. epigramma depromptum ex Diog. Laert. 8, 65. cf. Hesych. Mil. p. 24. Anthol. Pal. 2. p. 761. [ἄκρον hls m.] 11. Σιμωνίδου] cf. Schneidewin. Sim. frag. p. 224. [III. cf. Eudoc. p. 64.] 12. κδ'] τριάκοντα Eudocia. [13. δὲ παρα- διαίτης A.] δυνάμειος δύο, π. δακ. δ', π. σπ. δύο Eudocia. [16. φιλοσόφον] ἱατροῦ Reinesius. [ἀντίγονον τὸν ἐπικληθέντα γονατῶν E, Ἀντίγονον τὸν Γονατᾷ Eudocia.] IV. cf. Eudoc. p. 65. [18. Φιλίππου] Φιλίππου υἱὸς τοῦ ἱατροῦ Eudocia. [καὶ ante Ἀπαμῆς add. A.] ἱατροῦ Ἀγαθίνου μαθητῆς Eudocia. [19. πγ' et ἔγραψε Eudocia.] 20. τε om. E. [V. cf. Eudoc. p. 65.] 21. ἡ add. E. [στρατιώτης] ἱατρός καὶ στρατιώτης Eudocia. [24. ἀλόγων ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν reliquis omisissis Eudocia.] καὶ] δὲ m. [Σίμων coll. Suid. a. v. τρέλλη Schneiderus in Xen. de re equ. p. 185 (addo Plin. hist. nat. 34, 76), Κίμων v, unde fluxit glossa s. v. Κίμων extr.: οὗτος ἔγραψεν ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.] VI. cf. Eudoc. p. 93. sq. [26. δημόκριτος AB*VEm, δημο- κρίτιος Eudocia.] ἱστορίαν καὶ] συντέθηκε (sic) Eudocia.

ιατρικῇ. ἔχει δ' ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως. — Βῶλος Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυνάμερά (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχείων), περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ Ἰριδος.

Ζ. ΓΑΛΗΝΟΥ.

Γαληνός, ὁ διασημώτατος ἱατρός, Παργαμηνός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομόδου καὶ Παρτινάκος τῶν Καισάρων 35 ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχὼς ἱατρικὰ τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι δὲ γραμματικὰ καὶ ῥητορικὰ, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο'.

Η. ΛΕΞΙΠΠΟΥ.

Λέξιππος Κῶος, ἱατρός, Ἰπποκράτους μαθητής, δὲ μετα-40 πμφθὲς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσωλὸν καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτῷ συνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἱατρικὸν βιβλίον α' καὶ περὶ προγνώσεων β'. 45

Θ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Διοσκορίδης Ἀναξαρβεύς, ἱατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλαιοπάτρα ἐπ' Ἀντωνίου. καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ' τὰ πάντα ἱατρικὰ περιβόητα.

27. δὲ καὶ ἰ. V. | 28. περὶ τῶν — συμπαθειῶν καὶ om. BE. | τῶν ἐκ om. Eudocia. | 29. ἀγόντων AY, ἀγαγόντων cett. | 30. δυνάμερά] διμερῇ Boissius, susp. Bernhardy. | ἔχει] ἐκ Kusterus, qui et περὶ add. ante λίθων. | 31. ἀντιπαθειῶν] περὶ παθειῶν BE. | στοιχείων *V. | 32. ἄρκτου] ἀρότου Bernhardy. | VII. 35. καισαρέων m. | 36. καὶ ante πολλά add. V. | 37. τε om. E. | γραμματικὴ καὶ ῥητορικὴ *V. | 38. ἅτινα — παρόντι om. V. | VIII. cf. Eudoc. p. 129. | 44. αὐτῷ *Vm, αὐτῶν BE, αὐτοῖς cett. | συνεστῶτα Kusterus, ἐνεστηκότα E, ἐνεστῶτα v. | ἱατρικῶν Kusterus. | IX. cf. Eudoc. p. 129. | 46. διοσκορίδης AB*VEudocia, διοσκουρίδης cett. | Ἀναξαρβεύς Eudocia, quae et βοτανικός add. post ἱατρός. | Φακᾶς] duos Suidam confundere Dioscorides Kusterus monuit atque alii. | 47. διὰ τὸ ἰ. τ. ὁ. ἔχειν πολλοὺς φ. Eudocia. | Κλ. τῇ βασιλίσει Eudocia. | 48. καὶ add. ABE. | γέγραπται sqq. om. *V.

I. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

- 50 Δράκων, υἱοῦς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου ἱατροῦ ἀπὸ
Θεσσαλίου, πατήρ δ' Ἰπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων,
ιατρός καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνην ἰάτρειας συνοικοῦσαν Ἀλε-
ξάνδρῳ τῷ Μαιμεδόνι.

II. ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΥ.

- Ἐρασίστρατος Ἰουλήτης, ἀπ' Ἰουλίδος πόλεως Κίω τῆς
55 νήσου. χρηματίζει οὖν Κήως, υἱὸς Κρητοξένης, τῆς Μη-
δίου τοῦ ἱατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου· οὗτος Ἀντίο-
χον τὸν βασιλεῖα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητρικῆς Στρατονί-
κης πόθου ἰάσατο, εὐρών τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεκῆσαι· ὁσάκις
60 γὰρ ἐβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητρικὴν αὐτοῦ τυχὸν διερχο-
μένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλιστα τῷ ταύτης ἔρωτι.
τέθναπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ καταντικρὺ Σάμου.
ἔγραψεν ἱατρικὰ βιβλία θ'.

III. ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

- Θέσσαλος Κῶος, ἱατρός, υἱὸς Ἰπποκράτους τοῦ διασή-
65 μου, οὗ πάλιν υἱὸς Γοργίας καὶ Ἰπποκράτης. ἱατρικῶν βι-
βλία γ'.

IV. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

- Μάρκελλος Σιδήτης, ἱατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου.
οὗτος ἔγραψε δι' ἐπὶ τῶν ἡρωικῶν βιβλία ἱατρικὰ μβ', ἐν οἷς
καὶ περὶ λυσιανθρώπου.

V. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

- 70 Μενεκράτης Συρακούσιος, ἱατρός. οὗτος δὲ μαθὼν
μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν
ἑαυτοῦ νόσον), θαύλους δ' αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευο-
μένους ἀπῆται καὶ ἅτα ἐαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθῆν-

X. cf. Eudoc. p. 129. || 50. διασημοτάτου Eudocia. || 51. πατήρ — Δρά-
κων om. Eudocia. || πατήρ V. || 52. Ῥωξάνην A, Ῥωξάνην est. || 53. τῷ em. V. ||
βουσιεῖ a. zn. add. Eudocia. || XI. 54. Ἰουλίδος Menagius in Diag. 5, 72, Ἰου-
λίδος v. || κίως A. || 59. ὁσάκις — ἔρωτι em. AB, post βιβλία θ' ponunt VE. ||
XII. 65. ἰατρικὰ E*V, ἰατρία B. || 66. γ' AVE, ἕξ coll. || XIII. cf. Eudoc. p.
202. || 67. σιδήτης AV, σιδίτης coll. || 68. ἰατρικὰ em. V. || 69. λυσιανῶν A, λυ-
σιάνων *V, λυσιάνων coll. || XIV. excerptum ex Aethen. 7. p. 222, cf. Eudoc. p.
122. || 70. οὗτος μὲν μισθὸν Eudocia. || 71. ἐθεράπευε BVE m. Eudocia, ἐθερά-
πευσε coll.

τας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεῖς ἐκάστω προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δ' Ἀπόλλωνος.

75

IE. NIKOMAXΟΥ.

Νικόμαχος, ἰατρός, Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία 5' καὶ φυσικῶν α'.

IF. ΡΟΥΦΟΥ.

Ρούφος Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανῷ· σὺν 80 Κρίτῳ. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλείστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· περὶ διαίτης ε', περὶ διαίτης πλεόντων α', περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', περὶ σύκων α', περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α', περὶ γάλακτος βιβλίον α', περὶ οἴνου βιβλίον α', περὶ μέλιτος.

85

IZ. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Σαλούστιος Μουσαίτης, ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν ἰατρικά.

IH. ΣΩΡΑΝΩΝ.

Σωρανὸς Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρός, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ δ' ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανῷ καὶ Ἀδριανῷ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας 90 πλείστα καὶ κάλλιστα. — Σωρανὸς Ἐφέσιος, ἰατρός νεώτερος. γυναικείων βιβλία δ', βίους ἰατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ε' καὶ ἄλλα διάφορα.

74. ἐκάστου V. | XV. cf. Eudoc. p. 309. | 78. τοῦ — ἰατρός om. E. | XVI. cf. Eudoc. p. 371. | 81. κρίτῳ *V. | αὐτοῦ φιλόπονα βιβλία ἰατρικά πλ. H. | 82. περὶ διαίτης πλεόντων α' om. V, ἥτοι ἐφοδίων add. Eudocla. | 83. περὶ τραυματισμοῦ — ἰατρικῆς βιβλίον α' om. G, ubi mox in mg. περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων, περὶ σύκων, περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς. | τραυματισμοῦ m. | σύκων] συκᾶς λέγει τὰ συνάμυνα πάθη περὶ τὴν ἔδραν γινόμενα V: σικυῶν expectabat Bernhardt. | 84. τῆς add. AV. | 85. περὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἐν, περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων διό, περὶ ὁσίων ἐν Eudocla. | XVII. om. V. cf. Eudoc. p. 382, quae ἔγραψε περὶ πυρετῶν, περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά. | XVIII. cf. Eudoc. p. 382. | 89. ἐν τῇ ζ. AV. | 90. βιβλία συντάξε πρακτικὰ πλείστα reliquis omissis Eudocla. | 92. γυναικεία AB. | 93. ἄλλα πλείστα δ. Eudocla.

ΙΘ. ΦΙΛΑΓΡΙΟΥ.

Φιλάγριος Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὔρεται παρ' Εὐ-
 95 γενάτορι, ὡς δ' αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος
 ἐσπιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἶη ἂν μᾶλλον
 Ἑπειρώτης, ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ
 Γαληνόν, ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας
 βιβλία ἰατρικά, μονόβιβλα μὲν ο', συντάγματα δ' ἕτερα οὐκ
 100 ὀλίγα, ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

ΣΙΧ. 96. ἀπὸ Μάκρης om. BE. | 96. ἐσπιρρωμένου A, ἐπισπιρρωμένου V. |
 97. ναυμάχου V. | 99. μονάβιβλα V. | 100. ὑπομνηματικά V.

INDICES.

I. Index vitarum.

Βιβλ. α'. β'ιοι ἐποποιῶν.		pag.	
1. Ὀμήρου		6. Ὀππιανοῦ	
1. [Ἡροδότου]	1	1. Ἀωνύμου	63
2. [Πλουτάρχου]	21	2. — —	65
3. Πρῶκλου	24	3. ἐκ τῶν Σουίδα	66
4. Ἀωνύμου	27	4. Κωνσταντίνου τοῦ Μα- νασῆ	67
5. — —	28	7. Διονυσίου	69
6. — —	30	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
7. ἐκ τῶν Σουίδα	31	8. Αἰθεριῶν	—
8. περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν	33	9. Αἰσχυρίωνος	—
2. Ἡσιόδου		10. Ἀντιμάχου τ. Κολοφωνίου	70
1. Πρῶκλου	45	11. Ἀντιμάχου τ. Ἡλιοπολίτου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	49	12. Ἀριστίου	—
3. Ἀπολλωνίου		13. Ἀρκτίνου	—
1. Ἀωνύμου	50	14. Ἀρριανοῦ	—
2. — —	51	15. Διονυσίου τ. Βυζαντίου	71
3. ἐκ τῶν Σουίδα	—	16. Διονυσίου τ. Κορινθίου	—
4. Ἀράτου		17. Διονυσίου τ. Μυτιληναίου	—
1. Ἀωνύμου	52	18. Ἐπιμενίδου	—
2. — —	56	19. Εὐμόλπου	72
3. — —	57	20. Εὐφορίωνος	—
4. — —	59	21. Ἡρίνας	73
5. ἐκ τῶν Σουίδα	61	22. Θεοδοσίου	74
5. Νικάνδρου.		23. Θεοδώρου	—
1. Ἀωνύμου	—	24. Ἰδαίου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	62	25. Καλλιμάχου	—
		26. Κικιλίου	—
		27. Κλαυδιανοῦ	75
		28. Κλεοβουλῆς	—

	pag.	Βιβλ. β'. βλοι λυρικῶν.	pag.
29. Κολούθου	75		
30. Κορίνθου	—		
31. Κρεμφύλου	—	1. Πινδάρου	
32. Κύρου	76	1. Εὐσταθίου	90
33. Λεσχίδου	—	2. Ἀνωνύμου	96
34. Μάνεθω	—	3. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	98
35. Μενελάου	—	4. ἐκ τῶν Σουίδα	101
36. Μουσαίου τ. Ἐλευσινίου	—	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
37. Μουσαίου τ. Ἐφεσίου	77	2. Ἀλκιμάχου	103
38. Μυρούς	—	3. Ἀνακρίοντος	—
39. Νίστορος	—	4. Ἀντιγενίδου	104
40. Ὀρφίως τ. Θρακός	—	5. Ἀντιμάχου	—
41. Ὀρφίως τ. Καμαριναίου	79	6. Ἀρίστου	—
42. Ὀρφίως τ. Κικοναίου	—	7. Βαχυλίδου	105
43. Ὀρφίως τ. Κροτωνιάτου	—	8. Εὐήμων	—
44. Ὀρφίως τ. Ὀδρύσου	—	9. Θαλήτου	—
45. Παλαιφάτου	—	10. Θεαγοῦς	—
46. Παλαμῆδους	80	11. Θεόγγιδος	—
47. Παμπρεπίου	—	12. Ἰβύκου	106
48. Πανολβίου	—	13. Ἰππώνακτος	107
49. Παννάσιδος	—	14. Κλειταγόρας	—
50. Παρθενίου	81	15. Κλεοβούλου	—
51. Πισάνδρου τ. Καμειραίου	—	16. Κορίνθης	108
52. Πισάνδρου τ. Λαραυνδῆς	82	17. Λάσου	—
53. Πέρσου	—	18. Μαριανοῦ	—
54. Πίγρητος	—	19. Μελανιππίδου	109
55. Πτολεμαίου	83	20. Μελανιππίδου τ. νεωτέρου	—
56. Ῥιανοῦ	—	21. Μεσομήδους	—
57. Σιβύλλων	—	22. Μιμνέρμου	—
58. Σιμωνίδου τ. Καρυστίου	85	23. Μουσαίου	110
59. Σιμωνίδου τ. Μάγνητος	86	24. Μνίας	—
60. Σωτηρίου	—	25. Ὀλύμπου	—
61. Τιμαχίδου	—	26. Παρθενίου	—
62. Τριβωνιανοῦ	—	27. Περιάνδρου	111
63. Τρυφιδώρου	87	28. Πεττακοῦ	—
64. Χριστοδώρου τ. Κοπίτου	—	29. Σαπφούς	—
65. Χριστοδώρου τ. Θηβαίου	—	30. Σιμωνίδου τ. Ἀμοργίνου	112
66. Χοιρίλου	88	31. Σιμωνίδου τ. Κείου	—
67. Ὠλλήγος	—	32. Σόλωνος	113
		33. Στρησιχόρου	—
		34. Σωτάδου	114
68. Λίσωπου	—	35. Τελέστου	—
69. Βαβρίου	89	36. Τερπάνδρου	—

	pag.		pag.
37. Τιμοθέου	115	24. Ἴωνος	148
38. Τιμοκρέοντος	—	25. Καρκίνου	149
39. Τυρταίου	—	26. Κλεοφώντος	—
40. Φιλητᾶ	116	27. Μελήτου	—
41. Φιλοξένου	—	28. Μορσίμου καὶ Μελανθίου	150
42. Φωκυλίδου	—	29. Νεόφρονος	—
		30. Νικομάχου	—
		31. Ὀμήρου	151
		32. Πρατίνου	—
		33. Σοφοκλέους τ. νεωτέρου	—

Βιβλ. γ'. βίοι τραγικῶν.

1. Αἰσχύλου		34. Σοφοκλέους ἄλλου	152
1. Ἀνωνύμου	117	35. Σπινθάρου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	125	36. Σωσιθέου	—
2. Σοφοκλέους		37. Σωσιφάνους	—
1. Ἀνωνύμου	126	38. Τιμησιθέου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	132	39. Φιλίσκου	153
3. Εὐριπίδου.		40. Φιλοκλείους	—
1. Ἀνωνύμου	133	41. Φρυγίχου	—
2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	139	42. Χαιρήμονος	154
3. Μανουῆλ τοῦ Μοσχοπούλου	141		
4. Λυκόφρονος.			
1. ἐκ τῶν Τζέτζου	142		
2. ἐκ τῶν Σουίδα	143		
Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα.			
5. Ἀγάθωνος	144		
6. Ἀλεξάνδρου	—		
7. Ἀπολλοδώρου	145		
8. Ἀριστάρχου	—		
9. Αστυδάμαντος	—		
10. Ἀστυδάμαντος τ. νεωτέρου	—		
11. Ἀχαιοῦ τ. Ἐρετριώος	—		
12. Ἀχαιοῦ τ. Συρακουσίου	146		
13. Δικαιογέτους	—		
14. Διογέτους	—		
15. Διονυσιάδου	—		
16. Ἐμπεδοκλέους	—		
17. Εὐριπίδου τ. πρεσβυτέρου	147		
18. Εὐριπίδου τ. νεωτέρου	—		
19. Εὐφορίωνος	—		
20. Θεόγνιδος	—		
21. Θεοδέκτου	—		
22. Θέσπιδος	148		
23. Ἰοφῶντος	—		

Βιβλ. δ'. βίοι κωμικῶν.

1. Ἀριστοφάνους	
1. Ἀνωνύμου	155
2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	159
3. ἐκ τῶν Σουίδα	160
περὶ κωμῆδίας	161
Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
Α. τῆς ἀρχαίας κωμῆδίας	
2. Χιονίδου	164
3. Μάγνητος	—
4. Κρατίνου	—
5. Κράτητος	—
6. Φερεκράτους	165
7. Τηλεκλείδου	—
8. Ἐρμίππου	—
9. Μυρτίλου	—
10. Ἀλκιμένους	—
11. Φιλωνίδου	166
12. Εὐπόλιδος	—
13. Φρυγίχου	—
14. Πλάτωνος	—
15. Ἀριστωνύμου	167

	pag.		pag.
16. Ἀρχίππου	167	58. Φύλλικου	170
17. Ἀριστομένους	—	59. Σωφίλου	—
18. Καλλίου	—	60. Σωτάδου	177
19. Ἡγήμονος	—	61. Στράτωνος	—
20. Λύκιδος	168	62. Τιμοθέου	—
21. Δυσίππου	—	63. Τιμοκλήτους	—
22. Λύκωνος	—	64. Ξενάρχου	178
23. Μεταγίνους	—	65. Θεοφίλου	—
24. Στράτιδος	—	Γ. τῆς νείας κωμῆδίας	—
25. Θεοπόμπου	169	66. Φιλήμονος	—
26. Ἀλκαίου	—	67. Φιλήμονος τ. νεωτέρου	179
27. Εὐνίου	—	68. Μενάνδρου	—
28. Κανθάρου	—	69. Ἰππάρχου	180
29. Διοκλίου	170	70. Ἀρχιδίου	—
30. Νικοχάρους	—	71. Ἀπολλοδώρου τ. Γελώου	—
31. Νικοφῶντος	—	72. Ἀπολλοδώρου τ. Καρυστίου	—
32. Φιλυλλίου	—	73. Ἀναξίππου	—
33. Πολυζήλου	171	74. Εὐφρονος	—
34. Σαννυρίωνος	—	75. Βάτωνος	181
35. Ἀπολλοφάνους	—	76. Ἐπινίου	—
36. Κηφισοδώρου	—	77. Φωνικίδου	—
37. Ἐπιλύκου	—	78. Ποσειδῆδου	—
38. Εὐθυκλίου	172	79. Δαμοξένου	—
39. Αὐτοκράτους	—	80. Διοξίππου	—
40. [Φιλιστινός].	—	81. Θεογνήτου	182
Β. τῆς μέσης κωμῆδίας		82. Δεξικράτους	—
41. Ἀντιφάνους	—	83. Εὐαγγίλου	—
42. Φιλίππου	173	84. Μενικράτους	—
43. Ἀραράτος	—	85. Μενίππου	—
44. Νικοστράτου	—	86. Ναυσικράτους	—
45. Φιλεταίρου	—		
46. Ἐρίππου	174	87. Ἐπιχάρμου	183
47. Ἐπιγένους	—	88. Φόρμου	—
48. Εὐβοΐλου	—	89. Δεινολόχου	—
49. Ἀναξανδρίδου	—	90. Σώφρονος	184
50. Ἀλξίδος	175	91. Πινθωνος	—
51. Ἐπικράτους	—	92. Σωπάτρου	—
52. Ὀφελίωνος	—		
53. Αὐγίου	—	93. Θεοκρίτου	—
54. Διοδώρου	—	1. Ἀνανύμου	185
55. Ἐρίφου	176	2. ἐκ τῶν Σενίδα.	—
56. Ἡνιάχου	—	94. Μόσχου	—
57. Μνησιμάχου	—		

Βιβλ. ε'. βίαι ιστορικῶν.		pag.	
1. Θουκιδίδου			
1. Μακελλίνου	186	36. Ἰωσήπου	216
2. Ἀωντίμου	200	37. Ἰκάδμου	217
3. ἐκ τῶν Σουίδα	203	38. Κάδμου τ. νεωτέρου	—
2. Θεοπόμπου		39. Καλλισθένης	218
1. Φωτίου	204	40. Καπίτωνος	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	206	41. Κεφαλίωνος	—
Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα		42. Κλήμητος	—
3. Ἀγαθίου	207	43. Κοδράτου	219
4. Αἰνείου	—	44. Κρίτωνος τ. Ναξίου	—
5. Ἀκουσιλάου	—	45. Κρίτωνος τ. Πιεριώτου	—
6. Ἀναξιμάνδρου	208	46. Κτησίου	—
7. Ἀντιπάτρου	—	47. Λίκου	—
8. Ἀπολλωνίου	—	48. Μαναιχμου	220
9. Ἀππιανού	—	49. Μαρσίου	—
10. Δαμάστου	209	50. Μαρσίου τ. νεωτέρου	—
11. Δαμοκρίτου	—	51. Νεάρχου	—
12. Δαμοστράτου	210	52. Νύμφιδος	—
13. Δημητρίου	—	53. Ξάνθου	221
14. Δίκτυος	—	54. Ξενοφώντων	—
15. Διοδώρου	211	55. Παλαιφάτου	—
16. Διονυσίου τ. Μιλησίου	—	56. Παμφίλης	—
17. Διονυσίου τ. Ροδίου	—	57. Πανσανίου	222
18. Δίωκος	—	58. Πλουτάρχου	—
19. Δούριδος	—	59. Πολέμωνος	—
20. Ἐκαταίου	212	60. Πολυβίου	223
21. Ἑλλανίκου	—	61. Ποσειδωνίου τ. Ἀλεξανδρείας	—
22. Εὐαγόρου	—	62. Ποσειδωνίου τ. Ὀλβιοπολίτου	224
23. Εὐσταθίου	213	63. Προκοπίου	—
24. Εὐόρου	—	64. Σιμωνίδου	—
25. Εὐόρου τ. νεωτέρου	214	65. Σκύλακος	—
26. Ἡροδότου	—	66. Στράβωνος	225
27. Ἡσυχίου	—	67. Στράτιδος	—
28. Θειμοστογένης	215	68. Τεύκρου	—
29. Θησέως	—	69. Τιμαχένης	—
30. Ἰάσωνος	—	70. Τιμαίου	—
31. Ἰδομενέως	—	71. Φερεκύδου	226
32. Ἰερωνίμου	216	72. Φιλίππου	—
33. Ἰόβα	—	73. Φιλίστου	—
34. Ἰππικῶς	—	74. Φιλοχόρου	227
35. Ἰστρου	—	75. Φλέγοντος	—
		76. Φυλάρχου	228
		77. Χάρκακος	—
		78. Χάρωνος τ. Καρχηδονίου	229

	pag.		pag.
79. Χάρωνος τ. Λαμψακηνοῦ	229	1. [Πλουτάρχου]	312
80. Χάρωνος τ. Ναυκρατίτου	—	2. ἐκ τῶν Σουίδα	315
		10. Διναρχοῦ	
Βιβλ. ε'. βλοὶ ῥητόρων, σοφιστῶν,		1. Διονυσίου	316
γραμματικῶν.		2. [Πλουτάρχου]	321
		3. ἐκ τῶν Σουίδα	322
1. Ἀντιφῶντος		11. Ἀριστείδου	
1. [Πλουτάρχου]	230	1. Ἀγωνύμου	—
2. Ἀγωνύμου	235	2. ἐκ τῶν Σουίδα	327
3. ἐκ τῶν Σουίδα	236	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
4. ἐκ τ. Εὐδοκίας, Ἰωνιᾶς	—	12. Ἀβαντος	328
2. Ἀνδοκίδου		13. Ἀδριανοῦ	—
1. [Πλουτάρχου]	237	14. Αἰλιανοῦ	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	239	15. Αἰσώπου	—
3. Ἀνσίου		16. Ἀκανίου	—
1. Διονυσίου	240	17. Ἀκουσιλάου	329
2. [Πλουτάρχου]	241	18. Ἀναξιμένους	—
3. ἐκ τῶν Σουίδα	244	19. Ἀνδρομάχου	—
4. Ἰσοκράτους		20. Ἀνδροτίωνος	—
1. Διονυσίου	245	21. Ἀντιφῶντος	—
2. [Πλουτάρχου]	246	22. Ἀρισταινίτου	—
3. Ἀγωνύμου	253	23. Ἀριστογείτονος	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	259	24. Ἀριστοκλήους	330
5. Ἰσαίου		25. Ἀρποκρατῶνων	—
1. Διονυσίου	260	26. Ἀσπασίων	—
2. [Πλουτάρχου]	—	27. Αἰσονίου	331
3. Ἀγωνύμου	261	28. Ἀφαρέως	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	262	29. Ἀφθονίου	—
6. Αἰσχίνου		30. Ἀχιλλέως	—
1. [Πλουτάρχου]	—	31. Ἀφίωνων	—
2. Ἀπολλωνίου	265	32. Βασιλικοῦ	332
3. Ἀγωνύμου	268	33. Βημαρχίου	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	269	34. Γαϊανοῦ	—
7. Αἰκοῦργου		35. Γεγεθλίου	—
1. [Πλουτάρχου]	270	36. Γοργίου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	280	37. Γυμνασίου	333
8. Δημοσθένους		38. ΔαμIANOῦ	—
1. [Πλουτάρχου]	281	39. Δεξιππου	—
2. Λιβανίου	293	40. Δημάδου	—
3. Ζωσίμου	297	41. Διονυσίου	335
4. Ἀγωνύμου	302	42. Δίονος	—
5. ἐκ τῶν Σουίδα	309	43. Ἐλικωνίου	—
9. Ὑπεριδείδου		44. Ἐπιφανίου	—

	pag.		pag.
45. Ερμαγόρου	335	88. Νικαγόρου	346
46. Έρμογένους	336	89. Νικολάου	347
47. Εὐδήμου	—	90. Νικοστράτου	—
48. Εὐσεβίου	—	91. Νομηνίου	—
49. Εὔστοχιου	—	92. Όνασίμου	—
50. Ζηνοβίου	—	93. Οὐηστίνου	—
51. Ζήνωνος	337	94. Οὐλπιανοῦ	348
52. Ζωίλου	—	95. Παγκρατίου	—
53. Ζωναίου	—	96. Παλλαδίου	—
54. Ζωσίμου	—	97. Παύλου	—
55. Ήγησίππου	338	98. Πανσανίου	349
56. Ήρωδου	—	99. Πέτρου	—
57. Ήρωνος	—	100. Πολεμώνων	—
58. Θεοδόκτου	339	101. Πολυαίνων	—
59. Θεοδώρων	—	102. Πολυδεύκους	350
60. Θεοκρίτου	—	103. Πολυκράτους	—
61. Θεώνων	—	104. Ποτάμωνος	—
62. Θηραμένους	340	105. Πρίσκου	—
63. Θρασυμάχου	—	106. Προαιρεσίου	351
64. Ίαμβλίχου	—	107. Προδίκου	—
65. Ίμερίου	341	108. Πρωταγόρου	352
66. Ίουλιανού	—	109. Πυθίου	353
67. Ίσοκράτους τ. Απολλωνιάτου	—	110. Πωλίωνος	—
68. Καλλινίκου	—	111. Πώλου	—
69. Κάστορος	342	112. Σαβίνου	—
70. Κεκιλίου	—	113. Σαλουστίου	354
71. Κεφάλου	—	114. Σαραπίωνος	—
72. Κόκκου	343	115. Σκουίνδου	—
73. Λαμπρίου	—	116. Σεργίου	—
74. Λαχάρους	—	117. Σιβυρτίου	—
75. Λεόντων	—	118. Σιρκίου	—
76. Λιβανίου	344	119. Σκοπελιανού	355
77. Λολλιανού	—	120. Σουπηριανού	—
78. Λουκιανού	345	121. Σωπάτρου	356
79. Ματῳρος	—	122. Τιβερίου	—
80. Μάλχου	—	123. Τιμαγένους	—
81. Μαρτίλλου	—	124. Τιμολάου	—
82. Μελιστέρμου	—	125. Τρωίλου	357
83. Μενάνδρου	346	126. Τυράννων	—
84. Μητροφάνων	—	127. Φαίακος	—
85. Μινουκιανού	—	128. Φιλίσκου	—
86. Μνασίου	—	129. Φιλοστράτου	—
87. Νεάνθου	—	130. Φρόντωπος	358

<i>Βίοι γραμματικῶν.</i>			
	pag.		pag.
1. Ἀβρωνος	359	42. Λονπέρκου	372
2. Ἀθηναίου	—	43. Λυγκείως	373
3. Ἀλεξάνδρου	—	44. Μιθαικού	—
4. Ἀμμωνιανοῦ	—	45. Νικάνορος	—
5. Ἀμμωνίου	360	46. Ὀμήρου	—
6. Ἀντίρωτος	—	47. Πακάτου	—
7. Ἀπίωνος	—	48. Παλαμήδους	374
8. Ἀπολλοδώρου	—	49. Παλαίφωτος	—
9. Ἀπολλωνίων	361	50. Παμφίλου	—
10. Ἀριστάρχου	—	51. Πτολεμαίων	375
11. Ἀριστοδήμου	362	52. Πωλλίωνος	—
12. Ἀριστοτολικού	—	53. Ῥηγίνου	376
13. Ἀριστοφάνους	—	54. Σελεύκιον	—
14. Ἀρκαδίου	—	55. Σερήνου	—
15. Ἀρτεμιδώρου	—	56. Σήμου	—
16. Ἀρχεβίου	363	57. Σιμμίου	377
17. Ἀσκληπιάδου	—	58. Σωσιβίου	—
18. Ἀστυάγου	—	59. Σωτηρίδου	—
19. Δαφίδου	—	60. Τηλέφου	—
20. Δημητρίου	364	61. Τιμοθέου	378
21. Δημοσθένους	—	62. Τρύφωνος	—
22. Διδύμων	—	63. Τυραννιδίων	379
23. Δικαιάρχου	365	64. Υπερχίου	380
24. Διογενειανοῦ	—	65. Φιλίππου	—
25. Διογένης	366	66. Φιλοξένου	—
26. Διονυσίου	—	67. Φίλωνος	—
27. Δράκοντος	—	68. Φρυγίου	—
28. Ἑλλαδίου	367	69. Ὠρίωνος	381
29. Ἐπαφροδίτου	—	70. Ὠρου	—
30. Ἐρατοσθένους	—		
31. Ἐρμούλου	368	<i>Βιβλ. ζ'. βίοι φιλοσόφων.</i>	
32. Εὐγενίου	—	1. Πλάτωνος	382
33. Εὐδαίμονος	369	1. Ὀλυμπιδώρου	383
34. Ζηνοδότου	—	2. Ἀνωνύμου	386
35. Ἡρακλείδου	—	3. ἐκ τῶν Σουίδα	—
36. Ἡρακλείωνος	370	2. Ἀριστοτέλους	—
37. Ἡρωδιανοῦ	—	1. Διονυσίου	397
38. Ἡφαιστίανος	—	2. [Ἀμμωνίου]	398
39. Ἰωάννου	—	3. Ἀνωνύμου	401
40. Καλλιμάχου	371	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	—
41. Λογγίνου	372	3. Ἀγαπίου	405
		4. Διοχίνου	—

	pag.		pag.
5. Ἀκύλα	405	48. Ἑρμαγόρου	419
6. Ἀλεξάνδρου	406	49. Ἑρμείου	—
7. Ἀλυδάμαντος	—	50. Ἑρμίππου	—
8. Ἀμελίου	—	51. Εὐδόξου	420
9. Ἀμμωνίου	—	52. Εὐκλείδου	—
10. Ἀναξαγόρου	—	53. Ζηγῶνων	—
11. Ἀναξιμάνδρου	—	54. Ζωσίμου	421
12. Ἀναξιμένους	407	55. Ἡρακλείδου	—
13. Ἀναχάρσιδος	—	56. Ἡρακλείτου	422
14. Ἀνδρονικίδου	—	57. Θάλητος	—
15. Ἀννικίριδος	—	58. Θεαιτήτου	423
16. Ἀντισθένης	408	59. Θεανῶν	—
17. Ἀπολιναρίου	—	60. Θεμιστίου	—
18. Ἀπολλωνίων	409	61. Θεοδοσίου	424
19. Ἀριγνώτης	—	62. Θεοδώρου	—
20. Ἀριστίππου	—	63. Θεοφράστου	—
21. Ἀριστοκλῆος	411	64. Θεώνων	425
22. Ἀριστοξένου	—	65. Ἰαμβλίχου	—
23. Ἀρποκρατίωνος	—	66. Ἰάσωνος	426
24. Ἀρριανῶ	—	67. Ἰουλιανῶν	—
25. Ἀρτεμιδώρου	412	68. Ἰππάρχων	—
26. Ἀρχελαίου	—	69. Ἰππίου	427
27. Ἀρχιμήδους	—	70. Ἰωάννων	—
28. Ἀρχύτου	—	71. Καλλιππου	—
29. Ἀφρικανῶ	413	72. Καρνεάδου	—
30. Δαμασκίου	—	73. Κίβητος	428
31. Δαμοφίλου	—	74. Κελσίου	—
32. Δημητρίου	—	75. Κλεάνθου	—
33. Δημοκρίτου	414	76. Κορνούτου	—
34. Διαγόρου	—	77. Κρατήτων	—
35. Διδύμου	415	78. Κρίτωνος	429
36. Δικαιάρχου	—	79. Λακύνθου	—
37. Διογένης	—	80. Λεσβώνιατος	430
38. Διοδώρου	416	81. Μαναιχμου	—
39. Διονυσίου	—	82. Μαξιμῶν	—
40. Δίωνος	417	83. Μαρίνου	—
41. Δομνίου	—	84. Μελίσσου	—
42. Δώρου	—	85. Μουσωνίου	431
43. Ἐκαταίου	—	86. Μυροῦς	—
44. Ἐλικωνίου	—	87. Νεουκλείους	—
45. Ἐμπεδοκλέους	—	88. Νικολάου	—
46. Ἐπικούρου	418	89. Νικομάχου	432
47. Ἐπικτήτου	419	90. Ξενοκράτους	—

II. Index scriptorum.

- Ἀγρόφων, περὶ ὁμονύμων* 409, 3.
Ἀθήναιος, δειπνοσοφισταῖς 149, 5. 154, 1. 165, 20. 167, 54. 65. 170, 2. 171, 19. 27. 172, 29. 173, 48. 174, 66. 176, 99. 6. 177, 14. 17. 23. 180, 68. 181, 80. 85. 87. 182, 98. 4. 183, 16. 184, 26. 34. 35. 338, 39. βιβλ. β' 169, 86. 173, 53. 175, 81. 178, 26. γ' 168, 73. 181, 93. 182, 1. δ' 180, 92. ε' 175, 90. ι' 175, 89. ια' 181, 94. ιδ' 114, 39.
Αἰλιανός, περὶ προνοίας 179, 55.
Αἰσχίνης 264, 47. 267, 37. 268, 69. 293, 16. 294, 26. 306, 98.
Αἰσχύλος, Γλαύκῳ ποτιπῇ 53, 24. Ἐκτορος λύτεροις 119, 36. Ἑπτὰ 96, 81. 187, 31. Νιόβῃ 119, 35. Προμηθεῖ 187, 30.
Ἀλέξανδρος Αἰτωλός 137, 85 adn. 140, 28.
 — — *Πολύσιτωρ* 359, 14. περὶ Λυκίας 88, 74.
Ἀλκιδάμας 352, 85. *Μουσειῷ* 42, 38.
Ἀμειψίας 155, 11.
Ἀναξιμένης 30, 1.
Ἀνδροτίων, Ἀτθίδι 192, 47.
Ἀνδρέας, περὶ τῆς ἱατρικῆς γενεαλογίας 450, 17.
Ἀντίγονος, πρὸς Ἰερώνυμον 58, 18.
Ἀντίμαχος 28, 3. 31, 6.
Ἀντίπατρος 23, 80.
Ἀντιφάνης 283, 62.
Ἀντυλλος 190, 9. 193, 88. 199, 39.
Ἀπολλόδωρος 31, 14. 449, 5.
Ἀπολλωνίδης, ἡ περὶ καταψευσμένης ἱστορίας 55, 4.
Ἀρατος, ἐπιστολαῖς 52, 4. 54, 57. 55, 2. φαινόμενοις 57, 24.
Ἄρειος 449, 5.
Ἀρίσταρχος 26, 54. 29, 6.
Ἀριστείδης 385, 96. 386, 31.
Ἀριστόδημος 31, 8.
Ἀριστοκλῆς, περὶ φιλοσοφίας ε' 443, 27.
Ἀριστόξενος 126, 2. 132, 6. 441, 55.
Ἀριστοτέλης 28, 4. 31, 6. 395, 1. κατηγορίας 393, 64. μεταφυσικοῖς 388, 1. Ὀρχομενίων πολιτεία 48, 80. γ' περὶ ποιητικῆς 21, 3. τεχνῶν συναγωγῇ 258, 40. ἡ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως 401, 100.
Ἀριστοφάνης 119, 34. 132, 4. 136, 64. (137, 85. 140, 28) 158, 74. 247, 6.
Ἀχαρνεῦσι 156, 21. 157, 37. *Βαβυλωνίους* 156, 25. *Βατράχοις* 117, 7. 144, 2. 157, 48. 168, 67. 254, 16. *Δαναῖσι* 107, 78. *Εἰρήνῃ* 162, 26. *Ἰππεῦσι* 150, 15. 156, 15. 357, 96. 100. *Κοικάλῳ* 155, 7. 156, 63. *Νεφέλαις* 442, 10. Ὀργισι 150, 22. 277, 44. 351, 64. *Σφηξίν* 157, 40. *Ταγηνισταῖς* 351, 60.
 — — γραμμ. 101, 57. 131, 86. 169, 89.
Ἀριστώνυμος 155, 11.
Ἀρριανός, ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου 102, 22.
Ἀρτέμιων, περὶ Ὀμήρου 70, 20.
Ἀρχίλοχος 52, 20.
Ἀσκληπιάδης 199, 68. 222, 13. περὶ γραμματικῶν ε' 79, 85. ια' 52, 5.
Ἀφαρέυς 258, 46.
Βακχυλίδης 28, 4.
Βόηθος, περὶ Ἀράτου 57, 25.
Γοργίας 25, 22.
Δαμάσκιος 417, 100.
Δαμάστης 25, 17. 30, 1. 2.
Δείναρχος, κατὰ Πιστίου 275, 5. κατὰ Προξένου 318, 80. 320, 23.
Δημήτριος Μάγνης 281, 8. 287, 59. περὶ ὁμονύμων 316, 19. 317, 24.
 — — *Φαληρεὺς* 258, 45. 262, 38. 266, 34 adn. ἄρχουσι 193, 70.

- Δημόκριτος 34, 20.
 Δημοσθένης 263, 6. 264, 40. 46. 265, 56. 269, 31. κατὰ Νεαίρας 243, 49.
 Δημοχάρης 264, 40. 269, 26.
 Δίδυμος 187, 16. 189, 77. 192, 58.
 Δωαίαρχος 122, 82. 94 adn.
 Διόδωρος, γ' περὶ μνημάτων 314, 52.
 Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς 198, 22. 242, 40. 251, 7. 261, 5.
 — — Θερξέ 29, 6.
 — — κυκλογράφος 48, 77.
 — — Μουσικός 79, 87. 122, 94 adn. 172, 41. λ' τῆς μουσικῆς ιστορίας 221, 96.
 — — Φασηλίτης, περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως 61, 1.
 — — περὶ συγκρίσεως Ἀράτου καὶ Ὀμήρου 59, 35.
 — — ἐν τοῖς χρονικοῖς 147, 51.
 Δούρις 81, 14. 206, 57.
 Δωσίθεος, πρὸς Διόδωρον 58, 24.
 Ἐλικώνιος 360, 37. 412, 67.
 Ἑλλάνικος 25, 17. 34, 18. 237, 4. 240, 3. Ἀσωπιδί 187, 24.
 — — γραμμ. 27, 67.
 Ἐμπεδοκλῆς 455, 6.
 Ἐπιγράμματα 19, 97. 23, 69. 74, 27. 11. 28, 24. 29, 26. 30, 47. 31, 24. 33, 50. 41, 12. 42, 48. 71, 44. 6. 45, 34. 49, 8. 64, 22. 66, 35. 91, 23. 92, 63. 93, 94. 97, 25. 98, 48. 99, 23. 111, 59. 120, 63. 122, 92. 131, 82. 135, 38. 140, 41. 160, 20. 172, 38. 189, 79. 199, 41. 203, 93 adn. 228, 41. 243, 58. 251, 4. 252, 44. 287, 62. 302, 47. 308, 79. 310, 39. 326, 7. 384, 68. 388, 77. 391, 3. 393, 48. 52. 395, 29. 398, 9. 399, 47. 405, 98. 425, 85. 456, 7.
 Ἐρατοσθένης 31, 13. 85, 4. 135, 34. 287, 70. 449, 4. Ἀνδραπόδω 42, 39. γ' γεωγραφουμένων 53, 28. περὶ χρονογραφῶν 105, 43.
 Ἐρμιππος Βηρύτιος 83, 65. 110, 47. 359, 3. β' τῶν διαπρεψαντων ἐν παιδείᾳ δούλων 216, 91.
 Ἐρμιππος Σμυρναῖος 138, 98. 190, 85. 193, 72 adn. 260, 11. 266, 34 adn. 309, 3. 313, 41. 446, 7.
 Εὐγαίων 34, 20. 88, 76.
 Εὐγενάτωρ 460, 94.
 Εὐκαίρος 404, 86.
 Εὐπολις, Κόλαξιν 150, 20.
 Εὐριπίδης, Ἀρχελάω 249, 61. 258, 48. Βάκχαις 410, 32. 36. 424, 67. Ἰφιγενεῖς ἐν Τ. 249, 62. 258, 49. Μελανίππη 136, 73. Φοῖβε 249, 63. 258, 50.
 Εὐφράνωρ 57, 4.
 Ἐφορος 21, 23. 29, 5. 31, 4. Ἐπιχωρίω 21, 7.
 Ζάπυρος 192, 60. 193, 70.
 Ἡρακλείδης 31, 11.
 Ἡρόδοτος 48, 87. 188, 63. 191, 34. 196, 77. 198, 27. 422, 30.
 Ἡσίοδος 36, 72 sqq. Ἐργαῖς καὶ ἡμέραις 26, 50. 34, 5. 40, 80. 47, 56. 57, 20. 256, 70.
 Θεόδωρος, β' Τρωικῶν 221, 94.
 Θεόκριτος 30, 2. 185, 39.
 Θεόπομπος 196, 55. 201, 51. 202, 58. 204, 11 sqq. κ' Φιλιππικῶν 232, 44.
 — — κωμ., Θησεῖ 261, 15.
 Θεόφραστος 433, 78.
 Θουκυδίδης 135, 36. 140, 39. 190, 11. 195, 25 sqq. 197, 82 sqq. 200, 10. 202, 78.
 Ἰάμβος 218, 29.
 Ἰδομενεύς 266, 34 adn.
 Ἰερώνυμος 129, 45.
 Ἰππάρχος, πρὸς Εὐδόξον καὶ Ἀρατον 59, 33.
 Ἰππίας 31, 3.
 Ἰππυς 29, 5 adn. 31, 3 adn.
 Ἰσοκράτης, παναθηναῖκῳ 246, 18, παραινέσεις 257, 12.
 Ἰστομαχος, α' περὶ τῆς Ἰππευτικῆς αἰρέσεως 449, 9.

- Ίστρος* 93, 73. 126, 3. 8. 127, 10. 18.
 128, 30. 129, 60. 131, 84.
Ίων 131, 96 adn.
Καλλικλῆς 31, 8. 34, 20.
Καλλίμαχος 54, 78. 58, 24. 59, 42. 88,
 74. 316, 14. *ἐπιγράμμασιν* 52, 6. 54,
 74. *πρὸς Πραξιφάνην* 54, 74. *χω-*
λιάμβοις 149, 99.
Καλλίστρατος 116, 77. 341, 19.
Καρύστιος 128, 36.
Κεκύλιος 231, 23. 232, 57. 233, 74. 242,
 41. 251, 8. 263, 12. 266, 34 adn.
Κλεάνθης 34, 19.
Κλεοβουλίνη 75, 103.
Κλεόβουλος 107, 85.
Κλεοχάρης 206, 67.
Κράτης γραμμ. 26, 57. 31, 12. 103, 1.
 — — *φιλοσ.* 429, 76. 77.
Κρατίνος, Πυτινή 232, 45.
Κρατίππος 193, 72 (?). 238, 17.
Κτησίβιος, περὶ φιλοσοφίας 281, 17.
οἱ κωμικοὶ 255, 45. 50. 256, 77.
Λογγίνος 326, 15.
Λύκων 183, 4.
Λυσίας, ὑπὲρ Ἀντιφῶντος θυγατρὸς
 232, 41.
μουσικὴ ἱστορία 122, 94.
Νεάνθης 130, 61.
Νικάνδρος 28, 3. 62, 6. 9. 13.
 — — *Ἀλεξ., περὶ τῶν Ἀριστοτέλους*
μαθητῶν 69, 5.
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστο-
ρήσας 84, 85.
Ξενοφῶν 191, 39. 196, 56. 448, 48.
ἀπομνημονεύμασιν 230, 7. 351, 59.
Ξένων 27, 67.
Ὅμηρος, Ἐπιγόνους 43, 57. *Ἐπιγράμ-*
μασι 4, 96. 5, 20. 28. 7, 64. 8, 95.
 3. 9, 25. 39. 10, 51. 58. 11, 70. 92.
 15, 1. 16, 9. 22. 17, 49. 19, 87. 43, 63.
 78. *Θηβαῖδι* 43, 55. *Ἰλιάδι τῇ ἐλάσ-*
σονι 8, 93. *Ἰλιάδι τῇ μεγάλῃ* 14,
 53 sqq. 20, 7. 14. 29, 15. 40, 91. 44,
 86. 47, 52. 293, 1. 317, 32. 356, 85.
 359, 19. 383, 19. 384, 77. *Ὀδυσσεύς*
 13, 33 sqq. 15, 79. 156, 33. 299, 69.
 382, 4. 400, 77. *Ὑμνῶν εἰς Ἀπόλλωνα*
 44, 15.
παροιμίας 72, 51. 107, 72. 136, 58. 156,
 12. 421, 88. 446, 18.
οἱ ἐκ Περγάμου γραμματικοὶ 316, 14.
Πίγρης 83, 49.
Πίνδαρος 28, 2. 30, 1. 49, 12. 92, 54.
 60. 71. 93, 87. 89. 97, 13. 19. 22. 31.
 99, 28. 100, 42. 101, 56.
Πλάτων 105, 46. 160, 20. 383, 44. 399,
 38. 433, 82. *Γοργία* 386, 41. *ἐπιγρ.*
 384, 68. 391, 3. *Ἐρασταῖς* 383, 23.
 390, 81. *Θεαιτήτων* 391, 87. 393, 61.
Πολτεία 383, 37. *Πρωταγόρα* 351,
 59. *Συμποσίῳ* 384, 70. *Τιμαίῳ* 383,
 46. 387, 48. 391, 9. 392, 32. *Φαίδρῳ*
 243, 52. 256, 87.
 — — *κωμ., Πικάνδρῳ* 232, 58.
Πλούταρχος 90, 2. 427, 43.
Πολέμων, περὶ ἀκροπόλεως 189, 83.
 192, 45.
Πολύβιος 207, 10.
Πορφύριος 32, 31. 50, 13. 226, 82. 333,
 23. 406, 28. *φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ* 32, 27.
 418, 11. 441, 58.
Πραξιφάνης, περὶ ἱστορίας 192, 49. 52.
Πρόκλος 384, 56.
Πτολεμαῖος, ἰδιογενέων 55, 93.
Πύρανδρος 31, 11.
Ροῦφος 122, 94 adn.
Σάτυρος 128, 29. 129, 58. 130, 65. 287,
 68.
Σιμωνίδης 28, 3. 456, 11.
Σόλων 72, 49. 442, 6. *ἐλεγτίαις* 53, 31.
Σοφοκλῆς 131, 93.
Στησίμβροτος 31, 7.
Στράτις 247, 6. 357, 6 adn. *Ἀταλάντη*
 256, 78.
Σωρανός 449, 11. 450, 20.
Τηλεκλειδης 134, 12.
Τίμαιος 191, 28. 36. 193, 72.
Τιμόθεος 135, 37. 140, 39.

Τιμοκλῆς 283, 63.
Τιμόλαος 356, 85.
Τιμόμαχος 31, 5.
Τίμων 394, 92.
Υπερείδης 314, 62.
Υψικράτης 31, 12.
Φερεκύδης 25, 17. 449, 4. α' τῶν ἰστο-
 ριῶν 187, 16.
Φιλάργιος, περὶ ἥπατος ἐκκρωμένου
 ἐπιστολῇ 460, 95.
Φιλήμων 137, 76. 138, 13. 140, 49.
Φίλλοκος 243, 54.
Φίλιστος 191, 38.
Φιλοστόργιος, ἱστορίᾳ 408, 87.

Φιλόστρατος, βίῳ Ἀπολλωνίου 429,
 79. βίοι τῶν σοφιστῶν 261, 12. 338,
 49. 349, 97.
Φιλόχορος 31, 7. 135, 33. 141, 4. 193,
 69. 285, 19. 287, 65. 318, 80. Ἀττι-
 κῶν ἱστοριῶν η' 319, 97. θ' 320, 7.
Φίλων 172, 32. 221, 92.
Φίλεων 423, 31.
Χαμαιλέον 92, 72.
Χάραξ 31, 3. 32, 6.
χρησμοί 22, 44. 47. 25, 25. 35, 35. 36, 56.
 41, 18. 48, 92. 120, 60. 187, 33. 325,
 92. 394, 75. 395, 22.
ψηφίσματα 233, 73. 278, 65. 290, 44.
 292, 79. 452, 84.

III. Index nominum. *)

Ἄβας soph. VI, 12.
Ἀβρων gr. VI, 1.
Ἀγαθίας hist. V, 3.
Ἀγαθίνος med. 456, 19.
Ἀγαθουλῆς gr. 375, 78.
Ἀγάθων tr. III, 5. 192, 50.
Ἀγαπητός 332, 12.
Ἀγάπιος ph. VII, 3.
Ἀδριανός soph. VI, 13. 324, 46. 330, 71.
 338, 51.
Ἀθήναιος gr. VI, 2.
Αἰαντίδης tr. 143, 5.
Αἰθέριος ep. I, 8.
Αἰλιανός soph. VI, 14.
Αἰνείας hist. V, 4.
Αἰσχίνης Ἀθηναῖος or. VI, 6. 46, 3.
 284, 90. 285, 9. 306, 2. 315, 80. 316,
 5. 323, 4. 342, 52.
 — — Ἀθηναῖος ph. VII, 4. 442, 85.
 — — Ἐλευσίνιος rh. 267, 35.
Αἰσχρίων ep. I, 9.

Αἰσχύλος tr. III, 1. 90, 16. 95, 37. 99, 8.
 127, 16. 22. 131, 87. 147, 55. 151,
 43. 153, 84. 272, 44. 368, 29.
Αἰσώπος I, 68. 46, 34. 89, 90.
 — — soph. VI, 15.
Ἀκάκιος soph. VI, 16.
Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος rh. VI, 17.
 — — Ἀργεῖος hist. V, 5. 212, 99. 354,
 12.
Ἄκρων med. VIII, 2.
Ἀκύλας ph. VII, 5.
Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος ph. VII, 6.
 — — Αἰτωλός tr. III, 6. 54, 54. 56, 6.
 58, 17. 60, 6. 61, 8. 114, 34.
 — — Ἐπίσιος 57, 29.
 — — Ἀνκαίτης 57, 30.
 — — Πολυίστωρ gr. VI, 3. 360, 28.
Ἄλεξίς com. IV, 50. 163, 56. 72.
Ἀλκαῖος com. IV, 26.
 — — lyr. 112, 75. 367, 90.

*) Recepta non sunt nisi nomina eorum qui in litteris tractandis operam posuerunt.

- Ἀλκιδάμας ph. VII, 7. 269, 2. 281, 20.
 309, 11. 333, 21. 352, 85.
 Ἀλκιμένης com. IV, 10.
 Ἀλκμαίων ph. 403, 53.
 Ἀλκμάν Iyr. II, 2. 104, 32. 114, 22. 227,
 18. 378, 61.
 Ἀμείλιος ph. VII, 8. 434, 97. 435, 11.
 Ἀμμωνιανός gr. VI, 4.
 Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 5.
 — — Ἀλεξανδρεὺς ph. VII, 9. 406, 26.
 419, 48. 434, 96.
 Ἀμύκλας ph. 341, 18.
 Ἀνακρίων Iyr. II, 3. 57, 30.
 Ἀναξαγόρας ph. VII, 10. 133, 9. 139, 9.
 141, 9. 190, 8. 412, 75. 414, 24. 440,
 54.
 Ἀναξανδρίδης com. IV, 49.
 Ἀνάξαρχος ph. 414, 31. 438, 4.
 Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος hist. V, 6.
 — — Μιλήσιος ph. VII, 11. 407, 45.
 433, 79.
 Ἀναξίμενης Λαμψακηνός rh. VI, 18.
 287, 52. 356, 81.
 — — Μιλήσιος ph. VII, 12.
 Ἀνάξιππος com. IV, 73.
 Ἀνατόλιος gr. 384, 78.
 Ἀνάχαρσις ph. VII, 13. 46, 33.
 Ἀνδοκίδης or. VI, 2. 339, 67. 340, 86.
 Ἀνδρονικίδης ph. VII, 14.
 Ἀνδρόμαχος soph. VI, 19. 354, 34.
 Ἀνδρῶτιον or. VI, 20. 257, 95.
 Ἀννίκερις ph. VII, 15. 410, 21.
 Ἀνταγόρας ep. 58, 16. 61, 8.
 Ἀντίρως gr. VI, 6. 369, 52 adn.
 Ἀντιγενίδης Iyr. II, 4.
 Ἀντίμαχος Ἀθηναῖος Iyr. II, 5.
 — — Ἠλιοπολίτης ep. I, 11.
 — — Κολοφώνιος ep. I. 10. 24, 2. 61,
 2. 81, 23. 372, 19.
 Ἀντίπατρος hist. V, 7.
 — — ph. 410, 19.
 — — soph. 339, 71. 358, 14.
 Ἀντισθένης ph. VII, 16. 410, 27. 416,
 63. 71. 76. 441, 81. 442, 3.
 Ἀντιφάνης com. IV, 41. 163, 55. 56.
 Ἀντιφῶν or. VI, 1. 190, 10. 200, 6. 203,
 4. 330, 62.
 — — soph. VI, 21.
 Ἀξιοθέα ph. 393, 56.
 Ἀπήρ (Ϝ) 369, 52. 57.
 Ἀπίων gr. VI, 7. 217, 6. 360, 34.
 Ἀπολινάριος ph. VII, 17.
 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος gr. VI, 8.
 — — Γελῶς com. IV, 71. 163, 67.
 — — Καρύστιος com. IV, 72.
 — — Ταρσεύς tr. III, 7.
 — — ph. 425, 95.
 Ἀπολλοφάνης com. IV, 35.
 Ἀπολλώνιος Ἀρχιβίου gr. VI, 9. 360, 37.
 — — Ἀφροδισιεύς hist. V, 8.
 — — Δύσκολος gr. VI, 9. 363, 3. 370,
 64.
 — — Ῥόδιος ep. I, 3. 109, 13. 143, 6.
 362, 88. 371, 100.
 — — Τυανεύς ph. VII, 18. 355, 38.
 358, 23. 431, 16.
 — — Τυανεύς iun. ph. VII, 18.
 Ἀππιανός hist. V, 9.
 Ἀραρώς com. IV, 43. 158, 69. 160, 18.
 161, 5.
 Ἀρατος Κνίδιος hist. 55, 99.
 — — Σικυνώνιος hist. 55, 99.
 — — Σολεὺς ep. I, 4. 109, 15. 142, 4.
 426, 19.
 Ἀρειος ph. 425, 95.
 Ἀριγνότη ph. VII, 19.
 Ἀρισταίνετος rh. VI, 22.
 Ἀρίσταρχος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 10. 54,
 59. 185, 55. 360, 29. 45. 364, 30. 38.
 365, 51. 366, 76. 368, 17. 369, 42. 52.
 374, 66. 375, 75. 77. 82. 429, 83.
 — — Τεγεάτης tr. III, 8.
 Ἀριστέας ep. I, 12. 82, 38.
 Ἀριστείδης rh. VI, 11. 328, 4. 330, 70.
 338, 51. 346, 31. 347, 58. 349, 96. 7.
 354, 29. 435, 27.
 — — iun. 326, 10.
 Ἀριστίας tr. 131, 88.

- Ἀρίστηπος ph. VII, 20. 408, 61. 441, 75. 442, 4.
 — — iun. 410, 17.
 Ἀρίστις gr. 368, 19.
 Ἀριστογείτων or. VI, 23. 277, 42. 280, 6. 312, 22.
 Ἀριστογένης med. VIII, 3.
 Ἀριστόδημος gr. VI, 11.
 Ἀριστοθέρας math. 60, 23.
 Ἀριστοτέλης Λαμψακηνός ph. VII, 21.
 — — Μασσηνίος ph. VII, 21.
 — — Περγαμηνός soph. VI, 24. 327, 6.
 Ἀριστομένης com. IV, 17.
 Ἀριστόνδικος gr. VI, 12.
 Ἀριστόξενος ph. VII, 22.
 Ἀριστοτέλης ph. VII, 2. 69, 4. 147, 63. 208, 23. 218, 20. 221, 92. 321, 5. 343, 73. 353, 2. 408, 71. 411, 53. 56. 415, 54. 423, 52. 424, 70. 73. 76. 426, 22. 430, 100. 432, 34. 435, 19. 22. 441, 72. 443, 30. 445, 77. 459, 77.
 Ἀριστοφάνης Ἀθηναῖος com. IV, 1. 161, 17. 162, 41. 166, 45. 169, 89. 170, 4. 7. 173, 49. 384, 62. 66. 391, 98.
 — — Βυζάντιος gr. VI, 13. 54, 60. 55, 92. 222, 14. 361, 68. 368, 17.
 Ἀρίστων ph. 367, 9. 402, 22.
 Ἀριστώνυμος com. IV, 15.
 Ἀρίων lyr. II, 6.
 Ἀρκάδιος gr. VI, 14.
 Ἀρκεσίλαος ph. 397, 29.
 Ἀρκτίνος ep. I, 13.
 Ἀρποκρατίων Αἰλῖος soph. VI, 25.
 — — Ἀργεῖος ph. VII, 23.
 — — Βαλέριος rh. VI, 25.
 — — Γάιος soph. VI, 25.
 Ἀρριανός ep. I, 14.
 — — Νικομηδεύς ph. VII, 24. 211, 90.
 Ἀρριβαῖος 141, 19.
 Ἀρτεμίδωρος Λαλδικανός ph. VII, 25.
 — — gr. VI, 15. 57, 31. 86, 29.
 Ἀρχέβουλος 72, 61.
 Ἀρχίδεικος com. IV, 79.
 Ἀρχίλαος ph. VII, 26. 441, 55. 442, 100.
 Ἀρχίας gr. 367, 96.
 Ἀρχίβιος gr. VI, 16.
 Ἀρχιγένης med. VIII, 4.
 Ἀρχιλόχος lyr. 404, 75.
 Ἀρχιμήδης ph. VII, 27. 424, 60.
 Ἀρχιππος com. IV, 16. 158, 78.
 Ἀρχύτας ph. VII, 28. 385, 91. 403, 51. 52.
 Ἀσκληπιάδης gr. VI, 17. 185, 43. 248, 42.
 Ἀσπασίος Βύβλιος soph. VI, 26.
 — — Παβενναῖος soph. VI, 26.
 — — Τύριος soph. VI, 26.
 Ἀστέριος soph. 343, 65.
 Ἀστυάγης gr. VI, 18.
 Ἀστυδάμας tr. III, 9. 153, 86.
 — — iun. III, 10.
 Αὐγείας com. IV, 53.
 Αὐσόνιος soph. VI, 27.
 Αἰδοκράτης com. IV, 39.
 Ἀφαιρένς or. VI, 28. 249, 71. 250, 85. 90. 252, 41. 253, 50. 54. 254, 7.
 Ἀφθόνιος soph. VI, 29.
 Ἀφρικανός ph. VII, 29.
 Ἀχαιός Ἐρετριεύς tr. III, 11.
 — — Συρακούσιος tr. III, 12.
 Ἀχιλλεύς Στάτιος soph. VI, 30.
 Ἀψίνης Ἀθηναῖος soph. VI, 31.
 — Γαδαρένς soph. VI, 31. 332, 7. 345, 13. 347, 68. 358, 34.
 — — iun. soph. VI, 31.
 Ἀψυρτος med. VIII, 5.
 Βαβρίας I, 69.
 Βαχχυλίδης lyr. II, 7. 91, 33. 99, 14. 415, 40.
 Βασιλέως ὁ μέγας 344, 97. 408, 78.
 Βασιλικός soph. VI, 32. 332, 97.
 Βάτων com. IV, 75.
 Βεργίλλιος 70, 24.
 Βημάρχιος soph. VI, 33.
 Βίων 185, 54.
 Βροντίνος ep. 78, 73. 79, 76.

- Βρύων* ph. 424, 63. 429, 68. 438, 3. 442, 86. 91.
- Βρωτίνας* ph. 423, 42. 46. 437, 89.
- Βώλος* med. VIII, 6.
- Γαϊανός* soph. VI, 34.
- Γαληνός* med. VIII, 7. 325, 80. 460, 98.
- Γενέθλιος* soph. VI, 35.
- Γλαύκιππος* rh. 312, 3. 316, 8. 12.
- Γλαῦκος* 233, 66.
- Γλαύκων* ph. 442, 86.
- Γοργίας* soph. VI, 36. 193, 88. 197, 96. 205, 38. 231, 30. 235, 3. 236, 3. 4. 245, 9. 246, 26. 247, 10. 249, 68. 251, 99. 254, 8. 256, 85. 257, 19. 259, 7. 309, 11. 351, 54. 403, 54. 406, 23. 418, 23. 449, 7. 453, 7.
- Γεργήριος ὁ θεόλογος* 344, 97. 408, 79.
- Γυμνάσιος* soph. VI, 37.
- Δαμάγχατος* 364, 36.
- Δαμάσιος* ph. VII, 30. 419, 49.
- Δαμάσσης* hist. V, 10. 353, 8. 414, 28.
- Δαμιανός* soph. VI, 38.
- Δαμόκριτος* hist. V, 11.
- Δαμόξενος* com. IV, 79.
- Δαμόστρατος* hist. V, 12.
- Δαμόφιλος* ph. VII, 31.
- Δάμων* ph. 397, 29.
- Δαφίδας* gr. VI, 19.
- Δείναρχος* or. VI, 10. 338, 57.
- — allii 317, 25.
- Δεινόλοχος* com. IV, 89.
- Δεικράτης* com. IV, 82.
- Δέξιππος Ἀθηναῖος* rh. VI, 39.
- — *Κῶος* med. VIII, 8.
- Δημάδης* or. VI, 40. 46, 32. 276, 34. 280, 8. 306, 2.
- Δημητριανός* 331, 74.
- Δημήτριος Ἐρυθραῖος* gr. 379, 76.
- — Ἰλιεύς hist. V, 13.
- — Ἰξίων gr. VI, 20.
- — *Φαληρεὺς* ph. VII, 32. 318, 53. 319, 4. 321, 6.
- Δημοκλῆς* 274, 88.
- Δημόκριτος* ph. VII, 33. 351, 59. 352, 76. 371, 3. 403, 63. 414, 37. 420, 69. 438, 5. 449, 8. 450, 32. 451, 53. 453, 8. 456, 26.
- Δημοσθένης* or. VI, 8. 163, 59. 180, 70. 186, 1. 199, 52. 206, 69. 223, 30. 242, 38. 249, 49. 257, 96. 260, 1. 14. 8. 261, 11. 14. 3. 262, 32. 2. 4. 263, 13. 15. 27. 264, 36. 265, 57. 266, 24. 268, 62. 15. 269, 25. 270, 8. 14. 272, 35. 274, 85. 280, 2. 4. 312, 15. 17. 19. 313, 33. 314, 55. 67. 316, 11. 5. 317, 37. 43. 318, 55. 57. 320, 34. 322, 29. 1. 323, 4. 326, 17. 21. 327, 31. 333, 32. 334, 55. 337, 18. 35. 338, 38. 339, 83. 342, 49. 51. 52. 347, 64. 348, 72. 354, 14. 356, 70. 397, 5.
- — *Θεῖε* gr. VI, 21.
- Δημόφελος* hist. 213, 16.
- Δημοχάρης* or. 180, 69. 288, 87 sqq. 290, 44. 292, 79.
- Δήμων* 227, 11. 16.
- Διαγόρας* ph. VII, 34.
- Δίδυμος Χαλκιδεὺς* gr. VI, 22. 216, 84. 336, 12. 360, 39. 361, 60. 369, 51.
- — gr. allii VI, 22.
- — ph. VII, 35.
- Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος* gr. VI, 23.
- — *Μεσσήνιος* ph. VII, 36. 411, 58.
- Δικαιογένης* tr. III, 13.
- Δικτυς* hist. V, 14.
- Διογενειανός* gr. VI, 24.
- — med. 365, 57.
- Διογένης Ἀθηναῖος* tr. III, 14.
- — *Κυζικηνός* gr. VI, 25.
- — ὁ *Κύων* ph. VII, 37. 289, 7. 329, 29. 408, 74. 410, 15. 429, 68. 432, 54. 446, 6. 9.
- — ph. 433, 68. 436, 55.
- Διόδωρος* com. IV, 54.
- — *Κρόνος* ph. 421, 94.
- — *Ουαλέριος* ph. VII, 38. 375, 96.
- — *Σικανῖος* hist. V, 15.
- Διοκλῆς* com. IV, 29.
- Διονυσιάδης* tr. III, 15.

- Λιονύσιος Ἀλεξανδρεὺς* gr. VI, 26.
 — — *Ἀλκαταρασεύς* rh. VI, 41. 360, 42.
 — — *Ἀλκ.* lun. gr. VI, 26. 370, 67.
 — — *Βυζάντιος* ep. I. 15.
 — — *Ἡρακλεώτης* ph. 54, 57. 56, 7. 60, 4.
 — — *Θορξ* gr. VI, 26. 379, 75.
 — — *Ἰαμβος* 362, 84.
 — — *Κορίνθιος* ep. I, 16.
 — — *Μαλήσιος* hist. V, 16. 212, 95.
 — — *Μυτιληναῖος* ep. I, 17.
 — — *Περγηγητής* ep. I, 7.
 — — *Ῥόδιος* hist. V, 17.
 — — *τύραννος* lun. ph. VII, 39.
 — — 227, 17.
Λισοκορίδης Ἀναξαργεύς med. VIII, 9.
 — — gr. 347, 53.
Λιοφάνης 353, 1.
Λιώφαντος 344, 94. 444, 46.
Λίφιλος com. 163, 66, 164, 75.
Λίων Κάσιος hist. V, 18.
 — — *Συρακούσιος* ph. VII, 40. 386, 19. 34. 427, 43.
 — — *Χρυσόστομος* soph. VI, 42. 347, 59.
Λωΐεππος com. IV, 80.
Λομνίος ph. VII, 41.
Λοῦρις hist. V, 19. 373, 29.
Λορέων Κῶος med. VIII, 10. 455, 43.
 — — al. med. 452, 82. 454, 11.
 — — *Στρατονομεύς* gr. VI, 27.
Λῶρος ph. VII, 42.
Εἰρηναῖος (Πάνακος) gr. VI, 47.
Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης ph. VII, 43.
 — — *Μιλήσιος* hist. V, 20. 212, 4.
Ἐκδίκιος rh. 340, 91.
Ἐλκωνίος Βυζάντιος soph. VI, 43.
 — — ph. VII, 44.
Ἐλλάδιος gr. VI, 28.
Ἑλλάνικος gr. 375, 77.
 — — hist. V, 21. 134, 18. 205, 37. 209, 57.
Ἐμπεδοκλῆς ph. VII, 45. 332, 19. 412, 89. 420, 71. 73. 430, 10. 433, 80. 443, 33. 455, 2.
Ἐμπεδοκλῆς lun. tr. III, 16.
Ἐπαφρόδιτος gr. VI, 29.
Ἐπιγένης com. IV, 47.
 — — tr. 148, 72.
Ἐπίκουρος ph. VII, 46. 407, 60. 431, 24. 436, 56.
Ἐπικράτης com. IV, 51.
Ἐπίκτητος ph. VII, 47. 46, 34. 411, 64.
Ἐπίλυκος com. IV, 37.
 — — ep. 164, 11.
Ἐπιμενίδης ep. I, 18.
Ἐπίνομος com. IV, 76.
Ἐπιτιμῆδης ph. 410, 19.
Ἐπιφάνιος soph. VI, 44.
Ἐπίχαρμος com. IV, 87. 161, 16. 17. 164, 6. 183, 10. 18. 416, 89.
Ἐρασιόστρατος med. VIII, 11.
Ἐρατοσθένης gr. VI, 30. 51, 2. 4. 83, 60. 227, 6.
Ἐργῖνος rh. 259, 8.
Ἐριφος com. IV, 55.
Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης ph. VII, 48.
 — — *Τήμνιος* rh. VI, 45.
Ἐρμεία ph. VII, 49.
Ἐρμιππος Ἀθηναῖος com. IV, 8. 165, 26.
 — — *Βηρύτιος* ph. VII, 50. 55, 91. 337, 35.
 — — *Παρμενίδης (?)* ph. 392, 33.
Ἐρμογένης rh. VI, 40. 331, 86. 346, 27. 31.
Ἐρμοδαίμας ph. 437, 71.
Ἐρμουράτης gr. 371, 84.
Ἐρμόλαος gr. VI, 31.
Ἐστίαιος gr. 379, 72.
Εὐάγγελος com. IV, 83.
Εὐαγόρας hist. V, 22.
Εὐαίων tr. 126, 4.
Εὐάνδρος Ἀθηναῖος ph. 397, 30.
 — — *Φωκαεύς* ph. 397, 29.
Εὐβουλίδης ph. 283, 68. 309, 14.
Εὐβουλος com. IV, 48.

- Εὐγένιος* gr. VI, 32.
Εὐδαίμων gr. VI, 33.
Εὐδημος rh. VI, 47.
Εὐδοξος ph. VII, 51. 53, 48. 54, 55. 55, 89. 59, 28. 219, 47.
Εὐηνος Iyr. II, 8. 226, 92. 97. 442, 96.
Εὐθυκλής com. IV, 38.
Εὐκλείδης ph. VII, 52. 439, 27. 441, 82. 84. 442, 87. 91. 4.
Εὐάλιος ph. 413, 100.
Εὐμολπος ep. I, 19. 77, 41. 82, 32.
Εὐνικος com. IV, 27.
Εὐπολις com. IV, 12. 155, 5. 161, 17. 162, 38. 166, 45.
Εὐριπίδης tr. III, 3. 46, 33. 56, 7. 115, 50. 127, 16. 131, 87. 133, 11. 145, 20. 146, 35. 147, 49. 51. 150, 26. 31. 153, 82. 162, 43. 163, 46. 184, 21. 212, 3. 227, 18. 272, 44. 364, 29. 368, 30. 377, 34. 404, 76. 412, 76.
— — iun. tr. III, 18. 134, 28. 139, 26.
— — al. tr. III, 17.
Εὐσέβιος soph. VI, 48.
Εὐστάθιος hist. V, 23.
Εὐστέφιος soph. 343, 65.
Εὐστόχιος soph. VI, 49.
Εὐτρόπιος hist. 218, 32.
Εὐφορίων Ἀθηναῖος tr. III, 19. 126, 4.
— — *Χαλκιδεύς* ep. I, 20. 51, 3.
Εὐφράνωρ gr. 360, 38.
Εὐφρονίδας gr. 362, 84.
Εὐφρων com. IV, 74.
Ἐπιππος com. IV, 46.
Ἐφορος hist. V, 24. 205, 41. 46. 206, 58. 3. 248, 41. 252, 31. 255, 40. 256, 92. 257, 98.
— — iun. hist. V, 25.
Ζηρόβιος soph. VI, 50.
Ζηρόδοτος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 34.
— — *Ἐπίσιο* gr. VI, 34. 362, 82. 375, 78.
Ζήνων Ἐλεάτης ph. VII, 53. 395, 9. 430, 10. 433, 80.
— — *Κετιεύς* ph. VII, 53. 58, 21. 223, 28. 421, 95. 424, 62. 428, 55. 434, 85. 442, 89.
Ζήνων Κιτιεύς rh. VI, 51.
— — *Σιδώνιος* ph. VII, 53.
— — *Ταρσεύς* ph. VII, 53.
Ζώιλος rh. VI, 52. 57, 5. 60, 9. 281, 18. 309, 10. 329, 29.
Ζωναῖος soph. VI, 53.
Ζωπυρίων gr. 366, 61. 374, 69.
Ζώπυρος 78, 70. 73.
Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς ph. VII, 54.
— — *Γαζαῖος* soph. VI, 54.
Ἡγήμων com. IV, 19. 86, 28.
Ἡγησιάναξ 55, 92. 56, 11.
Ἡγησίας ph. 410, 20.
Ἡγησίδαμος ph. 427, 26.
Ἡγησίππος ph. 397, 30.
Ἡγήσιππος or. VI, 55.
Ἡλιόδωρος gr. 374, 52.
— — ph. 419, 48.
Ἡνίοχος com. IV, 56.
Ἡρακλείδης Λέμβος ph. VII, 55. 338, 59.
— — *Λύκιος* soph. 332, 97.
— — *Ποντικός* gr. VI, 35. 360, 33.
— — *Ποντικός* ph. VII, 55.
Ἡράκλειτος ph. VII, 56. 385, 87. 392, 32. 33.
Ἡρακλέων gr. VI, 36. 343, 63. 365, 47. 372, 20.
Ἡριννα ep. I, 21.
Ἡρόδικος Περίνθιος ep. 78, 72.
— — *Σηλυβριανός* med. 449, 6. 453, 6.
Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεύς hist. V, 26. 1. 1. 81, 15. 88, 65. 194, 99. 10. 198, 26. 29. 203, 6. 205, 35. 206, 4. 209, 53. 212, 96. 2. 325, 73. 75. 326, 21. 330, 66. 338, 57. 354, 15. 356, 71. 414, 28.
— — *Φιλαδέλφειος* ph. 439, 12.
Ἡρώδης soph. VI, 56. 323, 8. 324, 53. 327, 6. 328, 3. 354, 23.
Ἡρωδιανός gr. VI, 37. 361, 49. 362, 76. 373, 27. 380, 1. 381, 27.

- Ἡρων rh. VI, 57.
 Ἡοίδος ep. I, 1, 8. I, 2. 21, 12. 24, 2. 25,
 19. 26, 46. 31, 11. 54, 77. 57, 19. 68,
 27. 71, 32. 73, 70. 81, 23. 82, 33. 44.
 113, 17. 114, 42. 362, 79. 364, 33. 37.
 369, 44. 404, 75. 417, 6. 436, 44.
 437, 59.
 Ἡούχιος hist. V, 27.
 Ἡραιστίων gr. VI, 38.
 Θαλῆς ph. VII, 57. 407, 39. 445, 88.
 Θαλήτας lyr. II, 9.
 Θεαίτητος ph. VII, 58.
 Θεανώ Κρησσα ph. VII, 59. 409, 4.
 — — Δοκρίγ lyr. II, 10.
 — — Μεταπορτίτη ph. VII, 59. 437,
 79.
 Θεμιστίος ph. VII, 60.
 Θεμιστρογένης hist. V, 28.
 Θεόγνητος com. IV, 81.
 — — ep. 78, 64.
 Θεόγνης lyr. II, 11, 116, 80.
 — — tr. III, 20. 150, 32.
 Θεοδόκτις tr. III, 21. 204, 12. 15. 248,
 43. 257, 95. 339, 62. 341, 21. 354, 30.
 403, 47.
 — — iun. rh. VI, 58.
 Θεοδόμος ep. I, 22.
 — — ph. VII, 61.
 Θεόδοτος ph. 87, 39.
 Θεόδωρος Ἄθεος ph. VII, 62. 410, 18.
 442, 96.
 — — Βυζάντιος soph. VI, 59.
 — — Γαδαρενός soph. VI, 59.
 — — ep. I, 23.
 — — lyr. 114, 35.
 Θεόκρατος hyp. IV, 93. 142, 4. 186, 56.
 — — rh. VI, 60.
 Θεόφραμπας hist. V, 2. 147, 64. 67. 195,
 43. 201, 49. 213, 22. 248, 1. 256, 92.
 257, 98. 309, 13. 325, 75. 79. 339, 78.
 341, 22.
 — — com. IV, 25.
 Θεόφιλος com. IV, 65.
 Θεόφραστος ph. VII, 63. 374, 38. 318,
 53. 71. 321, 4. 322, 21. 373, 28. 383,
 34. 388, 21. 400, 64. 492, 21. 411, 55.
 413, 12. 432, 35. 440, 31.
 Θέσπας tr. III, 22. 122, 88. 133, 9. 153,
 89.
 Θέσσαλος mod. VIII, 12. 452, 82. 454,
 11. 455, 40. 458, 51.
 Θέων Αιγύπτιος ph. VII, 64. 433, 72.
 444, 43.
 — — Αίλιος soph. VI, 61.
 — — Ἀλεξανδρεὺς ph. VII, 64.
 — — Ἀρτιοχεὺς ph. VII, 64.
 — — Ουαλίριος soph. VI, 61.
 — — Σιδώνιος soph. VI, 61.
 — — gr. 360, 41.
 — — soph. VI, 61.
 Θερμίνης rh. VI, 62. 245, 11. 247, 11.
 254, 8. 259, 8. 351, 66.
 Θησέως hist. V, 29.
 Θουκυδίδης hist. V, 1. 205, 35. 47. 207,
 6. 212, 9. 231, 24. 235, 18. 236, 4. 7.
 281, 6. 298, 45. 325, 74. 78. 326, 21.
 338, 58. 347, 64. 348, 72. 354, 12.
 356, 71. 365, 46. 435, 26.
 — — poet. 192, 46.
 Θρασύμαχος soph. VI, 63. 348, 73.
 Τάμβλιχος ph. VII, 65. 434, 97. 435,
 12.
 — — soph. VI, 64.
 Τάσων Ἀργεῖος hist. V, 30.
 — — Νυσσεὺς ph. VII, 66.
 Τβνκος lyr. II, 12.
 Ἰδαῖος ep. I, 24.
 Ἰδομενεὺς hist. V, 31.
 Ἰερόνυμος hist. V, 32.
 — — ph. 402, 22.
 Ἰμέριος soph. VI, 63.
 Ἰόβας hist. V, 33.
 Ἰουλιανὸς Κασσαρεύς soph. VI, 66.
 — — Παραβάτης ph. VII, 67. 430, 99.
 — — Χαλδαῖος ph. VII, 67. 435, 20.
 Ἰοφῶν tr. III, 23. 128, 43. 129, 51. 131,
 88. 133, 10.
 Ἰππαρχος Νικαεὺς ph. VII, 68. 57, 31.

- Ἰππαρχος Σταγειρίτης* rh. VII, 68. 91. 362, 82. 363, 97. 9. 367, 10. 373, 38.
 — — com. IV, 69.
Ἰππασος ph. 422, 26.
Ἰππίας ph. VII, 69. 249, 71. 252, 40. 253, 5. 331, 83.
Ἰπτόδρομος soph. 331, 77.
Ἰπποκράτης med. VIII, 1. 63, 7. 414, 31. 455, 38. 40. 3. 457, 40. 458, 50. 64. 460, 100.
 — — all 455, 37. 458, 50. 65.
Ἰππυς hist. V, 34.
Ἰππῶναξ lyr. II, 13.
Ἰσαῖος Ἀσσύριος soph. 261, 13. 344, 99.
 — — *Χαλκιδεύς* or. VI, 5. 249, 49. 256, 93. 281, 5. 15. 294, 44. 49. 298, 41. 304, 38. 309, 9. 316, 4. 348, 73.
Ἰσίδωρος ph. 419, 50. 444, 45.
Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος or. VI, 4. 96, 58 adn. 135, 25. 147, 62. 204, 11. 14. 205, 41. 206, 67. 3. 213, 15. 23. 219, 41. 243, 53. 54. 245, 9. 260, 11. 2. 261, 2. 262, 1. 263, 11. 270, 7. 281, 4. 6. 15. 284, 80. 290, 38. 297, 7. 16. 304, 38. 309, 9. 12. 312, 5. 315, 4. 316, 4. 323, 4. 329, 36. 331, 84. 333, 21. 337, 28. 339, 77. 83. 341, 20. 343, 58. 348, 73. 352, 81. 357, 4. 6. 390, 62.
 — — *Ἀπολλωνιάτης* rh. VI, 67. 147, 63. 257, 95.
Ἰστρος hist. V, 35.
Ἰχθύας ph. 420, 64.
Ἰωάννης Λαμασκηρός ph. VII, 70.
 — — *Λυδός* ph. VII, 70.
 — — *Στοβεύς* gr. VI, 39.
 — — *Φιλόπονος* gr. VI, 39. 436, 51.
Ἰων tr. III, 24. 78, 61. 131, 96 adn.
Ἰώσηπος hist. V, 36.
Κάδμος Μιλήσιος hist. V, 37. 445, 86.
 — — iun. hist. V, 38.
Καλλίας com. IV, 18.
Καλλίμαχος gr. VI, 40. 50, 3. 51, 3. 13. 2. 60, 7. 25. 74, 93. 109, 14. 216, 91. 362, 82. 363, 97. 9. 367, 10. 373, 38.
Καλλίμαχος iun. ep. I, 25. 371, 86.
Καλλίσκος soph. VI, 68. 332, 13. 341, 16.
Κάλλικπος ph. VII, 71.
Καλλισθένης hist. V, 39. 150, 29.
Καλλίστρατος or. 281, 9. 294, 38. 298, 40. 309, 7.
Κάνθαρος com. IV, 28.
Καπίτων hist. V, 40.
Καρκίνος tr. III, 25.
Καρνεάδης ph. VII, 72. 397, 30.
Κάστωρ rh. VI, 69.
Κέβης ph. VII, 73. 442, 85. 3.
Κεκύλιος rh. VI, 70. 335, 87. 356, 77.
Κελσίνος ph. VII, 74.
Κέρκωψ ep. 78, 64.
Κεφαλαίων hist. V, 41.
Κέφαλος rh. VI, 71.
Κηφισόδωρος com. IV, 36.
Κιέρων 342, 50. 364, 38. 379, 87.
Κικίλιος (?) ep. I, 26.
Κλαυδιανός ep. I, 27.
Κλεάνθης ph. VII, 75. 448, 58.
Κλενώμαχος ph. 438, 3. 441, 83. 442, 88.
Κλειταγόρα lyr. II, 14.
Κλεοβουλίνη ep. I, 28. 107, 83.
Κλεόβουλος lyr. II, 15.
Κλεόστρατος ep. 57, 29.
Κλειφῶν tr. III, 26.
Κλήμης hist. V, 42.
Κόδρατος hist. V, 43.
Κόκκος rh. VI, 72.
Κόλουθος ep. I, 29.
Κόρινθα lyr. II, 16. 94, 24.
Κόρινθος ep. I, 30.
Κορνοῦτος ph. VII, 76. 343, 68.
Κοσμάς ph. 427, 33.
Κράντωρ ph. 397, 28. 432, 40.
Κρατεῖας 141, 19.
Κράτης Ἀθηναῖος com. IV, 5. 161, 16. 162, 30. 35.

- Κράτης Θηβαῖος** ph. VII, 77. 397, 28.
 421, 82. 424, 67. 428, 55. 432, 54.
 439, 27.
 — — **Μαλλώτης** gr. et ph. VII, 77.
 359, 12. 361, 69.
Κρατύος com. IV, 4. 155, 5. 161, 16.
 162, 24. 32. 40.
Κρατύλος ph. 385, 87. 392, 32.
Κριόφυλος ep. I, 31. 25, 28. 437, 72.
Κριτίας 442, 2.
Κριτόλαος ph. 402, 23.
Κρίτων Ἀθηναῖος ph. VII, 78. 442, 94.
 — — Iyr. 109, 23.
 — — **Νάξιος** hist. V, 44.
 — — **Περιώτης** hist. V, 45.
Κτησίας hist. V, 46. 222, 99.
Κῦρος ep. I, 32.
Λάκων or. 248, 48.
Λακύνδης ph. VII, 79. 72, 60. 397, 29.
Λάμαχος soph. 283, 70.
Λαμπρίας rh. VI, 73.
Λασθέτια ph. 393, 56.
Λάσος Ἑρμιονεύς Iyr. II, 17. 55, 90. 90,
 10. 93, 78. 99, 6.
 — — **Μάγνης** 55, 90.
Λαχάρης soph. VI, 74. 347, 55. 355, 40.
 53.
Λεοντεύς ph. 397, 29.
Λεσβώναξ ph. VII, 80.
Λεσχίδης ep. I, 33.
Λεύκιππος ph. 414, 25.
Λεύκων com. IV, 22.
Λεωδάμας or. 248, 47. 263, 12.
Λίων Ἀλαβανδεύς rh. VI, 75.
 — — **Βυζάντιος** soph. VI, 75.
Λιβάνιος soph. VI, 76. 328, 20. 351, 47.
 50. 369, 37. 408, 80.
Λίβιος 218, 33.
Λικύμνιος rh. 353, 6.
Λογγίνος gr. VI, 41. 359, 36. 435, 15.
Λολλιανός soph. VI, 77.
Λουκιανός soph. VI, 78. 46, 35.
Λούπερος gr. VI, 42.
Λυγμεύς gr. VI, 43.
- Λύκιος** com. IV, 20.
Λυσιμαχος ph. 402, 22.
Λύκος hist. V, 47. 142, 2.
Λυκοῦργος or. VI, 7. 256, 93. 312, 5.
 18. 315, 3. 329, 45.
Λυσιφραγ tr. III, 4. 219, 57.
Λύκων ph. 402, 22.
Λυσανίας gr. 367, 10.
Λυσίας or. VI, 3. 205, 38. 231, 21. 239,
 47. 245, 3. 247, 8. 249, 68. 256, 84
 adn. 86. 257, 22. 260, 2. 261, 15. 290,
 37. 316, 3. 330, 63. 337, 18. 36. 348,
 90. 91.
Λύσιππος com. IV, 21.
Λύσις ph. 243, 58 adn. 438, 85.
Μάγνης com. IV, 3. 161, 16. 21.
Μαίωρ soph. VI, 79.
Μάλχος soph. VI, 80.
Μάναχμος Ἀλωπεκοννήσιος ph. VII,
 81.
 — — **Σικυνόσιος** hist. V, 48. 404, 66.
Μάνεθως ep. I, 34.
Μάξιμος Ἡπειρώτης ph. VII, 82.
 — — **Τύριος** ph. VII, 82.
Μαριανός Iyr. II, 18.
Μαρίνος ph. VII, 83. 405, 2. 434, 93.
 436, 42.
Μάρκελλος Περγαμηνός rh. VI, 81.
 — — **Σιδήτης** med. VIII, 13.
Μαρσύας hist. V, 49.
 — — iun. hist. V, 50.
Ματρίας 86, 28.
Μελάνθιος ph. 274, 91.
 — — tr. III, 28.
Μελανιππίδης Iyr. II, 10. 116, 76. 192,
 51. 415, 40.
 — — iun. Iyr. II, 20.
Μελήστερμος soph. VI, 82.
Μέλητος tr. III, 27. 442, 13.
Μίλισσος ph. VII, 84. 403, 53.
Μένανδρος Ἀθηναῖος com. IV, 68. 155,
 8. 157, 58. 158, 64. 163, 66. 70. 164,
 76. 175, 77. 178, 34. 180, 72. 181, 90.
 373, 30. 43. 377, 83.

- Μένανδρος Λαοδικεύς* soph. VI, 83.
 — — gr. 368, 18.
 — — med. 76, 31.
 — — (?) 60, 7.
Μενίδημος ph. 61, 5. 441, 79. 445, 68.
Μενικράτης com. IV, 84.
 — — *Ἐπίσιος* gr. 61, 4.
 — — *Συρακούσιος* med. VIII, 14.
Μενέλαος ep. 1, 35.
Μένικπος com. IV, 85.
Μεσομήδης lyr. II, 21.
Μεταγένης com. IV, 23.
Μήδιος med. 458, 55.
Μητροδωρος Χίος ph. 414, 30. 438, 4.
 — — rh. 339, 77.
Μετροφάνης Λεβαδεύς soph. VI, 84.
 — — *Φρύξ* soph. VI, 84.
Μίθαικος gr. VI, 44.
Μίμνερμος lyr. II, 22.
Μινουκιανός soph. VI, 85. 332, 12. 346, 28. 435, 27.
Μνασίας Βηρύτιος rh. V, 86.
 — — gr. 368, 18.
Μνησαῖος rh. 346, 44.
Μνησίλοχος 134, 11.
Μνησίμαχος com. IV, 57.
Μόρσιμος tr. III, 28. 145, 23. 153, 85.
Μοσχίων ph. 397, 30.
Μόσχος buc. IV, 94. 185, 53.
Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ep. I, 36. 25, 22. 31, 3. 72, 52.
 — — *Ἐπίσιος* ep. I, 37.
 — — *Θηβαῖος* lyr. II, 23.
Μουσώνιος ph. VII, 85. 336, 90. 353, 100. 428, 65.
Μύης hist. 216, 87.
Μυῖα lyr. II, 24.
Μυρτίλος com. IV, 9. 165, 23.
Μυρὸς Βυζαντία ep. I, 38. 151, 38. 152, 62.
 — — *Ῥοδία* ph. VII, 86.
Ναυκράτης rh. 147, 63. 204, 12. 205, 17. 341, 23.
Ναναικράτης com. IV, 86.
Ναναφάνης ph. 418, 33.
Νεάνθης rh. VI, 87.
Νέαρχος hist. V, 50.
Νεοκλῆς ph. VII, 87.
Νεόφρων (Νεοφῶν) tr. III, 29. 218, 22.
Νέστωρ ep. I, 49. 82, 49.
Νικαγόρας soph. VI, 88. 345, 13.
Νικάνδρος Κολοφώνιος ep. I, 5. 54, 63 sqq. 56, 13. 60, 18. 109, 16. 143, 5. 374, 70.
 — — math. 60, 26.
Νικάνωρ gr. VI, 45.
Νικήρατος ep. 192, 50.
Νικήτας soph. 355, 37.
Νικίας Ἐλεάτης ep. 78, 71.
 — — *Συρακούσιος* (?) rh. 241, 14. 244, 1.
Νικόλαος Δαμασκηνός ph. VII, 88.
 — — *Λύκιος* soph. VI, 89.
 — — rh. VI, 89. 343, 65.
Νικόμαχος Ἀθηναῖος ph. VII, 89. 398, 3. 402, 9.
 — — math. 437, 60.
 — — *Σταγειρίτης* med. VIII, 15.
 — — tr. III, 30.
Νικόστρατος Ἀθηναῖος com. IV, 44. 158, 71. 160, 17. 161, 5 adn. 174, 62.
 — — *Μακεδών* rh. VI, 90. 346, 34.
Νικοτέλης ph. 408, 62.
Νικοφῶν com. IV, 31.
Νικοχάρης com. IV, 30.
Νουμήμιος poet. 86, 27.
 — — rh. VI, 91.
Νύμφης hist. V, 51.
Ξάνθος hist. V, 52.
Ξεναρχος com. IV, 64. 114, 35. 177, 21.
Ξενοκράτης ph. VII, 90. 273, 62. 397, 28. 400, 68. 403, 52. 434, 3.
Ξενοφάνης ph. 420, 70. 422, 26. 433, 78.
Ξενοφίλος ph. 411, 53.
Ξενοφῶν ph. VII, 91. 194, 11. 195, 36. 42, 201, 49. 207, 6. 215, 64. 284, 86. 325, 74. 79. 330, 67. 337, 18. 338, 58.

- 339, 82. 346, 34. 356, 71. 409, 12.
411, 65. 441, 84. 442, 2.
— — *alii* V, 54.
Ὀνόμαος ph. VII, 92.
Ὀλύμπιος Iyr. II, 25.
Ὀμηρος ep. I, 1. 46, 36 sqq. 49, 4. 50, 12. 53, 84. 57, 18. 27. 59, 36. 60, 27. 61, 10. 70, 20. 72, 54. 74, 84. 91. 75, 8. 13. 16. 77, 47. 79, 81. 80, 2. 81, 23. 28. 83, 49. 87, 38. 48. 88, 70. 105, 47. 114, 43. 123, 5. 131, 89. 147, 52. 193, 79. 194, 92. 210, 69. 248, 47. 317, 29. 329, 30. 335, 75. 337, 23. 26. 29. 354, 19. 358, 30. 361, 56. 63. 362, 79. 363, 11. 364, 33. 35. 369, 43. 44. 47. 370, 62. 63. 372, 15. 16. 18. 373, 36. 375, 73. 79 sqq. 93. 376, 3. 15. 377, 32. 37. 28. 378, 39. 42. 60. 379, 89. 380, 94. 95. 4. 7. 387, 72. 389, 42. 399, 20. 403, 60. 404, 74. 77. 411, 46. 412, 80. 417, 6. 429, 81. 430, 3. 432, 54. 434, 6. 435, 8. 21. 25. 436, 43. 48. 440, 45. 48. 444, 63.
— — *Βυζάντιος* tr. III, 31. 48, 75. 143, 6. 152, 62.
— — *Σίλλιος* gr. VI, 46.
— — *Φωκίς* 47, 69.
Ὀνάσιμος soph. VI, 92. 331, 94.
Ὀνομάκρετος ep. 78, 66.
Ὀνόσανδρος ph. VII, 93.
Ὀππιανός ep. I, 6.
Ὀρφεύς *Θρᾷξ* ep. I, 40. 25, 18. 32, 7. 35, 46. 72, 53. 77, 39. 208, 31. 217, 13. 226, 80. 436, 46. 440, 47. 48.
— — *Καμαριναῖος* ep. I, 41.
— — *Κικοναῖος* ep. I, 42.
— — *Κροτωνιάτης* ep. I, 43.
— — *Ὀδρυσῆς* ep. I, 44.
Ὀδηστίνος soph. VI, 93,
Ὀλπιανός rh. VI, 94. 336, 7. 351, 46.
Παγκράτιος soph. VI, 95.
Πάνατος (*Εἰρηναῖος*) gr. VI, 47.
Παλαιφάτος *Ἀβυθηνός* hist. V, 55.
— — *Αἰγύπτιος* gr. VI, 49.
— — *Ἀθηναῖος* ep. I, 45. 433, 59.
— — *Πάριος* ph. VII, 94.
Παλαμήδης *Ἀργαῖος* ep. I, 46. 75, 10.
— — *Ἐλατικός* gr. VI, 48.
Παλλάδιος soph. VI, 96.
Παμπρέπιος ep. I, 47.
Παμφίλη hist. V, 56. 377, 31.
Πάμφιλος *Ἀλεξανδρεὺς* gr. VI, 49. 348, 72. 366, 61.
— — *Ἀμφιπολίτης* ph. VII, 95. 418, 34.
Παναίτιος ph. VII, 96. 222, 15. 223, 22. 360, 44. 436, 33.
Πανόλβιος ep. I, 48.
Πανύσας ep. I, 49. 24, 2. 70, 8. 88, 62.
Πάππος ph. VII, 97. 425, 88.
Παραβάτης ph. 408, 61. 410, 20.
Παρθένιος *Νικαεύς* Iyr. II, 26, 77, 54.
— — *Χῖος* ep. I, 50.
— — gr. 366, 72.
Παρμενίδης ph. VII, 98. 392, 33. 34. 395, 9. 407, 46. 418, 11. 420, 70.
Πασικλῆς ph. 439, 26.
Παῦλος *Αἰγύπτιος* soph. VI, 97.
— — *Γερμίνος* soph. VI, 97.
— — *Σιλεντιάριος* 207, 8.
— — *Τύριος* rh. VI, 97.
Πανσανίας *Καισαρεύς* soph. VI, 98. 331, 77.
— — *Λάκων* hist. V, 57.
Πεισανδρος *Καμειραῖος* ep. I, 51. 24, 2.
— — *Δαρανδεύς* ep. I, 52. 77, 49.
Περεγρίνος ph. 345, 9.
Περίανδρος Iyr. II, 27.
Περασίος ph. VII, 99. 58, 16. 60, 10. 419, 45.
Πίρσης ep. I, 53.
Περούσιος ep. 78, 69.
Πετόσιρις ph. VII, 100.
Πέτρος rh. VI, 99.
Πίλγρης ep. I, 54.
Πινδαρος Iyr. II, 1. 108, 96. 118, 10. 193, 80. 367, 89. 374, 59. 378, 60. 415, 40. 435, 24.
Πιττακός Iyr. II, 28. 112, 76.

- Πλάτων* ph. VII, 1. 70, 10. 144, 6. 147, 62. 157, 54. 184, 23. 191, 40. 194, 18. 247, 9. 258, 36. 263, 11. 266, 33. 270, 6. 281, 7. 15. 284, 85. 298, 39. 309, 14. 312, 4. 315, 3. 327, 22. 331, 85. 335, 74. 75. 339, 66. 340, 3. 341, 21. 343, 72. 346, 34. 352, 89. 354, 19. 366, 85. 368, 14. 369, 43. 372, 24. 378, 39. 397, 8. 398, 9. 399, 24 sqq. 400, 69. 401, 6. 402, 4. 16. 31. 410, 30. 411, 46. 61. 412, 84. 413, 1. 417, 90. 95. 418, 34. 419, 36. 420, 56. 421, 2. 422, 9. 424, 74. 427, 41. 430, 97. 431, 28. 432, 39. 43. 48. 57. 434, 3. 435, 19. 436, 36. 40. 45. 47. 439, 20. 22. 28. 440, 46. 49. 441, 69. 73. 442, 2. 443, 28. 30. 444, 64. 446, 92. 94. 100. 17 sqq.
- — com. IV, 14. 192, 49.
- Πλούταρχος Ἀθηναῖος* ph. VII, 101. 347, 48. 436, 39.
- — *Χαιρωνεύς* hist. V, 58. 90, 2. 215, 69. 343, 60. 439, 10. 444, 59.
- Πλωτῖνος* ph. VII, 102. 406, 25. 425, 100. 435, 12.
- Πολέμων Ἀθηναῖος* ph. VII, 103. 397, 28. 421, 82. 432, 40.
- — *Ἰσιεύς* hist. V, 59.
- — *Λαοδικεύς* soph. VI, 100. 323, 7. 17. 327, 2. 338, 47.
- Πολύαινος Μακεδών* rh. VI, 101.
- — *Σαρδιανός* soph. VI, 101.
- Πολύβιος* hist. V, 60. 223, 28. 224, 57. 433, 69.
- Πολυδεύκης* soph. VI, 102.
- Πολύζηλος* com. IV, 33.
- Πολυκράτης* soph. VI, 103. 309, 11.
- Πορφύριος* ph. VII, 104. 372, 11. 406, 26. 407, 57. 408, 84. 425, 100. 432, 53. 434, 97. 436, 49.
- Ποσειδῆπιος* com. IV, 78. 163, 67.
- Ποσειδάνιος Ἀλεξανδρεύς* hist. V, 61. 408, 63. 426, 4.
- — *Ἀπαμείς* ph. VII, 105.
- — *Ὀλβιοπολίτης* hist. V, 62.
- Ποτάμων Ἀλεξανδρεύς* ph. VII, 106.
- — *Μιτυληναῖος* soph. VI, 104. 339, 70. 430, 93.
- Πραξιτέλης* (?) ph. 402, 22.
- Πραξιφάνης* ph. 402, 22.
- Πρατίνας* tr. III, 32.
- Πρίσκος* soph. VI, 105.
- Προαιρέσιος* soph. VI, 106. 341, 13.
- Πρόδικος* soph. VI, 107. 133, 10. 139, 9. 141, 7. 193, 90. 245, 8. 247, 10. 256, 85. 259, 8. 340, 96. 352, 90. 454, 9.
- Πρόκλος Λαοδικεύς* ph. VII, 107.
- — *Λύκιος* ph. VII, 107. 347, 48. 370, 79. 405, 1. 417, 98. 430, 7. 434, 92. 440, 45. 47.
- — *Μαλλώτης* ph. VII, 107.
- — *Ιουν.* ph. VII, 107.
- Προκόπιος* hist. V, 63. 207, 2.
- Πρύτανις* ph. 72, 60. 402, 23.
- Πρωταγόρας* soph. VI, 108. 133, 10. 212, 98. 246, 26. 351, 54.
- Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς* gr. VI, 51.
- — *Ἀλεξανδρεύς* ph. VII, 108. 86, 33. 425, 92. 433, 73. 75.
- — *Λοκαλωνίτης* gr. VI, 51.
- — *Ἐπιθέτης* gr. VI, 51.
- — *Ἡρασιτίωνος* gr. VI, 51. 367, 100.
- — *Κυθήριος* ep. I, 55.
- — gr. VI, 51.
- Πυθαγόρας* ph. VII, 109. 48, 85. 89, 79. 208, 18. 227, 20. 385, 91. 387, 61. 392, 30. 38. 394, 86. 395, 100. 396, 30. 403, 54. 409, 95. 100. 4. 412, 83. 418, 13. 420, 69. 422, 26. 423, 41. 45 sq. 436, 47. 440, 48. 443, 32. 35. 36. 445, 83. 457, 28.
- Πυθίας* or. VI, 109. 286, 25. 295, 79. 296, 82.
- — (?) 76, 31.
- Πύθων* or. 257, 97.
- Πύρρος* 114, 34.
- Πύρρων* ph. VII, 110. 424, 63. 439, 9. 12. 441, 81. 442, 92. 443, 37.

- Πωλλων Ἀσίνιος* sorph. VI, 110.
 — — *Ουαλλίριος* gr. VI, 52. 416, 84.
 — — *Σαβίριος* (?) 56, 6.
Πῶλος sorph. VI, 111. 333, 20.
Ῥηγίνος gr. VI, 53.
Ῥιανός ep. I, 56.
Ῥινθων com. IV, 91.
Ῥόδων (?) 408, 71.
Ῥούφος med. VIII, 16.
Σαβίνος sorph. VI, 112. 354, 28.
Σαλούστιος hist. 337, 14.
 — — *Μουσαίτης* med. VIII, 17.
 — — sorph. VI, 113.
Σάνδων ph. VII, 111.
Σαννυρίων com. IV, 34. 170, 98.
Σαπφώ lyr. II, 29. 74, 85. 89, 87. 367, 90.
Σαραπίων rh. VI, 114.
Σεκοῦνδος sorph. VI, 115.
Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 54.
 — — *Ἐμισσηνός* gr. VI, 54.
Σέξτος Δίβυς ph. VII, 112.
 — — *Χαιρωνεύς* ph. VII, 112.
Σέργιος sorph. VI, 116.
Σερήνος gr. VI, 55.
Σήμος gr. VI, 56.
Σίβυλλαι ep. I, 57. 116, 84.
Σιβύρτιος rh. VI, 117.
Σαμίας Θηβαῖος ph. VII, 113. 387, 67.
 389, 38. 442, 95. 3.
 — — *Ῥόδιος* gr. VI, 57.
Σιμπλίκιος ph. 413, 99.
Σίμων Ἀθηναῖος med. 456, 24.
 — — *Ἀθηναῖος* ph. 46, 32. 442, 95.
Σιμωνίδης Ἀμοργίνος lyr. II, 30.
 — — *Καρύστιος* ep. I, 58.
 — — *Κεῖος* hist. V, 64.
 — — *Κεῖος* lyr. II, 31. 91, 32. 41. 98,
 35. 99, 14. 101, 55. 105, 41. 115, 56.
 59. 119, 46. 224, 49. 374, 63. 378, 60.
 — — *Μάγνης* ep. I, 59.
Σιρίμιος sorph. VI, 118.
Σοπελιανός sorph. VI, 119. 349, 9.
Σκύλαξ hist. V, 65.
Σμίνθης 57, 29.
Σόλων lyr. II, 32. 388, 15. 396, 2. 404, 73.
Σουπηριανός sorph. VI, 120.
Σουσαρίων com. 161, 1.
Σοφοκλῆς tr. III, 2. 119, 45. 122, 82. 87.
 90. 135, 43. 140, 46. 146, 34. 148, 81.
 212, 3. 227, 18. 252, 28. 272, 44. 368,
 29. 430, 13. 434, 6. 435, 8.
 — — iun. III, 33.
 — — al. tr. III, 34.
Σπείσιππος ph. VII, 114. 397, 28. 400,
 50. 66. 403, 52. 432, 39.
Σπίνθαρος tr. III, 35.
Στασίνος ep. 33, 33.
Στέφανος Βυζάντιος gr. 368, 24.
 — — com. 163, 63. 173, 44.
 — — com. 175, 77.
Στησίμβροτος 70, 10.
Στησίχορος lyr. II, 33. 48, 81. 49, 100.
 112, 76. 113, 96.
Στίλπων ph. VII, 115. 420, 65. 446, 7.
Στράβων hist. V, 66.
Στράτις Ἀθηναῖος com. IV, 24.
 — — *Ὀλύνθιος* hist. V, 67.
Στράτων Λαμψακηνός ph. VII, 116.
 402, 21,
 — — com. IV, 61.
Συνέσιος ph. VII, 117. 407, 56.
Συριανός ph. VII, 118. 359, 17. 417, 97.
 434, 92. 436, 38.
Σωκράτης ph. VII, 119. 46, 31. 132, 2.
 133, 10. 134, 11. 141, 8. 144, 9. 149,
 98. 150, 11. 163, 46. 172, 33. 230, 5.
 235, 17. 239, 45. 243, 47. 252, 22.
 254, 7. 255, 51. 256, 87. 266, 34. 290,
 39. 350, 30. 33. 351, 57. 384, 75. 385,
 82. 87. 2. 387, 58. 67. 389, 26. 53,
 391, 11. 392, 13 sq. 393, 61. 396, 19.
 399, 22. 39. 400, 73. 401, 5. 405, 10.
 408, 66. 409, 9. 410, 22. 412, 76. 414,
 22. 420, 64. 421, 96. 423, 36. 425, 98.
 428, 49. 429, 86. 430, 4. 432, 44.
 439, 16. 444, 63. 66. 445, 71. 446, 94.
 447, 45. 448, 48.
Σωκρατίδης (Σωτηρίδης) 222, 97.

- Σώπατρος Ἀπαμύν* soph. VI, 121. 434, 98.
 — — com. IV, 92.
Σωρανό *Ἐφέσιος* med. VIII, 18.
 — — iun. med. VIII, 18.
Σωσίβιος gr. VI, 58.
Σωσίθεος tr. III, 36.
Σωσιφάνης tr. III, 37.
Σωτάδης Ἀθηναῖος com. IV, 60.
 — — *Ἀθηναῖος* ph. VII, 126.
 — — *Κρής* lyr. II, 34.
Σωτηρίδης gr. VI, 59. 221, 95.
Σωτήριχος ep. I, 60.
Σώφιλος Ἀθηναῖος soph. 230, 1. 235, 1. 236, 1.
 — — *Σικυνῖος* com. IV, 59.
Σώφρων com. IV, 90. 384, 62. 66. 391, 5.
Ταρραῖος gr. 337, 13.
Ταῦρος ph. VII, 121.
Τελέστης lyr. II, 35.
Τέρπανδρος lyr. II, 36.
Τεῦκρος hist. V, 68.
Τηλαύγης ph. VII, 122.
Τηλεκλείδης com. IV, 7.
Τηλεκλῆς ph. 416, 84.
Τήλεφος gr. VI, 60.
Τιβέριος soph. VI, 122.
Τιμαγένης Ἀλεξανδρεὺς s. *Μιλήσιος* hist. et rh. V, 69, VI, 123. 212, 8. 353, 99.
Τίμαιος Λοκρός ph. VII, 123. 403, 52.
 — — *Ταυρομενίτης* hist. V, 70.
Τιμαρχος 51, 3.
Τιμαχίδας ep. I, 61.
Τιμησίθεος tr. III, 38.
Τιμόθεος Ἀθηναῖος com. IV, 62.
 — — *Γαζαῖος* gr. VI, 61.
 — — *Μιλήσιος* lyr. II, 37.
Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος com. IV, 63.
 — — *Συρακούσιος* ep. 78, 68.
Τιμοκράτης Ἀργεῖος lyr. 134, 14.
 — — *Ἡρακλεώτης* ph. 349, 8.
Τιμοκρίων lyr. II, 38.
Τιμόλαος rh. VI, 124.
Τιμοχαρίδας 114, 35.
Τίμων ph. VII, 124. 61, 4.
Τισίας rh. 241, 14. 244, 1. 245, 9. 247, 11. 254, 9. 259, 7.
Τουσιανός rh. 328, 22.
Τριβουνιανός ictus 207, 9.
Τριβωνιανός ep. I, 62.
Τρυφιδώδωρος ep. I, 63. 77, 52.
Τρύφων gr. VI, 62. 359, 1.
Τρώιλος soph. VI, 125.
Τυραννίων Ἀμισσηνός gr. VI, 63. 366, 77. 379, 83. 380, 95.
 — — *Μεσσήνιος* ph. VII, 125.
 — — *Φοινεῖ* gr. VI, 63.
Τύραννος soph. VI, 126.
Τυρταῖος lyr. II, 39.
Υπατία ph. VII, 126.
Υπερείδης or. VI, 9. 249, 49. 256, 93. 264, 46. 266, 32. 282, 49. 285, 7. 286, 25. 316, 6. 317, 32. 322, 28. 329, 45. 330, 55. 62. 65.
Υπερέχιος gr. VI, 64.
Φαβωρίνος ph. VII, 127. 338, 47.
Φαῖαξ or. VI, 127. 239, 43.
Φαίδων ph. VII, 128. 441, 77. 442, 4.
Φανίας ph. VII, 129.
Φερεκράτης com. IV, 6. 161, 16. 162, 34. 166, 45.
Φερεκύδης Ἀθηναῖος hist. V, 71. 212, 99.
 — — *Σύριος* ph. VII, 130. 226, 79. 437. 70.
Φιλάργιος med. VIII, 19.
Φιλάμμων 115, 46.
Φιλέταιρος com. IV, 45. 173, 55.
Φιλήμων com. VI, 66. 155, 8. 157, 58. 163, 66. 67. 179, 56.
 — — iun. com. IV, 67.
Φιλητᾶς lyr. II, 40. 56, 6. 60, 7. 185, 42. 369, 46.
Φιλιππίδης com. 163, 66.
Φίλιππος Ἀμφιπολίτης hist. V, 72.
 — — *Ὀπουντιος* ph. VII, 131.

- Φίλιππος com. IV, 42. 158, 70. 160, 17.
 161, 5.
 — — gr. VI, 65.
 Φιλίσκος Αιγινήτης ph. VII, 132.
 — — Κερκυραῖος tr. III, 39. 143, 6.
 — — Μιλήσιος rh. VI, 128. 225, 72.
 257, 95. 346, 41.
 — — com. IV, 58.
 Φιλοστίων com. (?) IV, 40.
 Φίλιστος hist. V, 73. 205, 37.
 Φιλοκλῆς tr. III, 40. 145, 23. 150, 14.
 — — al. tr. 153, 87.
 Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 66. 376,
 14.
 — — Κυθήριος lyr. II, 41. 86, 30.
 Φιλόστρατος 1. soph. VI, 129. 346, 35.
 358, 33.
 — — 2. soph. VI, 129. 358, 28. 409,
 100.
 — — 3. soph. VI, 129.
 Φιλόχορος hist. V, 74. 353, 100.
 Φιλύλλιος com. IV, 32. 170, 98.
 Φίλων Βύβλιος gr. VI, 67. 348, 92. 370,
 68. 376, 13. 419, 53.
 — — Ἰουδαῖος ph. VII, 133. 217, 8.
 Φιλωνίδης com. IV, 11. 170, 3.
 Φίλεγος hist. V, 75.
 Φοινικίδης com. IV, 77.
 Φορμίων ph. 402, 23.
 Φόρμος com. IV, 88. 183, 3.
 Φρόντων rh. VI, 130.
 Φρόνυχος Ἀθηναῖος com. IV, 13. 161,
 17. 162, 37. 39. 166, 45.
 — — Ἀθηναῖος tr. III, 41. 122, 88.
 162, 37.
 — — Βιθυνός gr. VI, 68. 381, 30.
 Φύλαρχος hist. V, 76.
 Φωκυλίδης lyr. II, 42.
 Χαιρεφών ph. VII, 134. 277, 44. 442,
 96.
 Χαιρήμων ph. 366, 73. 406, 19.
 — — tr. III, 42.
 — — al. 154, 3.
 Χάραξ hist. V, 77.
 Χαρμάδας ph. 397, 31.
 Χάρων Καρχηδόνιος hist. V, 78.
 — — Λαμφακηρός hist. V, 79.
 — — Ναυκρατίτης hist. V, 80.
 Χιωνίδης com. VI, 2.
 Χοιρίλος Ἀθηναῖος tr. 122, 89. 131, 87.
 133, 9. 151, 43. 404, 76.
 — — Σάμιος ep. I, 66. 192, 50.
 Χριστόδωρος Θηβαῖος ep. I, 65.
 — — Κοπτιέης ep. I, 64.
 Χρυσάνθιος ph. VII, 135.
 Χρύσιππος ph. VII, 136. 411, 42. 421,
 98. 428, 56. 456, 16.
 Ψάλην ep. I, 67.
 Ψριγίνης 406, 26. 413, 97.
 Ψρίων gr. VI, 69.
 Ψρος gr. VI, 70.
 Ψφελίων com. IV, 52.

THE UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA, SANTA CRUZ

This book is due on the last **DATE** stamped below.
To renew by phone, call **429-2756**
Books not returned or renewed within 14 days
after due date are subject to billing.

AUG 2 '83

4/15/89

JUN 30 1989 REC'D

PA3487.B5 1845

3 2106 00152 9145

